UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0001
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0002
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0003
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0005
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0006
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

2x

f° = 155. Hen

Aeliani uaria historia
Philostrati epistolae
et aliorum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0007
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Sum de Bibliotheca, quam Heidelberga
capta Spolium fecit, &
P. M.
GREGORIO XV.
trophæum misit.
Maximilianus Vtriusq; Bauariæ Dux &c.
S.R.I. Archidapifer, et Princeps Elector.

Anno christi CIↃ IↃCXXIII

BIBLIOTHECA PALATINA

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0008
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Codex Palatinus N: 155

Index.

Aeliani Varia historia

Liber I:
De Polypo — fo. 1
et de aliis animis

Liber II de Venere contemnendo
et de aliis rebus — fo. 8

Liber III fo: 19
Liber IV fo: 30
Liber V fo: 37
Vide in margine Liber VI fo: 39
Vide in margine Liber VII fo: 42
Liber VIII fo: 45.
Liber IX fo: 49
Liber X: fo: 56
Liber XI fo: 59
Liber XII fo: 61

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0009
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Aeliani Liber XIII fl: 74.

Liber XIV fl: 82

ex Heraclidis de politia sive
Reip: regimine Atheniensium 90

Finis Aeliani Varie historie

Philostrati Epistolae amatoriae
a Teryd fl: 97

Finiocatis epistolae fl: 101
scilicet Variorum
a Finiocate vel collecte, vel fictae -
Epistola Hippocratis ad Ptolomeum
Aegipti regem: 119 = atego

Alciphronis Rhetoris epistole dieuticae
sive piscatoriae 122:

Alciphronis ejusdem epistolae Parasitorum
quas nempe finxit Parasitici conscripsit
fl: 128

Asagiria 131 et deinceps
usque ad finem Epistolae
videntur esse ex Philostrati
amatoriis

Finis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0012
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

C. 105

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. ΒΙΒΛΙ. Α.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΟΔΩΝ.

δ. Εἰσὶ καὶ πολύποδες οἱ πολύποδοι. καὶ πάνυ ὀλίγων φασὶν αὐτῶν μακροπομάκεις οὐδὲ πήχεως ἀπέχοντας. ἁπαλὸν μὲν ζῶον καὶ ὄρεξιν ἡδεῖαν παρέχον τοῖς ἀνθρώποις τοῖς καλουμένοις τοῦ ἰχθύος πλακοῦσι, εἶτα αὖθις γίνεται ὀδυνηρὸν ἐσθιόμενον. ὑγροχολοῦσι δὲ οἱ πολύποδοι καὶ δύσπεπτοι τοῖς ἰχθύσι τοῖς ξύλου πολλοῦ. ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται καὶ ἑαυτοὺς φασὶ τῶν σκήνων μεταμορφοῦν χροιάν. καὶ τοῦτο εἶναι δοκοῦσιν ὅπλον αὐτῷ καὶ φυλακὴν ἀσφαλῆ. οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσνέουσιν οἰόνπερ τοῖς πολυποδίοις. οἱ δέ, ἀφύλακτοι ὄντες αὐτοῖς παραβάλλουσι ταῖς χερσὶ ταῖς πλεκτάναις.

πλόκαμος.

γ. Φωλεοῦσι καὶ ἐν φάραγξι καὶ σώραις ἐρημίαις δαιμόνων, οὐδὲ ἰόντων ἀφθάρτων οὐδὲ φθεῖραι βούλονται. καὶ ὑπὸ τοῦ καιχήσαι τοῦ τοιούτου θεῖον. καὶ δρᾶν καλὸν καὶ ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῖς ἐμπίπτουσι. καὶ κινεῖν ἀρχοῦσι πλοῦτον φόρα ἀτρεμοῦσα, καὶ ἔοικεν ἀκίνητος. ἐν τόμῳ, ἐπεὰν ὑπὸ τοῦ τέμνεσθαι. καὶ δέ, ἐξηπατῆσθαι τοῦ δαιμονίου ὄντος καὶ ὑφασμὰ κατέχειν ὑδατόεν.

ἐργάνη δαίμων.

Bibl. Univ. Heidelb.

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0013
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.

βάθραχοι οἱ ἀμύητοι

καὶ σὴν μὴν δέ πνεῖν ἀπόχρη·
ὁ φοινικόπτερος χρῆται ὡς τέκνοις βάθραχοις αἰτιᾶται ὧν· καὶ οὕτω καίτοι δύο ἂν φέροιτο καλὰ πολλά· ἐλλιπὴς γὰρ σώματος πρὸς τὸ μῆκος μᾶλλον θρέμμα βάθραχος καλάμου ξύφος ἐοικὸς ἔχει φύσιν καὶ ἀπειρίαν ἔχοντα· καὶ οὐκ οἶδεν οἰκεῖα καὶ τὰ κακὰ τὸν· ὅτε, ἐμπεσὼν καλαπιεῖν αὐτὸν αὐτῷ καλάμῳ· οὐ γὰρ οἶδε χωρεῖ πρὶν βαλεῖν ὅσον τὸ φόβημα ὅλον ὁ κάλαμος διέρρηκε καὶ σὺν ὕδατι πρὶν ἢ τὸ κρύσταλλος τῶν ὑδάτων οἱ βάτραχοι τῶν φίλων·

ἐκεῖνον ἀμύητος

καὶ σὺ εἶνο δὲ καὶ οἱ αἰτιᾶται τὸ φῶς ἀλλ' ὅτε ἡδέως οὐδὲν ἡ ἀνθρώπου σὺν ποταμοῦ πίνουσιν ὡς κύπτοντ' ἄμα ἕως ὅσον διψῶσι λάπτοντ'· ἐφορῶν γὰρ τὰ ὑδάτα θεῖ· παραθέουσι δὲ τὰ ὄχθου καὶ παρακλέπτοντ' ὅσον ἀρπάσαι καὶ πλὴν· εἶτα οὕτως ἐν διαλλαγῇ ἐπορεύθησαν· οὐ μὰν ἀπώλοντο· καὶ οὕτω καὶ κἀκεῖνο τὸ λίμνος·

φαλαρὶς ἀλώπηξ

ἀλώπηξ οὐ μόνον ὄχθρωπον θεῖον δολερόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ θαλαττία σωφρονιστικὴ· ὑμεῖς γὰρ δέλεαρ ἀχύροφορίας· οὐδὲ μὰν φυλακτέον διὰ τὸν ἀνθρωπίνου· ὑμᾶς δὲ ἀσκίφρων καὶ ἄφρονες καὶ πανοῦργοι ἀλώπηξ· σὲ γὰρ τὴν ἀλιείαν ἀσφαλῆ τὸν καλάμων, ἡδέως δύεθρον καὶ ἀσκέρρετον ὁρμεῖν, καὶ μήχανα αὐθις· πολλάκις δοῦν καὶ δι' ὑδάτων καλέσειεν ἀσκίφρ· ὁ δὲ λίνος ἐκεῖνος οὐκ ἐσθίει πνικῶν πεσοῦσαν τῆς θαλάσσης·

ἀποκλίνει

ἔχελυναι αἰθαλίαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι, τεκοῦσαι δὲ παραχρῆμα κατέχουσιν ἐν τῇ γῇ τὰ ὠά· ἅμα γὰρ τροφέα

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0014
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.

ὀπίσω φέρῃ ἤθελ μὲ αὐτῶν μηχανῆ· φόνδε ἀλλοσοῦ λοιφί-
καὶ, οἱ εἰσὶν ἐφ' ἑαυτῶν συλλογίζεσθαι μὲ μέρας μὲ
μῆ· φόαὖς μὲ ἐπαυτ' αὐταῖς ἐῶμ σώων συμπαλεύμη, ξῶ
γίνε)· ἐπορφέλασιοῶν αὖθις φέ μὲ χώρον· σύσὸ καλέ-
θενλο κρύψασι μὲ ἑαυτῶν βρέφη· ἀνώρυξαν τηνγῆμ κὴν
πέβαλον· καὶ κιμουμένους ἤδη μὲ μεσπόλις ἐπισεσαιδύ-
νημένους αὐταῖς ἀπάλοσιν·

Ἡσαν ἀρδοῖσιν οἱ ἀλεῖοι καὶ θεράπη ἅμα καὶ ἰδεῖκης οὖες οἱ ἄμμιοι
οὐκ ἀπαίδευτοι· οὐποτοῶν ὅταν αὐτὸς μαθόντες ἐμοσκῦ-
λμου φάγωσι· μὲ ὀλόπιαν ἐφῆκοσι παρημεῖν ἔχοντ' ὃν
οὕτως ἑαυτῶν· ἐῖμ' ἀσώμενοι ὅμως ὠσὶ μὲ ὕδατ' πῦλ-
γίνον) καὶ ἐνβάπτοντα τῶν καρκίνων λύομένοσοι καὶ ἑαυτοῦ καρκινος
θεσθῦμεῖ· γίνον) δ' αὐτοῖς οὕτοι τοῦ πάθους φάρμακ'.
καὶ ἐφῆξον) ὑμῖ ἐπ' αὐτοὺς αὖθις·

Μάλιστον δ' ἄφοις τοσοῦτον ἐσὶ κακὸν ὅσον καὶ ὄφεις καὶ
κίμδυνόσοσιν ἀπολέσθαι διαταχύς· ἐὰν μέντοι κέντρου κέντρος
γένον), ἕλκεσι αὐτοὺς τὸ κέντρον οὐδέν· δεῖ δὲ ἦναι
τὸν κέντρον ἀρεῖον·

Ἑοικε δὲ μυοσοβῶλα σῶν μεῦ δὴ οὐδὲν ὀνίμενοι· φάρμακ' ὄν
δὲ ἄρα αὐτοῦ πεῖμύοσου μέρωβῆς σθένος·

Ὁ κυρῶν δὴ τὸ ξύλον ἀγαθοὶ καὶ οὗ καὶ νεῖ αἶγας βάλ-
λοσιν ἐπάκροις μεμυμέναις τοῖς ὄρεσι· αἱ δὲ, βλυθῆ-
ναι παραχρῆμα τῆς ἡμέρας ὀλίγον βοᾶσιν, διέτραγον ὑδίκλαμενος.
ἅμα τὰς πόδας ὅλα ἐκεῖνα καὶ θέλκ' ἀκπίπτει·

Ἡσαν λάρα μεδικῶ τῶν ξῶ καὶ μῦσθ' ἱκρώσοις χρόϊκίας

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0015
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἡδονὴν καὶ μεγαλούσης καταλιθαίνειν, ἀλαθάνων) πρῶτοι
καὶ ἀπολιπόντες τὰς μώωπας τὰς αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχὴν
διάδειβας ἢ ποδῶν ἔχουσιν ἀποδιῤῥαλοκοποῦσι καὶ μεδοικίζουσι.

περὶ μύρμηκος.

ξ Μύρμηκες δὲ καὶ οἱ μύρμηκον οὐκ ἀκούω μελιτίνης τινὰ αἰσθησιν.
ὅταν γὰρ μέλιτι λιμὸς ἔσεσθαι, δεινῶς φιλόπονοι πρὸς
ὑθροσυρίαν καὶ αὐδὴν ἀλλαλοφώνοθαι λέγεται περοῖς. καὶ
τἄλλα πάντων ἀσφαλέστατον ὁσὰ μύρμηξ ἀμηχανεῖ.

περὶ γέλωνος.

ο Οὐρρακοσίους γέλων, ὁμαρτὲ βέβλητο χραυμῷ· καὶ σῖτος
ἐβόα οὐκ ἀλεωρὴν οὐδαμὴν σὺν ὠνήρῳ. ἀλλ' αὐδρεῖ-
κῶς ἄτε δεινῶς σὺν πλητῆς ὑπὸ νοσέους· ὃς δὲ κύων σὺς-
πᾶ οἱ αὐτῷ παρεκάθιζεν. ἐκ τῆς βοῆς διεπράξθη καὶ πεί-
θας αὐτόν, ὑλάκτη πανύσφοδρῶς, ἀπαλεξικάκον καὶ σω-
τῆρα, καὶ σὺν τῷ γέλωνι ἄμαξαν ἀφικνεῖσθαι καὶ τοὺ
νέους ἀφέξειν.

περὶ κύκνου.

λ Εἰ δὲ καὶ τοῦ κύκνου, καλλίπαιδα εἶναι καὶ πολύπαι
δα γένεσιν καὶ θύμου· πολλάκις τοῦ ἠρὸς ἐν καὶ μάχην προ-
ελθόντες καὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν κύκνοι. λέγεται δὲ αὐτὸς
καὶ μελῳδικωτάτους κύκνους τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ αὐτοὶ μελῳδοὶ αὐτοὶ,
ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων· ὅτι δὲ ἡδὺ φωνοῦσι. τὸ γὰρ μέλος ἐν-
τελεστάτη. ἐναὶ δὲ ἀδόντες κύκνου ἤκουσα. τοῦ γοῦν δὲ
δήμος πεπόθησαν οὗ ὅτι ἀδὴ καὶ λέγοσοῖσε αὐτὸν μελῳδὸν
εἶναι τοῦ γὰρ ὑφωνοῦντος ὑφωνοῦσι καὶ ᾠδικῶς. ὅταν
δὲ πελάσῃ καλεσφῶν τοῦ βίου. διαβαίνουσι δὲ καὶ πηλάγος
ἐπάνω καὶ καλὰ θαλάσσης καὶ αὐτοῖς οὐκ ἀμενηνὸ πτερόν.

περὶ πέρδικος.

Ε κοίλα δοχῆς φασὶν ἐπωάζειν ταῖς πτέρναις εἶτα τῶν μεσοπλ
γίνομένων ὁ ἀρχαῖος πύξ αὐτοῖς, ἀπελαύνει αὐτῶν τὸν φθον
φασὶν ἵνα μὴ βασκανθῶσι διὰ ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ δύο
κοθήλια. εἶναι μὲν πρῶτον, ἄρρεν ποικίλον, τὸ δὲ
θῆλυ. λέγεται δὲ αἱ πτέρνες, καλαὶ παῦ εἶναι
τοὺς ἵππους. εὐθέλειν δὲ καλὰς τοὺς ἵππους εἶναι. λόγος
δέ τις πτέρνην αὐτῶν εἶναι λόγων. καὶ δεῖ καλὰς ταῖς φαίν-
πεπτικέναι. λέγεται δὲ ὁ ἀριστοτέλης καὶ διάφορόν τινα εἶναι τὰς πτέ-
ρνας τῶν πηδάλια. τῶν μὲν γὰρ πτέρνας ἔχειν ὀξύ. τῶν δὲ πηδάλια βραχύτερα. καὶ τοὺς μὲν, πτερνίας εἶναι τοὺς
δὲ, οὔ.

Λ έγεται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ περὶ ἀλωπεκῶν τῶν ἀρρένων θῆλυ εἶναι
καὶ φιλεῖν αὐτόν. μάχεσθαι δὲ τοὺς θήλεας τοῖς παισὶ
ἀρρένων ὁμοίως τοῖς φιλήμασιν ἕρμιν. προσβιάζονται γὰρ
καὶ σκεῦνα. ὅθεν καὶ αἰθήλεας ἀλώπεκας λωλοβάτους εἶναι,
ὅταν τὰς πρὸς ἄρρενας μίξεις ἀντέχωσιν. καὶ οὐδαμῶς
εἰς ἀλώπεκας πεφυκέναι. λέγεται δὲ καὶ ἄρρενα μεσοπαί-
γινον αὐτοῖς. ἡδέως γὰρ μάχεσθαι χρὴ πρὸς ἄρρενα, φέρ-
καὶ πρασσίδα, καὶ πτέρνα καὶ ξύλον καὶ μεμηλω-
λώπεκας ἐοικέναι. ἐνδοιάζει δὲ καὶ ἄρρενα λόγοι πτέρνας αὐτῶν
ποῖς γίνεσθαι μηλίνας τὰς χρόας. μήλινος ἡ χροά

πτερνῶν πτέρνων

Χ ρῶνται δὲ ὀλαμφανόμενοι τοῦ ἀὐτοφωνίαν πτέρνα λαβ
λεγόμενα σιτοῦνται ἀπαλούσας, αἱ τῶν πτερνῶν εἰσὶν ἁβρ
κάμπτουσι τὸν δόρυ. ἐρεύγονται δὲ τὰς σιτήσεις ἐμέσαν
ἐστὶν ὅταν ἀφροδισιάσωσι σημαίνουσι καὶ ἀλλ' ἐμέσαν
ταῦτα καὶ θύουσιν οἱ ἐρευνῶντες ἀλωπεκίας καὶ λέγουσι ἀναμέσια

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0017
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τὴν Ἀφροδίτην φιλοῦσιν εἰκότως ἀνάγεσθαι, ἀφ' ὧν ἡ κοσμικὴ περιγίνεται). οὐκοῦν ἀφ' ἧς θεῶν ἡ σωφροσύνη πολλοῖς μετέστιν· καταφανῶς τοίνυν τὸν χρόνον πολλοστὴν μοῖραν τῶν ἀρίστων ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολαύσεται τῆς θείας σωφροσύνης. ἀμαυροὶ δὲ αὖ πολῖται λαμπροὶ λοιποὶ καὶ τὸν ὅλον αὐτὸν μεταβαλεῖν τῷ μορφὴν ἡ περιγενομένη ἐρασθήσεται φθορᾶς ὁμοίας. ἐγὼ δὲ οἶμαι τοῦτον μὴ φθαρῆναι ὅλον· ἀλλὰ καὶ ἐσθῆτα τὴν ἀποθνησκόντων ἀφικόμενος ἡ τὸ σῶμα τὸ θνητὸν ἀποδυσάμενος ἀποδύσεται τὸν ἐπιτήδειον τοῦτον καὶ ἄξιον ἐν ὅλῳ αὐτὸν τοῦτο μεταβαλόμενον. καὶ ἄξιος ἐν ὅλῳ τοιοῦτος καὶ ἄξιος ἐν ὅλῳ αὐτὸν τοῦτο μεταβαλόμενος καὶ θοιμάτιον παραλαμβάνειν. εἶτα οὕτω πιθανὸν τὸ φαρμακον. ἡγεμὼν γὰρ αὐτῷ καλῶν φύλαξ ἀνὴρ ἀποθανών· ἡ ἐν αὐτοῖς ἀποθανεῖν. ἐγὼ γὰρ οὖν καὶ πεπεῖσθαι σωτῆρα τὸν κόσμον τὸν μεγάλον οὐ πάνυ ἀδόξως. ταῦτα τοίνυν σωτῆρα, ἀποκόσμου δὲ, οὐκ εὐσεβῶς. ἀλλ' ἔφη πρόκλος ἀμφὶ τὸν ἡρίτωνα καὶ σιμὸν καὶ φαίδωνα, καὶ πῶς ἂν ἡμῶν καλῶς ἀποθάνοιμεν οὕτω δοξάζει εἴτε αὐτῷ σεβίζουσι τιμὴ τὰ ἀρίστα τῶν φιλτάτων καὶ τὸ τοῦ φαρμάκου πόμα, ἐπὶ οὕτως ὀφθῆναι σωτῆρα, εἰ γὰρ οἷόν τ' ἦν τὸν ὅλον τοῦτον ἐρημωθέντα τῶν μορφῶν καὶ κοσμηθῆναι· ἐμοὶ δοκεῖ οὐκ ἄξιος ἔσεσθαι οὐκ ἄξιος:

αὐτὰ ἄρα ἐστὶ τὰ βασιλεύοντα μὲν μικρῶν πόλεων καὶ κωμῶν ἱεράτους δὲ λακεδαιμονίους καὶ μικρὰ ἔρια. τὰ θεῖα πορεύεται μὲν ποινὰς τὰ δὲ μικρὰ ἐπιτρέπει τοῖς ἐκεῖ δοκοῦσιν ἀρίστοις εἶναι· ἐν δὲ τοῖς ἀρίστοις ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ φαρμάκου πόμα· ἐπεὶ τῶν σωτήρων ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ φαρμάκου πόμα·

ὡς δὲ οὐδ' ἑτέρωθεν ἐπέξιφος αἰ πολλὰ τῶν τότε ζώων·
ὧν μελιταρίτης κεφαλὴς ἐφάνη πετεινὸν ὑπάλλ. ὃ καὶ δηλοῖ
σωφρόνως ἐπιτοπάζω. ἐκ δὲ τῶν ὡῶν αὐτοῦ ἐκόλιδος
μεγάλα ἀπεκρέμαντο. τῶν δὲ χίτων ἐν πεδίοις κόμοις ἀχεῖ
τῶν ἀφρῶν οὐδὲν ἑτέρωθεν ἐπέπτωκε. ἀλλὰ καὶ πρόμαις χρῶσιν
καὶ ἀρίστοις ὠμοφαγοῦσι κατελάμβανον. καὶ ταῦτα αἰ πολύ-
φλοιαι. τῶν δὲ ἀπλικῶν ζώων καὶ τῶν ξύφιν ἀείφοβον
λέγετε·

μέν δημοσίων λόγος καὶ ἀφ' ἑπτὰ ἐκφοιτήσας λόγῳ· σὺ δὲ μ-
τοις καὶ αὐλητρίδι σὺ δὲ μὴ τὴν ἀπωλῆ γενέσθαι τὴν πολ-
ξύφιν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῖς πολλοῖς γνώσεις, ταῦτα ἐγὼ ἐρῶ.
κολοφωνίους δέ φασι καὶ αὐτοὺς διὰ τὸν πολὺν ξύφον
ἀπολέσθαι· καὶ γὰρ τοι καὶ οὗτοι ἐν τῇ πολυτελεῖ· ἐφορῶ-
πτουσι καὶ ξιφοπήξεις ἀστὸ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν χρωμένους,
ἐμβείξειν καὶ τῶν δολιχιάδων καὶ τῶν σύκορίνθων ἀρχὴ
αὐτὴ μέγα δυνάμενος προηθοῦσα, ὅμως διὰ τὸν ξύφιν
τὸν ἐξωλοῦμεν καὶ αὐτὴ κατελύθη·

ἰοντέοις ἐξ ἀπάντων τῶν σωφρονεστάτων ἰόντων, ἐσύλλα-
μεγάλη· τοὺς δὲ ἀλλομένους τοὺς ἰόντας πεδίῃ τῶν ἑαυτ
καὶ τὸν κόσμον· ὃς ὦν φασὶ χρεστὸν πάντα καὶ ὀνδοκοντα
ταλάντων· ὁ κοσμοῦντων δὲ σὺν δημοσίῃ ἀλλαθη, ὁ δὲ,
τρῶτος ἐπρουσεβολὴ ἀπὸ μὲ· ἐ δὲ ἄλλαμα δὲ τοὺ ἀπόλλωνος πε-
ἐσύλλα· ἔχ· καὶ αὐτὸ χρεστοὺς βοτρύους κελεύσας ἀποκ-
μασπνὲ αὐτὸ· πλόας δὲ τῆς βοιζίων τὸ τοὺ ἀπόλλωνος
καὶ τὸ ἐλευθέρου, ἀπωλὲ ἐσύλλα ἐμ χεμάτῳ· τῶν πάρα-
κεμένων ἀγάλμάτων τοῦ ἀπόλλωνι ξάνθεμα κηδόσας ἀφῆν

Α

νυχθὴν ζωπυρεῖν πυρὶ

βοτρύσας ἐν κορίνθῳ

Διονυσίῳ ζωπυρεῖν

ἄλλως δαίμονος ὑπὸ θεοῦ δίδον προσώπου.

σημείου τοῦ βασιλέως σφ᾽ ἄμα καὶ ἡγεμονικὸν χαλκῶ λάσι-
κρυσέλαιμον ἔργον. πρόβλων οὖλος ὑπὸ τὰς παλείους,
ποδὸς βασιλέα τῶν πρόσω ἀφίκεσθαι. ἐβούλετο δὲ αὐτῷ
ὑπὸ ὧν ἥκειν ὁ τέκτων τὸν πόνον. ἐφάλω οὖν πρὸς αὐτοῦ
ὀχλιάρχος ὁ καὶ τὰς ἀγελείας ἡγούμενος τῶν βασιλέως καὶ
βοσκομένους ἡμέτων. ἀλλ᾽ ὦ ξένε χαῖρε (ἔφη δὲ τοῦτο
πρὸς ξένον διερμηνέως). βραύτερος δὲ ὧν ὅμοιος τῷ ὀχλιάρχῳ
μόνος ἐστὶν ὃν ἰχνεύεις πρῶτος τῶν ἀφ᾽ ἑσπέρας ἡμῶν
τοῦ βασιλέως μὴ πρὸ λόγου μεγαλαυχοῦ πεῖν᾽ ἢ προσκυνῆσαι
αὐτόν. ἡ δὲ ἴνα ὦ αὐτὸς διὰ αὐτοῦ συμπενέσθαι θέλῃς αὐτῷ, ὧν-
ρασι δὲ αὐτοῦ μόνου ὁρᾷς. ἡ δὲ μή, τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ δὶς ἡ-
μέων ἀνύσαντας καὶ μὴ προσκυνήσαντας. ὁ δὲ ἴνα ἰσχύει
λέγειν ἦν. καὶ προσβὰν καὶ ἐμφανὴς τῷ βασιλεῖ,
πελεκυμένος τὸν ἀκτύλιον, ἐρρίφη ἀσκλῶς πρὸ τοῦ
ποδὸς ὃν ἐπέτυχε φορῶν καὶ λαχὼν ἰσχνέφας ὡς δὴ προσ-
κυνῶν πάλιν ἀνῆλθε αὐτόν. καὶ ὃς ἐκμειδιάσας ἀπέστειλε τῷ
πρόκα προσκυνῆσαι. οὐ μὴν ἑώρα οὐδὲ τῶν ἐν τοῖς ἡμῖν
αἰχμῶν φερόντων. σαύλα δ᾽ ὧν οὐδὲ βουλὴ κατεπράξατ᾽
οὐδὲ ἡ τύχη σπάνιος τοῦ σφέτερου. σαρδὰ δὲ τοῦ βασιλέως
διδόμενα τοῖς πρώτων ἥκουσι πρεσβευταῖς ἥ τε πλὴ-
θος τῶν ἡμιόνων ἀφίκοντο ἥ τε ἐπ᾽ αὐτῶν. ταῦτα δὲ ὧν. τάλαντον
μὲν ἑκάστῳ βαβυλώνιον ἰσοστάσιον ἀργυρίου. τάλαντα δὲ
φιάλαι δύο ἀργυραῖ. σαῦλαι δὲ δύο τάλαντον τὸ βαβυλώνιον
ἕξ καὶ ὃ μνᾶς ἀττικὰς. τέμιδες καὶ ἀκινάκων εἴ-
δους. καὶ φρετὸν ἓν σαργικῶν ἀξιόλογα. καὶ σολέπαυτ

ah. hd babylonic weight
signatu quat minus
attic val.

μενδικῶ· ὁ μὲν δὲ τῇ ὁλῇ δωροφόρει· κ´ δωροφορία

Ε ντοῖς ἰχνηλάταις πάλαι μὲν τὴν δόξαν διέπρεπε Γοργίας
ὁ λεοντῖνος· φιλολάου καὶ πρωταγόρας δημοκρίτου. τὴν
δὲ σοφίαν ὑστερον ἐξέπιπτε, ὅθεν μὴ δρᾶν παῖδες· ἔοικε
γὰρ ἡ δόξα μὴ πάνυ τι ἀκριβὲς μήτε ὁρᾶν μήτε ἀκού-
ειν· οἱ θέντοι καὶ πολλὰ σοφίσματα καὶ λαμπρὰ ἐξεῦρον. ἰαὶ δή, ἀηδών·
λαύκωνος υἱὸς ποσειδώνιος καὶ ἀγυδαμείας τῆς φορβαντὸς
γίνεται παῖς λεπρέας· ὃς πρῶτον μὲν βούλεται τὴν αὐτὴν λεπρέας
δύνασθαι τοῦ πατρὸς καὶ ὁλικὸν ἀπὸ τοῦ τοῦ ὅλου μέλος·
ἡρακλῆς οὖν οἷα ἦκος τῷ ἡρακλεῖ πολέμιος ὁ λεπρέας
ἐπὶ τῆς τοιαύτης συμβολῆς. ἀφίκετο δὲ ἔτι ὢν ὁμωνύμου διὸς παῖς,
εἰς καύκωνας ἀφίκετο. δεχθεὶς δὲ τῆς ἀγυδαμείας, διά-
λογος τῷ πρὸς τὸν λεπρέα ὃν ἡρακλῆς ἔχρεμψε. φιλονικῶ
δὲ ὧν αὐτοῖς ἐμπίπτει μελῳδικὴ καὶ ἐξέζεσεν ἀηδόσιν
πρὸ ἱστοῦ καὶ ὕδατος λύπης. καὶ τὶς καλεῖται πυκνὰ
ταῦτ πρὸ· καὶ ὧν παῖδ τούτοις ἐπάσατο λεπρέ καὶ πο-
λιτοσίας λόγων αὐτοῖς ἐξέμυζε. καὶ ἐντεῦθεν πάλιν ὁ ἡρακλῆς
κρείττων. διανοίᾳ δὲ ὁ λεπρέας λαβὼν ὅπλα φέρομομαχίᾳ
προκαλεῖται τὸν ἡρακλέα, καὶ οὕτω καὶ ἐπὶ δίκας ἐκφέρων
παράταξιν. μαχόμενοι γὰρ ἀποθνήσκει· Π φωκίωνος.
Α λέξανδρος ὁ φιλίππου ἡδέτω σοκεῖ ὁ θεὸς διὸς ἐμοὶ γάρ οὐ
δὲν διάφερε. φωκίων μόνῳ φᾶς τὸ ἀθωνικὸν φρόνημα
πράξαντα, προσκυνεῖσθαι ἐθέλειν. οὕτως ἄρα ἡρήκης τὸν
μακεδόνα ὁ φωκίων. λιὰ καὶ ἰδίᾳ αὐτῷ ἀρετῆς ἕπεσθαι
φασὶ σκάλοι, καὶ πολὺς ὁ σὺν ἐκείνοις μόνοις

θεοδώρα αὐτὸν· ἴμα ἔχει καρποδ[ά]κτ[υ]λ[ι]ν ἐπὶ ἑκάστῃ χειρί, ἀπὸ τῆς πόλης, ἐκ δὲ Χίου. ζῇ μὲν μήτηρ· πατὴρ δὲ οὐκέτι ἐστίν· ἀδελφὸν μεγαλόφρονα ἑαυτῇ καὶ μεγαλοπρεπῆ. ἔστι δὲ μεγαλόφρων ὁ φωκίων μήτε τὸ ἀργύριον περιπέμπων μήτε τὴν πόλιν· οὐκ ἔστι δὲ μόνος οἱ μεγαλόφρων ἐν τοῖς ἀλεξάνδροις. ἔτι μὲν αὐτὸν καλὰ πάντα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ ἐνδεδεσμένα δώρα καὶ εἰκόνας αὐτῶν ἀφεῖναι ζῶντας αὐτούς. ἐμακρολόγησα τὴν ἐφιγένειαν καὶ ἀθανάδωρον τὸν ἱμεραῖον καὶ ἀχιλλέα τὸν ὁστὸν ῥοδίῳ·

γυναῖκα ἤκουσα ὀλυμπίαν καὶ τοῦτο ἐρῶντος ἔχειν ἄνεμον καὶ ταχύν, ἀλλαίδα, ὄνομα τῶν μεδακλέους παίδα· παράδοξον δὲ ἔτι μᾶλλον καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁμοίως τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ τῷ ἅρματι αὐτῆς κρεανόμῳ μικῷ δώδεκα. ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρες. ἔπινε δὲ οἶνου χόας.

λ

ἀθανάδωρος λέοντος ἀνδρὸς γένους τοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ φίλιππον ἑκάτου τοῦ λυδοῦ καὶ θυώνης τοῦ παφλαγόνα καὶ χλόης καὶ κλεοσύμης καὶ πανδώρου καὶ χαρίππου. καὶ μεθεῖδε τοῦ πυλίου καὶ καλλιόδρομον τοῦ κύζικον καὶ ἱμεροτρόπου τοῦ ῥόδιον τοῦ ἀθλητὴν ἅμα καὶ ποιητὴν καὶ καλλιβάριν τοῦ πέρσην καὶ ἐρεσίχθονα τοῦ μερμιδόνος. ζώθεν τοῖς κλάδων σιλάνθη, οὗτος· λέγω δὲ καὶ σύοικεῖν ἀδελφὰ ἱερὸν εἶναι· καὶ σίβυν ἄγαλμα δημήτρος· ὁμολογῶ δὲ καὶ λικμῶν ὁ πολιήτης, ἑαυτὸν πολυβορᾶ γεγονέναι· καὶ κήνους δέ φησι νικᾶν ἀνάξιλας ὁ τῆς καμπανίας πύρ, πομπεῖον ἀθήνην. ἀλλὰ εἴωσαν ἡμῖν ἐθέλοντα ἢ πεῖν ῥόδιον δόξαν, σὺ ῥόδῳ φῦ

vyliosthon chalon

τὸν μὲν φίλον ἐχθὲς ὁρῶντ καὶ θαυμάζοντ αὐτὸν, καὶ σὺν-
τῶν ἄλλων ὁ Διφάσιος. ἀλλὰ τοῦτο σε ὡς ἡδὺ ἐν
ἐπῳδῶν δαιμόνων ἐποιήσας. τοῦτο μὲν περὶ τὰ φίλα δα-
μόνια, ὡς φορτικὸν καὶ ἀηδὲς εἶναι διαβάλλουσιν οὐρόσιοι
εἰ δὲ αὐτῶν ὀρθῶς ἢ ψευδῶς φαύλως, οὐδὲν φροντὼ τοῦτο
ἀγαθόν.

ἐγὼ καὶ παῖδα οὐκ ἀπολέκτην σὺν ἐμοὶ ποιμνὶ νικῶντος
τοῦ πυρδώνου εἶν. ἀπεκτόνθη οὐκ ἄρνα μᾶλλον λέοντος καὶ ὡς
καὶ ὁ σημεῖον τοῦτο. τῷ νικῶντι τῷ πυρδώνι τῷ μὴ γὰρ
ἀνδρὸς μᾶλλον κόσμος ἢ ἰδιώτης ἐστὶν.

Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρασθεὶς ἔσχε γλαύκα ὄνομα ἰδὼν
καλὴν. ἀεὶ γὰρ τοῦτο τὸ μεμφθεὶς ἐγίνωσκεν, τὴν μορ-
φήν. πολλάκις ὧν αὐτῷ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρησε καὶ
ἔλεγεν. ὡς ἀληθὴ καὶ φαλὴν καλοῦμεν οὐδὲ πόλεως δεῖται
γέρων ἀνήρ. πολλοῖς δὲ καὶ πολλὰ ἀληθὰ πρόσεστιν.
ὁ μὲν ἵππος ἐστὶ τοῦ βασιλέως πολεμιστήριον. ἰδὼν δὲ πόρρωθεν
χλομὴν γυναῖκα ὠδύρατο, οὐρλθούσης εἰς πεδίον ἀλλόφυλ-
λος πρὸς πολεμίαν ὡς ἵππος ἐπὶ δαίμονα τὸν ἄλο-
γον ἀλλὰ ὃν ἵππος ἐπὶ ἐχθρὸν ἄνδρα. φέρε γὰρ ἴδωμεν
τοῦ ἵππου αὐτὸ πάντως, καὶ σιωπῶντα ὠδύρατο, διό-
τι μόνοις τοῖς φίλοις γινώσκει. σωτῆρα γὰρ καὶ ἀγαθὸν πρά-
γμα. τοῦτο δὲ πολεμούμενον ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων. ὁδὲ, ἐκεῖ-
νος αὐτοῦ τὴν χρηστότητα καὶ φίλοις μέρος ἐκφίλακας
καὶ σάκτην ἔσωσε. καὶ ὑπὲρ πλέον προσέθηκε τῷ φίλῳ
τοῦ καλλίστου ἔρωτος.

Νόμος οὗτος πρὸς κύνας ἐν Ἰσμηνίᾳ ἐν Θήβαις φυλαττόμενος. ὃ-
τῳ τις πρὸς κύνα μαίνεται ἀεὶ πάντα αὐτῷ περὶ καλὴν ἐστὶν

σώματι καὶ ψυχῇ πεποικιλμένη. ἀλλὰ δὴ οὗτος σὺν καιρῷ καὶ
ἐν καιρῷ πονούμενος καὶ αὐτουργοῖς πόνοις τὸν βίον διαζεύξας
μεῖζον οὐδενὸς τῶν ἄλλων πολιτῶν προσφιλοῦς. ἀλλὰ βοᾶς
μὲν οἷς. οἰδεσίπην καὶ οἶνον ἄλλοι παρ' ἐξουσίᾳ ἀδεῶς καὶ πα-
ρῃωμένως πάντα, ἀπὸ ἑκάστου πόνου καὶ ὁμολογίᾳ δωρ-
καὶ δοκεῖ λέγειν· οἱ δὲ ζῶντες οὐδενὸς τοῦτον καὶ λλ-
καὶ φοίνικας ἀεὶ καὶ ἱερὰν πεσοφέρουσι καὶ ζωκπώρᾳ
καὶ ἐκ λήμας ἀπαρχὰς τῶν ὠνῆ χωρείων.

περὶ τοῦ σωφρονιστοῦ ὄνου.

τρόκλα ὠραῖα

λ ὅτος οὖν καὶ οὗτος πρῶτος φῶ ἀνὴρ σπόνδω ὦ ὁμολογῶν
οἰνάδης πορφυρᾶς παύλεδ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως ἀρλεξέρξης
ἐπὶ ὠδικαίου κλέους μνήμονι. ἀδελφοὶ δὲ οὖν θορύβου
δέη συμβῇ καὶ ὁδοὶ βουβαλεῖς· οὐκ ἔχουσι δὲ ὁ ἱππεὺς ὦ
σφρονίζῃ ἢ πλοθύναι τῶν ἄλλων περιῶν μὲ φέρων μηδὲ ἀπι-
μεσθέξει τὸ μὲ σωροφορῆσαι βάσιν· ἀμφίπορος δὲ πεδίλου πο-
λαμοῦ τὸν πλησίον παραρρέοντα. τὸ κῦρος ἐστὶν ὁμολογῆσ
οὖν ἀσουσῆς, καὶ ἢ πόδων ἐπιμελείᾳ ὠδικὸν ἀμφοῖ
λαις ἐχέφρονα ἀρύσαι τοῦ ὄνου, βάσι δὲ ἀρλεξέρξῃ ἀπά-
νος βασιλεῖοις· μὴ μὲν οὖν ὅπως ἐκ καὶ ὅπως ἔχε
λιμεσῇ. τὸ σὺν μὲν ἀτέρᾳ βίου ὦ ἐμοὶ καὶ δικαίᾳ πρᾳ-
θης· λιμεσθέᾳ πέρου πολὺ ὄνῃ· ὅλως δὲ ὠδικοῦ
τοῦ βίου πορατέκῃ οἴκοθ τὸ σὺν μελίᾳ ἐ ἀστοῦ κρᾶτι καὶ
πολιτελείᾳ χωρεῖαμ, οὐ λαις τιμήσασ καὶ δὴ οὐδὲν
ἐλάττων γενοίμεθα λίνος τῶν ἄλλων· ἡδὺ δὲ ἐκ ὠσπῆ
τοῖς δώροις ὠδικοῦσι ἀρλεξέρξης ἦσθη καὶ δέχομαι ἡδέ
λῶν ὕδωρ· καὶ λιμεσθε αὐτὸ σὺν σῶν πολιτῶν. ἐ
ἰσταδόον ἐκ μοι σλείσο· πρῶτ μὲν οὖν ὕδωρ ἐκ ὑπὸ τῶν

ἄριστον. ἀλλ' ἐνδεῦτε ὀλίγου ὄμοιμεν σὺν ἐαυτῷ φρήν· καὶ οὐ
δείμοι καταλιόντι ἑὸν ἔθνεος πώλων ἀὐτῇ φάνθι. ταῦτα
ἦπων προσέταξε τοῖς ἀνόμοις λαβεῖν τὸ ἑαυτοῦ δῶρον.
οἱ δέ, τὼ πρίγχιπε πεσόντες, ἧς χρεὼν φιάλαν ἐδέξατο
ὑ σὰν τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὕδωρ. ἧ θὼν δὲ ἔνθα κατέλυσνο
βασιλεὺς, ἔπεμψε τῷ δεῖ ἔξω πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐ
φιάλαν χρυσῆν. καὶ ἦ δαρησοῖς· καὶ προσέταξε τοῖς με-
μέξονσι, αὐτὰ εἰς πῆγν τῷ λαμβάνοντι. κἠκεῖνος βασιλεὺς
ἐκμεῖ τοῖς τοῖς δυσχεροῦσι κἀφραίνεν. τῶν ἑαυτοῦ ἕνεκεν· ἧ
ἐ σὺ τῶν ἐκείνου κἀφράνας. μὴ αὐτῶν ἀλέρας μὴ δὲ ἄλι-
μον ἐάλες. ὑμῖν δὲ καὶ τῇ φιλίᾳ ταύτῃ χρεόμενοι
σὺν δεξάμενοι τοῦ ὕδατος:

ρ οἱ δὲ ὠὶ λιόνου μεῖζον ὁμέθρας ἀρῶξέρξης τῷ βασιλεῖ
ἡ αὐμονὶ τῶν πρεσβέα, πεσόντε μὲ. λοιπὸν οὖν αὐτὸς
ὑπεδεξατο ὁ βασιλεὺς, ἐν ποίου παραδείσου ἔν λαβών,
φρέσμοι ὑ δῶρον τοῦτο. ἔστι. ἡ πόντος ὅλι οἴκου καὶ ἐν
τῇ αὐτῇ γεωργίᾳ, ὑπὸ κάθε. καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικὰ
ἔπεμψε καὶ ἐπῆρε μὲ τὸν μέθρα, λύκρ οὗτος ἐκ τῆς ὠδίμε- νηὸν μέθραν · μήδ
λείας ταύτης δῶν κόμην καὶ πολὺν κατάξε τῶν ἐμῶν κρίτιν ἐν
μέρᾳ μεγάλῳ ποιῆσαι. ἔοικε δὲ ὁ λόγος ὁμολογεῖν οὗτος,
ὅλι πολὺ ἐν τῇ ὠδιμελείᾳ καὶ τῇ δίαρκοῖς φρονεῖ καὶ τ
ποιυδὲς τῆς δυνεμίπους, καὶ τῇ καλὲ φύσιν δῶν αὐ ἐν κρίτ-
τομα γενέσθαι:

Α μυρίεμμ μάρδος ὁμοῖα ῥακῶκις πᾶσας ἦχεν ἐπὶ· ἀμῇ
τοῦτ ὀνεῶται ὀκαλεῖτο καρτοῦμις· καὶ δὲ πολὰ τοὺς
μέλους ἠρτάξελο· καὶ ἀμῷ πρῶτ ἐπαρτῷ αὐτὸν ὁ πάρπα-
δοῖαν, καὶ ῥυθμεῖξεν λοῖω· ἧ δὲ οὐκ ἐπήθρο. τῶν δίκαι-

τὸ δεξιὸν ἀφικόμενον σὺν θαυμασίῳ τοῦ μεδωίου τὸν πῦρ ἀλ-
λὰ κεῖνος εἶ σῶσαι τὸ παιδίον. καὶ τὸ χεῖρε ὀπίσω πε-
δαγάτων αὐτοῦ, περὶ δὲ σὺ καρδίας ἦγον. καὶ ὁ δὲ αὖ τε-
τόλμηκε πολὺ λιβὸς κατὰ τὸ ὄρκος. καὶ ἦτε παρὰ τῶν
δικαίων ἀποκτεῖναι τὸ μεδωίου. οἱ δὲ ἐκ πλάνης
καὶ ὠθισμοῦ ἐφ' ἑαυτῶν οὐκ ἐκρίνου τὸ δικαίως
λύσειν ἦτε. ἀμφοτέρων δὲ ὠστ' τοῦ βασιλέως τῶν πε-
σόντων ἀρτάξερξεω ἦγον. τὰ αὐτὰ δὲ πάντος τοῦ μεγάλου
τὸ πολλῶν ὁ βασιλεὺς ἔφη. εἰ μὴ τολμήσας τοῖς ὀφθαλμοῖς
τοῖς ἐαυτοῦ τὸν νῷ ὁ ἀποθυμόσονλε τὸ μένων. ὁ δὲ ἔφη
σοφίαν μείζω. ἢ μὴ ἐν τῷ κήπῳ ὅλῳ αὖ φαμένων
θεὸν ἀκινάν λαὶ ἀφύσους λαὶ πέρας ἀποκλῶ καὶ ἀφαρῶ
οὐδὲν λιμὸν αὐτῶν, ἢ θεὸν ἀεί μὴ λιπόντα. ἀλλὰ θάλπει
μᾶλλον καὶ μείζω καὶ τὸ κίαν γίνηται. ἅμα καὶ ἐγὼ σὸ
βασιλεῦ τὸ βλάπτοντ' τῷ ἐμῷ οἰκίῳ καὶ τὸν σὸν ἀδελ-
φὸν βίον εἶ σεσθε αὖ ἀπομύμενον. καὶ τῆς κακουργί-
ας τὸ ἐαυτοῦ πανόμενον. καὶ αὐτὸς αὐξηθήσομαι, καὶ τοῖς
λοιποῖς τοῖς καλῶς ἔνεσομαι. τὰ αὐτὰ ἐμοὶ δ' πάσου
σὺν λόσοας ἀρταξέρξης. πῆρε μὲν δὲ φανῶ καὶ φὸν
καὶ τὸν βασιλικὸν λιμάτων ἐποίησα σὺν δ' πᾶν πεσόντες
πρῶτας ὅτι ὁ περὶ τῶν ἰδίων παιδῶν οὕτω δίκαιος
ἀποφαινόμενος πιστὸς καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. λιμὸς
ἔτη δικαίης καὶ δέκα. ἀφῆκε δὲ καὶ τὸν μεδωίδην τ
φρούσης λιμαρείας ἁπλῶν αὐτῷ θανάτου ζόπ' βαρβάτων.
ἐν ὧν τοῖς φθάσοσιν λόγοις φωράθη ἔτη δ :

αὐτὰ σωκράτης πρὸς ἀλκιβιάδην.
ὁμῶς, ἰσχνία καὶ ἀσθένεια πολὺ σοφοτέρους
παρελθεῖν φησὶν τὸν δῆμον. ὑμεναίου.
ὡς θαρσύνων δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιρρωννύσω-
κράτης οὐκ ἀλεξιφρονεῖς εἶπεν ἀφῆμις
τοῦ σκυτοτόμου τὸ ἀνιαρὸν ἡπὼν αὐτοῦ. φι-
σωνίδου δὲ τοῦ ἀλκιβιάδου ἐπολλῶν πλήν ὑσωκρᾶ ἐπῴδε
αὐτείνου τοῦ ἐν τοῖς κύκλοις κιρκίπου. ἡ αὐτείνου τοῦ σκι-
μμιῤῥάφου. ὑμεναίου δὲ τοῦ κλεινίου μειρακίου, χιονῶν ἐ-
φη ὁ σωκράτης ὁ δῆμος ἀθλιωτέρους αὐτοὺς ἥθροισεν. καὶ ἡ
τῶν καθ' ἑνὰ καλλιφρονεῖς, καλλιφρονητέον ἔρη καὶ τῶν
ἠθροισμένων μᾶλλον φρον. ταῦτα ὁ τοῦ σοφρονίσκου καὶ τῆς
φαιναρέτης τῷ ξανθίππῃ καὶ τοῦ τῆς κεινομάχης διδάσκων:

γραῦς οὖν πολὺ πλουσιωτέρους γραφαὶ δύνηται καὶ λέγειν. ἐ-
τέρας δὲ ποιοῦσαι αὐτὰς πρὸς μνησιλάου διδασκάλου
καὶ τοῦ ζαλίτους. ταῦ μελιάδου ξιβουκαλεῖδῃ. ἀλοίνων μελιάς
ζάλιτις ἐφάλο. ὅλων μὲν οἱ ἀνάπαυσιν μεταβάλλε, θαυμά-
ζειν δὲ καὶ παραδόξα ταῦτα. ὁρᾶς γὰρ οὖν ταῦτα καὶ τὴν
θεραπῆ ταῦ πειθοῦς. ὅλων τε μὲν τεχνικοὶ λίθελες ἦσαν,
καλλιφρονεῖς δ'. φύλαττε τοίνυν αὐτοὺς ἐπίλεκτε ἔσαν-
μουμένω κρᾶσιν τῆς γλώττης καὶ ἐπόμενος ταῦτ' ἐμ-
δέκου πεντήκοντ φιλοτέχνου.

ἀλεξάνδρου θεοδώρου ταῦ σύνεφέους φιλόνικος ἑαυτοῦ ταῦτο

ἀπηγοσταφείας, οὐκ ἐπίνεας καλὰ τὰ ἀρίστου τοῦ γραμ-
μένος. εἰ οὖν θέντος δὲ τοῦ ἵππου καὶ χρεμετίσαντος πρὸς
τὸν ἵππον ζεύξ ἐν τῇ φάτνῃ ὡς πρὸς ἀλκιβιάδην καὶ ἐκεῖνον· ὦ
βασιλεῦ εἰ πρὸ ὀλίγου ἀλκιβιάδης ἵππος ἐοικὼς γραφικῷ
εἶναι καλῶς ἦν·

ἀλκιβιάδου ἔμοιγε ἔργον οὐ μεγάλης οὐσίας ἡγοῦμαι εἶναι. οὐδὲ ἐρ-
γον φιλανθρωπίας ἄμαχον ὁμολογῶ. εὐδιάλυτον ἀλκιβιάδην
εἰκάζω δοκεῖ. μᾶλλον δὲ ἀλκαγαθίνης φιλοκαλίας.
ἔπειτα τῶν ὡραιοτάτων ἀνθρώπων ἐστὶ δαιμονίως.
διαφερόντως δὲ πρέπει μεγαλοψυχίᾳ μεγαλωψίτην τοῦ ἀλκαγαθίνου
καὶ ἐκείνου ἐν τῷ ἥβῃ ἀγαθοῦ καὶ μάλα καλοῦ διαφέροντος.
τοῦτον ἐλάττονος ἢ φαλάρεως τοῦ μεγαλώπτου. δικαίως γὰρ
πρόσκεινται τοῦ ἐτέρου αὐτοῦ τοῦ φαλάρεως. προσέτι
ὁ τεθραμμένος τῶν γραφῶν καλλιόνων. τοῦ δὲ μὴ πτερωμένου.
ὁδὶ ἀπήλασε τὸν ἔραστὴν ἀγαγὼν αὐτὸν μικρὸν ἀπὸ τοῦ κωμῳδεῖν.
καὶ ἐκεῖνος μὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκάλει τὴν ἀνάγκην πε-
φιλωμένος. τοῦ φαλάρεως δὲ οἱ ἀρχόντες τῶν γραφῶν τοῦ ἀγῶνος
ἀφῆκαν. βαρὺ δὲ πτῶμα ὁ μεγαλώπτης ἔδωκε τῷ
λίθῳ. καὶ ἐμέλλετο τῶν ὀρχηστῶν ἐκεῖνος προστρέχειν τῷ ἐρασθῆ-
ναι μεγαλώπτου. καὶ ἐκέλευσε κοινὸν αὐτὸν γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων
τῶν καλῶν. καὶ ὅπως δὲ ἐκκλησιάσει πεσόντα δεῖν τὸν μεγα-
λώπτην οὐκ μελλήσει ἀφεῖναι τῶν ποιητῶν πρόσχημα θερμόν.
ὁρῶν δὲ αὐτὸν ὀμφαλίτην, ἐνθουσιῶντα καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς
ἀναφλεγόμενον. καὶ γινώσκων ὅτι τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐ-
τοῖς σύμμαχος διὰ τὰ αὐθυπέρθυμα καὶ αὐτὸς ἔφη πολλὰ
βίᾳ ἀνθρώπων καὶ ἀποθνήσκειν ἀπὸ τοὺς τῶν πεδαρύ-
σεων θανατικοὺς δουλῆς τῆς καλλιβούσης. ἀφελεῖ δὲ μὴ ἔφη

Note marginale: Νότιν μιτυληνίδα παρθένον.

ἐλάνιππος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0028
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

θεὸς πολλὰ τοιαῦτ᾽ ἐκφέρων· ἐξόν σοι τὸν μελάνιππον
οἰκοῦντα εἶναι πλησίον. Τοῦτ᾽ ἐδόκει ταῦτα
καὶ ἐᾶσαι παραφυλάξαι τὸν χρόνον τὸν ὠνητήριον εἰς
τὴν πρᾶξιν, σὺν ἐχώρησε δὲ μετρίως· ἐφ᾽ αὑτοῦ τοί-
νυν ὁ χαρίτιον βαμόμενος τὸ παντόλμητον· καὶ κοινῶν
αὑτοῦ μὴ θελήσας παραλαβεῖν τὸν ἐρωμένον· ἵνα μὴ καὶ
φωραθεὶς αὐτὸς ἐπέχοι τὴν δίκην ἀλλὰ μὴ καὶ ἐκεῖνον
εἰς ταῦτα ἐμβάλοι· οἰκίδιον ἐδόκει καλὸν ἔχειν ἐγγυη-
δὲν λαβών, σὺν μέλλει ὠνεῖσθαι τὸν πέραν. οὐ μὴν ἠθέλησε· κα-
τεφωράθη δὲ πολὺν φόρτον ὢν τῶν λωποφόρων ἐπὶ ταῦτα φυλαττόντων· ἐμβληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλαργύρου
εἰς δεσμωτήριον, καὶ τρεπόμενος ἵνα ἐπιπλοκὴν σωτη-
γνωκότας· ὁδὲ, ὡς ἐκ πατρὸς καὶ συνήθους τοῖς δασπόσιος·
πρὸς μὲν μητρὸς οὐ τρέπω, ὁ μελάνιππος ἦκεν ὠνητὴν φιλάργυρον·
καὶ ὁμολογίᾳ σύμμορον κοινωνὸς εἶναι ταῦ χαρίτιος
τῆς βουλῆς· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀρχέτης ὠνητοῦ· τοῦδε τῶν-
θρωπομελῶν τῶν αἰτίων, εἶτε νὺξ ἀρχῆς λόγον καὶ ὠνητὴν
γραφῆς ἀρῶν· καὶ ὠνητοῖς ὁμολογεῖ πεισθέσαι· θαυ-
μάζω οὖν ἀμφοῖν, ἀφ᾽ ἧς τῆς τιμωρείας προφάσεως
ὡς θᾶττον ἀπηλθεῖν μεμισθωμένης τῆς λεπτολογίαν πόλεως,
ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκείας· σὺν ἐχώρησε δὲ αὐτοῖς τὰ οἰκεῖα
δίκαια καρπώσασθαι· ὁ μὲν ἔρως τὴν πρώτην καὶ τὸν φιλ᾽
αὐτῶν ἔμμενε διάλυτον τὸν ἐπαν. θείας ἐν τῷ πρὸς ἐφη-
μερεῖοις φιλοτιμίας· ὁ δὲ μέσον, χαρίτων· καὶ μελάνιππος
ἐφ᾽ ὧ· τοῦ θεοῦ τὸν ἔρωτ᾽ αὐτῶν, θείαν ὁμοπάθειαν φιλ᾽.

Διὶ χθονουτάμῳ λάῳ.

Λακεδαιμονίοις δεινὰ ποιῶν τοῦ χθο[illegible] τῶν φθορῶν λαμπάδος

τοὺς λοχαγοὺς αὐτοὺς ἀγεῖν καὶ μὴ δεῖν τοὺς πολίτας αὖ
ὑπ' ἀλλήλων μᾶλλον ἀναιρεῖσθαι μᾶλλον ἀναιρεῖσθαι ἢ τοὺς πολεμίους
ὡς δὴ μὴ πρὸς τοὺς ἀρίστους ἀγωνιουμένους. ἔτι δὲ
μᾶλλον διαφθείροιτο. μαρτύριον δὲ τούτου πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους
καὶ τόδε:

Α κούσωλες οἱ ἔφοροι, λακεδαιμονίῳ τὼ δεκέλῃ καλὰ λαβόντε
δεῖπνον ἐλθεῖν ἐπὶ σκηνήν, ἀπέστειλαν αὐτοῖς μὴ δειπνήσαντε
αὖτις τρὶς φοιτᾶν αὐτοὺς μᾶλλον, ἵν' τὸ σῶμα σκοπῶνται.
δεῖν γὰρ λακεδαιμονίους οὐδενὸς δεῖσθαι, ἀλλὰ δεῖν
τοὺς γυμνασίους τοῦ πολέμου ποιεῖσθαι. ἱππομαχία φασὶν
ὁ γυμνασίης, ἐπὶ σταδιασμάτι ὁ ἀθλητὴς ὁ ἐπὶ σταδίῳ γυμνα-
ζόμενος ἐπὶ σταδιεῖ. ἔτι δὲ πάλος ὁ πρὸς ἕνα ὁρμέων ὁρμέω-
νος καθ' ἕνα τοῦ ἑτέρου. ὁ ἱππομαχίη καὶ ἔτι πλέω. ἀλ-
λὰ σὺ τὲ κακοὺς καὶ οὐκ ἐσθλοὺς ἐπ' οἰκίας ὅπερ ἔχων
ἔμεινον γενέσθαι. οὐδαμῶς ἂν ἐπὶ μεγάλῳ ὄφελος τεχνικὸν
ἀρετῆς κτῆμα, ἀνὴρ πόλεμος ὀλίγους καὶ καλοὺς κἀγα-
θοὺς ἄνδρας, οὐ τοῖς πολλοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐξ ἴσου ἀγωνιουμένοις
ἀρετῆς ἕνεκεν. ἔοικε δὲ καὶ σωτηρίᾳ τῶν
πολλῶν συμφανίζειν κρίσιν σὺν ἡσσόνῳ τὴν πρὸς κρίσσονα
ὅτε ἀφίκοιτο ὁ κρίτων ἐς δόκησιν εἶον καὶ ἐπὶ
αὐτοῦ ἀπὸ ἀρετῆς, καὶ τῶν ἀθλητῶν τῶν καταίσθησιν
διαφθείρας.

Ν όμος οὗτος θηβαϊκὸς ὀρθῶς ἄμα καὶ φιλανθρώπως κεῖσθαι
σὺν τοῖς μάλιστα ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ θηβαίῳ συθῆναι
φαιδίον, οὐδὲ ἐπὶ ὀρμῇ ἀνὸ εἰσάπαν θανάτου αὐτοῦ
καταψηφισαμένου. ἀλλ' ἐὰν ἡ πέννα ἐς δέκα ἔσχατα, ὀβολὸν
φαιδὸν πρὶν ἢ τὸ ἄρρεν ἐς τὸ θῆλυ τόκον ἐξῆν, ὡς τὰς ἀρχὰς

κομίζειν δὲ τὸν σῖτον τοῦτον τοῖς ἀποδημοῦσιν ἀπὸ τ̄ ἀ-
γορᾶς, ἐὰν δὲ μὴ λαβόντας ἀποδιδοῦναι τὸν βρέφος τῷ μισθώσ-
αντι ἢ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ ὁμολογῆσαι γινώσκειν ἡμᾶς ῥίπτου
ξένον τὸν βρέφος καὶ αὐξάνειν ἔχειν δοῦλον ἢ δούλ̄. θρεπτ-
εῖα αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα λαμβάνοντ̄ :

Κλὰ τὰ πρῶτα καὶ σῖτον ὁλυρηταῖα δέ, καθὼς σῖτα ἐλαίνε
ὁ λεγόμενος φάβιον. λύκοις δὲ καὶ ἀλώπεξι ξενοκλ̄
ἐπὶ τ̄. καὶ πρῶτ̄ τὸν ξενοκλ̄. οἱ λύκοι τοῦτο ἐστὶν
οἱ δὶ πόδι καὶ λευκόποδι καὶ βάκχαις καὶ ἀδάμαντι σαλεύοντας.
τοῦτ̄ δὲ τοὺς ἀρίστους λέγω, ἀλεξάνδρ̄ καὶ παλάμ̄ καὶ
χρυσὶ καὶ σιδήρ̄ σαλεύοντας. γελοῖον δὲ οὖν ἐστὶ ξενοκλ̄ δ
μὲν κ πάλ̄, ἀρίστους δὲ λύκους. καὶ ταῦτα τοιούτοις δράμα
τος διὸ τοιοῦτον τὸ ἔργον. λ̄ ἀλώπεκες κόπτουσι οἰκίας ἀφοῦ κεῖ-
σε ἀμαθεῖς. λ̄ ἐδεκάσθησαν. ἄλογον δὲ σκ̄ καὶ ἀθῶοι κ̄ κλ̄
τὰ ἄξιον :

Ια ἐπηφίσθω ἀθῶοι καὶ αὐτ̄ σώφρονες τ̄. αἰνίττ̄
μὲν ἐκ φόβου τὸν μέλλοντα ἀποκόπτειν τῆς χειρὸς δακτύλ̄ τὸν
δεξιᾶς. ἵνα δορύμενοι δαφέξειν μὴ δύνωνται. καὶ πανδέ-
λαυρον δύωνται. μὴ ὀλυνθίους δὲ κ βύνδην ἀποφάξαι.
καὶ τοῦτο ἐπηφίσθω διοικήσει κλέωνος βυκλεαινέτ̄
βδελυρὸν ἀλιτόμενος αἰχμαλώτους σῶσαι, τίξειν καλὸς
τοῦ προσώπ̄, καὶ εἶναι βδέτιμα πλῶτα. καὶ βδέλυρ ἀτιμ̄
ἐπίθετα. οὐκ ἐβουλόμεθα δὲ αὐτὰ οὔτε ἀθῶοι κακο-
ραθυμοῦντες ἀθῶοι λέγεται τῶν πολιτῶν ἀθῶοι, ὃ
βλάπτειν ξυ καὶ οἰδημάτων θεοὶ πλοῦτος :

Τιμοθέου Ἀκουσιλάου τοῦ Ἀθωναίου τραγικοῦ ὀλεσιθήμεθ᾽ ἀκτῆς ἂν καὶ πρὸ λαῖς πολιοῖς καὶ οὐκ εἴχον Ἀθωναῖοι ὅποι πολιὸν αὐτὸν καλέσωσι τὸ θαύματος πρὸ πείσου δῶρ᾽. ἀπάτορ τρυγὸς πλάτωνι ὃ λαρίσσων δεῖ τυχόντα, βαδίζον ὀξωλήμους μεδαπίνων γ᾽ ἀείμνων. καὶ ἴδον σεμνὸν μὲν ἰδεῖν τὸ πλάτος, ἴλεων δὲ τῷ προσώπῳ. διαλεκτικὴ δὲ οὐχὶ πείσφορᾶς χρημάτων, οὐδὲ τὰς τείχη. οὐδὲ ὑπὲρ μαντικῶν χρεῶν, οὐδὲ τὰς πλουσίων. οὐδὲ τὰς τοὺς δεῖν βοηθεῖν. οὐδὲ τὰς φόρους τοὺς σύμμαχ. οὐδὲ τὰς τῶν μυσοίωτων ἢ τὰς ἀμφιλίνους λοιδορεῖν φιλιμάφου. τὰς ἀκεῖν δὲ ὧν ἡγεῖτο πλάτων καὶ τὰς τῶν εἰθίσω ἀσυνδάξειν ὡς ἡκιστα πολιὸν θεὸν λόγου κόνωνος ἅπτειν, βίου καὶ τὰ ὄντως λόδαιμονι. ἐκ τοῦτ᾽ οὖν δῆλον ὡς ἐαυτὸν οὐ πάνυ τι λόδαιμονα ἀπεφαίνετ᾽ ὁ τιμόθεος. ὀλιμὰ ζύλυσις, ἀλλὰ σὺν τῇ πείσων Ἀθωναῖ δόξῃ καὶ λιμὴ ζῶν:.

ζωπάλας ἰδὼν καλὰ πάνυ ἀρχαῖα τοῦ λ βοὸς ζυδόξους ἄναρουμένους. καὶ βαρύλαι τοὺς πλουτοῦντας, ἐπὶ τῶν πέρανναν ὠνουμένους λύλιαθον ἅπαν φᾶ πείσαρχον εἶναι τὸν μὴ πιοῖ μεδαμῶς ὀλιμέλα καίσεμνον οὐδὲν ἑτέρους ζῶν βίᾳ. καὶ τοιοῦτοι οἵους ζῶν τῇ πρασιᾷ τοὺς μουσάρχας ὁρᾶς ξέλαις σὺν τῷ καθοῦσας καὶ ἁλισκομένους καὶ αἰγίαθους. οὗτοι μὲν γὰρ ἁλοφαντόμενοι καὶ σκληρὰ δουλεύοντες, καὶ πολλὰ δεῖνα, ὀλιγοῦσι καὶ ἐλάττονες σὺν ἐλευθέροις σὺν καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς. οὐ τοιοῦτος ἑλένη ὁ τολμηρὸς οὐδὲ ἀνδρεῖος ζωπυρίας πολιὰς σοῦ τε φοβεῖσθαι ὡς ὁρᾶν ἁλοφαντόμενον χοίρους:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0032
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

θ ε μ̄ σ̄ κλέους τοῦ μεσοκλέους, οὐκοῖδα ἀ ἐπαινεῖν χρὴ
τοῦτο· πῆ γὰρ τῆς ἀσωτίας ἐπαύσατο ὁ ε μ̄ σ̄ κλῆς ὑποκυ-
ρήσας ὑπὸ τοῦ πρὸς καὶ ὑπερχόπως τοῦ σωφρονεῖν, ὃ
τῶν μὲν ἑταίρων ἀπέστη, ἡρᾶτο δ' ἑρωμένου ἕνα τοῦτον τῆς πολι-
τείας ἰσωλάθωνι καὶ θυρεμοπ̄ πεχειρεῖ ἐκ τῆς ἀρχαίας. καὶ ἐαυτ̄
ἐπαύσατο ἐπαινεῖν μὴ πρῶτ̄. ἔλεγε φᾶ προτροπὴν γνωσίμους· τί
δῆτα ἐμοὶ δοκεῖτε οἱ οὕτω φθονοῦμεν· ὁ δὲ τις δ' ἑρᾶ φθο- ὑπὸ φθονοῦμαι
νεῖσθαι τοῦτο δ' ὅπως θ' ὑπὸ τοῦ κρίπ̄ πτεῖ βλάπτεσθαι ἀπό-
λλ. ὁ τι δὲ τοῦτο ἐστὶ καινὸν ὁ αὐτὸς λεῖπ̄ φησί:

σωκράτους:

ε πλίθεν δ' ὁ σωκράτ̄ καὶ ἐ βδούλετο οἰ δ' ἀμφὶ τὸν δῶν̄ ὁμ̄. ὑπ' ἀγνῶμοσύνης γονάτων
σὺν χείρ̄ καὶ δ' ἰᾶς ἀλίας λελεκλεῖ πόλιας· ἐφορώμενοί γ'
ὑπὸ ἀθηναίους καὶ δεδίότ̄ ὁ ἴσως πολὺ ἔχρῃ πεῖσ' ἂν κάλ-
λ πεῖν ὁ δ' ἀνὴρ· πολὺ γὰρ ἦν ὁ τοῦ σωκράτους ὄνομα
διαφερόντως ἀλλ', καὶ ὁ ὅτι σοφίας ἤλεγχεν οὐδεν' ἡμῖν
ὄντων οὐδὲ λίαν οὐδαίων ἢ εὐδόξων ἢ λόγων. ἐν δὲ τοῖς
οὖν ἐβουλήθην πρῶτ̄ καθεῖναι ὑπ' τοῦ καταίτου διά-
βολον· ὑ μὲν γὰρ δῆλον ἐν ἐγένετο γραφὴ καταίτου,
ἔγραψε μὲν οὐκ εὐδοκίμαζον διάπεσ' τον· καὶ δ' ἐκεῖνα δέ'
μὴ πολὺ ἀρα ἀλλ' εἰ δ' ἄλλοι οἱ φίλοι οἱ τοῦ σωκράτους ἐχθρῶ
καταίτων ὑ εὐδοκιμᾶς· εἰ δ' ἐπ' πάθωσί κακὸν δ' ὑ κ̄ κ̄ ε τ̄ ο ῦ
δ' ἐ τε οὐκ ἀφανῶς τὸν δῶρα οὐμόνον οὐδενὸς ἀλλ' ἴον κακοῦ
π̄ πόλ. ἐν δὲ τῶν ἐν δημίων καὶ κόμ̄ ἐν ταῖς ἀθήναις ὄντ̄,
ἵ' οὐκ ἂν ὑπ' ὑποῖσιν ἀλλ' ἐφ' ἀφανῶς τοῦ τὰς κωμῳδίας ποιητὴν·
δ' ωμολόγει δῶρα καὶ γελοῖον ὄντα, καὶ εἶναι σκόπτ̄ λ,
ἀνὰ πάθοι κωμῳδικοῦ τοῦ σωκράτην. ταῦτα δ' ἅπερ ἐλέγετο
φερόμενα εἰς ἐκ ἀδολεσχίας· λέγοντε' ἂν καὶ τοῦ ὑ πὸ

λόγον ἀπέφαινεν κρήτιστον. καὶ ἡ σὺν ξένοις δαίμονας καὶ
οὐκ ἐθέλειν θεοὺς, οὐδὲ ἐπίμελ. μὴ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ λευκὸς
οἴονται αὐτῷ ἐδίδασκε καὶ ἡδέως ἤκουεν. ὁ δὲ ἀριστοφάνης
λαβόμενος ὑποθέσεως κωμικῆς ἐπὶ σοφοῦς ὑπὸ σοφιστοῦ κωμῳδεῖται. καὶ δ' οὐ τῶν μέτριον αἰσχύνην καὶ τὸν δεῖνα τῶν ζώντων λαβὼν ὑποθέσεως. οὐ γὰρ οἰκεῖον κλέωνα ὧδε δρᾶσαι. οὐκ ἐκ καιροῦ λακεδαιμονίους μὴ θηβαίους μὴ περικλέα αὐτῶν. ἀλλ' ὥρα τοῖς δ' ἄλλοις θεοῖς φίλον. καὶ δὴ καιρὸν ἐξ ἀπόλλωνι. ἀλλ' οὖν ἄληθες πρᾶγμα καὶ ὄρθιον παράδοξον εὐσκήνῳ καὶ κωμῳδοῦσι, πρῶτον μὲν ὀρχήσεις μὴ κωμῳδίᾳ, ἐξ ἀδοκήτου τοὺς ἀθηναίους. εἶτα δὲ καὶ φύσει φθονερὰ ὄντας. καὶ τοῖς δείοις δοκοῦντιν πεπαιδευμένους, οὐ μόνον τοῖς εὐτὴ πολιτικὴ καὶ ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ' ἔτι καὶ πλὴν τοῖς δοκιμωτάτοιν μὴ εὐλόγους ἀγαθοῖς ἢ εὐβίου σεμνότητι, ἀκόσμως ἔδοξεν κωμῳδεῖσθαι. αἰδὼς αἰνεφέλας καὶ ἐπιτόλεων τοῦ πολιτοῦ εἰς οὔποτε ἀλλὰ καὶ ἐθόων νικῶν. καὶ πρεσβύτατον δοκεῖ τῆς ἀρετῆς ἀνὴρ δίκαιος εἶναι. ἀμαμὲ ἀλλοῦ γράφειν. καὶ δὴ μὴν δυσδράματος τοιαῦτα. ὁ δέσπους κρίσις σωθεὶς μὲν ἐπὶ σοφοῖς δοκεῖ θεάτροις. εἰ πολὺ δὲ λειπτὸν ὁ τῆς τραγῳδίας πολιτὴς ἀγωνίζεσθαι καὶ τοῖς τραγῳδοῖς ζῆ-λον τὸ ἀφικνεῖσθαι. καὶ πάρεσθ' ὁ ἀγωνιζομένου δὲ κρίσιν καὶ σκηνῆς καλήν. ἅμα γὰρ τῷ δοκεῖ ἀκλονόπι διαπλεπτὸν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τῶν σὺν δίκης μέτροις ἀρχαῖν. ἡδὺ δὲ πάντε αὐτὸν ἐρεχθεῶν ἀλκιβιάδου ὀκλεινίου ἢ κρίσπιας ὁ καλλαίσχρου καὶ κωμῳδοῦ ἀκόσας παρῆθον τὸ θεάτρου ἀλκιβιάδου. ὁ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἠρέσκετο. ἀλλὰ δεινὸς

καὶ ἐφρόνησε ἄνευ ἀνὴρ σώφρων καὶ δίκαιος καὶ ἀγαθὸς καὶ
τὰ τοιαῦτα σοφός. ἀνδρῶν κερδόμων καὶ ὑβριστῶν καὶ
ἐμμανῶς λελουμένων οὐδὲν ἀπολελειμμένον ἀσθενῶς ἀσθενεῖ. ὃ
ταῦτα σωφρονῶν καὶ μανίας ἐκτὸς ἀνὴρ τὰ αὐτὰ μανεῖται. ἀλλ' οὐμὴ
ἀνόητα δράσει καὶ μεμνήσεται σωφροσύνης. εἰκὸς δὲ καὶ
χρημάτων ἀνδρὶ τοιούτῳ ἀφειδῆ. καὶ γὰρ βουλομένῳ
μᾶλλον δὲ σπουδὴν οὐκ ἐφικνεῖται τὸν σωφρονοῦντα ἀπο-
δόντων αὐτῷ. καὶ αὐτὸν δὲ φεύγειν ἄμεινον καὶ κάλλιστον
ὄντα, τί παράδοξον ἐκ τοῦ λαβεῖν ἀργύριον οὐδενὶ ἐμμενές.
καὶ μεμίσηται αὐτὸς οἶδεν. ὁ δοκιμιωτάτῳ αὐτῷ
τὸ δράμα. καὶ γὰρ οἱ καὶ τὸ τοῦ λαρωτὶ τοῦτο σωθέν ἢ πο-
λίτῃ καὶ οἱ καὶ τῷ θεάτρῳ νοσοῦσι τὰς φρένας.
καὶ ἄλλα ὄντων διονυσίων παμπλήθη ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖ
ἀπουσία τῆς θέας ἀφίκτῳ. ἀφειμένῳ δὲ νῦν αὐτῷ
σκληρὸς ὁ σωτὴρ καὶ ὁμοιάζοντος πολλάκις. οὐκ
ἀνδρὶ θαυμάσαιμι ἢ καὶ βλεπομένῳ ξυνὸς ἐπιτρίπτῃς.
ἀλλὰ γάρ μὴ ὅτι καὶ οἱ σκληροὶ ἔπλασαν αὐτὸν σὺς ὅτῳ
μανίᾳ ὀργὴ καὶ ὀλιγωρίαι ξένοις. τοῦ γὰρ κωμῳδου-
μένου κίνδυνοι. θρῶσι παρ' αὐτῶν ἐπωιδαί. καὶ ὀλίγου
οὐκ ἐς πολεμίου σωτὴρ ἐξῆν. ὅπερ ὧν ἐκεῖνος αὐτόμολος.
καίτοι καὶ παρὼν οὐκ ἀμύνας οὐδὲ ἐπέσχε. ἡδὺ δὲ
ὅτι κωμῳδοῦσιν αὐτὸν καὶ δὴ καὶ ἐν κοινῷ τοῦ θεάτρου ἐκάθη.
ἵνα δὲ μὴ λέγω τῶν ξένων ἀποειδῶ ὀλιγωρίας παρόλον
τὸ δρᾶμα. ἀγωνιζομένων δὲ νῦν ἐπιτρίπτων ἐχρῆν ἐβλέπειν
τοῦτον ἄρα, πρεῖν σὸν σωτῆρα καὶ κωμῳδίας καὶ ἀ-
θωπείων καὶ φρονεῖν.

ἡγοῦς ἐκεῖνος ὁ ἐξ ἔρεξις σῶ. ἡ θεὸς μὲν καὶ τὰς καλεφθ[ησ]/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0035
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῆς δίου τέχνης, ἑαυτῷ δὲ ἐργάζεσθαι καὶ ναῦς ὁδοὺς καὶ πλοῦν
ἄνθρωπον. δεδήλωκε δὲ πλατῶνος καὶ ἐθαύμασε τὸ δένδρον.
συλλοίδαιον φησὶν ἰδὼν φῦτον ἀμύεσθαι πλατῶνος. καὶ
τῶν ἡμέρων σκεύων κατέμεινεν οὐδενὶ δεόμενος καὶ ἐρημί-
αν θαυμάζει τὴν ἐρημίαν τὴν παράλιον πλάτωνος. δηλοῖ καὶ ἐ-
ξῆς ὅτι αὐτὸς κόσμον πολυτελῆ γραπτοῖς καὶ ξεστοῖς λι-
θοῦν οἰκίαν δόμους καὶ μελεδῶνα αὐτὴν κατέλιπεν. οὐ περ
ἔρυμνὸν φύλακα, καὶ φρουρόν. σκιὰ τοῦτ' ἐν ὀδύνῃσι
καλὸν ἀπώλεσε. ὁμήλικας κόσμος ὁ αὐτὸς καὶ μικρὸν
αὐτῷ πρόσκειται, ἄλλως ἐρημάζει. καὶ οὐκ ἐμέμνητο ἐς οὐδὲν
οὐδέν. τὴν δὲ φῦτον καὶ σκιὴν ἐστὶν ἀλεεινὸς οἰκιδίοις
κόσμος τις, καὶ φρουρὸν τρέμουσιν αἱ εἶναι σὺν βάθει δια-
στένοντες οἱ δῶμεν καὶ ἀμφιλαφὴς ἐν ὀλίγοις σκιὰ ἐσθλὰ
ξέφουσα ὥραι καὶ ὕδωρ, νόμῳ, διὰ τὸν ὀχετὸν σὺν φόνῳ
δὲ. ὀξόωσιν ἔπαρον. ἀλλὰ δὲ καὶ ξέρξου καὶ χρυ-
σοῦ ὁ δὲ βαρβάρῳ δὲ δῶμα δῶρα, οὔτε περὶ τῶν πλατώνων
οὔτε περὶ ἀλλοδένδρων λεγέτω ὧν:.

ὅτι ὧν ἐφόρων οἱ θεσμοὶ λοβόλων ἐξεῖσιν:

Κλαζομενίνιοι ἐρίτιμον ἀστῶν ἀφικόμενοι καὶ ὕβρει
καὶ ἀναζονείᾳ χρώμενοι, ὑπὸ τῶν ἐφόρων θρόνοις σὺν θά-
κοις οἱ δὲ καθήμενοι χρημάτιζον καὶ τῶν πολιτικῶν σκέψεις
διατάττειν, ἀλλὰ δύστοκος τὸ σὺν θρόνῳ λοβόλῳ κατέχει-
σθαι. μεθύοντας δὲ οἱ ἔφοροι οὐκ ἀνακτᾶσθαι, ἀλλὰ τοὐνα-
μόσιον κήρυκα καλέσαντος, πεσόντος αὐτῶν ἀκμοσιά
κηρύξαι. ὑπὸ δὲ θαυμαζόμενον ὀξέως κλαζομενίων
ἀφικομένων.

περὶ φωκαίων:

Φωκαίωνος δὲ ὑφῶσιν καὶ τοῦτο ἐστὶ ἐγένοντο καὶ. πλὴν

γὰρ ἐς τοὺς ἀθυμοτέρους ἀκλινοῦσιν. ἢ τοῖς αὐτοῖς ἐμεμ-
φόμενοι ἀγνωμονοῦσι, πῶς σφόδρα σπουδαζόμενοι ὑ
πλείονος ἅπερ βούλονται μᾶλλον τῶν ἐφ' ἡμῶν παθεῖν } Σαφῶς πληρῆ γλοιώδη
κακὸν αὐτοὺς, ἢ αὐτοὺς τιμᾶς κακῶς δρᾶσαι: ·

περὶ τοῦ νικᾶν περὶ πολλῶν ὅτι ὁ σώφρων φρόνιμος: μᾶλλον σαφῶς μεστή.

Ἡ τῶν σωφρόνως μαλλον σοφία, ἐστὶ δηλα ὅτι δεῖν ὁποσα αὐτοῖς
ἁδέσθαι θεμις καὶ οὕτω καὶ μανθάνειν. οἵπερ οὖν καὶ πε-
ρὶ τοῦ σώφρονος δεῖν ἐστὶ κακοδοξίαν, καὶ τὸ φρο-
νίμου αὐτοῦ διαλύσαν ἀπορρήτων συμβόλων καὶ σημάτ
των. ὅλως γὰρ ἀναιρεῖ ἐρεθισμὸν πρὸς αὐτοῦ τὴν ἐπιστασίαν ἐς
τοῦ βασιλῆ τῶν περσῶν ὁ σώφρων παρελθὼν, οἰκειοῦσι πε-
ρὶ ἀναιρεῖ τοῦ κινουμένου τινὶ τῶν πλησίον παρεστώτων. φύ-
λακα τοῦ σώφρονος τῆς τραπέζης παρατεθείσης, τινὶ πρῶτ
τῶν παρακειμένων ὧν χρεῖ. καὶ ὁμοῦ ἐς τὴν τράπεζαν
τοῦ. ὁδὲ σώφρων εἰς χεῖρας ἐκτείνας, τὴν μὲν δεξιὰν τῶν
μαχαίρᾳ τῶν παρακειμένῃ ἐν βάθει. τὸν δὲ ἑτέρου μέγι-
στον τοῦ ἄρτου περιτέμνει. καὶ ὧν θὴς ἐπὶ τοῦ τῶν
κρεῶν ἐστάλεμένων ἡδίστων ἀφέσεως. ἀπὸ δὲ κούσιτοῦ
οἱ μάγοι, ὅτι ἐστὶν ἐμαθήτευσε. ἀναιρεῖ τοῦ ὀξυ-
κὰι λίφοινος τοῦ πρὸ τοῦ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χρόνου, καὶ τοῦ
φόνου καὶ οὐδὲ ἐφόνευσε πρὸ δεῖπνων πολίτης τοῦ:

Τ ιμόθεος ὁ κόμωνος φαλήρεως τῶν ἀθηναίων ἀπρᾶξε πρὸ τ
δεῖπνων τῶν πολιτῶν. καὶ τῶν ἐξιόντων τοῦ φαλήρου
ἐκείνων πρὸ λιμένος ὑπὸ πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ
συμποσίου. καὶ ἐξιόντες ἀφῆκαν ἀναπαυσόμενοι ἐφ'
πρὸ τοῦ οἰκήσεως ἐπιστῆσαι. ὅπου ἐπὶ πλάτωνι
δεῖπνοῦντος καὶ τῇ ἑξῆς καλῶ διάλογον. ὁ δὲ πλάτων

διὰ δαιμόνιον πολιτικὴν δεῖπνα καὶ φορβάς, οὐς πάν-
τας ἡδέως ἂν ἑστιῶν οὐκ ἂν φαίνοντο. λόγος δὲ καὶ αὐτὸς
ὁ λόγῳ τῷ περφρονέντι καὶ ταπεινοῦντι οὐμικρὰ καὶ αὐτὰ
λέγων πείθειν. ὅτι ἁρπαλέα ἡδέα ὁ μισόθεος πει-
θοῖ τῷ πλουτοῦντι εἶναι. ἡμεῖς δὲ πλοῦτον καὶ ἀλ-
θείαν μᾶλλον εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον, ἢ ἡδονὰς παρεσκευ:

ὅτι ἀλέξανδρος θεὸν ἑαυτὸν καλέσαι ἐβούλφ:

Α λέξανδρος ὅτε γυναῖκα Δαρείου καὶ τὸν πρωτεῖον ἀρχὴν
κατεκτήσατο, μετὰ τὸ φρονεῖν αὐτῷ μέγα καὶ ὑπὸ τῆς ἀπὸ
τῆς πολλὰ βούσης αὐτὸν δόξης ἐπαρθῆναι, ἐπέστελλε τοῖς
ἑλληνικοῖς θεὸν αὐτὸν ἀναφθόμασι γελοίοσε. οὐ γὰρ ἀπροσ-
κλήτῳ φθόνῳ οὐκ ἐμέλετο ταῦτα σπουδάζων αὐτῶν ἐπέτεινος
ἐπιθυμίαν. ἀλλοιμένοι ἀλλὰ ἐναφθόμασι. λακεδαι-
μονίοις δὲ ἐπέστελλε. ἤτοι Ἀλέξανδρος βούλεται θεὸς εἶναι,
ἄνωθεος. λακωνικῶς ἄμεν, καὶ καλὰ τὸν ἐπιχώριον
σφίσι τρόπον. ἢ ἐξαίτες τῶν συμβαλεῖν οἱ λακεδαι-
μόνιοι τοῦ Ἀλεξάνδρου:

Α μυτιλήνου φασὶ τὸν δασύλλειον δημολῦσαι καὶ πρᾶον γενέσθαι.
καὶ ὅταν μεθύσκηται καὶ ταῦτον εἰδέναι. καὶ αὐτὰς ἐκάς-
τοτε ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ἤρξατο ἐπράως. εἰρήσθαι
δοκεῖ καὶ πρὸς πρᾶον καὶ ἀτυφον ὁμιλοῦντα λέγειν. ὁ δη-
μόνικος οὗτος ὁρῶν τὸν νοῦν τοῖς πολλοῖς χρώμενον βι-
αιότατον καὶ θρασύτερον, οὐκ οἶδα εἴ τινα εἶπεν ὧν παιδα-
γωγῶν μιμῶν σύνδοξον εἶναι δουλεύει. καὶ μιμεῖται τοῦ δυτι-
γόνου πειστὸν παῖδα, πολὺν μὲν χρόνως ἔχει καὶ φιλαν-
θρώπως. ὅταν δὲ οὐδαμοῦ ταύτης ἀπέχηται οὐδαμῆ
δοκεῖ μανῆναι δύνασθαι ἢ δεῖν οὐδὲ πολιτεύεσθαι τὸν δημόνικον δὲ

οὐμεδιῶσαι μᾶλλον :·

Λ Γλαυκώνος ἁρα τοῦ ποιητοῦ σωσοδυὶ ὁ σὺ κεφαλῇ· καὶ τοῦ μὲν διαλεθρύλλω· ὁδὲ μὰ ἐς πόλιας ἀφοίτηκε, ἀλλὰ γαῦ ἐγώ· ἐς ἀρχελάου ποτὲ ἀφίκοιτο ὅτι ἐρᾷς καὶ ἐρώμενος οὗτος· ὧδε ἄρα ὁ ἀρχέλαος ἐρωτικὸς οὐχ ἧττον ἢ καὶ φιλόμουσος· πῇ τοίνυν ἐῶμεν διαφερόμενον πρὸς ἀλλήλους τὸν τε παυσανίαν καὶ τὸν ἀγάθωνα, πολλάκις οἶμαι τοὺς ἐρᾶν φάσκοντας τῶν παιδικῶν παροράσαι, ἐρῶντα ἄρα δὴ ἀγάθωνα ὁ ἀρχέλαος οὐδοὺλομένῳ οὕτω πω καὶ ἀπεχθάνεσθαι τῶν πολλῶν μᾶλλον ἢ φιλοῦντι αὐτόν· ὁδὲ ἐγὼσοὶ ἐμφανῶς δὴ σὺ τε φίλει πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐρᾷς, σύτε ἀποκλῄω πρᾶττε τοῦτο· ἢ δέτι καὶ ἐγὼ ἤδιον ἂν ἥκοιμι πρὸς σὲ καὶ σὺν πλείονι· κοὐκ ἂν λείποιμι ἔγωγε τοῖς ἐρασταῖς πρὸς τὰ παιδικὰ διαφοράς καταμανθάνειν· καὶ σοπίζεσθαι, οὐδὲν αὐτοῖς οὕτως ἀπαιτῶ τέρπνον· τοῦτο γοῦν τοδὲ δὲ πολλάκις αὐτοῦ μεμαθήκαμεν ἐν ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν πλεονάκις ἀμφαίνειν γὰρ καλλιόμενοι μὲν πρὸς αὐτὸν ἔξεστιν ἐμοὶ χαίρειν φάναι· λεγόμενον δὲ οὐκ ἐῶ αὐτὸ οἶδα, σύτε μᾶλλον· ὁ δὲ μεμαθήκαμεν καὶ μεμαθήκατε γενέσθαι καὶ μαθήσεσθε ἀκούω οὐδένα πόνον κρῶν, οὐδὲ κρίτων, οὐδὲ λακεδαιμονίων αὐτῶν, οὐδὲ θηναίων· σὺ μὲν γὰρ ἱκανὸς καὶ ὁ σώστρατος ἐστὶν ἔγωγε ἡ καὶ μεμαθήκατε ἀθηναῖοι καὶ λακεδαιμονίων τῶν μόνων τινὰ ἐὸν ἀκούσαντα γρά-

φεύγων αὐτοὺς διέφθαρκε.

Νικόδωρος δὲ ὁ πύκτης ζῶντος ἀνδρικώτατος μαχησάμενος, καὶ ὀλίγου δεῖν τὰς Ὀλυμπιάδας καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἅλωτα καὶ νομοθέτης αὐτοῖς ἐγένετο μεταρρυθμίσας τὴν πολιτικὴν τὴν περὶ τὰ κυρώσεις τῶν συνθηκῶν. ἔφη δὲ αὐτὸν διαλύσασθαι τὸν μόλιβδον ζῶντα καὶ μὴ νόμους ἐραφῆναι γράψαντα. εἶχον δὲ καὶ πρὸς τὸν Νικόδωρον ἡμῖν ὡσαύτως καὶ μᾶλλον ἔτι τοῦ διαλύσασθαι τὸν μόλιβδον, ἀλλὰ σῶσαι αὐτόν· θεοῖς γὰρ ἐχθρὸς διαλύεται· καὶ οὕτως ἴδιον ὠνήσατο μισηθέντα αὐτόν.

Ἡλιόνικος ὁ Μιλήσιος ὁ προσωπαγορίας πεφορεμένος ῥώμῃ ἐξέβαλον ἐκ τοῦ ἄστεος τὸν μόλιβδον· μίλωνος δὲ τοῦ Κροτωνιάτου πεφορεμένου ῥώμῃ ἐξέβαλον ἐκ τοῦ ἄστεος τὸν μόλιβδον.

μίλωνος Ἡροῦ μητρὸς διάζου ῥώμη

ὁ δὲ Ἡλιόνικος ὁ θαρσαλιάδης, ποτὲ καὶ ἀθλοθέτης τῶν Ὀλυμπιάδων γενέσθαι λέγεται οὐ μόνον τοῖς ἄθλοις, ἀλλὰ καὶ δήμοις πολλοῖς. ἀπὸ καὶ τοῦ σωτῆρος ζῶντος ἐτέρου. καὶ πρὸς μὲν τὸν Ἀθηνᾶ τὸν ἐκ μέρους ταύτης, καὶ ἀθλοθέτης δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν ἑβδομηκοστῶν καὶ ἑκατοστῶν Ὀλυμπιάδων καὶ τῶν ἑξῆς τοῦ μετὰ τοῦτον ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς μάχην φασὶ γενέσθαι καὶ νικῆσαι τοὺς ἑλληνικούς. τοῦτον δὲ πρεσβεύσαντα αὐτῶν καὶ ἐπανελθόντα τῶν ἐπὶ Περσέως

μετὰ Ἑλλήνων ζῶντος ἑτέρου Διὸς

γεσημέ. καὶ τῶν ζώων καλὴ δὲ ἡ βοῦς λέγω, γάλα μέγα ἀμολόγη δ' ἀφορον ἡμέρας γενέσθαι ἢ ταύτης. ἥτε καλὰ τῶν ἀστῶν ζώων καὶ σύμμαχοι καὶ σύμμαχοι:

Κ αἰ δὲ ξέναι δόρυ δὲ τοῦμὲν κε δύνατον φίλιππ' ἔσται, καὶ πολλὰς μυριάδας καὶ σὺν βορβόρων φθεῖραι καὶ αὐτὸν λέοντα σὺν τῷ ἐφηλίου. ὅτε καὶ δαρεῖον καθεῖλ' ἀλέξανδρος. καὶ ὁμολογοῦσι δ' αὐτοὶ μόνοις πόλις, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ἀλέξανδρον ἐγενέσθαι καὶ ἀπὸ θεοῦ δὲ οὐ τῆς αὐτῆς ἡμέρας πατέρα:

Α εἰ δὲ ἔλης λέγ' ἀπὸ τῶν προτωνιάτων τὸν πύθιον ἀπόλλωνος ἐπὶ βόρειον πεσόντα ὁρμᾶσθαι. κἀκεῖνα δὲ πεσοπλέκτει ὁ δυσμικομάχου, ὅτι τῆς αὐτῆς ἡμέρας πολὲ καλὴ τῶν αὐτῶν ὥραν καὶ σύμμαχος πονῆσ ὁ φθὰς ἀπὸ πολ καὶ ἐνεργότω ὁ ἀλώνι ἐξανίσχειν. ὃν θα καὶ τῶν μερῶν ὁ πύθαγόρας παρέφθ' τοῦ ἑτέρου χρεοῦσιν. λέγ δὲ καὶ ἀστοὶ ὅτι ἀπόλλον κόλ πολεμοῦ διαβαίνων πεσόρκθη, καὶ πολλοὶ φασὶν ἀκηκοέναι τῶν προσερπόντων ταῦτα:

Τ ὅτι λώνικερὶς ἱππολαεῖος:

Α μυρίκερις ὁ κερκυραῖος ὡς τῇ ἱππομέλα ἐφρόνει καὶ ἁρμ' ἐλαός. καὶ οὗ πολὲ καὶ ἐβουλήθη πλαστῶν ἀδόξασθαι τῶν τέχνων. ζάλλας οὖν ὁ ἄρμα πεδίλλας ἐν ἀκαδημίᾳ δρόμους πανυπόλους. οὕτως ἀερίβως φυλεῖδον πολυρόμ τοῦ τίχου, ὡς μὴ παραβαίνειν ἐς ἁρματοτεχίας. ἀπάλη καταυτὸν ἐέναι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντ' εὐεπάλξας. ὁδὲ πλαστῶν τῶν ἐπ' ἄλλοις ἀστοὺς ποσοῦσιν ἀεύβλ. ἢ πον ἀσωμάτου ἐστὶ νῦν ἡμιέρᾳ οὕτω καὶ οὐδενὸς ἀξία δοκιμάζω φονίδας καλαπιθήκιον, ἐπ' μεγάλων λεόντων ποσοῦσας πα ἡφαίστας τῶν δ' ἄλλων οἱ εὐεῖνα ἀπολεῖδας, λυάκην ὁ λιγαρεῖν

Τῶν οὕτως θαυμάζεσθαι δικαίων ἐστί.

Ἡ δὲ τῶν ἀλλοτρίων μίσει ἀθλιωτάτη νομοθεσία διεκρινόνας ἀγωνίζεσθαι δικαστάς, οὐ τοῖς θεαταῖς μιᾶς ἡμέρας τοὺς ἀγῶνας. πόθεν δὲ τῶν ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ νόμος, ἐρῶ. ὅτε θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐξῆγε τὸν πολιτικὸν ὅπλων, διεκρινόνας ἐθεάσατο μεγέθει μεγάλους. οὐδὲ ἀρίστους αὐτοὺς εἶναι. ἑστερημένους δὲ τῶν ἐρατιῶν καὶ ἐφ' ἑαυτοῖς. ἀλλ' οὔτοι μὲν οὔτε ἐπὶ πεῖσος οὔτε ἐπὶ πρᾶσιν θεῶν. οὐδὲ μὲν ἐπὶ γονικῶν ἐρώων κακοπαθοῦσιν. οὐδὲ ἐπὶ δόξης, οὐδὲ ἐπὶ ἡδονείας. οὐδὲ ἐπὶ παίδων. ἀλλ' ἐπὶ θεσμὸν κτίσεως ἕνεκα. μὰ δὲ εἶξας θεατρῶν τὸν ἔπρωτα. ἄπροσῶν εἶπον ἑστερημένους τοὺς ἀθλητάς. τὸ τοίνυν γενόμενον αὐτοῖς σὺν θυμὸν τότε, εἰς ἀρετὴν ἐβουλήθη διαφυλάττειν. καὶ εἰσὶ ὅμοια ἔργα, ἀπόμνησιν.

σώφρων περὶ τῆς πλείονος.

Πιττάκος σὺν μιτυλήνῃ κατεσκάφη τοῖς ἱεροῖς πλήθεσι εἰς οὐδεμίαν χρῆσιν ἀνθρώπειον. αὐτὸ δὲ τοῦτο δύναται εἶναι ἀνιπτόμηνος τῶν ἐν τοῖς τείχεσι δύο καὶ κατὰ μηδάπασιν ἢ τῶν τείχεων εἶναι φόβους. οὐ μὲν ἀντιχόντων ἀνθρώπων, κατιόντων δὲ τῶν δεσποτῶν.

πρὸς πλάτωνος.

Πλάτων ὁ ἀρίστων. ἐπ' πρῶτ' ἀνθρώπων σύμμικτα, ἐπ' ἀρχαῖα, ἐγραφεμένα. εἶτα αὖτε, κατ' ἔπρακτ' ἀνθρώπων αὐτῶν. ὡς τοῖς ὁμήρου ἀλλ' ἀνθρώπων, ἐσώμασι καθαιρόμενα. ἐστὶ θεῶν φασῶν. καὶ δ' ἐπτάμοιρ' ἡμέρας καὶ ἔμεσι ἀγωνιζόμενα δὲ ἢ ἄλλοις τοῖς ἀνθρώποις ἐπ' ποι-

ἐμεσπ· περὶ τῶν διομοσπόδε πορήθ, ἡ μοσᾶ σωκράτους φ
ἀπαξ αἱρεθῆς ἀπὸ τῆς αὐτείνου σφρένος, ὃς δὲ τὰ νῦν ὁμολο
σύμμου δ' ἀδέφ τότ, ἀμφὶ καὶ τελεῦ πὸ γράφθν ξ λαῶ σίδω
δ' σφρίνε καὶ δ' σεσεῦσθαι ὡπὶ φιλοσοφίαι.

Κ αὐλῆς οὐ καὶ ἥκνεᾶ τῶν αὖν βαρβάρων σοφῶν· ἡ τε μαθεῖς αὖτ
φε ἀθεότητ ἐκέτεᾶ· μὴ δὲ ἀμφιβάλλεσοι πεῖ θεῶν ἀρ' ἐ
εἰσὶν, ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ ἀρ' ἃ λέγεων φρονῖξ εσοῖν ἢ οὔ· οὐδὲ
γοῶ ξύμοιδα ἐξ' ἀβε τοιαῦτα οἵδε ὁ ἀνθρῶπ ὁμοσοῖος.
ἢ σιοῖ εἶναι ὁ φρεῖξ, ἀ ἵππων ἢ σιάλῶρας ἡ σῶσι, ἀ αὖ τὸ σῦρος.
οὔτε ἴνδε οὔτε κελτὸς, οὔτ' αἰγύπτιος· λέγοσοι δὲ τῶν βαρβάρ
οἱ πεφρονῆν καὶ εἶναι θεοὺς καὶ πεφυλεῖν λέγεων, καὶ πε
ουμαίνειν τὰ μέγοντα καὶ διόρμίβων, καὶ διὰ σύμβολ
καὶ διὰ σοφισμάτων, καὶ διὰ λόγων λιναῦν μαθημάτων τε
καὶ διδασκαλίας· ἄπερ οὖν ἐξ τοῖς ἀνῶτε διδασκαλίδ
σὰ ἐκ πορὰ τῶν θεῶν εἰς αὐτοὺς προνοίας. καὶ δ' ὑπείρων
δὲ λέγοσοι καὶ διὰ σοφῶν τῶν λεγόων πολὺ πεφιλοσοφ
καὶ ἀρ' βεῖ ἐσχερῶ ἔχοντες τῶ πίξιν, βύοσοί τε καθαρ
καὶ ἀνδασοῖν οὕτως, καὶ τελεῖ τῆσοι· καὶ ὁρίων φύλακ
τοσοιῦσθε· ἐν' ἄλλα πράττοσιν ἐχεῶν ὅλι τοὺς θεοὺς ἐ
σχεῖν καὶ λόσοι καὶ λέγεσοῖν σὸμολόγῶσι.

Λ ἐσοσὶ δὲ καὶ λόγοι σοφικοὶ τοῦ ἡρακλείτου τοῦ ἐφε καὶ ἄλλων
σοφῶν, ἀπὸ γενεᾶς, ἡρακλείτου κεκλῆσθαι χρέων ἐφ
ἡβούλε, φσοφῶν ἀπίνα αὐτῶν δεδόμενον χρόνον μήτε
σῶν ἄλλων χρῆν ἀμοιρῆσαι· πεφοιτηκόσαι δὲ ἐκείνοις καὶ
ἰδία πορὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα· ἡρακλείτω δὲ φοῖβος ἐστω-

ἐστὶν ἀνὴρ ἀπὸ ἡρακλείτου

ἐστὶν ἀνὴρ ἀπὸ ἡρακλείτου

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0043
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μόνον ἐξονομάζει. ὑπὲρ τῶν δύο τοῦτο φέρων καὶ ἀφθί-
ονες.

Τῶν τοίνυν ποταμῶν φύσιν καὶ ῥεῖθρα αὐτῶν ὁρᾶτε. ὁμοῦ
δὲ οἱ χειμῶντες αὐτοὶ καὶ τὰ ἀναλήματα αὐτῶν ἐργάζονται.
οἱ μὲν ἀνθρωπομόρφων αὐτοὶ ἱδρύσαντο. οἱ δὲ βοῶν φαλ-
λοῖς παρέθηκε. βοσκήματα σῶα παρέχουσιν. οἱ τε ὄφελι-
μοι, τοῦ ἐρασινοῦ καὶ τῶν μετώπων. λακεδαιμόνιοι δὲ
τοῦ ἀρῶσιν. οἰκουμένοις δὲ, καὶ φλυάσιοι, τοῦ ἀέσαντος.
ἀργεῖοι δὲ, τοῦ κηφισοῦ. σικυῶνιοι δὲ ἀνδρῶν τῶν φιλίων
τοῦ ἐρύμακος. τοῦ δὲ ἀλφειοῦ, ἀραιεῖς. χερρονήσιοι δὲ οἱ
ἀπὸ μυσίου καὶ αὐτοὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ ὁμοίως. ἀθηναῖοι
τοῦ κηφισοῦ ἀνδράμεσι δεικνύουσιν ἐντιμεῖς. κέρατα δὲ τῶν
φαινονται. καὶ οἰκοῦσι δὲ σὺν τριακοσίοις, τοῦ δύαπτον δυ-
δεῖ εἰ καὶ, τῶν δὲ κοῦ δύω σταδίω, γῦαι κοὶ ἀκόμι ἐτίμη-
σαν. ἀργεῖοι δὲ τοῦ πάρπακος καὶ τοῦ κρίμνισσον καὶ τοῦ
τελμησσοῦ, δυσὶ ἀρῶν εἰ δὲ τιμῶσιν. ἀκραιφνεῖοι δὲ τοῦ
ἐπωνυμίου τῆς πόλεως ποταμοῦ τοῦ σικυωνίου τοῦ καθ-
θύουσιν. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σὺν δελφοῖς δυσὶ θεοῖς ἐλέφαντος
διαλιθάντων ἀγάλματα. καὶ ἐστρατεύσαντο τοῦ ποταμοῦ
ὄνομα καὶ παιδὸς ἑκατόμβοιον.

Εἰ χειμῶν φασὶ τοῦ πρόσθεν τῶν ὄντων μειζόνων ἡλικιω-
τῶν συλλόγων καθημένων, ἐπὶ σοφοῖς τῶν πρόσθεν ἔλεγεν.
ὁμιλίας, ἐμοὶ δ' ἔτι λέγειν βιῶναι. ἄλλος δέ ἐμοί, τί.
εἰ τοῦ δὲ εἰ πάντος ἔμοιγε δή, ὑπολαβὼν ὁ ἀνήρ μος, εὖ
βελτίστοις φῆσε. ὑμᾶς οἰδάξετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὸ ὀλίγων
ἡμερῶν. τοιοῦτον γὰρ οἱ σωθέντες, καλεπίνα δαίμονας
ἀνθ' ὁμοίας ὁμοῦ εὖ τε ὥρα, πάσιν ἡμῖν τοῦ ταχίστην

flumini simulacrum
tauro aries gregis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0044
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀπάγεσθαι πρὸς τοῦ λίνου καὶ ἀπολαῦσαι καλοῦ προσδοκῶντος.
Γ ορτίας ὁ λεοντῖνος ἀντὶ τέρμα τῆ ἑαυτοῦ βίου καὶ ἐγκρανὼς ἐν μέλαι, τὸν λίνον ἀγανάκτησας καταλειφθεὶς καὶ τὸν λίτον ἀφ' οὗ τὸν λιπαίνων ἐκάστο. ἢ πρό τις αὐτῶν παρέλθει τὸν ἀντίπαλον ἀντὶ οἰκοπούμε καὶ ἀρξάμενος πράττε, ὁ τοῦ φοιν. ἢ ἀναμενὸ τὸν ἄρχειν παρακαταθέσθαι τῷ ἀδελφῷ.
Ζ ωκράτης καὶ αὐτὸς βαθὺ γηρῶν, εἶπε νόσω πεπεσών, ἐπὴ τις αὐτὸν ἠρώτα πῶς ἔχει, καλῶς ἢ σε πεδὲ ἀμφότ. ἐ- } μ. dulcissimum Socra-
δὲ μὲν γὰρ ζῶ, ξυλοῖς ἔξω πλέονας. ἐὰν δὲ ἀποθάνω ἐσομ- } nem ingressi.
μέλας πλέονας.
Ξ λλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ πολλοὶ μὲν εἰσὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες καὶ ἐς ἐόν κῆμε καὶ οὗτος δὲ ὀχλικὸς ἢ λις λοιπῶν τῶν ἀπὸ ζεφυρίων νοσῶν, ἐ πὶ εἶναι οἶνον λέγειν. μὴ προσλέγειν τοῦ θεραπεύοντος, ἢ καὶ βέλτιστον θάνατος ἢ ζημία, ὡς αὐτὸς ὅλιμὴ προσλαβὲν αὐτῷ, ὁδέ, ἔφην :
Ν όμος καὶ οὗτος μελανθλιπικὸς γῶν καὶ μὲν μέλετῶν ὅλμος. ἀμύδροποτεῖν παῖ γῶν καὶ κὶ λίκιδν. λέγηδὲ θεόφραστος καὶ παραμέλοσι τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύειν καὶ πιθέσθαι αὐτὰς ἰάσας, ἀγαλαὶ μέλαι σιν γῶν καὶ κας. ἢ δὲ οὐκ ἀλλ εἶπε μὴ καὶ τὸν ῥωμαίων νόμον. καὶ πῶς οὐκ ὀφλήσω δίκας ὅλοιδν, εἰ λὲ μὲν λοιπῶν καὶ μελανθλιβίων καὶ λέμελοι διδόμενος ἐθέμεν, λὲ τοὺς ἐμαυτοῦ πεῖσος διόλως ἐάσω. ὅλως καὶ ῥωμαῖ τῷ ζῶντι μελίᾳ, νόμος ὁδὲ ἐρρωμένως. οὔτε ζημιοῦσθαι ἐᾶσιν αὖ οἶνον, οὔτε οἰκέτης, οὐδὲ μὴν τῶν κληρονόμων οἱ ἀφ' ἑβδόμης μέχρι καὶ λ' ἐτῶν :
κρητῶν νόμος περὶ μελαμάτων :
Κ ρῆτον δὲ νῦν παῖδας νῦν ζημιοῦσθαι ἐκ ζῆν, νῦν } Cretes.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0045
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μόμους μιμεῖσθαι μελωδίαν. ἵνα σύτης μουσικῆς ἀφ-
αλῶς ἔχωσιν, καὶ ἀκολούθερον αὐτοὺς τὴν μιμικὴν παρασκε-
βάζωσιν ἵνα μήτε τῶν κεκολασμένων πρόσωπον ἄτοι
σεμνότητος ἀπολογίαν ἔχωσι. πάντα δὲ μανθάνειν ἕταξεν
τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μεμυθολόγηκεν. εἶτον καὶ τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἐγκώμια. --

Παμμελὲς δὲ τοιοῦτόν ἐστιν ἁπλοῦν ἐστὶ οἶνον σκέφωμεν. μελικὸν
δὲ τῶν ᾠδῶν σύστημα δύο φαφύλης ἢ μιᾶς τῶν πλειόνων
μεθύει. καὶ οἱ κόρακες δὲ τὸν καλούμενον οἶνον τὸν βολᾶν
ὅλον φαγόντες. καὶ οἱ κύνες δὲ καὶ αὐτοὶ βακχεύονται. πίθηκος
καὶ ἐλέφας, ἐὰν οἴνου πίωσιν, ὀμνύτης ἀλκῆς ἀπίστου-
σιν ὁ ἐλέφας. ὁ δὲ πίθηκος, καὶ εἰσὶν αἱρετικοὶ
τοῦ ἀληθοῦς.

Φιλοπόλις πίναξ.

Φιλόπολις λέγονται γενέσθαι Διονυσίου ὁ σικελίας τύραννος
καὶ μιλτιάδης καὶ οὗτος τύραννος. καὶ ἀπολλοκράτης ὁ διονυ-
σίου τοῦ τυράννου υἱὸς καὶ ὁ περὶ Διονυσίου διαλεγόμε-
νος ὅρος. καὶ μιμόλαος θηβαῖος. καὶ χαιρέδημος ὁ κωμῳδός.
καὶ ἀρκάδων καὶ ἑρμοξένος καὶ ἀλκέλας ὁ μακεδών. ὁ
Διόδυμος ὁ ἀθηναῖος οὗτος πολλαχοῦ ἐπεκαλέσατο. συ-
γκεκλεισμένος γὰρ ἀδιαλείπτως ἐπὶ τοῦ εἰσχεομένου οἴνου.

Κλεομένης δὲ ὁ λακεδαιμόνιος, οὐμόνον φασὶν ὅτι πολ-
λῶ. ἀλλὰ γὰρ προσελθόντα αὐτῷ καὶ τοῦτο ὑπομνῆσαί τι
κακὸν ὅτι ἀκρατοπότης ἐστέγετο. καὶ ἴωνά δέ τὸν χῖον τοῦ
ποιητοῦ καὶ αὐτὸν φασὶ περὶ τὸν οἶνον. ἀκρατῶς ἔχειν. καὶ
ἀλέξανδρος ὁ μακεδὼν αὐτὸν καλλύνων τῷ βραχυλογίᾳ αὐτῶν
ἰνδῶν σοφιστῶν. ὅτε αὐτὸν ἐκεῖνος καλέσας, ἀτῶνα
μουσικὸν καὶ ἱππικῶν καὶ ἀθλητῶν διέθηκε. χαιζόμης

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0046
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

δὲ τοῖς ἱππίοις καὶ ἱππικὸν χωρίον αὐτῶν Διονύσιος, εἰς τιμὴν
τοῦ καλλίνου συγκατηρίθμησε τοῖς ἄθλοις τοῖς περὶ ἁρ-
μάτων· οἶνο ποσίας τῶν Διονυσίων πρόσθηκε καὶ τῷ
μὲν πρώτῳ φερομένῳ ταλάντου τὸ τέρας· τῷ δὲ δευτέρῳ
λ μναῖ· ὥστε μεταξὺ δύο, ι· ὁ δὲ νικητήρια ἀναθησό-
μενος ἐν αὐτοῖς ὧν θεόμαχος· καὶ ἐν Διονύσου δὲ τῇ τῶν
χοῶν ἑορτῇ, προύκειτο ἄθλον ταῖς γυναιξὶ πλέον· φῶς
χρυσοῦς· καὶ ἐν Ἴσθμοις ξενοκράτης ὁ μελιτοδούνιος· καὶ τὸν
στέφανον λαβών, ὅτε πανηγύριζε τὸ δεῖπνον τῷ ἑρμῇ τῷ
προπαντὸς θεῶν ἑστιῶντι ἐπέταξε αὐτόν· καὶ καλὸν τὸ ἔθος ὂν
ἔμπεσεν ἐν ἡμέραις· καὶ γὰρ καὶ βοῦς ἀνθίφρυος καὶ βοῦς
ἐκ τῆς μεσογείας καὶ ὁ ἐκ Βοιωτίας καὶ ὁ ἐκ τῆς Δάφνης
ἐκ τῶν Θηβῶν δύε πανηγύρεις καὶ Δῆλος· καὶ ἀνὰ χρόνους δὲ πάμπο-
λύ φασιν ἔτη ἄγειν πεντήκοντα. τοῦτο μὲν καὶ οἰκοθεν ἐ-
αυτῷ ἐπάλαμνε τὸ ἐφόδιον· οἰκείων γὰρ ἴδιον τὸ πίνειν ἐγ-
κράτον· καὶ λακεδαίμονος δὲ καλλίμεδων ὁ φιλόσοφ καὶ εὔποτος Lucyd. et Timon
φασὶ πάμπολύ πιεῖν· καὶ μὴν κερίνος δὲ ὁ αὐτολύκου ὅτε
αὐτῷ τὸ συμπόσιον μαντεῖον ἀφίκετο πολέμου τῶν τοσού-
των ὄντος· εἰκὸς ἐβουλήθη ὁ φίλιππος τὸ λόγιον ἑαυτῷ
διπλοῦν ἀξιῶν τὸν χρόν. καὶ ἐπὶ ἡμέρας προκαθήμενος
νύκτας διετέλει καὶ αὐλὸς ἀργυρῶν καὶ χρύσων ἦν ἀεί.
ὑπὲρ μεθύσου τούτου καὶ ἀμαθοῦς τοῦ αὐτολύκου. ἐπεὶ οἱ καὶ λι- Amarg
ῥόδολοι ἱκανοὶ τεκμηριῶσαι. καὶ μικοτάλκων δὲ τὸν κριὸν
οὐχὶ ἀπὸ τοῦ τάττειν καὶ οἷον τὸν κρείττονα ἢ τὸν ἐ
πὶ ἡμῶν τὸν βασιλέα φασὶ γενέσθαι, διαλαυθ-
τοι καὶ τῶν βασιλέων αὐτῷ λιῶκοων λειτεῖος τ καὶ θε-
μίστων οἰκεῖος· αὐλὸς δὲ διὰ τῶν πολιτικῶν ἐστὶ τέρα.

Ἀντιόχου ἐγκώμιον.

τὴν ἀρχὴν δίκαιος. καὶ ὁ αὖ Φανίας δὲ κλεινὰς ἀνδρὶ ὀρθῶς ὁρῶ-
μαι οἷς σοφίᾳ ὅμως καὶ οὗτος ἀναγκαίως ἐδίκασε οἴνου πίνειν.
ἐ ὁ ὁμωνύμως δὲ ἐστὶν ἀνδρὶ ὅμοιος ὁμοίοις πρὸς ἀρετὴν ἀνδρὶ καὶ
πολεμίοις. ἐ οὗτος ἐῶν οὐ πίνειν δοῦλος.
καὶ ὁμοίως δὲ καλοῦμεν ἀνδρὶ ὅμοιος καὶ οὗτος ἐὼν οὐ ποιεῖ τὸ ἔργον.
καὶ ἀγρῶν δὲ τῶν ἱμερίων βασιλεὺς ἀνὴρ κτείνει τὸν πρόσθεν οἶνον
ἀδίκως ὁρμᾷ, καὶ αὖ πολίτου ἐφιλάνθρωπος. καὶ ἕτερος
ἱμερίων βασιλεὺς γενναῖος πίνει καὶ οὗτος ἐ αὖ ἀναγκαῖος.
τοὺς γε μὴ κατὰ δίκην βασιλεὺς ὀρθοφρόνως τὸν ὄρθρον ἀναθεμένους.
καὶ σὺ τὸν πίνειν γενόμενον δεινόν. εἰ δὲ χρὴ καὶ ταῦτα καινὰ μανθάνοντα
μανθάνοντα ἀπὸ μειζόνων φιλοσόφου καὶ πολυπόνου ἀνδρός.
ἐφίεσθαι δίδου καὶ αὐτὸν μετὰ φρονήσεως ἰέναι οὐδὲν οὐ καινὸν
ἐν μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς σύμπροσθεν πάλαι,
ὧν. καὶ ἀναγκαῖον πάντων ἀποχρῆν τὸν φερόμενον νίκην
οὐδὲ ἐμοὶ ἐρίτιμον.
Λεπτίνου δόξα καὶ ὅτις κατ' αὐτὸν ἄριστος ἀνήρ. καὶ φρονεῖν καλῶς
ἀφίημι καὶ θαυμάζειν. καὶ οὐκ ἂν εἰδεῖεν αὐτοῦ πρόθυμα πάλαι-
λαιστὸν ζῶντα ἀνθρώπων ἀποκτεῖναι ἀφικέσθαι σοφίᾳ τοῦ ἀνδρὸς,
ἀλλ' ὠφέλιμον τῇ τῶν μέλλοντων πρόνοιᾳ. οὐδὲν ἂν αὐτοῖς οὐκέτι
ὠφέλησε τοῖς λόγοις οὓς καὶ φιλοσοφεῖ. ἀμφὶ γὰρ καὶ τὸ ἐπιτίθεσθαι
μεῖζον, μοχθεῖν αὐτὸν ἐκάλουν. οὐκοῦν ἐμοὶ μὲν ἀλείφεσθαι
ἀνδρὸς ἀνδρός. καὶ γὰρ ἄθλιον, ὀδυνᾶσθαι, τὴν κλίνην καὶ
δὴ καὶ ἐμεῖν ἀναγκαῖον εἶναι. κρεῖττον μέντοι τὰ κοινὰ πάντες
ἔχουσι πρὸς τὸν ἴσον ἔχειν πάντες. τὴν δὲ ἐμεῖν τῆς αὐτῶν
ὀλιγαρκείας οὐδὲ πρὸς ἀνδρὸς τιμωρεῖν τὸν ἴσον
νομεῖ, ἀπιστεῖν τὸν πρὸς αὐτοὺς ἀνθρώπων.
ἐνέφαλον ἐτέκνουν οἱ ἄριστοι τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὀνίνασι

καὶ φῶκι ὁ φῶκος καὶ Πραμφνώνδας ὁ πολεμάρχος καὶ Σε-
λοπίδας ὁ θηβαῖος καὶ Λάμαχος ὁ ἀθηναῖος καὶ σωκράτης ὁ
σωφρονίσκου καὶ ἐφιάλτης ὁ σοφωνίου καὶ ἐκεῖνος: ·

ὁ ἄφρατος ἦκολος:

θ ἐωνος ὁ ζωγράφος πολὺ μὲν καὶ ἄλλα, ὁ μέλλων δὲ τὸν χειρουρ-
γὸν θαυμάσεσθαι. ἀπηρώων καὶ νῦν δὲ ἀπογράμμα, ὁ πολίτης ἐστὶν
ἐκ βοιωτῶν ἀφνειῶν πολεμικῶν ἐνδυομένων καὶ σκιαστῶν
ἄμα καὶ κιθαριστῶν τῶν ἀγαθῶν. σὺν ῥᾳστώνῃ δὲ καὶ τοῦτο σκυ-
τικῆς ὁμιλίας ἔοικεν ὁ μέλλων ἐπὶ τὰ μάχιμα καὶ ἐφ' ἵππου
αὐτὸν σκυθοειδῶς οἷός περ ἐξ ἄρεος μανῆναι. γοργὸν μὲν αὐτοῦ
βλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοί. τὰ δὲ ὅπλα ἀρπάσας ἔοικε κἂν ἵππων
ἄρχειν, ὡς νῦν πολεμίους λῃστήν. προβάλλεται δὲ σύνεσθεν
ἀσπίδα τῶν λαισήια καὶ γύμνον αὐτοῦ μηδὲν εἶφος φανῆναι
ἔοικε. καὶ ὁ φάτνην βλέπων καὶ ἀπλῶν διόλου τοῦ χή-
μελος, ὁ μηδενὸς φείσασθαι καὶ πλέον οὐδὲν πεῖραν ἔχων
τοῦ θέσεως οὐλοχύτης, οὐλεξίαρχος. οὐλόχος οὐχὶ πολὺς οὐ
τροχός. ἀλλὰ λελεγμένοι καὶ ὁ εἷς ὁ πλέκτης οὗτος, πα-
ραδοσιλῶν τὰς ἐκ μόνος λοιδόρησιν. οὐ περιέφρενεμαι ὁ
ταχίτης ὀξυκαλὸν τε τῶν γραφῶν, οὐδὲ ἔοικε τοῖς ἀπὸ τῶν θε-
σπεσίως πεινῶσι πλατὺ παρεσπάσθαι. καὶ περσύ-
τατον αὐτῷ τὸ παρορμᾶν ἐμπνέοντα μέλος. διάστροφος
καὶ ἐστρωνὸς ὁλοσιδηρῷ καὶ οἷον ἐστὶ τῶν μάχαι ἐγερτήριον. ἀ-
μαλὸς αὖ ὁ μηρὸς καὶ ὑποβραχὺ καὶ ἐς φόβερ καὶ οἷον ἐκ ὁ-
πλιτῶν ὀρθοστάδην ἐν βοιωτίων μελανοσόλῳ σπάρτῃ.
καὶ ἐσθῆτι γραφὴ καὶ ὁ στρατιώτης ἐβλάπτετο. ὁ μὲν
ἀναφερόμενος τῶν φωτῶν τοῦ σκυθοειδοῦς ἔστι καὶ μᾶλλον
ἀφρατώδης: · τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου ·

ἐρεοῦν καὶ λάκκους μεγάλους τέμνειν,
λάθρα δὲ πλανᾶν, διαβρέχειν, ταρλοῦν
καὶ διαπλάσσειν. σὺν γὰρ τῷ δὴ γαῖαν
καὶ ὀλόην ἐὰν ἔχῃ σώζειν φρατικῶς
μὴ δεῖν ἀφιέναι ὅλα, βούλεται δὲ ἐκ-
κινεῖν τὰ δένδρα τὰ καλὰ χειροερ-
γάνδρως. ἔστι δὲ χώρος μαλακὸς κἠμεῖς τὸν ὀλυμπον ἐ
τὸς ὄντας. ὅρη δὲ ταῦτα ἐστὶν ὑπερύψηλα, καὶ οἷον πόλινος
ἄγαν φρυλίσσει διεχόμενα, καὶ μέσον δέχεται χωρίον. οὗτο
μὲν μῆκος ἀπὶ σταδίους πεντήκοντα, πλάτος
τριῶν, ἐπὶ πλέθρῳ. τάδε, καὶ πλεῖον ὀλίγῳ. διάρρυτα δὲ αὐτ
μάλα ὀκαλούμενῳ πάνυ. ἡδυτάτην δέ, καὶ οἱ λοιποὶ πολλοὶ
συρρέουσιν, καὶ δύο κοινοῦται τὸ ὕδωρ αὐτῷ καὶ ἐρχάζουσι
τὸν πηνεῖ ἀκτῖνοι μέσῳ. διάδικα δὲ ἔχει ποικίλα καὶ
πολύδακρυ ὀλίγιστος, οὐκ οὖν ἔστι χειρὸς ἔργα. ἀμφὶ
φύσεως αὐτομάτως ἡ κάλλος τὸ δὲ φιλοκαλούμενος ὅτῳ
ἡδέως ἐστὶν ὁ χῶρος. κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ δι' μεγ
λαίους ἐν ἀκμάζῃ καὶ τέθηλε, καὶ δίκην τῶν ἀγλαΐ
πλόων καλὰ ἔστιν ἔνδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκε
αὐτοῖς· πολλὴ δὲ σμίλαξ· κἠμεῖς, περὶ αὐτὸν δὲ πᾶσαν δ'
μαξέχεται καὶ ἰωδοκιάζῃ τῶν πέριξ καὶ σκοτεινὴν ἐπιλαν
θάνει· ὁράσεις δὲ τὸ μάλιξον πολύ· καὶ ἄτιν ὀφθαλμῶν πα
νήγυρις· ἐν αὐτοῖς δὲ διεξόδοις καὶ καθημένοις ἐξοπλέ
ἄτι ποικίλα καὶ ἐπιφορμαὶ σῶν ἐχεῖς ἐν ἀγαθέργῳ καλα
φύσεϊ· ὁδοιπόροις ἥδιστα καὶ ἀγωγία, ἐν καὶ διδόασιν ἀ
μέλως ἡδέως· διάρρεόσι δὲ καὶ κρῆναι σύχναι· καὶ ἐπῆρ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0050
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ρᾳ μάλιστα ὑδάτων ἰσχυρῶν καὶ πιέζειν ἡδίστων· λέγεται
δὲ καὶ ὕδατα ταῦτα καὶ εἰς λοσσομένους λίθους εἶναι· καὶ
εἰς ὑμένα λίθων ἐμβάλλεσθαι· καταδοσοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες
ἄλλοι ἄλλα διεσωφρυῖοι, καὶ μελίσσαι οἱ μοσσοὶ καὶ
ἄκιαδοι· ἐμπλήκτους δὲ καὶ ἀκοὰς καὶ παραπέμποσιν ἀπόνως
ἐσω κόρης διὰ τοῦ μέλους τοῦ κάμπτου τῶν πειούτων
ἀφανίσωσι· πρὸς κάτρᾳ δὲ τοῦ πλησμοῦ αἱ διαξείβαι
εἰσὶν αἱ πεφρικμέναι καὶ διὰ παυλ. διαμέλων δὲ τῶν
τεμπῶν ὁ πυκνὸς πολεμὸς ἐρχήσχολή· καὶ πρὸ ὥρης πε-
ρὶ ὧν ὁ ἥλιος δύκω· πομικὴ δὲ καὶ λαῖτος λιθοκὰ σκιὰν πλα-
τυφυλλοτάτων δένδρων καὶ τῶν ὀκταμένων κλάδων λίκνῳ
ὡς ὡὶ πλείστου τὰς ἡμέρας αὐλὴν πεσσόκοσα ἀπορρίψαν
λιλίνα καὶ παρέχειν τοῖς πλέοσοι πλεῖν καλὰ ἴσχος· πὰς
δὲ ὁ πλείστος λεὼς σωτὶ ἀσὶν ἄλλο ἐν ἄλλοις καὶ θεύοσοι·
καὶ σὺν οσίας πλοῶν καὶ συμπίνοσιν ἅλε οὐ πολλῶν
ὄντων ξὺν θυόντων καὶ τῶν καθημένων ἔνδρας, ἀπὸ
καὶ εἰς βαδίζοσι καὶ εἰς πλέοσιν ὁσμαὶ συμπρομαρτοῦσιν
ἡδίσται· οὕτως ἅρα ἡλίκη ἡδίστης ἡ πεῖ τὸ κρεῖττον
ἐνθεοῖ τὸν τόπον· ἐν ταύτῃ τοι φὲ πάσσε θεσσαλῶν καὶ
τὸν ἀπόλλωνα τὸν πύθιον καθάρσαι καὶ πρόφασις τοῦδίος
ὅλε τὸν πύθωνα τὸν δράκοντα κατεπόξευ ἔνι φύλαττον
τὸς δελφοὺς τοῦτ' ἐκ τοῦ ἐμοῦ κελεύσεον· σεφανωσάμενοι
οὖν οἱ αὐτοὶ τοῦ δάφνος τῆς τεμπικῆς, καὶ λαβόντες κλάδον
ἡλίκον δεξιὰν χεῖρα οἱ τοῦ αὐτοῦ δάφνος ἔχθειν ἡ δελφὴ
καὶ παρακαθεῖν τὸν δίον καὶ λυρεῖν παῖδα· ἐξιδὲ καὶ βαμὸς
ἐν αὐλῇ ἐν τόπῳ ἐν ᾧ καὶ ἐσφρωσάδε καὶ τὸν κλάδον ἀφῆ-
κε καὶ ἐλίκαι μᾶν λίεν ἐν ἀνάβυ οἱ δελφοὶ, παῖδες ἀγενεῖς

πέμποσι καὶ ἀρχιθέωρον ἐμὲ σφῶν αὐτῶν· οἱ δὲ πεμπόμενοι καὶ μεγαλοπρεπῶς θύσοντες σὺν τοῖς πέμπουσιν ἐστιῶσι πολλὴν σφῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἀφθονίαν παρεκτείνοντες· καὶ ἐπεὶ ἱκανῶς ἐφ' ἡμῖν περὶ ἑαυτῶν, καὶ τοῦτ' ὀθεὸς ἐφθονήσατο, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτίκα ἐρχόμεθα μὲν καλλίστην μεν πρὸς· φέρει δὲ διὰ θαλάττης καὶ πολλαχοῦ καὶ τοῦτο· καὶ τῶν ἀνημέρων χωρὸς καὶ τῶν μὲν καὶ δασείᾳ καὶ λοιπῶν ὧν ἐστὶν ἀφθονία· οὐ μὴν καὶ παραπέμπουσιν αὐτοὺς σὺν αἰδοῖ καὶ μέμψει οὐδεὶς οὔτε ὧν πρὸ ὧν ἐκεῖνοι· οἱ δὲ καὶ ἐξιστάμενοι τὰ ἱερὰ καμείζονα ἐν αὐτῷ θεᾷ· καὶ τὰ μὲν καὶ καὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ἐκ τῶν δαίτων τοῦ θεοῦ ἐν φθόνῳ τοῖς νικῶσι διδόασιν· ἐκ δὲ ὧν τοῦτον ἐνθάδε ἀλίσκεται τιμῶν καὶ ἐμοὶ μὲν τὰ σὰ πάντα ἥδιστα.

τῶν ἀναβάσεως τοῦ θαλάττου ἀναξιβίου·

Ἀναξιβίου δὲ ἐκ Μαγνησίας τοῦ Μαιάνδρου πεζεύει ἐπὶ θύειν θεοῖς, ἐφιλοτεθυκὼς δὲ οἱ τοσάδε τοῖς παισί, ὅσα πρὸ ὧν καὶ ἐξῆν μάλιστα ὁ ἀναξίβιος· ὁ δὲ μὴ δὲν ἀλλαγαθὸς ἦν. ἦν δὲν θυσίαις γεγωνυκώς·

τῶν ἀναβάσεως τοῦ ἱππου ξενοφῶντος·

ξενοφῶν δὲ βοιώτιος, ἐκ λεύκτρων ὁρμώμενος ἄγλαος· λέων τοιοῦτον αὐτῷ πατρόθεν τὸ ἐπώνυμον· καὶ ἔτος μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ φθονῶν· ἐπὶ δὲ ὁ ἄνεμος πεσόντος καὶ ἀνέμου ὀλίγου τὸ

ἀλλ' ἐξ οὗ ἐξ ἀρχῆς ἤρατο, τοῦτ' καὶ δρῶν δίκαιος ἦν.

Λείπουσι μὲν φασὶ λοιδορίαν. ἣν ἔνιοι λοιμὸν αὐτῷ ὀνο-
μάζουσι κομιδῇ μικρόν. ἔδακνε δ' αὐτὸν οὐδὲν ἀδί-
κημα λοιδορίας· οὐδὲ μισῶ ἐπαοιδαρύλαν· ἀνεκέλευσε δὲ
αὐτὸν ἀγαθὸν στρατιώτην, ἀλλὰ δυσπειθῆ:

Καὶ ἐπεὶ ὁ θυμὸς ἐστὶν ὀργὴ μετὰ λύπης φαντασίαν τοῦ τετι-
μῆσθαι καὶ ἀδικεῖσθαι παρεχομένη· ἀλλ' οὗτος καὶ χρημάτων καὶ τιμῆς ὀλίγου ὧν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώ-
ποις χρῆσθαι δοκεῖ, τοσοῦτον καὶ ἐς πάντας ἐξεφοίτα δι' ἀλαζο-
νείαν αὐτοῦ οὐπαισθητὸν εἶναι. διὸ δὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἰκειότατον τοῦτον ἔφη· οὐδὲ ὁμοίως πό-
λεως ὢν ἀλέξανδρος καὶ λακεδαιμόνιος ἦν.

Ἀμοιβαῖος ὁ δεσμὸς τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφικὸς ἐν δίκῃ ὀργῆς
ὀλίγου τοῖς αὐτῶν πολλὰ κακοφραμίας ἐνέφρεσε. θεασάμενός
τινας καθεζομένους ἐν ἀγορᾷ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κακοῦ ἀλλήλοις
ἐκπαθεῖς ὄντας, εἶπε· τί φατὲ ὑμεῖς ἡσυχάζοντι-
δαιδαλέοις ἔθος αὐτοῖς ἀμφὶ σκυλεύτας διαβάντες βοᾶν μάτην;

πῶς ἔλεγε φρούριον ἀθηναίοις στρατηγόν.

Φ ρούριον ἀθηναίοις στρατηγὸν ἔλεγε, οὔτε κατὰ σοφίαν οὔτε καλὸν ἢ δίκαιον ἀξιοῦντα· οὐδὲ μὰ δία πλούσιος· πολ-
λοῖς γὰρ καὶ σφόδρα ἀθηναίοις στρατηγοῖς πολὺ πλείω προῆλθε· ἀλλὰ πολλοῖς πορρίζηται ἐλλιπὴ
ξαδουδία ἐστὶ τὰ δεινὰ μὴ καὶ πολεμικὰ ἀφεπόμενα,
οὕτως ἄρα κατεκτήσατο τὸ θέατρον καὶ ἐκράτησε τῶν
παρόντων οὔτε παραχρῆμα αὐτὸν ἅπαντα στρατηγεῖν
οἰόμενος ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἐπίσημα καὶ τῶν

ῥηγμῖνι γὰρ ἐπιτηδεῖ-
ον ἐπιπλεῖν οἰκεῖ.

ωὐδέσμ· ὁ τοῦ μὲν ἀνδρὸς τοῖς σὺν ὅπλ ἀνδράσιν ἁρμό-
σαλο· τὰ ἐντοῦ δράματι μέλητε καὶ τοι μεθλη:·

ρῶν δὲ ἀεὶ τῆς οὐκ ἐρῶν ὅταν ἐπὶ τοὺς τῆς μάχης
καὶ ξυνάγωντ᾽ ἐς τὸ πόλεμον οὐκ ἀνυμένεσι. οὐ γὰρ ἀνέ-
ρας φόβῳ καὶ ἀπὸ δράσας τὸν ἐρωτικὸν ἄτλεβέ-
βηλ᾽ καὶ ἀτέλεσ᾽ ἔχθος ἐλεύθερον ἀνδρείος ὅδε αὐτὸς
καὶ ἡμῖν χωρὶς καὶ τὸ δεῖμα ῥᾴμης ἔχει. ἀεὶ δὲ ἐκεῖ
τὸν ἔρωτα ἀτε ἀνθεοῦ καλὰ μαχῆς ἐνθουσιάζων. καὶ
οὐ μὰ δία δι᾽ ἀπροβούλου δέ ἀρέσας ἀλλ᾽ ἐξ ἔρωτος μενῶν.
οἱ μὲν γὰρ σὺν θεοῦ ἐπ᾽ ἀγαθῶν καταμεμένοι σὺν
σωφροσύνῃ ὅμορος ὁμοίως ἀρέσκεσθαι. ἀλλ᾽ ἐ-
κεῖνοι δὲ ἐκ τύχης δειλανεμένοι δαίμονος καὶ κακῆ-
ἀλωνίζουσ᾽ ἔρωτα ὅδε ἐνθουσιάζων ἄνδρας· οἱδὲ
ἔρωτες βλάκες πολεμοῦντες καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁρμῆς
καὶ ἀπὸ τοῦς ἔρωτος ἐν καιρῷ δὲ πλῶν τὴν λαβὴν ἀν
ὑπομένοντες, εἰκότως καλὰ τῶν κρίτων σὺν νοσῶν καὶ
καλορθοῦσι δι πλᾶ· οὐκοῦν ἐξ ἀρέσεως καὶ ἔρωτος
φοναῖν ἀλλ᾽ ἀσφαλῶς ὥλις ἡμὶν ἀπομένοι ὁπλίτης ἀν-
αλωνίζεσθαι ἐφ᾽ ἑνὶ τεταγμένος θεῷ. ἀλλ᾽ οὐχ ὑπὸ τοῖς
δαῖ:·

Εἰ τῶν σὺν λακεδαιμονίοις φόβ πολ᾽ μὲν καὶ δίκῃ εἰ
σεῖν καλὰ ἔχω ἀδοῦσι πεφρικέναι μὴ ἔρ᾽ οὕτω ταῦτα.
ὅλι τε τῶν παράπλοις καλῶν πλοῖον ἔρασιν ὄλβῳ
ὀχυρῷ πόντος ἐ σβολὴν αὐτοῖ χρήμασ᾽ κολάζοντες
οὐκ ἔοικε τοῦ φιλοχρηματίδων τὴν ὧν χρημάτων ξη-
μίᾳ· μὴ ὀνδέλινα ὦ ὁρᾶ καλ᾽ καὶ ἀτάθον οὐδενοῖ ζῶν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0054
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῶν οὐκ αλλως σεφυκότων καὶ τοῦτον ἐξημεῖσθαι ὅτι
χρηστὸς οὐ, οὐδενὸς ἧττον. ἅπαντα γὰρ οἱ ὁμοίως ἐαυτῷ
καὶ ἐκείνου ἀσφαλῶς ἴσως δοῦ καὶ ἄμεινον. ἀφικνεῖται γὰρ ἐς
τὸν ἐρασθῶν πεῖσιν παιδικὰ, ἅπερ οἱα ἀρεταὶς ἐρασθεὶς
ὅλῳ αὐτὸς σεμνοῖς ὢν εἴη ἐπῳδοὶ λακωνικὸς καὶ οὗτος
νόμος. ὅθεν ἁμαρτεῖν, μειρακίου τὴν μὲν ἀφελείαν οὐ
ξύμπου καὶ τῷ μεγαλῳ τῆς κλικίας σύμμικτον. οὐδὲ
ἔρασθαι ἀπ' αὐτοῦ κολάζοιεν. ἀσθενοῦμενον αὐτοὺς
καὶ ἐλέας ὧν ἐκείνοι πράττοιεν κηδόντες ὄντας:
πεῖσθητικοὶ φασὶ μεθ' ἡμέρας θηλάσας τῶν ἡβῶν
τὸ σῶμα τὸ πεῖσθαι καὶ μὴ δαῦσθαι καθαρῶς
τῶν λιθῶν θεωρεῖν. μύκητος δὲ διαλοιθείας τῆς
πεῖσθοῦ λειτουργῆ καὶ σφαιρωθείας ὑπὸ πεῖσθοῦ θερ-
μοῦ, ὅπως μαλακῶν γίνεσθαι ἔξω τὲ σύμπαντα. ἀν
εἰσὶ θρεπτικοὶ πεῖσθοὶ ἐρασταὶ οἱ σύλακες δαιμονίως
καλοὶ, οὐδὲ ἀλλόσθαι. ἢ τοῦτο δυσὶν ἢ πεῖσθοῖς
σῶμασι τὲ σύμπαντ' καλλιμεθῆν ἔστιν. αὐτοῖ τοῦτο δέον
τὸν ἐρασθῶν θεῖς πνεῖν αὐτοῖς. λακεδαιμονίοις δέ ἐστιν αὖ-
τῆς φωνὴ ἐρᾶν δοκεῖν λέγοντος ἀσφαλιάτερος καὶ ἐρᾶσθαι
χρὸν οὐκείδεν. εἶτε γὰρ μειράκιον ἐπόλμησε ἔβειν
ἕπεσθαι. εἶτε ἐράσθης ἔβειν ἄλλου δὲ πρόσθε
λοιτέλλη τῆ σωφρόνη καταμεῖναι. ἢ γὰρ τῆς πεῖσος
ἀπηλιάτης ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸν καλοῦ βίου αὐτοῦ:
τὸ φιλοινοτάτον ἔθνος ὢν ἅπερ βοσκῶν αἰτέζειν
αὐτοῖς ὠνοῖνος καὶ πλέον οὐ βίου. αὐτῆ πεῖσθαι
ὁμιλίᾳ καλαμελιόσθην καὶ οὐμενοῦν τῆς πόμα καλαχρῶν
αὐτοῦ. ἀμελὰ γὰρ καὶ χρίσμα ἔστιν αὐτοῖς ὁ οἶνος ὥστερ

ἧττον δυο verba ἀσημαντα
τὸ θυμικὸν διπλοῦς

πάπυρος φιλοινότατος

ἄμοις τόξαιον :- καὶ βοξωλίων :

Β οξωλίους δὲ οἰνοφλυγας ὄντας δεινοὺς ζῶοι κεῖν τοῖς
καπηλίοις λόγος ἔχει. τῶν οἰκείων τῶν ἰδίων καὶ τῶν
ξενικῶν ἐξοικιάζοντας καὶ τοῖς ξένοις τοῖς ἐνεπιδη-
μοῦσι τὴν πόλιν ἀπομισθώσοντας αὐτά· καὶ οὐ μόνον ἐ-
κείνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱππικῶν αὐτοῖς ἀπραγμόνως· ἐν
τούτοις τοὺς βοξωλίους λιπὴν αἰτίαν φέρεσθαι καὶ οἰ-
νοφλυγίας καὶ προλαιτίας ἀλλ' ἐκ τοῦ πίνειν μέθυσι καὶ
τοσοῦτον διαρρέοντες, αὐλοῦσι μὲν ἀκούοντες χαίρουσι δ'
οὐδὲν ἔργον αὐτοῖς αὐλήσαντι ἐστὶ· σαλπιγκτὰς δὲ, οὐδὲ ἀρχὴν
ἐπομένοις καὶ σάλπιγξ ὀρχεῖσθαι ὅλη καὶ πρὸς ὄπλα
καὶ πρὸς πολέμους ἅπασι σύμπασι διάκειται βοξωλίοις :-
Γ ιατάπτωλος καὶ λεοντίδης ὁ στρατηγὸς αὐτῶν συμπολιορκῶν
ἰσχυρὰ· ἐπὶ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσβάλλοντ.
ἐκείνοις τὰς φροντὰς σαλπίζοντες. διαμέρισον, σάλπιγξ
σύνθεσι διαζεύξεως, προσάλπιζε τὰ κατὰ μέρος αὐτῶν τῇ
διασκευασθήναι αὐτοῖς· καὶ ὅταν ὁ σφίσιν ἀνέπτω ἀστὴρ
ὅλε· καὶ βραδέως τὴν τάξιν μὴ καταλιπεῖν· ἅτε τῆς πρό-
φάσεως αὐτοῖς πεπραγμένης· λέγε δὲ ταῦτα ἐπ' ἀστέρων
δείμασιν· ὁμολογεῖν δὲ τούτοις ἔοικε καὶ ὁ μέγας ὑδρος ὁ
τὴν λίμνην μεθύοντος τοῦ ἐμπόρου σοιεῖ τὸ βοξωλίον
ὅλως ἐστὶν τῶν ὑκτ :· Κ αὶ ἀργοὶ δὲ καὶ ἱρώθιοι
κεκωμασόδην καὶ οὗτοι λιπραὶ φρονταὶ οἶνῳ πεφυσιῶν
τοῖς μεθύουσι τῶν θρακῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν καὶ σιλβεβόδη
ἀλλὰ καὶ τεθρύλλη) ὡς φὴ πεῖ δεινοὶ αὐτ· οὐδὲ λαφύ-
γαι δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν· οὐδὲ ἰμυεῖοι· ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲ
φεοσθλίφασι κἀκεῖνο τὸ ὠδικλημα ὅπερ ἔφη τοῖς

ἀντὶ σώου δηναρίου πρὸς ξένους πρὸς πένητας τῶν ἀστῶν ἐὰν
ἐλάττων ἐὰν βούληται· καὶ μεταδιδόναι τοῖς ἰδιώταις αὐτῶν:

Ε ΠΑΛΙΣ ἀμφίων ὁ τραγικὸς δημιοεργὸς ὁ πολιορκητὴς ζ'
τιμόθεος ὁ ἀθηναῖος· ἐγὼ μὲν ἐρῶ τὸν ὦν ἀμφοτέρων
τρόπον· ἐν μὲν οὖν τῷ πολιμεῖσθαι τὸν ἕτερον· δημιοεργὸς
μὲν βία καὶ πρόνοιᾳ, καὶ λιθῶν τὰ μέγιστα καὶ ἀσφα-
λέστατα πόλεως· μηχαναῖς πρὸς πάντων καὶ καταστάσεων ἐ
ὑπερτάτων τὰ τοιαῦτα· τιμόθεος δὲ πάθων καὶ οἰδαίνοντων
λόγῳ ὀλίγοι τελέσφορον ἐπὶ τῶν ἀθηναίων ἀκούειν:

τίνες πολιτικοὶ καὶ φιλόσοφοι:

Ε πολιτικοὶ μὲν οὖν καὶ φιλόσοφοι ἅμα τὸν μόνον τῶν δίκ- ε ῥητορικὴ γ. νικήσαν
νοιαν ἀναθοιτενόμενοι ἐφ' ὑγείας κατεβίσαν ἐπιμόρθω
ταῦτα κοινά, ζάλπακος μὲν τὰ ξύλοκροῖς· χαρώνδας δὲ τὰς
ἐγκλήσεις καὶ τὰ ῥητὰ ὅτε ἐγκαλεῖν ἔφυγε· ταρα-
τίνοις δὲ ἄρχειν ἀπ' ἀρχῆς· σόλωνι δὲ ἀθηναίοις· βίας
δὲ καὶ θάλητος τοῖς ἰωνίοις πολὰ σώματος· χίλωνι δὲ λακεδαιμο-
νίοις· μιτυληναίοις ἐμὲν πιττακὸς· κλεόβουλος δὲ ῥοδίοις·
καὶ ἀναξίμανδρος δὲ κτίσταν τῆς ἀπολλωνιήτου
ἀποικίας· ἅμα καὶ ξενοφάνης ἀλαζόνας τῶν ἀλαζόνων, καὶ ἄμμων
τραλλιανός· ὅτε κύρου στρατεύειν· καὶ κέρος μὲν, καὶ οἱ στρατὸν
ἀπάθανον· καλούσης δὲ τῆς χθιὲς τοῦ στρατοῦ συλλαβὲς ἡμῶν
ὁ ἀλατεῖν τῶν ὀπίσω φίλα οἰκεῖα, ὅσπος ἐκεῖνος ἦν· πλατ
δὲ ὁ ἀριστώνυμος διώνα καλέσαντα φησὶ κελεῦσαι· καὶ διώνα αὐτὰ
στρατεύσαι καὶ ἐδίδαξε· διὰ τοῦτο τὸν τυραννίδα τῶν
διονύσου κατέλυσε· σωκράτης δὲ τὴν μὲν ἀθηναίων πολιτικὰ
οὐκ ἐπαίνησε· τυραννικῶν γὰρ καὶ μοναρχικῶν ἐπῆρε, τῶν
δημοκρατίαν ὅσον καὶ διαλαθεῖν οὔτε ἐπιφθόνως ἀθηναίοις

τὸν τῶν δέκα στρατηγῶν θαυμάσιον. ἀλλ' οὐδὲ ζοῖς τείχεσιν τῶν
εὐπορωτέρων τῶν λαθημάτων. εὐβουλοῦ ἔχειν κατὰ τῆς πείρας
λιωνίζεσθαι. ἀλλ' ἐν ταύτῃ δὲ ἀπροφάσιστος εὐτείνως στρατιώ-
τησεν. ἐστρατεύσατο γοῦν εἰς λῆλον καὶ εἰς ἀμφίπολιν καὶ
εἰς πολίδαν. λειτουργήσας δὲ τῶν ἐαυτοῦ πατέρα. ὑπερόμην
ἀνὴρ εἰσόμενος ποσὸν ἀν ἀφέστηκε τὸ σωφρονέστατον αὐθις.
ἀκμὴν δὲ ὁ φληρεὺς καὶ ἀθηναῖος ὢν φανερώτατος ἐστὶ κλέ-
ος ἂν τοῦ αὐτοῦ ὁ σῶν ἀθηναίοις φθόνος ἐρέσθαι.
καὶ εἰ ἀναπέπαυσαι σῶν τῷ πολεμικῷ νομοθεσίας
ἄρξαι. εἰς δὲ ἀνὴρ φίλος καὶ πειθικλέα τὸν ξανθίππου φί-
λοβόρον γενέσθαι καὶ ἐπαμεινῶν τὸν πολύμνη. καὶ φωκί-
ωνα τὸν φώκου, καὶ λεῖστρατον τὸν λυκομήδους, καὶ ἐφιάλτην
τὸν σφενδίου, καὶ ὠνὶ κάτω πολυχρόνου καρνεάδην καὶ
κριτόλαον εἶλε φίλαν ῥόμεων ἀφίκοντο. καὶ σκεῖνοι κατ'
αὐτὸν ἀθηναῖ προσβόλοντες καὶ αὐτοὶ σεῖδον ἀρωτε. οἵπερ
οὐ γὰρ τὸ δεῖν σύστεμα τῶν σύμπλοτον βουλὴν ἐσόμενον
αὐτοὶ ἐπιμελῶν ἀθηναίοις προσβόλοντας. εὐβουλεῖ γὰρ
ἀλλὰ γὰρ δεῖ βιάσομεν ἡμᾶς ἄρξαι ὅλως θέλοσιν, ἐγὼ
δὲ πολίτῃ φαίνω καὶ ὑπέρασι γε δυνάστον ἐπαίδαξ.
καὶ ὑδείκρατες. ἐπὶ καὶ αὐτὸς ξυνλεξιφάνους τῷ φιλί-
μεσῳ ὄντι φιλοβόρων ὢν δῆλος. καὶ λύσις ὁ γνώσιμος
ὁ πυθαλόρου, καὶ αὐτὸς παμεινῶν ἐξεπαίδαξ. ἡ τοῦ
ἀπράνδρες λέγε δεῖ φιλοβόρῳ. μὴ λαμβάνε αὐτὸν καὶ δ-
νόμα πάντα. ἐγὼ μὲν γὰρ ταῦτα αὐτοῖς ἀπραγμοσύνῃ
καὶ δυ πᾶς κοινίας ἔρωτα, καὶ ἀφαυσμὶ αὐτὸ ἀφεμαυτ.

περὶ τοῦ ἐς μόνον.

Περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ξενοφῶντος τοῦ φρυγὸς καὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0058
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

σιλῶνος· μόμφις δὲ παῖς σισιλῶνος οὗτος· θεοῦ μὲν ἀφα- — midas et sibylla.
νὴς τῇ φύσει· λύου δὲ κρείττων ἦν καὶ ἀθάνατος ὤν· πολ-
λὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἀλλήλοις διελέχθησαν, καὶ περὶ τούτ-
ου σίβυλλα ἔφη πρὸς τὸν μίδαν· τῷ μὲν κρατοῦντι καὶ τὴν
χώραν καὶ τῶν λιθίνων μόνος εἶναι· ἀεὶ πέτρην κύκλῳ
τὸν σῶμα δύ· ἡ πέτρον δὲ εἶναι μόνῳ σκέπην τῶν ὄμβρων
τοῦτο βυσσόμου· καὶ βυσσὸν μέγεθος αὐτῆς, ἀπὸ ἧπερ δίκτυ-
ον ἔρριπτε τὰ ἁλίσκεσθαι μέλλοντα· καὶ βυσσὸν δὲ ὄντων ἰχθύων
διπλάσιονας βυσσοῦ μέγεθος· καὶ χρόνον ζῆν αὐτοὺς ὀκτὼ γενεάς
μετὰ, ἀλλὰ καὶ σκέπην μόνῳ δίπλοον· καὶ πόλεις μὲν εἶναι
καὶ μεγάλας πόλεις, καὶ βίους ἰδιότητας καὶ νόμους αὐτῶν
τεταχθαι ἀνομοίως κρατοῦντος τοῖς παρ' ἡμῖν νομιζομένοις· Notae similitudinis
δύο δὲ εἶναι πόλεις ἐλάττους μετὰ μεσίας, οὐδενὸς δὲ ἄλλη-
λαις ἐοικέναι· καὶ τῷ μὲν, ὄνομα ξένθαι μέγιμον· τῷ
δὲ, λαοδίκη· βυσσοῦ λαοδίκης τὸ τέρμνατος διάτμον καὶ
πλούτῳ βάθει· καὶ λιμβάνειν βυσσὸν καρπὸς σύλησις
φασὶ, χωρὶς ἀρόσεων καὶ βοῶν· γεωργοῦσι δὲ καὶ σπείρ-
ουσιν οὐδενὶ αὐτοῖς ἔργον εἶναι, καὶ διατελοῦσιν ἡμέρας καὶ ὀλύ-
σους· καὶ καλαγρέφοσι δὲ ἐν αὐτῶν βίον γελῶντες· ὑμὴν
καὶ ἀδόμενοι· οὕτως δὲ φιλόμουσοι εἰσὶ δίκαιοι, οἷς
μετὰ τοσαύτης πολλάκις ἀπειρίας ὠφθεῖσιν αὐτοῖς·

εἰσὶ δὲ, τῆς μεγίστης πόλεως, μεγίστοι τε ἡδὲ καὶ αὐτοὶ,
καὶ γίνονται μεθόπλων, καὶ ἀφ' πολεμοῦσι· καὶ καλαγρέ-
φουσι δὲ ὁμόρους· καὶ πάμπολλα ἐθνῶν, μία πόλις κρατεῖ
αὐτῶν· εἰσὶ δὲ οἱ οἰκήτορες οὐκ ἔμφυτοι σῶν μερίδων·
ἀλλὰ νήσοις εἰσὶ δὲ τὸν μὲν ἄμφω χείτων μοσσόδουλες· ἀπὸ ὧν

μέρατες

λέγω. ἦ μὲν τοιαῦτα αὐτοῖς πολεμοῦσι, λιμῷ καὶ
ξύλοις πολεμοῦνται. ἄτρωτοι γὰρ τοῖς σώμασιν. χρῶνται δὲ
ἕρμασι καὶ ἀρίστῃ ἀφθονίᾳ ὡς ἄπιστον εἶναι παρ' ἄλλοις τὸν
χρόνον τοσοῦτον ἀνθρώπους ζῆν. ὑπερβάλλουσι δὲ καὶ διαβήναι
ῥᾴστους φησὶ καὶ ἀλεξικακίᾳ μεγίστῃ ζῆσαι καὶ διὰ πλόου
ταχείας γενέσθαι μυριάσι χιλίαις τῶν λῳστῶν, ὥστε μὴ δύνασθαι
ἀφικέσθαι καὶ πυθομένους τῶν πρώτων βύσσους εἶναι λεπτὰς
ἐσθῆτα μεγάλους, καὶ φρονίμους ὡς φαύλους καὶ μηδενὸς
ἀξίους ὄντας, καὶ διὰ ταῦτα ἀδικεῖσθαι ῥᾳδίως ὑπ' αὐτῶν.

Τ ὁδὶ δὲ ἔφασαν εἶναι τὸν ἐπὶ δύο μεθ' ἡμέρας πλοῦν οὕτω καλοὺς
μὲν γὰρ ἀνθρώπους οἰκεῖν παράπλους ἔφασαν πόλεις πολλὰς
καὶ μεγάλας. ἀπέχειν δὲ τῆς χώρας αὐτῶν τὸ πέλαγος καὶ
ὁμοιάζεσθαι λίμνῃ. ἔοικέναι δὲ χάσματι. καταγλυφθαι
δὲ οὔτε ὑπὸ σεισμῶν, οὔτε ὑπὸ φωτός. ἀέρα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν εἶ-
ναι ἐρυθήματι μεμιγμένον σφόδρα. διὸ δὴ πολλοὺς δὴ
λοιμοὺς τοῦτον τὸν τόπον ἔχειν. καὶ ὑγιείᾳ, καὶ δρόμῳ καλλίστῃ χρῆσθαι, καὶ δὴ
λῃστὰς. καὶ πρὸ κάστρου μὲν ἐρημίαν εἶναι δένδρων. ὑπερβολὴ
πολλὴ οὐρεσίας. φέρειν δὲ καρποὺς ὑπερβολὴ παράτολμα
ἐς λῆψιν πολλήν, τοιαύτην ἔχοντα τὴν φύσιν. ἐλπὶς αὐτὸν
ἀγρίαν δοκεῖν εἶναι δάκρυον ὥστε καὶ τὰς κόμας
τοῦτον τὸν αὐτὸν βίον τοὺλοιπὸν θρηνοῦντας καὶ οὕτω τελευτᾶν.
ὑπὲρ δὲ ἕξ ἡμέρας παραπεφυκέναι τῆς λίμνης ποταμὸν, δι'
ὑπάλου ἀμφέρειν καρπόν. ὃν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῶν ἀνθρώπων
ἄλλοις τισὶν ἢ τοῖς ἐπιχωρίοις πάσας. ἐπὶ δὲ τοῦ ἤρα
καὶ αὐτοῦ λιμνάζειν λίθον. καὶ γίνεσθαι δὲ καλὰ βραχέα λευκὰ.
καὶ λαὶς φθονεροὺς ἡλικίας καὶ λαὶ ἀλλοιεμβούσας δυνά-

λαμβάνεται ὁπίσω· τὸ μὲν γὰρ γῆρας ἀπορρίπτας ὡσὶ τὴν ἀνδρα-
μὰν ἀποφέρει· εἶτα ὡσὶ τῶν σὺν μεθρακίων ἡλικίαν ἀν-
αγκαίαν· εἶτα παῖς γίνεται· εἶτα βρέφος καὶ ὡσὶ ὕπνος
ἐξαναλώθη· καὶ ταῦτα ὅτω πῖσος ὀχίος λέγων, σε πι-
στεύσω· ἐμοὶ δὲ δεινὸς εἶναι δοκεῖ μῦθολόγος καὶ ἐν
τούτοις καὶ ἐν ἄλλοις δὲ·

~~περὶ τῆς διαφορᾶς δείγματα πρὸς πλάτωνα~~

Λ ἐπεὶ τὰ διαφορὰ δείγματα πρὸς πλάτωνα τὰ πρῶτα, νικᾷ ῥητορικὴ ἢ πολιτικὴ.
ἐκ δὲ τῆς γενέσεως· οὐκ ἠρέσκοντο τῷ βίῳ αὐτοῦ ὁ πλάτων· οὐδὲ
τὴν καλοκαγαθίαν τὴν περὶ τὸ σῶμα· καίτοι ἐν αὐτῷ ἐγένετο περὶ τῶν
ὁ ἀριστοτέλης καὶ ἰσοδύναμος· καὶ κουφότης δὲ ἐνῆν· καὶ ταῦτα
ἀνθ' ἑνὸς πλάτωνος, καὶ δακτυλίους δὲ πολλοὺς φορῶν, ἐκαλ-
λύνετο ὡσὶ τούτῳ· καὶ μεσοκοιλία δὲ τῆς ὡσὶ αὐτοῦ περὶ τὸ πέδο- μεσοκοιλία
πον· καὶ ἀκαιρος γοητεία ἀλλοῶτος· καὶ πορεία καὶ αὐτ
τοῦ ῥοῦ πον αὐτοῦ· πάλιν δὲ ταῦτα ὡσὶ ἐστὶν ἀλλοδαπὰ φιλο
σόφου δῆλον· ἀπὸ δὲ ὧν ὁ πλάτων ὁρῶν, οὐ περὶ στε
τοῦ λόγου· περὶ μὲν δὲ αὐτοῦ ξενοκράτης καὶ ἀσκοῖ πο
καὶ δημήτριος καὶ ἄλλοι· τὴν λοιπὴν δὲ ἕξιν αὐτοῦ λιμὴν
καὶ ὡσὶ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν λόγων· ἀποδημεῖ δὲ γενόμενος
πρὸς ξενοκράτους φίλου παιδικά, ἐστάθη τῷ πλάτωνι ὁ ἀρι-
στοτέλης χορηγὸς ἀνὰ τὸν ὁμιλητῶν τῶν ἐν αὐτοῦ σχεδιασμάτων
ὡσὶ μεγάσθενές ὁ φῶκλας καὶ ἄμοιροι τοιοῦτοι· σὺν οὐδὲ τούτῳ
ὁ ἀσκοῖ πο καὶ διὰ ταῦτα ἀδύνατος ἦν συμβαδίζειν τῷ
πλάτωνι· ὁ δὲ πλάτων ὁ ἐτῶν ἐγένετο ὁμοδ' καὶ
διὰ τῶν ἡλικιῶν ὡσὶ λοιποὶ πλησιάσαντες αὐτόν, ὡσὶ θεμι- ἐβδομηκοντα πενταετὴς
στοκλῆς ὡσὶ αὐτῷ καὶ ὡσὶ βουλάων ὁ ἀριστοτέλης καὶ φιλόμηλος
ποδυῶται ἑρωτικοὶ τοιοῦτοι, καὶ ξόπονδικὰ καὶ ἐλεγεῖ,

λλ̣ικῶν λ̣ύμα, καὶ ἀγνώμον πᾶν ἁπλ̣ῶς· καὶ οἱ ἐλαττόνα λ̣ήπτ-
τας ὀπλάτων τοῦ ἄρχοντος πεζικοῦ, εἰ δοκεῖ ἐβουλόμην ἂν
τοῖς ἑταίροις. ἐκ δὲ μειόνων διάνοιαν, ὁ ξενοκράτ[ης]
ἀφίκετο εἰς τὴν ἀποδημίαν, καὶ καλλιμαχίδου τοῦ ἀρι-
στέως βουλόμενος οὐ καταλιπεῖν τοὺς πλάστωνα· ὁρῶν
δὲ αὐτὸν μετὰ σπουδῆς οὐ πρὸς πλάστωνα δύνα-
μιν οὐδὲ πεζικοῦ. ἀλλὰ καθ' ἕκαστον λήπτου[ς]
τῆς τῶν πόλιν, ἤρετό τινα οὖν αὐτῷ πεζικοῦ ὁπόσοι τε
εἰκὸς πλάστωνα. ἐπὸ πλείστων δὲ μετὰ μικρὰ ἐξ[ῆς]· ὁδὲ, ἀπ-
εκρίνατο. ἐμεῖς ἐσμεν, οὐ κύριοι· ἐπομένων δὲ αὐτὸν ἀεὶ
τοῦ ἔλης παραχωρήσας ἐκ ποίκιλου τοῦ πεζικοῦ. καὶ
μιμαχωρήσας ἐπὶ τὰ κατὰ τὰ ἑαυτοῦ φιλοφρεῖ. ὁδὲ ξε-
νοκράτης λόγους παρεχόμενα κατὰ τοὺς πλάστωνα καὶ
καλέλαβε διαλεγόμε[νος] τοῖς οὐ ἑαυτῷ· ἦσαν δὲ μεγάλοι
σεμνοὶ καὶ ἀξιολόγου. καὶ οἱ μεγάλοι δοκοῦντες εἶναι
ἀφίκετο. ἦν δὲ ἡ πάντα τὰ ὁμιλία, καὶ ὁποῖός τ[ις]
ὁ εἰς λόγος τὴν ξενοκράτους φιλίαν καὶ ἀν πόλιν ὁξε-
νοκράτης ἐπανῆκεν ὁμοίως· διαλεγθέντος δὲ τοῦ τοιού-
τους οὐδὲν ἧττον ἢ πρὸ τοῦ πλάστωνα ὁξενοκράτης
οὐδὲ λύσας σπουδαίως ἐκέλευσε τὸν ἀρι-
στέα βαδίζοντα, οὐ καταλιπεῖν τοὺς πλάστωνα· ὁρῶν
ἰσχυρῶς ἐσπούδαξε· παραχωρήσας τοῦ πεζικοῦ ἀρι-
στέως· οὐδὲ πέπαυτο ἐπὶ τὴν εἰς τὴν καρδίαν, ὁ
ἐκβοήσας πεζικοῦ φιλομείδης· καὶ ὁξελάσας αὐτὸν
καὶ ἀποδιώξας οὐκ ἔθος ἐστὶ τοῖς πλάστωνι·

Λ οὐδαμοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ τῇ ἐαυτοῦ ἀφικόμενος, οὐδ'
ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ξένοις, πολλάκις καὶ δήμῳ ἀποστερηθεὶς· ἀπὸ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0062
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

οὖν καὶ δοῦ καὶ πλακοῦντ· ὁδὲ, ἀπὸ δοὺν φέρουν πλα-
κοῦντα, ἤρετο εἰ βούλεται θέμενος αὐτὸν εἶναι· ὁδὲ κα-
μεῖν ἀπεφήνατο· ὁ δὲ, λύσας ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸν ἕτερον καὶ
ἀμφοτέρους ἀπὸ τοῦ μιοῦ ἔφερε τοῖς
ἑταίροις ἀπίοις· ἐλθόντες γὰρ οὐκέτι εὑρήσομεν· τὸν δὲ βοῦν
θεασάμενος καὶ πάλιν σκληρὸν ὄντα καὶ ἐφ' ἑνὸς οὐδέν·

Ε ὁ δὲ πλέκων διδασκάλει, παῖς ἐλεύθερος ὢν θεμένοις τῆς
θεοῦ ὑπὸ τοῦ πατρός· ὁ παιδαγωγὸς ἐφ' ᾧ τὸν θεμένον
μὴ ἐρωτᾶν ἀναχωρήσας τῆς ὁδοῦ περιέμενε τὸν ἕτερον.
ὁδὲ, καὶ πάνυ ἡσθεὶς ἀπεφήνατο· αὕτη γὰρ ἔτι σωτη-
ρία ἐμοὶ καὶ ὁδός· οὕτως ἄρα ἀγαθὸς εἶ καὶ μεγαλο-
φρονῶν ὦ φαύλε σὺ θεμένου κλῆσιν ἀρνεῖν·

Ο τελέλω τὸ ἴλιον, οἱ πειρατὴς οἱ ἐμοὶ λεῖς ὧν ἁλιευ-
μένους ἐμὲ καὶ πάνυ ἡδέως τοῦτο, ἀνήρουν ἀνάφην
τῶν ἐλευθέρων, ἐνόμισε καὶ βούλεσθαι τοῦτο οἰκέτην ἀποφέρων δρά-
μενον· ὁ δὲ ὡς ἀνήρατο πρῶτον θεοῦ εὐχάς, ἔφερεν
ἐπὶ δεῖπνον τῶν ἄλλων· καθεύδοντα δὲ αὐτὸν τοῦ πυλωροῦ λύσε-
σθαι· ὁ δὲ λύσας ἧκεν ἀπιέναι· ὁ δὲ οὐκ ἔφη ἀπιέναι
μεγάλων ἀγαθῶν· ὁδὲ λύκος, πάνυ ὀφόδρα διψῶν καὶ
λυθέντος, ἐπὶ τοῖς ἔφερ· ἐκ δὲ πλάγιον καὶ αὐτὸν
τῶν ὑείων, πλοῦτον αὐτῷ τὸν οἰκείων κτημάτων ἀνέφερε.
ὁμολογοῦσι οὖν περὶ ἴσου τῶν δώρων, καὶ ἀνέθεν-
καὶ λύκῳ μὲν ἀναξάντε ἐπὶ ὁδὸν ἔστελλε, καὶ οἱ φύσει πολε-
μίως ἐμφρόνησαν·

Κ λεκτὸν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ καὶ αὐτὸ καὶ αὐτὸ καὶ

Note amy gwnaeth yn
ynghylch ninnau

πρὸς ἀρβήλοις μάχῃ, καὶ ἀρτέμιδι ἱερὴν καὶ σφίσι δουλόσυνον
μελεδόοι· καλὰ δὲ καὶ ἵππου λήμης ἀπάονα δοίας μεμίκη-
μένης· καὶ ἴνδοι δὲ καὶ οὗτοι ἀλεξάνδρῳ πιθόμενοι καὶ
καὶ ὁππόσοι τὴν τέρῳ καὶ λὶ σὺν ξύδρακις καὶ λὰ ὅπλα, αὖ-
τὶ τὰ δὲ ἐκείνων ἐστὶν ἀμείνω λόγου πολλῷ καὶ τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων ἐν τοῖσι ἐλέφασι ἀρχήν. ὅτι δὲ καὶ τῆς τύχης ἀλεξάν-
δρου ἀπάονται λὰ πολλῷ ἥτις ἡγεμόνεις· καλὸς δοῦναι ἀλεξάν-
δρου καὶ κατὰ μόνας τὰς μάχας· καὶ δὲ πρὸς τῶν ἐξανθρώπων ἃς αὐτὸν
πεποιήμεθα ἀπάονται· σὺν τῷ δὲ οὐκέτι καλὰ ἀλεξάν-
δρου ἀπόντος ἀπὸ πάσης ἐπίνθη πολλαίως· ἔνθα σὺν
ἐκάθισεν σὺν δόμῳ, καὶ ἐβάκχευν σὺν τῆς ἡμέρας
ὅλον, ὅθεν δώρασι χρυσοπάστοις τοῖς ἡγεμόσιν ἐπὶ τῆς
αὐτίου πρεσβείας· λέγων ὅτι ἔσται πρωΐ καὶ ἐβόησεν ἀπὸ δόμου ἀπὸ δὲ
σφέων, καὶ ἔπινε πάλιν καὶ ὀρθρόν σὺν θάλασσα· σὺν μεσημβρίᾳ
ὠὴ δὲ καὶ δὸς αὐτοσμεῖος καὶ ἑαυτὸν ἔπινε· καὶ ἐπομένως
λὰ γὰρ ἐσθῆτα ἔσθησε λὰ σὺν δόμῳ· πεζὸς δὲ ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσαν
τετράδιμον ἀπὸ ἀπήχεα τῶν βασιλέων ὁ δαίμων οἶκος ἦν
ἀνδρῶν· ἔνθα πάντα ἐκάθισε· δοῦναι οὖν θάτερον ἀλεξάν-
δρου· καὶ ἀπὸ δὲ ἐκάθισε τοσούτους ἡμέρας ἑαυτὸν ἡμεῖς λιὰ τὸν
οἶνον· καὶ οἱ ἑαυτοῦ ἀναβράπτωλες. ἀλόου δὲ· ὅτι δὲ σὺν δόμῳ
ὡμοῖον καὶ δὸς λοιπὸς χρόνου λὰ ὅμοια αὐτοῖς λέοντας οὖν
καὶ λιμνὰς καὶ ὁ καρδίνιος καὶ σὺν τοῖς ἐξῆς·

ἐνοφῶντι ἔφασκε τῶν λόγων αὐτοῦ σαίων καὶ οὖν καὶ ὅπλα
καλὰ ἔχειν· νικῶν γὰρ ἔλεγε τοὺς πολεμίους τῶν καλλί-
στων ἀρμόττειν καὶ ἀποθνήσκοντι σὺν τῇ μάχῃ κεῖσθαι καλ-
λίστῃ τῇ πανοπλίᾳ· ὁ δὲ ἀνδρεῖος τῷ γενναίῳ ταύτῃ ἦν

Xenophontis Anabasis
I. notitia 17 annis
militavit

vocat gallicis Xenophontis
pugnas.

λ' ἐν λαφία λ' καὶ ἐλαφοῦ κοσμοῦσα αὐτόν. λέγεται δὲ ὅτι
γρύπα τῶν μεν λασίδα, ἀργολικὸν ἔχειν. τὸν δὲ θώρακα ἀπλι-
κὸν. τὸν δὲ κράνος βοιωτιουργές. τὸν δὲ ἵππον ὠτοδαίριον.
φιλοκάλου δὲ ἕνεκε δύο φάλαι εἶναι ἀμφοτέρωθι παντὸς
καὶ ἀξιοῦσιν ἑαυτὸν εἶναι τῶν καλῶν:

Ο λεωνίδης ὁ λακεδαιμόνιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τ. Σούμμιον
τοὺμμιον αὐτοῖς θώρακα ἔχοντα ἐς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τῆς
ἐλάδος δὲ καὶ καλὸς ἀγωνιοῦμαι. τέλος ἔτυχον ἀκλεοῦς
καὶ δόξαν ἑαυτοῖς θώρακα ἔχοντα ἐς πόλεμον, καὶ φέρεται ἀγαθῶ
Διὸς υἱός:

Π ίνδαρος ὁ μέλανος υἱός, ἀλυάδου δὲ θυγατρὸς τοῦ λύου δ'
διαδεξάμενος τὸν ἐφεσίων πρεσβυτέρου, προσμεν δὲ τιμω-
είας, ἱερὸς ὢν καὶ ἀπρόβατος. μέγεμεν ἄλλα, ἐδόκει φι-
λόπαις εἶναι καὶ σώφρων καὶ δουλάδιον τῶν πεῖσα
τοῖς βαρβάροις, πλὴν πεύκαι δὲ θεῷ. ἐδόξε ταῦτα οὕτως
ἔχειν ἐκεῖνα δήπου. τὴν ἡρωΐδος ὁ πρὸς μὲν αὐτοῦ θεῖος
καλαφρεφόμος τῶν ἰαμίδων, καὶ πρὸς μὲν πίνδαρον πρε-
σβεῖον ἀπὸ τὰ ἀξιῶν ἐφεσίους ἐπαύλων γενέσθαι, ὡς
δοῦμεν πάλιν. πολιόρκησαν τῶν πολιορκιῶν. ἐπὶ δὲ τῆς
αὖ πέρσαν δυνάστης ὀλυμβίης ἐξ οὗ πεσόντος καὶ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἐώρα δόξαν. σὺν ἐβούλετο ὁ πίνδαρος
ἐφεσίοις ἐκδήμους εἶναι τῶν πολῶν καὶ τῶν πρὸ χῶν θωμεῖ
σύλλας ζοῖς κίοσι τοῦ τῆς ἀρτέμιδος νεῶ. οἱ σοφῶ
πόλιν λάθημεν ἑαυτοὺς εἶναι τῇ ἀρτέμιδι λοιμὸ δὲ,
λοιπὸν ὠδίνουσαν τὴν ἔφεσον. ὅδε, σὺν ἐβούλετο πεσοῦσθαι
δεῖσθαι τοῦ λύου. πεσβαμοῦ δὲ τῶν ἱκετηρίδων τῶν
ἐφεσίων ἐλαύνοντ φὰ ζοῦ ἱερὸν. καὶ δεξάμενον πρα

σμήνυρνα πλοῦτος ἀρτέμις ἐφεσία

πύργος ὁ προσόδιος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0065
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Τεράτη λαθεν, τοῖς μὲν ἐφεσίοις ἔγκωμιάσαι τ μετέ-
λαυσίας φ. ὧν δὲ πινδάρῳ πεσελάζαι τῆς πόλεως
ἁπαλάτεσθαι. ὁ δὲ οὐκ ἀπώλετο ὧν φίλων δὲ τοσ
σινδαπάρην ἀπὸ βουληθεὶς παραλαβὼν τοὺς ἀρί-
στους οἰκίας τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως παρακαλεσάμενος. ἐ
ὑπὸ τῶν σώφρων ποικίλα. ἀποδείξας ὡς τὸ σον καὶ
ὑγιαινόν, καὶ τῶν χρημάτων, ἀπάρην τε σθαι ὁμμνο ἡ
τερπνικοῦ βίου φύσιν ἀναιρεῖται ἀναξάμενος, ὑπὲρ
τοῦμὲν ποιήσας τῶν πεῖσθαι ὑποχείριον λύσεις:

ἐπίσημα καὶ ὑπερβολίσιον. ἀληθὲς ἐστὶν οὐκ οἶδα. ὁ
λόγῳ σέπτημα ἀκίνδυνός ἐστὶν. πλείων ὁ λείπων ὑπὸ σε-
μίας φθονῶ καὶ λεγομένους, ἐμεκ ὑπὸ τραλιὰν ἀποδη-
μεῖσθαι. καὶ ληφθεὶς δὲ ὑπὸ σωκράτης σωνούμενος
ὁ πλὰ ὁ πλείων λύτ ἀλλὰ τῶν ὁρμῶν διαλεχθέντος αὐτῶν
συσσωκράτους, ἀ ἐγὼ οἶδεν. καὶ πάσης φιλοσοφίας
ὧν βεβιωμένου:

ρῶν ὁ σωκράτης τὸν λικὸν διάδικον ἐθύφωνεῖν ὧν τῶν
πλούσιον καὶ μέγα φρονοῦντ ὧν βίᾳ ἀγρίοις, ἀγαγὼν
ὧν λικὸν ὃν ἐθὰ διέκειτο πινάκιον ἐχόντες πεῖσθαι
καὶ πεσείλαζε τῶν ἀτλικῶν σύλλογον διαζητεῖν. οὗτοι
ὅρα πεσείλαζε δὲ ἀγροῖς δὲς ἰδίοις αὐτῶν διαβρῶσι
δὲ δὲ ἐπὶ πόλος, ἀλλοδαπὸς τετραμμένοι ἀεὶ ὧν τοῦτ
ἐστε μέγα φρονεῖ εἰ περ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς ἐστιν.

ἰολένος ὁσίνως πὰς σινεχῶς ἐτέλεσεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ
καὶ σὺν τῆς τραγῳδίας δὲ καὶ αὐτὸς σύμπλοκος καὶ ὑπομνη
εἶναι γὰρ πλείονες δοῖκος. πεῖδος ἐστρομένος πλοχός.

πλάτων

ιδιωτης ζωσιμᾶς ἐγκρ
ἐγκρίνεσθαι ἀλλήλοις
πῶ

λοιπόμενον. δίσυ ἔχων τὸν ἐφήμερον. καὶ ὁμοίως ὡσὶ τοῦτο
μετὰ φρόνης. οὐδὲν ἧττον ἢ Ἀλέξανδρος ὡσὶ τῆς οἰ
κουμένης ἀρχὴν ὅτε καὶ ἰνδοὺς ἐλῶν εἰς βαβυλῶνα κατέ
στρεφεν:

Α μοι δέας ὁ κιθαρῳδὸς σωφρονέστατος εἰς ἐν Γρ. καὶ γωνιακ. Ἀπαντήσης τοῦ Ἀναξίου τοῦ Ἀναξαρχου
σὺ μαιστάτω ἔχων μὲν ὁ μιλητικὸς αὐτῆ. καὶ διοτέμνης ὁ τῆς Δύσεως μόνης
φαγωδίας ὑποκριτὴς. κλεινὸς μέγας δὲ ὁ παραλιάστης Ἐπιστημονικῆς γραμματικῆς
ἔτι τε καὶ κωμῳδοὺμενος κομικὸς ἀπεστρέφετο. ἐ πυθμένος
ἐν συμποσίῳ, εἴτις ἀφροδίσιος λόγος παρεμβύλλωνα
τὰς ἀπολαύσεις:

Ν ικίας ὁ ζωγράφος ἑαυτῷ περὶ γράφῳ σοφῷ ἐῖχεν.
σὺς ὡσὶ λαθέσθαι πολλάκις αὐτὸν ζοφῷ προσενεγκαθαι
προσέστησε τῇ τέχνῃ:

Α λέξανδρος ὁ φιλίππου πρὶς ὧν οὐ πω προσχωρεσομένου
θωρακίζειν. τοὺς διδασκάλους κροῦσαι κελεύων
τοὺς χορδὴν λύρᾳ σαμβύκῃ καὶ ὧν ἀπτῇ τὰ κιθαρίσματα
ἐσκρίνατο. καὶ τὸ διὸ ἐν ταύταν κρούσῃ ἐπῆλθεν ἐξ Λάμπιδος
ὁδὲ, οὐδενὶ ἔφη, διαφέρειν ἐμοὶ μόνῳ ὁ δασκάλῳ.
ἀλλὰ οὐκ ὡσὶ τέχνῃ κιθαρίζειν μόνῃ. ἔδοκει δὲ ἄρα
οὗτος μὴ εἶν ἀναίδης. τὸ πολλῶν πάθος. τὸ γὰρ
κιθαρίζειν ὀλίγον ἐπ' ἀκοῦσι, οὐδὲ κιθαρίζειν ἀναίδες
ἐμοὶ δοκοῦσι ἀπολομένου τοῦ ὀρθίου, ἐχαλέπηνε πρὸς αὐτὸν
ὀλίνος. ὁδὲ, ἀναπηδήσας ὁ κρατίνης τοῦ πλήκτρου τοῦ
λίνου καθίκης, καὶ ἀπέπληξεν αὐτὸν:

Ε τέρος ὁ αὐλητὴς λείπωνος τοῦ φιλοσόφου πολλάκις
ἠκροᾶτο. καὶ κωλυόμενος σὺ τοῦ λέγειν ἐσελεύσεσθαι

ἐγὼ δὲ τὸ ξα φαίνω σὺ περιθὴ ὡς αὐλοὺς αἰνιττόμης.
καὶ ζόπυλινά πω λέγω ἀφαυλίζων πειθοῖ τὴ πεῖ
φιλοσοφίαν. ὅλι λλκωσὶ καὶ ρὼμαίοις νόμι τῶ μὲ ὀξέ -
μαι πῦρ ὀφαίνω. μὴ λεὰ βούλεσθαι μὴ λὸα βούλεσθαι.
πρὸς λαῖς γὰρ σιάλε σὺν λόγων σωφροσύνη ὡς πολ,
καὶ διὰ λοῦ πράπεζης σύμμικτ. λόγος δὲ τὶς διαρρεῖ
καὶ οὗτος ἀτλίκος ὃς λέγη πρὸ τῶν ἀνάκα σκαμμάτων μὴ δέγε -
λάσαι ἀλλοὶ εἶναι. ὕβρη γὰρ καὶ ῥᾳθυμία ἐπέρων
τὸ χωρεῖον ἄβατον φυλάττειν:

ἀρίστη ἀπεῖ πεῖ ἀθώας διὰ ταῦ περί:

Α εἰ δὲ ὅλε ἀσέλγαι σθ ὡς ἀθώας διὰ ταῦ περίοιν πρὸς
τὸν ἑρόμενον αὐτὸν λὶς ἐστὶν ἡ ὧν ἀθώων πόλις ἔφη
σωκράλη. ἀλλ' ἐν αὐλῇ ὁ ἀγαθὸς τοῦ χος γηράσκ. οὐκοῦν
δὲ ὠὶ οὐκοῦν ὡς οὐκοφάντας λέγων. καὶ πρὸς τὸν ἑρό -
μενον διαπ ἀπέλ ἀσθαι ὡς ἀθώας ἀπεῖναι. ὁ λιού -
βουλόμαι ἀθωῶσαι δὲ διὰ ἁλμαρτεῖν τῆς φιλοσοφί. τὸ πεῖ
σωκράλη δὲ πάθος αἰνι ττόμενος καὶ ὃν καθ' αὑτὸν κίνδω:

νόμος πίων καὶ ἑρώντων.

Ν όμος πίων ἐστὶν, οἱ πρὸ ὧν παρ' αὐλοῖς γεγηρακότες. ὡς πρὸ
ὠὶ ξενίων παρακαλοῦσι ἑαυτοὺς, ἀ' ὠὶ λίνα ἑορλαστικὸν
θεὸν λυελθόντες καὶ φανῶσ ἀμπίνοσοι κώμῳ σὺν
ὅλαν ἑαυτοῖς σωμδαλὸν ὅλι πρὸς λὰ ἔργα λὶ πεῖ σὶ λυ -
σίτελῶν, ἀχρηοί εἰσὶν ὑπολήρους ἅλις πὶ αὐλοῖς, καὶ
λιστνάμεις διὰ λυχρόνιον ὅλι ὠὰθήναις ἀρεθῆναι αλέ -
γοσ πρῶτον πῶ ἐλαῖ καὶ πῶ οὐκῶ ἐ καὶ πρῶτον ἡ λέ
λύσακε. δίκασ τὰ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἄρον ἀθωαῖοι πρῶ -
τοι καὶ λῶν δὲ τοῦ διὰ τῶν σωμάτων πρῶτοι ἐπενόκα καὶ

ἀπαδύοντο καὶ λήθη δὲ καὶ ἵππος ἐξόλλυε πρῶτος εἰ-
χόμιος: ·

Λιβαλλύους δρυκάδας, ἀρτεμοὶ δ' ἄπιους· ἀθλωπὶ δὲ σύκα. λι-
ρωθιοῖσιν ἀχράδας δεῖπνον ἦχον· ἰνδοὶ κολόμους· κάρ-
μωνοι φοίνικας· κέγχρον δὲ μεγάστην καὶ σπερομύλην. πέρ-
σινθον δὲ καὶ ἀράδαμ' πέρσαι: ·

Οἱ τοῖς σύμμορα στᾶσι διονύσου ἄλτεροι ἦα· οἱ δὲ πενίην λιτροὶ
ὀνομαζόμενοι· ἔχουσι δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ πρεπόντως τῶν
οἷς χείροσιν ὑπῆρχον· ἄλτεροι δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι· σίλλοι
δὲ ἀπὸ τοῦ σαίνειν· τὸν δὲ σίμον φόβον λέγουσι μιξόπτη-
δα ἀπὸ τοῦ σιμὸν ἄρειν· ἀθηνᾶ δὲ τοῖς σίλλοις, ἀμφίμαλλοι χι-
τῶνα· αὐτὸς δὲ ἡ σολὴ τῶν διονύσου φύτη καὶ
τῶν ἰνδῶν καὶ τῶν κλημάτων ἄκη· ὅτι τὸ πολυ-
καρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι σὺν μάζῃ φλοῦν, σύλλαβον τὸν
διόνυσον φλοῦν ἐκάλουν, καὶ πεσὸν καὶ σφοῦλον τὸν
καὶ ὀμφακίτην. καὶ ἑτέρως πως διαφόρως: ·

Ἀδὴ μανομένων γυναικῶν.

Λύγη καὶ κελαινὴ πρόπολοι θύιαδες· μάλιστα δὲ αἱ πολι-
τικαὶ παρχαὶ πόλις ἀργαίου. αἱ δὲ μέρος δὲ τῆς πελοπον-
νήσου, καὶ ἑόρακεν φασὶ γυμνὰ μαινόμενα· ἀχαιοὶ δὲ
καὶ οἱ ἀπὸ τῆς χώρας τῆς ἠιόνος παραφορεῖσαι
τὸν πόντον· λακωνικὸν δὲ ὅτι καὶ ἐν σπάρτῃ ἐνυαλίου σὺν
γυναιξὶν ἐορτὴ ἐστὶ περὶ ἧς ὄρχος ἐλευθερικός· καὶ ἐν τῷ
καὶ αἰτῶν βοιωτῶν δὲ ἐν θήβαις ἔστι ἑορτὴ διονύσου
καὶ ἀγρίων· μόνας δὲ ἀθηναίων τὰς χορὰς ἐλαφη-
βολιῶνος διονύσου τὰς μαινάδας θύιαδας· λακωνικὸν καὶ ἐν-

τίπτων καὶ ἀγκυθόλην· ἀείδων δέ σὺ ἐπόθεω λαὸς ἀγελείας,
καὶ σὲ τὸν ἔρχεο σὺν κεκλήγοντε σὺν θεᾷ μεμαυῖαι·. ὄδε, ὀργι-
ξέλην κικλήσκω, πρεῖ δὲ τοὶ ἴσοις ἔχων καὶ ἐπιρρόωσι πρεῖ
τῶν ἐρατεινῶν σῶν μελιφθόγγων. ἀΐφνω δέ κε τοίγε φ
ἀμπνοιδεῖ ἴσοις πείθρων· καὶ τοῖς πολλάρνοις ὑφεφό-
λλοιν ὀρέκοντε· σὺν δὲ σὺν ὀρόφων ἔφλεξον οἶνου καὶ τά-
λαντος φάτιν· λαὸς δέ, οὐδὲ ταῦτα λύεπηθεν ζάθειν εἰς
τὸν λαρτιάνδου δαίμονα. ζῶν ταῦτοι καὶ πάθος ἐρατεινὸν
ὄρεα κιθαιρῶνος οὐμέτερον δὲ σὺν κιθαιρῶνι· δὺν γὰρ τῆς λα-
κίπτης πάτου, ἐπὶ ἀπλοῦν ὄντα, καὶ μέδρον διεσπάσθη
οἷα νεβρὸν τῆς μανίας ἀρξάμεναι αἰμοῦν ἄδην· ἦ δὲ,
σὺν δόσεν αὐτῶν ὀξάρχης ἢ ξανθὴ μοῦν ἄδας· αἱ δέ, ἐπὶ-
ωκεανοῦ δὲ τὸ δ' ἔτος· σὺν δὲ τοῖς ἐτέμνον ὀρνίθων·
καὶ κἠμέλου, ἡμιμέλου θεῖος ἡ κορώνων, κἀδὲ ἡ μυκίτεω
κἀδέ, ἐκ τῶν γλῶσσα:.

μοῦσαρχ κιθαρῳδὸς ὁ δόντος ἐν τῇ λίθωνίᾳ, ὧν ἐστελεωτῆ
ἥρᾳ, φοιλοκύτων ἀπ' αὐτῶν σὺν οὐβαρίτων, καὶ μὴ
ὄπλα λαβόντων, ἐπὶ πλοῦς φοβηθῆς ἀκιθαρῳδὸς σὺν αὐ-
τῇ γολῇ κατέφυγεν ἐς τὴν πᾶρας βωμόν· οἱ δέ, οὐδὲ ζῶ
ταῦτα ἐφείσω τοῦ κιθαρῳδοῦ· ὀλίγω δὲ ἔλαττον ἄμεδ
ἑβδόμῃ ζῶν τῆς ἥρας μαῶ λύαβρύξαν οὐδὲν ἔλαττον πα-
τῆς λεννάου· οὐ βαρίται δὲ ἐστεμμένω φίλελφοὶ· ἡ
δὲ τυθίς ἀστερίνδε· βαίνα πέμπτον ἐπίπλων· Σι-
τιφόνος ἀμφιχειρεσίπυλις ἀποφάξων ἀπολαίνα
οὐδοῦ ἑρέκει, οἷος θεμιστόκλεω· μοισῶν θεράποντε κατέ-
κνας ἥρης πρὸς βωμοῖσι θεῶν πίσιν οὐκ ἀλεφνας· λοῖς
δὲ κακῶς ῥέξαι δίκης τῆς οὐχὶ χρόνιον οὐδὲ πρᾶ-

λῶν ἀγκύθιν, καὶ proni
νεύω.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0070
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Τὴν μὲν οὐδ' οἱοὶ ἔσονοι εἶεν· ἀλλ' αὖ τῶν κεφαλὴ οἱ καὶ ἐν
σφετέρῃσι τέκεσσιν εἰλεῖται· καὶ τὴν μὲν δόμοις ἐνὶ σφετέρῃ
καὶμῷ· τὴν δὲ δίκην οὐκ ἐθέλοντα προτὶ αὐτὸν ἐλθεῖν· τῶν γὰρ φίλων
ὁπλοθέμενοι δύσφατοι ἀπ' ἐκείνων ἐγένοντο· καὶ ἐπὶ τοῖ
αὐτῶν ἀφωνίᾳ·

Νεανίσκοι τρεῖς φίλοι ἀφικόμενοι θεωροὶ συμποτῆς,
κακοῦργοις συμπαραλυσιτελοῦσιν· ὁ οὖν εἷς ἀπέδρα δεῖ
λητὰς· ὁ δὲ ὁ κτήτωρ αὐτῶν, σὺν ἐπαλκεῖ, τοῖς λοιποῖς τῶν
κακούργων τῶν ἄλλων προδιαλαθοῦσιν· καὶ δυσμενείαν
προὐξημάρτησεν· ὁ δὲ τρίτος εἷς φίλος καλὰ πρὸ φίλου· τὸ ἀπο
φαλῆναι οὖν ἐπὶ θύρᾳ λύει λέοντα· δι' εἷς φίλῳ θυμοκόπου
φάρων πέλας οὐκ ἐβοήθησε· οὐσεβεμισόκοσμος ἐεῖ
καλὸς ὀξυβύμικος· καὶ τῷ ἐπρώσθη, λύει λέοντα ἐρομέ
τῶν θυρέων· ἐκπνέας τοὺ ἔπτον λιμένων οὐκ ἐμίανεν
αἷμα· πέλεις δὲ χέρας καθαρῶν ἐς πάρος ἦεν·

Φίλιππος φλοῦχος ἐκείνου ἀκπεσεῖν ἐν βοιωτοῖς ἐν φο
φωνίου· φύλαττεναι λεῖν τὸ ἅρμα· ἐκτεῖνον οὖν δέη
τοῦ χρυσοῦ λίθοντος ἅρμα ποτὲ δι' αὐτὸν ἅρμα·
Διπλοῦς οὖν ἐν βύτοις ἀποφθεῖλος· οἱ μὲν γὰρ φλοῦ
τοῦ παυσανίου εἶφος τὸν φίλιππον διεχρήσατο· ἅρ
μα δ' ἔχθην ἐν τῇ σλαβῇ διαγεγραμμένον ἐλεφάντινον·
ὁ δὲ ἕτερος τοῦ θηβαϊκοῦ πρὸ ἐλθὼν λίμνων τοῦ καλουμένου
ἅρμα ἀποφαλῆναι· ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἀκμῆς· ὁ δὲ,
οὐκ ἐς πόλεως ἐξεφοίτα·

Παγγαίτων νόμος οὗτος καὶ πόλις ἐγχωρίοις ὁ μὲν κατὰ
θουσφοῖ μὲν λαμβάνω· ἐκτὸ πάλιν πρῶτ' ἐπίνοια δ'-

θλωσίοις. Τὴν δὲ εὐδοξίαν ἁμαρτεῖν ἃ ἐδόξαν ἐκ φθόνου
σὰ αὐτὸν διαβολαῖα. ἀλλ' οὔδὲ ὀλίγον ἔσωσε οὐδὲ μικρὰ
αὐτῶν προίκαν ἀρετή. Θεμιστοκλῆς δὲ οὐδὲν σόνητο,
οὔτε σὰ τῆς μαιμαχίας τῆς πρὸ σαλαμῖνα, οὔτε σὰ τῆς προ-
δοσίας τῆς τῆς ασσύρων. λέγουσι δὲ ὡς ἐπροδόθη κλέπτων
τὰ τῶν λθηναίων τείχεσιν. ἐφυγε γὰρ καὶ ἐκεῖνος σὺ τοὺς
λθηναίους μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ σῆς ἑλλάδος πᾶς. καὶ παυσανίου
δὲ τοῦ λακεδαιμονίου, οὐδὲν σόνησε μεγὰ φυλάσσασθαι
νίκης. Ἐπὶ δὲ σῶν ἀνδρῶν ἐκαινούργησε καὶ φύσεις
περσικὰς, ἐπὶ ὅλης διέφθειρε καὶ ταῦτα τοὺς αὐτοὺς
πρώτους. Φωκίωνος δὲ κόσμια ἦκαὶ σὰ αὐτὸν ἔχοντα,
οὐδὲν σόφελησ, οὐδὲ ὅτι ἐ ὁ ἔτι. Ἐπὶ σῶν δίκαια βίων
μὲν δὲν ἀδίκησε τοὺς λθηναίους φύσις. Τὴν ἔδοξ' αὐτὸ
πόλιν τὸν πέρυσι, παρεδίδομεν, λθηναῖοι κατέγνωσαν
αὐτοῦ θανάτου.

Τέλος τοῦ δεκάτου βιβλίου.

λυσιστράτης πίττης
Bolgiad. Lindauissa.

Ἐθνῶν ἐθῶν διάφορα, βιβλίον β.

Εὐρυβιάδης λακεδαιμόνιος ἐκ κλεομβρότου
παῖδος λφίκλ) ξένος καὶ πρόξενος
ἐθηναίοις Ἐπαμεινώνδου. Ἐπαμεινώνδης
τοῦ διόδωρα, ξυμβιοῦσαν αὐτῷ, καὶ πατρὸς
λικασθῆς κακοξενίας. ἐμοὶ γὰρ καὶ
τοῦ λφιαδομένου καὶ ἐμῷ ξενίᾳ διὸ δὴ

Fορδανῆς

καρδιωγῆς καὶ πάντες ἱππεῖς λκμαίωνος ἐκμαμουνιαδῶ-
σαν πεῖ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον ὀξεώδινον, καὶ ἁμαυρώσεις
καὶ ἀποδυσπίας. Ὀλιγοδυσηξοσὰν ἴνδοι.
νδοὶ οὔτε δυσηξοσὰν οὔτε ἴσασι δυσηξεως. διὸ σὰ τε θεμῖς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0072
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀνδρα ἰνδὸν οὔτε δίκαιον οὔτε δίκαιον εἶναι. διὸ οὐ δεῖ ποιοῦντας συγγράφειν παραδιαθήκας.

νόμος καὶ γερόντων.

Νόμος ἐστὶ σοφρόνως. βεβιωκότας ἔτη ἑβδομήκοντα τοὺς πρώτους τοῖς ἀνδράσι τοῖς τοιούτοις δώρων καὶ ἆθλον. αἰσχρὸν δὲ τοῦ αὐτοῦ νόμου τὸν μὲν γέροντα ὄντα ζῆν ἐπὶ καὶ πολὺ ἁμαρτάνοντα τοῦ σώματος τοῦ διὰ βίου πεπονηκότος.

Τοῦ δὲ αὐτοῦ δὴ νόμου τοιοῦτος ἀρχὴ ἐστὶν δίκαιον καὶ τὸν εἰκῆ ζῆν, ἐὰν κρίνεσθαι καὶ δίδομεν τοῖς ἄνδρασι ἀποθνῄσκειν ὁπόθεν ζῇ.

Ἀγαθοῖς τοῖς σώφροσι τῶν νόμου παρθένας ἀθροίσαντα φέρειν τόμον. ἀγορὰν αὐτῶν περικρίτους καὶ ἑκάστῳ ὧν ἀεί. ἐπάγγελμα φέρω.

Ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδὲ πεῖσαι οὐδὲν τῶν μὴ καλέσθαι δωρεῖται. οὐ γὰρ ἐστὶ τοιοῦτον ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ δίκαιος.

Ἐρβίκαι τοῖς ἐπὶ τὸ ἔτη βεβιωκότας ἀποκτένουσι βεβιωκὼν δώρας καλαθοῦντον. ἀπαγορεύει δὲ τοῖς τῶν ἀνάκας.

Καὶ οἱ δὲ τοῖς νεκροῖς σώμασι βάπτουσι. καὶ καλαρράξῃ αὐτῶν δεῖν ἄρων ὀξαρτάσθαι.

Χώσοις ἐᾷ ἔθος πεῖσαι οἰκεῖν τοῖς τῶν ἀνάκας ἀνδράσιν, ἐ ταιρεῖν. ἀπεῖδε καλοκἀγαθίας, σωφρονεῖν. τῶν δὲ ἀλλ τοῦτο ἕτερον, σύνηθες εἶναι δοῦλον ἐᾷ.

Νικόστρατον τὸν κιθαρῳδὸν λέγουσι τὸν πεῖσαι λέγων λαοδόκου τὸν κιθαρῳδὸν διαφερόμενον τὸν μουσικὸν εἶπον. ὁπόταν ἐκεῖνος μὲν ᾖ σύμμαχος τὴν τέχνην μικρὸν. αὐτὸς δὲ ἐν μικρᾷ μέλας. σύμφωνος δὲ ἁρμόζεσθαι οἰκίου αὐξάνει

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0073
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ πλοῦτον, ἀμά γαρ καὶ ἔχω εἰ τί σε δεῖ προσθεῖναι
νικοστράτῳ λῦ καὶ καλῶς τοῦτο εἰπόντι.

Πολύγνωτος ὁ θάσιος· καὶ ὁ ἰοναὐσιος ὁ κολοφώνιος, γραφεῖς
ἦσαν· καὶ ὁ μὲν πολύγνωτος ἐγράφετο μεγάλα, καὶ σὺν τοῖς
τελείοις ἠρίθμητο τὰ ἆθλα· τὰ δὲ τοῦ ἰοναὐσιου πολλῷ
τοῦ μεγέθους, τῷ τοῦ πολυγνώτου τάχα ἐμμετρῆσαι δ' ἂν
τῷ ἀριθμῷ· πάθος, καὶ ἦθος καὶ σχημάτων χαρὰν
ἰμερίων λεπτότητας καὶ τὰ λοιπά·

Λ κοὐκ ἔστιν νόμον θέσθαι τοῖς ποιηταῖς τοῖς τεχνίταις
καὶ τοῖς γραφικοῖς καὶ τοῖς πλαστικοῖς, εἰς τὸ κρεῖττον
τὰς εἰκόνας μιμεῖσθαι· ἀπλεῖ δὲ ὁ νόμος τοῖς τε τὸ
πολὺ καὶ παλαιὸν ἐγράψασι, ξυμμίμου τὸ τί μεγαλοδρεπῶς·

Ξ ἐρετριῶν ἐπιμενίσκος καὶ χαρίτας ἐπ' αὐλῶν ἀνα-
δοῦναι· θυώδει μὲν ἡρακλεῖ· ἀϊδόνες γὰρ αὐλοῦ τοῦμο-
λοπίων βασιλέος ἀκούσιος ὅτε αὖ τῶν ἀϊδόνων αἱ καὶ αὐλοὺς κλ-
έπτουσι παρίσθμια ἁρπάσασαι αὐλεῖν, ὀθνεῖος οὐχὲ αὐλῷ
σοφὸς ἐξανεῦρε τοὐλάμου· διὰ γὰρ τὴν τοῦ πλείονος χρείαν·
τοὔνομα θρέψας, ἡρακλῆς ἐθέλει μολοτθοὺς ἀφικόμενος,
ἐρρύσατο τὴν θυσίαν· καὶ διὰ ταῦτα σφέτερος αὐτῷ βωμὸς
λύεσιος· καὶ οἱ πρῶτα, ὧν θύσας πρώναξι καὶ σφῆν
χαρίτας ἔθεσθαι· διὰ γὰρ αὐτοὺς ἀπομιμούμενοι θεοὺς
πρώναξ. τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν πάντων οἳ πομποὶ οἱ
ὄντες· παρχεμορφωτεύειν δ' ἔχαρμος καὶ ἡρακλῆδες
μέτριοι ἀπέδοσαν χάριτας· μιλήσιος γὰρ αὐτὸν οὐ βουλο-

μὴν καθαρὰς, οἱ μὲν δὴ οἱ παῖδες ξυμφοιτῶσι τοῦ τοῦ πλήθους
ὁ δὲ πατὴρ οἴκοι· καὶ διὰ ταῦτα ἡ γυνὴ τῷ πλήθει κραιπάλης.
τοῦ μὲν πλήθους καὶ οἱ δῆμοι αὐτοῦ παῖδες ἀπεκτείνε-
μόνου δὲ ἐφείσατο μέτρος. ἀλλὰ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῷ
πρῶτον ἔχειν ἔδωκε· καὶ θεοὶ δὲ πανδημεῖ τοῖς κ-
ραιπάλοις ἀπόνοιαν ἀπείλας χάριτας. ἦν γὰρ καὶ ἐκεῖνον
ὁ πρὸ πάτερ κεραίστης ἐξέπληξε τοῦ θυμοῦ, οἱ δὲ θεοὶ
διὰ ταῦτα κατέκλυσαν αὐτοὺς τῷ πελοπόννησον· καὶ κραιπά-
δα ἀπέδωκε χάριτας τοῖς σκληρεόνων τ καὶ ξ: τοῦτοις
γὰρ ὦδι τοῖς μολιονίδαις συγκρατήσασιν αὐτῷ καὶ ἀποθα- μολιονίδαις.
μοῦσιν εὖ καὶ καλῶς ἀπέκτειναν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀς ἡμεῖς
θρασὺ τῶν μεμε. ὅτε τοι ὦδι χωρεῖ ἀξονία αὐτοῖς καὶ λύμαι
νόμενον αὐτῶν πάτρα ἐχειρώσατο λέοντε. καὶ μενεσθεὺς
δὲ ὁ σελεσὼν πείθει τῷ σαρῖ οὐκέτι ἔνθρ ἀχαρίτι· σὺ
βαλόντες γὰρ σκεῖνοι βιοθάλασσον γῆς καὶ τῷ μέρα τὴν
θηβῶν αὖθρῶν αἰχμαλώτων λαβόντε, ἔδωκε μὲν τῷ
βασιλῆ ὁ μενεσθεῖ. διὰ ταῦτα πρῶτ ὁ μενεσθεὺς, ἀ-
νακτὶ δ καὶ σωτῆρας ὁ νέμεσθ· καὶ σαρπηδόνα δὲ ὁ Ζ ἀνακτὶ, ἡ σωτῆρες ἡμῶν
φάσσου πεῖ σοὶ λαῶν ἡμάτιον. ἐπὶ ἰδίῳ τῆς σὺμ
ὁπλεσίπρατὸς ἐλέγχθη τῆς βασιλείας ἔδωκεν αὐτῷ τῆς
πείδος τῶν ἀρχαίων τῆς οἴκου χρεοῦ χλωρείων φαίνλις
δύ:

ὅπως ἵνα ἐβούλοντο λαοσσαμένοις
τῶν ἀθλων ἀφνειὸν πόλιν ἡρώλησ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρε-
ρίνδ τῶν κοινῶν ἐξίωτε ἐμάδος μὴ κινεῖν:

οὐ γὰρ ἀρατοῖς κλυτοῖς οὐδὲ τὸ ἀποδωτῆν κέρδος· ἐπὶ
μὲν δὲ τ λυδπάνου δ ἀλλ' πωτελ δ ἀμοιρῶν ταφῆς·
ἢ καὶ ἐν θθάσσοῦ ταφέντες ὅμως καὶ ἐν τῆς πλήθη

τίμης καὶ τοῦ κοινοῦ πάντων σωμάτων ὅρμῳ καὶ ἀκεῖθεν τὰ
πίπτουσι· λακεδαιμόνιοι τοῖς πανοῦ μὲν δίδοσθε, οὐ
μόνον λιμῷ ἀποκτεῖναι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν μέγαν ὀξέ-
βαμον αὖθις σὺν τοῖς σὺν ὅραν φασὶν ὠδὶ πιμόνης ::

ἐπεὶ μεταβολὰ τοῦ τείχους

Ε ἰταλίς οὐκοῖ δεῖ τὰς τῆς τείχους μεταβολὰς ὀξυρρόπους καὶ
ἰσχείας· λακεδαιμόνιοι τοῖς θηβαίων ἀρξάντες, αὐτοὶ πρὸς
κἀκείνων οὕτως ἐχειρώθησαν οἱ θηβαῖοι μὲν μὴ
τῆς πόλεως μόνον ἀφικέσθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν κράτιστον
ἐλθεῖν καὶ τῶν λακεδαιμονίων τὴν μεῖζον χώραν καὶ ὅλην
καὶ τῶν πόλιν κατέλαβον ἡμικύκλωμένων δ' ἐσβαλεῖν μὲν τῆς
σοννησίοις πάντες ξυμπλέουσι, καὶ τὰ τῆς ἀσπίδος λέγω
νίσουσιν ::

Ἰονύσιος ὁ τύραννος καλῶς ἐπὶ καρχηδονίοις τῆς πολιορκίᾳ,
οὐδεμιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ἐπιφαινομένης, αὐτὸς μὲν δ'
θύμος ἐῶ καὶ ἐπὶ νεκρὸς δρασμῷ· τὸν δὲ ἐλπίδων αὐτῷ
λίς ἡμῶν ὅμοια προσελθὼν ἔφατο· ὦ Διονύσιε καὶ
σὺ λάφιον ἐπὶ πρόμνης· ἀεὶ δεσπότης οὖν ὠὶ βούτῳ, λυμφρῶ
σκοπῶν γνώμην· καὶ σὺν ὀλίγοις πλεῖστος μὲν ἀδας κα-
τηγωνίσαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχῶν μείζω ἐποίησε ::

Κ ἀεὶ δ' ἐπὶ τὰς ὁμοκλεῖς ἢ πλῆθος ἐπὶ τῶν πρόσοικ βαρβάρ.
καὶ δ' ποβαλὼν τὴν ἀρχῶν, γνώμης μὲν εἶχεν ὡς καὶ δ' πα-
λήθων τῶν χ̄ τελέως· ἡ γὰρ πᾶσιν θεὶς διασωᾶ
αὐτὸν τοῦ μόνου· τῆς δὲ σὺν ὑποῖσι ὦ· ἔφατο τῆς πρὸς αὖτ
τῶν ἡμῶν δ' ἀσπίδα φανῶ· καὶ μικρ' χάρον καλαλαβὼν καὶ δ'
θροίσας ὀλίγους φρατρίας ἀνεκτήσατο τῶν ἀρχὴν τοῦ πίτον
ἔσχον οἱ αἰτωλοὶ τῶν ὑβρίσεως φωκῆ τὸν ὄνον ἐκλοων· τὸ

μωθεὶς αὐτοῦ τὰς γνώμας ἐκ τῆς ἀθηνᾶ τοῦ ξύλου διαβαλών.
λωβῶν ἐκεῖνόν τὸν λίθον πρὸς βίαν καλέθεται ὅμως:
Α ἰῶν ὁ ἱππαρίνου φύσας σὺν τὰ δισυμοίου μετὰ μ' φρα-
λιωτῶν αὐθις καλεπολέμενα καὶ ὁ πρὸ αὐτοῖς ὢν, τὸν σὺ-
μον ἐργάσαθαι φύσας δ' πρὸς ῥ' ἰών:
Ε ὑρμακυσιοῖν δ' ξίκρεσ πρὸς ῥ καὶ ῆ. λαὶ σὼν καρχηδο-
νίων παραλαξάμενοι καλεπολὺ ἐργάνα:
Π λάτων ὁ λείσσωνος σὺν ὁλυμπιάδι σῶσε σκώωα λίνασιν
λυοῖς καὶ αὐτὸς σὺν αὐτοῖς λίνως. οὕτως δὲ αὐτοῖς ἐχθ-
ρὸν σλῶ καὶ δυσελθέσθαι τὴ σῶσοσιάδι σῶσε φιλίωμενος τὸν
αὐτοῖς λφῆσιν, καὶ σῶσθ' ἡμερῶν σὺν πᾶσιν σὺς ὑπερ- — glossema fortè.
αθηναῖς ξένον τὴ τοῦ ὑδρὸς σῶσεχίδι. οὔτε δὲ δικασ-
μέας ἐμέμνηλο οὔτε σωτράτους αὐτοῖς μὲν γὰρ ἐνεφαίνια
αὐτοῖς ὁ λίκαλθίτης πλάτων. τῆ δὲ ἦλθον εἰσλεῖς ἀθῶας
ἀπὸ δὲ ξαλο αὐτοὺς κύμαλα φίλοφρόνως. καὶ οἱ ξένοι
λὰς εἶπον τῶ πλάτωνι ὡς δεξόμενοι καὶ δὴ ὁμοῦ σ-
μονίου τὸν σωκράτους ὁμιλητὴν. καὶ ὡς τῶν δικασ-θ'
τῶν ἐκείνων, καὶ ἀποσχόντων τῶν ὑδρῶν. ἵνα τὸ
αὐτοῦ ἀπολαύσωσι. ὁδὲ ἡρέμα ὡς μεταδίδοσας σὺς τῆ
σῶν καὶ ἐῶ. ἀμήχανόν φησιν αὐτὸς ἐκεῖνος ἡμῖν. οἱ δὲ,
ὀξυπλάτωνα οἱ τὸν ὑδρὰ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν. ὑπὸ τοῦ-
τον εἰνόκα λάθρα αὐτοῦ συντεινομένων καὶ δι' ὑπόθε-
σιν αὐτοῖς. καὶ δείξαντος ὅτι δυνατὸν καὶ δὶς ταὐτοῦ
μέθων λόγων χειρούσθαι τὰς σῶσφύνλας:
Ο σλάτωνα τὸν λείσσωνος σκολιὸν παλαιὸν. τί δὲ ἐβούλετο αὐτοῖς — ἀφιτοτέλης πῶλος
τὸ ὄνομα ἐκεῖνο δηλοῦ· σὺν μολόττῳ δὲ τὸν πολὺν ὁλυμπιάδι
τὸν μερῶν γαλακτος, καλλίξεινον ὧν μὲν. ἡνίκατο σῶν καὶ

ὁ πλάτων ἀλκιβιάδῃ τινὰ τοῦ ἀριστέως· καὶ γὰρ ἐκεῖνος μεγίστῃ ἐς φιλοσοφίαν παρὰ πλάτωνος λαβὼν ἀφορμὴν καὶ εὐφυΐαν· εἶτα πολλὰ πολυπραγμονήσας τῶν ἀρίστων καὶ ἀφωνίας, αὐτῷ κατοικοδομήσας αὐτοῦ διάλειβκν, καὶ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐντεῦθεν πρὸς αὐτὸν ἐταίρᾳ ἔχων καὶ ὁμιλῶν καὶ ἐπιλήθων αὐτοῦ πάλιν ἐξῆναι πλάτωνι·

ἰτὰ οὐκ ὢν τοῦ δήμου τοῦ ἀθωνῆ παραπολυπικὸς ὁ ξανθίππου περικλῆς· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ὁ περικλῆς τῶν ἐμῶν εἰς τὰ κάλλιστα προϊέναι. χρῆμα δὲν αὐτῷ ῥᾴμενον ὡς πολλάκις τοιοῦτον ὅπερ οὖν ἐμοὶ καταρχόμενον τοῦ νοῦν μὲν προσῶντες αὐτῷ γενόμενον καὶ βουλήσεσθαι δόξω· ἰσχάμνης ἐλπὶς καὶ τὸν σωκράτην αὐτὸν προφῆναι· πρεσ- εἰρήσθω γὰρ καὶ τῷ σοφιστῇ καὶ τῷ σκιαμαχίᾳ· καὶ εἰς βλάβας δὲ αὖ ἐς πρόσω ἐχρῆτο σωκράτει ἐξ ἴσου·

ξάνθιππος ὁ ἡρακλείδης ὁ τετάρτου ἐλεύθερος ἐτράφη· πολὺ ἐμοὶ μᾶλλον αὐτὸς τοῦ τράγματος· σὺ γὰρ εἶναι καὶ αὐτὸ τοῦτο βουλόμενος ἀνδρὸς εἶναι ὁρᾷς αὐτόν· μὴ ἐστερῆ- τὸν ἀρίστου καλλιβάλειν εἶναι οὕτω δεδόσθαι, σὺν οὖν μὴ σθαι δὲ ἡρακλείδου καλλιδάμου τοὺς ἀστερῆ τρόφης, ἀλλὰ σὺν οὐδὲ ἔχθρας ἀπεῖναι τῷ ἐμῷ ἐτράρῳ· ἰσθμιόνικος ὁ ταρσεύς ἔχει ἔσται ὁ ταῦ λίθῳ ἀστερόδαιμονίας διαγωνίζεσθαι μᾶλλον ἐμοῦ καὶ ὕδωρ ὁ ἰσθμιόνικος· ταῦτα μὲν οὖν ξυνοσῶν ὁ ἰσθμιόνικος τί βουλόμενος ἐπαίνει τῷ ὑδορῷ· εἰσὶ μὲν δὴ λίθοι· ὀχλάκις δὲ καὶ βολὴ μεδὲ πολλῶν τῶν σωκρατείων·

hinter politicum

μαλα, κατὰ τὸν ἀρχίλοχον δεσποτικῶς αὐτέρον καὶ αἰρουσιν: περὶ τῶν τοιούτων

Ὡς περὶ ἐχίνου λαβεῖν μεγάλου σοι ἐστὶν δέηλεπτὸν. οὕτω καὶ τὰ χρήματα καὶ ἀναξιτόρας σὺ ταῖς πείθοι λείαις χρήμασι λαλεπὰ σοὶ ἀστράπτεσθαι· λαλεστῶν δὲ φύλακα τοῦτοις θεὸν εἶναι: περὶ χρημάτων ἀναξιτόρας ἢ ἀφιλίας

Ἔρωτα φασὶ τὸν οἰκείας τοῦ ὁμοίου πρώτην οἰκείωσιν εἶναι καὶ δυῶν ὁμονοίαν καὶ τῶν ἀέρων καὶ ὑδάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ μὴν καὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν τοῦ ἑταίρου· τὴν μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὁμοφυΐας, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἐθῶν ἐπιτηδειότητος. τῶν δὲ καὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἀρρωστίᾳ φιλανθρωπευομένων καὶ τοὺς ἐπιμελουμένους καὶ θεραπευομένους· ῥώμην γὰρ τῶν ἱερῶν, σώων σιτίων μὲν τὸν κύνα καὶ πυγμάχου τὸν βοῦν καὶ δρομέως τὸν ἵππον· ὁ δὲ ἑταῖρος ὁμοιοτρόπου· ἱερῶν.

Ὁμοίως δὲ λέγουσι καὶ πλεμαῖον γενέσθαι τὸν κύνα καὶ αὐτὸν ὁμοπόνων. λέγουσι δὲ καὶ πλάτωνα τὸν φάσκοντα φιλοσόφους δύο δεῖν λόγου, τὸν διὰ τῶν μουσῶν φιλοσοφίαν· γεγονέναι γὰρ αὐτὴν σύνεγγυς τῶν πολιτικῶν σωμάτων εἰς ἀντιποίησιν φιλοσοφίας ἔρωτα. τί δὲ οὐκ ἀνθρώπου ἔχων σώματος καὶ ἀλκιβιάδην μὲν καὶ κριτίαν, καὶ πανταινίαν, τὸν λακεδαιμονίῳ καὶ ἄλλους. ἀλκιβιάδην μὲν καὶ κριτίαν ἵνα μὴ ἀποδράντες σωτῆρα ὁμοῦ, ἐξελεύσεσθαι καὶ πολέμου φύλακα· τὸν δὲ βοιωτὸν ἀξιανδρότατον. καὶ αὖ πάλιν θετταλίσκην, καὶ δεῖν μὲν καὶ πρόσω ἀρέσκειν φαρναβάζου γινομένην τερψιτικῶν καὶ φονικῶν ὀρεκτῶν γενομένους. καὶ τὸν πείσανδρον ἐλάσκαν τὸν καὶ αὐτὸν μιβύλλης τοῦ βίου κατέγραψε:

Κ ἀστρά των δὲ ὁ κορράλιος θεοδέον ἔοικε νοεῖν. Κίναρ
γένους ἦκαν. Κὶ δὲ καὶ πλούτου οὐκ ἐτύμενά ξεῖ. καλῶ
δὲ τὸν ἀσπίνα καὶ θέρα πη δεινοθεὶς τῆς ἐκ τῶν τύμενα.
Ἀ μεῖν πρᾶτα ἔσαν ὅτ' ἐν ἀϊάντειν ἐχρῆτο αὐτοῖς. χωρὶ
δὲ ὅτ' ὁ πεδοσωλῆς τέχνης, καὶ ἐν ἐρίωλι θέμεν αὐτόν, ὁ
λύμπιος οἰκεῖν ἐνίκα ἡμέρα μία, πλὴν καὶ πατρά-
λιον καὶ τὴν ὀξῆς ὁλύμπιος. καὶ ἐννεμεὶ δὲ καὶ ἐν τῦ-
θοῖ καὶ ἰαθμεῖ δαμοκράλης ὁ πολιατὴς καὶ αὐλὸς
νοεῖν βὲς πόδας πλείων εἰς βὲς ἀγῶνας καὶ τὰς ἐνῶ-
φαδίῳ πρεῖ γράφων ἐαυτὸν κύκλον. πεδοπλῆτες τοῖς
λύλι πλατιᾶς. ὅ ῥωῆς γραμμῆς αὐτὸν πεῖλκειν.
οἱ δὲ, ἢ τῶν τὸ λόωλοῦν. ὁ δὲ, κὶ λίαβας ἐν τῇ
φόῳ καὶ ἐτραλᾶς φθωοῦμῆ λῶτες :·

Ε ἀν πεοεῖμι ἰς καπία, φίλοπόλω αὐτὸν ὁ καπῆ ἐρίασθ.
ἐὰν ἰσχεῖα, αὐλητὰν λαζόνα. ἐὰν λιχιβιάδη ὀλο-
πολίον. ἐὰν ῥαφβούλῳ, δεινὸν εἶπεν. ἐὰν δημοσθένη,
φαλαγίκον. ἐὰν τιμαγόων, μεγαλοφρονᾶ. ἐὰν λύκοι-
λάῳ καὶ χρηστὸν. ἐὰν φωκίωνι καὶ δίκαιον. ἐὰν λεῖῃ
καὶ σοφὸν ἐὰν σωκράτη :·

Ε' διδάσκε πυθαγόρας τοὺς λαοὺς ὅλι μηδενὸς ὧν γενέσθαι
σοφωτέρους ἢ κατὰ τὸν φύσιν τῶν θνητῶν. τῆς γὰρ αὐτῆς
ἡμέρας ὤφθη καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ὥραν σύμμαχον λίῳ
φησὶ καὶ κροτωνιῆ, καὶ σὺ ὀλυμπιάδι, δὲ πρεσφύνε χρυσῶ
τὸν ἕτερον τῶν ἡμερῶν. καὶ μεσσηνιάδι δὲ τὸν κροτωνιάτην,
τεθέμενα ὀλυμπίας ὀγδοήκοντα ἕξ ἐνιαυτὸν φρὶξ. καὶ τὸν ἀσπ-
καὶ τὸν λακὸν κατέλιπε τοῖς ἐκείνοις αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ
τὸν τὸν κόλε τὸν πολεμοῦ λίαβαν πεσσφρόνη τὸν πολεμ

ἀπούτος αὐτῷ. χαῖρε πυθαγόρα. δόξαι πυθαγόρᾳ:
Ε ὡς δὲ ἱερώτατον εἶναι τὸν τῆς μεγάλης Φύσεως. ἤγετο
δὲ ὅτι πάντων ὁ Φῶς ἐστὶν ὁ ἀειθαλὴς. ἀντὶ δὲ ὅλης
πραγμάτων τὰ ὀνόματα θεμένη. καὶ τὸν οὐρανὸν εἶναι μὲν
ὅλην μὲν εἶναι κοσμοειδῆ εἶναι τῶν τεθνεώτων. ἐν δὲ
ἴσοις εἶφασιν εἶναι καὶ ἐν ὑδατι δὲ ἐστί. καὶ ὁ πολλὰκις
ἐμπίπλων ἔστι σοὶ ἦχος. φωνὰ ἔστιν ἐρεπτὸν εἶναι.
οἰκοῦντες δὲ ὡς διαπονοῦσι ὑπ' τινος αὐτῶν. ἢ τοῖς ἐλε-
χθεῖσι ὑπεσφαλῶσι. ἀλλὰ χρησμῷ θείῳ οὕτως οἱ
δ' ὑπ' τεθνηκόντοις λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ὡς τρεφομέ
δὲ ἐκ πόλης αὐτοῦ διέφερε λόγος, ὅτι πυθαγόρας ἀφίκε
οὐδὲ δάξων ἀλλὰ ἀξόκοων:
Π οὐ τοιαῦτα δὲ ὁ αὐτὸς πυθαγόρας καρδίᾳ ἀπέχεται, καὶ
ἀλεκτρύονος λαμπροῦ καὶ τῶν γυναικείων πλοῦτος μεῖν καὶ μὴ
χρῆσθαι βλαπτικῷ. μὴδὲ βαδίζειν ἐκ λεωφόρου. ἀ-
λλὰ μὴ δὲ ἐπὶ θαλάσσης καὶ αὐτὰ σκιάζειν:
Ο τε καλεῖσθαι πλάτων σὺν οἰκείᾳ κλινῆς πολλὰ ὠφελοῦς
ὡς ἡ πλάτος τοῦ διονύσου, καὶ λώιστον αὐτὸν ὡς ἐν ἀρ-
μονίᾳ ὁ μέσος διονύσιος. αὐλοῦ μὲν ζωῆς χ
δὲ πολλοὺς μὲν δείσω. τότε δὲ φασὶ σύρραχοῦσι ἀν-
δρα χείονα καὶ λόγον ὅμως μὲν παίδιον κατέλε πόλ-
λαπλασίονα ἢ πλείω τὰ ὀχιλιάδος. σκιάν πρὸς ἑαυτὸ
ὁ λίγον μέλα δὲ βραχὺ φύσεως δείθοσιν. ἀλλον
γὰρ ἄλλον βροτὸν ὡσαραπάρισον:
Ρ τί τοῦτο πλὴν σὺν ἢ πόλε ὁ διονύσιος. ὅμως ἢ πλάτωνα
λοιπὸν ἔχειν αἰδῶ. σὺν σκιᾶ δοῦναι μόνον εἰ σκιᾶναι πρὸς
αὐλὸν μὴ ἐρυκανᾶν. καὶ τοι δίωνος αὐτὸν ὡς ἐν ἀλλὰ ἐπ

ἔσχατον εἶναι·
Ἱππος Ὁμηρείων, οὐμόνον ἐλάχιστον εἶναι τὰ πλησίον
ἀγαθὸς καὶ εἴπερ ἄλλος, ἀλλὰ καὶ παντὸς μᾶλλον ἐλικτός.
λείπεται δὲ τῶν χορηγούντων πλοῦτον ἀνεκδεᾶ, αἰτιώτατον
πολλῶν καὶ ἄλλων πολλοῖς· ἀπορίων καὶ τῆς ἀναγκαίας
τοῖς καλοῖς τάξεως, καὶ τῷ ἰδιωτικῷ αὐτῶν ὁ δημοτικὸς μάλιστα
διὰ τὸν εὐφιλίππου δεῖσθαι σκληρὸν ὄντα. καὶ πλούτου
δὲ ζῆλος καὶ θεοφράστου. δημόκριτον τὸν ἀβδηρίτην.
λόγος ἔχει ταύτην αὐτὸν γενέσθαι σοφίαν καὶ δι' ἣν καὶ ἀποθανεῖν
λαθεῖν· καὶ ἐν ἔργῳ θέσθαι θεόφραστον τοῦτο· διαπαί-
ζοντι καὶ πολλῶν ἐπιδεᾶ τῶν· ἐκείνων καὶ προσδεεστέρων
ὄντων καὶ εἰς βασιλέα καὶ περὶ βασιλέως καὶ τοῖς
σοφισταῖς τῶν ἐνδεῶν τῶν πλούτου δαιμονίᾳ τοῦ πρὸς
ὀλίγα εἰς ἐλάχιστα μεμηθεῖα· τοῖς ἀδελφοῖς δι-
αὐλοῦ τοῖς ἐκεῖ ταρτησίου μὲν λαβὼν ἐφόδιον τῆς ὁ-
δοῦ, τὰ λοιπὰ τοῖς ἀδελφοῖς εἶπε· διαβιοτεύοντι δ'
θεόφραστος αὐτὸν ἐπῄνει· ὃ πλείστου ἐστὶ πολὺ ἀγα-
θοῦ ἀγεώργητον μενεδήμου καὶ ὀδυσσέως· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ
κλαυθμὸ· αὐτόχθονα φοινίκων ἔμπορ μηδὲν διαφέρειν·
χθόνα γὰρ ἄθροιζον καὶ τῆς πλείστου καὶ δυσπλέπλα
ταύτην εἶχον τῶν πεδίων· ὁ δὲ αὐτάρκεια ὀλίγου
τὸν δημόκριτον φιλοσοφίαν· τὸν δὲ πεσταλοζζιανόν·

Κλεισθένη δέ ποτ' ὁ δημόκριτος καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ μαι-
νεσθαι· ὅθεν καὶ γελασίνου αὐτὸν ὀνόμασαν οἱ πολῖται·
λέγουσι δὲ καὶ οἱ αὐλοὶ τὸν ἱππεράτου εἶναι τῶν πρώτ
ὄντα ξένον δημοκρίτου δόξαν λαβεῖν ὡς μαι-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0082
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μεμαίνου· πεσόντος δὲ αὐτοῦ πᾶς ἕκαστος ἐπιβολεύσει μάσασθαι τοῦ ὕδατος· λέοντος δὲ ἀνειλεῖν, οὐδὲ τὸν ἵππον ἂν ἐθέλοι τοῦ Δημοκρίτου μείνειν ἐπὶ φωνῇ οὐδὲ ἅμαξαν οὐδὲ ἅρμα.

Τὸ παιδικὸν ἔρασθε σφόδρα μὲν ἀλκιβιάδης· πλάτωνος δὲ ἄλλων· ὁμοίως δὲ ἀλλήλων καὶ ἀπὸ μιᾶς τοῦ ἔρωτος·

οἱ μὲν γὰρ ἀθηναῖοι ἀλλοτρίῳ μὲν ἀπέχονται ἐπιπόνως· τοῖς δὲ ἑαυτῶν χαίρουσι· καρύμβοσος δὲ λυδοῦ μὲν τῶν σύμμαχοι ἔχειν χρεών· σφόδρα δὲ αὐτοῖς τέλος καὶ κόσμον ἄλλον περιθεῖναι βουλόμενοι χρεὼν τοῦτο θεῖναι· καὶ ὁπλοθήκας αὐτοῖς δίφρους οἱ παῖδες ἐπέφερον· ἵνα μὴ καθίζωσιν ἑαυτοὺς ἐπὶ γῆς καὶ τοὺς ἵππους· δῆλον δὲ ὅτι καὶ κλίνας ἐπὶ αὐτοῖς· καὶ ἥλιοι σκιὰ δίαιτα λιθροτέρα· τοιοῦτοι δὲ ὄντες τῷ σώματι θαυμαστῶς μάλα σύμμετροι·

Τὸ πειθοῖ καὶ καλλιόπῃ τοῦ ἵππου καὶ μὴ βίᾳ τοῦ θεραπεύειν· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀνθρώπου βίος· ἐπὶ γὰρ ἑστίας· ἐπὶ γὰρ ἑστίᾳ τε καὶ ἡμέρᾳ αὐτοῖς οἱ μὲν καμόντες τελευταῖοι πεποθοῖεν ἀλλήλοις περιόντες σὺν πρόσω καὶ σὺν μπροσθεν ἀνέλαι·

Λ ἑαυτῷ πρέπει οἰκεῖος ὁ λύκος οἰμῶν ἐπὶ γῆς πολὺ σὺν θηλαίᾳ καθ' ἡμῖν· ἐπὶ μεμφθεῖσι πρὸς ἀλλήλους οἰκεῖ ἀδικήμασι, πρεσβυτέρου πρὸς ἄνδρα· πῶς δὲ αὐτοῖς ἡ φιλία διαμένει μᾶλλον· ὧδε, ἔφην· ἐὰν μὴ ἀλλήλων ὀργαῖς ὀργίζησθε καὶ μὴ ὁμοίως χωρεῖν τῷ θυμῷ· ἐὰν μὴ προσέχωσιν ἀλλήλοις καλῶς·

τὸ βραδυλόγου καὶ ἀοχλήτου·

θ ραδαῖος ὁ αἰξωνεύς· τὸ δόξον καὶ καινὸν ζητοῦντας μωσίδα. ἀπολιτολογεῖ δὲ καὶ καταλιθοῦν φησὶν αὐτοὺς καὶ ἐνέπιπτον οἰκῶν, τὰ πλοῖα καὶ καταίρουσι. σὺν αὐτοῖς πόλις ἐστὶν ἐνομίζετο εἶναι, καὶ ἀπεδίδοσαν αὐτὰ καὶ αὖ πάλιν ἐξέστεμπτον καὶ βιαίως ἀποσωζομένοις καὶ φίλοις ἀν φίλων λιμένα, ὑπεδέχοντο. θεόφραστος δὲ διεβάλλεσθαι πολλοὺς σὺν οἰκῶν ἐν ἀρρωστήματι τούτῳ. σοφοκλῆς δὲ ὁ ναυαρχὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρεδίδασκεν αὐτὸν ἰάσεσθαι καὶ ἐπαύσατο πεισθεὶς οὗτος. ἐμέμνηντο δὲ πολλάκις τῆς σωμελοῦς διαλέκτου. καὶ ἔφη ἐμοὶ δέ ποτε καὶ σὺ μᾶλλον ὀδυνᾶσθαι ἢ σὺ ἐμοὶ ταῖς μὲν αὐτὰς προσκούσας μᾶλλον αὐτὸν ἀποδεχομένους: ὑλέκτρας:

ΜΝ λύθος ὁ ποιητὴς σωμελοῦν ἐξενέγκασθαι δὲ οὗτος προσβλητέον χορευτοῦ ἡμερῶν, λέγεται δὲ ὑπὸ ἡλέκτρας συλλαμβανόμενος, ὅτι τὸν ἔχειν τὸ ὄνομα πρῶτον. ἀλλὰ λαοδίκῃ. ἐπὶ δὲ λαμεμνῶνα λυκρέθη, τῷ κλυταιμνήστρᾳ ὁ ἀγίσθου ἔτηκε. καὶ ἐβδοίλας. ἄλεκτρον οἶσθα καὶ κασσάνδρα παρθένον, ἀρτέμιδι ἡλέκτρᾳ σκαλέα διὰ δμοιρετὴν λύθρος καὶ μὴ σε – σθρᾶσθαι λέκτρα:

Φ τὶ σημαίνει ὁ πεζὸς πρὸς τὸν χλιόδωρον τοὺς πρὸς αὐτοὺς πεζόντος, χ μονὰς ἐσωρκόατο. παρὰ λαοδίκῃ δὲ τῷ ἀρχῷ μετὰ ἔμπεζαν ἀργείου ἀστέπεμπτον αὐτοῖς:

Φ πεδιοσέμνης λαβὼν περὶ διοτίμου τοῦ ναρκισσοῦ, νόμισμα ὀλίγον, ἔφη· σοὶ δέ φεύ τόσα δοίην. ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς· δὸς δρᾶκα καὶ οἶνον· ἐτόσα δέ πως ὁ διοτίμου μᾶλλον θεὸν εἶναι: ὀλίφρεσι σῇσι φρεσὶ πεδίλῳ τόσα.

Φ ἐφεσώδης ὁ σωτήριος τὸν βίον ἀλητεύσαντα λύων καὶ ἐκ τῆς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0084
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τοῦ παντὸς αὐτοῦ σώματος ὑπὸ τῶν φθαρῶν ἀναλωθέντος.
ἡ γεωμετρικὴ αὐτῷ αἰσχρᾶς τῆς ὄψεως. τὴν σὰρκα τῶν σώματι
ὀξέως ἐνεκλύνει ζώνουσι· ὁ πόθος ἐπτοημένος ἐπιθυμίᾳ ὁ-
σωσοῦν. διὰ τῆς ὁπῆς τῆς καλῆς τῷ θέρμῃ διάφορον
ἀκμὴν φιλογενοῦς πεσέρκους. ἐπέλυεν οὕτω διανεῖ-
σθαι, καὶ τῷ αὐτοῦ σώματι. λέγουσι δὲ ἀνίων τοὺς δρό-
μους λύειν ἀνίῃ μειώσεως ἀπαρ λέγει πίνων. καθάπερ γὰρ
ἐν ἀνίῃ μετὰ ἀθλητῶν. ἀναπαύεται πολὺ φασὶ δεῖ
τῆς ἐπιστροφίας εἶπεν. καὶ δὴ καὶ δεῖ μετὰ δεινὴ ἀθλητῶν
ἀνίῃ. καὶ ὅμως οὐδὲν ἧττον ἀνέσεως δεόμενοι καὶ ἀνίῃ.
οὐμετέροντες ἀναπαύμενοι καλυβιούντων. ἀπ' ταύτης οὖν
τῆς κουφολογίας ἀναπαύεται ξυμ' ὀξείᾳ:.

περὶ ἀλεξάνδρου τελείου.

Ἀλλὰ δὴ ἀνάγκη πρόθεσιν ἐμαυτὸν μὲ τελεῖν ἀλεξάνδρῳ
τῷ Φιλίππῳ. ἡγεμονίᾳ γὰρ ἀνεῖ ἀναλύειν κόσμους λέγει-
τος ἀνεμοκρὶ ἐν δὲ ἐπιτρέμεσθαι. ὁδὲ, ὡς ἄλλο μὲ δεῖ τοῦ
ἑνὸς καὶ κοινοῦ κρατεῖν. πόθον δὲ ἀλεξάνδρου ἀνεμοκρίτος
ἐρᾶσθαι καὶ αὐτός. ἵνα δεῖ καὶ λέγειν τὸ ἐργον τοῦτο ὧν:.

Βιβλίον ἕκτον.

ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ, ἐπὶ ὡς μὲν ἐμοὶ ἔμοιγε
τῇ ἐπιχωρίῳ διαίτῃ καὶ ἐντυχοῦσι δίκῃ,
ἐπίγνω τῶν λόγων λίχλε. τὴν δὲ ἡγεμόνας
ἀφίκετο, καὶ αὐτῷ αὐτὸν ἀνέγνω ξυφόρεε-
σθαι ὑπὲρ ἀνθρώπων πολιῶν οὐκέτι,
ἀπὸ δοκοῦντες τὸν βίον καλέσθαι.
τῆς τρίφης ἀναξάμενος θαλάττου:.

Ο Τὸ φρεκύδης τὸ βαλιόρχ διδάσκαλε ἐμπεσὼν δὲ τὸ ἁρμονία. πρῶτον μὲν ἁρχ ἡ ἁρμονία θερμὸν ἡ ξανθὸν ὄμοιον ὡς μύξας. κατὰ νοτὸν θρεισάνθη. μιᾶδε. ἐφθείρας. καὶ διαλυομένων τῶν σαρκῶν φθεῖρας, ἐγένετο τὸ ξῆς καὶ οὕτω τὸν βίον μετήλλαξεν:

Α εἰς τέλος λέγω κρατερὰς στήλας καλουμένας πρὶν καὶ ἀνθρώπου τὸν ζῶντα δεῖ λόγου καλεῖσθαι αὐτάς. τὴν δὲ καθαρεῖαν καὶ θαλαττίαν λιμνάτις καὶ μυρίλλας λαρτέτης ἐγένετο τῶν ἀνῶν, λιμναντικῶν. τὸν μὲν δεῖ λόγου μνήμην, τὸν δὲ ἐπὶ κοινοῦ. κρατερὰς δὲ θεοπόρους:

Ο τὸ λυδαθήναι λόγος ἐστὶ δηλοῖ φησὶ εὐθὺς τὸ ἐλαῖς καὶ φοίνικα. τῶν δὲ μεμνημένων τῶν λιτῶν, ἀνθεῖ δὲ πολυκύπους. τέως οὐ δεδιωδμένων τοῦτο ὁρᾶσθαι:

Ε θαμινανόας οὐ δεῖχε δίδωσι καὶ αὐτὴν ῥιπῶσι. φησὶ δὲ αὐτὸν ἐδωκε εἰς καλλιφεῖον, αὐτὸς πεπεμένη οἰκοδιδάσκει ἐτῶν. εὐθὺ τοῦτο τὰς πλείους τῶν νοσερῶν βασιλεὺς θεμιστοῦ αὐτῷ πολυχρόνιον οὐ πεπόνηκε. καὶ εἰ-
πὲ τὸ ὦ μεγαλοφρονέστερος ὦ τοῦ διδύμου. ὁ μὲν λαβεῖν:

Λ εἰ δὲ καὶ τὸ καλλιμοῦ τοῦ ἰνδοῦ τῆς ἐσανεῖσι. ἄλλος δὲ ὦ εἶπεν ὅλη καὶ ἀπαθῆναι. ἐγένετο δὲ τοῦτο οὖν. καλῶς ὁ ἰνδῶν ὁ φίσης μεμπαλχαίρειν φράσας ἀλεξάνδρῳ καὶ μακεδόσι καὶ τῷ βίῳ. ὅτε ἐβούλη ἀπολῦσαι αὐτὸν σὺν τῶν νοσοῦντας δεσμῶν. ἐγένετο δὲ μὲν κὶ περὶ φύλαξ καλλίστῳ πεδήσας τῆς βαβύλωνος, καὶ τῶν ἐξύλα ὦνε. καὶ πρὸς καθίσαι κῶμαι ἀπέλειπε. κέδρου δὲ καὶ θρύον καὶ κυ-
πρεῖπου καὶ μυρσίνης καὶ δάφνης. αὐτὸς δὲ τὸ μενδαίου

Γαμενδίου δ' ἐγώτος. ὧδε δ' αὐτῷ ὁρόμῳ. λύθων ἀδῖμε
τὰς πύρας. ἐπὶ ἐξδλωσμένος καλάμου κόμᾳ. καὶ ὁ
μὲν ἥλιος αὐτὸν πεσσεῖται. ὁ δ' αὐτὸν πεσσεκίωφ. καὶ τοῦ
ὧδ' ὁ σιώθημα ἐπὶ δ' ὀξάπτδν τῶν πύρων τοῖσμεκεδόνι
ἐνθάδε. ἐσφάζδο. ὁ δὲ πειληφθὲς τὰς φλογὸς ἀξέπτ
ἐγένετο. καὶ ὑπερ δὲ ἀνεξάπτη πεῖνι θη. ἐν
τῷδ' ἐκπλαγῆναι καὶ τὸν ἀλεξάνδρον καὶ ἡπδν. ὅτι
μετ' ἔνας ἀνδιπάλους αὐτοῦ καλῶς καλιγανιοῦδο. ὁ
μὲν πεσέθωρον καὶ λαξίδην καὶ δαρδον δίνθλασ.
ὁ δὲ καλῶς πεσ' τὸν πόνον καὶ τὸν θάνατον:

Ημὲν οὖν θαι δεῖ τῶν ἑαυτῶν πλανώντες. ἀναλαβοῦσ δὲ
ἅλις ἀνὴρ σοφὸς καὶ πρᾶος πεσήγαγεν τῶν πλάνων. ἧκ
οὖν ἐς τὰν ζηλόσδ, καὶ ὅσοι ἐθαύμαζ αὐτόν. λάσκαζμεδα,
καὶ αὐλοισδοείας οὐδενὶ μοι δοκεῖ δαύδαθαι. ἐν δὲ τάρτε -
ατ ἐναύμενος λάβη καλαλελῶδ. ἐ δ' ὁδὲ δίεννυσε καὶ μ -
θένης ἴχεος. καὶ οὐμόνον ἐλπίδ πολλάκις, ἀλλ' ἐ
καὶ δ' ἐκέλευε. ὑπ' ἀπ' ἐκείνα ἔγω. σωτρά[τ]ης μὲν
κωμωδούμενος, ἀέλλα. πολιάτρος δὲ ἀπέξδο.

Λ εἰσ τέλος δ' ὁσιωτδόμενος δ' ἐν δυπρὸς χρόμδ'. σίρμα
ὠὶ τρατίᾳ. εἶδε δ' πλανᾶσθαι καλῶς ζ' ὑτούτῳ, φαρ -
κὸ πόλης δ' νε φδυν. παρδορεῦσ δὲ ἐγένετ' πεῖ πάτον
καὶ πρᾶον τοῦ τοῖσιν, ἀμφ' αὐτεφθεῖσ πολλῶν.
εἶδε δ' ξὶν πεῖ εβάλδο ὠὶ μεδαῖσ' ἐπ' τάσθο:

Ν ἐπ' τῶ σολεῖ δθωναῖοι ἐφ' τάσθω δ' ἐαυτοῖς ἀεὶ φίλοπν -
κδὲ χρόνιος δὲ. λαμὲν, κατερθεῖσ τ'. τὸ δ', ἐπαύμ',
δ' πόλεδ. ἐπ' ρεμὲν ζ' ὑαὶ τ' ἐπ' ἐ ὁ ὠὶ δὲ πλαρ -

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0087
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μεδοῦ. πλεῖστον δὲ χρόνον καὶ ἐν σ-
υνεχείᾳ μὲν ἐν σ-
υνεχείᾳ δὲ οὐ πλείω ἀπέχουσι αὐτοῖς ἐν
σικελίᾳ, μεμφόμενοι οἷ. ἔτι δὲ ξύμπαντες
θρᾳκῶν βασιλεὺς ὁδρύσης ὄνομα ἐλείπετο ἄλλος. ὃς τὸν ξερ-
ξῆν τὸν ἐκ μήδων ἐστράτευε, πρὸς ὃν πλεῖστος λόγος ἀπέβη.
τοῖς δὲ ἄλλοις πᾶσιν αὐτοσχεδιάζουσι μὴ στρατεύειν ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίαν. ἐκκλησιάζουσι γὰρ ἀεὶ καὶ ἐν τῷ ἔαρι καὶ
μὴ ποιήσασι ζημίαν
κλησίας οὔσης ἀθηναίοις παρελθὼν ὁ δημέας ἐψηφί-
σατο θεὸν τὸν ἀνέξωορον ξενικαὶ δέκατον. πῆς δὲ ἀνέξω-
ορος ὁ δῆμος τὸ ἐπ' ἄλλον μὴ φύεται ξημίαν ζημιοῦσθαι
ἑξακισχιλίαις δραχμαῖς ἀργυρίου ρ'. ὀλίθυμος τοῦ αὐτοῦ δὴ τὸν ἀνέ-
ξωορον ὄντα, ἀνάστατα τοῖς ὀλύμπιοις. ἔστω δὲ ἄρα
ἀθηναίοις δεινὸς ἢ ἰδίᾳ πολίτης ἀποστῆναι καὶ ἐπὶ τὰ
ἄλλοι πρὸς ἀλλαβολὰς πωλοῦ μᾶλλον. βασιλῆ μὲν γὰρ ἡ-
μεῖς αὖ σωφρόνως ἀδικεῖσθαι καὶ ἐρεχθέα καὶ θησ-
έα καὶ τῶν πρὸ ἐκείνων δαμάτων τερμνίδος πῆρ δὲ ἀθή-
ναι τῶν πρὸ τῆς ἰδίου. ἀλείφεσθαι δὲ ἐν τῷ πολὺ
ἐλαίᾳ. ἐν τῷ δὲ ἐν τῷ ἐλαίᾳ ἐν τῷ ἐλαίᾳ
ὁμοίως καὶ οὗλος ἀτλικὸς οὐδὲν ἀλλοφρονεῖν μὴ
δύνασθαι ἀθηναίους ἀποβάλλειν αὐτῶν. θάπτειν δὲ πρὸς τὸ
μνῆμα βλέπουσι. καὶ ἔτι δὲ ὧν φύλαττόμενον πῆ αὖ

βοῶ ἀρότην καὶ ὑποζύγιον πομπόσωτ σὺν ἀρότρῳ ἠ καὶ
σὺν τῇ ἀμάξῃ μηδὲ τοῦτον βοῦν. ὅτι καὶ οὗτος εἴη αὐτε-
ουργὸς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κοινωνός:

περὶ τῶν ἀθλημάτων δικάζει:

α' Τί δίκαιον εἰ ἀθλικὰ πεζευόντων ἐν πεσσοῖς ἀποκτε-
νόντων ἐν ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ τῶν δι' ἀκοντίσεως, ἐν πολ-
λοῖς. περὶ δὲ τῶν κτείναντων, ὁμολογουμένων. ἀμφῖς-
βητουμένων δὲ ὅτι δίκαιος, αὐτοῦ δεῦρο ἵνα γένωμαι ἐν κρί-
σει ὡς. Ο τι ἐνοῦν τῆς ἀρτέμιδος φθόνου
τὸν ἐμὸν χρύσεον ἐκτεῦν, ἀνήλιξε παιδίον. οὐμὲν ἤλθ.
οἱ οὖν δίκαιοι σαίνιδ καὶ ἀστραγάλοις πρεύθυνδ τὸν πα-
δὶ καὶ τὸ σάλπιγ. ὁδέ, καὶ αὖθις ἐπὶ τὸν χρύσεον καλπυζόμ
καὶ διὰ ταῦτα ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὡς θεοσύλλω. οὐδὲν
σύμφορον τῇ κλίσει. ἀλλὰ λιμοκτονούμενοι διὰ τῶν πρ-
ξέων:

περὶ εἰκόνων τῶν ἀθλητῶν:

β' Τί τοῦτον ἐν ἀθλητοῖς ἀνδριάντος ἐν Ὀλυμπίᾳ" ἐν
ἀγκῶνι ἐν χειρῶν, ἀπεκτόνα αὐτὸν. ἀλλὰ καὶ ἀστρ-
άλων ὅτι τοῦ ἀσκληπιοῦ ἐν ἱερῷ τρυφῶν ἀπέκτεινε πα-
λαίστας, οὐκ ἀρίστως τοῦτο ἀθλητοῦ πρέποντος ἀλλὰ πάλιν
ἀλαζόνα καὶ οὐκ ἐδοὺ οὔτε ἀγνοίᾳ οὔτε γνώμῃ, οὔτε
μανίας πρόσω ἐστὶν ἀμφοτέρων ἀλλὰ ποσοῦ ποιοῦμαι.
ἐγὼ γὰρ ἀκούσας. οἱ δὲ μεμνασῶ τοῦτο ὁρᾶσαι:

γ' Ἐξάρχου πάτου βουλὴ, ἀνδρὶ νικηφόρῳ, σὺν ἐλάβον
καὶ ἐμαλλον θεοσυλίσαν. οὐ πρᾶτον αὐτὸν ἀπέκτεινον
θεὸν ἀπεκόνα. ὅτε γὰρ σὺν ἐλήφθη ἐκεῖνον. τὸ δ'
μαλλον οὖν βρέφος ἀνελοῦσιν παιδαγωγίαν. ταῦτα δι-
κάσαντα ἐν δικαστηρίῳ θεοσύλλῳ:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0089
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκείνῳ δὲ λόδῃ ὑπὸ τινὸς ῥαμφὶ· ἐ
τίμων οὖν ὁ ἄνδρα ἀθῶναι βάλλειν αὐτὸν λίθοις ἀμυνίας
ὁμωνύμ ἀδελφὸς ἀλκμαιωνίδαι τὸ ἰμάτιον, ἐ ὀρέξαντο
τὴν ἐρημονῆς χεῖρος· ἐ ἔμαθε δείσαν ἀνοσλαμίνι
ὁ ἀμυνίας ἀποβαλὼν τὴν χεῖρα· καὶ πρῶτος ἀθῶναι
τὴν δείσαν ἔτυχεν· ἦλθε δὲ εἰς ὅδον οἱ δικασταὶ ὑδατος
ὁ πάθος, ἐ ἐμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκαν
τὸν αἰσχύλον:

ἀρὰ πίνων πολιορκουμ ὑπὸ ῥωμαῖ καὶ μεμονπ ἀλλων
λιμῷ, οἱ ῥωμαῖνοι ἐ τὴν φίσαν τὸ μίαν ἡμέραν· σύλλας
δέκα, νικᾷ δὲ καὶ ἐκείνους ταῖς τοφαῖς ἐκχωρῆσαι τὰ ἀμ-
πίνοις· ἀποστῆσαν τῶν αὐτῶν ἐσωθῆναι· καὶ μεμνημένοι
τοῦ πάθους ἑορτὴν ἄγουσι τὰ καλουμένην νυσ οἱ ῥωμα-
λῖνοι:

ἐπὶ λίσλόσος τὰ φήμων τὰ καὶ τὸς μισθοὺς ἔχοντας·
μὲ τὰ αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἐναὶ τὰ τέκνα, ἀλλὰ κοεὶν θίους· τὸ
μυθολόγημα λόγο ἐπὶ τὸς κολχίδος· καὶ δράκων ἀεὶ-
τοῦ φασὶ διάπλασαι δεν δρέων κοεὶν θίων καὶ ὠὸ κρατῆ-
σαι δὲ δὲ λυθοῦ δὲ θῆσθαι διὰ δὲ τοῦ πολυδεύκεα· ἐπὶ δὲ
τοῦτο μέλος φασὶ τῶν παίδων μὲ εἰ δεμῶν ἐναλί-
ξαντος τοῖς παιὸὶ κοεὶν θίοι οἱονεὶ δασμὸν τοῖς ἀπο δί-
δοῦσες·

LIBER VI
in vulg. edit.

Ἀθηναῖος πρὸ τὸν δωρὶ χαλκίδε κατὲ κληροῦχον αὐτῶν
τῶν γῆς μὲ κλῆρος· τῶν ἱππόβοτον καλουμένων χώρᾳ·
τε μὲν δὲ δωρικὴ ἀθηνᾶ σὺ τῷ λιλαίῳ ὀνομαζομέν
νῦ πω· τὸν δὲ λοιπὸν ἐμὲ ἀθηνᾶ, καὶ λαὶ τάλας λεὶ πεσὲ
τὴ βασ τοῦ ἐφ ἡμῖας αὐτῷ ὁ τῶν μισθοδοσῶν

ἀπομνημ. ἔχον. λεὶς δὲ αἰχμαλώτους ἔσπασ. καὶ οὐ
δὲ σὺν αὐτοῖς ἔσβεσ τοὺς καὶ σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις.

Λακεδαιμόνιοι σὺν μεσσηνίοις κρατήσαντες, σὺν αὐτοῖς
μέσον ἀπάντων σὺν μεσσηνίοις καὶ ἡμίσεων βάμβακα
αὐτοῖ. καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς βρέφους εἰς τὰ πένθη βαδί-
ζειν ὡς ἄκλαυτον. καὶ τοὺς ἀνδρείους καὶ μεσσηνοφίλους
οἰκοῦντας μεκρὸς κλαίειν. λεὶς δὲ σὺν αὐτῶν ἀπέλ-
γεσθαι τῶν. οὐδὲ, ἀποδόσθαι. οὐδὲ, ἀποκτεῖναι. ἀθη-
ναῖοι δὲ ἔβειαν καὶ σφίσιν τῶν ἔβειν. ὑπεχίας γὰρ λα-
βόμενοι. τοὺς ὑπὲρ τῶν σφετέρων οὐκ ὠφελήσαντας οὐκ ὠφελεῖσθαι. λοιδο-
ρεῖσθαι τοὺς μεδίκους σκέλος φορεῖν σὺν τῆς πομπῆς
ὡς ἀκλαύτους καὶ ἀστεφανώτους. λοὺς δὲ γυναῖκας, λοὺς παιδας ἐξ.
λεὶς δὲ ἄνδρας σκέλος φορεῖν :

Ἰκεσίαν δὲ πλησίον ἑλόντας τὰς γυναῖκας τῶν
θεμιστοκλέους καὶ λεοβοτάρους ὑπὸ μεδίκου ἔσπασ ἀπει-
λῶν ταῦτα σὺν θεοῖς ἡμῖν. καὶ οὐδὲ σὺν βαρβάροις καλὰ
καλοῖς τῶν ἐμῶν μετέχειν.

τὸν τῶν σκαμανδρίων μάχην σὺν καὶ ὁ φίλιππος ὡς ἐν τῷ πρα-
γοντὶ αὐτοὺς τὰ ἔρδ καὶ οἱ μακεδόνες πάντες. οἱ δὲ βίγον
δεινῶς αὐτὸν καλέσπηξεν. καὶ ἐσυβεῖ καλὰ πόλις ἐνε-
χείριστον αὐτῶν φέροντες. καὶ βάρβαροι ἔσφασ θηβαῖοι δ
μεγαρεῖς καὶ κορίνθιοι καὶ ἀχαιοὶ καὶ ἠλεῖοι καὶ εὔβοιες
οἱ ἐν τῇ ἀκρῇ πόλει. οὐμὲν ἐφύλαξε καὶ πρὸς αὐτοὺς
ὁμολογίας ὁ φίλιππος. ἀλλὰ δουλοῦσθαι πόλις σὺν τῇ
καὶ παράνομα δρᾶν :

ἀρμάτιον οὐ θεσσαλικὸν, παραλογὸς οὐμμαχος ἀθη-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0091
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ναίοις μεδέκαι ἀλλων πολιτῶν. λαμὲν πρῶτ ἐμαυτὸ
ν̄ καὶ καλῶς. καλὰ λαθεῖν δὲ αὐτοὺ σὺν ὅπλων φι-
λαίς λαῖς χεροὶ πεοκαθοπλισμένην ἀγωνιξόμενος,
ὤκλεως τοὶ βίον ἐτέλεσα. σαλρόθεν ὦν τὸν μεν ὀπ
φροπῖ κύδαίνων αὐτὸν ὁμκείκως. τὸδε ὅμοιδ
αὐτοὺ ἅτω ὠϊμελὲς ᾠδέναι ἀμαῖ ἅσθαι:
τίλακεδαιμόνιοι ἰοὰδν ἐλίπαῖδα, οὐλ, καὶμεπαθοὺ
μόμου καλοῶλος αὐτὸν ἐις ὅπλ. ὅλίς ἀνδρῶν ἀγαθῶν
ἐπιδέδες ἠείσας. ἐξφθίωσθαι μεν. ὅλίδε περὶ
τῶς ἀπαιδουμένους ἠλικίας καὶμὲν ὠϊχομένοις ἔχων
ὅπλα σῶρμα ἅσθὸς ἐχθρὸς ἐλθεῖν. ὀλιγίστων:

μὲν λύσανδρος ἐτελεύτησε ὁδὲ τῶν θῶν πατέρα αὐτοὺ ἐπὶ
ζεῦν τος ἐπῶνομάζ. ἅπ' καὶ ἰδίπαις ἑρμῆς πρὸς ἀγορεί-
σθαι. καὶ ὁ λύσανδρος μεδὰ τῶν τοῦ βίου καλὰ εφθόνησε
φθόνῳ σαμενος ὦν. ὁδε. ουδὲ ὁ ἐπῶνομένος ὁ
οὐδὲ ἔφαδε ἀρεσθαι τῶν αἰκα. ὠϊ τοῦτος οἱ ἔφοροι τὸν
λύσανδρ ἐξαμίσσαν. οὔτε γὰρ λακωνικὰ ἐφρόντι. οὔτε
λλως ἰδιωτικὰ. φίλουτε ἀπθανόντος ἀμνημον σὺν
καὶ τῶν σῶν θανόντων τὸν πλοῦτον πεοῖεμαι:
τὶ ἀθλιώτατοι ἰδὲ ἐς ἀρκαδίαν ἀποστολὲν πρεσβυτὲς ἐ-
πῆ ἐπ' λυσάνδρου κλθον. καὶ οὕτω πεοστατεμένω. καὶ τοὶ
καταρθώσαντας ὁμως ἀπέκτειναν:

Η γὰρ οὐ καὶ ταῦτα λακωνικὰ νόμος ἐςὶ τοῖς σωφρονοῦσιν
λὸν πλησίον ὄντα μὴ χρῆις ἀτελῆ ἔχειν φροντίδας. τὸνδὲ
Ϛ. πεοσῆκον τῶν λοιπῶν ἀφέσθαι. καὶ μὴν δὲ ἀποίκους Ϛ̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0092
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

βάλωσι δὲ εἰδέναι τέχνῃ δώδεκα λακεδαιμόνιοι οὐκ
ἔχειν. φοινίκη δὲ ἀμπέχεσθαι καλὰ τὰς μάχας δυάκις
ὧν. ἔχειν δὲ καὶ τὼ χεῖρε καὶ σκυτάλην τὸ ἑτέρῳ τε –
μνὼ καὶ τὼ ῥίσιν τοῦ ὠὸν γενομένου ἀμάλας εἶναι τὸν τραυμ[α].
ἐπὶ δὲ μᾶλλον εἰσπίπτειν ἐς δὼ δὲ πόλεις βαθὺν βάσις τὸ ὄ –
φεως γενομένας καὶ φοβερὰν ἐς μεθ᾽ ἡμῶν:
τί οὐκ ἔχειν δώδεκα λακωνικὰ οὐδὲ σκυτάλην τὸν πολέμιον –
οἱ δὲ καλοὶς ἀγωνιζόμενοι καὶ ἀποθνῄσκοντες, θαλποῖς ἀφ –
δοῦσι. καὶ καλοῖς ἑτέροις, καὶ οἱ ἐπαινῶν κτείνει. οἱ δὲ τελε –
λειτηκότες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ὠὸν βλαθῆσαι ζωῆς
ἐθάπτουσι:
τε οἱ λακεδαιμόνιοι δὲς σκυτάλην οἰκείας πλατυτέρῳ,
λυέσθαι καὶ ἀπικέσθαι. ἢ τὸν δὲ οἰκείαν ὧν εἰλῶτα.
καλαμήνην δὲ ποδαρῶν, σημεῖα ὠὸν πεσόντι ἀφ᾽ ἵππου,
τὴν πόλιν λυθρῷ καλέσαι ὡς πέντε μόνας ἀπολειφθῆ
οἰκίας ἐρᾶν πάσας τὰς πόλεως:

Α ρτοξέρξεω τὸν καὶ σῶμα ὠὸν βληθέντ᾽ ὅλα ἐπεβούλα αὐτῷ
βαγώας ὁ εὐνοῦχος. ὃς ὢν αἰγιαλίου φασὶν λυμεθέντες
καὶ καλλικοπίδι τοῖς αὐλοῦσις παρακληθῆναι. ἐλάφῃ
δέ τις λόγος λυσαίπου, καὶ ἀποδόθηλαῖς βασιλικαῖς θήκαις.
θεοσυλίαι μὲν ὁ σῶμα καὶ ἄλλαι μὲν λέγουδ καὶ μαλίᾳ
καλέ τὸν αἰγιαλίαν. τὸν δὲ βαγώαν οὐκ ἐπέχρα ὁ ἀπο –
κτεῖναι ὧν σῶμα. ἀλλὰ γὰρ καὶ σὺν τῶν μερῶν αὐτοῦ λαβαῖ
μαχαιρῶν ἐποίησε ὁ φοινικὸν αὐτοῦ φυσικνύμενος δίκ
τοῦ. ἐμίσησε δὲ αὐτὸν. ἢ τὸν δὲ ὧν σὺν αἰγιαλίαν γενομένῳ
ἀπέκτεινε. καὶ οὕτως ὡς ὁκαμβύσης πεῦ. ἐπὴ καὶ σὺν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0093
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Ταῦτ' ὀμόσαντες ἐποιοῦντο τὴν ἀδελφοκτονίαν· ἔδοξε δὲ αὐτοῖς τὸ ἀπόλλωνος χρηστήριον σφίσιν αὐτοῖς ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς γενέσθαι· οὐδὲ γὰρ λιμὸς οὐδὲ ἄφορος γῆ δοκεῖ ἐμποιῆσαι φθοράν, εἰ μὴ τοῦ ἀπόλλωνος τοῦτο ἐγένετο· οὕτω δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀδελφοκτονίαν ἐπιχειρήσασι διακριβῶσαι λόγῳ τὸ προσταχθὲν καὶ τὸν τρίποδα· γενομένων δὲ ὁμοσάντων παραδόμενον ἀνελεῖν καὶ τὸν τρίποδα σωφρονήσαντα·

Ἐπεὶ δὲ τῆς στρατιᾶς ἀθρόοις μόνον ἐπῆλθε καὶ ἀνομοτίμοις ὡς ἐξ ἀμφοῖν ὑπαρχόντων ἀστῶν, οὐκ ἔφη μετεῖναι τῆς πολιτείας· μετεῖναι δὲ ἀν αὐτὸν οὐ νομίμου μίσους· οἱ γὰρ δύο παῖδα οἱ πρὸ αὐτοῦ πατραλοίαν καὶ ἀναιδίστατος καὶ ἀνοσιώτατος· ἀλλὰ οὐτοσὶ μὲν καλὸς κἀγαθὸς τὴν δημοσίαν τοῦ λοιποῦ ἀπέθανεν· καὶ ἐπεὶ φθορὰ ὁ πρῶτος ὡς ἴδιος νόθοις οἵπερ αὖ συμπεσόντες τῆς πολιτείας καὶ τὸν πατρῷον νόμον·

Ἦν δὲ ἡμέρα νικήσας καρχηδονίους ἀπ' αὐτοῦ τῶν οἰκείων ἐπωνύμως· ἐπὶ δὲ θύων ἐς τὸν ἀγῶνα ἔμελλε παρέσεσθαι τοῖς πολίταις τῶν ἀρχῶν· οἰδέ, οὐκ ἤθελον ἀκλεῶς παρεληλυθέναι αὐτοὺς καὶ ἀμελῶς τῶν καλῶν τῶν ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις· διαπαντὸς καὶ ἐν ταῖς οἰκείαις ἡμέραις, ἔφασκεν αὐτοὺς ἐπὶ νίκαις ἔρχεσθαι, αὐτὸν δὲ ἐπὶ συμφοραῖς· καὶ ὁμολογῶν τῶν πράξεων τὸ γράμμα·

Ἰουλίου δὲ ὁ δῆμος, τῶν ἀρχῶν ἐχόντων ἐπιμελείας τὰ περὶ τὸν τόπον· ναῶν μὲν ἐκέκτητο ἤδη

ἡμάτιον ἔχων ὑ ὀξυχρᾶ καὶ πανυπρᾶ· τὸ ξυρὸν δεδύ-
μασιν· φ ἱ μυριάδας ἱππέας δ· ἡ δὲ πόλις
ἐστὶν σταδίων λιμένσιν ἐκκόσμῳ μυρίοις· καὶ
τεῖχος αὐτὴ περιεβέβλητο ξυλο· σκάμμα δὲ ἔχει ἐ-
τοίμεα μαυσὶν ἄλλας φ· τεθωρακισμένοι δὲ αὐτῇ καὶ οἱ
ἐπὶ ῥ μεσόγειαν μυριάδας· καὶ ὁ πλοῦτος μεγίστης ὧν
ἀπίστου καὶ μεγαίρειν καὶ ὁρᾶσθαι καὶ κτήσεις πρεσβ ἐ
καὶ θώρακας καὶ κνημίδας· ὁ δὲ καλαπήγης, κύριος
ὢν αὐτοῦ διοικοῖτο· ἔχει δὲ καὶ συμμάχους πλείστους·
καὶ τοῖσιν ἀπὸ θαρρᾶν ὁ τιμούχους ἀδαίμονι δεδεμῆ
ὡς ἐλευθέρῳ ἀρχὴ κατιέναι· ἀλλ' ὅστοσε προσβεβλῆ
ἀπέκτειναν ὑὸς ἀδελφοῖς· εἶδε δὲ καὶ ὑὸς γῆρος βίαιος
ἀποφαλένας· καὶ μὲ θυγατέρας καλλιχρώθας, εἶτ
ἀποφαλήσας γύμνας· οὐδεὶς δὲ ὧν ἀμφ' αὐτοῦ λαφ
τὴν μοιξομένης ἐτέχνη· οἱ μὲν ἀρζαῶν τὸν καλεκαύθη.
οἱ δὲ καλαπεπηθέντον εἰς τὸ πῆλας καταρρίφη· ὑπὸ
ἀποώτης αὐτῷ ὁ αὐτοῦ ὑὸς ἱππάρινος αὐτὸν ἐμπ-
χῇ· αὐτοὶ δὲ σὺν τέχνῃ μερὶ ζώντων κατέφρεναν βίον
γηραιός:

λ ἐπηδὲ θεόπομπος πρὸ τῆς ἀχαλβόπου τῆς ἄνω αὐτῆ
διαφθορᾶς ἐκ τοῦ ὄφεως ὧν ἀμῳδροῦ βλέπει· ἀπο-
καθάπαν δὲ ὑὸς κέρασι καὶ γελωτοποιεῖν· καὶ ἐν
ὧ μεταπλώσῃ τῆς ἠπείρου ἀμμοιῶν διέξεισι· βίον
διαφθορᾶς ἀλλεπῆ· καὶ ὧν ἀεὶ τὰ ἐν τοῖς τῆς
λύπης φρονῶν καὶ κόσμου τρόπου· διὰ τοῦτο ὧν
ἀλλοπληκτικοῦ· εἰς ὅσον πληγὰ μεταβολή:

Καλαῦς δ' ἀνεμώνιον ὠὶ ξύλου ὑπερωίδες μὴ ἄνω, ἀλλὰ
ἡ πρανὴς μὲν ἀκείβουσι τὸ πλοῖον πὶ πλευσίμου μὴ πλέ-
ων ἐξαίφνης. μικρομερὲς δὲ ἐφ' ἑκάτερα ἐξαίφνης
καὶ ἐς ἑπτάνους διαρκέσαν αἰεὶ ἐπὶ τελευταίου ξυστικοῦ,
καὶ ἡ σὺν λιμενίσιον πρὸ βάσσον. καὶ ἐπὶ τῶν κοντελ-
λιδῶν σὺν οἰνοείδεα.

μερὸν δὲ δεδαρμένον λῶπα ἐργάζονται. ὑπ' ἀνεμοδιδυ-
φάσιον. λειβάξος δ' ὑπερωίδες ἐστεβούλαι αὐτῷ μὴ ἐς
ἄλλων ὑδρῶν σὺν καφώνων σὺν ξυπάρνης. ἤνδε ἡ
ὠὶ βουλὴ ξυκαϊκλείσα. ἄπρ πεφυκθὼν ὁ δαρδος γὴ
ἐπλεξεν. ἀλλὰ προσλίξας αὐλοῖς λαβεῖν τὰ ὅπλα καὶ δεῖ
ἵππους ἐκήλας αὐλοῖς διαλείπεσθαι τὰ ὅπλα. καὶ ὁρίμοι
ξυῖδαν. λίσσω οὐδρᾶτε ὑπὸ εἶπεν, ἐφ' ὃ καὶ ὁρμίσθε.
οἱ δὲ, ἐδόντες ἄξεπ' ὑδρὸς ὁλκμεῖα. δὺ ἐφ' ἅλα
τῶν ὁρμεῶν. τὸ δὲ ἵππος δὲ αὐτὶς καθέζαν οὕτως σὺς σὺ δαλ'
ἐπ' αἰχμὰς καὶ ἀφῆκεν τῶν ἵππων καὶ πεφυκὼς ἄρετον
δάρετον. καὶ ἑαυτοὶς παραδοῦναι ὃ τι καὶ βούλοιτο πρᾶ-
ξαι. ὁ δὲ, ὅτι ἂ ἄλλος ἄλλῃ τοὶ μεγάλῳ ὠὶ λιμένες
ἐν δὲ ἐς ὅεἰα λοιπεμφε. νὺ δὲ, ὠὶ τὰ οἰκοδόμια. ὁ
ἐκδῦναι ἐμεῖναν αὐτὰ πῖρι διὰ μενάμος ἔχοντα τῶν λερ-
γεοῦν.

LIBER VII
in vulg. edit.

χειράμειν τῶ χανδρί, ἀμφοτερὼ ἄγκος ἀδοῦν. σόρα-
σι τοῦτ' δὲ ἐξέντο γωνιαίων εἶναι ἀφῆτρον ἔχητο
τοῦκλιτες. ἀφικομένων δὲ ἐσοῦτον σὸν δουρίων βα-
σιλέα κλοῦ καλκλεῖος τῆς σόρας. ὁ δὲ, ἐντεῦθεν τὴν
δῶν κεφάλαν αὐτῆς. τὴ δὲ, ἥτις σὺν βασιλε. τῶν
βασίλειον τολὼ λαβεῖν σῶρα, καὶ ἓ τὴ μερῶν τῆς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0096
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

χοίας ἀρξαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς περιεκτεμόμενα δρᾶ[α].
καὶ οὐδὲ τῆς αὐτῆς κτήσεως. ἦν δὲ ἐκ παθίας αὐτῷ ὁ βασι-
λεὺς ὡς τοῦ θρόνου. καὶ ἔστω διάχειρος καὶ γνώμης πῶ
ἔχοντι· προσέταξε τοῖς δορυφόροις αὐτὸν τὸν βασιλέα
κτεῖναι, καὶ οὕτω τῶν ἀσσυρίων ἀρχὴν κατέσχε. λε[ʹ]
Δὲ ταῦτα λέγουσιν:
τρίτων ὁσιδώνιος λέγεται δυφῆ καὶ σολυτηφάνης ἐβα-
σίλευσεν ἔτη δώδεκα πόλεις πόλις· καὶ θεόπομπος φησὶν
παραδέξασθαι αὐτὸν τὸν βίον τὴν τῶν φοινίκων διάλεκ-
τον, ὥσπερ καὶ ὅμηρος καλεῖ, τῶν ἑαυτοῦ μεταλαμβάνειν οὐ στερ
ἐθέλοντα ὀξυτραχύνοντα. τούτῳ τε μὴν ὀχθεῖς παρῶν σο-
δὸς καλεῖσθαι αὐτοῦ τὸ δεῖπνον καὶ καλεῖσθαι αὐτόν· ἀλ-
λὰ πολλοὶ μὲν παρὰ γωμικῶν μουσουργοὶ καὶ αὐλητρίδες
καὶ ἑταῖραι κάλλη διαπρέποσαι καὶ ὀρχηστρίδες, δὲ-
φιλοτιμεῖτο δὲ ἰσχυρὰς καὶ πρὸς νίκην κλέος, τὸν κυπρεῖ-
ον τῆ καὶ σκεῦος πρὸς αὐτόν. ὧν δὲ ἀμεῖχλα, παρ' οὗ
δεινὸς ἀσυσίαν. ἀλλ' ἐπ' ἴσων πεφρασμένον. καὶ πιθανω-
μένους πρὸ τῶν δ' ἀπιστουμένων παραλήλους. ἔτι τε
ἀντεφιλοτιμοῦντο ἑκάτ, παρ' ἑκατέρου τοῦ ἔθνους. οὐμὲν
ἐπὶ τὸ παντελὲς σύνθυσις διεφέροντο. ἀμφότεροι δὲ βι-
αίου θανάτου ἔργον ἐτέλουν:
τὶ δεῖ ἴππ ἑλεῖν ἀσσυρίων ἀδρομένων βαρυτάτε πο-
λύ καὶ ἄλλα, πρὸς αὐτὸς ἔπεσε λιβυκά. ἐ
ταῦτα δὲ σύμπεσοιμεῖν. ἀλλ' ἔσωγε ἥκω παρ' ἡμᾶς, ὁμῶς
σύμπαντούμενος ἡμῖν. ἀλλ' ἵνα σοῦ ἡμᾶς πάντα-
μεν:
τὶ πτολεμαῖος σωτῆρος ἡγεμὼν πάντα τὸν μόλον. ἐπὶ

αὐτῆς ἀκέστου Πηλέως ὀλίγῳ μικρῷ τόπῳ διαφορᾶς
ἐξ ἴσης μεγάλοιο. ὣς δ' ἔτι καὶ νῦν ἀσπὶς μέγα ὄβριμον οὔλον ἀκούει.
καὶ λαιψηρὸς δὲ ἀλεξητῆρων ἐπόλεμος ἀνδρῶν, ἀσφαλέως
καὶ φύσιν ξύσσον καὶ ἴσος πρὸ ἄκοντα βαθεῖαν. ὁμοίως —
εἶδε καὶ ὀδύσσευς αὐτὸς πρὸ εἰδέναι, καὶ ἐχρῆτο
αὐτῶν εἶναι. ἀριστοσόων δ' οὐ καλῶς εἰσοφέβρο —
λὶς ἄλλος. πρὶν ἐκ λαῶν πάσας διάδε ξύλα πολλὰ κεάσθαι.
καὶ τῶν σφε δίωνδε οὐδενθεὶς ναυπηγῶν. ἀλλὰ δίεσαν
τῶν ταχέως εἰρύσσωλο καὶ ἀχιλλῆς δὲ τεύτλος ὡν ἀλλ'
διὸς αὐτὸς διακόπτεσθαι κρέα, δεῖπνον τοῖς δεῖ τῶν
ἄλλων πρόβατοιν δ' φίκομένοις ὑπερπίλαι ἀποδόωσι:
ἰόμος πολέ πιπτόσης. ἤρξο ὁ δαΐλλα τῶν οἰκῶν
ἵνα εἰρίσσύμενον διακαρτερῶλε. ὁδέ, αὐτὸν δ' ὦ —
πήρξο εἰδομένων εἰσοῖ. δὲ δέ, οὐ φόωλος οὐκῶν
εἶσεν οὐδὲ εἰσῶ πᾶς γὰρ μέτοπον εἶμι:

ὁλιάρτιος ὡς ἀμφοτέρως:

τί σὺ θεὰ πρόσωπεν γ' ἐλθόν δομοθένων πηλείδεω
ἀστῶ ἵνα σὺν θυμὸν ἐμοὶ ἐμοὶ δ' ἀπόξειν. ὁλιάρτιος
διὰ τῆς νύκτος πάσης ἤρατο. φρονλίξων καὶ ἐμοὶ μ —
θάνων δ' ἐμοὶ ἔρεῖν ἤθων εἰσβεὶς ἀθηναίης:
τὴν φαιδίμων δ' σὺθδνε. καὶ διέξωρος ὁ πλαόλας
εἰς τῶν σφὼ ἐνέβαλε καὶ χρόων καὶ ἀρίστρονλα δυε —
κρὺ σαν ἐτάξε. καὶ ἐσθλὴ, τῶν μεγαλητμίδεω ὑπ' ἔλης.
ἀσκὴ δὲ καὶ βεὶ πολεμικοὶς καὶ ἀγαθοῖς καὶ ἐσθλὸν ὁ —
μηρικὸν πάθος ἀρῶν. καὶ μιμούμενὸν πονάχιλλέα, τὸν
ἐκείνῳ βίαιότερον δὲ καὶ θερμότερ' ἐκείνου ἐ ἀρα —
ῆρος τῶν σὺν ἐν βαλδώων ἀκρόπολιν πρεῖ κείρας ἐ

Ὁ τῆς αὐτῆς ἀφιγόμενος· μεχειμεναῶν τῆς κόμης
τῆς ἑαυτοῦ ἐμμανικὰ ἐδόκει μοι δρᾶν· αὐτίχ ἑιρήσας
τοῖς τήχουσιν· ἀμφὶ ταῦτα, ἐστὶν ὃ βαρβαρικὰς· ἀλε-
ξάνδρος ἀπὸ μὲν καλὰ τὰ τῶν ἑλλήνων ἡμφιέθυμεῖτο καὶ ἐ-
ρωτὶ αὐτὶ τρέπων πλὴν καὶ ὀλίγοις·

Ο Ἰκφαυσίαν ἡ σκιβάπτωσ, ἀστάθμη· διάρροδος.
Ἰκφαυσίαν μὲν ταῦτα ὑπερεστῶτας μικρὰ· ἀλέξανδρον
δὲ αὐτοῖς ἀποθανὼν χρήσασθαι· μὴ γὰρ φθάσας ὑπὸ τῶ
μειρακίω τελευτὴν σπουδῆς· αὐτὶ λαβεῖν δὲ δὴν ἀλεξάνδρ
θανάτου·

Ε Μὴ οὐκ ἔστι σωφροσύνη μέτρ· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ἥδε ἡ
Ἰκφωνῆσις γρῶν· ὑ· φωνῆσις ἰμάτιον ἐφόρει·
καὶ οὐδὲν ἀπέτιπτο οὐ περὶ κεφαλήν, οὐ λαιμὸν, οὐκ ἀνα-
βολῆς· οὐκ ἀπὸ ὤμου, οὐκ ἐπὶ φάλ· οὐ παλάμης· οὐ
βαπτῶν χιτωνίσκων· ἡμπεχόμην, πρὸ τὴν μὴν
σωφροσύνη· ἀκριβοῖ σεμνὴν τοῖς πολλοῖς·

Τ Ἰξαυθίπτη, δὲ ὁ στρατὸς ἐπὶ οὐκ ἐβούλετο λοιπὸν
μᾶλλον ἐνδύεσθαι αὐτὶ τῶν θέρμων τῆς μεσης βαδίζειν
ἐφ' ἁρμάτων οὐ δὲ ἐθεωρεῖτο· θεωρούμενοι δὲ μᾶλλον
βαδίζειν·

Ρ Σωμαίων δὲ αἱ πομπαὶ γῶν ἀπὸ
καὶ ἀπὸ δόμου, αὐτὶ φορείων· τοῖς δώροις οἱ θυσι-
μένοις θεοῖς·

Α Εἰ νικᾶ παῖδας τοῖς ἀγαθοῖς ὀξυθύμων· ὑ· εἰ δὲ ἀνδρ
τοῖς ὁμοίοις· οἰμὲν, λυσόδους εἶναι λέγουσι τὸν λό· οἱ δὲ,
φιλίππου βουλὴ κεδαιμονίᾳ· ὁ πολέμαρχ δὲ τῶ ἐκ· οὐκ ὀρθῶ
λέγει καὶ ἐστὶν ἐμοὶ γνώμη· καὶ ὅσους οὐ πρὸ δόξομ
εἰμὶ δὲ αὐτὸ, δρόμους ἐμοὶ καὶ λοιδόρω· οἰμὲν γὰρ ἐ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0099
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῶν ὁμῶν. ἐγὼ δὲ σοὶ φρονῶ ἄλλον ἐξῶν καὶ ὁ λεχθεὶς
ἀρέσκομαι.

Γοιλαος ὁ λακεδαιμόνιος γέρων ἀλκὴν ἔχων. ἀντιδοὺς
πολλὰς καὶ ἀχίλλων τεθνεῶτα τρίβωνα περιβαλόμενος
αὐτοῦ. καὶ ταῦτα ἐωθινὸς ὢν σῶμα χειμερίῳ. ἡλίκα δὲ ἐ-
λίσσει αὐτοῦ σοὶ μεθ' ἡμῶν τὴν τῆς ἡλικίας ὠμότητα. ὁ δὲ,
ἀλλ' ἐμοὶ γε μοι φασὶ τῶν πολιτῶν σοὶ πρὸ ἐμοῦ πολλοὶ θεοὺς
τοὺς πατρίους ἀποβλέπουσιν ἐμέ. φιλόσοφοι γε τοι
τοί δὲ οὐκ ἀλκὴν καὶ φιλόσοφοι γε, πολεμικὰ ἀγαθοί. ἐμοὶ δὲ
δοκοῦσιν εἰ γε ἀρχὴν μὲν ἅπαντος ἀρετὴν στρατηγὸν ταρα-
τῖνος. μέλισσος δέ, σωφροσύνης. σωκρατὴς δὲ ἐστρατεύσατο
θείς. πλάτων δὲ καὶ αὐτὸς τρισὶν ἀγῶσι καὶ τρι-
σὶ εἰνόδοις. τῶν δὲ ξυνομωμοκότος στρατιᾶν καὶ στρατηγίαν, πολ-
λοὶ μὲν καὶ ἄλλοι λόγοι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁμολογεῖ ἐν τοῖς περὶ
πολιτείας. λέγων δὲ ὅτι περὶ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς
καλλίστης. καὶ ἐπαινεῖν δοκῶ τὰ ἐν λακεδαίμονι, ἐν οἷς
λακεδαιμονίοις. καὶ τῶν ῥωμαίων καὶ τῶν ἑλλήνων
πρώτους ἐγένετο. πολλὰ δὲ καὶ ξένων καὶ ἀθηναίων ἐσο-
λίτευσε πρὸς ἀνδίτονον. οὐδὲν γὰρ διοίσομεν εἴ τις διὰ-
γνοίη σὺν πολίταις εἰ ἐλευθέροις.

μοι καλὸς βασιλεὺς ἄρξειε μὲν τῶν ἀθηναίων τοῖς ἀφίκτοις
τῶν συμμάχων ἱμείρειε δὲ αὐτῶν ἀπείρως. γράμματα
μὲν αὐτοῖς καὶ παῖδας αὐτῶν μὴ δημοσίᾳ διδάσκειν
φαίη δεῖν πολεμίους βαρυτάτην εἶναι. ταύτῃ ἐνδιδ-
οίη καὶ ἀμαθίᾳ καλλιβιοῦν.

τί ῥᾴστη ἀπορῴη καὶ ἀπορίᾳ ἐκλίσει. σὺν ἀρετῇ καὶ
ἀβίᾳ παίδων. ὧν δὲ αὖ τὴν μὲν σὺν αἰνίγου ἀποδύσῃ.

Ὁτι ποτὲ μὲν ἦν ἀνδρὸς χρεῖα πολλῷ πλείονος τῆς
ἀφίξεως ἦλθε· ὁδὲ, οὐδενὶ πρὸς ταῦτα θωπείας οὐδ'
ὑποδρομὴν ἀφικόμενος ἦσαν· ὡς δὲ εἰς πρὸς ἀνδρα-
κέλα ἀγαθὸν παρεσκευάζετο πλείστων, ὁμολογήσας ὀλίγῳ
δεῖν κύριον, μιᾷ σὺν αὐτοῖς ἀφίκετο·

Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Αἰγινῆται·

Αἰγινῆται φασὶ δεινῶς ἐπικαρτερεῖν ταῖς ξυμφοραῖς καὶ
ὅτι θάνατον τεθνήξεσθαι δὲ Αἰγινήτης φρονοῦμενος ἐπὶ ταύτῃ
ὁμολογήσαι· παρὰ ἰνδοῖς δὲ αἰχμάς καὶ ἐκ τοῦ παρ-
αθωρακίου τοῖς ἀνδράσιν ὑποφαίνουσι· φιλοτιμοῦνται δὲ
δεδύσθαι Αἰγινήτην τὸν ἀνδρός· καὶ ἐπὶ πλεῖστον χρόνου
συγκαίεσθαι·

Ὅλων δὲ τῶν ἐκ Πελοποννήσου μεγίστων στρατηγῶν, καὶ διόπερ
μεγαρικῶν κρατίστους, μετὰ βίας δὲ στρατηγοὺς ἀθηναίους δὲ
αὖτις καὶ τὰ τῶν πολεμίων ὅπλα τοῖς οἰκείοις ἐναλλάτ-
τειν καὶ μεθορμίσεις ἀλλήλων, πολλοὺς τῶν μεγαρέ-
ων κατέκοψεν ἀθλίους· στρατηγὸν δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς αὖτ-
ῶν λοχαγῶν ἀγαθὸν διὰ λόγων τῶν ἐλέγχων ἐπιθέσθαι
συνεπιμένων· ἀρχαίας παρθήκας δώσειν, ἀνδρὸς ἐξ-
ουσίας ἀθωωθῆναι· πρὸς δὲ οὐκ ἐμένειν καλὰ τὸ πεῖσον αὐ-
τοῖς ἔθος· ὡς δὲ μεγαρεῖς ἡμῖν καὶ οὐκ ἐτύγχανε θεραπεύοντες·
ἐκρίνοντο δὲ τῶν δίκην λακεδαιμονίων·

Λύρ ἐπὶ λακεδαίμονα ἀφίκετο κεῖος γέρων ἐξ οὗ
μὲν ἀνὴρ, ἀλαζών· ἐξ ἧττο δὲ ἐπὶ ξύν παρὰ καὶ διά-
ταττα τῶν τείχη πολιῶν ὅσου, ἐπιβάτο βαφῆ ἀφωνί-
ζειν· παρελθὼν ὧν ἐπὶ λακεδαιμονίους, καίτοι αὐτὸν
ὑποφαίνων τῶν κρανίων, ἐκεῖνα ἦσαν ὑπ' ὧν καὶ ἀφί-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0101
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

κζ. λύσας οὖν ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαιμονίου βασιλ-
εύσας ἔτη ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ὃς οὐμόνον ὠδὴν τὴν ἡμέραν,
τὸ λῦσος, ἀλλὰ καὶ ὠδὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ φέρη καὶ ὀξέ-
ως εἰς ὕπνους λεχοένη, διαβάλλων τοῦ κείου τὸν πρό-
τονος ἐξῶν ἐσοράτο·

υκαὶ πτείου καὶ σὸρ ὠδὴν τὴν δείσπνος θύρας φοι πᾶν.
σομεπὴ ἰος δὲ ὠδὴν τοῦ κρατίπτιγ. οὐ γὲρ ἐσὴ μέτα ἐδύ-
νανται ὑπ' ἐφρόνοσι ἐῶν τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὀμῆσαι δύ-
νασθαι. δὴ ἔδεον δὲ αὐτῶν καὶ οἱ τοσοῦτοι ὄντες τὴν
ἀξίωσιν. οὐ γὰρ ἀρχὴν ἐῶν ἔοικεν, ἀλλὰ καλῶς ἀρχ' ἂν
ἐβούλοντο·

τέλος τοῦ ἑβδόμης βιβλίου·

Βιβλίον ὄγδοον·

λετέπου σωκράτης δεῖ τοῦ δαιμονίου
τοῦ σιωόντος αὐτῷ προὶ θεᾶτῖν καὶ
δημόδοκον καὶ πρὸς ἄλλους πολλοὺς
φανῆναι πολλάκις ἔφασκεν ὁ οἷον
σομεπὴς ἐγκεκλημένου αὐτῷ ὅτι
ὅτωι εἰμοὶ φησὶ σημαίνει
ὁμιλεῖν πράττειν τούτου ἀπροσπτν· πεῖθεσθαι δὲ οὐδε-
σοῖς· καὶ ὧν πολλὴν ἐμοὶ φησὶ σῶν φίλων μνημονεύ-
ειν ἐφ' ἑνὸς καὶ ὠδὴν ἑνὶ φανὴ σκεῖνα σοῖν ἀπρέπτ.
καὶ ἐμοὶ μὲν αὐτὸς ἐμβουλεύσῃ ἔτι. ἐγὼ δὲ σῷ συμβουλε-
νομένῳ οἱ· καὶ οὐκ ἐσῷ πράττειν ἐπόμενος τῇ θεᾷ πεῖρ-
ρησθ· παρέχεσθε μάρτυρα χαρμεῖδην τὸν γλαύκωνος· ἀνε-
κοινώσατο γὰρ αὐτῷ ἡμέλλοι δ' οκήσειν εἰς μεμέδω· καὶ
ἄνοῖς ἀπορομένου λέγειν, φανὴ ἐσεῖν φ. καὶ ὁ ὅς ὦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0102
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τὸν χαρτὶ λόγον διεκαλεῖτο ἔχειν αὐτὴν ἡ χώρα ἡ ἀνω· ὅθεν,
οὐκ εἰσῆλθε σύμβολον ἡδέως ἀπωλώλασιν αὐτοὶ τὴν ἀπουσίαν·

Ἦν χαρτὶ ὁ πάππος τῆς προσβυτάτης αὐτοῦ θυγατρὸς
καὶ σοφῶτατος αὐτοῦ υἱός. καὶ ὁ μὲν πρῶτος
ἐκόμισεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ὡς ἐκεῖνος ῥαψῳδὸς τοῖς Ἀθη-
ναίοις ἀεὶ ἄδειν· καὶ ἐπιδεξιώτερον δὲ τοῦ τύπου ἐκεί-
νου ἐποίησεν ἵνα αὐτοῦ πορρώτερον ὦσι αὐτόν· σὺν μὲν
γὰρ τῷ κεῖνον διὰ πάσης ἦσαν, ἀεὶ πρὸ αὐτοῦ
εἶχε μεγάλους δρόμους αὐτὸ εἰκὸς πάθων καὶ μιαιφονῆς·
καὶ γὰρ οὗτος ὁ φιλοχρήματος ὁσιμεωνίδης οὐδὲ φίλι-
φος· ἔργον δὲ ὦν ἀρτοποιῷ τοῦ ἱππάρχου καὶ πρὸς τοὺς
τε παιδικοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐβούλετο τὸ σχῆμα τῶν
ἐμπόρων ἀθηναίων σωθῆναι, καὶ βελτίονων αὐτῶν οὐκ
ἄρχειν ἐπίστατο· οὐκ ἐνῆν γὰρ οὐδενὸς φθονεῖν σοφοῦ
ἀλλ' ὢν καλὸς καὶ ἀγαθός· λέγεται δὲ πλείστων τοῦτο εἶναι ὁ
ἵππαρχος πλείστους ἐφ' ἑαυτῷ μαθητάς·

Ἦν δὲ τὸ ἦθος ὅλον ὁ βοῦς ἀποφαλῆ· ταύτῃ
λίμνων ἀποφηφίζουσι κρίνοντες ἐκάστῳ ἐν τῷ μέρει φθόνον
καὶ ἐπαινῶσι δὲ καὶ μεγαλοφρόνως καὶ λέγουσι ταῦτα ἀρ-
χεῖνας αὐτοῦ· καὶ ἐν λόγοις καὶ μεγαλόφρονες, διὸ πολιαὶ
ἑορτῶν καλοῦσι καὶ βουφόνια·

Πολίαρχον φασὶ τὸν ἀθηναῖον, εἰς ὃν βάρον προελθεῖν
φῦφις· ὥστε καὶ κάπας καὶ ἀλεκτρύονας ἐκείνων
οἷς ἔχαιρεν ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ· καὶ αὐτὸ
τῶν ἀφορμῶν αὐτῶν προκαλοῦσι φίλους καὶ ἔθαπτεν
αὐτοὺς πολυτελῶς καὶ ὡς ἐπὶ αὐτοῖς διδάσκοντας ὡς τράπε-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0103
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μετ' καὶ ταῦτα συνεκόλαπτεν:·
Β Μιλήσιοι δὲ ὑπὸ Δρακοντίδεω τοῦ βασιλέως δημοιρήσας, ἀπέλιπε τε
τὴν ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ τοιῶνδε μισοῦντι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκείνων
εἰς ἀποικίης ἡγεμονίην, τὴν μάλιστα δὴ τετιμωρημένην ὁμοίως
ἐκείνων, ἀλλὰ πολλῷ χειμαίνους βιήσασθαι. ἀπαρασκευοὶ δὲ βουλομένῳ
καταστρέψασθαι ξυμμαχίοι ἄνευροι διεκωλύουν. ἀπορούμενοι
δὲ αὐτῶν, ἐπὶ τῶν συμφορέων οἱ μιλήσιοι, ἔφασαν δεῖν
καθαρθῆναι τὸ στράτευμα. ὡς συμπλεόντων πολλῶν
οὐκ καθαρῶν χεῖρας. τετραμμένοι καὶ δὲ καὶ αὐτοὶ, ἀπο-
κτεῖναι τινὰ τῶνδε καὶ δεῖσθαι καθαρμοῦ. καὶ αὐτοὶ
λυσχωρήσαντες καὶ δὶς ἀπόπειραν ἐποιήσαντο ἐς αὐτοὺς.
οὐ γενομένης καὶ γνωσθέντων σφείων, αὐτοὶ μὲν, ἀπε-
λίπεσαν. οἱδὲ, ὡς κακοπαθοῦντα μάζον. μιλήσιοι δὲ ἐς τὴν
ἰωνίην ἀφίκετο. καὶ πρῶτα μὲν ὡς κατὰ μίλητον
κάρας ὀρεσσάσας καὶ μύσιδόνας καὶ λελέγας καὶ δὴ
βαρβάρους, ἀφ' ὧν αἱ τὸ πολὺ ἐκλήθησαν ὡς ἰωνίδες.
εἰσὶ δὲ αἵδε. μίλητος. ἔφεσος. ἐρύθραι. κλαζομεναί.
τεῖων. λέβεδος. τέως. κολοφών. μυόντες. φώκαια.
σάμος. καὶ χίος: καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ἔξεστι ὡς κατὰ
πολλὰς ἰωνίδας ἠπείρου:·
Γ τῶν ἀρχαίων φασὶ θρακῶν μηδένα ἐπίστασθαι γράμματα.
ἀλλὰ καὶ ἐνόμιζον ἀσύμφορον εἶναι πολλοῖς οἱ τῶν ἀνθρώπων
οἰκοῦντες βαρβάροις χρῆσθαι γράμμασιν. οἱδὲ σὺν τῇ ἀ-
σίῃ ὡς λόγος ἐχρέωντο αὐτοῖς μᾶλλον. σοφιστὰς καὶ πολ-
λαχοῦ λέγειν. μηδὲ τὸν ὀρφέα τὸν φοιβεσσόμενον θρᾴκα,
ὄντα. ἀλλ' ἄλλους δεκαπέντε αὐτοῦ καλεσάσθαι ταῦτα
δὴ θεσπιῳδοὺς λέγω. ἅπερ σφίσι ἐπορήσαντες γράμματα καὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0104
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Ἀπαιδολοὶ θρᾳκῶν τε κμηκείσονες·

περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου·

Λ λεξάνδρ᾽ ὅτε δὲ ἐρετῆον ἦχε, γάμος ἦσίε καὶ ἐς αὐλὴν καὶ τ᾽
φίλων· ἐν δὲ κόσμῳ οἱ γαμόωντο καὶ ἰσάεθμοι ἔσαν
οἱ θάλαμοι· ὧν δὲ ὁ δώδρων ὁ τῶν δεχόμενος καὶ ἐς ἴσον
αὐτοῖς ἑκάτον τὰκλίνος· καὶ ἑκάστῳ κλίνη ἀργυρόπους
ἦεν· ἐν δὲ αὐτοῖς χρυσόπους, καὶ κεκόσμηντο πέπλοισι δ-
λουργοῖς καὶ ποικίλοις ἱματίοις· ἦφθὴς βαρβαρικῆς
μεγαλίμνης, σύμπαρελάβε δὲ ἐν τῷ σύμποσίον καὶ ἐς ἰσί-
οξένους· καὶ κατέκλινεν ἐν λιπεσοσώποις ἑαυτοῦ· οἱ δὲ
τῇ αὐλῇ ἐχίεωντο· αἴτε ἄλλαι θ᾽ ὑμέναιος αἰπεζαὶ καὶ αἱ
μαυτικαὶ καὶ αἱ ἵππες· καὶ αἱ πρόβατοι δὲ ἐχίεωντο·
ὃ οἱ παρωϊδὸς μοῦσθο ἔχων, καὶ ἐγέγοντο ἐν δὲ τῇ πολ-
θεσσαλικῇ· τὸ μὲν σύγκλιτ᾽ μέλος ἄειδε, ὅτε αὐτὸν
ἐχρῶ πεποιέναι ὧν τῶν Δαῖτ᾽· τὸ δὲ ὠδὴ κλιτικόν, ὅτε
ἐπὶ μέγαν ἀπικάσεσθαι· ὃ δὲ κιθάρας καθεξῆς
ἐν τῷ θαλάμοις ἔθυεν· ἀφικοντο δὲ καὶ μουσουργοὶ καὶ τρο-
χηλοί· οἱ μὲν, καμηλοδίας, οἱ δὲ, βαλιωδίας· πάμποποι
δὲ ἦσαν καὶ σκῆς ἰνδικῆς θαυμάσιοι οἱ διαπρέποντες·
καὶ ἐδόξαν δὲ αὐτοῖ κρατεῖν τῶν ἀγώνων τῶν ἀπαγόντων·
κόσσων ὁ κλεωνᾶος· ἐξεργάσατο δὲ φασὶ τῶν τέχνην τῶν πρα-
φικῶν ἐπὶ φοίνικος· ὅτι καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τῶν πεδὰ αὐτοῦ
καὶ ἀπήρως ἐτελουμένων· καὶ ξόπολιν ἐν ἀπρίτοις
καὶ λαζὶν ὁδόν· διατάπτοι καὶ μιαθοὶ τῶν πεδάων
πεῶτος ἔγλαβεν δὲ δεσπότερος·

ρχέλαον τὸν μακεδόνα τὸν τέρμονον· οὕτω γὰρ καὶ πλατ
αὐτὸν ὀνομάζη καὶ οὐδὲ δοιλεύ, λὶ παιδικὲ αὐτοῦ κρατῆσο

Ἐρασθεὶς τῆς Περδίκκου οὐδὲν ἧττον ἢ περ αὐτὸς τοῦ
παιδικοῦ ἐράσθη. ἀπεκτίνετο δὲ Ἐρασμὸς ὁ Κραταίας
Ἀρχέλαον. οὐ γὰρ μισοῦσι τε καὶ ἀδικεῖσθαι δικαίως δοκοῦσι
ἧττον ἢ οἱ φίλοι τῶν περδίκκου παθόντων. ὑμεῖς
ῥᾴδιον πόλιν αὐτὸς αὑτοῦ βουλόμενος ἐφέπεσθαι τελεῖτε.
εἰ δὲ πρέπον δέδοκται ἢ μὴ τῷ
μακεδόνι καὶ δράματι δὲ ἔστω ἐκεῖνο. τάχιον οὖς ἐπ'
ὦν ἐς ἐπικαιρίαν ἐπὶ πλείστην τάξει.
Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε αὖθις φασὶν Ἀρχέλαος τῶν θυγατέρων
μίαν ὀπτεύσαντα τῆς γυναικὸς τοῦ παῖδα, ἐπιθέμενον
γυναικείῳ εἴδει διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον.
ὅλην αἰρεῖν ἀθηναίοις προεῖλοντο Ἀρχέλαον αὐτοῖς· οὐ
γὰρ μικρολόγον πόλει. ἦλθε μὲν καὶ τὴν ἐκδομὴν
τῶν πόλιν· καὶ ὃν καὶ δεσμώτην ἐς μακεδόνα Εὐριπίδου
ἐνέγραψεν αὐτοῖς· καὶ δὴ καὶ ἀθηναῖοι τὸν χρυ-
σοῦν τοῦ Ἀράκοντος· ἐπαινοῦσι δὲ ἐκεῖνοι θᾶσσον μὲν
δὲ ἐφύλαξαν δεινὸν φονικοῦ.
οὐδὲν ἐλπίσαντες ἐλπίδων φύσις ἀνθρωπεία
καὶ ἐφήμερος φθείρεται αὐτοῖς, ἀναπαύεται ὅπου δὲ
δὲ πολεμοῦσι ὁρᾶσθαι ἀδιλεῖπτοι. καὶ τῶν ὁρᾶσθαι
δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀκούσομεν μεθοῦσιν καὶ ἐκεῖνα.
ταῦτα αὐτὰ φασὶν οἱ πλέονες ὀρχελάσσονος ὁρᾶν
ἐπὶ πολὺ δὲ ἐλέσθαι. τὸ δὲ αὐτὸ δὴ τὸν καινὸν πλοῦτον
ἀθετεῖν καινὸν ὀλίγιστον δὲ πικρικόν. οἱ δὲ, ἐπιμεῖ-
νοντες τῶν ὅλων φύσιν κατεσκεύασεν καὶ
δὲ κόσμον διαφθορᾶς αὐτοῦ·
ἀρδόξουσι γὰρ ἀνθρωπίνης σκευασίας ἀνθρώπους ἀνθ-

τερπνὴ γυναικὸς φοινικοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0106
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀπρομήθου

κεδομίας. αἰσχύνης δὲ ὁ ἀπεθνήκοτ ὀκωθωνίδης
καὶ συνδοκίμης τοῖς μακεδόσι καὶ πολεμοῖ πείσῃ
σὺν πρόθεσιν τῷ φρονήματι. ἀεπὶ δὲ τῶν ἀρμ
τούτῳ τῆς αἰσχύνης κἄπειτρὸς φίλιππον φιλίᾳ καὶ
ἐξαύτου δορὰ ὀλίπραξας καὶ ἃ δεῖ ἔκουεν αὐτὸς ὁ φί-
λιππος μεμιχίᾳ τῶν βλέμματι προσβλέπων καὶ πο-
φαίνων ἐξαύτου τῶν ἐνοίαν. ἀπ' οὗ πάλι ἐφόλκι
τῷ φθόνῳ πορφυρίδα τῆς αἰσχύνη καὶ τῶν λόγων ὅρος
οὐμόν συνδέλοιπε ἔπαθε δημοσθένης ἐν μακεδονίᾳ καὶ
βιδεινόλαπος εἶπεν. ἀλλὰ καὶ θεόφραστος ὁ
σίος. ἐξέπεσε γὰρ καὶ οὗτος ἐκ τῆς ἐκκλησίου πάλου
βουλῆς λέγων. καὶ ταύτῳ ἀχλοτίδι περιφέρῃ ὀλί
καλεπαλάη τὸ ἀξίωμα τοῦ σωσεδείου. σὺν ᾧ οὖν ἀ-
σώτως καὶ ζοίμολαν περὶ τοῦτον αὐλοῦ τὸν λόγον
ὁ δημοχαρὴς εἶπεν ὦ θεόφραστ ἀθωνάιος καὶ. ἀλ-
λ' οὐχοἱ σοὶ δέκα θεοὶ οἱ δικάζοντες:

θεόφραστος ἐξέπεσεν ἐκ λέσβου.

δημοκλῆς.

δικαστὴ δὶς ἡμάρτες.

ναξάγορα τὸν κλαζομένιον φασὶ μέλεωντ πολὶ ὀ-
φθῆναι. μάλα μεγαλόψυχ, τῶν ἀρχῶν. λέγουσι δὲ καὶ εἰ-
ρόξενον ὦ σέλευκε διὰ τραῦτας πολέμιον ὀφθῆναι
χειρὰ λείτου ὀλίπολε, τὰ σύτερ βίας σκλαεν:
βοσθένης ὁ σινωπεὺς ὀτελοι πὸ ἐνόσῃ αὐτοθανάτῳ. ἐαυ-
μοῦ μοῦσον φέρων ἔρριπτε καλλίνικος ἐφεσίου περιγυμνά-
σιαρχος. καὶ προσέταπτε ὦ παναγροφύλακι, ἵνα δ'
ἀλάθῃ ἀποπεπνικόλα, αὐτὸν εἰς ἀεὶ τὸν ἰλισσοῦ.
οὕτως ἄρα ὀλίγορέσθης ζοσθένης καὶ θανάτου τὰ φῶς:

μι μιλησίων

μεφύριον

διὰ γραμμὴ διὰ τῆς ἴσης.

λῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0107
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ε' μαρτυρῆ δὲ Ἀθηναίοις νίκη ἐπὶ Κλεομένους Φίλιππος,
ἐπορθημένα δὲ τὴν Σπάρτην ὁμοίως λοιμοῦ καὶ λιμοῦ καὶ
ὀχυρότητος καὶ διαλαθεῖν τὸν Λυκοῦργον αὐτὴν ἐπομένην
σκεφθέντα πολίτας τῶν παίδων ἕκαστον ὁπόσοι ἀφ' ἑαυτῶν
ἄλλως ἐπὶ τοῦτο ἔχειν ὁρμήν. καὶ οὔτε φαγεῖν
οὔτε αὐτὸς πεπαίκει, οὔτε τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρέσπευδεν
ἀλλὰ τὴν παῖδα ἐκάστης ἡμέρας ἐκβοῶσαν
ἔλεγε. ἡγεμὼν δὲ αὐτῶν Φίλιππος ἦν.

ς' ὅλων ὀλυμπιάδων γεραναὶ δὲ αἱ ἐπὶ πόλεμον πρόφρονα
τερπομένας ἐπιθήσεσθαι τοῖς ἀπαρῶσιν ἐξ ἑαυτῶν ἀκμαιοτάτους
τῶν ἀθωνάς καὶ ἀπὸ φρουρᾶς ἀπρόφρονας. ὁρῶν δὲ τοὺς
ἀθωνάς τῶν μὲν αὐθαδεστάτων ῥᾳθύμως ἀκούοντας. πε-
ρὶ ἐρωτικὰ δὲ τὸν πρόφρονα, ἔφη ὅτι τῶν μὲν, ἐρῶσι φρόνησις.
τοῦτο δὲ, ἀνδρεῖος. ὁπόσοι μὲν μὴ γινώσκοσιν ὅτι φυλακῆς
λαβὼν πεῖ τὸ σῶμα τέρμωρος ἔσται. ἀλλ' ἐκτὸς μὲν ἐρύσε-
φῶς. ὁπόταν δὲ χινώσκοντας ἐκποίσοπαθοῖ. ἐντὸς δὲ ῥᾳ-
ὁπροσέρχειν. ὁδὲ λάρκων τῶν δώδεκα μὲν τερπνῶν κα. καθεζό-
μενος δὲ βλέπων πρὸς τὴν οἰκίαν τῶν λακεδαιμονίων καὶ ὁδόρυ
παραθέμενος ἔλεγεν ὅτι ἐξῶ πλεῖν, καὶ δοκεῖ τῇ πα-
τρίδι τῇ δώδεκ. τραπόμενος μὲν διὰ τῶν κλιμάκων οὐκέτ'
ἐπῆλθε δὲ διὰ τῶν ναυσὶν. ὁμοίως οὖν πρόφρονας
ἦλθε αἰδοῖ τὴν πρὸς τὸν δώδεκα καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. ἦλθε
καὶ μνήμης τῶν ἐφ' ἵππου. λέγεται γὰρ αὐτὸν παιδιᾶς
μέχρις οὐδενὸς ἐφάψασθαι κακοῦ πολλοῦ. ὁδοὺς οὖν πολλοὺς
ὁλίγου πάσους περιήγαγε σὺν τοῦ βίου τέλειον ἀπὸ
φίλων καὶ δώδεκα μεγίστων ἀπολιπὼν δόξαν καὶ μνέ-
μας αὐτοῦ χαλκᾶς ἀκόμα ἐν τῇ ἄστει. ἀλλὰ καὶ ἔθαψε

Solonis et sapientis dicti et Cleobuli fratris.

αὐτοῦ δαιμονίῳ πείρας σύλας προσέχῳ τάχει ζωδείας
ἡσιόνιον καὶ πείσικοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος:
Ο ποικύθης ὁμοῦκινος ὁ σὺν ξάνθῃ μονόχηλος λώεβος δὲ
παραβασὶ λαρέτιον καὶ αὐτὸν ζυόμιαι πώλων δικαόλατ
εἶναι ὡόρων. ὅσοι σὺν τῆς ζηλόσος παρ' αὐτὸν λώεβα:
Ε νωθύμος ὁλοκρόστων ζωὶ πλία σύκλος λίταβος ὠ-ρέω-
μενὰ σώματος σεπίσκοπο βαυμλοτίω γενέαθ. λίθομ
γὰρ μεβέθει μέγις ἀδκνύοσοὶ λοκροὶ ὁμ ζυόμιαι καὶ
ἔθνηι πρόσωνθιρῶν. καὶ τοὶ, ζυὶ ἐμέσῃ, ἥρωα φόρ τ ἡμισυ
φραπόμ ἐν ποσοίκων ἑπτα. ἀφικόμενος γὰρ ὁ
ἱερὸν αὐτῶν ὅπ ὠ τοῖς πολεμοῖς ἄβατον, διγαμνίοι
πρὸς αὐτὸν καὶ ὠάγκαι σὼν πρόβουλα ἀπόλοιτο πλῆ-
ζυὶ δυσὶ καὶ ἑρδὰ ἐ παροιμιά ἐ λέγοσα ὡὶ τῶν
λιοίτελεσὶς ἐ κερδαινόντων. ὅλι αὐτοῖς ἀφίξεται ὁ hinc primi adnotatio
ζυὶ ἐμέσῃ ἥρως. λέγοσι δὲ τὸν αὐτὸν δύθυμον καλεῖσθ δύθυμος ὁλοκρὸς
ὡὶ τὸν καὶ κύνον πολεμὸν ὅσ ἐς τὶ πρὸτὸς σὼν λοκρῶν πρὸ
ἀφροδίτης: ὡὶ τύμβιον δυαξλόρας:
Ε νθάδ' ὅπλεῖ ὁ δύθυμος ἀὶ τὸ τέρμα στεράδας, οὐρανίους κος ἀναξαγόρου ἑπτὰ
κεῖται δυαξλόρας. ὅλι καὶ βωμὸς ἀστὶ ἱδρ καὶ ὡὶ τύμβιον
τέτρατον. ὁμὲν, μοῦ. ὁδὲ, δύθυμος:

Ι ἐρῶνα φασὶ τὸν οὐρανοῦ ὄν φὶ- ἱερῶν
λέσθαι γενέσθαι. καὶ μὲν καὶ τὸν
ἀγαθὸν δαίμονα. καὶ αὐτῷ πρε-
χθρᾶ φάσι διαφθορᾶς λέγοντες.

-τεοτοῦμόλερον γὰρ αὐτὸν φλοὶ μερίζεσθαι, ἢ νῦν αἰτῶν
χαμβάνειν. ὧν δὲ καὶ τὰν ἡμῖν ἀνάγκ-
ολίνων ῥ. χρεοὶ δὲ κἄνον ν̄ ἀδελφεᾶ αὐτῶ.
καὶ τὸν ὄροφον αὐτῆς ἀνέτχον. αὐτὸς δὲ ὁ ὄροφος οἴκ-
χρέοις ὧν. καὶ κἂ τε πόλυπτο τοι κίλμοι τολέτελεοί.
καὶ πρῶτοι μὲν τέρθει φ οἰκοδομένοι μελοφόροι
τεῖ αὐτῶ χὠὶ φ κεφαλᾶ τορφύρας καὶ μελίνας
κάθημένοι φολάς. φαίδεσσι δὲ τὸ ξόλα χ̄ φλόγια χὰ
δενδύκοῖ καὶ τὸ ενο αφῖ. πὸ δὲ τοῦτ οἰδρίε-
ρλαπίδες φ μελιεδόνα. ἐν μέσῳ δὲ τᾶ οἰκίνᾶ χρέοις

Simonides Magnesian

Hom. Colubri volucres Columbi

Λ εοπύλῳ δὲ καὶ μενελάῳ φίλοθι ροῖσιν αὐλαῖας φοῖ
ρ̄ ἐν χολοῦσθαι. αὐτὰρ δὲ ἀλεξάνδρῳ ἐν μέσσοισι νεῶν
πλίνων ρ̄. χρεοὶ δὲ κἄνον ν̄ ἀδελφεᾶ αὐτῶ.
καὶ τὸν ὄροφον αὐτῆς ἀνέτχον. αὐτὸς δὲ ὁ ὄροφος οἴκ-
χρέοις ὧν. καὶ κἂ τε πόλυπτο τοι κίλμοι τολέτελεοί.
καὶ πρῶτοι μὲν τέρθει φ οἰκοδομένοι μελοφόροι
τεῖ αὐτῶ χὠὶ φ κεφαλᾶ τορφύρας καὶ μελίνας
κάθημένοι φολάς. φαίδεσσι δὲ τὸ ξόλα χ̄ φλόγια χὰ
δενδύκοῖ καὶ τὸ ενο αφῖ. πὸ δὲ τοῦτ οἰδρίε-
ρλαπίδες φ μελιεδόνα. ἐν μέσῳ δὲ τᾶ οἰκίνᾶ χρέοις

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0110
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἐλάθρα δ' ἴφθης· καὶ ἐπαύλου καθήμενος ἀλέξανδρος
ἐχρημάτιζε· περὶ πάντων αὐτῷ πολεμικῶν ξυνουσια-
πφύλακή· πειναῖ δὲ τοὺς σκοπιὰν πείθολος ξυθανόν-
μεν καὶ δόνθ ᾧ καὶ περὶ μερίοι· καὶ οὐδεὶς ἐπολμᾶ
ραδίως προσιὸν θεὶν αὐτῷ· πολυταρχῶν δ' ὀξαυτῆς δέος.
ἀρθενλῖ ὑπὸ φρονήμα καὶ τὸ μὴ δυνατὸν πεῖρ μυῖ·

Π ολιόκρατος ὁ σοφὸς ἐμοῦ βίος ἐστὶν καὶ ἀνάκρεοντ' ἐλέγε
τοῦτ' ἔστιν. καὶ διὰ παντὸς ἦδε καὶ ἔχαιρεν αὐτῷ καὶ οἱ σε-
κείνου μέλεσιν. οὐκ ἀπαναύδε αὐλοῦ πνεῦμα φόβῳ·

Α μαλακρέων πνεῦμα σμερδαλέῳ θερμὸ' ἠὲ παιδικὰ πο-
λιόκρατος· ἤτε καθ' ὁμερικὰ ἔπεα καὶ τοὶ
ἀνακρέοντ' ἀπαξελόσμενος κύμια ἐρώντες
ἀίχμῃ ἀλλοῖος ἀσκελέτος· μεταρτὶς κιμὶν διαλλάξαν
προσφυὲς ποιήσομεν· μὴ ἀλκόλαξ ἔσται τοῦτο
ἐξηλοτύπως δὲ πολιόκρατος ὅτι τοῦ σμερδαλέω ἐτίμα
καὶ ἐσαεὶ τοῦ ποιητοῦ πάσης λύτο φιλουμένω
καὶ ἀνακρέοντος πάντ', ὁ πολιόκρατος. σὺ δὲ νοεῖς
ἀοιδῶν· ὁ ὁμηροξήλητος ἀνακρέοντος· ὁδέ, οὐ πε-
ρὶ πολλὰ ἀλλ' ἀπάντων πολιόκρατον σοφρόνως καὶ
ἐπαρτῶς· μᾶλλον δὲ τὸ ἐπαινεῖ ἀεὶ τὸ μεμιγμένον
ξυοῖς ἐστὶ τὸ ἀλλ' ἐπόλμα αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν ὁ πλοῦτος
καὶ σὺν ἑαυτοῦ τείχεσι. δὲ δόξαν τὸ ἀεὶ ξὺν πάθει
τῆς μόνης ἀνακρέοντος λόγῳ. ἐμοὶ γὰρ αὐτὸς λέγειν
λόγων·

Θ εμὶς ὁμηρὸς ἱέρεια κύκνε, ἐς ὁλύμπια, ὁλυμπίων
λόγων ἵππος λόγε, πρὸς ξεῖνε λόγων ἡμῶν· τὰ μὲν

μεγαλαυχία, τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων τοῦ παντὸς
μεγαλαυχοῦντα μὴ δεῖν, καὶ ἑαυτὸν θεμιστοκλῆς.

Τὸ δεικνὺς δὲ τοὺς παῖδας ἀποδύεσθαι γυμνοὺς ἔφη
θαυμάσιον αὐτὸν εἶναι· καὶ παῖδας ἀθωμάχους ἀθύμους δ'
ἔφη εἶναι δεῖ τοὺς φιλίππων σωμάτων φέρειν.

Λεγεν ὁ ξενοφῶν τοὺς μὲν ἰδίων μεγαλοκτημόνων τὰ πολλὰ κα-
λὰ ἔχοντας οὐ πιόνας ὁμοιοῦσθαι τοῖς πρόσωπ. καὶ τοὺς
ἰδίους οὐ τῆς οἰκίας καὶ ἐπιμελουμένους ἀηθεστάτους. κρεμᾶ
γὰρ πρὸς πᾶν ἐπιθυμοῦσι καὶ ὧν ἔλεσθαι ἀπὸ τῶν ἰδίων,
καὶ λιπαρεῖν ἐπιβουλεύουσι καὶ φόβου κρείττονα τοὺς
οὐκ.

Μόνος δημοσθένης ἐστὶ τῶν λοιπῶν πολλῷ πλείων εἰπεῖ
σαι εἰς ὧν μὴ μόνον αὐτὸς λοιδορεῖν καὶ ὑβρίζειν τῶν μετίσ-
των οὐκ οἶδε πολὺ καλλίμαχος. ῥόδοις καὶ ἐρυθήμοις καὶ
λίμοις λύθεσι καλλιφωνεῖς, ἢ τῶν λοιπῶν θύτλεφ-
μεδεστέμπο καὶ σεῶν αὐτοῖς ἀκολαφ. ἐπιφθόνου τοῦτ'
ἔστιν εἰπεῖν. ἐπιθυμία γὰρ αὐτοῦ ἡ περιουσία καταλύεται τοῦ
ζῆν. ἐπαίνου οἱ λοιποὶ τῶν τῶν καὶ τοῦ δημοσίου καὶ
ἰδίου θύτλατρας καταπορνᾶς. καὶ ἀνέδην αὐτοῖς ἐνυβρίζει-
ζον πολὺν μᾶλλον οἱ πεζοὶ κοντοὶ ταῖς παρθένοις ταῖς τοῦ
δημοσίου διεφθαρμένοις. ὧν καὶ διὰ πόρης ἀμύνοντο ὑβρίζ-
ζοντας, καὶ τοῦ τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῖς ὀμυξίλαις τῶν χειρῶν
δέλτους ἀφεῖλκυσαν. ἢ δὲ ὀπὴ κατὰ κοῖλον ἐνόλμοις ἐ
ἢ κρεκτῶν ὀπῶν ἀφῃρέντο ἐπαρόσουσι τοῖς μὴ κακοῦ
αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τῇ τελευτῇ ὀβελῶν κατεπόντωσ. ὁδὲ,

ἐν Κορίνθῳ
infra post de-
cimum ab fine
folium

τὸν
ἐν

οἰκοεἴνεφ τοπαῖς καὶ τοικίλεις βίουχροσόμε μεταβολ αἷς
ὀνἀτῶν ὑπερβάλλουσα ἀποείαν. τελευταῖον δὲ μετ ἀστέρ-
των καὶ κρούων τὸ μεσοπωλ, καὶ καταυλούμενος τὸν βίον
μετέρχετεν:

Α μενέδιος ὁ πολιορκητὴς ἀρχιτέκτων πόλεως, καὶ τὴ ἑαυτοῦ
ῥῦφῆ καλλιγραφῶν ἀνδρῶν χιλίαμεν καὶ διακοσίοις βαλλομέ-
νοις τοῦδον ἐαυτοῦ πρὸς τοῖχοδόμοις καθ ἑκάστην ὥρας. καὶ οὕτω
μεν ὁλίγα μὲν τοῦ θεοῦ τοῦδον ἐδαπάνα. τὰ δὲ λοιπὰ μέτρων
ἀναλισκόντων τοῦ ἑαυτοῦ. μύριοις τε ἑξακισχιλίοις καὶ ἑπτακο-
σίοις καθ ἑκάστην ὥρας ὡρολογοῦσι τὰ ἀνακαλέζοντ ἀπὸ τῶν θε-
ατῶν λοιπὰ ἐπιτοπήρχε αὐτῷ. ἵνα καταύτῶν βαδίζη. ὡς
δὲ καὶ πρὸς ζώνας καὶ ἀκόλαφος, καὶ μεθυσκοῖς ἑρωσὶν
ἐμπέσῃ. ἐμεμφθ δὲ αὐτὰ καὶ καλῶς ἔχειν ἀνοικοδομοῦντι
τὰ τείχη. καὶ ξανθίζομένῳ καὶ ἀπολιθοφορμένῳ τὸ πρό-
σωπον. καὶ ἐρασταῖς καὶ τοῖς ἀθλοις δὲ ἐχρῆτο ἀληθμῶς
θεος φιλοθλοῦμος τὴ ῥαθυμία:

Ο πλάτων μοσερῶν χωείᾳ λεγομένῳ εἶναι τῆς ἀκαδημείας
καὶ σύμβουλον τῶν αὐτῷ ἀρχῶν εἰς τὸ λύκειον μετοικη-
σαι οὐκ ἐθέλησε. εἰπὼν ἀλλ ἔγωγε οὐκ ἂν οὐδ ἐθελήσ
λα τοῦ λόγου μετὰ καὶ δύ, ἐπὶ δὲ μὴ κρουβίσαι τέρψ γενέσθ:

Π αρράσιος ὁ ζωγράφος ὁλίγην πορφυρίδα ἐφορᾷ καὶ χρυ-
σῶν στέφανον περὶ ἑκεῖτο. μαργαρῖται καὶ λίθοι. καὶ λαὶ ἐπι-
γραμμάτη δὲ αὐτὴ πολῶν εἰκόνων αὐτοῦ. ἦν δὲ καὶ πολὺ δὲ ποτὸ
σώφρων. σὺν ἑταίρᾳ δὲ μόλις ποτὲ ὡμίλησε οὐκ ἂν πολὺ χρόνον σὺν
αὐτοῦ. εἶτα ἐπιθήκη. τὸ δὲ ἐπιγραμμα ἦν αὐτῶν. ὁ αἰὼν

ὑπὲρ τῶν ὁπλων τῶν ἀχιλλέως διαγωνιζόμενος περὶ τοῦ
ὁσίου εἶναι. ἡ πηνθὴς δὲ κύμινα ἀφίησι διακρινάλο πρὸς
τὸν σωζόμενον αὐτῷ ὧν ἐπρᾶον ὁ παρράσιος. ἐφη
γὰρ αὐτὸς μὲν ὑπὸ τῆς ἥττης ὀλίγον φρονῆξειν. σὺ δὲ
χθεσαι δὲ ὦ παῖ διὰ τοῦτο τὴν ἁλῶναι ὑπὲρ
ὧν αὐτῶν ἡ πηνθενῆ. Καὶ ἦχε δὲ καὶ σκίπωνα
χρύσας ἔχων πεπερπόσας. χρυσοῖς τε ἀνδιαπο-
ροῖς ἐστεφανωμένος ἀνατεθειαι τῶν βλωσῶν. φασὶ
αὐτὸν μὴ δὲ ἀκονῖν μὴ δὲ ὠνίπτασθαι μὴ σὺν τῇ χει-
ροργεῖν. πολὺ δὲ ὑπερέχειν καὶ ῥᾳδίως. καὶ γὰρ ἤδη
καὶ ὑποκινδυνεύοντα τὸν καμάτον τοῦ σώματος ἀδιάπτωτος
ἐστήρικτο ἐπιδαφρώσειν. λέγω δὲ ταῦτα θεόφραστος.
Ο πίρωμαῖοι δὲ καὶ ὃν καὶ φιλόσκωπτον μὲν ὠνίκα ἐρεῖς ἐξε-
βαλόντος πόλεως ὀλίγα πολλῶν καὶ ἀπὸ πάντων κόσμων ἐξ-
σκληκὼς τοῖς μέσοις ἐγένοντο. καὶ μεσοκώνιοι δὲ ἐρεῖς ὠνίκα
λεῖς ὠνίκα.
Δ Ἰούλιος ἀδελφὸς ὑμᾶς.
Ἰούλιον τὸν ἡρακλείδου κλεάρχου τοῦ πόντικοῦ φησὶν
ἀκοῦσαι σκῆπτρα μαθημάτων ἀδελφὸν καὶ ῥύφης. λαθεῖν
ἐαυτὸν ἐπιδόρκια σοφὸς καὶ καλλιπάθειαν. καὶ ὠνί-
χθεσθαι δὲ καὶ σοφὸς μεθόδων καὶ δεινὸς σοφὸς καὶ
ὄγκου. ἐπαρσιόδοξος δὲ ἐστι πνοιῶν. φάρμακα δὲ οὐκ ἀπὸ
δόξης δεινὸν πάθος οὐκ ἔλαττον φασὶν οἱ ἰατροὶ δεινόν τε ἐ-
σθαι καὶ κακοήθειαν μικρᾶς. ἔνιοι ταῦτα διὰ τὸν πάρ-
καὶ τῆς κοιλίας διαθεῖν ὅλου δὲ ἔπονος τῷ σώματι
ἐμπεσεῖν. ὧν δὲ ἀρχὰ ὠνίμελαίνει δὲ ὑπὸ ἐπῳδὸς σφῶν-
λεῖν ὅλη διὰ τῆς στομαχόμενος καὶ ξόπονικὰ ἀκόδι-
σθεῖσι αὐτοῦ διεῖπεν τὴν κοιλίαν. ἀλλὰ κενοῦσθε ἐκεῖ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0114
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λίθου διαφέρων οὐδέν· ἐδέ ἀφίκηθ λοιπὸν ὁ θέλος
σὺν θαλοιπὸν ὧν αὐτοῦ πόσθμα ἐρραμένον καὶ ἴδιον.
ἀλλοὐκ ἀστὸς ἀλλ' ὧν τιμῆς ἀλλοτρίου. τῶν καὶ τὸν
καὶ σὺ εἶνος καθαύτο καὶ κτήματο σὺ τοῦ πάντου. τοὐκεῖ
χρημάτισμοὺς τοῖς δοῦλοις βουλομένοις αὐτοῦ πεφυκέναι
κἰ θ ὧν τοῦ τοῦ σώματος πεθαμόμενοι. οἱ δέ, οὐκ ἐθ ὧν
τὸν φαθὸν ἀλλὰ σπέρμ ατος. ἵνα δὲ μὴ λοιπὰ αὐτοῦ
μέρη ἀποκρύπτοιτο. ὁ δὲ πρόσωπον μόνον ἔχρῃζεν
διαλάθοιμι. πονηρὰν ὧ θεοὶ ταύτην σὺ εἶνος ταὐτολεῦ
θεὶ δεπεχόμενος. καὶ θεῖ ἔ φρουρὰν μᾶλλον ἢ ἀν-
θρώπ ε ἐοικώς:

Φ ἰλλ' ὧν λέγοσι τοὺς κύνας λεπτοτάλους γενέσθαι ὁ θόμα. ὅτι
διὰ μῶν λύδρα πῶν ρᾴδιος ὧν σκιρτᾶσις πεφράσθαι.
μολίβου φᾶ πεποιημένα εἶχεν σὺν τοῖς ὑποδήμασι πέλ-
μασι. ἵνα μὴ λύδρέ σθαι ὑπὸ τῶν λυόμενον ἢ ποτ ὁ
σκληροὶ κατέπτυον. εἰ δὲ ὧ οὕτως ἀδύνατος σὺ τ ὁ
μὴ λυτέχειν πνεύματι πῶς οἷοσ τε ἦν τοῦ τῶν φορτίον
ἐπιτέθαι. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ λεχθὲν οὐ πιθέτ. ὁδὲ εἶπων
ὑπ' ὀργῆς ὑπὸ λοιπὸν τοῦτο εἶπεν:

Ο ὅτι πρῶτος πάντων ὅμηρος:

τί σοι λιπὴς ἀπάσης ἀρετῆς, ὦ πρῶτα ὁμήρω ἑδωκ ὼν
δόλιχος δὲ αὐτοῦ σ ὁ τῶν πόλας. ποιοῦντ ὸν δὲ θεοί σι
ὧν ξενία σὺ λιοντ ὸν ἀπόλλωνα. καὶ ὅμηρος λέγ ει δὲ
κἀκεῖνο πρόσθεν. ὅτι ἄρα λπορῶν σὺ δοῦναι τῷ
θυγατέρα. ἐδοκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν λὲ πολλὰ κύ-
νεια. καὶ ὁμολογοῦ λοῦτο πίνδαρος:

Γ ὡ ἰτελλ' ὁ κύνα ὁ πρῶτοι αὐσονῶν αὐλέχθονες. σφῶ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0115
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὁ πάλον δὲ γλυκάδας μᾶλλον λινὰ καλούμενον. οὐλαμὸς
ἔμπροσθεν λέγουσιν λόφῳ ὁμοίᾳ. ἡ κατόπισθεν δὲ, ἵππ.
καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο μέλαν ἐστὶν ὑπὸ ἐλάφου, φασὶν ἱππομανὲς
εἶναι. δοκεῖ δέμοι πρῶτον ἵππον λιβύην καὶ ἐμβαλεῖν
αὐτοῖς γαλῆν. εἶδε σκύβιπου διφυῆς στίγματα.
μυθολογοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ βίαν καὶ κράτος καὶ κ καὶ ρ.
καὶ ὅλως τρὶς ἀποθανεῖν ἐβίωσεν. ἐμοὶ δὲ οὐ πιστὰ δο-
κοῦσιν: περὶ ἰταλικῆς γῆς:

Ο τῆς δὲ ἰταλίας φασὶν οἰκῆσαι ἔθνη πάμπολλα καὶ οὐδὲν οὐκ ἄξιον
λόγου. ἡ δὲ αἰλίου διάταξιν τῶν ὡρῶν δίκαιόν ἐστι καὶ τῶν
τῆς χώρας ἀρετῶν. καὶ ἡ ξυύδρον αὐτῆς καὶ ἡ πημφορ
καὶ ὁ λεβωτὸς καὶ ὁ πὸ ταμοῖς ἐστὶ καταῤῥῶ. καὶ ὁ λι
θάλασσα λίθων πλάκες. αὐτὴ ὄρμοις παντοδαποῖς διείλη-
μμένη καὶ καταγωγαῖς λιμένων καὶ καλῶν. ἀλλὰ
καὶ ἡ τῶν τὸν ἡμέρον καὶ ὧν ἐστὶν πόλεις
ἐστὶ τῶν μεδοίκων. καὶ ὁ λι πόλις σύκινα τῶν ἰταλιωτῶν
ξ καὶ ζ καὶ ρ πρὸ ταῖς χιλίαις:

περὶ τῆς ἀμαζονικῆς λίμνης:

Κ ουφὸ τόπος ἔοικε καταγωγεῖν. οὗτος ὁ λόγος ὁ λεγόμενος περὶ ἡμῶν
ὅλι ἀρα τὸ φοῦ αὐτὸν ἔπλεε πλάτωνα καὶ οἱ ἔδεσφορωῦλα
εἴ πολε πεῖόντος αὐτοῦ ἔπ' αὐτοῦ λι φιθύρισαν. ὅς γὰρ καὶ
ἔπεκλήθη ἐκουφίζετο καὶ ἐπαιρόμενος ὡς ὄλος λις ὡς, εἴ-
πολε ἀπὸ τῆς σκλανοῖ σκροπῆς.

περὶ θεμισκύρης:

Θ εμισκύρης ὁμοεσκύλους ἑαυτὸν φάλαξε τοῖς ὁρισοῖ. λέγεται
ὅλι καὶ σκύλακας ἔπεφέροντο οἱ ἄνδρες καὶ ὁπλοῦ αὐτῶν ὅλην
ὅλη, σέβην σκύλων κλάδων ποδοῦλα. ὅτι δὲ οὗτος ἀσκεῖ
θεῖσοι ὑμνοῦσιν αὐτὰς, καὶ προῖκλασοῖν. ὁ δὲ αὐτὸς ἔλεγεν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0116
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἡμοι τὶς ὁδοὺς διὸ δηξηται· τωμεν. ἐς ἀδου φρεσσω·
τω δε. ωδε τὸ δημα. κ δ ἴον δ ω τω ἐτρων κ λθον τω αὐτῦ
υδ ἀδου:· ο τι ἐγκαπηλεω ἐιρηται διογενης:

Η ειρ ἢ διογενης πολε ἐγκαπηλεω· ἐιλη πεπον τ δημε-
αθημεν ἐαλιδ· τοδε δ· μη τ πακουσαντος· αἰσχιων ἐφλ
δημοα ξενοθ πφελεθαι ἢ καπηλευειν· καὶ μεν ὁ χειρ ἰος ὑυ
καθ ἑκαστω ἡμερων ἐνθαδε ἡσθαι δεις δημοσιας λεγων
καὶ υδε καθ ἕνα δηλουν ὁ δι οι δημοτοροι καὶ οι ῥητορε-
δουλοι υδ πανθοως ἐισιν:· πρὶ λειςιππ:

Π λατων λειςιππος χολλειδου ωδι γενομενου πρωτοφοδρα
Θαρρ πτω· ἐφη δε τις τ ων οὐμπλεοντων σὺ λειςιππε·
καὶ σὺ δε δοικας σὺ τοι πολλοι· ὁδε καὶ μαλα γ ἡδεως
ἀμ μεν γ ἀρ πρι κακοδαιμονος ἐρι δ ἰου κ ατυφη καὶ ὁ
μως κιν δυνος· ἐμοι δε πρι δ δαιμονιας:·

Θ ραδαμανθυς ζηνων σ οι κιδ δινι δι δ ἐ ῦων· ἐιπ δ ἐπ ῆλ θε-
πλθεν αὐτῆς· πραγ μα ἐκεινο κατανοησ· οι μεν δ-
θλιωτοι δηλα δη μαχοθεν αὐτοῦ πραφρων τες· στιλπνον δε
αὐτ ῆ κοιλ ην τ ῆ παρεδρ ευε· ὁ δε πρι τ ων πλουτων ελπιδ ας
λ ῆκειν δε· ὡς ξυ ν ὁ δινδυμεκαιρον φιλαν θρ ωπ ος· καὶ
μεν δ υπολω χρονον τιν α τ ων λ υπηρεθ πιθην κομιζον
κδιαγιγνεσκεθ ες:· λινα πρι τ ων ιδεων ἐπ ουδαιοτητ ος:-

λ ε γ ουσι δε τινες πυθαγορ ην τ ον πλουτοφοδρα πρι τ ων ιδεων
επ ουδαιοτατ ον γενεσθαι· καὶ πλατ ωνα δε φρονιμ ον δ ς αὐτ ῶ ἐγκε-
κλ ῆσθαι· καὶ δ ειςολε ὀυνικομαχ καὶ ἄλλοι πολλοι:·

λ ειςολλας χωορ πολ πεποιηκε δε αὐτ ος ιδρ ος πεος πατ
καὶ σωτ ῆρος· μετ ᾶ τοῦς δοκιμωτατους ἐφη θεραπευε· μι-
λε ῶ τος δ πανυ· λιγ α δι δ αξας περ ῆ τ ων αἰλιων· οὕτως

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0117
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἡδὺς ἔποιμον πρὸς ὑπήθειαν διδασκων σὺν ὑστωνμε-
δεν χωρεῖς ἄλλως προσφέρειν.
Μινδεῖδης ὁ σύβαρίτης ὁ τὸν ζῶν ῥύφας ἐρῶ καλῶ. καὶ
γὰρ τοι σύβαρίτης πᾶσιν ἐρᾶ τὸν ῥύφαν καὶ τῷ βίῳ διαφέρ-
ρειν. ὁ δὲ μινδεῖδης καὶ πλέον. φύλλοις ῥόδων τὸν
ὑπωλπεδὸν καὶ κοιμηθῆς πάντων. ἐρῶ δὲ τῶν λέγων φλυ-
κταίνας σὺν τῆς κνῆς ἔχων. ἀρλιβαρύτος ὢν ἡμᾶς καὶ
γελοῖος ἡ τὸ δόος ὁ πάσας ὑπερσκώπτε παφυείας. ἢ
ταῦρου σόρας σοὺς ὁ διομήδης φρέσας φαλίας τῆς σκλη-
ρᾶς καὶ γενναίας. τὸ δ' ἔστρωσε ἑῶνου βοὸς ἀγραύλοιο.
Πῶς ἔχει τοῖς ἐπὶ τοῖς πολίταις περὶ τῶν πρωμοίδα δε-
δοικασὶ αὐλεῖς. πρὸ τῶν ἄλλης ὅλης τῆς ἀρχῆς ἐπρατίης εἰσ-
μὲν. μᾶλλον πάντα τοὺς ἐνδόξους ἀποχολέξοντας. καὶ
ὡς ὡθούσε μὴ πόλεμον ἢ τὸ ἄλλιον δυσλύσειν αὐτὸν καὶ
ἐπέλεγεν. ἐμὲν βιαίθυμος ζῆλος παρέμοσ λαβὼν δ'
ὑπὸ ἱερᾶξου. ἐ δὲ δ' πορεῖς πορμαίων παρέμοσοσιγε-
μάσω δεδιὼς. μὴ μὴ χολὴν ὑπὸ βουλῶ τέκῃς.

περὶ ζώνης καὶ ὑπὲρ τῶν

Ζώνη δὲ τὸν κιτῶνα, διὰ δὸς ἐδω καὶ σοῦσης ἡμεν ὑπὲ-
γόνος ὁ δὲ σὺ λέ. καὶ πλεῖον ὑπὲρ πλανᾶς ὁ ἵνα. ἕνεκα
μέσον αὐτῷ ζώνῃ καὶ φίλων αὐτὸν καὶ παραβάλλων
ἄλλα ὁ ἔχουσ σὸν. ἐξ ἐσύπ ὢν τὸν θεσ ἐλαῖν. ὁ μὲν καὶ
μεδικόμειν ἐν ὁ ἔμας μὰ λεχόδε αἰτῆσ. ὁ δὲ, λέγ
αὐτῷ παρασκὴ ἐμεβρυαξμνῶς ἅμα καὶ μεγαλοφρόνως
τῶν μέθων ἐλέξας. καὶ φοδόμενος αὐτοῦ μὴ πόλε διαφ-
ρᾶξῃ ὑπὸ πλεονεξίας.
Λαβεῖν λακωνικῶς μὲν. χωεῖ δὲ καὶ ἐπὶ πλεῖστ ὧν-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0118
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

θεὸν ἡ πανύσοφος δρᾶ καθύμως. ὁ δὲ ἁπλῶς ἀπεκρί-
νατο ἡ πάθω ζῇ οὐ λῷ ἐγὼ αὐλιοστοντ. ἡ φύσει δέμου
ρος.

ε πολὺ ἀναβλίπτης ἡ ἔπος ἡ σοὶ δοῦ ἡ λείον. οὐ δαὶ βοῦ δὲ-
πλοιρ ὁμαίτητων καλὸς ἐῖν. ἀκούοντος διδεμῶν
ὁμεὼ μεσήμνιοι καὶ οἱ βοῦ αὐτῶν ἀπολόλοσ. καὶ μὴ-
μεῖς αὐτῶν ἐχὲ οἰτήτονθ.

ι πὲ μοῦνος ἡ ἄλλ πεφκεύσης. πλούσ πολὺ ἀνδρῶν
σωτῆρ. μεμνίσκοιτοῦ ἀκόλαστοι πεφμεθόντ ἄλλο-
χθονα πανίονλ, δαίδας ἔχοντες ἡμεμένας καὶ ἐρίννυ
πεύσωπα. ἔθος δέ ὦ αὐτοῖς καὶ δίμοις πρὸς παίξειν
διὰ ταῦ σχολῶ τοῦ ἐπὶ ἡ χείρω. οὐς ἴδοιν ὁ σοι κρᾶτης ἐ-
διεκραίνοι, ἀκωδίχὰ ἡ ρόλη, οἷα καὶ βοῦς δίμοι ἡ ζυλο-
κείη, ἡ ἐν ἀκαδημείᾳ.

θ πὶ ἐφιλοτίμη θετο ἀλκιβιάδης δᾶρα πολὰ πέμψαι σο-
κρᾶτ. τῆς οὖν ξανθίππης καὶ παίδων τὸ περιφθόντ
καὶ ἀξιοῦσης λαβεῖν αὐτά, οὐδ, ἄφη. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἂν
τῇ φιλοτιμίᾳ, ἵν ἀλκιβιάδου παραλαβόμεν ἀλλὰ
τὰ πεμφθέντα, φιλοτιμοίμεθ. ἐπὶ οὐδεὶς ἔφη πρὸς
αὐτὸν ὁλίμαι ἐᾷν σὺν ὠϊθυμεῖτις. ἵνα ἴμεθ. οὐδ'
ἀλλὰ μεῖξον ἐᾷ ἡμῶν δὲ ὠϊθυμεῖν τὰν ἀρχῶν.

α πὶ τῆς πεφὶ ἀνταξάρχου.

ν αὐταξάρχος ὁ τεσσαλὸς ἐξαύρων ἀστρατείᾳ χειμῶνος ὠϊ-
γενομένου πεφμαθὼν ὁλίγιππ ὅ δὲ ἐξαύρος ζῶν ἀξι-
ωσιεῖ αὐτὸν χρείᾳ τῶν στρατιωτῶν ἡ ἦν φθονερὸν ὅσα,
εἴχοντα ταῦτα ἐπαρεῖται, ταῖς σκηνοφόροις ἅπασιν

ξύλα· ἢ ἡδέως τοὺς θαμὼν ἀφίκοιτο καὶ ἐγέδη ξύλων,
ἀλεξανδρουμένη αἰκιλίαν κατεκαίοντο· ἰὼν ἐς αὐτὸν ἀλε-
ξανδρώσωθεν· ἢ ἡδέως παρὰ ἀναξάρχου πῦρ εἶναι κήτη-
λεν, ἀφίκετο παρ' αὐτὸν καὶ κλέψαντα ζώπυρα τοῦ
ἀναξάρχου· καὶ τυθέμενος τῶν πρωμνῶν ἐπέπνευσε φ
ὀξοῦ ἔρριπτε διπλόου δέδοκε· καὶ σκιὰ καὶ ἰμάλιδα,
ἐπ' ἴκε τοῦ πυρὸς χθίας:·

Λ θλιπτὲς κρόταφοι δὲ λυγρὸν ὀλυμπιόνικος ἀπὸν πρόσθεν ἐλ-
λανοδίκου ἴμαλιδ' ἐπὶ τοῦ φθόνου· ὡδίλιπ' ὃς γενόμενος
ἀπὸ λια καλεσχθεὶς μεδεπώμιδος:·

τὸν φρῶνος τῆς ἑταίρας:

Φ ρῶνι τῷ ἑταίρᾳ ζυδελφοῖς λυσίππῳ οἱ δῆλωνες ὠδὶ κί-
σους ζυμᾶλε ἔτλη, ἀλεᾶρα δὲ ἄπλως θεὰ δῆλωνας
ὡς οὐδὲν μεδοκοίῳ διάλιπας ἄλγη πόλας οἷς φίλαι πῦ
μέλῃ· ἀμφὶ τῶν δῆλωνων λεᾶρα τέρθρου· τῷ δὲ ἀγαλμὸς
χρύσου ἐῷ· καὶ κίμωνος δὲ ἵπποι χθὲς καὶ αὖθις
ἀθλοῦσιν ἐπασμένας ὀλυμπιᾷ τοῖς κίμωνος ἵπποις
ἡγήσεα:· τὸν τῶν πολιτῶν κατάμεμψιν:

Η ταρλεῖον δέδεικ' ζώωνι πρόσφιλὲς πλείονα χρόμοσι·
ἐπωνεῖθ' ὃς δὲ ἄρξῃ ὁ πῦρ ἰὼν ἀραμεθίοσφ'· ὁδὲ ἐφ'
λάξιν χλιεπίμωλος δὲ ὃ πῦρ καὶ πλησὶς ζώπνανος
τῶν κουφίων λάτων καὶ ἐπαρτερμένας λοιπ', ἐφ' μεμε-
φθικέναι φέρθεν ὀρῶν πρὸς:·

Ι οδέμνις φεὸ λυμπίων ἤθεσιν καὶ θεοδαμᾶς ζυλίπ' πωλίῳ
ῥοδίακος ἵνα μεδιόκοις πολύστεγος κασμένῳ γελᾶ
τύφος ἐφ' λυπρὸν ἐᾷν. ἔθλα πεῖ ἐμὸν λακεδαιμονίοις,
ζὺν ὀξωμίοι φαύλαις καὶ ῥῶπάσαις, ἄλλος ἢ δ' οὐ στεῦφ'.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0120
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὁ δὲ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς ἡμῶν θεὸς ἱερροῶς τοῦ ἰδίου μέρους λέγει τοιοῦτα φθεγξάμενος ἡμῖν·

† Ἄλλως ἀνίλεός ἐστι καὶ ἀμείλικτος ἡ πολλὰς λύπας τὴν ψυχὴν ἐπισπωμένη. εἶτα πάλιν τῶν μέσων, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἐφημιλλήσατο τοῦ ὄφεως κακοῦ εἶναι βασιλικῶς ἐμοὶ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον·

Περὶ ἀνωτάρχου καὶ τῆς μόνου ἀλεξάνδρου.

Α ἀνώτατος ὁ ὑπερπλουτῶν δαιμονικὸς κατεγέλα ἀλεξάνδρου ἑαυτὸν εἰδεώδους. πηλοῦ δὲ ἐμόσπαρτος ἦν ἀλεξάνδρος. εἶτα περισώσαντα αὐτῷ ὁ ἰατρὸς φιλοσοφίαν γελάσας ὁ ἀνώτατος τοῦ μόνου θεοῦ ἡμῶν εἶπεν ἐν βουλῇ τῷ φιλανθρώπῳ ἀξιῶσαι κεῖνον·

Περὶ ἀλεξάνδρου τῆς λύρας πτῶσις.

Ο μὲν ἀλέξανδρος ἀγαθὸν ἦθος ἦν. φιλόκοπος ὢν καὶ ὑπὲρ τοῦ φιλοπόνου. ἀμφοτέρων μεθυστὴς ὢν. ἀλλ' ἐν ἀγαθῇ μέθῃ. ὁ δὲ ἔφη περὶ μικροῦ μὲν ἀνδρὸς ἰδίου τοῦ ἀγαθοῦ ἀλεξάνδρου. πόθεν γὰρ πᾶσα ἀληθοστρατία ἐν οἷς ἐκεῖνος καὶ ἐν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κλάδοι. οὐδὲ πόρισος λύρα ἂν ἦν ἀλύρα. ἡμῖν μὲν πολεμικὴ καὶ οἷα ἄρμα τῶν ἀκμαίων καθήγησιν·

Ὅτι νεανίσκος ἐρᾷ τῆς ἀνδρείας ἀθλιάδος.

Π ῶς δὲ οὐκ ἀνθρώπῳ φαίη τις ἐλεεινὸς εἶναι καὶ πρᾶος ὁ τοιοῦτος ἐρώτας. τὸν μὲν ξέρξου ὅτι παιδαίου ἐρᾷ νεανίσκος δὲ ἀθλίων οἵτων ἐστὶ γενόμενος. καὶ πρὸς ἐν πρέπουσαν ἀνδρὶ ἄμοιρος ἐφάνη τῆς ἀληθοῦς τύχης θερμὸν ἐρᾷ. καὶ φιλεῖ τοῦτον ἀνδρίαντα πάθος.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0121
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.

ἅτε σκληρὸς καὶ σίφνιος ὢν τοῦ πολλοῦ πλήθους εἰς
τὸν βουλὸν καὶ λιτανεύσας, ἕτοιμος ὢν πάσχειν ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπεισε, ῥωμαϊστὶ πολ-
λοῖς παιανίσας καὶ ἐξαναστὰς τὸ ἅλμα καὶ θύσας καὶ κοι-
μώμενος τῷ βαλανείῳ πολλῷ. εἶτα, ἑαυτὸν ἀπεκτόνη
μεσὶ πεσουμένῳ. γλαυκὸς δὲ τῆς χιὸς ἀρρωδοῦσα εἶπε,
φεῦ ξένε θανάτου κακοῦ. οἰδέ, ἐσθλὸν. οἰδὲ χρηστόν. καὶ ὃ
σοφὸς δὲ τῆς χιλιάδος παιδὸς ξενοφῶντος ἱστορικοῦ.
λίγου δὲ σωφρονίου μετρακίου καὶ σοφοῦ, κολοιός:
τί καρχαρόμοιοι δὲ καὶ βερμίστας εἰσπίπτον ἡ τῶν κάπων
λίστον λεῖον τὸν ἦνα. διόμυ παιδαλιὰ ἔξεστιν τοῦδε
λεστελεύταλον τῆς ἐμπλεόσοι. καὶ τῶ ἀρχῶ χρόνῳ τῆς
νεὼς ἔρημον εἶναι. καὶ μόνον διαδόχου καὶ κοινωνοῦ:

λίνι φαὶ σὼ δεῖπνα πρῶ σιμῶνι ὀκεῖος καὶ πω-
σώνιος ὁλακεδαιμόνιος. προσίλασεν οὖν ὁ πωσώνι
ὃ σιμῶνι ὅκου φοιβὴ ἦν. ὁ δὲ γελάσας ὁ κύριος μέ-
μνησο εἶπεν λύσῃ σὺν. τοῦτο παραχρῆμα μὲν ὠφε-
λίᾳ πωσώνιος καὶ πάρεδρον ἔθετο. ὕστερον φοίβου
ἦλθε τοῦ μισθοῦ ξένου ἐρωτᾷ καὶ μεῖζα φρονοῦν αὐτὴ
τὴν πρὸς βασιλέα ξενίᾳ. ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου πεί-
φορμένος. ἦν δὲ ὧν πρόσπτηλικιώτερος καὶ ἀπεπά-
λαιτο λοιμαί. καὶ ἐμελλε ἀριθμεῖσθαι δυῶν ἀλίτη-
μῶν. μεγάλων: καὶ τὰ ἐμὰ ἀπὸ τοῦ σιμωνίδου καὶ ὀρε-
βάνῳ εἰς τρὶς. ὦ ξένε κἀτεμελίατί ἄρα, ὦ ἀρκῆ
ὀλόσθαι. ἐγὼ δὲ πωσώνιος οὐδὲν κωτὸν ὦ μέω ἦναι:
ῥωξέρξου ἀποκτείναντος τὸν πρωτόγονον υἱὸν δαρεῖ

ἐὰν βουλθῶντ. ὁ δὲ τὸ ἀξιώσας τοῦ πρὸ αὐτοῦ μηνὸς
τὸν ἀγωνοθέτην ἑαυτὸν πρὸ τῶν βασιλέων ἀποδείξαι.

Βιβλίον δέκατον.

Ἐρευνήσω τὸν μὲν ἄγειν ἐπὶ ὀλύμπια
ἆθλεῖν· καὶ τοὺς ὁπλίτας δὲ αὐτῶν τοὺς
ἱππικοὺς ἀγῶνας· τὸν δὲ ἀγῶνα θεσμοθε-
τῆσαι ἐξ ἀκολουθίας· πρᾶ-
μεν ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ ἐξ ἀρχῆς
καὶ αὐλητὴν παῖδα ὀλυμπίων ἀγωνιζό-
μενον καὶ θρεπτὸν τοῦ δήμου καὶ τοῦ ἱερέως τὸ θέατρον τὰς
γυναῖκας, καὶ ἐθεσμοθέτησε ὀλύμπια.

Περὶ τοῦ φρέατος τοῦ Κυβέλου.

Κυβέλη, τὸν κήρυκα τὸν ἱερὸν λαβὼν ἀπὸ θερμο-
πυλῶν καὶ περὶ τὰ μυστήρια ἐλθὼν πρὸς τὴν
Δήμητρα ἐν Ἐλευσῖνι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐπράξατο. οὐκέτι ἐθε-
λήσας αὐτὴ ὁ Κυβέλου φρέατος διαβῆναι. ἐξέ-
πεμψεν μετὰ τῶν ἀγωνιδῶν. νικήσας οὖν ἐναμιλλόξε-
νον διαφθείρας καὶ ὁμολογήσας καὶ περὶ τοῦ δίσκου εἰκόνας
γράψαι μέλλοντας τῆς λαίδος εἰς τῶν κερκίδων ἐκμεῖ-
ναι λίθων
ἀπὸ λαίδος, καὶ μὴ πρότερον ταῦτα ποιῆσαι λυθῆναι δὲ
τῶν ἡμίσεως ἕκαστον μηχανῇ τινὶ δυοῖν δεῖν δίχα,
ἐν κέρμα λύσασα αὐτὸν ἀμφοτέρωθι τῆς φρεατίνης.

Περὶ τῶν Φοινίκων ὁμιλησάντων θεοῖς.

Δαίμων περὶ τὴν μεσόγειαν ἐπιδημήσας βιᾷ πόδας ἔχων ποι-
κίλη τοῦ σώματος. σύστασιν ἀνθρωπίνου ἔχων· λύει
δὲ τὰ τῶν νεοττῶν, ὅλων ὧν φωνὴ παραπλήσια ἀηδόσιν

μήκιστον· καὶ οἱ τῶν λεόντων δὲ σκύμνοι καλαγράφωσι
τοῖς ὀμβρικοῖς μετρᾶται τῶν μερῶν πρὸς φῶς ἀπηγόμενοι:

περὶ τῆς ἀλεξανδρουπολιτῶν:

Α λεξάνδρος ὁ φιλίππου τῆς τῶν μακεδόνων
ὁδοῦ πορευόμενος συμβολὴν τοῖς πολεμίοις ποιησάμενος
τὸ στράτευμα ἐπεραιώθη τὸν ἕλλησποντον:

περὶ τῶν ἀνθρώπων αἰτιῶν αἰσθήσεων:

Φ ύσιος οὗτος λόγος ἐστὶ περὶ ἀνθρώπου τοῦ φρονίμου. τῶν γὰρ ἀνθρώπων
αἱ μὲν ἀρεταὶ) αἱ μὲν κακίαι ἐκ φύσεως καὶ μεγάλαι φαίνονται. οὔτε γὰρ
θεῖα ἔχει. οὔτε ἀλόγοτι καὶ ὁμοφρονεῖν ἀνθρώποις δύναται.
φόβῳ δὲ οὐ τοῖς χρωμένοις λύει τελεῖ. ἐοίκασι δὲ
τῇ τῶν τῆς ἀνθρώπου αἰτίᾳ ὁμοίοις ἀποπλανῶντες καὶ δε-
δουλωκότες πόλις. ἴσασι γὰρ ὅτι ἐκ προφῶν ἐστὶ, ὀφεί-
λουσι καὶ αὐτῇ τῶν ἐμῶν πάσι: περὶ λεπρῶν:

Χ καὶ μεσοδοῦν δὲ φιλεπόπλα σημαίνει ὁ καμηλοειδὴς πολύς.
καὶ μέλανος ὀφαλωδίας ποιητὴς καὶ κύμινος κοιλίων
χρῶν. καὶ φίλιππος ποιητὴς ἀλαβάστρων. ἀρχέστρατος δὲ
ὁ μαθητὴς ὑπὸ πολεμίων ἀλόης καὶ ὑποξύλου λιθοβληθείς,
ὁ βολοῦ ὁλκὴν κρέβκι ἔχων ὡς φασι. καὶ πωλάρχου δὲ
λεπτότατος ὤν. διὰ τελεαν μεῖζον ἰώσας. λέγουσι δὲ
ἱππονάκις τὸν ποιητὴν συμμορφωθῆναι μετρονθόσω-
μα καὶ αἰσχρόν, ἀλλὰ καὶ λεπτόν. ἀλλὰ καὶ φιλίππου κατὰ
λόγος ἐστὶν ὑπερβολὴ λεπτότητος. διὸ τοῦτο καὶ ὑπὸ πολλῶν καλι-
σχρώσθαι δοκεῖ τε φιλίππου φασὶν ἡγεῖσθαι μαρ-
τιᾶ ἀλείας:

Ο ἰνοπίδης ὁ χῖος ἀστρολόγος μάθημα συλλογιστικοῖς θεω-
κῶν γραμματείων. ἐπιγράψας σύμβολα τῶν ἀστρολογίαν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0124
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὧν ἐνίους δεόντως ἀξιοῦντ' ἂν ὧν φύλας τὸν μέλανα ζῆν αὖ
εἶναι τοῦτον.

Α εἰ δ' ἦλθε Κῦρος ὁ Καμβύσου καὶ δὴ Περσῶν παράπλους ποιεῖσθαι· ἢ γὰρ ἀποδιδόμενος πράγματα αὖ ἔχειν, ἢ μὴ ἀποδιδόντα ἀχάριστον φαίνεσθαι.

ὁ λίμνος ὁ φιλόξενος.

Φ Φιλόξενος λίμνος ὧν καὶ ἀγαθὸς ἰχθύων· λοιπόν οὖν ποῖ ἐμοὶ πλεῖν; τέως μὲν ὡς ἐφαίνετο καὶ ἐς αὐτὸν εἰσῄειν ἡδόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἐστενώθη ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ πλάτη τῶν φυάδων· κακῶς δὲ οὔσης τῶν θεοῖς ἐνίκα τοῦ οὐκανετικῶν προστάξαι τὸν παῖδα πείθεσθαι τῷ λοιπῷ. ἐπεὶ δὲ ἐφάλω πωλεῖν αὐτῷ τὸν κάπηλον, ταῦτα μέλλοντι ἰδίαν ὅτι φωνὴν εἰσπλέοντος αὐτῷ σὺν ἐσομένῃ· χρὴ δὲ καὶ τῶν τοιούτων μνεμονεύειν οὐκ εἰς ἔλαττον αὐτῷ· ἀλλ' ὥστε φόβητρον αὐτὰ.

Ο τελεσιουργὸς καὶ γραφικὴ τέχνη· καὶ ὧν ὁπόσα γε διὰ λαξικῆς καὶ ἐν ἀστραγάλοις, οὕτως ἄρα ἀλέγων εἶναι ἄξιον τὰ ζῷα· ὥστε ὠνητὰ φύλα αὐτοῖς τὰ γραφέα, λευκὸν μὲν ἐκεῖνο ἵππος· ἐκεῖνο δὲ ἄρον· κλῆρ τοῦ ἔμον λαβόντε· ἢ φωθεὶς οἶμαι ἢ σκάμμα κινοῦσι λαβίδος. ἐπεὶ δὲ ἐοίκασι φόβητρα λαβεῖν τῶν τις ἀφομένων αὐτῶν κατακερδῆσαι λέγων· ἢ οὐκ ἀποθνήσκειν ὧν διόγενον καὶ σοφὸν ἀπολαβεῖν καλόν· ὁδὲ, ἢ τε ἰοῦσι φόβητρα ἀεὶ πράττειν σὺν δίκῃ καὶ ἀεὶ λέγειν, βύσσινα ζῶα ποιοῦσι ἐμοὶ καὶ αὐτοὶ σὺν λόγου εἶναι· σοὶ μὲν οὖν ἔφη οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ λεκτέα, καὶ πρακτέα ἀποθανεῖν σύμμαχα ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν σκάμμα σκεῖν πρέπει ζῶν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0125
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Ἀρχύλας ἔλεγεν οὐκ ἔστιν ἔργον ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἀρετῆς μὴ ἔχοντι, οὕτω καὶ δούλου μὴ κακοῦ μηδὲ ὀνείδους καὶ ἀκούειν.

Ἀντιάτης κριτίας ἀρχέλαον ὠμὸν καὶ ἀγρίως ἑαυτὸν ἔχοντα. ἔλεγε γὰρ μὴ φθονεῖν σε τοῖς ἀπ' ἐμοῦ τοιαῦτα δόξαν φέρουσι ἔλεγεν ἐρωτῶντες, οὐκ ἀν ἐπιθυμοῖμεν ὑμᾶς, οὕτε ὠμὸν ἀντιπάσχειν πρὸς σὲ τοὺς δούλους. οὔθ' ὅτι καλλιπώνων πάρεστι διὰ τοῦτο καὶ ὀνείδους ἦλθεν ἄξιον οὔθ' ὅτι ἡδὺν βίον σὺ τοῦτο ἐχθροὶ ἐγένετο. οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως φίλοις καὶ ἐχθροῖς κακῶς ἔλεγε. πρὸς δὲ τούτοις ἀδόξου θεὸν μοι χρὴ σὲ παραίτου μαθόντα οὕτε ὄνειλον καὶ ὄνειδος καὶ ἐπίληπτον ἀρχίαν. ὅτι τὸν ἑαυτοῦ ἀπέβαλεν οὐκ ἄρα ἀρχίλοχος μᾶλλον ἑαυτῷ λοιπὸν καὶ ἀπολιπὼν καὶ τοιοῦτον ἑαυτῷ φάμενος. ταῦτα μὲν τοῦ ἀρχίλοχον ἀλισόμεθα, ὧδε δὲ καὶ κριτίας:

Σωκράτης ἔλεγεν. ὅτι κἀρπαλὸν ἀδελφὸν ἔχοντες ἔφη. καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρόδοτον καὶ ἡγησθένην υἱοὺς καὶ σοφρονίσκου. ἀμφοτέρους δὲ πρὸς ἀριστοκλέους, ἀδελφοὺς εἶναι. φρύνας δὲ καὶ λυδοὺς ἑταίρας ὁμολογεῖσθαι δὲ.

Τὰς δὲ ἀληθοῦς θυγατέρας ἑαυτοῦ πλείονος ἐμνήσθη ἢ τῶν ἄλλων ἡμῶν οὐκοῦν ὅτι διαφέρειν. ἔβλεπον δὲ ἀρά διὰ βίου ἄριστον. οὐδὲ ἐθαύμαζον αὐτοὺς τῶν δικαιοσύνων. ἐπιβάντες ἡ ὁδὸν ἔλεγε καὶ μεταλαβεῖν ἐπὶ μὴν ἐπιμήκη. μεῖον δὲ ὁμοίως, ἀπέθανε. οἱ δὲ, οὐδὲν κίνδυνος εἶναι πρᾶγμα κοινὸν πρὸς ἀλλήλους. ἀποθανεῖν

γὰρ ἔνιοι φασὶ τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος διδάσκαλον γενέσθαι. ὁ πρὸς ταῦτα ἔφη τοὺς μὲν ἄλλους εὖ καὶ καλῶς λέγειν, ἐν δὲ τούτοις ἓν μόνον οὐκ ἀληθὲς εἶναι, τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ τοῦ Φιλίππου γενέσθαι.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ δεῖν πολλὰς πρὸς ἕνα περὶ φιλοσοφίαν διατρίβειν. οἱ δέ, οὐδὲ πρὸς ἕνα φασὶ δεῖν. τέλος δὲ Διογένους, οὐδὲ δεῖ ἀπεφήνατο. καὶ διότι ἐνίοτε ὧν ἤλπισεν ἀφ' ἑτέρων οὐκ ἔτυχεν αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν μὴ προσφέρεσθαι τοὺς διατείνας καὶ ζητεῖν εὐλαβουμένους ἀλλὰ καὶ τὴν βαλανείαν, καθίζεσθαι αὐτοῦ ἢ πρὸς καὶ πόλεις καὶ ἔπαινον καὶ λαλεῖν τὰς κεφαλάς. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη. ἀλλ' ἐπιμᾶλλον ἐνέκλῃ φιλοπόνῳ λακύθῳ ἀνοὺ θεν ἀὐλοῦ λίθων. καὶ ἤρξατο συμβουλεύειν ἡ βουλή. ἐνῶ δὲ ἀπεθήσω τὴν κεφαλήν. καὶ οὐκ ἀὐλοῦς ἐξαίρουσι βαλανείου σκληρὰν οὖσαν λεπελάβη σὺν διλείβων τῶν σῶν. ὁ δὲ, ἔφη καὶ σὸν δοῦλε αὐτόν.

Περὶ τῶν πολιτικῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ.

Λ ἀφ' ἑρμίππου ἐν τῷ περὶ τοὺς νομοθέτας· εἰ ἀρέσκει τὴν πολιτείαν, ἣν ἐκάλει τὴν οἰκείαν τῷ πρώτῳ. ἐπὶ δὲ τῶν κοινῶν θεσέως. εἶναι ἔφη καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ κοινόν, καὶ φορὰν ἣν ἐκάλει τῶν πλησίον οἰκιδίων ἔχων. ὅμοιον δὲ καὶ πλείονα τὸν τοῦ παρελθεῖν εἰς ἓν κοινὸν, μηδὲν τῶν οἰκείων ἔχειν ἴδιον μηδὲ ἣν ἐκάλει τὴν οἰκίαν ἀποδιδόναι.

Περὶ τοῦ σωφρονίσκου δαίμονος.

Λ ἀφ' ἑνὸς βουλόμενος λέγειν οἰκεῖν, ἐφαμένου ἔφησε δημοσιεύειν. ὅδε ὅμοιος εἶναι ἐβουλήθης ἔχειν. γενέσθαι

μὲν αὐτοὺς κ νύμφης. λεχθέντ δὲ σκληθῆναι φιλάφνης.
καὶ ὑπ' αὐτοῦ βουκόλου μέγας βοὸς φᾶ ἀδελφαὶ γεγονέναι.
σὸν σὸν ὅμηρος φιλόδικος μέμνηται. βουκόλων
δὲ καλεῖται οἱ κεκλιμένων ὁ ἀφνίς, ἡράσθη αὐτοὺς νύμφη μιᾷ
καὶ ὁμίλησε καλῶς ὀνίκ καὶ νέος καὶ πρώτως ἔτι ὢν ἥβης.
φιλόβουλος ἐστὶ ὁ ἐπιεικὴς ἐστὶν ἢ βουλῶν καλῶν μεμφόμενος
σοὶ ποιφησὶ καὶ ὅμηρος. ξυνθήκας δὲ ποιήσασθαι μεθο-
μιλῆσαι δίχα πλησιάσαι αὐτόν. καὶ ἐπιπλήσσει ὅτι σκηρω-
μένον ὄντα αὐτὸν φρονῶν τῆς ὄψεως, ἐκ τοῦ παρόντος. ὃ
εἶχον πρὸς τοῦτο ῥήτορα πρὸς ἀλκιβιάδην. λεγόντων
βασιλέως θύσαρος ἐραστὴς αὐτῷ, οἱ ναυθεὶς ἐλεύθε-
ρων ὁμολογίαν καὶ ἐπιστολὰς τῆ κόρῃ. ἐκδέχεται
βουκολικὰ μέλη πρὸ ἡδονῆς. καὶ εἶχεν ὑποθεσιν τὸ
σῶμα ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ποιχόρονίετ
ἡμέραν. τῆς τοιαύτης μελοποιίας ὑποφέρεσθαι.

ῥοδάμας ὁ ἐρρωμένος, στεφανοῦται ἐνίκησε. ἐκπροσθεὶς
μὲν ὑπὸ νικοστράτου τοῦ ὀδόντος. καλλιστονίκης δὲ αὐτῆς
ἐναμιλλᾶσθαι ὁ ὀδόντος πάλος.

τὸ πέρσης πρὸς ἀλκιβιάδην φίλον αὐτὸν ἔχειν.
ἐκ δὲ πίστεως δὲ ἀλκιβιάδου ὅτι οὐδὲν ἧττον φίλον αὐτὸν
ἀλκιβιάδου ἰδίᾳ εἶναι. εἰδὲ ἦν ἐν λακεδαιμονίοις
κοινῇ φίλος ἀλλοῦ τε καὶ αὐτοῦ ἔφασαν. ἐφάπασθαι δὲ
καὶ ἐκείνου δεήσεσθαι.

τὸ πλάτωνα ἐν συμποσίῳ ἐφ' ἑνὸς ἀγαθοῦ. θεόν-
τος δὲ τοῦ ἀρίστωνι ξυνεμπεσόντος τοῖς μόσχοις ἐπὶ τοῖς
νύμφαις. οἱ μὲν πρὸ τοῦ ἑρμοῦ ἦσαν. ἐν δὲ καλέ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0128
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

κλίνε πλάτωνα καθόδον τ̄ὰ σύλλ̄ς πλησίον μεῖρ̄ίναις σάρ-
σαις καὶ σύκναις ὁίοις· καθόδον δὲ ὄμος μελίσσαις
ἔμπλεον μέλιτος σύλλ̄ς χείλεσιν αὐτοῦ καθίσας, πίν-
δον τῶν τοῦ πλάτωνος ἀκινωτίδι μαστόμενος σύλλ̄ς·
πειθώ εἶπ̄ φρούδος ἀλεξάνδρ̄ καὶ μακεδόνων ῥό-
δον λαβών, κόρ̄ναλον τοῦ μακεδόνα ὁ πλάτων μονομα-
χήσας συνεροῦσας αὐτοῦ τὸ ξύσσον, καὶ ἁρπάσας τοῦ ἀνδρὸς
σὺν τῇ σφενδόνῃ ὠμοβρίᾳ ὠμβρας ὠμβρον αὐχένα αὐτοῦ κεκμῇ
τῶν μαχαίρων ὧν ἐπεφόρητο ἔφαρπάσας, ἀπέκτεινε
τὸν ὁπλίτην. ἐμισοπόθησε δὲ ἀλεξάνδρ̄. ὁ δὲ ἀποτί-
νυμισοπόθης ὑπὸ ἀλεξάνδρ̄, καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανε·

Βιβλίον ἐνδέκατον.

ὁλίων περὶ ὁμήρου ἐπῳδοῦ ἀνδρός·

πορίκαος πάλιν ἀμύνεσθαι μονομαθῆ
καθέαυτὸν ὠμηνύκοντας τὸν σικελικὸν
φόβον καλούμενον πολλαίειν·

ὁλίων ὁ ροδίων ποιητὴς ἐστὶν ὁ μὲν
ὡς φᾶσι· Οἱ προειρημένοι λόγοι ὁ
τὸν φρύγα δὲ ἀπὸ τοῦ φρυγίαν ἵ-
λιάδα· Γίνεται δὲ ποσωζομένων οἶδα περὶ ὁμήρου καὶ τοῦτων
γενέσθαι λέγοντων· Ὁ πίνδος ταραντίνος σθένει ἐ-
πήρξατο σωφρονεῖν τῆς ἀθλητικῆς χρόνον διαζήσας καὶ κακο-
λασμένῃ σοφίᾳ διαβιώσας, καὶ ἀφροδίτης ἀμεθυστίδι
τελείᾳ μελιόπωρος ὁ μίλησιος λαπίθων καὶ κενταύρων
μάχῃ ἐτράπλαν· Ἀγαθοκλέα φασὶ τὸν σικελίας
τύραννον γελοίου τῶν κεφαλῆ ἐφαπτόμενον ἀγκυλῶν· ἀπλᾶ-

μὴ κατ' αὐτῆς καλαμίνρα ὑπορρεόντων αὐτῷ τῶν ὄμβρων·
ὁ δὲ αἰδούμενος, πρὸ καλύμματος ποιησάμενος τὴν μεί-
ζονα φάλαν. καὶ ὧν πρὸ βλημάτης φίλων· ἠδεσθημέν-
οι τὸ φαλάκρωμα σύρραπτοι, καὶ ὧν ἐξ αὐτῶν τῶν
ὄμβρων ὠπὶ βουλῶ οὐκ κίνδυνον· ἐοικὸς πονδὲ διὰ τὸ τ
τολμημάτων αὐτὸς καὶ ἀλλ' ἡμάτων ἐμβαύτερ·

ἐπὶ νὺξ ὑπὸ σὺν δελφοῖς ὑπὸ ὠπὶ βουλεύοντ δελφοί, ἐξ
ὧν κατὰ σὺν θαλῶ αὐτοῖς ὅτε λιβανωτὸς καὶ ὑπὸ πῶς
ἐνέβαλον τῶν ἱερῶν χρημάτων λάθρα. λαβόντες
οὖν αὐτὰ σὺν θεοσύλους, ἀπάγαν ὠπὶ τῶν σέβας καὶ
καθιερώμενον κατὰ τὸν δεῖφοιν νόμον·
νὺν ἔβλ, ὑπὸ μοιχὸν ἁλῶναι σὺν θεσπιεῖς· εἶτα, ὕστερ
διὰ τῆς ἄνορας δεδεμένος· ἀφείλοντο οὖν αὐτοὶ οἱ ἑ-
ταῖροι ἐξ ἧφθη οὖν φάσις καὶ οὖν σέβας γενέσθαι φόνῳ
πρὸς· λαγχ Σκοπιᾶς ὀλίγων· σὺν λύ-
σαν δρος τῶν ἀφ' ἵππων μὴ ἀὖ πομενῶν· καὶ ἀρχέ-
φραλος ὁ ἀθῳαῖος ἐλεγεσσὸ δικαιοδίᾳ τῇ σὺν ἀθῷ·
οὕτως ἀρὰ αὐτῶν καὶ οἱ ἑταῖροι ἦσαν ἀφόρητοι·
πάρεχος δὴ μὲν θ' ὑπὸ ἁρμοδίου καὶ δεῖσοδήτους
ὅτι σὺν τοῖς πᾶσιν θαῖ κοῖς κομίζει κανοῦν τῇ θεσῷ
κατὰ τὸν νόμον τοῦ ὠπὶ χωρίον οὐκ ἄφαν τῶν ἀδελφῶν
ἁρμοδίου καὶ ἴσως δεῖσθαι οἶσθα·
ι τῶν ζῳῶν ἄξιοι σενίᾳ, διέξων παρὰ πᾶλα τὸν
βίον ἐσαναφθῶσ οὖν πλοῦτον νὺν ἐπὶ μὲ λὶς σὺν
ζῳῶν δεῖσθαι οἷς λὶ σενίᾳ, παρὰ πᾶλα τὸν βίον οὐ-
μεν λαμβάνεσθε· ἀφ' ὁ δὲ οὗτος οἷον δεῖσθαι ὁλοσυμέρου

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0130
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀνήρ· τοιαῦτα γὰρ πολέμου καὶ ὀρθώσεως καὶ ὑποφόρων
δὲ τοῖς ζημιώσεως. ἀλλ' οὐ τοιοῦτος ἐστὶ οὐ τοιοῦτος· οὐδὲ γὰρ φι-
λόσοφος κατέλιπεν ἱκανά· καὶ φωκίωνα δὲ πέμψας περ-
σῶν· ἀλεξάνδρου δὲ πεμψαντος αὐτῷ τάλαντα ρ· ἠρώ-
τησεν αὐτὸν μοιδίαν αὐτῶν ἔστιν· ὅτι μόνον αὐτὸν ἀ-
θωπεύουσιν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ· οὐκοῦν ἔφη ἐκ-
πλῆξαι τοιοῦτον εἶναι· Κ αὶ ἐπιμένων ὁ πολύ-
μνηστος ἔπεμπεν· ἰάσονος δὲ αὐτὸν πεμψαντος μύριους·
ὁ δὲ, δέκα ἔφη δέχεις χειρῶν· ὁμοδαίμονος δὲ πα-
τίνου τῶν πολιτῶν τι δραχμὰς, ἐφόδιον εἰς βίου πο-
νηρὸν ἔβαλε· Π ύθοκλῆς δὲ τὸν τὰ παιδία
αὐτοῦ χρυσᾶ ἔχοντα ἰδὼν παράδηλος τῶν αἰχμαλώτων, ἐ-
μισεῖτο ἔστιν ὑπὸ τῶν ἀπόρων, σεαυτὸν δὲ πεῖσο
καπηλεῖον ἐνοῦν καλλίονος· οὐ γὰρ ἔστιν δαιδάλειν ἐ-
θελοντὴς πλούσιος γενόμενος· Π ελοπίδᾳ
δὲ ἰδιώτην ὄντι αὐτῷ τῶν φίλων ὀλίγα χρήματα ἔπεμ-
ψεν, ἀγαθοῦ φίλου βίον ἀποδεξόμενος· μὴ δῶρα δέξῃ τελεσ-
τὰς· μὴ δὲ νικητικὸς ἔσῃ τοιούτων δῶρα χρυσοῦν ἢ καὶ ἀρ-
γυροῦν·

Ο τιοκλῆς καὶ ὁ ἔτερος βιώσας οὐδὲν οὔτε ἐπείδετο οὔτε
ἀπέδοτο· οὕτως ἄρα ὀλίγων ἐδεῖτο· ἀπιδὼν δέ αὐτὸν
τινος ὠδὶ δείξαντος κῦμα κενοσπουδοῦντα, ἔστιν· ἀλλ'
οὐδὲ ῥωμαῖον ἂν ἁρπάσαι σὺν ἀσπίδι καὶ ζωστῆρι καὶ ξίφει
ἔχειν, μὴ οὐκ ἐν τῇ ἀγορᾷ·

Ο τιφιλλος ὁ σοφωνίδου πενέσταλος ὢν· ἰδὼν ἀλλαντο-
πώλας ἀνδρὸς τῶν ἑταίρων, ὃς οὐ προσῄδει ἡπιῶν· τοῦ-
τον μεθύσκων αὐτοῦ μὴ ἡμᾶς καλλιεργοῦντα λάθῃ τῶν δίκην.

μὴ αἰδούμενος δὲ μὴ δὲ χαριζόμενον ὑμῖν ἀχαρίστου
δόξαι. ζωΐλος ὁ ἀμφίπους ὁ καὶ γραμματικὸς ὁμηρο-
μάστιξ καὶ τῆς πλάτωνα καὶ τῆς λύσιας, πολυπράγμων μὲν
ἀκούσας ἐγένετο. οὗτος δὲ ὁ πολυπράγμων καὶ τῶν καλλιγρά-
φων ἐγράψε τῶν καλλιστων πράξεις. ἐκαλεῖτο δὲ ζωΐλος οὗτος κυ-
νόδεικος. ὢν δὲ τοιοῦτος, ἠμέλει ἑαυτῷ καθ' ὃ τὸ κε-
φαλὴ δὲ σχῆμα τῶν κεφαλῶν, καὶ θοιμάτιον ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων.
ἤρα δὲ ὁρᾶσθαι καλῶς καὶ ἐπιδείκνυσθαι τοῖς σχολῇ
εἶχε. καὶ φοβερὸς ἦν ὁ κακοδαίμων. ἦρε δ' οὖν αὐτὸν τῆς
τῶν γραμματικῶν διατριβῆς κακῶς λέγειν πάντας. ὁδί, φησίν,
γὰρ κακῶς βουλόμενος, οὐδὲν ὠφελεῖ. ὁ ποιῶν οἰκείως
ὁ οἰκείως πείθων ἀεὶ ὠφελεῖ ἑαυτὸν καὶ αὐτὸς ἐπαίνου, καὶ ἐ-
τέμνε, καὶ ἔκαε, καὶ ἀλοιφὰς ἐπῆγε. πλακοῦντας δὲ λιχνεί-
ᾳ διδοὺς μέγα καὶ ἐσκλασμένον καλεῖ διὰ τὸ μέλι
σωκράτη. τοὺς οὖν ὑπὸ ἐρωμένων ἔρᾳ τῆς μεμφθεὶς ὕδατος
ἐκκαυστικὸν πλακοῦντας διαλανθάνοντα καλὰ τοιαῦτ'
τρόπον τινὰ ξωθεῖται, εἶτα σαλευόμενος καὶ ἐσπάλλε.
γελάσας δὲ ὁ σωκράτης, οὐκοῦν ἔφη οὐδὲ σὺ μεθέξεις
αὐτοῦ. εἰδέναι οἶμαι σὲ μικρὸν μὲν λέγειν, λέγοντα
ταῦτα, οὐκοῦν ὅτι καὶ σαλεύει ὁ ποιητὴς ὀκνεῖς,
ἐπιφθονᾶν αὐτῷ. ἀλλ' οὖν οἱ πολλοὶ λέγουσιν εἶναι
κόσμον ἀπέχεις καὶ σαλοὺς ἀναθήματα.

ὁ εἰς οἰκεῖα, ἄλλος γέρων λοιδορεῖ.

Ἀλλὰ φαῦλοι οἰκείαν οἷον βλέπειν ὀφθαλμὸν ἐγένετο σοὶ οἰ-
κεία. σοὶ δὲ αὐτὸν σαλεύοντα βαίου εἰς καρχησίου
τείνασθαι τὸν ὀφθαλμὸν μηδὲ λαβὸν ἀπορφάνεσθαι καὶ
ἀποτείχειν λέγοις τὸν ἀειθαλῆ τοῦτον τῶν ἀνάγκης

ex χαρχησίου supra, vigesimo ab fine folio

ὁ κιρχινόμος καὶ οὐκ ἐξαλοῦσι οὐδεμίαν.

Περὶ ἀσπαλίας βιβλίον ιϛ΄

ἀσπάλα δὲ ἡ ἑρμοδοῦσα βύσταρχις φωκαΐς, ἐρυθρὰ μὲν ὑπὸ φαιὰ δὲ τὴν μορφὴν ὑπὸ τῶν αὐτῶν λεπτομερῶν ἐστιν οὐσίων· ὑπὸ δὲ τούτων ὑπογεγραμμένη ἐρυθρὰ ἀσπάλα σωφρόνως μέλαινα καὶ καρτερῶς. ὀλιγοροδεῖ αὐτὴ σιτίων ἐσθῆτα καὶ ἐμπλοκὴν τοῦ αὐλητικοῦ χιτῶνος. τὰ μέλη αὐτῆς τέλεα ὑπαρχόντα ὀλιγοκάλω καὶ ἀγαθὰ σώματα ταῦτα δεῖ· ταῖς δὲ πτέρυξιν ὅσον μίνδαν αὐτῆς καλοῦσι τοῦ προσώπου φύλλα ὑπὸ τὸ τέλυγον, καλοῦσι δὲ ἰσθμὸν μοχθηρόν. καὶ ἐλάττους τούτων πρῶ καὶ τοὺς πόδας. δήγνυσι δὲ ὦν αὐτοῦ ὅπερ ἰατρικά· ὁδὰξ, πτέρυγος ἀποδαρείσης φλέβοις δὲ φαλλήρεσι. ὀδὰξ ἐφάλου μὲν ἔχειν· ὀδὰξ ἰατρικὸς μὲν δὲ αὐτὸς ὑπορύγχου μέλανος φῦ καὶ ἀνίατος· ὦν δὲ ἡμῖν οὐδὲν τούτοις ἡ ἀσπαλὶς καὶ ἀπηθοῦσα ἔχω σιτίων. ἔχουσι δὲ τοῖς τόμοις κάτω πρὸς καὶ ὀρύσσει ἐν αὐτῷ ὑφ' αὐτῷ φορᾷ ἄλλῃ· ἀνέπτυσε δὲ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀφίησι δὲ οἱ κῦμα, οὐκ αἰωρεῖται δὲ. καὶ ἀμμα ἐν τῷ κάτω ὑπερίσχει παρὰ πόνῳ· καὶ γενομένῃ γῶν ἁλὸς ἔστε καὶ μικρὰ χεῖρον ἡπόσον ἰατροῖς τε αὐτῆς φαρμάκοις· οὐδὲ ὧν τῆς ἀφροδίτης φῶν τῶν ῥοδῶν ὅσοι μὲν ὦσιν κόκκοι αὐτοὶ δὲ βόσκουσι ὑπὸ πίτυς ἐν τῷ μικρῷ τοῦ λεοντοδὴ ὑπαὶς καὶ ῥάδιοι δὲ, ἐφ' ἡμέρᾳ φυλάσσει· καὶ ἡ ἀσπαλὶς καλλίστων σύμφορον ὦν βίος· πρὸς τὴν μικρὸν ὑπὸ θεῶν τῶν ὥρων ἀπολαβοῦσα· χεῖρον μὲν δὲ-

φθονέω ἦεν οὐδ' οὐκ ἄλλῃ πάρεσαν Ταντάλῳ· ἀλλὰ τὼ
κόμω ξανθὼ καὶ οὐλοτρίχε τείχεα ἤρεμα, ὀφθαλμοὶ δὲ
εἶχε, μαπίφις· ὀλίζονος δὲ ὦ καὶ ὠϊγρότερος λαὸς ἦεν
βραχίονα· ὦδε αὐτῇ καὶ ὅρμα ἄπλετον· ἐοικὼς δὲ ἦεν δ'
ἰκέλη πολυπροσώπου, ῥόδοις· διὰ ταῦτα οἱ φωκαεῖς ἐπι-
σταμένου ὅσον σκάλοιν μέλας· ἐπὶ φανερὸν καὶ λαχνήεν
ἐρύθρη, καὶ οἱ ὀνόματα λευκόθερμοι χίονος ἦσαν· ὦ δὲ ὦ
ὠοφερὰ ἄγαθὰ καὶ οἷας ὄμηρος λέγῃσι σὺ καὶ δαίπα-
γαῖ κας καλὲ πὼ ἑαυτοῦ φανῷ, καλλιόφρυος ὀμο-
μάξην· φαύμεθα δὲ ἦεν ἀδὺ καὶ ἀπαλὸν· ἡ πανάλιος
λευόσης αὐλῆς, ἀκούδν σφρῆγος· πολύπραγμοσύνης δὲ
ἀπάσης ἰωαικείας καὶ πείρατι ἀπήμαλτο· ὁμοῦ γὰρ
πλόσιος φιλοχρηστῆν καὶ πὶ τοιαῦτα· θεὸς μὲν δὲ σὺν ἦ
καὶ ἀφομάμενος ὑπὸ πεῖ καὶ αὐλῇ πέμπτῃ, πείρεσθε μ'
οὐδὲν οὐδὲ πείπον σοὶ θῆος ἀρώϊζεν· ἀφίκατο
δὲ πόλε πεῖ κείρου τοὺ ἀρῆϊ καὶ παρεσσῶν ἢ ἀασσοῖς
τοὺ ἀδελφοὺ ἀρταξέρξου· οὐχὲ κόσα, οὐδὲ ἑκόντος αὖ-
λεω τοὺ πρὸς ἄρ πέμπαιος· ἀλλὰ γὰρ πρὸς βίᾳ ἡ πομπ
ἀπώλωε· ἢ πολέων ἀλεσσῶν ἢ πεῤῥώμων βιασμένων
ἢ σκράπων πολλάκις ἢ σὺν τοῦ κείρου σκράπων μεδ' καὶ
λίπεων παρθένων λώϊτάτην αὐλεω πρὸς κεῖρον· καὶ ἀχεῖσθε
σῶν ἄλλων πολλαῖσιν προετίμηθη διάτε ἤθελε ἀφέ-
λεσθαι καὶ ἓν πεῤῥηβόλ ἁρμόδιον· καὶ ὁλοὶ ἀπείργασε
καλῇ ὦ· σὺν μάχετο δὲ πρὸς ὁ ἐπὶ φιλεῖσθαι, καὶ ὁλοὶ
σὺν εἶχε· πολλάκις ὦ καὶ ἐπὶ σῶν ἐπιστάσαν ἔχε-
σθαι αὐλῇ σύμβουλε κεῖρος καὶ παθεῖν σύμετέγνω· ὡς
δὲ ἦλθε τὸ πρῶτ πρὸς κεῖρον ἠλασσοῖς, ἢ τύχε μὲν γὰρ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0134
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀποδήμου ὢν καὶ πρὸ μηνὸς μελλ[ε] κατὰ τὸν δρόμον τοῦ
θερισμοῦ· μεθ' ἃς γὰρ τὸ ἔμπλεως θῶνας τροφῆς οἱ πένη-
τες τότ' οἶνῳ καὶ ταῖς περὶ τοσούτοιν δίμηνα ἀποχρω-
ζοιεν, οἱ δὲ πρὸς ἀμητὸν τοῦ σίτου πρὸς ἀμήτου πλοῦτον ἀπο-
δίδομενοι· μεσοῦντος οὖν τοῦ μηνὸς, τέτταρες παῖδες
θρεπτοὶ τοῦ κύρου ἔφυγον καὶ ἐνδεῖς καὶ ἡφω-
νίς ἀπαιδία ἦν· ἦσαν δὲ καλοὶ δίεσπασμένοι· αἱ
μὲν γὰρ τρεῖς ἀπὸ τῶν οἰκετικῶν αἱ ἕτεραι αὖ-
τις σὺν ἐλθοῦσαι· διεσπασμέναι δὲ ἀλλ' ἐς τὰς κόμας·
καὶ οἱ ἀστεποικελισμένοι τὰ πρόσωπα εὐδίδακτοι καὶ φάρ-
μακος· ἦσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τροφέων ἀποδεδρακυῖαι
ὅπως τὸ ἀποδραμεῖν χρὴ τοῦ κύρου, καὶ ἐν ὁδοπορθω-
σῶσαι, καὶ προσιόντες, μὴ ἀποφράξῃ, καὶ ἀπιόμενη
μὴ διόχρημα καὶ φίλοπλος ἀπομένειν· ἔστι εἰκὰς δίμηνα
μεθ' ἡμέρας καὶ διδάσκαλος γυναικῶν· καπηλικοῖς
τὸ καλὸν χρωμένων ἔργα· ἐπιστοροῦσι ἄλλο ἄλλῳ ἀπο-
βαλέσθαι τὸ κάμνειν· μὴ δὲ ἀπαίρειν οὔτε ξύδαιν πολίτ[ας]
χίτωνα βούλεσθαι· οὔτε πείθεσθαι πείθεσθαι ποικίλ[ον]
ἑκάστου, οὔτε λούσασθαι ἀπέμενεν· λύχνῳ μὲν ὁδοῦ δὲ ἐξ[ῆ]
τοῦτο σκάλλ ξυλοῖς, καὶ ἐλευθέρους εἰς αὐτοὺς· καὶ δ'
οὐ πρὸς ὁμοιοδέβδα, καὶ κατέκρατο ἑαυτῆ καὶ ταῦτα πεῖ· δου-
λείας ἀφῆ καὶ ὁμολογημένῳ ἀπομεῖναι πηδάσοσθαι,
τῶν ἐξαστῆς σωνθείας πεῖθ' ὅσα μὴ ἐξαίφνης ἄμα καὶ
πεῖεργον καλοκαγαθόν· ῥᾳπιδᾶν δὲ πρὸς διάκονον
ξυνοῦ· καὶ ἐξ ἑκατοῖς ὡς κατεμάθην ἀλλοῖα· ὁμοσοῦ
ἀρθενικὰ, λύ ἔταιρικὰ πρᾶτ[α] ἐβιάζετο· αἰμὶ οὖν
ἄλλαι παρελθοῦσαι λύ ἐβλεσον τοῦ κύρου καὶ ἀπεμοῦ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0135
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ Φαιδρότητα περιεποιοῦντο. ἡ γὲ μὴν Ἀπατὴ ἐν ἀρ
κέσει. καὶ ἐρυθήματος ἀνθος ἡ μαλακὴ φλογὼ ἐνεπίμπλα
αὐτῆς τὸ πρόσωπον. καὶ ἐστιλπνοῦτο οἱ ὀφθαλμοὶ ὑγροῦ
καὶ ἐκ πολλοῦ αἰδουμένου τοῦ πόθου δῆλοι ὦσι. ὑπῆν δὲ ἐκλέ-
λειπτο πλησίον αὐτοῦ τὰς ἁλικίας κολάσεις, αἰμελίν, ἀπάθειαν,
καὶ τὸν ὑπνον. ἡ δὲ Φωκαὶς ἐπὶ πολὺ ἱστάμενη, οὐδὲν
προσεῖχε. ἕως αὐτὸς ὁ ἀπάτων σαρδάπης πρὸς βίαν ἐ-
κάθιζε. ἀπομένου δὲ τοῦ κύρου καὶ διάπυρα τοῖς τε
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ ταῖς παρηΐσι καὶ βεβακχιόλοις, αἰ
μελῶ, ὠμίλουν. ἡ δὲ, οὐχ ὑπέμενεν. ἀλλὰ γὰρ ἡ χεὶρ μετ'
τοῦ κύρου προσῆψατο, ὀρεβόπωτε καὶ ἐφλόγωτ' αὐτ'
οἰμωξεσθαι τοιαῦτα ἀρῶντι. ὑπὸ καθ τοῦτοις ὁ κῦρος
πωϊφαμένης τε αὐτῆς καὶ πραυμένης φάγειν, ἐπὶ
τὸ μαζὸν προσῆψατο. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μὲν ὑπὸ πάθη
τῶν κρίνειεν οὐ περοϊκὼς ὁ τοῦ ἄρτεμις. ἀλλὰ καὶ ἀρ-
βλέπτας πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ταύτῃ μὲν μὴ ἐφ ἑλευθέρῳ
καὶ ἀδιαφθόρου ἤγεν. αἰδέλοι δὲ καὶ κατηλιακὸς ἔρως.
καὶ βυθίους ἔχει καὶ βυθεόπτην νόον. σὺ δὴ τούτων ὁ
κῦρος, πλέον ταύτῃ πάπτα, αἷς σὺ μάλα τε πολέμιος.
χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑπεραράσθη ταύτης ὁ κῦρος. ἀϋτερᾶτο
δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνης. καὶ βοῦτον ἀμφοῖν φιλίᾳ πε-
πλῆσθαι, ὡς ἐπὶς ἰσομοίας εἶναι. καὶ μὴν ἀπόθεν ἐμ-
μενικοῦ γάμου ὁμοιότατός τε καὶ σωφρονοῦντος. ἀφίκε-
το οὖν βουθὺς ἀπατὴ ἔρωτος καὶ ἐς ἰανίδα βόκεος ἐ
φίλως ἐμάδε πᾶσιν. πεπλήρωτο δὲ καὶ ἡ θόλος πόμπιμος
τῶν ὑπ' κύρου τε καὶ ἐκείνης λόγων. ἀλλὰ καὶ ἐς βαθὺ
τὸν μέσον ἦκεν κιδόξα. πεπίστωτο δὲ ὁ λιγαιακὸς δῆ

μηδαμῶν οὐκ ἐθέλου παρὰ θάνατον κύρος. ἀκούσαντος ἡσθεὶς
τοῦ λαοῦ τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν ἀρχαίων Φαιακίων, πείσθη-
τε σφίσιν καὶ τῶν ἀγαθῶν λόγων. καὶ ὅσα περ ἦν θεὸς
καὶ αὐτὸς ἐναύσατο ἀρχῆς· μελεδώνη τε αὐτῆς γενέσθαι. ἐ
ἔθυε τῇ Ἀφροδίτῃ χαρίεσσα καὶ τηλεφανείᾳ. πρώτη μὲν
ἐς δαῖτα χρυσῷ ἁρπαξόμενος μαλέθῳ ἐχρῆσατο καλέσασα.
ἐνενοεῖτο δὲ τὸ ἄγαλμα εἶναι Ἀφροδίτης εἶναι. καὶ σε-
λήνη αὐτὸ περίστεπτον λιθοκόλλητον, καὶ ἀνὰ πᾶσα κίμβαν
θυσίαις τε ἱλεοῦτο καὶ κλῆσις. ἀνὰ στεμφυλάς καὶ ἑρ-
μοῦ μὲν ταῦτα δῶρα πολλὰ καὶ καλὰ καὶ πλούσιον αὐτὸν
ἐπὶ φίλῳ. σὺν φρονεῖν τε ἀνέξησαν ἐς αἰῶνα δὲ γῆν αὐτὸν
λέγουσι καὶ ἀεὶ περιόντα.

Ὅρμος ἐκομίσθη ποτὲ
κύρῳ ἀνθ' ἑταίρας στεμφυλίτης τὸν ὅρμον σὺν πᾶσι ταῦτα
ταῦτ' οἶκον καὶ κόμην σὺν οἰκέτῃ σὺν δῶρον. ἐδόκησε δὲ ὁ ὅρ-
μος θαυμαστὴν λιθοτεχνίαν καὶ πολυτελῆ ἀξιόλογα. πλὴν
οὐ τῶν οἷς ἐδέξατο αὐτὸν ὁ κύρος θαυμαζόντων ἐπὶ καθ' ἓν
κεφάλαιον εἰς λαοῦ δ' ἕκαστον μεσούσης ἡμέρας. καὶ
καλεσάντων αὐτὸν καθήδοσα ἐπὶ δεῖπνον ἐπὶ θοίνασιν καὶ
σεσιγηθεὶς κρέμα ἀποφῆναι ἐμέν. αὐτὸς μὲν, ἀρέ-
σθαι. ἐκείνῃ δὲ ἀκάθισεν. ἐπὶ δὲ δεῖπνα ἐπὶ καὶ ἐθεά-
σαντο τὸν κύρον, σεσιγηκότα δ' αὐτὸν καλὰ τὸν σῶν θ' κύρος
ἐφιλοφρονεῖτο αὐτόν. ὁδὲ ἀγελθὼν σὺν δικαίῳ πόσῳ
τὸν ὅρμον ἔδωκεν. ἐπῃνῶν ὅτι ἄξιος ἐστὶν οὗτος κἀθὼν
ἐκατὸν ἡμῶν. τὸν δὲ, ὁμολο. ἰδοὺ τοίνυν δίδωμι σοι αὐτ'
ἔχειν κἠμέ. καίμοι αὐτὸς ἔχθος σεσιγημένην δεῖξον ἐν ἀγρὸ-
χλον. κἀδὲ, οὐχ ἁπλῶς θ' ὁ σὸς ἀγρός. ἀλλὰ μαλακὸς φῦ.
καὶ σεσιγηκότας ἀποκρίνασθαι. καὶ σοὶ ἐφιλοτιμήσω

τῶν ἀρετῶν. ἦν δὲ αὐτῷ πάτερον δεδεμένην· ἡδυπάτεα
καὶ δὲ μὴ τοῦτο δράσωσιν ἐς δουλοσύνην ἔσεσθαι ἐνέβαλε.
πρὸς ταῦτα δὲ αὐτὴ, σοφῶν κόσμον πλοῦτον. ἡ δὲ ἀλή-
θεια καὶ πολυτιμήτη καὶ δαιμονίη ἀνθρώποισι ἐδιά-
σθη, τῶν σκολιὴν γλῶσσαν ἐχόντων. ἐφρόντιζε γὰρ ἰσχυρῶς
ζῆν κύριον. ἐν δὲ τοῖσι δὲ ἐφλύη καλλίστη γυναικῶν. καὶ πρὸ-
χρῆμα ὁ ἀρταξέρξης ἐφλύησε καὶ καλὸν τὴν καὶ. καὶ πρὸ-
τερον τὴν γυναικῶν ἦγε καὶ ἡ παρβολὴν ἐτίμα διὸ καὶ
ἐπιτήδειον αὐτὴ χαρίζεσθαι. θαρσοῦν ὀλίγου μὲν λύ-
πης ἀντιλαθέσθαι αὐτῶν. διδάσκει δὲ ὡς αὐτὸν φιλεῖν οὐ
δικαίως ἐκείνης ὄντος. ἐ ἐτεχνᾶτο τῆς ἐλπίδος ὀφελὴ καὶ βραδέ-
ως γὰρ ἐν ἡσυχίῃ κύριον κλίνειν σύλακα τὴν ἀπατεῶνα. διὸ κινη-
τέον οὐκ ἐπιμελῶς ὁ φίλτρος ἐνεργάσατο αὐτῇ:

χρόνῳ δὲ πάτερον τις εἰδότης ὁ κύπρος ἀφροδίτης. καλλίστ
σὺν σὺν ἀδῖνι καὶ ὡραιοτάτ γενομένῳ. καλέσφρεβε δὲ ἀρ
ἀγαστὸν βίον μφρικιούμ καὶ σὺν τοῖσι κλίκιας
δυνάμενον. ἦ δὲ γοῦν αὐτοῦ ἔρως ὁ βασιλεὺς δύναται τὴν
σὺν ἀλύπητον ἐπάνω βαρύτατα, καὶ ὁρῶμεν κλίνῃ. καὶ
δημοσίᾳ καὶ πᾶς τῶν δοι πάνθος ὡς χαρίζομεν ἀπω
βασι τοῦτο. βούλεται δὲ οὐδετὶ αὐτῷ προσήθειν. οὐδὲ
σαρμυθήσασθαι. καίτοι ὡδίκτον δυνάστας αὐτὸν ἔχειν
αὐτῷ τῷ ἐμβεβηκότι πάθει. βίον δὲ ἡμαρῶν διελθόντα
τολὺ δυναβόσει δὲ ἀσπασίᾳ, πανθικὴν ἀπιόντος τοῦ
βασιλέως ὡς λουτρὸν ἐς δαιμόσιον καὶ ὄρῶσα φίλου.
ὁδὲ, ἰδὼν αὐτῷ ὀξεπλήγη καὶ ἤρξατο τῶν πλίσιον τῆς ἀφι-
ξεως. καὶ σκέψιν ἐπὶ λυπούμενον βασιλέα καὶ ἀλγοῦν

ἀφίημι παραμυθήσασθαι· ἅσοι βούλομέναι εἶναι, ἥδε
λλεπαίμης, ἀδυναίμην ὁ βίος· ἐπὶ ἡσθῆναι ἥκιστα
μονία ὁ πέρας. καὶ προσέλεξεν ἡ τοῦ βαλλεῖν ἀνελ-
θοῦσαν, λύμεσθαι αὐτόν· ἡ δέ, ἔφρασε ταῦτα· ἐπὶ
δὲ ἦλθε. ταῦτ' οὖν κύσσας τολὺ ἐπὶ τῇ μελαίνῃ πεσ-
ὼν ἦν τῇ λαμπάδι· καὶ πως ἐπρεπεν αὐτῇ καὶ λαμπα-
δίου, καὶ ζῆμέλλον λέπτε ὥρας αὐτῇ πρὸς τοὺς ἐρᾶν
ἐξέλαμπεν. ἐπὶ δὲ ἅπαξ ἐχειρώθη τούτοις ἐκεῖνος.
ἐξέσωσεν αὐτῷ ἀπ' αὐτῷ ἀπραμαρωθῆ δὲ πάνθος αὖ. ἡ
λαμπὴ δὲ ἐπεμέλου ὡς αὐτὸν πλείονα ἀεπνὸν. καὶ ἐ-
κείνη χειξομένη, ἐπάθε, αὐτοῦ καὶ μόνη τῶν καλ-
τῶν λόγων οὐ γὼν καὶ μόνον φῦ. ἀμὰ καὶ ἰῶν τοῦ βα-
σιλέως ἰῶν καὶ ἰῶν σωτήρων. παραμυθόσθε ἀλλεξέρξ
καὶ ὁ ἐπιτέλλων ἰλόσθε πάθος ἡ ξωὸς τοῦ βασιλέως
τῇ καθημονίᾳ καὶ τῇ παραμυθίᾳ σημαίνε σωτῆρος·
ὅστις σύλεπλάσας σύλεγράφλι τῶν δίος θύγατρῶν λέ ἡ ἐκ
πορέσκα λίμῶν τὸ πλεομένα· ὁμολογέσθω τὸ ὄλιος
λὸν ἐν μέσοις βίον ἁρμονικὸν λέ ἅμα καὶ πρᾶον εἶναι·
σημῆναν ὅτε ζῳώθη σὺμωλῦμι, καὶ εἰδώ, ἡ λαὸς ἂν
νομίσαις ζῆ ἔμπνους σαὶ φῶτον σπόλα ἵνα ἀποδήξῃ
φαλητόν· οἱ δὲ, ἔφασ' ἐθυμῶν λὸν ἀὸρα· ἐλλιο-
λαίδαν καλεῖν διάταγμ' ἡ ἐίου· ἐπὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐξέ-
χθη αὐλεθνᾶναι, σὼν ἐβούλλασ διαλύσασθαι πρὸς βιὰ
τολαμίᾳ· καὶ φιλίαν θέσθαι σὺν μικρὰ τῇ φαλητος
καλαλεύμενον σὺν ἥβης·· Φασὶν αἰγυπτίοι σε-
σωφρεῖν παρ' ἅρμοδ λὸ μονῳδὰν σὰμοσσωθῆναι· ὁ λιλαῖς
λὶ ἐπῶρα ὡς φησὶν ἀεὶ σοφάνας ὁ βυζαντίος, καὶ ἀ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0140
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ξίνης ἐμελέτα. ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ ἐπώνυμον τοῦτο
ἤθους ἀτριότητα. Περὶ τῶν ἀθηναίων τοῖς
μεγάλοις φρονοῦσι διὰ τὰς πράξεις ἅτε καὶ μεγάλοις μὲν
καὶ ἀτρέμα τοῦ πρᾶξαι ἀνισομένοις. αὐτοῖς δὲ θαυμαζομένοις διὰ
τὰ ἔργα. καὶ ὅτι μισεῖ τοὺς πρόσθεν καὶ αὐτὸν τὸν πρὸ
αὐτοῦ ζηλοτυπεῖν χρή. Περὶ ἀλκιβιάδου τοῦ ἀλκι-
βιάδου ἐπιφανοῦς, καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὸν πρὸ τοῦ πόλου αὐ-
ξανόμενος ὅτι καὶ αὐτὸς ὢν ἐρασμιώτερος τοῦ ἀλκιβιάδου
ὡς πρὸ ἀλκιβιάδου ὁ περικλῆς. κλεομένης ὁ λακωνικὸς τὸν
Ἑλληνικὸν πολλαχοῦ ἀρχαιρεσίαν κοινωνὸν ποιεῖ
τῶν πραγμάτων. Προμηθεύς φησιν οὐ καλλίστοις πόλεως οὐδὲ
ἐκείνου κεφαλὴν πρέπει. καλλίστην οὖν τὴν ἀρχὴν ἀπο-
κλείνας τὸν ἕλληνα αὐτός. καὶ ἀποκλείνας τὴν κεφαλὴν
καὶ μέλιτα σώσας ἐμβαλὼν ὁ πόλεμος τί πράσσῃ
ἐπήρετο πειθόμενος. ἐλεγεν ὅτι ἐπράσσε. λέγων
μὴ πράσσουσθαι μὲν δὲ ἀσυμφορεῖν. βουλεύεσθαι δὲ μηδὲ
τὴν ἀρχαιρεσίαν κεφαλήν. Τιμασίας ὁ λακεδαι-
μόνιος καὶ ὀξυπόδα τὸν κλεομένους. ὡς γάρ τοῦ
ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, ὅτε μεμὴ ἡδὺ κατορθοῦντα τοῦτο.
φθόνος καὶ τοῦ τιμασίου κατεκράτει. καὶ μὴ μὲν πρῶτα,
ὀλίγον ἐμέλησε φθονουμένῳ αὐτῷ. πρὸς δὲ πειθοῦς αὖτ'
ἀρέσκοντα, εἶτ' ἀφανῆ παρῆν διὰ διδασκαλεῖα. οἱ δὲ
τοῦδε ἀφανεῖς τὸν τοῦ διδασκάλου ἔπαιζον. γίνε-
δὲ διδασκάλων τὸν γραμμῆς φιλονικία. καὶ ὁ εἷς ἐπώ-
μοσεν. οὕτως ἀτρέμα τιμασίου τοῦ ἐπικεφάλιον ἀφαιρεῖσθαι.
τοῦτο εἶπεν ὅσιος καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡγεμόνα ἔχειν φθόνον.
ὃς ἐνίους τὸν τῶν πολιτῶν μεμισοπόνησεν εἶτα καὶ οἱ πάσι

αὐτὸν μισοῦσι· μετ' ὀλίγον δὲ καὶ οἱ ἄνδρες, ὡς ἀνεπλήσθη
τῆς πείρας· οἱ πρῶτοι ἐκόλασαν αὐτὸν νομίσαντες
Ἀ ἱκανῶς τοῦτ' ἐδεδιωκέναι· μετὰ μέντοι καὶ ἐν τοῖς Ἕλλησι
ἐκφοβεῖν τινὰς χρόνον καὶ ὑπερεῖδον ἀλαζονευόμενον·
οὐ γὰρ ἦν ναυμαχικὸν ὄχλον καὶ πολὺν μέντοι, ἀλλὰ καὶ
ἐν τοῖς στρατικοῖς ἄλλοθι ἐγένοντο· καὶ διὰ ταῦτα
καὶ τῶν δείγματων ἐξεκόπησαν, καὶ πρῶτοι νομίσαντες
ἐκόλασαν· καὶ ὀξαύλων ἐκολάθη μολόντες αὐτὸν ἐπὶ
τοῦ ἀντικρὺ αὐλῶνος μοχθηροῦ·
Ὁ τί ῥῳμαῖοι ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ παλατίου πύργου καὶ
νεῶν καὶ βωμοὺ ἱδρύσαντο ὅτι ἐν τῇ κρύπτῃ ἐνορῶσι
μοῖρός ἄλλος ἦλθε ἐπὶ τὰς ἀρχάς, καὶ ἐς φανερὸν διὰ
ἐλεγχθείς· τὸ δὲ φθάνειν καλοῦσι ὅτι δύνασθαι
καὶ γένυς, καὶ φασὶ γὰρ καλὸς καὶ ἐπὶ πρόσωπον δυ-
νατοῦ, φασὶ γὰρ καλὸς καὶ οὐδενὸς
οἰκτιστὸν τῶν κοινῶν·
Ἀ φίκλος ὀξ ἑλληνοῦντος δεῖ τῶν ξαίρων τῶν ἀτλικῶν τῶν
γνάθωνος· ἐράστης καλὸς κλέος αὐτῶν· δεῖ πόλον οἷον πολεῖ
ἐπὶ λαλῶν, καὶ ἐδόκει φορτικὸς· ἐπολαβοῦσα γνάθαι·
εἶτα οὐ σὺ μὴ τοιαῦτ' ἄκειν ὀξ ἑλληνοῦντος· τοῦ δὲ ὁ-
μολογήσαντος, καὶ πολὺς ἦν ὁ ἐκεῖνος τῶν ἀκεῖ πό-
λεων τῶν πρώτων, τοῦ δὲ, ἡ πόντος, καὶ τίς ἐστιν· τί δὲ ἐπε-
κρίνατο σίγμον καὶ ἐμέμελον διὰ τοῦ ὀνόματος καλεῖσθαι
αὐτόν·
ἵνες ὡραῖοι τὸ σῶμα Ε ραστὴς καὶ ὡραῖος φασὶ γὰρ καὶ ὡραῖον μὲν γενέσθαι ἀλκιβιάδ-
ρῶμαῖων δὲ οὐκ πίστωνα· καὶ λαμπρὸν τὸν πολιορκητὴ
λάσοιν ὡραῖος ἀμφιοβήτησας· ἀλλ' ἔξω δὲ τοὺ φι-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0142
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λίπτου ἀπράγμον σωφρονεῖν λέγοσι γενέσθαι. τὸν μὲν γὰρ κόμην δυσκοσμεῖσθαι αὐτῷ· ξανθὸν δὲ εἶναι· ὑπὸ ναφύκεσθαι δὲ τὴν κάλυν εἴδους φθορὰν ὑπ' ἀλεξάνδρου λέγοσιν· ὁ δὲ ὅμηρος ὅλαν τοὺς καλοὺς θέλει ἐλέγχειν. λέγοις αὖ τοὺς σοφροσύνης ἀπαθεῖς· ὁ λαὸς δρᾶμα ἔρωτος ἴσως·

ΟΝ ἡρακλῆν λέγουσι τοὺς σύντονς ἄθλους ποιήσασθαι διὰ παιδείας· ἐπεὶ ξένος ἆρα ὁ ζεὺς καὶ ἀλκμήνης μὴ σοφίαν σωφροσύνη. τοιγαροῦν καὶ ὁ ἀλεξάνδρου κύνα τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω τοῖς ἀγαθοῖς λέγοντα· σωκράτης ζῶ· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ· λέγοντος τοῦ σωκράτους καὶ σοφοκλῆς δὲ καλλικφῶντα τὸν ἀλ- ξιμήνου κατέχων· καὶ σωκράτης δὲ καλλικφῶντα τὸν ἀλ- κιβιάδου παίζων μὲν ἀλκιβιάδου λέγει· ἐτίμησε που· ἀ- ξιμήνου γνοὺς δὲ καλλιμαχον τὸν ἵππαρχον μετὰ τοῦ γέροντος ὄντος, καὶ περὶ τὸν γελάσωτα εἶπε· μῶν μὴν σιώπα. ὅταν δὲ γένηται πάρ, αὐτὸς τότε ἐξαγορεύσει πρὸς ἐκεῖνα πρᾶς. λυκ καὶ ἀρχύτας ὁ παρμενίδου πολιτικὸς καὶ φιλόσοφος ἀρχύτας μὲν γενόμενος· πολλοὺς ἔχων οἰκείας τοῖς αὐτῶν βασιλεῦσι σωφροσύνης ἑτέρωθεν, μεθ' ὧν οἰκοδεσπότων πάλιν. μᾶλλον δὲ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς οὖσι σώφροσιν·

ΤΙ ἀπήθης φερενίκη, ἀλέξανδρος ὀλυμπίων πολεμικὸς· λυ- σιμάχου δὲ πηγασίππου ἀγαθὸς· σελλίνου δὲ ὀλυμπιονίκου· δημητρίου δὲ αὐτὸν ἐλεῖν τὸ φιλότιμον· ἀπάλου δὲ ζῶν κίνεμος ἤθης· πολεμαίου δὲ, ζῶ δεξικῶ·

ΟΝ φάωνα κάλλιστον ὄντ' ἀνῶν κυθερείᾳ- φάων.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0143
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

κύρας ἐκρίνατο. λόγος δὲ ἔστιν ὅτι ὧι πορθμὸς καὶ ἡ χελιδὼν λόφος καλεῖται. ἀφικνεῖται δὲ πολὺ ἡ ἀφροδίτη διὰ πλάνου βουλομένη, ὁδὲ ἀρμένους ἐδέξατο, οὐκ εἰδυῖα ὅτις ἐστίν. καὶ σὺν πολλῇ φρονήσει ἤγαγεν ὅποι ποτὲ ἐβούλετο. ἀνθ' ὧν ἡθέος ἔδωκεν αὐτῇ ἀλάβαστρον αὐτῆς καὶ ἦχεν αὐτῇ μύρον. ἐχρείωμενος δὲ φάσων ἐξέλυτο λυῶν κάλλιστ' καὶ ἤρωνται αἰεὶ ὧν κατ' αὐτοὺς αἰεὶ τὸ λεῶν. καὶ γὰρ μὴν τῆς ἀνατολῆς, μεσημβρίης δὲ ἀπὸ ποιητέον ἀπὸ τῶν σκαμάνδρων ὑμῖν θύεται δὲ ταύτῃ καὶ πλάσσων ὁ ἀείσωνος σοφὸν ἀνάγραφε. πεισθήσομαι δὲ ὅτι καὶ ἐστὶν ἐν τῇ λέσβῳ ἐξανύσαντα ἀπὸ τῶν. ἔστι δὲ οὐ ποιητέον. πρὸ ἀνδρὸς ἐχελιδόνος.
ἐπὶ ἡ ὁδὸς τῶν ἀνδρῶν μὲν ὀρνίθων ἀλλήλων ἔστιν. καὶ διὰ τέλους ἀγρεύειν. τῶν δὲ χελιδόνων, οὐκ ἐστὶ πάντελες ἀγρεύειν. καὶ ταύτῃ δὲ ἀπολωλέναι τοῦ ἔστιν ὑμῖν. μεσημβρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτείνουσι διὰ τὸ πάντας τὸ ἐνθράκιν καλεῖσθαι δὲ ἐστὶ δεῖπνον ἐκεῖνο ἀθηναίοις. λακεδαιμονίοις μὲν ὅσοι ἐπιῶσι θύουσι τοῖς παῖσιν αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι. διὰ ταύτης δὲ ἀφικόμενοι ἐπὶ τραυμάτων αὐτῶν ἐπεσκόπουν, ταῦτ' ἐμπροσθεν καὶ ὁπόσοι ἔασθεν. καὶ ἐν τῷ πλείστῳ τῶν ἡμερῶν. αἱ δὲ γαυροῦνται καὶ σεμνόν ἄρα καὶ βλοσυρὸν ὁρῶσι τοῖς παῖσι φίλας πρῶτας ἐφέρουσαφάς. φόνος ἐστὶν ὅταν ἔχοντα χαμᾶι, ἐν ταύτῃ αἰδούμενος καὶ θρῶσκουσι καὶ ὡς ἐν μελίῃ ἀλθεῖν ἀποδόσεσι ἀπὸ μάστον τὸ καλεῖ πόσεσι βεσμενικρὸς ἐν ταῖς πολυανδρείῳ θάλαι ἡλάθρα φίλα οἰκεῖος ἐείκ ἐπόμιξον αὐτοῖς.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0144
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Τ ὁ πίτορμος φασὶ τῷ βουλομένῳ πεῖσαι τὸν προτωλιάτην
μίλωνα μεγάλου φρονοῦντα διὰ τὰ τῶν ὤμων τοῦ σώματος.
θελόμενος οὖν μείζονα τὸν πίτορμον τὸ σῶμα ἰδεῖν ἐβά-
λετο αὐτὸν ἰσχύος πέρι. ὁ δὲ πίτορμος ἤγετο μα-
λεῖν μείζω ἰσχύειν. καλέσας δὲ ἐκ τοῦ ἄλσους, καθοιμά-
λιον ἀποδεῖ λίθον ἀλλὰ μικρὸν μείζω. καὶ πρῶτον μὲν
ἦκε αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. εἶτα ἀπωθεῖ. καὶ οἷς καιρὸς
ἦν ἐποίησε, καὶ μηδαμοῦ αὐτὸν ἦρεν ἐκ τοῦ χωρίου. ἐπεὶ
καὶ ἕλκος ἀράμενος ἀπὸ τῶν ὤμων ἔφερ. ὅσον ἐπύρησε
μ', καὶ ἔρριψεν· ὁ δὲ προτωλιάτης μείζων μόλις τὸν λίθον
ἔσυρε. ἔπειτα ἄθλος τοῦ πιτόρμου, ἀπὸ τῶν ἀγέλ-
ων ἦλθε, καὶ τὰς χεῖρας τὸν μέτωπον ἅπαν ὄντα λεπ-
τὰ τοῦ ποδός. καὶ ὁμοίως ἀποδρὰν ἔπαυσεν, οὐ μὴν
ἐσώσατο. πλείονα δὲ ἔτος τῇ ἑπτὰ χρεῖ σῶν ἁπάντων
τοῦ ποδός, ὁμοίως εἶχε. θελόμενος δὲ ὁ μίλων, εἰς τὸν
ὦμον λαὶ χεῖρας τείνας, ἔφατο. ὦ ξεῖνε μὴ τοῦτον ἡρακλῆ
ἡμῖν ἕτερον ἔσπειρας; οὐ γὰρ δὴ ῥηθῆναι λέγουσιν τῶν πρό-
μίλων ἄλλος οὗτος ἡρακλῆς·

ἄλλος δύτος ἡρακλῆς.

Τ περὶ κτίσεως τῶν κελτῶν·

Ἀ κοῦσον ἐγὼ δ' ἀκούω φιλοκινδύνως τοὺς Ἕλληνας κελτοὺς αὖν
ἄγειν· ἐπιθέσεις τε γὰρ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐν
ὦν τῷ πολέμῳ κλισὸς, καὶ μεθ' ὁδὸν δὲ ἐξοπλισμένοι· ἀμφὶ
καὶ ξὸ παιδὶ ἐπήροσιν ἀμαθεῖ αὖ τοῖς ἐπιτηδείοις σε-
μνύνομένοι, καὶ ἐπομένεσθαι αὐτῶν τὰς ἀρετὰς ἀνθρώπων
ἡμῶν· οὕτως δὲ αἰσχρὸν νομίζουσι τὸ φεύγειν, ὡς μὴ
δὲ ἑαυτῶν οἰκείων καταλιπόντων καὶ ἐμπίπτουσῶν

πολλὰς ἀποδιδράσκειν. ὀλίγα μὲν δὲ πιμπρημένων
αὐτῶν παραλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ πυρός. πολλοὶ δὲ
ὑπεκλύσαντες τὰ θηλέα, ἐπομένοισιν. ποιοὶ δὲ καὶ οἱ ὅπλα
λαμβάνοντες ἐπὶ ποσὶ τοῖς κύμασι. καὶ ὧδε φοβεῦνται
ἐς δέος δὴ γυμνὰ λέξιφι καὶ λαὸς ὁρᾶται. πεσοῦντες
ὡς πρῶτα ἢ φοβηθέντες ἀναστάντες, ἢ βάντες:

Δ΄ Θεοδόσιος καὶ Δόλοψ φίλοι ὄντες.

Μιν δὴ ὁ Θεοδόσιος τὸν σὺν βαρίτῳ λέγοσιν ὡς τὸν τοῦ βύφης ἐ-
ξοκείλαι, ὡς φοιτῶντα αὐτὸν ἀφικέσθαι μητρὸς
ἀναξίης τῆς κλεθαθένης. καὶ ἐπτακαίδεκα χιλίους μὲν
μεθέπειν, ἵππους ὀρνιθοπούς, καὶ ἀλκίδας φ. σὺν τοῦ
δὲ καὶ ὁδοῦσι ἀλκυόνου, καὶ ἀχιλλῆς χείρωνος. καὶ
ἀδρόκλος ἀχιλλέως, καὶ ἀδμήτου μέτορος. καὶ πηλε-
μῆος μενελάου καὶ ἕκτωρ πολυδαμάντιος. ᾧ οἱ ἀστὼ
πεσόντι καὶ οἱ ῥῶθι. ἀδμήτορος. καὶ οἱ πυθαγόρειοι μὲν
ὁμίλησαι πυθάγορον σὺν νόῳ. οἱ δημοκρίτῳ οἱ δεύτε-
ρον νόμῳ δημοκρίτου, πολὰ δὴ πρὸ ἐ. σοφρὰ
δὲ εἰ πεσόντι ἀθῆναι πόλις δύ' ἐγένοντο δαίμονε,
φιλοσόφω. καὶ ἱέρωνδε ὁ δεινομένευς, σὺν αἰγὶ
θεᾷ ἀθήνῃ δὴ πάλλαντι, καὶ πολύκρατ' ἀδμήτου καὶ ξενο-
φῶντος πεζέννος. καὶ δύλιγόνος ξενοφῶντος. ἵνα δὲ μοι
καὶ ὧν ἐμοὶ πεσόντων οὐδὲν ἧττον. εἰ πρὸ καὶ οἱ
ἑπτὰ σοφοὶ πεσόντες. διάφερα δὲ μοι καὶ δύσων εἴτε
ραμαῖος φιλὸ καὶ λάκουλος δυλιόχου. υἱὸς σὺν τοῦ
θεοδόσιο. καὶ μενίνας ἀρῆϊ. καὶ κικέρων ἀρ-
μωνίου. καὶ ὁ ἀδράστου ἀθηνοδώρου. πλάτων δὲ ἐ-
μοὶ καλλιφῶντος. σὺν λέγ ὅτι καὶ ξεῖ ἦχε σύμβουλον.

λινδα καὶ ὅπως πρὸς ἐκείνους μεμαθήκομεν· ὁ-
τί γὰρ οἱ γε πόντοι ἐν ὧσι οὐδὲ πρὸς ἑνὸς ἐρῶσι
ὃν ἐκάλουν ἀμφορέα, καὶ ἡρακλείδης ὁ πόντικος, καὶ πτο-
λεμαῖος ὁ λαθύρου μὲν υἱός· ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως
σώφρονος καὶ αὐτὸς δὲ ἀλέξανδρος λέγεται πλεῖστον
πρὸς ἐν λόγων·
μέρος δὲ τοῦ ἡρακλείδου προσενεχθῆναι τοῖς ἐπιστολε-
μίοις· πρῶτον μὲν γὰρ τὸν ὀξαλμὸν, μικροῖς ἀπο-
σπόνδοις ἀποδόσθαι φασκομένου· ἢ σωθέντων τοῦτο τὸ
ὀλίγου δεῖν τῶν ἀνηρημένων· καὶ ἀπολιπεῖν αὐτῷ
κώμας λείπουσι εἶναι· καὶ ὅμορος ἐξωκεῖσθαι τοῖς
κώμαις καὶ κοῖλη μελιτηνὰ γίνεσθαι·
Ἐν κοίλῳ λθήνησιν ἐκκλησιαστηρίου πέμπτος τοῦ λεσὸ λεωκόριον
θύλατρον· πρυτανεῖα καὶ θεσμοθέτης καὶ ἐβουλήν· ταύ-
τας δὲ ὑπὲρ τῆς πολεμικῆς τῆς λθηνᾶς λόγος ἔχει λθηναῖον·
τοῦ δὲ τοῦ λεσὸ αὐτοῦ ἀγάλματος ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ποδὶ
λοιπὸν τοῦ δελφικοῦ· ἐ-
λέγετο δὲ μηδὲν σωθῆναι τῶν πολιτῶν, εἰ μὴ σκεῦναι σφαγια-
σθεῖεν·
λάτων ὁ ἀρίστωνος ἰδὼν ἀκραγαντίνους καὶ οἰκοδομοῦν-
τας καὶ ὁμοίως ἀπατωμένους, εἶπεν, ὅτι ὡς οὐδὲν
οἱ ἀκραγαντῖνοι· οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι·
ὡς πρὸς οὐδὲν δὲ ὡς ἀποθανούμενοι· λάπδα δὲ λίμνας ὅλης
καὶ ἀργυρᾶ καὶ λίθου καὶ ξύστρας ἐχρῶντο καὶ ληκύθους
λίνας εἶχον ὅλας· ἀκραγαντῖνοις οὐδὲν θαυμά-
σιον ἀρέσκεσθαι· μεθύουσι δὲ πάνυ θαυμαστῶς· ὡς
λοιπὸν δὲ ἄρα κέρκωπες ἦσαν ἄνδρες, οὕτω
πάλαι πάντα παρεκάλουν ἵνα αὐτοῖς γένηται νομοθέτης·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0147
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Τοῦδε δ' παῖδα φασὶ Διὸς τὸν ἀρχηγὸν Ῥωμύλον αὐτὸν
ὁμολογῆδε καὶ Ἑλλὰς ἐπαινεῖ· ὅστις αὐτῶν κτε-
ίσματα φροῦδα ἢ χρεκαμένων· πάρω δὲ θαυμαζεσθω
καὶ διαφθοναῖς φθονίας τοὺς δακτύλους :·

Φ Ἐρεοίων ληνοῖσιν ἐπὶ πρόοδος ἰόντων αὐτοῖς θαλίοις,
ὁμοῦ καλέσω ἐμὴν πρόμνην ἐπὶ νῆα σκάλοιο· ἱερὸν
γὰρ ἀρότοιο τὸ δῆμητρος καὶ χίος οἶνος σὺν μύρτοις
θαλίοις ἅλις καὶ λέσβιος. καὶ δὴ τούτοις γλυκὺς ἐκ-
λείπτω· πρέπουσα δ' ὀνομαζέσθω πώγωνι. καὶ κρὴς ἅλις
καὶ συρακούσιος· πόλις ἐκλήθη δέ, ἀπὸ λίνος ὡς
ξανθὸν ὧν καὶ καῦνον οἶνον καὶ οὕτως αὐτὸν σκάλοιο
καὶ ῥόδιον καλῶ τὰ αὐλὲ ὀνομάζοντ. Ὑὸς δὲ οὐκ ἐκτὸς
λοιπὸς δηλοῖ ῥύφης ἀπό· μέρος γὰρ οἶνον μίγνυσθον ἐ-
νηγκὼν οἶνον πλείστον. καὶ ἐκ φιαλῶν δὲ τῶν πίνειν κρατῆρ· μὴ
κύλικι πίνειν οἶνος μέλι· μέμνηδε αὖθις φιλοπότης
ὅτις κωμῳδίας ποιητής :·

κινέας

Κ ἰνέας ὁ πύρρος ἰὰρὸς ἐκ τοῦ τῶν βουλαίων τοῦ Ῥωμαίων
ὁρμᾶτε διὰ πορρήτων. καὶ κτῆ χρήματα, καὶ πλήθη
κτίσειν ἐν φαρμάκοις τοῦ πόρου· οἱ δὲ οὐ θεσσο-
καὶ τὸ πόλεμον. διὰ γὰρ ἴσασι Ῥωμαῖοι
ἀγαθοὶ εἶναι. σὺν μὲν διὰ μάχης καὶ πυρετῷ καὶ βου-
λαῖς κλισιονίοις ἀγαθοὺς ἐχθροὺς. ἀλλὰ καὶ αὖθις
τὸ πύρρου τῶν Ῥωμαίων τοῦ κίνεου ἐξεφώνει·
Ῥωμαῖοι μὲν ἐκ τῶν ἀρχαίων πολεμίων καὶ ἄλλοι εἰσὶν
ἐθνῶν. καὶ οὗτος δὲ οὐκ ἐκ παιδείας μεγάλης ἦρ
τῆς ἐν Ῥωμαίοις. ἀπὸ μὲν δὲ τῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς

ἀπὸ ὁμομ. πατρ. ὁ δὲ γένος λαρισαῖος. ταύτην
δ' πρώτην φησὶν ὁ λεξέδωρος συμπλοκάς:

Ο τὸν δὲ πεδίωνορος. ὁμηρ. ὀφρ' οἱ ἴππω. ὁ δὲ, τὸν δ' ὦμηρος.
καὶ μίλητα τρεῖς. ὁ τὸν χερρόνησον κλίνας. ὁ κύπρος.
ὁ μίλητος. οἱ δύο δὲ. ἡ ἐρυθραία. ἡ ὁμοίως.
ἡ ἀσσυρία. ἡ σιδωνία. οἱ δὲ φασὶ καὶ ἑπτὰ εἶναι
τὰς πάσας δέκα. τὸν εἶναι καὶ τὸν κύπριον
καὶ τὸν ἰουδαῖον. βαβυλῶνα, σάρδεις. ὁμηρ. ἴκτην. ὁ δὲ,
λυδιακὸς. ὁ δὲ ἀρκάς. ἐοικασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι ἁπλῶς
λέγειν τοὺς πεζοὺς πάσαν μὲν σπεῖραν λέγειν λαὸν.
ὅμηρος μέν. ὃς λέξῃ καὶ δυσὶν λας πόρας. λέγει δὲ
δίς ἐπὶ λέξῃ. ἡ σιδόδωρος δέ, σπεῖρα καὶ ἡ. εἰμὶ
δ' ἄρα οὐκ εἰσὶν ἡ σιδόδωρος λέ ἐπὶ. ἀλλ' ὡς τομὰ καὶ
ἄλλα ἐκλέγεται ὁ λόγος.

περὶ λέξεως ῥοφῶν ἐξέλων.

Α λέξεδωρος ὅτε βίαν ἐποίησεν. ἅπερ γενόμενος
ῥοφῶν, αὐτὸς τ' ἤλατο σὺν κλισίῃ καὶ ὑποζυγίων λίγων.
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τε ἑλῶν ἀεὶ ἐπιλήθοντων, ὡμὰ
λ' κρέα ἤεθιον. πεκόψαντο δ' αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ σὺ.
σὺ δὲ τὰς ὀδόντας σὺν σκέπτεται. ὡς δὲ τῇ βακχείδων
οἱ φρενῖται αὐτὰς τὰς κόμας κατελάμβανον, ὅτι οἱ μὲν
σὺν λίθου σὺν ὀστοῦ καὶ τὸν χιόνα ἀφαιροῦντο σὺν
θεῶν:

περὶ τῶν ὁδικῶν ἵππων.

Ο ὁδικῶν ἵπποι, ἐὰν ἀποβάλλῃς τὸν δαπόλεμον ἀποδύ-
βαν αὐτὸν, παρέχουσιν. ἐὰν δέ τις γῆμαι βούληται -
πάρθενον, μονομαχεῖ τῷ πατρί. καὶ κρατήσας μὲν,
ἀγαμίσκεται λάβρᾳ, καὶ κρατεῖ αὐτοῦ καὶ ἄρχει. ἐὰν δ'

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0149
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μίκηθῆ, ἀρξάτω· καὶ μονομαχοῦσι δὲ Ἀφροδίκης, οὐμε
θωλάτου· συνοικοῦσι δὲ οἱ δύο, ὡς οἱ κοεζίνας
ὑπάρχει καὶ καλοῦσι ἀλλοκρυπτόνους·

Ἀφροδίκης ὁμολογεῖται οὐ γράψαι δεῖν, οὐτε
ἄρα ὡς κτενεῖς· ὡς πολέμιος πανοπλίαν παρῆν δημόσιος
ὡθα εἶχεν κνῶ λέαινα· καὶ ἰὼ μὴ λέαινα οὐκα-
τέλαβεν· λύκος μὴ οἰκεῖμον δὲ τῆς κομίξον πεζικὸν
καὶ ἔδοξεν ὡς τοῦτο θαυμάζεσθαι ὁ Ἀφροδίκης· ἐπι-
γράφεται δὲ οὐμόμον παρὰ τοῖς Σκύθαις ἀνικμόταπον τε
καὶ ἀσωμαχόταπον εἶναι θηρίον λέαινα, ἀλλὰ καὶ
παρὰ τοῖς βαρβάροις· ἄλλα ἀμφὶ Φοδίᾳ, ἡ πε
ξῷ ξέρξῃ πολιτείας ἐπιλέγουσι πεπληρωμέ· καὶ
ὕδωρ χοάσου οὕτω καὶ ὕδωρ ἀκολούθει τὸ σὺν τοῦ χοάσου· ἦν δὲ χώρᾳ
ἐρήμῳ τόπῳ ἐδίψησε, οὐδεπώποτε θεράπων ἀκούσας, ἐ-
κπρέμνῃ ξῷ γράψαι πέδῳ ἡ τις ἐμὲ ὕδωρ σὺν χοάσου
ἵνα σας δοῦναι πιεῖν· καὶ ὀρύσσει τις ὀρυχῷ καὶ σεσεν πῶς
ἄρων· ἦν οὖν τοῦτο ὁ ξέρξης, καὶ ἀναγέλασε τὸν δοῦλον
σὺν μίᾳ· ὅτι δὲ ἀπόλλυται ἡ δίψη ἐμὲ σκεῖνο ὀρύσσει·
Ἀλυσὸς γράμμα ῥωδόσμης ὁ ξωγράφος τὸν ἁλίσσον φᾶ ἐπὶ ἑτοῖ δίκ-
-λωσσης. ξωγράφων, ὀρύσσει. οὐ δὲ ἀπεῖς ἴσαν, τὸ μὴ πρῶτ
ὅτι ἄφωνος σκιαγρᾶς ὡσὶ τῇ παρασόξω θέᾳ· ἔτι
ἀπιδεῖν, ἐφθ. καὶ ὁ πόνος μείζας· καὶ ὁ τεχνίτης σεμὼ
τῆς χειροσφῦρις χάρις· ἦς ὁ ὄμηρ ἐπέχοι, ὁ πόμος ἀπίδ
τοῦ ὠῶνος χαῶσ·· ἔρον τὸν μὲν ἔβρεπε φᾶ
κύων· πλεῖον δὲ τοῦ χαῶνς καὶ ἁρπάλεγε, ἔλαφος·
σχίζω δὲ τὸν ποδαλῆν καὶ τύρσις, ἵππος· ἀμφὶ καὶ τ

ἀλλ' ἀλεξάνδρ τοῦ στεἰλμου ὑπὸ ἀρκτου φαληρεύς.
ἀιγιάθου δὲ τοῦ θυέστου καὶ στελοπίας, ὑπὸ αἰγιστος: ἄιγισθος ὑπὸ αἰγίστου.

Λίνες ἐξάσημοι, πρόφωνες γεγονότες:

Α ρκτῖνος ἀκούω τοῦ ἐξ Αἴσσου, φαρεδρόφ κύρου γενεᾶς·
ὁ δὲ τελευταῖος ἀρκτῖνος ὑπὸ ἀλεξάνδρ μιλήσιος, δήμος
ἰω. ἀρχέλαος δὲ ὁ μακεδόνων βασιλεὺς, δούλης ἦν
ἰω τῆς σιμίχης. μενέλαος ὁ φιλίππ πατ. ἡδὺς μύθοις
ἐτύγη. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἀμύντας ὑπερέτης ἀερόπης
καὶ δοῦλος ἐπεπίστατο. πρῶτος δὲ οὗ καθῆλε παῦλος
ὁ ῥωμαῖος. ἀργῖος μὲν γένος ἦν. ἀλόξου δὲ τινὸς υἱός.
ὠμᾶ δὲ πρὸς ἀπόρου καὶ τυμβάλου στοιχεῖ γενεᾷ
δωρίεύς ὁ φιλίππου ὁ καὶ ἑτερόφθαλμος, καὶ σὺν δὲ
κύκλωπ περιόδου, αὐτουργὸς ἰω. πολυπέρχ δὲ αὖ
ἑλικῶνι. θεμιστοκλῆς δὲ ὁ ἐκ δαρδάρ καλαμαυλικὴ
καὶ μόνος σειρῆς ἐκ τῶν θεῶν αὐτοῖς χρησμοῖς φωνᾶς.
θρᾴττης υἱὸς ἰω. καὶ ἐκλήθη ὠμήρ αὐτοῦ ἀδρο. φω-
κιανὸς δὲ ὁ χρηστὸς ὠνομάσθη. πρὸς μὲν δὶ δύκας ἐρίζο-
μένου ἰω. δημήτριον δὲ τὸν φαληρέα, οἰκοδίδακτε-
νέαθεν λέγουσιν αὐτῆς οἰκίας τῆς τιμοθέου καὶ κόνω.
ἀπ' ἔβόλου δὲ καὶ κλεοφῶντος καὶ δημάδου. καίτοι
περὶ τῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν ἀθωνίσω-
σὺ δὲ ἰω ἦ τοι ῥᾳδίως τοὺς πρᾶς. καλλικράλιδας γεμ
καὶ τύλλ καὶ λεοντῶδρος σπαρτιάτ μέθραξ.
ὁ μοιρεὺς δὲ ἰω ἀρα τοῖς τῶν ἀπόρων. οὐκ ἀπώ-
σατο αὐτοὺς οἱ πρῶτοι σπαρτιουμένους αὐτοῖς
γυμνασίοις. ὁ δὲ σύγχρονος τούτῳ λυκοῦργος τοῖς
ἐμμετίνοις τῶν παίδων ἀγωγῆ, πολιτείας λακωνικῆ

μεδιμναμόδ. καὶ ἐπαμεῖται δὲ, πρὸς τοῦ ἀφωνοῦς. καὶ
δὲ ὁσιώσωνί ωντιφώνους καλεπόμενοι. φρύγιοι καὶ
ταῦτα ἀδοσιλόγοι. μεκνοῦ τοὺς φρύγας ζεῦγμα καθλόν.
μύρμηκας φερόπλον φιδύσμα, καὶ πολὺ φίλοπόνους
καὶ φιλεργοὺς ἀφφέρνυδι πόρις. πλάτωνας δὲ με-
λίττας φιδύσμα κηρίον ἐργάζεσθαι. καὶ πανδάρου τὰς
πρώτας οἰκίας σὺν θεᾶν ἢ, μελίτται φοφοὶ ἐγένοντο ὑπ'
τοῦ Διὸς παραλειφθεῖσαι μέλι: ἰονύσιον
δὲ τὸν ἐρμοπράτους λέγουσι πολὺ διαφέρειν. ἔφερε
δὲ αὐτὸν ἵππος. καὶ ὁ μὲν ἵππος καλὰ τοῦ τέλματος
σώζεται. ὁ δὲ ἀπαπόδυσας, τὰς ὄχθας ἐλάβετο. καὶ
ἀπὸ τοῦ σὺ κέτι τοῦ ἵππου οὐδὲν αὐτοῖς ἀπολιπὼν. ὃ δ',
κολύμβᾳ. καὶ χρυσελίφαν ὑπέφηνεν αὐτόν, καὶ ἐ-
κεῖνος ἡδέως τὰς χεῖρας καὶ ἐμοὶ δυναίνειν.
καὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ πεπληρωμένην μελιττῶν πλῆθος. ἔφα
σὺν οἱ γλαυκῶπις πρὸς τὸν Διονύσιον ἐρωμένως ὑπ' τοῦ
ὅτι τοῦτο μοναρχίαν δηλοῖ: ἰονύσιος ἐλαύνει
τὰς οἰκείας ἰόνας. τοὺς δὲ ζῶν αἰκὰ αὐτοῖς δεῖσα μέλλειν
καὶ τοῦ ἡδέως παῖδας ἐφύλαττεν. ὕστερον δὲ τῶν γυναικῶν
δέκα δορυφόρων αὐτοῖς πολίτων μάλιστα θεραπευτὴς
πολυπράγμων, γυναῖκα, δίδωσι. σύρακόσιοι δὲ ὕστερον
ὧν. δίων δὲ πραξιβοὺς σύρακόσιος, ἀδελφιδοῦς φίλε-
ρους διονυσίου, τοῦτον ἡμὲν δεῖξαι διδυσίους
ἀδελφὴ θεοῦ πεν αὐτῷ. ὃς δὲ δεῖσας μὴ φίλους δοίη
ἐκκαλεῖσθαι καὶ οὐ τολμᾶσα θεοπτεῖν σὺν ἀνδρί.
ἐπὶ βιαιοῦ τοῦ βάρους τὰς πρὸς αὐτὸν ἔνας ἐδιέφυ-
λαξεν. ἡ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀπελοῦσα ἡ ἀρήτη, τὴν

ὑπὸ τοῦ Δ.
infra post
decimum ab-
sine folio.

ξ'

ἐκ τοῦ Διομήδους δυάσκιον καλλέξαι, ὁδίων προσιόντ
ταῦτα ἀπὸ καὶ τοῦ παιδὸς, καὶ σταθεὶς οἰκίαν ἐστέμματεν:

Φ ωκίων ὁ δόφωκος πολλάκις στρατηγήσας, καὶ τελευτήσ
θανάτῳ. καὶ ὧν σὺν τοῖς ὀθνείοις καὶ ἐμμενεσθίδ
ανιδὸ κόμιον. ἐπὶ δὲ ὥρεξεν ὁδὸν μὲν τῶν κώλικα, οἱ
πρόσκουσι κρουνὸ εἰς πλέθρα πρὸς τοῦ ἡλίου. ὁδὲ ἀδόκη
τῶν αὐθις μὲν δὲ ἀθωναίοις μνησικακήσαν ἐπὶ τὸ πλ
ράτου φίλοι. κρμῶν πίνων. ὁς πὶς δὲ οὐκέσαν εἰ
καὶ ὑπὸ θαυμάζεται τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιοῦτος
σύνοιδεν οὐδέν:

Λ ακεδαιμόνιοι μοσοίκης ἀπήρως εἶχον. ἐμεμνῆτο αὐτ
γύμνασίων καὶ ὅπλων. εἰ δέποτε ἐδεήθησαν τῆς σκήμου
σῶν ἀδικουρίας, εἰ μοσήσαντο. ἢ παραφρονήσαντες,
εἰ δὴ ὁ τοιοῦτον δημοσίᾳ πεθόντες, μεθεπέμποντο
ξένους ἄνδρας οἱονεὶ δρόσοι. εἰ καλὰ ποιοῦντα, με
τεπεμψάντο τέρπωρον ἢ βάλλοντα ἢ τρίταιον.
καὶ τοὺ κλυδωνιάδου μὲν φάσιον καὶ δημέδων. αὐλῶ
γὰρ ὧν. καὶ θουκυδίδης δὲ ὁμολογεῖ. ὅτι μὴ ἐσπουδας
μένους περὶ παιδεῖ εἶχον, ἐν οἷς λέγη περὶ βρασίδου. χ
οὗ ὅτι ὧν ἀνδρῶν εἶπεν οἱ λακεδαιμόνιοι ὁ ὅμ
ῶν οἰκεῖ ἰδίῳ:

Μ ενέρα τ ὁ ἰάρος εἰσβοῶν πρὸ κλεῖτόφ, ὡς ἑαυτὸν
ὀνομάζειν δία. ἀπέστη δέποτε ἀθηναίων φιλίππῳ
τῷ μακεδόν βασιλεῖ, τοιαυτῶ. φιλίππῳ μενεκράτος
ὀξὺς κ πράττειν. ἀντέγραφε δὲ καὶ ὁ φίλιππος. φίλι
μενέρα τ χαίρειν. συμβουλεύσοι πρὸ σὰν σωτῆρ ὡς

τοῖς καλὰ πολίταις αὐτόποις. ὡς ἔπεται δὲ ἀρα διάλογος
ὅλη παραφρονᾶ ὁ ἀνὴρ.

ἰστία, φησὶ μεγαλοπρεπῶς ὁ φίλιππος. καὶ δὴ καὶ τῶν
ἀθηναίων σκάφει. καὶ ἰδία κλίνω αὐτὰ σκέλαι πα-
ραπεπάσθαι, καὶ καλαμίθρᾳ, βυρσοδεψείον παρέθηκε
καὶ ἐβυρσεύετο αὐτά. οἱ δὲ λοιποὶ φησὶ τοῦτο. καὶ ὡς με-
γαλοπρεπὲς ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα. ὁ τοίνυν μεγακράτης πάλαι
πρῶτα σύνηθες ἦν, καὶ ἐχαρέτιζεν τιμῇ. ἦν δὲ καὶ
μικρὸν ὀλίγοις πεζῇ θεν αὐτοῦ, καὶ ἠλέγχετο ὅτι ἦν ἀν-
θρωπος καὶ ταῦτα ἀθηναῖος, ὀλιγαρχικὸς ἀπίων σοφιστής. ὃ
ἔλεγεν εἶδέναι ἐμεσελεῶς πάνυ τοῦ φιλίππου τὰ
δύσοια αὐτοῦ ἐπικαλούμενος:

σωκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς ἀθηναίων πόλεως ὁμοί-
ως εἶναι ταῖς ἡμέραις. καὶ γὰρ ἐκείνην δεῖ διοικουμένην
ἀπὸ τῆς τύχης αὐτῶν βουλεύεσθαι σὺν εἶναι αὐταῖς. ὁμοί-
ως δὲ μηδένα λυπῆσαι οὕτω περὶ φρονεῖν ὡς νομεῖναι
δύσοιωι κῆδος τινὶ αὐτῶν. καὶ οὕτω καὶ τῶν ἀθηναίων πολ-
λὰ σὺν αὐτοῖς μεμνῆσθαι μὲν εἶναι κ' λέγω. καὶ καλῶς τοῦ γὰρ πα-
ρόντος καὶ τὸ μέλλον διαφέρειν. σύνοιδα δὲ ἀσφαλῶς
μηκέτι εἶναι. ὡς ἔπεται δὲ διάλογος, δεῖ σὺν αὐτοῖς εἰδέ-
ναι τὴν σύγκρασιν. καὶ ὡς σὺν τῶν δημαγωγῶν
αὐτὴ βουλεύει:

μετὰ δὲ βούλεται ὅτι τῶν
μεγίστων πόλεων ἀρχαί, δοκοῦσι πως κ' καλῶς φρονεῖν
γεγονέναι. τὸ μὲν γὰρ θερσῖτες σὺν μὴ μισθοῦ τοῦ
σώματος πρὸς ἀθηναίους διαφορᾶς τῶν ἀρχαιολογίαν.
ὡς γελοῖον θελοτομήσιον, διὰ τὸ μεγαρέων πάνυ λιμόν.
τὸ δὲ ἱερὸν καλούμενον σὺν τῆς πράξεως ταῦτα δικαίων

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0154
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῶν ἀμφικτυόνων. τῶν δέ, καὶ μαχρωνῆ φίλομέ-
λικοδώτων ἀθωναίων πρὸς φίλιππον καὶ λαβεῖν οὐθε-
λικοδώτων:

Α λέξανδρον δεῖ τελικῶς ὀργίζομένην πρᾶγμα βουλόμενος
καὶ πᾶσαν μηχανὴν τοῦ πολέμου, πρὸς αὐτὸν γέγρα-
φεν. ὀθύμως καὶ ὀργῆ οὐ πρὸς ἴσους, ἀλλὰ πρὸς βέλ-
τιστον μάχεσθαι. σοὶ δέ, οὐδεὶς ἴσος:

Α εἰ τοῖς καλοῖς καὶ δικαίοις συμβουλεύων ἀλεξάνδρῳ, πολλοῖς
ὠφέλημα γέγονεν. ὧν καὶ τῷ πεῖθε, καὶ σὺ καὶ
καλῶς ποιήσεις ἀπὸ τοῦ φιλίππου:

Τ οὐκ ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων καὶ σώφρονι καὶ σωφρονικῶς
ἀποθνῄσκειν, οἰκείως θάπτου διὰ πρεπῶς, καὶ μ-
νημεῖον ἀξιόχρεων. ἀξιοῖ δὲ τοῖς τιμίοις καὶ ἀποθνῄσκειν ἐκ
ἀναθοῖς ἀνδράσι εἶναι λύπη δεῖ δὲ μὴ πόλεως γενομένης
ἀκεισθοῦ. λύπη γὰρ καὶ ὁ σὺν δόξης ἀποθνῄσκειν
σὺν ἀφίου εἶναι ζῶν θαπτομένῳ:

Α ἰσθμικὸς οὐκ ἀπὸ ἐλευθέρου πολλὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀ-
ναιδοῦ σὺν μεγαρέων διαβολῆ. καὶ ἐβούλετο μεγαρέ
ἀνδρὸς κρίσις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐμός. ἢ νῦν δὲ ὅπερ
βραχυμάθων, ποιῶν πεφυκὼς οἰμεγαρεῖς. ταὐτὸν
δέ, οὐχί:

Ιε νικᾷ ἀλέξανδρος ὁ φίλιππος ἀπὸ τοῦ θηβαίους τοὺς ἀ-
νδρείους, οἱ μὲν θεοὶ σημεῖα, αὐτοῖς καὶ τέρατα δοκοῦν.
θεοσημαίνοντες τὰς πρεῖς αὐτῶν ὅσον οὐ δέσποτας.
οἱδὲ, οὐς σῴζουσι σημείοις ἀλέξανδρον θεμένων,
πολλὰ καὶ βλασφημεῖ τὸ αὐτὸν ἀπαρρίπτων. κύμ-
γὰρ ζῶσι μεμνῆσθαι φοβερὸν ἦν δοκεῖ. καὶ σὺν δὲ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0155
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τὰ ὁρμήματα ἐοικὸς. ἐν δὲ τῷ ἱσθμῷ τὸν καὶ αὐτὸν
πλεῖστα ῥέοντα κρήνη καλουμένη Δίρκη. καθαρὸν δ'
ἐν δὲ ῥέοντα ὕδατι παράπαν, τὸν πρόσθεν χρόνον, δ'-
φθὰς καὶ παρέλιπεν αἵματος ἀνεπλήθη. μακεδόνι
δὲ ἐπὶ φθορὰν ἐνέβαλον ἀπολέσθαι τὸ δαιμόνιον. ἐν δὲ τῷ
καλῷ πόλιν μαρτυρεῖ τῇ δημηγορίας, ἀρχὴν καὶ τὸ
πρόσωπον τοῦ ἀγάλματος ἐξέφλεξε τῷ ἑαυτῆς τέχνῃ,
καὶ τὸν ἵππον ὃν ἐπόησεν ἐρυθρίζειν, καὶ δὲ τῆς ἀθηνᾶς
τῆς καλουμένης ἀλλοκομενηΐδος ἄγαλμα ἀστομάτῳ
καλλιφλέκτῳ πυρὶ μὴ πεσόντων. καὶ ἄλλα πολλά.
Α Ἰσθμικὸς ὁ λύμπιονίκης ἀθλητὴς ὁ ἀθηναῖος ἐπολ-
λαυνεν φιλεῖ ἀθλήσας καλῶ μόνον τῶν ἀθλητῶν. σῶμ-
ρετοίνυν καὶ πλήθει, καὶ ἄλλος ἀλλαχῇ συμπεμπώ-
μενος ἐθεᾶτο τοῦτον. ἐν δὲ τοῖς, καὶ γῶν κατέθη δία-
πρέπεσα ἀπιὼν τῆς ἑαυτῆς τύχης. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ δίων ἐπ-
παραχρῆμα κατέπλησε τοὺς κάκους, καὶ διετέλεσε ἀπο-
βλέπων τῷ ἀνδρὶ καὶ ὑπερφρονῶν καὶ φιλοπολεμῶν
τὸ πρόσωπον ἀναπεπλησμένον χροιᾶς. ἐν δὲ τοῖς πολλοῖς
ἐγένετο καλὸς φωρὸς μὴ ἀργῶς ἰδὼν τῷ ἀνδρὶ. μᾶλλον
δὲ διὰ τοῦτο τὸ πάθος κατέστησε χρῆσθαι τῷ κάτοπτρον κο-
σμοῦντες ὑπὸ πρόσκαιρος διετέλεσε ὀσφρᾶσθαι, καὶ πρὸς
βέλτιστον ὁρᾶσθαι φ τε τὸν ἀθλητὴν καὶ μέσον τὸν μέλανα
ὑπὸ παιδίσκης φέρεσθαι λιζόμενον. καὶ πυθαγόρας ἐ-
λεγε διὸ ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνδράσι δεδόσθαι καλλι
τότε ἀληθεύειν, καὶ τὸ κέρδος τῆν. καὶ προσέθηκε ὅτι
καὶ ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἐκάτερον.
Χ C ὑποσοῖ πολέμιος ἐγένετο διονυσοίῳ τῷ λυκίῳ καὶ φιλίππ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0156
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῷ δήμῳ· πολὺ μὲν οὖν ὡς τοῖκος καὶ ἄλλοι λόγοι περ-
ρολ· σὺ δὲ τοῖς, καὶ ἐκεῖνο· ἥρε ὁ φιλιππ τὸν δίο-
μυσίον· πῶς τοσαύτῳ παρὰ βασιλέως λαβὼν ἀρχήν, εἶτ
οὐδὲν σῶν αὐτοῦ· ὃ δέ, ἀπεκρίνατο οὐκ ἐξωλόλου· ὃ-
τι τὰ μὲν ἄλλα, μοι κατέλιπεν ὁ πρ· πλὴν δὲ τεῖχος ἃ τῶν
ἐκπέσοντο καὶ διεφύλαξεν οὐκέτι·

θ οὐσίοις ἐπεπλησίον τοῖος· καὶ τ ἦλεν πλοῦτος μᾶς ὁ-
τοῦ τῶν πεπλησιωμένων· βορρᾶς δὲ δύο πλοῦς εἰσὶ κλ-
φκοινὸς τεῖχε· καὶ τῷ δώδεκα αὐτῶν πλὴν μυλικῶν φλ-
μίσιν· σὺ δὲ τοῦτ οἰθουσίοις σὺ βορρᾶ ἔθεσθ· καὶ ἀμφί-
σβητο εἶναι τὸν δύσεμον πολίτων· καὶ οἰκίαν αὐτῷ καὶ κλῆρ
ν πανκλήρους· καὶ καθ ἕκαστον ἔτος πέτελουν αὐτῷ· οὐ-
κοῦν ἀθῶνα οἱ μὲν μοι κηδεμῶν αὐτὸν ζώσιζον, ἀλλ καὶ
βοερίοις κερτόμων αὐτὸν πέτραφον· πανοπλίας δὲ φῦ
ὁ λίκα μεσίλοπολίτων· ὁ μεσ καὶ οὗτος πρὸ τινὸς
ἑαυτὸς μέλλητ τῶν ἀπορρήτ καὶ τῶν ἀμφιλόγων συμ-
βουλεύειν ὅσοι, ὡς πλὴν λεόντος ἔφυγεν· καὶ οἰκ ἔδοξε
παραινεῖν λεόντα, τῷ πλὴν λαβὼν ἀπὸ τῆς συμβουλ
μιᾶς ἀπορίας· καὶ μαρτύρομαι δὲ ὅμως ὅτι ἀντῆς
βασιλεῖ· ἀνδρεῖος δὲ ἐλλυθέρως, καλέσε τῷ ἐμὲ πρίσιν
οὐκ ἀλλᾶξίν ἀπεκρίνατο ἀπ' ἀνδρείου τῷ εἶδεῖν·

7 Α ρχέδικος τὸς ὑρκάθε τῆς σωμαικρατίας ἑταίρας· κόδ·
ὡς ἀπ' ἀφάνους καὶ δεινοῦ φορίκη· καὶ δ' ροδὲ ὑπ' ἀμει-
νους καὶ λαβίσα πρὸς ὀλίγον ἀνακαίλας ἐς οἰκίαν ἦ τῶν
ἀπέλιπεν· ἐρασθὲς οὖν μεγίστως αὐτῆς, καὶ ἔχειν μὲν
οὐκ ἠδύνατο, ἦν μὲν πλούσιος, ἀνδρὶ δὲ συνεγένε-
το· καὶ παραχρῆμα ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0157
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μὲν Φίλιππος καὶ Ὀλυμπιὰς Ἀλέξανδρ[ον] ἐν βαβυλῶνι
τὸν βίον καταστρέψας, μικρὸν ἐκείνου ὁ τοῦ διὸς ἥμισυ
λείπων· καὶ φθονηθέντων ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν, ἄλλοι-
ρος ὢν μεγαλαρχίδου καὶ ὀλυμπιάδος γεννήσεως
φύσεως τῆς κοινῆς ἀποστούσης τοὺμὲν πλείστων τῶν
καταφρύξας· ἀλλ' οὐδὲ τοσοῦτος λείπει μέρος καταλελοιπὼς
ἀνηκοὰς ἕως ἀδιαφθόρου ὀτελεμιοῦς θεόληπτος γενο-
μένους, ἢ ἐκείνους ἄλλης οὐσίας καταφθειρὲς πλέον
ἢ μέθης τῆς μακεδόνας, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐφ' οὗ πάν-
των ἐξαίσιος βασιλέων δυσαιμονέστατον Ἀλέξανδρον
γενόμενος, καὶ ζῶντα καὶ ἀποθανόντα λείψαν ἀρὰ δεινὸν
περὶ αὐτῶν· ὅτι ἄρα, ἢ ὑποδεξαμένη γῆ τὸ σῶμα σὺν
τῷ πρώτῳ σώματι· ἢ ἐκείνου ἄμοιρα πάντων δαιμονίως
ἄπορα καὶ ἀπορρήτων ἀϊδίως. ταῦτα μαθόντες, πολλῷ
μᾶλλον φέρειν φιλονεικίαν ἐκάστῳ φίλων ἰδίαν αὐτοῦ βασι-
λικὴν διεξάγειν τοῦτο δίκην ἀπιθυμεῖν· ἵνα καὶ μεί-
ζονα ἔχῃ βασιλικὴν ἀσφάλειαν καὶ ἀκίνδυνον ὁμῶς. πτολεμαῖος δὲ
ἐπὶ πηχεῖ πιστεύειν τὸ σῶμα ἐξεκαλύψατο, καὶ μεθάσας-
δὲ φίλων ἀλεξάνδρου πολὺν τῶν καθ' ἑαυτὸν ἐκόμισε.
καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μακεδόνες τῶν κομιδῶν ἦσαν· πτολεμαῖος
δὲ αὐτοῦ διὰ σώματα ἐπιμελείας. οὐδὲ σοῦτον δὲ ἐμελη-
τοῦτο τῆς φίλων ἀλεξάνδρου σωτηρίας, καὶ τῆς φίλων τὸν
μικρὸν ὅσοι, ὅσοι καὶ περιλειφθέντες ἀπὸ τοῦ ἀδιαφθόρου
δύσφλεγον αὐτοῦ καὶ ἐξῆπτεν. ἢ δὲ καταλαβὲ τὸν πο-
λεμαῖον ὑπὲρ τοῦ μικροῦ μᾶλλον καρτερὰ καὶ ὑποφόρος
ἐγένετο ἀδελφὴ φόπουλικὰ. τῆς ὑπὲρ τοῦ ἡδῶ τῆς σω-
φροσύνης ὁ περὶ ὅμηρος λόγος λείπων ὑπὲρ αὐτῆς τοῦ ἀπόλλω

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0158
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀγκύπους ἐμβαλεῖν τοὺς πόρους. λύεται δὲ τῷ ὁρμεῖν
τοὺς περὶ Νίκαιαν τοὺς πολεμίους. ἔστι δὲ τὸ ὄρος πολὺ
ὄμβρων ἀνεξάντλητον καὶ κατάκομον καὶ ἐν αὐτῷ βασιλικὴ καὶ
ἀφίσεις ἀξιοθέατοι. ἔστι δὲ τοῦτο λύδιον πεδίον, ὑπὸ μὲν τῷ
περὶ αὐτὸν ὄρει ἀμπέλων τὸ ἐπ' αὐτῷ καλλικαρπίαν φέρει μετὰ
γάλακτος ἀφθόνου καὶ τυροῦ καὶ ἐλαίφατος· καὶ τὰ μὲν
ὄντως ἀλεξανδρουπολιτικὰ καὶ αὐτοῖς ἔστιν πρόσφορα
ἀκριτάταις ὁδοῖς καὶ ἀπείροις· ὁδὸς δὲ πεδίνας καὶ
λαλαβοὺν τὸ μέρος φασὶ καὶ τῷ λιδοκλαυθείσῃ ἀρ-
μαλαξῃ, λυσιπλήθους δρόμου οἱ ὁμόσε ἔχειν τὰ ἄβλ·
ἀμὶ δὲ ἐμεθεν ἀνάπηθις ὡσίκα λιδοκλεῖν οὐκ ἦχεν·

Βιβλίον δεύτερον καλοῦ

Ὄρος οὗτος ἀρκαδικὸς πάρ' ἡμῖν ἐ- Ἀσώπου ἀβολάν
δόντων ἀπαλούτης· ταύτην ὑπὲρ
γενομένων ὀξέθην. ἦν τε δὴ οὐθέ-
τατέρων, ἀλλὰ ἀμφέναι δεῖσθαι
οὐδὲ σὺν θεῖναι λαβών, οὐκ ἀπάνθης.
ἤθων δὲ ὡσὶ τὸ πορθένιον ὄρος, ἔθν-
κε σπλῆς πλησίον· καὶ ὡς ἀπάνθης πέδα, καὶ ἅπ'
κεῖθε σὼν κρεφῆς ὀρύμεσιν· καὶ οὐ μὲν βρέφος κατ-
αφίξεθε θαύματος, οὐμεὶν ἀπόλης τεῦχε πρὸ οὐθέν. ὁλίτω
χάρ' ἄφθον ἀπόκωκτέτων ἀφκρυμάτη τὰ ἐαυτῆς βρέφη.
ἄρκτος ἦκε σφεῖσι τῶν μαζῶν, καὶ βορᾶσομ
ἀπὸ θυγατέρας. ἔθη κἀλάπινα θεῖσι πεμπὴν κάθοδα τὸ
βρέφη, ἐθάλασ' αὐτὸ, καὶ ἄμα θάνειον σὺν φίλοις τῆς ὁ-
δῶνος, καὶ σὺν ἐξ ζοφῆ τὸ βρέφη. καὶ ὧν καὶ αὐθὶς ἦκω-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0159
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

πλοῦ τοῦ Γαλάτου, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀστόλου, καὶ ἐπὶ τῶν
ἑαυτῶν μερῶν οὐκέτι μένει, τῆς μὲν δεινοὶ πρὸς τὴν κύουσι φοβοῦ
ἐτέλουν, ταύτῃ οἰκοῦσι ἐπὶ τὰ πρὸς Φύλαττον, καὶ οἱ ἀπ'
ἀρχῆς αὐτῶν βουλόμενοι ἐθνικεῖς ἀφ' ἑαυτῶν καὶ
καὶ ἐπὶ τὸν δρυμὸν καλαστάμενοι, ἀπὸ τοῦ
καλὰ σωθῆναι καλάσε ἄτρω καὶ μονὴν τῆς ἄρκτου, τὴν
Γαλατῶν ἀφ' ἑαυτῶν καλουμένην ὄρος, οὐ δέπω. αὐτοὶ
γὰρ ἔθανον αὐτὴ τὸ ὄνομα. καὶ ἐρρέφθη ἐν αὐτοῖς ἐν ὁρᾷ
τὴν τοφῆ. καλὰ μὲν ἐρρύδη αὐτῇ τὰ τοῦ βόμβος μικρὰ τῆς
ἡλικίας λύεξεχε. καὶ ἦρα πρωΐας, καὶ τῆς ἐν ἀνδρῶν
ὁμιλίας ἐφεῖσε καὶ ἐρωμένη ἐπόθ. καὶ καλαβόσα τῶν
ὁρῶν τὰ νάφκαδικῶν τὰ νιφλότατα ἐν θα ἐν καὶ αὐλῶν
καλαρρύτος καὶ μεγάλη δρῦς. ἔτι δὲ καὶ πῦρ καὶ βαθῆ λίς
ὅλη. λίθαρ νῆμας λιθοῦ καὶ ἄνδρου Γαλατῶν λικοῦσι ὡς
τὰ καλὸν ἔσε τὸ ἐν ὄμηρο καὶ ἐν ἐν ποίλῃ τῇ φάραγγι αὐτῶ
λαιον ἐν καὶ βαθὺ πῶυ. καὶ πρόσω πῦ δὲ βαθὺ ἐρημος
ὠχύρωτο. κὶ πόλις δὲ αὐτῷ πρὶν ἔτρον καὶ ἐν πλέκουσι οἰκῦν
τὰ μεγάλοις δένδροις καὶ λίαν τῶν λύθρον. προκοπὲ ἔλ
ὅτ' ὅτον ἐν μεγάλῃ φύόμενοι καὶ βαθῆ τῇ ὕλῃ. σῶλα
μέλεμε δὲ αὐτοῖς καὶ ἐλάκινθος καὶ ἄλλη πομηχροιὰ δέν
θεσσι σύμπονον ἐς ἑορτὴν ὄλεσσι σῶσι ἐλεῖν δένδρεων,
ἀλλὰ καὶ ὁσμαῖς ἐξαύτῶν τὸν ἀέρα τὸν κύκλῳ καλελάμ
βανον. καὶ πρὸ τῶν ἄλλων πωλεσείξειν, καὶ καλὰ πῦ
λεώδη ἐστίασιν. δέφναι δ' ἴσσι πομαὶ φέπος μάλε
λοις ἀμπέλους κλεῖαι πρὸς ἐστὶν κόμαι. καὶ ἄμπελοι
τῶν σφόδρα ἀθενῶν τῶν βορρᾶν πέλος δύρουλεθε
λήν, τὸ φίλερον τῆς ἀπαλλύτης ἐπεσήκων τὸ. ἔσαστ

διαστελλῆ καὶ φορέοντ᾽ καὶ καθαρὰ ἰδεῖν καὶ ἄγχι ὄν
τε ἀπαμείνω τεκμήρασθαι, καὶ καλαγναίνει σιόντι, χύδην
καὶ ἀφθόνως ἐσφρᾷ. λὰ δὲ αὖτε ταῦτα καὶ φ᾽ ἁρδεῖν τοῖς
δενδρέοις τοῖς προφρομένοις ὡς ἀοίκιστα συνεχέως ὑπορ-
ρεῖν καὶ εἰς τὸ ἔμβιον αὐτοῖς συμμαλθῆ. ὡς οὖν τὸ χωρεῖν
χερίταν δυνάμεθ᾽ καὶ σεμνότητ᾽ ἀγνὰς καὶ σώφρονα ἀγ-
θεσσανα ἐσεῖκνῦσι. ὡς δὲ ἀρετὴ ἀπαλάνθη, τεθνᾶσι
μὲν αἰδοραῖς ὑπὸ λεθαργίαις. φοφεῖ δὲ λὰ πᾶσ᾽ κρέλλ-
ον δὲ νῦν δὲ τὸ ὕδωρ. γελῶ δὲ κἀπὶ τὸ ἀπράγμονα καὶ τοι-
αῦτα, οἷ᾽ ὧν μὲν ἀποδεῦσ᾽ τῆς ἀρτεμιδος. ἠγνεσσᾷ ξυλοῦ
αὐτῷ καὶ σὺν ἵππῳ καὶ ἐν ταῖς πάρ᾽ ἔσσιν διαστέλλοις ἐθέλειν.
ἐπεφύκει δὲ σὐκίστ᾽ ὑπὸ πόδας. καὶ οὐκ ἂν αὐτῷ διέφυ-
γεν, οὐ λεθαῖον, οὐδὲ αὖ βουλόμαν αὐτῇ ἄνδρ᾽ φύγεῖν
ἐθέλοσ᾽. ἀλλ᾽ ἐνταῦθα μὲν, οὐκ ἄν τις αὐτὴν καταλάβοι.
ἤρων δὲ αὐτῆς, οὐχ ὁσιμόνου αὐτῷ εἶδον. ἀλλ᾽ ἄλλῃ
καὶ σὺ φύμενος ἤρᾶσο. φέρει δὲ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εὖ-
λιμ᾽ λαβ᾽ διαστάσιμον. λεπτὸν δὲ οὐδέν. ἀπ᾽ καὶ
σὺν τοῖσ᾽ ποσὶ τοῖν λοιπὸν ἐμπειρία καὶ ἔχνη. με-
γεθος μὲν γὰρ ἐπισταῖς οὐδ᾽. λεπτὰ δὲ τἀμφὶ σὲ ὡς γυνᾶ-
κας. κάλλη δὲ ὧν σὺς οὐκ ἄλλ᾽, ὧν σὺν ἐλοπονάσσῃ
παρθένων τῶν τόλε. ἀρρενωπὸν δὲ καὶ γοργὸν ἔβλεσθ᾽.
τοῦτο μὲν καὶ σὰ τῆς τοῦ θείου δοφῆς. ἀπ᾽ δὲ θύμου φθὴς
ὧν, ἡδὺ δὲ καὶ τῶν σὺς ὀρεοτύμενοί ὧν, κοεικότε φ
ῥάδινον οὐδὲν εἶχεν. οὐ γὰρ σκιαλέου σεσήκ᾽. οὐδὲ ὧν
τῶν κατὰ μέτρα καὶ λιτὰς ῥεφομένων. οὐδὲ ἀπρόσκον
λυσσώμαλος, οὐδὲ τοῦτο εἶχε καὶ μελίας φ᾽ κότας. ἄτε ζῷ
λυσσαινομένοις καὶ πρὶν αὐτὰ τὰ ὑμέναια, τὸ πῦθ᾽ ὅμεν

σὺ τελεῖσθαι· ξανὴ δὲ ὧν αὐτῆς κἀκόμα οὔπω που τολύ-
πρεπτος οἴκοι, γάμων κεῖται καὶ βάφαις ἁβρὰ καὶ φαρμά-
κοις· ἀλλ' ἦν φέλως ἔργον κἀχρηίδα· τερφοίνικτος δὲ ὡς
ἐπὶ τῶν κάλλων αὐτῇ τὸ πρόσωπον καὶ ἐρύθημά τι ἐπ-
κεῖται φύσικρὶς. κοὐδὲ οὕτως ὑπερφυὲς ἐνδεὲς δίκος αὖ-
θερόων καλὸν ἢ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι τε καὶ δάκνειν
παρθένου· διὸ δὲ ἔχειν· ὑπακτικὸν κάλλος ἄμαχον
καὶ σὺν βίᾳ καὶ φόβῳ ἐδαίδαλτο· οὐδὲ ἂν αὐτὴν ἰδὼν
πράως ῥᾳθύμως ἄνηρ· μὴ οὐ δαὶ ἐτόλμησε δὴ βλέ-
ψειν τὸ ἀρχῶ· τοσαύτη μεδ' ἡδονῆς σὺν ῥας κατέλαμ-
πε αἰγλη βεὶς ὀρῶντας· ἔμενε δὲ ὧν σὺν ἔχειν τὸ τὸν δὴ
καὶ τὸ σωφρονεῖν· οὐδαρ δὲ αὐτῷ τις ἀκόλουθος οὐδὲ ἕδρα·
ἀλλ' ἐδοκήσας καὶ ἀπροόπτως ἐπέφανε δι' ὠκεανοῦ
θεῖον· ἢ ἀμειδομένη, ἦνα δὲ σὺν ἐπ' ἀστρὸ δι' αὐτοῦ δὴ
ἀξέλαμπεν ἀστραπῆς δίκην, εἶτα δ' ἐκρύπτετο αὐτὴ
διαθέουσα· ἢ ὀρύμενον ἢ λόγχην ἢ τί ἄλλο σὺν ἐν ὁρμῇ δὴ
καὶ οἱ ποτὲ καὶ οἱ ἄλλοτε ὅμορον ἐκτινάσσοντι οἰκοῦντες με-
σόμφαλοι τῆς μύκτος ἐραστὰ θράσους· καὶ καμέλεται βαρύ
δὴ τοῦτον κενταῦρ ῥύλακός τε καὶ ῥοῖκος· ὧν δὲ ἀρὰ
ὁ καῦμος αὐτῶν, οὔτε αἰλικρεῖσσον, οὔτε αὐτὰ δὴ πᾶ
τὰ σὺν μαρμαρυγῇ σὺν κἀλλιπόλιν· ἀλλὰ πᾶν αμελὲς δὴ
καὶ ταῦτας ἀξάλλους καὶ δὴ λοφλεξάλλους αὖ τῆς
τροίτης τοῦ πῦρὸς φιλαυτίας, ἀξέπληξεν δὲ καὶ δά-
μον μελίτων μέλι παρθένον· κλάδος δὲ χίτ' μεσο-
δρεπεῖς ἀπακλάσεις ἦν τὰ τοῦτοις ἐαυτοῖς δίλα-
λέξεις ἠρτάξοντο φθόγγ· σὺν ἐχῶ δὲ καὶ θαμὶ-
μὰ ὑδὶ προθῶπον τοῖς ὅπλοις διὰ τῶν ὁρῶν σὺν ἐκ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0162
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ οὗτος· καὶ λάθεν ὀρχήσωνται τὸν παῖδα, ἐσπόδου καὶ μνηστῆρα σὺν νύμφῃ καὶ αὔξησον ταῦτα γάμων πρὸς σὸν θάλαμον. ταῦτα δὲ οὐκ ἔλαθεν τὴν βουλήν. ἐδόκει δὲ αὐτοῖς ἄνδρα τὸν πατέρα, καὶ γυναῖκα δὲ αὐτὸν πολὺ ἄρα κρείττω οἰκεῖσθαι, μᾶλλον δὲ ἁρπαγὴν μᾶλλον ἢ γάμους ὄψεως καλλονῇ, ὑμεναίου ἔξον ἐκκλησίαν. ἀφίκετο δὲ καὶ Θησεὺς πρώτου μάλα δικαίως· καὶ ὁμοίως ἔκηλε. ἐπαῖδα δὲ ἀδελφὸς οὐκέτι καμάτῳ κῶς, ἀλλ' ἀπολεμίκως. ἐκ μὲν ἐπαμύνων θέλων ἐκ δὲ ἐκπλήσσων ἀπειλῇ ὁρμῶν. ἀπειλῇ δὲ ἄρα καὶ λύπῃ μέγα ῥοιζοῦλαι κόρης οἰγοῖ ὄστρος. καὶ ἔπρηξε ἰδόσθαι ἀλαλάλας λοιπά·

Μ ἰπεύλεως ἀνὴρ μελάθρῳ ὄνομα ἑρμῆς λυσίονόμου· ὄ-
σμὴν οὗτος ἰδεῖν πρᾶος ὢν καὶ ἀδίκης· λύσοι δὲ
λύαν λαμάλιξ· ξένους δὲ κοίλος παράσιτα καὶ δούλους
αὐτῷ παρακάλα θήκαν χρυσοῦ πλήθος, σὺν αἰχμῇ δὲ
λυκάονος τῶν ἀνδρῶν διάκτορος ὁμαδάρῃ κατορύξε λὸ
χρυσόν. χρὸ δὲ ἀφίκοιτο ὁ ξένος, λὸ χρυσὸν ἀπάτᾳ· ὁ
δὲ φοβερὸν ἔνδον σὺν ἀποδώσων, καλύφθαξε· καὶ
λὸ χρυσὸν λύκορύξεν· λύλοιπος δὲ λὸν ξένον καλύθρο
καὶ σὺν λὸ σὺν περ λὸν λύκος λυκολύων οὕτω καὶ λὸν
θεόν· πλοῦκ ἀπὸν τῇ ταὐτὰ πο· χρόνου δὲ ὁμ
διελήλυθότος, καὶ μὲν λοῦθ' ἑκατὸν ἀφίκοντο·
ὁδέ, ἔθυε μεγαλοπρεπῶς· καὶ ὁμὼν, πεῖτ' ὢν βακχεῖ
εἶχεν· οἱ δὲ παῖδον αὐλοῦ διὸ ὄντων ἔνδον ἀπεφάθη-
σαν ζῶλῃ οἰκεῖα, καὶ μιμοῦμεν λοὺς τοῦ πρὸ ἱερουρ-
γίου, τῶν βωμὸν ἐπ' πρῶφ πεσοῦλ ἐπικαομένων

ταῦτα μετὰ τὸ παρέλαβε τοῦτο τραῦμα· ὁδὲ πρ-
βύτερος ἠμέλησεν ὡς ἀδελφὸν τοῦ ἀδελφοῦ ἀπο-
κτεῖναι, καὶ ἀπέκτεινεν ὡς ἕτερον· οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκί-
ἰδιοῦντες δύο εἰσί· ἀκούσας δὲ ὁ πρεσβύτερος τὸν ἀδελφ-
δικαίως· καὶ θεοσεβὴς ἄνθρ, μακρ· οὐδὲ κατέχοντος
ἐπὶ τὴν ὀφρύν ἠμαρτηκώς, φίξας ἀρ πάσσαλ τῶν
ἑλοῦς βωμοῦ ἠμίκαυτον ταύτην τὸν παῖδα, ἀπέκτεινεν·
ἠκαδὲ ἀγελία πρὸς τὸν μακαρέα· καὶ ἀπολιπὼν
τὰ ὠτειτὰ ὡς ἦχε σὺν ὁρμῇ καὶ θυμῷ ἁρπάσας
σὺν τὴν οἰκίαν καὶ τὸν θύρον σὺν κλεῖθρα τῶν ἑαυτοῦ γυ-
ναῖκα ἀπέκτεινεν· ἐπὶ τούτῳ οὕτω ἐγένοντο τὰ τολμηθέντ
ἁρπάσας· καὶ οὐμηφθὴς ὁ μακαρὰς καὶ τρυφλούμ-
σὺν μολογίᾳ· ὅσα ἐν τῷ δυσκτόρῳ ἑώρα· ἐν αὐταῖς
δὲ ταῖς κολάσεσι τῶν ψυχῶν ἀπέρρηξεν· ὁδὲ παρὼν
μενος σφαγὴν διὰ λιμὴς ἦλθε δημοσίᾳ, καὶ ἐλάφ
λυθοῦ πεσόντος· ὅτας οὕτω ὁ μακαρὰς οὐμενε-
τῶν τὴν δίκαιον· τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν σοφίᾳ ἑαυτοῦ δε-
φλῇ καὶ τῇ πίστεως κος, καὶ οὕτω καὶ τῇ σὺν παίδων
θεοσέβει·

ΜΒ ἐρξης ὁ μακαρὰς τοὺς υἱοὺς τοῦ καὶ διδασκάλας τὴν
μα πλοῦτον ἐλεήμονα ἔχειν· ἐν θαλασσῇ κειμένος ὁμεροῦ
σὺν ζάλῃ· οὐμενῶ πεπλήρωτο ἡ πλοῦτος· ἐν ᾧ δὲ ἀπὸ
τυχῆς εἰς θαλασσὴν· παρέκειτο δὲ τῇ πλοῦτος καὶ σπλ
βραχεῖ ἐν θα ἐτέτρητο· ᾧ δὲ οἱ ξανῆ τὰ μενῆμα καὶ
μὴ δὲ πεπλήρωτο τῶν πλοῦτον, οὐκέτ ἐν ἔμεικον·
δὲ γνοὺς δὲ ὁ ξέρξης ἐόσεα, καὶ πεσόντα ἐν ψυχῇ αὐ
λαιοῦ τῶν ταχίστην οὐμενῶ πεπλήρωτο· ὁδὲ, πάλιν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0164
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

πεσοῦσαν ἀπέκτεινα· αὐξηθεὶς δὲ ὑπὸ ἐλάμβου ἐπὶ τὸν
τῶν μετεώρων διωγμὸν ὑπεχώρησεν· καὶ μηκέτι ὄντος
ὑπὸ τὸν λέφον, ἀπῆλθε δῆμον ἄν· οὐδὲ ἐφάνη
δὲ ἡ πόλις ὅσα πρόφατον· ἀθροίσας γὰρ ὁ βοσπόρου
μυρίάδας, ὑπὸ τὸν ξύλωνας ἀπήλασεν· ὡς ἀπήλασε,
εἶτα πλησθεὶς ἀφροσύνης ὑπὸ τοῦ νήσου·

Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἀθήναιον παρασκευάσας πολυτελῆ τοῖς
ἑταίροις· προϊόντος δὲ τοῦ πόνου ζωρότερον πίων ἀριστίππου
ὑπάρχοντος καλοῦ μέλους ἡσθείς· εἶπεν ὑπομειδιάσας πρὸς
ἀλλήλους τὴν τραγῳδίας πολιτὴν παρελθὼν καταφι-
λεῖν ἑαυτῶν τοὺς γόνυ. τοῦ δὲ ἀρχελάου θυομένου
καὶ νεῶ ἐπὶ Ἑρμαίῳ αὐλὸς δοκεῖ ἦναι ἀπειρίνδο. καὶ
καλός· οὐ γὰρ μόνον δ' ἑαρτῶν καλῶν κάλλιστον. ἀλλὰ ἡ ἀριστίππου ἀστήριος
καὶ θηλυτέρου πόρου·

Ἐραστὴν παρὼν γενναῖον παιδικῶν λιπόσιος λαΐου· ἀρτε- λοιος
σωνίς χρυσίππου τοῦ θηλοπος· καὶ συνθύουσι τοῖς θηβαίοις
ἐπὶ τῶν καλῶν ἑορτὴν τῶν ὡραίων ἐρᾶν·

Ὑμραίος τῆς ἀρκαδίας λυκάων θεφυκέναι ἀμπέλους,
ἐξ ὧν γίνεσθαι οἶνος οὐ μόνον ἡδύς πρᾶτος, καὶ σῦφε ὁ μὴν ἀρκαδίας οἶνος
νεκτάρ καὶ ἄσπετος. νεκτὰρ γὰρ καὶ γεννοποιὸς λίθος
ὅλη σώματος ὁ γένεσθαι, οἶνον· καὶ νῦν
μὲν ἔστον πίνομεν εἰς ἔτος καλὸν κύμενα βαθὺ
καὶ ἁλατὰ κόσμῳ· τότε δὲ ἔστον οὐδὲ πολὺ ἦναι νοσεῖ
καὶ ἀγρωστίδων ἐμποιεῖν, καὶ οὐ ἄσθαι παρέχειν· σὺν
ἀρκαδίᾳ πεῖ κεραμεῖον γίνεσθαι τοῖς βουλομένοις γεύ-
σειν ἀμβλώσεως σύμμαχον ὅτε ἡλεῶν θηβαίων πόλιν

ἀλόξῳ ἀπεδόθη τοὺς ἡνιόχους πάντας σὺν ἱππεῦσιν
ἀφ' ἧς δὲ τῆς πράξεως καὶ λέγεται τοῦ πρὸ ξένους· ὡμεκ-
ρίνατο γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ Φίλιππος ἐπὶ παῖς ὤν· καὶ λέγε
ται οὐδὲν εἶδος δέ τοῦτ' ἄφιππον· ἐτιμήθη δὲ καὶ λέγεται ἐπὶ τοῖς
τοῦ πατρὸς καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ μόνος εἰδὼς ἐφάνη.
ἐφονεύθη δὲ τῶν θεῶν ἔτος ϛ. αἰχμαλώτοις δὲ ἡμέ-
φθησαν ἑξομύριοι.

Λ ἐπὶ τούτου τὸν Λακεδαιμονίων σύλλογον διαλυθέντες
καὶ ὁμολογίᾳ φασὶ μόνῃ ἐπὶ λαμπὶ, ὅτι πανδόνῃ, διαπε-
θρύφθαι τὸν βίον· λαμπὶ, ὅτι ἡ ἀπὸ καὶ ἔαρ ἀεί· πε-
οὶ σὺν τῆς ἡγάθου λεοντίδος συνεφέσαι ἐκ τούτου ἀπὸ ὧν-
τος.

Ε μυμὶ ἡμέρᾳ διὸ ἡμῶν καὶ
ἡγάθῳ Διονύσιος, ἀφεὶ πλουτεῖ, καὶ ἀεὶ σαίνεται,
τῶν ἱππαείνου. Διὰ τοῦ δὲ ἀδελφῶ, καὶ παρέκα,
ἀνεπαύθη σὺν τῷ μέρᾳ· καὶ ἡμεῖν, ἡκολούθει στρατεύ-
ῃ δὲ, ἡμῶν ἰούλῃ, ἔτους ἑξ.

Λ ὅτος τὶς ἦν ἐμὲ ἀφίκετο λέγων ἀλλὰ ἰσοκράτην γε-
μεγαλοψύχῳ παρὰ τοῖς θρόνοις κλαυσούλαθος ἡδέως
λώσοιτο αὐτὸς μακεδόνων. τοῦ γὰρ πανηγυρικοῦ λόγῳ
οὐ ἰσοκράτης τοῖς ἕλλησιν ἐπεδήξατο ἐς μακεδονίαν
ἐλθόντα ἀφικέσθαι. πρῶτ μὲν Φιλίππου ὑπὸ τῶν λόγ'
δύεσθαι. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου, ἀλέξανδρον λογίζε
ἀπὸ τοῦ πρόσω κληρονόμῳ, τῶν ὁρμᾶν τῶν τοῦ Φιλίππου
δέξασθαι παρεσκεύασε.

Μ ἐόντων ὁ ἀγεσιλάου μηνόντων ὑπὸ τῶν οἰκείων πλὴν τοῦ
ἀθηναῖ εἶν στρατηγούντων, καὶ αὐτὸς ἐς ὑπὸ λακεδαίμονος.
ἀφῶν δὲ ὑπὸ ἡμῶν καὶ μηνούσας τὰς τοῦ πλοῦ ἐφύλαττ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0166
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῶ δαιδάλω καὶ ἀποδόντα τῆς ἐξόδου αὐτὸν μισθὸν ἀπελθεῖν. ἐ-
πεὶ δὲ οὐδὲν ἐπράττεν ὑπ' ἐκείνου μανθάνει καὶ πομπεύει
καὶ ἄλλα ἐπιδείκνυται τῶν τῆς μούσου δώρων λα-
μβάνων· ἐν δὲ τοῖς, καὶ τῶν οἰκοδομημάτων τῶν αὐτοῦ καλέσα-
σαν ἐπιτυχόντα αὐτὸν τῇ ποικιλίᾳ, καὶ αὐτὸν ἀφεῖναι
αὐτὸν οἱ ἄρχοντες· καὶ μοι δοκεῖ ὁ μῦθος ἄμεμπτον ὑπο-
κεῖσθαι τῶν μανιῶν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἰδιώτου· ἐκεῖνον
μὲν γὰρ ὁ πολυπειθὴς καλεφώρασε· τοῦτον δὲ ἀθωμάτων
οὐδείς.

Πτολεμαῖος φιλοτέχνης, καὶ πολυτελίζοντας τοὺς φίλους ὑπεδέχετο· ἔμελε δὲ αὐτῷ μὴ πολυτελίζειν ἀλλὰ πλουτεῖν.

Τί δὲ ὄμμα εἶπε τὸν πεπαλαιὸν λιπαρὸν εἶδον οἱ παλαιοί· οἷον ἔλεγον τὸν αὐτὸν καινοῖς μᾶλλον καὶ ὑπολωβῶντα καὶ λείοντα διαμένοντος, καὶ μεσῶν καλλίονα, καὶ πρὸ πολλοῦ πεπαλαιωμένα καὶ ὑπὲρ πολλοῦ ἄξια καὶ ὁρίζων ἀφθόνων. ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἰλιάδος· ὑπὲρ δὲ τῆς ἑτέρας καὶ ὑπὲρ Σπάρτης καὶ ὑπὲρ Μενελάου φόβος καὶ σὺν ἀνδρὶ καὶ σὺν λαερτιάδῃ· ὁ μὲν δὴ λυκοῦργος ὁλκοὺς ἀνθρώπων πρῶτον εἵλκυσε τῶν ἐμῶν ἀφ' ἑαυτοῦ πόνων· τὸν δὲ ἀνωμολογοῦντο ὀξύτητος κινήσεως ἀπεδείκνυσαν ἵππον· ὑπὲρ δὲ πρώτου σιωπάσομαι, ὑπὲρ δὲ τῶν ἰλιάδων, καὶ ὑπὲρ ἀμφοῖν·

Καὶ ἀμφὶ γενέσεως τῶν διδύμων οἵτινες καὶ ὁπόθεν ἦσαν ἡ ἱστορία ἐξενέγκαι διαπλοκήν· πλεῖστον γὰρ καὶ μέγιστον κοινωνίαν ὄνομα σύμπλοκὴν ἔχει, καὶ θεὸν ἀπὸ

τῆς ἀπομαχίας. λόγος δὲ πῶς καὶ σαμψιθοῖ τοῦτον γένει
ὃς φύλλα κυθίδα τῶν κλήματα ἐξῆ. καὶ κόρεις δονδέ καὶ
μελίπεδόν, καὶ σκέτλιος δύο πόδας φασίν. ἀπομω-
νιάσθη πλὴν οἰκοῖοι τηβυλ ὠδίδαμεν σὺν τῶ ἰωνίσ
κολπῳ καὶ σὺν τοῖς πλησίον αὐτῆς χωρίοις λοφαλέος
ὄφιν ὀρύκλη, καὶ σῖμπλα τὸν αὐτὸν σὺν τοῖς μάλε-
μοσοδρόπον. οὗ καὶ αἱ πλῆθαι πλαὶ σὸν ὑδάτων.
οὐ πάρρωθεν καὶ τὸ ἀδώλατον δηλοῦσθαι σῦρ. ὁδὲ καὶ-
όμηρος ἐφιλόφρος ὀλίζος καὶ οὐκ ἀμείλα δύκειν
ἄχθιν σκίβολ οὐ πολῶ. ὀζηδέθεσθαι καὶ σύπειας
πεδ αὖλον ἀπόδεν ἀρα ὄνθολη. καὶ πομὰ χλωρὰ καὶ
τὸ πῦρ σλησίον σὺν χμάζον οὐδεν λιπεῖ οὔτε τῶ σὺν
φύσιν βλήτω, οὔτε τῶ ἰαθλῆ. καίτοι δὲ τὸ σῦρ
νύκλ καὶ μεθ ἡμέρων. καὶ διέλιπεν οὐδέποτε σὺς
ἀπομωνιάσθη λέγοσι, πρὶν ὑπολύμπ πυρὸς ἰλ-
λεῖσις σύμβολος αὐτοῖς. ὅλι ἀπομωνιάσθη ξυμ-
λασίας ἑποίους καλὰ τὸν λακεδαίμονος νόμον. ὠδι-
δαμνίοι δὲ ὠδιδικεῖν καὶ μὴ δικεῖν παρέχοντῶ βου-
λομένω.

Π Τὴν αὐ Φρυνίχος σὸν λιακρύων παροιμί ὠδ ταῦ
καλῶς τί παθόντων. ὑποκρινομένη γὰρ Φρυνίχου
ὑποκριτοῦ τὼ μιλήτου λίαν οἱ Ἀθηναῖοι δακρύ-
σαντα δρέβολον δεδοικότ καὶ ὑποπτήσαντα.

Δ Ἰούλιος ὅτι σὸν οἰκελίας βαδωδίδω ἀπάξω καὶ ἐπὶ τὴν
καὶ σῶν καὶ ὁράμεθα, ὀρεπόμνοι βραδικά. ἀλλὰ δίος
δὲ πρὸς ταῦ καμωδίδω διέκητο ὅλι οὐκοῦν φιλόγελς.

Ε λεῖσι ὀλεομένης καλὰ τὸν ὠδ χωρίον τρόπον, τὸν ὁμερ-

λακεδαιμόν᾽ ἅμας πολίταν· ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντες.
Τ Τὰν δὲ κοσόδον τῶν εἰλώτων, λέγοντες ὡς χρὴ γεωργεῖν·
Α μὴ μέγαλο πλῆ ὀλιγαρκείας κεφαλίδας ὄμοια, ἀπο-
θνήσκοσαν ἕλκε πρὸς τὸ οἰκεῖον σπουδάζοντας κρέως
ἀπολύεσθαι τοὺς ξένους. διέλπει γὰρ εἶχεν σύμμαχον τὰν
μέλοφαν, ποσειδᾶνα. τὰν δὲ ἰσοτεικῶν, ἐπταίκοντα.
τῶν δὲ μοσοίκων ὀλίγιππον. τῶν δὲ πολιτῶν, ὁμήρους. καὶ
Ω τὰ βούλησις ὡς λόγος τὸν ἀγῶνα ἀφῆκεν·
Ο τί σὺ κελαινεφὲς τὸ δρῦς τοῦ φρυγὸς ἐν πεδιάδι
λίς τὸν ἀρμονίαν τὸν φρύγιον, κἀδρα κινεῖται· ἀν
δὲ φ᾽ ἀπόλωνα, ἅρμα τε καὶ ἵππους φ·
Π Τολεμαῖος ὁ φίλοπάτωρ καλλικλείας ὁμήρους μεσὰν αὐτ
μέγαλως ἐπαθία. κὠκλωδέας πόλεις πεῖσθαι
τοῦ ἀγάλματος ὅσας δύλι τοῦ ποσειδᾶνος·
Δ Ἀλάστων δὲ ὀξυγράφος ἐγράφε τὸν μῦθον ὅμηρον αὐτὸν
ἐμοῦσθε. τοὶ δὲ ἄλλοι πολῖται τὰ ἐμμέτρα μέλη ἀρῦ-
σθαι·· Λ ύκοῦργος ὁ λακεδαιμόνιος ὁ κυ-
νὸς πεῖς δίκαιος βουλῆς ἀποφῆναι λακεδαιμονίοις
ὑπὲρ τοιούτου, οὐκ ἀλόγως ἐμέμφθησ᾽ ἁρπάζοντος. ἀπὸ γὰρ
τοῦ ἀστοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι ὑπὸ ἀλκᾶδου
σοὶ μεγάλως φασὶν ἐξ ὧν βουλῆς λίθος βληθείς· οὐ
δὲ ἄλλος διάφοιτος λόγος βαλλεῖα, πάθων τὸ παῖς.
λέγω δὲ ὁλόκ᾽ πεδιάδι ἄλλα, θελκόμενος. λέγων δὲ
τεῖχος. λέγω δὲ ἔφορος αὐτὸν λίμα διακρατερῶ-
σθαι, σοφοῦ ἀποθανεῖν··
Λ ύκοῦργος ὁρίζων ἔγραφε μὴ ζῆν μύρμηκας ἐν
τοῖς μουσείοις ὡς ζῶντων ἐν τῷ δρόμῳ τοῦτο φορτίζε

ζημιώσῃ τὸν ζημιώσαντα ἀποτίσει. πρώτην τὴν ἀμφισβητουμένην ἀγωνιεῖται Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων περὶ Σαλαμῖνος. καὶ πέμπτος ἐγράψατο μὲν Εὔμηλος Ἀθηναῖος οὐ μὴν ἐξήνεγκεν ἀγῶνα. ἔφη γὰρ ἀποβαλὼν τὸν υἱὸν ἀγνοῆσαι τὸν νόμον πέμπτῃ καὶ ἑβδόμῃ. δῆλα δὲ ὅτι καὶ πέμπτος ἐβούλετο μὲν, ἔτρεμε δὲ τὸν ἀγῶνα.

Κλεισθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος τὸν ἐν Σικυῶνι τύραννον ἀπεμάξατο πρῶτος ἀγωνοθετήσας, αὐτὸς δὲ Σικυώνιος καὶ φυλὰς ἐποίησε τοῖς ἀλλοφύλοις. ἀλλὰ γὰρ ὁ λοιπὸν νομοθέτης προσέταξε τὸν μισθὸν τὸν ἀγωνιστὴν κομίζεσθαι τὸν ἀθλητὴν ἐκ τοῦ πρώτου νόμου, ἐν τούτῳ ἵνα μὴ διαφθαρῇ τὸ ἄπαξ κεκερασμένον αὖθις μεῖναν αὐτὸς ὁ Σικυώνιος τύραννος ἐπέβαλε πρὸς τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς, ἀνὶ δόσθαι τὸν ἑαυτοῦ ἵνα μὴ ὁμοιώσῃ τὸ φλαθῆ τελεῖ.

Ἴνδαρος ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις, ἀμαθὴς περὶ τὰ ἀγωνίσματα, ἥττητο κοεΐννης τοῦ κλεινίου. ἐλάγχανε δὲ τῶν ἀγώνων, οὗ ἐκάλει τὸν κοεΐνναν. ἰοεΐννης ὁ σῖνωπος ἔρημος ἦν καὶ μόνος ἀπέρριπτο. ὁ δὲ τί ἂν διὰ πόσου ἐδέξω, ὁ δὲ τίς αὐτὸν ἐξένιξε. τὸν ὕδωρ σὺ ἐρεπομένῃ διὰ τὸ ὑδροποτεῖν τὸ ἐλατικὸν, ἢ ὅτι ἦν πρὸς τὰ πραττόμενα καὶ λεγόμενα σιώπιος. ἠθύμει οὖν ὁ Διοεΐννης καὶ φύλων ἄνερα ἤσθιε. ταῦτα δὴ οἱ πρῶτοι. τοῖς δὲ ἄλλοις οἱ ἄριστοι

θρύμμασι, μὴς ἐχρῆτο ὠὴ φοιτῶν. ὁ οὖν Διογένης
φιλοπόνως κατεσκέψατο τὸ πραττόμενον καὶ μηδὲ-
νὸς, καὶ ἑαυτοῦ γενόμενος, φασὶ τὸν τε καὶ ἴλεως
εἶπαν. ὁμοὶ μὴς οὗτος τὴς Ἀθηναίων πολυτελείας
λεῖπω οὐδὲν. οὐδὲ ὁ Διογένης ἀγθόμενος ὅτι ὀλίγοι
σὺν ἔπεσθαι Ἀθηναίοις. καὶ ἐπεὶ ἑαυτῷ λίκμᾳ-
ζθύμιδν:

Ὁ ἵ τὸ σαυτὸν ἄθλιε σοφὲ περίφρυτο κόσμῳ καὶ σωφροσύν-
ης κράτος γενναῖος. καὶ ταύτην ἐνόδῳ Ἀθηναίοι πομπὴν
μεῖ. καὶ οἱ μὲν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ, ὡὶ θαυμαστίως εἶ-
χον. σωκρᾶ δ' ἐμοῦ γλυκύτερα τὼ ἀρχὼ. ὀλοιν ὦ
λοιύτῳ σὺν ὠὴ σοφῷ, νῦν λιτούμεθα εἶχεσθαι:

Ἀ ἰογένης ὡὶ πολλὰ πελὼ πεῖσθαι, εἰς αὐτὸν τὸν
οἰκετῶν ἕκαστον ὁμοιμεδόντας. ὃς οὐ φθάνει ὠὴ μᾶλ-
λον διαδιδράσκειν, ἀπόδρα. πεφρεπόντων δ' ἅπάντων ἐκ-
αὐτὸν ἔφω. οὐκαὶ σχολὴν μοὶ ὦ μὴ δεῖσθαι, δι-
ογένους. διογένη δ' ἐμοῦ. οὗτος δὲ ὁ οἰκέτης εἰς
δελφοὺς ἀλώμενος, ὑπὸ κακῶν διεσώθη, τὰς
ὀνόματι τοῦδε ἀπὸλλων δίκας ἐκείνους ὠθάνδρα-
δραν:

Ἔλεγεν ὁ πλάτων λεῖς ἡμῖν ἔρχε-
γορόταν ὠὰν ὀμείρους εἶναι:

Ὁ λεωπίας ἰ ἀλεξάνδρᾳ τοῦθ' ὁμένῳ, ὅλιπολὺν χρόνον
ὁ παῖς αὐτῆς ἄλαφος μοῦ, βαρὺ ὠάχθος ἀξέσθαι, δ
θρηνοῦσθ. κἠμοὶ λιτέως εἶπεν. ἀλλ' οὐ
μὲν ὀὠοῦ μεθαρῆν βουλόμενος καὶ ὑπὲρ τοσούτων,
μὴ οὐδὲ τῶν κοινῶν ἀνθρώπου καὶ ἴσων πᾶσιν ὠὰς
μεθαρῆν ἔχοις ἡμῖν τὰ ἀμφὶ καὶ ἄλφης καὶ λεῖς ἑαυτῆς

τέχας οἰκτείρας, καὶ ὑπὸ παιδὸς τετυφωμένον
ἐλεήσας :·

Ξ Σωκράτης ὁ καρχηδόνιος ὁ ἑταῖρος πλάτωνος τάδε λέγει
ὦ φίλοι κλέαρμε καὶ ὑμόνοον φιλίως, ἀλλὰ καὶ
πρὸς τῶν ἀλόγων ζώων κλέος· καὶ οὐ ποτὲ καθ' ἡμᾶς
ὑπ' ἀετοῦ θρεφθεὶς λέων κομιδῇ βιαίως θρυαλὸς ὑπὸ ἱέρακος
φεύγει κόλπους αὐλοῦ καλέπτων· ὁδὲ, ἀσμένως ἐδέξατο
τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποφυγὼν δ' ὑπ' αὐτοῦ ὀδιώ-
κων ἀπῆλθεν· ἐπεὶ δὲ ἐλευθερώσας τοῦ φόβου αὐτὸν,
ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀφῆκε τὸν ὄρνιν ἐπτηνὸν ὅτι
μὴ ὀξέως τὸν ἱέρακα :·

Φ καὶ ξενοφῶν ὅτι θεοδότῃ, πτέρυγα φέλλος ἀφίκτο
σωκρᾶ καλλίστῃ, γῶν καὶ οὐσίᾳ. ἀλλὰ καὶ ἡ καλλίστη
ἦλθεν εἰς λόγους ἢ ἔλθεν· ἐγὼ μὲν σὺ σοφρονίσκου,
κρείττων ἁμὲ δοῦ· σὺ μὲν γὰρ οὐδένα τῶν ἐμῶν δῶν
ἀποστᾶσαι· ἐγὼ δὲ ἐάν βούλωμαι θεὸς σοὶς πτύλας· ὁ
δὲ, καὶ μάλα εἰκότως· σὺ μὲν ὦν τῇ καλλίᾳ αὐτοὺς,
πτύλας ἄγης· ἐγὼ δὲ ὦν τῷ ἀρετῷ ἔχειν βιάζομαι.
ὀρθιάδε κἠ λύσος ἐστὶ καὶ ἀνθοις τοῖς πολοῖς :

Γ ὁδωπίν φασίν ἀστραλίσιν λόγοι ξυμφωνέσαι σώμα-
τ'. καὶ πολὺ αὐτῆς λουομένης ἢ παράδοξα καὶ λάδ-
δόκιμα φίλοσοφ ἐργάζεσθαι τέχνῃ πρὸ ὑξέμνοσε πολὺ
οὐ πᾶς γνώμης, ἀλλὰ δὲ καλλος ἄξιον· λουομένης δὲ τ'
θεραπαινίδων τῷ ἐσθλῷ φύλαπος σωῶν, ἀλλὰ καλ-
πλεῖ τὸν ἑτέρον ἄλλον ὑποδημάτων ἀρπάσας ἀπ' αὐ-
τῆς. καὶ ἀκούσῃ φ' ἡμέρας δικαίζοντος ταμεῖον τ'
καὶ φεύγον κόλπον ἐνέβαλε τὸ ὑποδημα· ὁδὲ ταμεῖλλος

ἴδιον

θαυμάζας τοῦ ὑποδήματος τὸν ῥυθμὸν καὶ τῆς ἐργασίας
αὐτοῦ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ πραγθὲν ὑπὸ τοῦ σύμβουλον αὐτῷ· ἀπο-
σώσαντα δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀληθῆ δίκαιον τὸν
λύκου καὶ ὑποδήματα ἐξ αὐτοῦ καὶ ἄρκτου γαλεοῦ κατάξαι·
τὸν λέοντα, διονεύσιος μετὰ τὴν προσαγορίαν τῶν καλουμένων
ἄρκτων, ἐστείλατο τοὺς δορυφόρους σκέλαδα ἅπαντα, ἐ
μεταγνοὺς. καὶ καθεκάστω μετὰ πολλὴν κατεφίλησε
κλαίων καὶ καλεσάμενος ἑαυτοῦ. ὅτι ὅτε ἠδύνατο εἰφ'
ἑαυτῶν κτίσται τῷ φόβῳ· καὶ πρὸς τὴν ἀποφα-
γοῦσαν εἶπεν· ὅτι οὐκέτι σὺ λέοντα ἔχω·
φρικῶ φοινικοῦν ὕδωρ τὸν ἥλιον καθάπαξ γενόμενον,
σελήνη καθάπαξ· φοβοῦμαι δὲ κυνόμυιαν σὺν ἐμοὶ καιρόν·
λύμπιας τὸ φίλιππον θύγατρι συζῶσα· ὧδε δράσασα
ἀχίμενίδος γυναικὸς τῷ φιλίππῳ γενναμένη πρὸ-
σέπεμψε κώμυθον καὶ δέρμα καὶ ξίφος, ὅτε, αἱρῆται
τὸν δεσπότην·
ἦν ὁ τῶν σύρακοσῶν τύραννος τῶν πρὸς ἑσπέραν κελτῶν
πρὸς ἥλιον· φοβοῦσα δὲ μήποτε ἀνέβουλλον αὐτῷ· ἀπο-
θάμενος ὁ τέλων, φίσκελλον καλέσας τὸν συρακόσιον,
ἀπέθανε πλησμονὴς ὁ τέλων· καὶ δίκαιος ὁ σὰθ
αὐτοῦ φρασάσθω, καὶ τῷ ἐπιβουλῷ ἐγκαλείτω, καὶ ἀπο-
δόσθω τῶν πολιορκητῶν πρὸς πύλας, ἵ σὺ τοίνυν ἐμοὶ
ἐπιτανίσκος γένους τῶν ὅλων παρέξῃ, καὶ διαμείξῃ-
σθαι ὅτι βούλεσθαι, καὶ ἐθαύμασε αὐτοῦ τὸν γνώμην οἱ συρα-
κόσιοι· οἱ δέ, καὶ ἐὰν βουλεύσας παρέδοσε αὐτῷ κολά-
σαι καὶ τῷ δεσπότῃ ἔδωκε· ὁ δέ, καὶ ἐπεὶ ἔδωκε τῷ δήμῳ
ἐπιφανῆσθαι· καὶ ἐκόμισε αὐτοῦ οἱ συρακούσιοι ἐκποδὼν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0173
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

σὺν ἀξιώσαι χιτῶνι· καὶ διὸ τοῦτο τὴν σκυτάλην αὐτὸς
ὑπομένει, καὶ τοῖς ἄλλοις ταῦτα αἰσχύνη μείζονι
ἄρχειν διδάσκει·
σμικρὸς ὁ μικρὸς ἐθαύμαζεν λίκιν Βιάδης· καὶ πολεμίδα -
σκληρῷ παίδων προσελθών, ῥάψαντί ἰλιὰν κτέ. τὸν
δὲ διδασκάλου μηδὲν ἔχειν ὅμως φιλοσώφρονος, σὺ εἶπας αὖ
κοὐδὲν λίμηλα σφρεὸν παρέλθειν· σὺ δὴ ξάνθιππος ὃ -
τι αἰτίνος ἀπαιδοτρόφει, καὶ δι' οὗτος ἀρφαὶ δὲ πάσης.
οὗτος ὠὶ κρίσιν καλοῦμεν θαυμάζω σὰ οἰκελίας ἀρχῶν
ἀθωνίων, οὐχὶ τὸ καὶ ἥπου. ἔνθεν τὸν ἔμοιγε, δίκην
ζητεῖν μὴ ἀποφύγῃ σὺν φύσιν·
ἰ πολλοὶ δὲ τίνος οὐ κρίσθαι τῇ πεῖσι πείσου κρίσιν, ὀδὲ
εἶπεν· οὐδὲ τῇ μείσει· δαδοὶ καὶ γὰρ μὴ ἀγνοοῦσα καὶ σφα -
λεῖσθαι δ' ἀληθεῖς. εἶτα τὼ μέλαν ἐμβολὴν αὐλεῖ τῆς λα -
κεδαίμονος. πεῖθόμενος οὖν ὅλιθώνιος αὐτὸς καλεῖν ἀ -
θηναίων πολιτῶν, δείξαμεν οὖν ἥπερ ὅλιξάμεν.
καὶ ὁρμῆσας πρὸς βία λακεδαιμονίζειν, τὸν δὲ κελεθικὸν ἐ -
ξιέναι πόλεμον ὠὶ δὲ ἀθωνίζειν. λεγάδεμι -
δαν παράδοξον πιεῖν λακεδαιμονίζειν ἀδεῶς σὺν πολε -
μοθυμοσύνας. τὼ γὰρ σὰ τοῦ μόνον ταλαιπωρεῖν ἀρ -
διδράσκοντας, θαύματον ὑπ' τῶν πόνων ἐχρεῖν προθύμως
ἀλλιπέσθαι. εἰ δὲ φασὶν ὠὶ λέγειν ταῖς αὐτοῦ πράξε -
σιν. ὅλι τὸν, τῶν δι' οὐσίαν ζῆν βίον παρημεροῦσθαι -
καὶ τὲ καὶ διὰ βίους. ὅμως ἐσαγὰρ σὺν τῷ δήμῳ ἴσους
θεοῖς μεμίξεσθαι κακῶς. καὶ ἀπαλλάξας τῶν μεκρῶν
μὴ δὲ ὀλίγον διαφέρειν·
φιλίππης φρατίους ὁμαδίσωσιν αὖ τίνα πεμίδω, ἔφη.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0174
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

διατοὺς λέγοντας ὁ λίδικαιος εἶναι· τὸν λίμεν αὐτὸν
πολέμιον ἡγοῦνται, ἢ τὰ ὠὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς πρᾶξαι· οὐδὲ
οὐκέτι ναῦς βούλονται τοιούτους ἄνδρας, οἵτινες τῶν αὐτῶν ἐν-
μισθίας καὶ οἰνοχόους ἔχουσιν· ἐὰν δὲ βιάσηται τὸν
λακεδαιμόνιον ἐλεῖν ἐπὶ τὰ ναῦ καὶ δύνηται αὐτοῦ βα-
κτρίαν· οὐδὲ πλεῖν θέλουσιν· ἀλλὰ σφᾶς αὐτοὺς ἀπο-
λείπουσιν καὶ ἀναλίσκουσιν· ὅταν μὲν γὰρ ὦσιν
φωκίωνος μεμνῆσθαι ἀποθνήσκουσιν· εἶπεν ὁ φωκίων·
εἶτα οὐκ ἀλλὰ πᾶς θούδιππε μετὰ φωκίωνος ἀποθνήσκ[ει]·
πομπεῖ ναύσας ἐφ' ἁλκιβιάδου θανάτου, ἐπανελθὼν αὐτὸς
λακωνίκης· ἐὰν τὸ πολλοὺς τῶν βοιωταρχῶν πεζοὺς
μόνους παραλαμβάνωσιν· ἐὰν μὲν οὖν σὺν ἀρχοντας ἐκέλευσ[ε]
τὸ αὐτὸν τῶν αὐτῶν διαφέρειν ἐὰν δὲ βιάσηται ἄνευ[ς].
αὐτοὺς δὲ παρελθὼν τὸ δικαστήριον, οὐκ ἄφ' ἑκόντας
ἔχειν αὐτὸν ἔργων βελτίους· φόβῳ· ἐξίου ἀποκτείνειν
αὐτόν· ἐπορεύοντο δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν μὴ βουλο-
μένους θανάτου ἐπαμῦναι· τῶν μὲν λακωνικῶν
πρὸ πολέμου· τῶν δὲ συμμάχων ὅσοι· οἱ κατὰ δὲ
μεσόγειαν διέβαλλ[ον] καὶ ῥᾳδίως ἐπανάγεσθαι
τὸ αὐτὸν ἀρχαίας· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἑλληνικοῖς τῶν αὐτῶ-
νομίζω· καὶ ἀφεῖναι αὐτὸν ἀναπεπτωκότων οἱ δικασταί· ἐ-
πανελθόντας δὲ αὐτὸν αὐτοῦ δικαστηρίου, μεμιτάτου
κακίστου ἔσται· διὸ πρὸς δὲ πάντας ἅπερ τοῦτο μὲν
ἀποδόσασθαι ἀλεξάνδρου μέρη· θηβαῖοι δὲ πολλῷ
κάτω δὲ πάθοντες ἐκρίνασθαι θανάτου·

τὸ μὲν ὀρθὸν πάντας ἀθηναίους αὐτοῖς αὐτοῖς εἶναι·
καὶ ἕλεσθαι τῶν πόλεων ἀλλὰ εἶναι· μισόθεος δὲ, οὐδενός·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0175
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ οἱ ζωγράφοι δὲ καθ' ὅσον ἐποίουν αὐτὸν καὶ αὐτοὶ
ὡς τῆς σκηνῆς. εἶτα ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπεκόπτετο
ἐσωδομὴ τεῖχος ἑλκοειδὲς ἐς κύρτον τὰς πόλεις:
Π ὡς δ' ὁμολογοῦσι θεμιστοκλέους τινὸς καλλιτεχνήσαντος κάθοδον
ἐπὶ τὸν βίαιον· ὁδὲ, ἀποκρίνασθαι θέσπιν ἰδεῖν ὁλύμπια
ὡς τρεφόμενος ἐς τὸ πρυτανεῖον: Ο τιδιόμιος
ἐν μέρει λίεσθαι φαρμάκοις· λεπτίνου δὲ τὸν ἀδελ-
φὸν σῶσαι δαιδάλῳ ζωὴ ναυμαχίαν πρὸ τῆς ἀπολύσεως:
Δ ὁλίσθησι τῆς ἀγαίας αἱ σάξαι παῖς παραύλαις δράκοντ'
μικρὸν ἐπεῖδε, καὶ ἔτρεφε μετὰ τῶν τῆς οἰκίας· αὐ-
ξηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀκούοντα.
καὶ ἤθη ἐμβάλλοι καὶ οὐκ ἐκάθευδεν αὐτός. ἐπεμέλη-
σαν δὲ μάλιστα ἤθων ὁ δράκων τῶν πολιτῶν ἐπὶ
ἑρμείου ἀπελύθη. τέρπετο δὲ ὁ παῖς μεδωΐας ἐνομῆς
ἀπολύεσθαι ἐπωΐων λυγαῖς πρεῖπεσών, μετ' ὤν
ὠμιλίκων βοᾶς γενομένης, ἴδοὺ δράκων. καὶ ἐκεῖ
διεσκορπίζετο. οἱ δὲ, ἀπέκτειν. αὐτὸν δὲ πρεσβεύεσθε:

Βιβλίον τεσσαρακοστὸν δεύτερον:

εἰσοπτάλης ὁμικομένῳ σοφὸς ἀνὴρ
καὶ ὧν καὶ ἐναισίμων, ἐπεὶ τὸς
αὐτοῦ ἀδελφὸς τὰς ἀφιεμένας
αὐτῷ ζυνδελφοῖς λιμὰς, ὠνείδιζον
πρὸς αὐλίπαζον περὶ τῶν φθι-
στ' ἀνδρῶν ἐνδελφοῖς ἀφιεμένων-
μοι καὶ ὧν ἀφῃρημένων, οὕτως ἔχω ὡς μετέμοι σοφὸ-
δρᾶ μεῖζον ὑπὲρ αὐτῶν· μετέμοι μενδεμέλδν· οὐκ ἂν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0176
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

δὲ τῷ φιλοσοφίᾳ ταύτῃ. οὐδαμῶς καὶ ἀγνοίᾳ ἐγωγε τοιοῦτον τι δείσοιτε λος· ἀλλ' ἔρωνων τῷ ὁμοίων ἦν ἀρχαίων μὲν μεταβεῖν· ἢ λαβοῦσα ἀφαιρεθῆναι· οὐ μὲν γὰρ οὐδὲν μᾶλλον τὸ μὴ τεῖχος εἶναι ἀποφηνάνει· ὅτι δὲ ἀγενὲς τὸ τεῖχος ἐστὶν

τοῖς δυοῖν τοῖς παρελθοῦσιν ἀδικαίνειν μᾶλλον τῶν
ἀδίκων πεπαύσειν. ἀνοσιώτατα γὰρ δὴ τοιοῦτον
καὶ ἴλεω δίκαιος ἀπόλοιτο. πεφυκέναι δὲ ἐφή-
μερον λέγω νῦν ἐμέ. καὶ αὖ πάλιν τῆς ἡμέρας ἀδέ-
κεινος τὸ μέρη. καθὸ οὐδεὶς ἢ πράττει τι, ἢ ἐρεῖ τι.
μόνον γὰρ ἔφασκεν εἶναι μέτρον εἶναι τὸ παρόν. μᾶλλον δὲ
τὸ φθάνον, μήτε τὸ περισκοπούμενον. τὸ μὲν γὰρ ἀπο-
λωλέναι, τόδε, ἀδηλον εἶναι, εἰ πρόσεστιν.

Λακεδαιμόνιος οὗτος ὁ νόμος. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐᾷ ἐν
μὲν ἀνὴρ Λακεδαιμονίων δύο ὁρᾶσθαι τὼ χεῖρε,
ἢ ἵν' ὅτιον τοῦ σώματος ἔχειν ὑπὲρ τὰ γυμνοῖα. οὐδὲ γὰρ
τὸ μὲν, ἀρτὶ ὁμολογεῖν, τὸδε, οὐχ ὁμολογεῖν δύο δὴ
περισκέπτεσθε δὲ τὸν νόμον, καὶ δι' ὅλου μὲν μέρους
οὐδὲν τοῖς ἀφόροις τοῖς ἐφ' ὅσον πεῖσθαι γυμνὰ
δημοσίᾳ. καὶ ἡμεῖς ἢ σὺν ὑπλίταις καὶ ἐρρωμένοις οὐ
ξὺν ὑμνοῖσιν οἰόμενοι διαλύσειν καὶ διαφορᾶσθαι
ἥκω οὗτος. ἀδέτι χαίρομεν τοῖς αὐλοῖς ξὺν μελῶν ἢ λεῶ
ὑποδύσεως καὶ ὑπωλφόμεθ' διὰ τὰ ῥαθύμως ἔχειν πρὸς
ἀλλήλους μὴ φαίνεσθαι καὶ ἐοίκασιν οὗτοι. ἔτι δὲ
καὶ φρονίμως οἱ ἔφοροι καθεκάστην πολίτας μὲν
πείθουσι εἰσάπαξ αὐτὸς μὲν ἀπολιπεῖν τὸ κόσμου
τοῦδε ἔνδον. ἔστι δὲ ὅτοισι ξυμμεδαίμονι εἶναι μόνῳ.
οὐδὲ παράλογον ἐκ τῶν ἀεὶ ἐξηλαυνόντων τοὺς
ξένους καὶ ξὺν νοῦσοισιν καθαρσίοις. οἱ αὐλοὶ μὲν κλήσουσι τὸν
πολὺν δι' ἄδου ὑπερσορέοντα ξὺν σώματι, καὶ ὑπερπλώσει
διάρρυφωσάμενον αὐτῆς σκιλλοίας τῶν θεσμένων κα-
λῶς ὄν. καὶ ἡ πλανᾶ αὐλὸς φύσις πολίμοισιν. ἐνίκα

τὸν βίον ἀβίωτον ἀπαίτιον δὲ καὶ ἀνίκητον μᾶλλον
λακωνικὸν δ' ἴσως τὸ μεθαρμόσαι. φέρε γὰρ αὐτοῦ τὸ
εἶδος καὶ τὸ τοῦ σώματος διάθετον αἰσχύνην καὶ κλα-
κεδαιμονίοις καὶ τοῖς νόμοις.

Α νὸ εἰκόνας ἀριδαῖος ὁ πολύκλειτος ὁ ξωγράφος καλὰ τοῦτο.
τῶν μὲν γὰρ ἴσις ὄμμις χαρίζεται. τοῦτο δὲ, καλὰ τὸν νόμον τὸ
τᾶς τέχνας. ἐχαρίζετο δὲ τοῖς νόμοις τὸν ξόανον καθέ-
καστον αὐτῶν εἰσιόντων. μετετίθετο καὶ μετεμόρ. πρὸ θύ-
μνος τᾶς ἀκάνθας ἔφη τὸς φρύγας. πρόυθηκε οὖν ἀμφὸ καὶ κύ-
νας πόλιον ἔπωιεῖτο. καὶ δὲ ἐτρόλα, ἐγέλατο. ἀπολαβὼν
οὖν ἔφη ὁ πολύκλειτος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὦ φέλτατε ὑμεῖς
ἐπαινεῖτε ταῦτα δὲ ἐγὼ θαυμάζω ἐγώ.

Ι πρόμαχος ὁ αὐλητὴς τᾷ αὐλᾷ μαθητὰς αὐλῶν κἠπέτρμεν
καλὰ τὸ αὐλεῖν, ἐπανέθηκε δὲ ἀπὸ τῶν παρόντων. καθί-
κετο αὐτοῦ τᾷ ῥάβδῳ καὶ ἔφη κακῶς κὐλίκας. οὐ γὰρ οὖν
οὕτω ἐπάνομεν.

Κ ωνὴρ δ' ὁ λακεδαιμόνιος, ἀπὸ δὲ πλεόνων φιλοάκροσιος
πόμενος, οὐδέποτε ἐκλαλάκτας ἦν. ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ
παροξώνοντος, αὐτὸν ἀπεῖπεν ἵνα μὴ ἀπορρίνηται πα-
τῶν· ὅτε καὶ πρὸς ὑμέφρονος καλεομένου, τὸν αὐ
γὰρ ἄφαλε. ἀλλὰ τὰ ἐμοὶ σύμφερα.

Π εοικὸς τοῦ φωκίωνος λθηναίοις τὰ μὲν πρακτικὸν
ὄντα, πεφιλημένος καὶ μέγα φρονῶν, περιθεὼν τᾶς φω-
κίωνι, χρήσιμος ἔφη τὸ ῥήτορι φρόνιμον εἶναι ἢ ἄν-
φορεῖν παρὰ τὸ πρακτικόν. καὶ ὅς, οὐδέποτε ἦσθ'
οὐδενὸς ῥᾶτ' ἂν οὐ λῃρικὸς δοκεῖν εἶ τοιοῦτος.

Φ ιλίππος πρὸς λλεξάνορον ἔφη ποτέ. σὸξενς φρονίζεν,

ἀλλὰ μὴ ἐσοφοὶ μόνοι, καὶ μεγαλόνοοι ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ
λόγων τὸ μὲν βιαίως ἄρχειν καὶ πικρῶς, καὶ αἱρεῖν τὸν
καὶ ἀπολύειν δήμους κοινοῦ εἶναι. τὸ δὲ ὑγείας πρό-
νοιαν καὶ σωτηρίας τῶν ἀρχομένων, εἰρήνης ταῦτ'
ἀγαθά. ὅπερ τοῦ βασιλέως ὁ σοφὸς πρῶν, ἰ-
δίαν μὲν οὐκ φιλέριον εἶχε καὶ μεγαλεῖον ἵνα ξένη τοῦτο,
καὶ τοῦτο ἐριζόντο αἰχεῖρα αἰ βασιλεῖαι καὶ. πολίτως γὰρ
οἰκεῖος οὐ βίβλιον οὐ διδοῖ ἵν' ἡ ἀπουσιάζοντι καὶ σε-
μνὴν ἀναπνεῦσαι, ἢ γενναῖον τι καὶ λόγου ἄξιον βουλε-
ύσηται. ὁμοίως καὶ πολλάκις χρὴ τοὺς τοῖς ἀν-
θρώποις. ὁ ἀγαθῶν. τὴν δὲ τις οἷον ἐπανορθούμενος
αὐτὸν ἐβούλετο πειρᾶσθαι, τῶν αὐτοῦ δραμάτων,
εἶπεν. ἀλλὰ σὺ γε γενναῖε λάλησας σεαυτὸν τὸν ἀγαθῶν
αὐτοῦ ἀγαθῶνος ἀφανίζων. οὕτως καὶ μὲν αὐτὸς ἀνὴρ
δικαίος, καὶ σὺ δοκεῖ αὐτοῦ τραγῳδία ταῦτα εἶναι.
τραγικὸν τὸν κιθαρῳδὸν ὑπὸ ἑξαίτοις ἀμφιλαφῆ.
ὁδὲ. ὑπὲρ ἀνθρώπου. καὶ γὰρ ἔτιμεν οὐκ ἔχων καλ-
λωπίδα. ἀλλ' ἐξ ἑαυτοῦ ἀφικόμενος. ὑπὲρ ἀποδεδειγμένων τὸν
ἀνδρὸν διὰ τὸ περὶ τῆς κοινωνίας τῆς καλλιπώγωνος. ἐπεὶ
δὲ καὶ ἄλλον εἶδεν εἰσιόντα, καὶ ἄμισον. καὶ δόμοι τινὰ ἀν-
κλησιν αὐτοῦ πώποτε ἔχειν, πάσι τοῖς καλλιτέχνοις περικρη-
μνίοις, σὺ δὲ ὁ τραγῳδικὸς ἔφη περὶ τοῦ ἀκόλουθ.
ἀπίωμεν σὺ δὲ τῷ φη. ἐοικασι γὰρ αὐτῷ πεῖσμα
ἔχειν φάτνην, ὑπὲρ οἰκίας ἀρόντα πανδοκεῖον.
ὅτος τις διαφοῖτα λόγων δεῖ σωκρατικοὺς λόγους ἐοικέναι
τοῖς παυσωνος γράμμασι. καίτοι καὶ παυσωνα τὸν
ζωγράφον ἀκούσαι παράδηνος γράφαι ἵππον καλινδού-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0180
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μενον. τὸν δὲ γράψαι βέλοντα. ἀναπλοῦν τοῦ τὸ
πινάκιον ἐκδόντος, ὡς πρὸ τοῦ ὁμολογεῖ γράψαι. ἀπο-
κρίνασθαι δὲ ξωγράφον ὅλιγα δέοντα τὸ πινάκιον οὗ τὸ κα-
λλυνόμενον ἐγκαυστικὸν ἔχοντα. καὶ δεῖ σε πρὸς μικρὰ
διαλέγεσθαι. εἰ δοκεῖ πῶς αὐτοὺς χρῆναι ὀρθοῦν ἔχειν. οὐκ
ἐβούλετο δὲ ἄρα ἀπεχθάνεσθαι τοῖς πολλοῖς διαλε-
γόμενος. καὶ διὰ τοῦτο αἰνιττόμενος αὐτοὺς παρῄνει καὶ
ταλάντου.

Ἰ πωλητικὸς ὁ καλλίου ἐβού-
λετο δωδεκάωλον, ὥστε εἶναι τὸ πεδίον ἆθλημα. ἡδέως
οὖν ἐβούλετο πρὸς πολὺν κλῆρον καλοκαγαθίαν ἀγαγεῖν
οὐκ ἔφη πρέπειν ἐξωνεῖσθαι δωδεκάωλον, οὕτω δόξειν ἂν
ὃ δώδεκα, ἀλλὰ ὁπόσων ὄντα. ἀλλὰ γὰρ οὖν οἱ ὁρῶντες
τὸ χωρίον ἐμεμνοντο τοῦ πολλοῦ κλήθρου. ἀλλοῦ κἀκεῖνο
ἄλλαθι.

Ϛ σωκράτης ἔλεγεν ἀρχὴν εἶναι τοῦ
οἰκίαν ὠνεῖσθαι ἀνάλυσιν ἐξαρκοῦντα ἑαυτῷ καὶ τῶν
ἀναγκαίων ἵνα αὐτῷ καλλιτρέφῃ. ἐκ αὐτοῦ δὲ οὐδέν. διὸ χρὴ
ρωθμὸν ἀφικνεῖσθαι σὺν τοῖς ἀποδεῖν τοῖς βουλομένοις θεάσα-
σθαι τὸν οἶκον. διὰ ταῦτα δὲ ἀρχὴν λάβον, μηδένα εἰς μακρὸν
ζημιοῦσθαι ἑαυτὸν μηδὲ πένα δύνασθαι χρήματος καὶ δεῖ λέγειν ἔφη
ὧν οὐκ ἂν ἀφέλοιτό τις τοῦ ἀποδόντος.

Ἀ μειρακίου ὁρ-
γιζομένου τῷ οἰκέτῃ, εἰ ὥσπερ ἔφη, οὐκ ἂν μείλιον ἐμβάλοι.
ἀλλ' ἐγὼ λύσω αὐτὸν ἄρχω. πολλοὶ γὰρ τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ
εἶναι λέγουσι σὺν τῷ ἐμὲ λύσαι θεοῦ μὴ τοὺς ἀλλοὺς
ὀπίσω καὶ λύειν μείλια πολλαπλασιονάκις.

Ζ Ἀ ρχύλας πάλε ἔλεγε σωφρονεῖν. καὶ τῶν καλῶν ἀκουμένων
λάβετε τοῦτο ὄνομα τῶν. ἡδέως τε ἐθίζεσθαι ἡγητέον ἀ-
πράτων, οὐκ ἀχρήστους, ἀλλ' ἐσθίειν ποτὲ μὲν αὐτά. ἡδέως

δὲ καὶ ἀπὸ τοίχου. ἀγέλασε μὲν ὁ Εὐπόλις ἐβιάζετο. οὐκ ἐβιάσθη Εὐπόλις. Ὁ βασιλεὺς ἀνὴρ παιδαγωγικός. καίτοι οὐκ μικρὰ τῶν λόγων σύβαριτῶν καὶ αὐτὸς ἐρρύφων τοῦ πλοῦτου· οὐ μὴν ἐδιαίτησε τοῦτο ἰσχναίνων παραλείπων καὶ ἀμελούμενον, ἀλλ' ἐπήξεν αὐτῷ πικρόν. γελοῖος δ' αὐτὸς τὸ ἔρημα παραβαλλόμενος ἀπάσας καλεῖ τραγῳδίας ὅτε πῦρ μὲν ἐξέλιπεν οὐσίαν σύβαριτικὴν ἐρέλαα. ἐδάκνε δὲ αὐτὸ ἡ μνήμη μὴ βλακώσας διὰ φιλωδίαν γελάσαι, καὶ ἄλλον οὐδὲ σύβαριτος τις ἐλέγετο ποιητὴς μετὰ Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον, ὃς μόνος λυρικὸν πόλεμον πρᾶτος ἔσαι μεγίστης οὐδὲ ὑποθέσεως λαβόμενος καὶ ὠδὴ πολεμικὸς αὐτή. Ὁ τὸ ῥύξος τὸς Τέρμυος βαλόμενος ὀξὺν ἐν τῇ λεοντῇ σου ὠμοφαγίας, καὶ ἐς καλὸν αὐτὸ ἐβάλλας, ἐν τῷ λοιδορεῖσθαι μηδένα μηδὲν διαλέγεσθαι, μήτε κοινὰ μήτε ἴδια, καὶ σὺ δὲ πρᾶγμα ἀνεμέμνων καὶ ἀχλεπόν. ἀποφίσιος δὲ σὺ τοῦ Τέρμυος πρόφασιν καὶ ἀλλήλοις σύλλογον, καὶ ἐχθρούς μου πρὸς ἀλλήλους, καὶ σύνεσορων λειμῶν· καὶ αὖ πάλιν γαλεωτὸν καὶ βλέμμα φαιδρὸν, καὶ ἐν τοῖς σκυθρωποῖς καὶ δύσκηδος ἐν καιροῖς αὖ σὺ ὠμοφρῦόμενος εὐθύμιος· τὸ τῆς ψυχῆς πάθος σὺ δὲ προσώπῳ τὸ ποιόν διαδηλοῖς, ἐλεύθερον τὸν Τέρμυον. καὶ ταῦτα ἐν ἴσῳ τέξεσι τῷ αὐτῷ πάθει κακὸν, καὶ ἰδιοποιοῦ μᾶλλον διὰ τὸ αὐθαιρέτως ποιεῖν. διὰ λόγου σὺ ἐκεῖνος, καὶ δι' ἔργου καλεῖ πάλιν. ταῦτις οὖν ἀθυμεῖ τῇ ἀνεμώλιᾳ καὶ ἀσωφρονῶν, καὶ τῷ μοναρχίαν καταλύσαι διὰ λόγων, ἀφίησι φεύγων ἀδόκητα, ἔβλαψε γὰρ πολλοὺς ἄμεμπτα, καὶ βουλεύσεις τοὺς ἀκηρύκτους. πείθεται οὖν αὐτὸν ὁ

πεῖλθον τὸ πλῆθος, καὶ ὁ ὄρμος κἀκεῖνος οὐκ ἤχουν.
κἂν ἀπελθὼν πείθῃ τὸν ὄρμον· ὡς οὐδεὶς αὐτῶν ἤκουσε
ταῖν μύσταιν οὐκέτι. σὺ δὲ σοὶ αὐτοῖς ἀπόχρα εἶναι.
ὁδὲ ἐπαινούμενος καὶ λόγῳ πᾶσι μὴ μόνον ἴσθι γλῶτ-
τάν σου σώσασαν σοὶ λέγει, μὴ δὲ μόνον ταῖν χειρῖν αὐτάν, ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. τὰ σὰ φύσεως ἀπλᾶ ἔστω
ἡδονεῖα καὶ ποδῶν ἔχει ἀφίκεσθαι τοῖς δορυφόροις.
ἵνα δὲ μὴ λάθῃς λαθὼν ὁδί, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν ἀνόητοι.
ἢ μὲν ὅπλα ταῦτ' ἔστω δορυφόρων ἐμπαίσωσιν τὸν ὄρμον ἀπ-
ελθεῖν αὖ.· Κλεινίας λύκῳ ὡς σπουδαῖος ἐλύζε-
σθον· τέσσαρσι δὲ τοῖσδε φίλῳ· οὗτος ἡ πόλις ἐς ὀργὰς πε-
πτώκοι, καὶ ἔχειν ἀπαλλαγὰς ἐκείνου ἡθύμου, ὀργὰς δὲ μὴ
ἔστω ἐμοὶ ἐκείνας ἐπιθυμεῖν ἀστὰς καὶ ὀργὰς καὶ ὠθισμοὺς
γένηται· ὅπως διάκειμαι τοῖς λόγοις ἐμοὶ μὲν ἀκήκοεν.
τοῖς δὲ δεῖ πιθωμένοις τοῖσδε λόγοις ἀπειρίνεθ. ἐμοὶ μὲν
ὅτι πράττομαι· δοκεῖ δέμοι καὶ ὁ ξυλλαβὼν ἀμείνων εἶναι
ἢ κιθαρῳδὸς πρὸ ὁδῶν, καὶ λακκίας τῶν πρὸ τέρων ἀεὶ δεῖ
μὴ ἐμμένειν ἀστὰς ἄσων, τῶν μὴ ξυνίντα καταλάζειν.
μοῦσοι κοὶ γὰρ οὖν, τῶν κιθαρῳδῶν πρώτων ἐν τοῖς λαφύροις
ἦλθε:· Χρημάτων κατεφρόνησε καὶ μεγαλο-
φροσύνης ἔπεσχεν ὁ ῥώνιος ἐν πενίᾳ δὲ ἐν πολίτου δό-
ξης πλουσιώτερον αὐτοῦ· τὸ μὲν κοσμεῖν σκοπὸς καὶ θρασυ-
νόης· τὸ δὲ μὴ τοὐλάττω πρᾶξις. καὶ οὕτω καὶ ἄλλοις
ἐν βούλου ἐπικουφίσαι τῆς πλείας τῶν ἀνάγκων τοῖς
ἀπόροις. τὴν δὲ οὐκ ἔπη, μὴ αὐτοῖσι λαὲ ἐκείνων ἐ-
φάνη χρὲ καὶ σύννου χάριν ἀρίστιον, ἀλλὰ σὺν τῇ
ἡδονῇ· οἱ γὰρ μὰ ἀφεθέντες, ὑπὸ θεμένοι βίς σωθέντος

πεδαμόμεθ' τῆς ὀργῆς τὰ ὅπλα καὶ βλοσυρῶ χρώτω ἀ-
μαχον, καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιόντων δυνάμενον ἀπεκτεῖναι δεῖ
δοκοῦσαι : Ἐσπίαν δὲ πολὺ πρὸς ἀμήλικα οἱ
ἄνδρες ὁμοσπουδίαν μόλις ταύτῃ βαρεῖ. ἀνὴρ οὖν
ἐν αὐτοῖς πολιτικὸς τῶν φίλων πρόθυμος ἀποδέξοντας τ'
ἐπαίρων πόλιν σὺν δίκῃ δεῖν σὺν μέτρῳ, μεγαλωσ-
έφη. ἀλλ' ἐπὶ κεφαλὴν καὶ πολλὰ πρὸς λίνας. ἵνα
μὴ δοκεῖν πρόθυμος οὐκ ἐρῶντα ἀλλὰ πάλιν ἡμῖν
αὐτοῖς ἀρξόμενα πολεμεῖν. καὶ ἦπον. πᾶν. καίτοι
ἐδόξε καλῶς λέγειν πᾶν οὕτως ἔλεγεν ..
Ἀρκεσίλαον τὸν Ὀξακαδημεῖ ἀνδρὸς ὁποῖος ἐλοι-
δορεῖτο πρὸς φθαρῆς ἀνδρὶ καίτοι, σὺν ἀτόρᾳ. ὁ δὲ,
σφόδρα μεγαλοφρόνως σὺν θεῷ ἐώρα μελίᾳ ζῶντας
πολλοὺς, αὐτῶν ἐπορᾶν διαλεγόμενος. ἵνα ὁλοιδόρων
σὺν πλείστην ἀχμὴν ἀκούοντων ἀπεστρέφοντο
καὶ μανίᾳ ἐπεκάλουν τῷ ἀνδρὶ, .. Ἐπὶ δὲ
ἐπὶ νᾶ μελίᾳ αὐτίκα ὅσοι δὲ ἐπιφυόμενα τῶν καὶ
φθήρουσι ἀεὶ ταῦτα σὺν πλοῦσι; πεῖν δῶ μέδ λίνος ἀπ-
λαβέσθαι :. Ἀγησίλαος οὖν σὺν βουλᾷ ἀκρίτως
ἀποκτείνειν δὲ σὺν ὄλας νύκτωρ ἐπὶ τῶν τῶν θηβαίων
εἰς βολῶ : Ὡς μηδὲ σὺ τὶς λοιδόρητορα πυθέσθαι
ὄλιγα κακὸς ἐστὶν. ὃ δὲ οὐκ ἠρμόσθη. τὸ γὰρ σῶφρος οὐκ
ἐπέρρεπ' ἀνδρὸς. ἀπεκρίνατο δὲ αὐτῷ. ἡ γὰρ ἐχίσον χεῖς
τῶν πολιτευομένων ἀθῶν ποιεῖν ἀνθρώπους κακὸς. μέγα φο-
νῶν δήλον ὅτι μὲ διαλέγεσθαι τῶν τοιούτων. καὶ ἡδονῆς
μὲν ἀδικεῖν, ἧς μὲν τοῖς πονηροῖς παρενεβάλλετο.
ὅλως δὲ βέβαιον δὲ πυθέου σύγαρμόνων ἀδικοῦσας

κακός· ἀλλὰ καὶ ὁ Σμυρναῖος Δίνικος παραίτε μοι κριτ-
Ο πλούσιος ἐκ μέσης Λακεδαίμονος χρήματα, καὶ ἐμὲ
δοξεῖν Λακεδαιμονίζειν παρωμοσθεῖν τε τὸ πεζὸν μέλος
ἐσθεσθαι τὸ κελεῦον ἄβατον εἶναι χρεὼν καὶ ἀργύρεον
τῶν ἀσπίδων· ὧν οὖν φρονούντων ἐγὼ δι' ἐκ μέσης φεύ-
γοιμι Σικελιώτης καὶ Λυκοῦργος, καὶ τοῦ
θείου ἄξιον· οἱ δὲ πεζομέλιοι, διεβλήθην· καὶ
ἐκ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ, καλαμίκρον ἐπέλιξεν·
Α λύπων ὁ καρχηδόνιος, ἐπὸ τοῦ φῆς ἐμοὶ δικῶν ὅροις δι'
ἡείου διαμένειν· ἀλλ' ἐκ τοῦ φήμας ἐπ' αὐτοῦ κα-
λοσπρεσθαι κρείττονας ἐκ καλὰ τῶν φεύσιν ἐμῶν πρόσω ἐ-
λαχεν· ὀρνίθας γὰρ ἐμοὶ ὧν ἐμοὶκῶν πλουτόλοις πειθήν,
ἔστρεφ ἐμοὶ τοῦ αὐτοὺς, ἐν διδάσκων μαθημα λέγειν· θε-
σεῖς ἐστὶν λύπων· ἢ δὲ ἐκεῖνοι μὲν φωνῶ ταὐτὸν ἀκού-
οντα, ἐστρατεῖς ταύτης ἐγένοντο, ἄλλον ἄλλοα διάφ-
κειν οἰόμενος διαρρᾶσαι τῶν ὀρνίθων τὸ ἐπ' ἐμοὶ
μέλος· οἱ δὲ, τὸ πλεῖον ἀπολύσαντον ἅπαξ καὶ ζῆν
θεσεῖας λαβόμενοι· καὶ ἀ ἤθελε ἐμοὶ δοφ αὐτοῖς ζῆθον
τὸ οἰκεῖα κόσμον, καὶ τὸ τῶν ὀρνίθων ἐμοσοφίσθαι μα-
κρὰ, χαίρειν ἢ ποιητὸν λύπων καὶ μεθήμασι τοῖς ἐντὸς
δουλεία·
Π τολεμαῖος ὁ πρύφων τοῦ
γὰρ αὐτοὶ ἐκ λόγου ἐκ βίου, Ἰωνικὸς σοφίας ἐντέχειν
αὐτοῦ βουλομένοις, ὁδὲ ἔφη ἀπιστόρουμοι μὴ δόξειν
παρὰ Ἰωνικὸς καλῆς λόγον δέξασθαι· μὴ δὲ ἀπρέπτος
ἐκῶ καὶ ἐμμελῶς παρὰ καλοῦ λάβοις ἦσε· καὶ ὁ-
κεῖνος ἀκούσας ἐπῆνεσε·
Λακεδαιμό-
νιος λύκρ μιμωδείας ὀμομα ἀρδόμενος τὸν ἡδὺ λόγε-

λίθεν μελεδωνὸν τῆς οἰκίας. εἰ δὲ ἐπωλήθη χρόνῳ
ὕστερον, καὶ ἀρχὴν τῶν οἰκοδομῶν ποιήσαιτο ὁ ἀγοράσας,
ἔφη· τοὺς μὲν δικέτας θεοὺς καὶ τοὺς ἑταίρους καὶ τοὺς ξένους. τὰ γὰρ πρότερα, φησὶ, τούτους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλλοτρίων. τὸ δὲ ζῶντα μὲν φαίνεσθαι σπάνια. τελευτήσαντα δὲ καταφορὰν εἶναι πλούτου. μεγάλου γὰρ τοῦτο τοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἀνάλωμα.
Ἀπελέγχων ὑπερήφανον ὁ Πλάτων. παρών ποτε διατεινόμενός τινος ἀνδρὸς πρεσβύτου. καὶ μακαρίζοντος αὐτὸν τοῖς βίοις ὁ Ἀριστώνυμος καὶ ἔφη· ἐπαινεῖς οὖν τοσοῦτον κόσον. καὶ ὃς οὐδαμῶς διαταραχθείς. μᾶλλον ἔτι φησὶν ἐπαινῶ. ὅθεν ἔπρα, τοῦτο μὲν οἰκίαν ἀνιστάμενος ἀντὶ τῆς εἰς οἰκέλιον ὁδοῦ. εἰ δὲ ἔφη ὁ Πλάτων δεῖν διὰ τέλους λέγειν ὀλιγανθρωπίαν οὕτως ὡσπερεῖ ἐστίν·
Ἡλίου φασὶ παρόντος μὴ νομίζειν συμμεμῖχθαι. οὕτω δὲ καὶ ἄνδρα μὴ παρὰ αὐλοῖς σεμνύνεσθαι προήρηται. δικαστὴν δὲ τὸ δίκαιον παρὰ ἡλίου ἱδρῦσθαι φασιν. ὃν δέ τινα ὁ χρόνος πρόβυτερος καὶ ὑδίκαζεν ἅπαντας. ἐξ ἀδοξίας αὐτὸν εἶναι δίκαιον καὶ ἀφανέστατον. εἶχε δὲ καὶ ἄγαλμα, πέτρου αὐχένα ἐκ διαφανοῦς λίθου, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ἄγαλμα ἀλήθεια. ἐγὼ δὲ τῷ ἐξίονι μὲν λίθου δεῖσθαι τὸν δικαστὴν καὶ εἰκασμένον τῇ ἀληθείᾳ προσφέρειν τὸν δικαστήν. ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν.
Γελᾶν δὲ ἔλεγεν ὑπὸ τοῖς μεγαλοφρονοῦσι, διὰ βίου πρᾶς καὶ βίου δύσοργον. εἴτε μακαριάσεις μᾶλλον πρᾶν, οὐκ ἴσμεν. αὐλὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα. καὶ κάστορα δὲ καὶ σφῆκα

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0186
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ ὀξίλιον δὲ καὶ ρωμύλ. φιλῶ δὲ μὴ δῆλα δὴ τὰς
ὅσα ἡμῖν ἡ πλαστικὴ δείκνυσι· μὴ δὲ τὰς εἰκόνας
ἀργὰς ὁρᾶν· ἐξισταῖτι γὰρ χεροσπάστους σοφὸν καὶ
συνθύτοις καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, σώματα τὰς καταγρα-
φὰς ἐχούσας ταύτας· σὺ δὲ τοῖς, καὶ ἐκεῖνα τὰν μουσῶν
οὐδεὶς οὐδέποτε οὔτε γραφικὸς λὼρ οὔτε πλαστικὸς οἱ-
ος τε ἄγειν. ἀσιγάτα δὲ καὶ κίβδηλα καὶ ἀμόβιδα
τὰν δίος θίασιν ἀπὸ τὰν ἐν ἀληθείαν παραστῆσαι ἡμῖν· ἢ τίς
οὗτος μεδικῶς ἐμοὶ ὢν δημιουργὸς οὐκ ἂν τὸ πλοῖον
ἡμῖν ἐργάσασθαι· ὁμολογίδα τοῖνυν ὀλίγον τὸν σύμου-
σαν βίον εἰρωνικοῦντες ἄμα καὶ πρᾶον εἶναι καὶ ἄξιον
ἐκείνων. ὦ θεοδώρου θαυμάσιε, βούλομαι γὰρ
ὑμῖν καὶ φαύλου εἰπεῖν ἔφηβον εἰς μέσον βάλλας·
διαπέπλεκται δὲ ῥόδων ὀξέφηβος· ἔπεμψεν δύλη-
κίδα πρὸ βάλλων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς αὐτόν· ὁ δέ,
δέχομαι μὲν ἔφη τὸ δῶρον· καὶ ἔπαινῶ τὰν φιλοφρο-
σύνην· ἀπόλλεται δὲ τὰν σῶμα τὰν ῥόδων, καὶ τὰν τ
Φεόδωρος θαυμάσιε διὰ τὰν σὰν τέχνης κίβδηλον.
Α λέξανδρος ὁ φεραίων τύραννος σὺν βίᾳ μὲν ἐδό-
ξεν σῶμα εἶναι· θεοδώρου δὲ τοῦ τῆς γραφικῆς ποι-
ητοῦ ὑπογεγραμμένου τὰν ἀληθῆ τὸν φόβον ἐμπαθῶς.
ὁρᾷ, εἰς ἀνδρὸς ἐχέτω. εἶδε, ὀργὴν τοῦ δε-
ίλου. ἀπολουσόμεθα δὲ ἔλεγε τῷ θεοδώρῳ αἰς οὐ-
κ ἀλαφρονίας οὐδὲ ἀπιμελείας αὐτὸν σώζῃ· ἀλλὰ
σοῦμενος εἰ μὲν ὑπογραφῶν πάθη οἴοσθε ἦγε
μὲ δὲ σὺν ἑαυτοῦ πολιτῶν ὀργή· ὁ πάπολ-
λόδωρος πλεῖστον δυῶν οἰνανθίνου· οὐκ ἀνεκρύ-

στερὸν ἐαυτοῦ καλόν· ὁδὲ Ἡράκλειτος δεῖ μὴ μάχεσθαι
τὸν μέθυσον, καὶ τὸ ἀκάπνιστον κακόν· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῦτο
ἐπανορθούμενος καὶ τοξεύματος· ἐγὼ γὰρ φο-
νικὸν τὸ ἐρᾶν πρὸς τὰ φίλτατα καὶ τὸ σῶμα ἄχθος ψυχῆς.
ὁ Διογένης ὁ πλατωνικὸς ἐταῖρος ἔλεγεν μηδὲν διαφέ-
ρειν ἢ δεῖ πόδας ἢ δεῖ ὀφθαλμοὺς εἰδωλοποιεῖσθαι·
κἀκολάθενα· σὺ γὰρ ἁμαρτάνειν τοῦτ' ἐστὶ μὴ
ὃ δεῖ χ̄ βλέπειν· καὶ ἐστὶ οὐκ μὴ δεῖ τόπους πρίονι·
μὴ πολεμαῖος φασὶ καθῆστο ὠϊκοῦ βοις, καὶ πεττεύ-
ειν διεπῆγε· εἶτα λίαν αὐτῷ παρεσχὼς ἀνεπίπληκτον
τοῦ καλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰς καλοδίκας αὐτὸς
ἐποιεῖτο λέγειν· ἵνα σὺ εἶνος παρασκευὴν δεῖ ἀξίους θα-
νάτου· βερενίκη δὲ ἠγάπησε τὰ αὐτοῦ λαβοῦσα τὰ βιβλία
παρὰ τοῦ παιδός, εἶτα οὐκ εἴασε διαγνῶναι τὰ πα-
ρ. οὐκέτι φιλόδικα δὲ ὠνὸν φόρα πεσοῦσα τὸν διώκοι
ὑπὲρ δύο ἡμῶν λογίζεσθαι καὶ μὴ πρὸς παιδιὰ γινό-
μενον· οὐ γὰρ ὁμοίως εἶναι τὸν παθοῦντα τοῦ νικῶντος καὶ τὴ-
σῶν σωμάτων· πρὸς ταῦτα ὁ πολεμαῖος ἔφθη. καὶ οὐ-
δὲ πολεμῶν βάλων μεγάλα ὑπὲρ τῆς δύο μνᾶς ἐκ-
κοσι·

Λακωνικὸν μειράκιον ἐπεὶ ἀλόχῳ
ὑπὲρ λόγου· εἶτα ὡς ἐλαίας ἤχθη, καὶ ἐξημιώθη·
ὁδὲ ἔφη τοῖς καλοδίκαις ἐκεῖνο ὦ· τὴ μέος σὺν δὲ
κερδαίνειν ὀξυ ἐώρα· ὧν δὲ λακεδαιμονίοις σὺν δὲ
μάλιστ' ἀνδρεῖκον καὶ δὲ μὲ πρὸς μόνους πολεμίους
ἀφαλεστάτους· λέγε καὶ πρὸς ἀρτέμιδον·

γυναῖκας σὺν ἐμοὶ ὧν ἐσαναδῦναι σὺν ἐλόπην ἀλ-
κηστιν καὶ τὰν πρωτεσίλεου ῥώμαι κορνηλίαν καὶ τὴρ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0188
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

κίαν· ἐδίωκε δὲ ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς· λέγουσι δέ τινες
τῶν μειρακίων ὡς ἐπὶ ἡμᾶς ὁλίτας· ὡσὶ κλύουσι δέ τινες
τῶν ῥωμαίων ὀνόματι· ὡς οὐκ ἂν μὴ μέτεστι δοκοῖ χαρίζεσθαι
ἐμοὶ ἐς διάλυσιν πεῖσαι· Οἱ μὲν οὖν δὴ ῥωμαῖοι πρὸ-
κωπὴν μετάντες ἐφέποντο· πολεμιωτάτην γὰρ ἔσχον
τὴν ἱππέων ἡγεμονίαν συμβαλόντες τῷ βαρβαρικῷ καὶ
ἀκοντιστὴν οἰκέτην· ὡς καὶ δὴ ἐδόκει συμμίξαι σφίσιν
οἱ μὲν γὰρ πεζοὶ τὸν Γαβάτου τὸν πρεσβυ-
τὴν φοβερώτατοί καὶ ἄλκιμοι καὶ ἐντεῦθεν ἀκμαιότατοι
ὄντες· οἱ δὲ οἰκέται πεζοὶ ὄντες τῶν δεσποτῶν
ἀκοντίζουσι· ὡς δὲ ἄρα ὡσὶ τῇ φθορᾷ διάδηλοι κῶμαι
γίνεται, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων δρώμενα ἐνεργῶς· ἔ-
τα, σὺν δίππων ἐπικείμενοι αὐτοῖς· Μοιχὸς δὲ τῶν
ἄλλων ὡσὶ καὶ ἀρχὰς ἦγετο· ἔτα, ἐλεγχθεὶς ἐφθαρμένου
εἶναι· ἐμοὶ δὲ τοῦτο μὲν ἐφθάρθαι καταγορεύειν αὐτὸς οὐ
δύναμαι· ἀνὴρ δὲ τοῦτο μὲν καὶ γένος καὶ ἐπιτηδεύσεις καλὸς·
καὶ ὡσὶ πράσσειν δημοσίᾳ, καὶ ἄλλοις ὡς ἄριστος ὢν· καὶ
καὶ οὐδενὸς οἰκείου τῶν κοινῶν· Ἀφίκετο δὲ ἐ-
λικιώτου παρὰ ὡσὶ τινὰ ἐπιθυμίᾳ ἐπιθαίνων ἔρωτος
ὡραίου καὶ ἀστοῦ ὄντος πολεμίων ὡσὶ ἄλλων, καὶ ἐδό-
κει φορτικὸς· ἔπαθε δὲ οὐκ ἐπιθαίνων περὶ αὐτὸν
ἔφασκε· εἶτα συμβαίνοι λέγειν ἐξεῖναι ἐλευθερωτάτου·
δὲ ὁμολογήσαντος, καὶ πῶς εἶναι οὐκ ἄξιος ὢν σκεπτό-
μενος τῶν πρώτων· ὃς δὲ ἡσθείς, καὶ ἐς ἐπίναστα· ἡδέ,
ἀπεκρίνατο σίτῳ καὶ ἐμεμελῶς διάδηλος κατε-
στάσα ἔρωτι αὐτοῦ· Ὡραίου καὶ ἐρασμίου τοῦ
λέοντος γενέσθαι τῷ ὡσὶ ἄλκιβιάδῃ· ῥωμαίων

σκηπτί· λέγουσι δὲ Δημόδικον τὸν πολιορκητὴν σῶρας
ἀμφισβητῆσαι· ἀφ' ἑξῆς δὲ τὸν Φιλίππου ἀπρα-
γμόνως σωρᾶν γενέσθαι λέγουσι· τῶν μὲν γὰρ κόμην α-
μασσᾶσθαι αὐτῷ· ξανθὸν δὲ εἶναι· ὥστε καὶ φύεσθαι
δι' ὅτι σῶν ὁδοὺς φοβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν·
τὶ καλὸν παρὰ βασιλέως ἴππον μὴ δοκήσοι.
καὶ πρὸς τοὺς ἐλάσσους τῶν μνωμένων εἶπεν· ὅλων
δὲ ἐμὲ πρότερον ἐξαρκέσουσι· καὶ τὸ ἀρχαῖον ὅσους δὴ
οὕτως ἔχει· παίζω· μεγάλου γὰρ πόνου ἀεὶ φιλο-
φιλοτιμίας δόξαν ὠφέλησε· τὸ δὲ ἐξαίρετον ὅμ-
μασι τῶν ἐλεφάντων· νικόστρατος οὖν ὁ ἐξω-
γράφος ἐξεπλήττετο τῶν εἰκόνα, καὶ τὸν θηρὸς ὑγρόν,
ὅλος ἐῶ· ἀρξῶ οὖν ἐξ αὐτῶν προσθεν. τὸ δὴ μέγεθος
οὕτω θαυμάζοι τῶν ταχέων· ὁ δὲ, οὐκοῦν με κρύπτουσι,
εἶπεν ἡ δὲ ἐμοὶ ὀφθαλμοὶ σκέπτου· ἐγὼ δ' οὖν φαί-
νω τοῦτο καὶ ὡς σῶν λόγων· ἀλλ' εἰλίσσει ἔχοι τε σκαλ-
μένα σῶν, ὡς πρόσω οἱ χαροποιοὶ τεχνικὰ ὄμματα.
εἶτα δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ξιλοτύπῳ πρὸς τὸν
Σαίργον διαλεχθῆναι καὶ βασιλικὰ θεωρεῖν πᾶσιν· οὐμὸν
δὲ ἀλλὰ αὐτὰς αἰτίας· ἀπήχθοντο γὰρ πρὸς κακὰ μὲν, ὅ-
τι ὢν πολεμικὸς· λέοντι μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατηγεῖν ἄνθρωπος
ἐδόκει· σελήνῃ δὲ ἐπ' ἀνδρείοις ὢν· ἀνίκητόν τε
αὐτὸν ἢ κατὰ τὸ φιλόλογον· ἀπάλκουσι δὲ ἢ χθόνιαι ἡγε-
μονίαι· πολεμικὸν δὲ τὸ δεξιὸν ἔφερε τὸ· ἀρεῖον
δὲ ἐδεδίει τὸ ἀπλοῦν· τὸ γεμὲν μεσηβρινὸν τοῦ ὠ-
μοῦ· ὑμέτερον δὲ ὅσῳ καὶ ἰδεῖν τοιοῦτον οἷον
ἐπὶ πλεῖστας γενέσθαι λέγεται τὸ ὁρμᾶν γεννᾶον δὲ οὕτως,

ὡς δ' ἔθυέν ποτε ἐς Δελφοὺς ἐπὶ μεγάλῳ ταύρου καὶ ὄβελὸν
λαβὼν τοῦ ποδὸς ὡς μὴ ἀποδρᾶναι δύναιτο βουλόμενον.
καὶ πλείονα δὲ ἔτρωσε καὶ ἐπήρατο ἐπιθορὼν δὲ —
θερμῶν θεασάμενος μίλων ὁ Κροτωνιάτης λύκαινάν
ἐπὶ τὸν ὄμον τὰς χεῖρας. ὡς δὲ ἔφατο. μὴ καὶ τόνδε μου
Ἡρακλέα λυμῆνε ἔασον. ἐπὶ τοῦτο τὴν παροιμίαν
λέγεσθαι ἀπὸ τούτου Ἡρακλῆς. Ὁ Φίλιππος τῶν ἐν
Μακεδονίᾳ δοκίμων τὰ μὲν ἡδέα παραλαμβάνων ἐς
τὸν ἑαυτοῦ θεράποντα Φίλιππον φασὶν οὐδὲν δεῖξαι αὐτοὺς
οὐδὲ διαλεγέσθαι. ἀλλὰ τῶν ἑταίρων καρτερικοὺς
αὐτοὺς, εὐπόρων καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰ δέοντα πρᾶτ —
τειν ἀποφαίνων. πρὸς δὲ τοὺς ῥᾳθύμους αὐτῶν ἐς
τὰ ἀσχαλώμενα ῥᾳθύμως ἔχοντας. διέκνιζε φασὶ πα —
ρεμίους. ἀφθόνως τοίνυν ἐμαστίγωσε Φίλιππον
εὐλίπων ὀξεβάπτους τῆς ὁδοῦ τοὺς διήκοντας καὶ πρὸ —
θὼν ἐς πανδοκεῖον. καὶ ἀρχέδαμον ἀπέκτειν. ὃν
προσλέξασθαι αὐτοῦ σὺν οἷς ὅπλοις σῶν ἔχοντ' ἀποδύ —
ντα. ἀπελούσασθαι. κλπία γὰρ διὰ τῆς κολακείας ἐ
πιθέσεως χειρώσασθαι τὸν βασιλέα. διὸ δὴ καὶ ἀπέκτει —
νον τοῦ κερδαίνειν εἵνεκα. Ὁ Πτολεμαῖος τῶν
ἑταίρων ἀκροατὴς οἰκοδομοῦντας πολίτας καὶ
ὁμοίως δεῖπνοῦντας εἶπεν. ἀκροατὴς οἰκοδομοῦ —
σιμεν οὓς ἀφ' ἑστίας ἐκβιβασόμενοι. δεῖπνοῦσι δὲ, οὓς ἀπο —
σιωπήσομεν.

Ἀλεξάνδρου τοῦ μὲν ἀρχὰς ἔχοντος βασιλεύειν. σώφρονος —
σωτῆρος δὲ ἦσαν αὐτοῖς ὅτε πρῶτον ἔσχον σατράπας.

πολλῶν δὲ βασιλέως μηδὲ ἐρεχθέως, διέμενε τῶ
ἀρχῶ τοῖς νόμοις καὶ διετήρουν οὕτως ἀσφαλίζοντες. θε-
σμὸς δὲ ἐκύρωσε καὶ σωφρονεῖν ἔταξε καὶ ὁ
μοιρομοίρα. ὃς ἦλθεν εἰς ὄμορον Γελάντας, ὡ-
νὴς καλὰ σφᾶν ἀπολύκου φονεύοντος μὴ ὀφείλε-
σθαι τὼν ἔσον. Ἀθηναῖοι δὲ ἄρξον πρὶν μὲν ἐκ
μελετομένοις αὐτοῦ πάσας. ἀπὸ δὲ κοδείσαν οὐκ ἐ-
θελον ἀρῶσθαι διὰ τὸ δοκεῖν ξυφῶν καὶ μελλακοὶς γε-
νέσθαι :· Ι πομπὴ δὲ ἦς τῶν κοδείσαν
βουλόμενος ἀποσοβῆσαι τῶν διάβολῶν λαβὼν ὠσὶ ἡθυ-
λάτρεϊ λεπεμόμμοιρον, σὺ ἐπὶ νομὴν ἀφῆκεν ἀποζῆς
μηδὲ τῆς θύλατρος ἐς ἀρμαπὶ τῶν δέ, ἵππους ὠνέκλη-
σεν ἕως ἀπόλλει :· Π οσσμὴ κύκλῳ διὰ τὴν
ἱερωνίδα, ὠσὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ σφαγὰς, οἱ πρὶ
μεγάλης ἀπέλθειν. καὶ βεσράλαγλας σὺν ἐναλῆς λι-
λαμον :· Σ όλων νομοθέτ' Ἀθηναίοις καὶ χρεῶν
ἀποκοπὰς ποίησε τῶν σεισάχθειαν λεγομένων· σὺν δὲ δί-
σχλοσι αὐλεῖν τινὸν πρὶ τῶν νόμων ἀπεδείκνυσαν
ἢ ἀσέλγαστον :· Π ισίσρατος λυ ἐπὶ ἱερωνίδου,
γράσας ἀπέθανε. ἵππαρχος ὁ νεὸς πισίσρατου παιδι-
κῶσης καὶ ἐρασθεὶς καὶ φιλόμουσος· θεασθεὶς δὲ
μετὰ καιθρασὶς βέσρον τὸν τύραννον πάλαι ὠκθῶ
λύειν, ἵππαρχον ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ :·
Ι ππίας δὲ, πικρόταν ἐτύραννε. καὶ τὸν πρὶ ὀφρακίσμου
νόμον ἐποιήσατο, ὀστέτεον διὰ βεὶ τέρμνι σῶνλας, ἐ
ἄμοιβε σώφρακθαι. καὶ ξάνθιππος καὶ ἀρίσφρων :·
Φ ίλιππος βεὶ ἰδίους ἄγρους ὁπόσοι εἶχαν παρέχε τοῖς βουλο-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0192
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μῦοις ἐξῶν τοὺς ἐσθίοντας. Κλέων
παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα. καὶ ἐπιπλέων
οἱ μὲν δύο οἱ πάντες δυσμὰς ἐπέπλευσαν, καὶ ἀνῆλθον
ἐς Πύλον ὀκτακόσιοι χιλίων τεταγμένοι. τοῦτο δὲ καλεῖται
Θρασύβουλος καὶ εἶναι τῶν προφυλάκων ὃς ἐπὶ δυσμὰς καὶ
κατὰ λάβος. ἐν μέσῳ καὶ ἀσπίδι καὶ ἐξ ἀρμάτων πᾶ
βουλή, τοῦ μὲν δῆμος καὶ τὰ ὅπλα τῶν ἐπιμελουμένων. ὅ-
σοι μὲν οὖν λοιποὶ ἐν αὐτῇ ἦσαν ἐν τῇ φρουρᾷ ἐπὶ
τειχισμοῖν. οἱ μοὶ δὲ καθίστασι καὶ ἐς ἑνδεκα τοὺς ἀπὶ-
μελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. εἰσὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ ἀρχοντες θεσμοθέτης καὶ οἱ δοκιμασθέντων ὁ-
μνύουσι δίκαι ἄρξειν καὶ ἄρξαι μὴ λήψεσθαι. ἐν δὲ
λείᾳ πόλει, χεῖσθαι δὲ πάθοιεν. ὁδὲ βασιλεὺς τὰ καλὰ
τὰ θεῖα διοικεῖ καὶ τὰ πολέμια:

Ὦ λακεδαίμονα πολίτην μὲν ἐν λιμοῦ ἔργῳ πεσόντος
πᾶς. ὁδὲ λιμὸν οἰκέτης ὦ ἄνοι. ἐν φῦκι δὲ ὧν
ἐν θερμῷ, καὶ πολίτης ἀστέβη.

Ὦ λιμοῦ ἐν τάμνει ἐλευθέρα. καὶ τῷ ὁ μὲν πολίτην
ἀποίνων κρεοφοῦ λαβών, πεσὸς δι' ἐκείνην ἡ ἔσχατον
νον. καὶ λαλαβοὺ δὲ, πολλῷ δώμει, καὶ τὸν χάριν πέρα-
νι ἄρχοντα μεθέντα. καὶ κοινὸν ἄνθρωπον ἐς ἐκκλησίας
καλέσαντα. λέγειν δὲ, καὶ τῷ κρεῖττον εἰσηγήσασθαι καθὼ
ἔστι καὶ μῶν ἐξιόντες ἡμέρας κρεῖττον. καὶ δὲ μύκητας
μεθόπλων κρεῖττον. καὶ δυσμοῖ τῶν εἰλώτων
ὅσους δῶ ἀπὶ πάντων ἦ. καθίστασι δὲ καὶ ἐφόρους καὶ μι-
γὲν οὐ βουλεύουσιν. οὐδενὶ γὰρ ἐπιτρέπουσιν. πλὼ βασι-
καὶ ἐφόρῳ. ὅταν δὲ τελευτήσῃ, βασιλεῖς δέκα ἡμέρας,

οὐδεὶ πολῖται· καὶ ἀμίρσω ἡ λόρα καλαπάλτη·
Λ λακεδαιμόνιοι δὲ λάβδιον σὸν δὲ τίμνα. ὕπου δὲ
ἀκούη νόθος χηκωσοδουμῆ σὲλδε·
Π σὺ λεῖν δὲ τὰν λακεδαιμονίοις αἰσχρὸν νεμομῆ τὴς
ἀρχαίας μοίρας οὐδὲ ὄρεσι·
Τ σὸν σὺ λακεδαιμονίῳ ἀκόν, κόσμος ἄφηρη, οὐδὲ κε-
μοῦ ἔξεστιν οὐδὲ χεῖροφορεῖν. φέφοσι δὲ τὰ τέκνα
σὸς τε μηδέποτε πικροῦ· ἵνα λεβίζων σαύδαται πίνδα.
ἐβίζοσι δὲ αὐλεῖ καὶ κλέπτειν καὶ τ ἀλούη κολάζοσι
πλαγαῖς ἵνα ἐκεῖ βίου πονεῖν καὶ ἀγρεύειν δίωνται
σὺν τοῖς πολεμίοις· μελιτώδη δὲ λυθὲς σὲ παίδων βραχυ-
λογεῖν. εἶμι ἐμμελῶς καὶ σκιῷ πέδῃ καὶ σκιῷ πλεύμας.
ὀυτελεῖς δὲ πλοῦτοι καὶ ἴσαι πᾶσιν ἢ ὑπὲρ δὲν αὐλοῖς
οἴκων οὐδεὶς· οὐδὲ γὰρ ἄλαρα κομίζοσι· οἰκοῦσι δ'
ἀλίφοιτα· Τ ὠκριτικῶ πολιτήμω λέγει
πρῶτος καλαπᾶν μίνως· πρακλέος τέταρα, καὶ νομο-
θέτης ἀσουδαῖος γενόμος· ἐπολεῖτο δὲ ἐννάτου ἔτ
τῶ ἐπωρθωσῦντων νόμων· ὅλιδε ἀρχαῖο τῦ σὺν πο-
λιτῶν ὠκριτικῶ, ἔμφαι καὶ ὅμηρος λέγων λὰς πόλεις
αὐτῶν λῖναι ζώσας καὶ ἀρχίλοχος φοῖς ὠδὶ σκώπ-
τίνας φησί· νόμος δὲ κρητικὸς διδάσκειν·
Θ παῖδες οἱ ἐν κρήτῃ μεδ' ἡμέλων διαίτων ξὺν ματέρος
θέρος καὶ χειμῶνος. λθεσίξοσι δὲ ἀγέλαι τ καὶ ἐ-
φέπλαρχος ἄρχων γίνε, οὐ κάλλιστον λεγλάτην. καὶ λ-
θεσίξ αὐτοῖς ὅπου θέλε· καὶ ὠδὶ θέρας ὀξάτη, καὶ
λὶ πολλὰ κοιμῶνται μεδ' ἡμέλικ. πλοῦτος δὲ καὶ μέλας
κάλλυσμον πυξτὸ καὶ ξύλοις· καὶ ὅταν σύμβλωνται

αὐλοῦσι τινὸν αὐλοῖς καὶ κιθαρίζουσι, καὶ πρὸς ὠδὴν
καὶ κατὰ εἰδωλεῖον ἐνίζουσι. γράμματα δαιμόνων παιδικῶν
καὶ ταῦτα μυθεῖσθαι. ταῖς δὲ πεντετηρίσι ἄρρενας ἐρωτικῆς
ὁμιλίας εἰσκαθῆρθαι πρώτους κεχρῆσθαι. καὶ οὐκ αἰσχρὸν
φαρμάκοις πάρ. ὅταν δὲ κρατήσωσιν ἀπάντων τῶν
ὅρους ἢ νικᾶν ἑαυτῶν χάρν. κακεῖ ἐνιαυτῶν ἡμέρας
ξ. πλησιάζειν οὐκ ἔξεστι. καὶ δίδωσιν ὁ φίλιππος ἑαυτ.
καὶ ἅλματα καὶ βοῦς. διαιτῶνται δὲ κρῆτες πάντ
καθήμενοι στέγοις. ἄρχοντι δὲ τῶν παραπεμπομένων
ἀπὸ τῶν ξένων. μεταδιδόασι ξένοις ὃ ἄρχοντι δίδο-
ασι δὲ μοίρας. μίδωμεν ὧν καὶ τοῖς ἄλλοις. δόντος
δὲ, ἀρχικῶ. εἰσιόντος δὲ οἴκου. ἀφίστασθαι. ὧν συνῶν.
καθόλου δὲ, τὴν φιλανθρωπίαν, τοῖς ξένοις ἐστὶν φύσει,
καὶ εἰς πεντετηρίδα καλοῦσι:

Κ ὑρώνειαν σύκιος βάττος, ὃς ἐκτίσατο πρῶτος ἀρίστολις.
τῆς δὲ πυθίας βάττον αὐτὸν ἀπύσης, ὅμοια βάττος ἐ-
χρήσθη. οὗτος ἦλθεν ἐς δελφοὺς περὶ τῆς φωνῆς πυθόμ.
ὧν γὰρ ἰαχόφωνος. τοῦ δὲ θεοῦ κελεύοντος κτίζειν λιβύ-
ην, νέμειν πρῶτον ὁρμᾶσθαι ἀδυνάτως. φερέλιμνα δὲ
κιμμερίδα ἀρκεσίλαου ἐβασίλευε χάλεπα καὶ πέρσης
καὶ τολεμαῖοι περὶ βαρκαίους. λαβόντες δὲ τὰν βάρκ,
νέμειν ἄνδρας δυνατολόπιας. τῶν δὲ γυναικῶν
νεμάτας ἐξέπεμπε. μεταπόλιν δὲ ζῶσι καλεόντες.
Β ὕπτος δὲ ἐβασίλευε ὁ καλὸς καλούμενος ἑβδόμος
ὢν ἀπὸ βάττου. ἀρκεσίλαου δὲ βασιλεύοντος,
λιβύων κόραξ ἐφάνη περὶ οὐλόπιον ὧν χάλεπον. δη-
μοκράτης δὲ γενόμενος βάττος ἐς ἐπιδίους ἐλθὼν

ἀπέφαινε· καὶ τῶν κεφαλῶν αὐτοὺς λαβόντας, κατεπο-
τίσαι. Νόμος ὢν δεῖ πολυδίκους καὶ
κακοπράγμονας ὑπὸ τῶν ἐφόρων προλέγεσθαι καὶ
ζημιοῦν βούλεσθαι καὶ ἀλίμους ποιεῖν. Κό-
ρινθος ἐφίρα πέτρον σιδηρᾶν μεχρὶ κοιλίνθου,
ἀφ' οὗ δ' ὄνομα ἔσχεν· ἐβασίλευσε δὲ καὶ βακχίδης ἔτ.
χ, ὃς ὁ δὲ καὶ κτ' τῶν ὀλίγων. κάλλος δὲ ἄρχων καὶ
πολιτικός· ὧ θύγατερ μέλιτται· γοῖδε, ἐπτά· οἱ
δ' ἐμοὶ οὗτος ἡμέρας, ὥστε βαλεῖν ἀνὴρ χρημάτων
καλεῖσθαι δὲ ἀπ' αὐτῶν. Πεισάνδρος δὲ
πρῶτον μετέστησε τῶν ἀρχῶν σορυφόρους ἔχων καὶ οὐκ
ἐξ ἑπτὰν συνέδρων. ἐπὶ δὲ δούλων κίνησις καὶ ξυφῶ
ὅλως πειρῶν· μέσσιος δὲ ὧν σύλλογοι τῶν μὴ δὲ
τέλος πρᾶσσεσθαι ἀρκεῖ σθαι τὲ τοῖς ἀπὸ τῆς
ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῶν μήτε δίκης, μήτε ὑ-
βρεῖσθαι εἶναι· μέσον πύμπρος δὲ τὰς δὲ προλέγουσι πᾶσας
καλεσπόντιας. βουλὴ δὲ ἑξήκοντα κλέσια· οἱ οὐκ ἐ-
φίεσθαι σαπτῶν πλέον ἢ καλὰ τὰς πρόσοδος·
Δωλοχ ἐβασίλευσεν οὗτος δεῖσθαι καὶ χαλεπὸς
οὗτος προβόδος πρὸς αὐλὸν ζῆθοῦλος σύλλεσιν ὧν ἀκκα
καλαφαλεῖν δὲ ὀρχεῖς· ἐνεός κύπσος
δ' μὲν ἀρχὰς λαλικόφεσι σιδηρᾶν. χρόνῳ δ' ὕστερον
πέτων ἰδεικῶν τέχνας δι' ἐνεχθὲ πρὸς τὸν πρᾶ, σῶν ὠ-
κίσαν αὐλή· λιτέλευ δὲ σὺν καταλαβόμενος αὐτοῦ τῆς ὧν
μεδείας· καὶ μαρτίρησαν αὐλητοῦ τινὸς βιάζεσθαι ταύτ,
ἃς λαρυλικὰ ἐμβλήθοις ὑπὸ δεκάνδ φ θαλασσυρῖ-
φεῖς, διασωθῆναι πρὸς τῶν κύπ. διὰ δὲ δ καλαφά-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0196
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

σθαι τὸν αὐλητὴν οὐ νομίμως εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητὴν εἰ-
σιέναι. Ὁ τι δ' ἀμαιρὸς χωλὸς δεῖ ποδὸς
ἐ βασίλισσα τάπης: Ν ὁ μὲν δὴ τίνα φασὶ τὸν
βασιλέα τὸν Γενέδιον θέσθαι, ἢ τὸν λαβόντα μοιχὸν, ἀποκτείνειν
τοῦτον τῷ νόμῳ. ἀλόντος δὲ τοῦ μοιχοῦ αὐτὸς καὶ τοῦ λαβόν-
τος ἑρμένου τοὺς βασιλέας, τί χρὴ ποιεῖν ἀλλήλοις ἐκείνους,
τὸν νόμον χρῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ νομίσματος αὐτοῦ,
ὡς θὰ πέλεκυς χαλκοῦς· ὡς θάτερος δὲ ἐκείνος αὐχένος
πέσοι τὸν ἄνδρος καὶ γυναικός· καὶ οὕτω λέγει ὡς
τὸν ἀποθάνειν ὑ ἀλλήλου φθαὶ Γενεδίῳ πελέκει: Γενέδιος πέλεκις
Π αρουλῶ μῆνον τὸν κἀκ πάρος ἐξ Ἀρκαδίας λαὸν ἄγων
ὃν φασὶν εἰς πεῖν τῷ πύθιλω ἐξ Ἰθώμης τοῦτον δὴ πὰν
ἀλλ' καθαρὸς ἡμὶ λύκος. σὺ χεῖρον ἰόμεον εἶπεν:
Ε κλεῖτο μεὶ ὁ ἀρότου ὁ μῦθος. λέγουσι δὲ οἰκέται μύ-
φαι πέτρον αὐτῷ. φοβούμενος δ' ὠδὰς λέοντος εἰς κα-
ρύφον διαβῆναι. διὸ καὶ ἀγροτήριον τῆς κίας λέοντα λέων.
καλεῖται. καὶ ὡς δ' ἔκλαυσε πάκτου δι' ὠδὰς τὸν κἀκ καὶ,
Α πάντος δ' ταύτῳ τὸν νόμον: Α εἰκάζον δὲ φά
μαθεῖν παρὰ μὲν τῶν μφῶν τῶν πεζῶν καὶ βοῶν αὐτῶ-
γάμων. παρὰ δὲ θείων τῶν μελιτουργῶν. φθορᾶς τὸ
οὔτε φυτῶν καὶ ξύλων διὰ τὸ πνεῖν ἐτησίας:
Α εἴη δ' ὡς μὲ λεῖται γυναικῶν ἀκοσμίας καὶ τὸ πν' εὖ-
δωρ ἔπινον οἱ παῖδες καὶ αἱ κόραι μὲ χρεῖ γάμου. ὡς δὲ τοῖς
τηλαυγοῖν οὐδὲν ἐξ στέγος χώρων ὁρᾶσι πρὶ ἑαυτῶν τὴ
κουρᾶν. μετὰ δὲ μέσου τελαπόδιος, ὡς αὐτός:
Ο τοῖς δὲ ὑμήνης τῆς μύθου, καὶ ὑμήρων τῶν λόγων, μά-
λιστα δὲ τῶν γυναικῶν, οὐ πρὶ μένοσι ὁ ῥᾶσι τηλαυγῶν,

ἀλλὰ πεῖν λαθεῖν ἢ πρωθῆναι τί· οἰμεν, μὴ κω.
οἰδέ, κωνθίω ἑαυτοὺς ἐξελάσοι· C ἄμον
τὸ μεν, ἐξ ἀρχῆς ἐρήμων οὖσαν, λέγει κατέχειν πλή-
θος ἀνθρώπων μεγάλῳ φωνῇ ἀφιέντων· συλλοῦσι δ'
λάθρεια μυίδες. μυίδες. ἡ δὲ λιμνοσπορ. ὕδρον δρύος
ἐβασίλευε λάσιος ἀνήρ, πεῖον λαὶ λιμπηρούς
ὀθεράπων φύτλων φῦ· πομὰ μεταξὺ πελάκυλις
καὶ χείλεος λέρχ ὄπιν ἐν βίς σημείοις ἐφύκλωμι χε-
λιδών οὐκ ἐλάπτων σφέλικος· D ἑρεκύδης
ὁσυρίοις ὑπὸ φθαρῶν καλυβρωθεὶς ἐν ὁμεσῷ Γελά-
τησεν. ὅτε καὶ ἐλθόντι τοῦ δακτύλου διάτησόπας,
ἐδήξε πεφιλαμένον· A ἰσωπος δὲ ὁ λόγοποιὸς
ἀνδρὶ μέθ. εὖ δὲ θρᾷξ ὑγιὴς· ἡ λυθρῷ δὲ ὑπὸ ὄφ-
πόλεμος ὁσκαφοῦ· εἰ γὰρ δὲ πρῶτ ξὺν δοῦλος·
ἰὼ δὲ πολιτῇ ἐὼν ἐμῶν σύλοσῶν ἢ εἰ μεν ἀφοῦ καὶ
ἡ παροιμία ἐκ τι σύλοσον ἀρίχωεῖν· T εοῖεν
δὲ τῶν σημείων τὶς ἀφύκ μέλ. ἄλλως δὲ ἄστος
καὶ πυκρὸς καὶ φλέων τῷ πεῖδε. διὰ δὲ βωνδὲ ἀθή-
μικοῖ παρὸ εἰπ. καὶ ὑγιῶν ἄνθος διάφθαρων· σῶφ-
γοῦ αὐτὸν λαβὼν, πηθεὶς δὲ ἀθωνάγ σιοχὶ φ' σάμεν
λποφλαι· οἰδέ, ἠθοῦντον πάλας ἐξέβαλον·
κλεφάνης ἐβασίλευε ταύτης· ὃς ἐξεφύσα τῶν κω-
μαίων χώρων· λοιδοὶ δὲ μλπαλς δεσποζόμ, πεῖλιν
σῦθόμενοι σὺκόμεν εἶναι ἴνα, ἐπεμπαφε βασιλεῖν
καλοῦσιν· οὗτος δὲ σὺν μεξοποιῶ Γύγαμε δουλίων·
δόντες οὖν οἱ λοιδοὶ λιτραδότῳ παρέλαβον αὐτὸν. ὃν
δὲ σὺκόμεν ἐς σὺν δεδωκασ ἄμεαζεν αὐτῷ κατέχειν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0198
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀστοὺς παρακαλοῦσι δεῖπνα μὴ καλύπτειν. γυνὴ δὲ πρὸς ἀνδρὸς μοιχευθεῖσα καὶ λέγειν περὶ τοῦ μοιχοῦ βασανισθῆναι ἔξεστιν ἄλλῳ. γυναικὶ δὲ γυναικὸς μοιχευθείσης βασιλεὺς μὲν οὐδὲν φαίνεται διαφέρειν, ἀνὴρ καὶ δι' ἀγγέλου καὶ πρεσβευτοῦ μοιχεύσασθαι κωλύεται. ὅσοι δὲ ὧν ἀστοί, ἀνὴρ καὶ πλουτίνδην ἐγγεγραμμένος βουλεύεται. διὸ καὶ ὁλιγάκις ἀπόλλυται. πολῖται μὲν ὁμοίως πάντες, καὶ ἡ ποιὰ δοκεῖ λέγειν. οὐκ ἂν βουλῆς ἀπόλοιτο ἀνὴρ τὴν κακὸς ἄν. κῆρυξ δὲ καταλύσας τὴν πολιτείαν, μοναρχεῖσθαι ἀστοὺς ἐποίησε. εἴδων ἀνὴρ δόκιμος. πλησιάζεσθαι τῆς πολιτείας μόνον. θεὶς ἐκατὸν ἐπιδόσεις φέρειν ἵππον. πεζὸν θεὶς δέκα ἀνὴρ δραχμὰς καὶ οἰκοῦσι ἄνευ. χιλίοις παρέδωκε τὴν πολιτείαν. ἰατρὸν ἄν τις ἀπὸ τῆς πορθομένης, καὶ νῦν οὐ εἰθισμένος τελεῖσθαι, ἐργεῖται ἡ κόμη ὅτι. λύκος δὲ οἰνοῦται καὶ ἀνὴρ καὶ οἶνον φέρει. ἀπρεπὲς οὐδὲν λαβεῖν μοιχόν, πλὴν ὅσοι ἐξ ἡμέρας τὴν πόλιν λαβεῖν, καὶ ἄλλοι δι' ἀγαθοῦ. τὴν δὲ γυναῖκα, ἣν ἐπόλορας ἄξιον. ἐν χιτῶνι διαφθεῖραι ἴσασι καὶ ἀτιμοῦσι. οὐκ ἐν ἄστει λαβόντες. μόνοις δὲ οὐχρῶνται, ἀλλ' ἔθεσι καὶ ἐκ τῶν γυναικοκρατουμένων. πολλοῖσι δὲ δὶς ἀποθνήσκειν καὶ λιθοβολίας ἀστῶν δημόσιοι. ἱρηνοῖτε χειρὰς ἔχουσι πλείους. πολῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄστεως ἱματίῳ μὲν οὐ γυναικὸς καλύπτεσθαι καὶ πρωΐ τινες. καὶ δὲ καλοῦσιν ξένῳ φίλοισιν. ὁ δὲ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς

μὴ ἀποδῶ, σὲ ἀκολουθοῦσιν οἱ παῖδες ἄγοντες κενὸν
θύλακον φοβούμενοι. μὴ ὁ λοιμὸς δὲ τῆς λιμοῦ
μίσος συλήσωσιν τὸ ἱερὸν καὶ βοῦς, ξόανα, χρυσοῦν ἀφε-
λόμενοι φθονοῦσι δὲ ἑλίθεα δὴ ταῦτα. τοῦ δὲ κε-
φαλῶν ἄλλον ὠθοῦσιν. ὁ δὲ βαλανεὺς θεὸς ὁ
χαμαὶ κείμενος ἄρε. κεφαλὴν δὲ ἀπὸ κεφάλου
σκήπτρα. ἀστὴν οὖν ἀρχὰς ὑποχωρεῖ κα-
τοῦκον φεύγον ἀνθρωποφάγον, καὶ σκοτεινοὺς ἀνδρ.
τῆς μιαιφόνοις φιλόξενοι ἀφῖκνοῦ, οὔτε τοὺς ναυαγοὺς
ἐφορμίζειν. καὶ χρεῖς μῶνας διδόναι ἀπολύειν.
μορίος οἶνον φέρε πολὺν καὶ ἡδὺν καὶ ὁπῶ. οἱ δὲ λάκωνες
φιλόξενοι καὶ δίκαιοι. ἐβδομὸν δὲ τοῦτ λιμὸς
ὃς εἶχε λοιπὸν τὸν εἰς τὸν σκύλον βουστόδε, ἀπὸ βδομὴ.
ἀμοθέα μὲν ἐξ ἀρχῆς σκληρὸ λακωνία, διὰ τὸ
λιμὸν εἶναι. ἕτεροι δὲ θρᾳκῶν καλαμαύλων. θρᾳκίδ.
τούτων δὲ σκληρότατοι ἔφασαν εἶναι οἱ σκύθαι καὶ σο-
κίσκιοι ἀνθρώπους σὺν θεοῦσιν τῆς οἰκίας, καὶ σκηνοβράκην ἐ-
κάλεσαν. μὴ λιμὸς δὲ ἐπὶ βολὴν λίχνος,
τὸ σκληρόν. καὶ πῦ καὶ χείλος ἐν κλαίω θαλασσῶν
οὐδὲ μεδιμνίων κλαδί. πρόφοι δεῖσιν οἱ
χρόπον καὶ κολοφώνιοι. σεδίδας χώρων ἄγοντες.
ἀμῖς ἄρχων ὧν. καὶ οὐσιοῦσι ἡμῖν, ὡς ἱεροσύλους σὺ-
μελλον θύοντας ὅπερ φασὶ καὶ περὶ λοιπὸν. καὶ γὰρ
σκεῦος ὠνῆ ἱεροσυλίας διεφθάρη. ἰδίλης
χρεὼν φωραθέντος σὺν ἐρωμένοις ἄλλος σὺν τῇ ἀ-
θηναίων χώρᾳ. ἐωρτάσαμεν μὲν αὐτῶν καὶ νέμε-
σιν δὲ, οἱ δῶρα. κοινεῖοι δὲ ὁ ἐωτερπαχρεών)

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0200
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ οἰνοις. φέρει δὲ ἡ μῆσος πρὸς μέλι καὶ οἶνον. φι-
λάργυροι δὲ εἰσὶ καὶ φιλόπλουτοι: ἡ χίον σὼκῖς
χαλκιδεῖς οἱ ἀπὸ εἴπη διὰ λιμὸν ἀναστάντες. πα-
λαιὸν δὲ καὶ ἡ πελοποννᾶς νῆσος μεσόγειος, καὶ κα-
τοικοῦντες διὰ τὸν ἔδειν τῶν ἀπὸ θαλάσσων πρ. καὶ οὐ-
μωκῖς πρῶτον παράλιον ἰωνίας λιμὴν ἐστὶ τῶν ἐν
σαίων. οὗ φασὶν ἀποθανεῖν πλείστους δράκοντας.
καὶ χρησμὸν ἐποίησε ὅπως ἂν ἡθηλατὸν ἄρρενα. καὶ ἰ-
δόντες πείνω πεισθῶσι τὴν ἀκμὴν τοῦτον εἶναι τ
τόπον. τὸ δὲ χωρίον τῶν τῶν πολὺν σὼκῖς ῥηγίον ἐ-
καλεῖτο ἀπὸ τίνος ἐγχωρίου ἥρωος. πολιτεύοντο
κατεσκόπουν λειτουργικῶν. χίλιοι γὰρ πολῖται δι-
οικοῦσιν αἱρεθέντες ἀπὸ τιμημάτων. νόμοις δὲ ἐχρῶντο
δισχιλίων τῶν καταναίου. ἱππάρχαι δὲ αὐτῶν δύο -
δεῖλας μεσόγειος. καὶ νικήσας ὀλυμπίᾳ ἡμιόνοις
φίαλῃ τὸν δήμωνας. καὶ ἐς αὐτῶν. ἐποίησεν εἰ -
σῶν. οὗτος τὰ δὲ ἐποίησε νικήσας ἵππους. ἐποίησε δὲ
καὶ ὠιδῖνικον οἰμεῶν. χαίρει δὲ ἐλλεσπόντων θύειν ἵπ-
πων ἑτέρους. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ἀθλητικοὶ παράπλους
ῥυτίνοις: κορυφαῖοι διομῆ ἐποίησε -
σαν δὲ καὶ τὸν παράπλοις δράκοντα ἀπέκτεινε. οἱ δὲ
σὼκῖς μάχαις φόλῳ πολλοὺς. φασὶ δὲ ἀποχῆσθαι πο-
λεμοῦ πρὸς βρεντεσίους καὶ λιμὸν ἔσχεν:
τεθάλασσαι δὲ μοῦσοι μεσόγειος πολέμου τῶν ἀ-
πόντων τὸν παῖδας λίνας ἐγέμνας, οἷς συντυ-
χίας ἦχον οἱ πρὸ σὼκῖς οὐκοῦντας αὐτῶν, καὶ πρὸ
σάλπιγγος. οἱ δὲ, ἡ γαλάκτων. θρᾳκῶν δὲ μεδ' ἑκάς

τρῆς καὶ τέσσαρ. ἡ δὲ οἱ καὶ λ. καὶ ὡς θερμοπύλαις χρῶνται. καὶ σπεῖσοι οἱ δῆμοι καὶ σπεῖσόδου σύμφοιν αὐλαῖς. καὶ λούφ καὶ δίκους. καὶ πλήσιμι μετὰ τῶν ἡρώων χλωρὰ καὶ μαλακά. καὶ σὸν ἐρέτης, οἷον μεῖς λποδαύλιον ὁ ἔλαβον, ἀντὶ κομισσάμενος τὸν θύλακον. ἡμεῖς γὰρ λαμβάνοντον σὺν λπόσοιν αὐτὰς καὶ λποδύνον τὸν λυδῶρος. σὺς πλάκα, οὕτω καὶ τοὺς ἐν ἀκαδημίαι καὶ ῥομομοδοῖ: μ ἰρὼ αὐλῶ σύοικε μαλακῶ ἐκάλουν πεσσῶ. πῆτ μίνως ἀκούων δαίδαλον. ζῶ ταῦτα, μετὰ τοῦ παρεσένφ. καὶ λύλαβας ὡς τὸν κῶκον πολέτης πόλεως ταῦτας, σπερχέως. καὶ νικήσας τοὺς βαρβάρους. ἐφ' ἑαυτῷ πεσσομένῳ αὐτῷ, μόμος τοὺς κρίνοντας θεὶς αὐτοῖς: ε γένφ λοκρὸς ξενοκρίτος τῷ φλοὺς σὺ γενναῖος πολίτης καὶ ἑρέσιμος παρ' αὐλοῖς ὁδοῦ ῥεθαι οὐκέτι ὡς τοῖς τηλικούτοις. λλ' ἑπτὰ σὺ κομισσόμενον λαχόντων. καπηλεῖον οὐκέτι μεταμελικὸν ζῶ αὐλοῖς. λλὰ ὁ γεωργὸς πωλεῖ τὰ ἴδια: ὦ λλαντοπώλων, τὸν ὀφθαλμὸν ὀρύττετε. ξηλοῦμαι γὰρ ἐλαιῶν καὶ ταῦτα λοκρῶν αὐτὸν λφιέντων, οὐχὶ μετανῶ. αὐλοὶ δὲ σὺν καὶ νῦν γὰρ ἕνα ὀρθίλεν: π ολέμαρχος ὡς ὁρκώσας τοὺς σὺν κοινθίων λπέφυγε φόλον. καὶ μυθολογοῦσιν ὅτε κλαθάσοι νύκταρ τὰς λάκυθον αὐτὸν. καὶ πέρας λχροῶν ἑαυτὸν δύσειν. κατωνὰς δὲ καὶ κλέωνας χαλκιδεῖς σὺν τὰ λθῶ. ὀρθωσάμενος ὀρχηστικοῦ. ὡς μὲν μυθολογοῦσιν ὑπομενῶν οἷον τὰ λλα, κλάσιον αὐτῶν καὶ τὸν σίδηρον: ν ὁμος δὲ ὡς χαλκιδᾶοι μὲν ἀρξαι, μὲν δὲ προβῆναι μεσῶ

ὠν ν. σὺν κεφαλῇ πεφυκὼς ὁμοίως ἀμφοτέρωθεν. καὶ χλανεὸς ὤν. καὶ ἑορτὰς πλείους ἄγουσιν οὗτοι ἢ οἱ ἄλλοι. οὐδὲ ἐν πόλει διατρίβειν πλείονα ἡμέρας δέκα, τοῦ μηνός. ταύτας τε ἡμέρας πρὸ τοῦ γαμίσκεσθαι αὐτὰς ἐγίνωσκον:

Α μνήμων δὲ ἄλλων ἐξαίφνιον καὶ γῶν ἀκείνου ἑαυτὸν συνοδεύειν, φεύγων οἴκοθεν ἀπέπλευσε. καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐτίμησε, καὶ ἡγεμόνα καλέσας. καὶ ἡ πόρνη ἐπ' ἧς αὐλεῖ εἰσιοῦσα αὐτὸν ἐστέφανε. μαχητὴς δὲ καὶ αὐτερρυτίας ὄμορος παραβαλεῖν φεύγων καὶ ἰθάκην οἴεται ὁ φθαλμοὺς λέγει διαφθαρῆναι μοσίσας:

Γ οδυσεὺς μῆσον δ' παλαιὸν κεκρύφθαι λέγουσιν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. διαφωνῆναι δὲ ἕτερον ξεραθείας ἐκαλεῖτο δὲ ὁ φίλος διὰ τὸ πλῆθος τῶν ξυνόντων ὄφε:

Ε φεσσον κληθῆναι φασὶν ἀπομιᾶς τῶν ἀμαζόνων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν ἡ τῆς ἀμαζόσιν εἶναι ἀπομιᾶ καλῆς ἔσχε σύριγγος:

Φ σὺ καὶ μ. οἱ μὲν, ἀπὸ φῶ κεμόμος σὺ μόμαι. οἱ δέ, ὅτι φεύξεται ἐκβαίνουσα:

Κ ρότωνα. ὄχαρχὰς κρότων σὺκῶν ἀχράδων:

ἀλάρις ἐπὶ ῥύμης πορνομισθούσας σκάλων. οὐ γάμον ἐφόνευε πομοῖς, ἀλλὰ καὶ μισείας παρομόμοις ἐχρήσατο. καὶ βύσμιλι, ὡς λέβκας ζεύγας, τοῦδε, φεύξεις κρατῆρας τοῦ πῦρος ἀπάξ. λοῦδε, καὶ φεύγων τοῦρον σὺ ἔβαλε κατέκαιεν. ὑπὲρ ὁ δῆμος ἐτιμεωρήσατο. σὺ ἐπραξε δὲ καὶ τοῦμερᾶ, καὶ βοῦς φίλους. μεθὸν δὲ καμένος ἀφέλαβε τὰ πράγματα. καὶ μετὰ τοῦτον, ἀλκαῖος ποιεῖ. ἀνὴρ ὠιδικὸς καὶ κατάγκας οὕτως ὡς πεῖ-

σορφρα χειν ἱματία: Κ εφαλος μελιδοκά-
μηνος περὶ παίδων ὁ θεὸς εἶπεν. ϲῶ δὲ λέγω πρῶτον
σὺ γενέσθαι. τὸν δὲ δεύτερον ἀρκῶ. καὶ πλησίον τῆς
γεννήσεως ὧν καὶ. ὃ ἦτε μαρκήσιος φερωνύμως
ὀνομαζόμενα λέγεται: Π ορθμὰς θυείας ὀνο-
μαστὰς δίς πορθμεὺς ὁ προβοσκὶς ἀχμαλώτου καὶ σίτ-
του. καὶ ϲυνεῖται ταῦτα παρὰ τῶν λοιπῶν. δεσπότης
τοῦ προβοσκίδος. λέων δὲ ϲὺν τῇ σίτῃ κεκερασμένον χρυ-
σίον. πλουτίσας οὖν θεὸς λέγεται τῷ προβοσκίδα δοῦναι.
διὸ καὶ ἐς παροιμίαν ἦλθεν. οὐδεὶς πώποτε ἀεργὸς βοῦν
ἐθύσεν ἀλλ' ἢ πλείας: Α φύλαιος. δικαίως
καὶ σωφρόνως βιοῦσι καὶ ἀμοιβαίων οὐθὲν δίδοσθαι
ἀναισχυντούντων τῶν θεῶν. φασὶ δέποτε ξένον φιλή-
σαι οἶνον δυνηθῆναι ἐπὶ ξᾶ αὐλὸν τοῦ πλοῦ. καταλι-
φθεὶς δὲ αὐτὸν ϲὺν τῇ ἅμαξᾳ οὐδενὶ παραδόντα. ἔτρωσε
δὲ καταλιπὼν ἐμπορεῖον ἐλθὼν λύκον ἀθίκτον:
Τ οὗτοις οὐκ ὄζην ϲὺν ἅλμοις πλείους ἑξῆς δέκα καὶ ἑκατὸν
καὶ χίλιων. οὐδὲ μὴν πλεῖν πλοῦν ἡμερῶν ἑπτά. ἐπε-
σκόπουν δὲ καὶ νεὼς ὀρφανοὺς ὅπως παιδεύωνται. καὶ
μὴ οὐσίας αὐτοῖς ἀπεδίδοσαν κ ἑτῶν γενομένοις:
Ι καρος ἡμῖν. ἰσχύουσα σκαλεῖται διὰ τὸ κάλλος τῶν
ϲὺν αὐτῇ ἰσχύων πρὸς ἣν ἵκαρος παρέλαβεν. ἀφ' οὗ
καὶ τὸ νῦν ὁμὰ ὄχεν. ὁμοίως πτερωτὶς αὐτοὺς ἀπὸ κρήτ
φασὶν ἡθεῖν. οἱ δέ, ἀπὸ ῥόδου, μετὰ τοῦ πρὸς αὐτοὺς δι-
κήρων διὰ τὸ δεῖξαι τῶν ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου ἀποδοθῆναι
θησέ: Α ργεῖον τοὺς μεῖον καλοῦσι θρᾷκες. οὗ
ὁ φθείρος πολὺν καλλιχρήσμου ἐκλιᾶ καὶ ἀργὸν ὠνόμα-

ν ἀργῆλος

Π ἀρ' ἅπασι δοκεῖν ἀσχημονεῖν τὰ χείρω μανθάνειν καὶ πλείω χεῖρ
ἀναβέβηκεν. καὶ διὰ τοῦτο σπανίως οἱ πλείους ἔσαν.
θηβαίοις δὲ οἱ φρόνιμοι πολὺ ὠφέλιμοι:

πλῆθος τῆς αὐλήσεως πολὺ
ἴσον εἶ-
ας.

καὶ μὲ φάγῃς, ἀλλὰ πρόσδεξαι κἀν, τὰ ῥόδα δύτε ἔμοῦ.
καὶ σου δέομαι μὴ φθονοῦσάν μοῦσαν, ἀλλὰ καὶ κοι-
μηθῆναι παίζων. καὶ γάρ ἐστιν ἰδεῖν μὲν καλὸν οἷόν
τὸ πῦρ ἔχειν τὼ ἀκμὴν. ἅπτεσθαι δὲ μαλακὸν καὶ πά-
σης τρωμενῆς μαλακώτερον ἢ τὸν βαβυλώνιον κόκ-
κον, καὶ τῶν τῷ πορφύρᾳ. καὶ γάρ ἁπτοῦσάν σώματα,
ἁπαλὸν ἐστι καλὸν. ἐγὼ δὲ λάμπω αὐτοῖς, καὶ τῶν δε-
ρμάτων φιλοῦσι καὶ τοῖς μαστοῖς ἅπτειν καὶ δύσεις
δὲ ἀφῆς. καὶ οἶδα ὅτι ἀκούουσι. ὦ μακάρι οἷόν
γε ὑπὸ τὴν βάμνον μένειν. ἀλλὰ δεκάσθητε αὐτὸς ἐν-
πρὸς ἐμοῦ, καὶ προβάλεσθε καὶ πόσθε. ἐὰν δὲ πόρρακου,
καλὰ καὶ σθε:

~ σε ποίησας καὶ τεθνάναι χειμῶνος τοῖς ῥόδοις. ἡ γὰρ
πρὸς τὰ παρόντα ἡδονὴ, σπεύδειν μᾶλλον τῆς πρὸς τὸν
παρόντα τιμῆς. ὥστε καλῶς σου δι' αὐτῶν ἐμέμφθημεν.
καὶ γάρ ἐστιν ἔρως καὶ πλοῦτος. καὶ κάλλη χρῆσθαι
εὐθύς. δέδοικα δὲ μὴ οὐδ' ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ' ἥνω-
λεῖσοι καθάπαξ ὡς πρὸς τὴν ὁδωιπορίαν ὀχεῖσθε. ἢ δὲ
βούλη πρὸ φίλου χρείαν θέσθαι, τὰ λήθαργα αὐτῶν δύλιπεμ-
ψον. μηκέτι στέφου ῥόδων, ἀλλὰ καὶ σοῦ:

ὅλως τὰ ῥόδα ἔρωτος φῦτά. καὶ γάρ νέα ὡς ἐκεῖνος.
καὶ ἔρρα ὡς αὐτὸς ὁ ἔρως. καὶ χρόνον οὐκ ἀνέχε-
ται καὶ τάχιστα ὤμοσα. τὰ ῥόδα τῶν ἀκανθῶν δύλι βελ-
τίω. τὸ πῦρον, δύλι δάδων. τοῖς φῦσι πτέρωσι. τρό-
δα δὲ οὔτε ἔρως οὔτε ὠδὴ οἷός. ἐμφορεῖ γάρ ὁ θεὸς καὶ τῆς

κάμοιγε ὁ πόρφ, καὶ τῇ ῥόδων ὠδῇ δή. εἶδον σὺν ὡ-
μῇ μὲν δὴ θοφόρῳ ἑλέσθαι, καὶ τὸ τάφῳ μαρτύρ-
μιμῳ δ' ἀπίστοντες ἀνῆκε. ὁ δὲ πρόμος διδασκα-
χεῖν ἡδὲ μελῆ. ἀπελθὼν.
μαραίνῃ καὶ ὧν μὲν ῥόδων δὴ βραδεῖαι. μὴ λίθ-
σῶ καλῶ. συμπαίξωμεν. φθαινοπώρου δὲ ῥόδοις.
ἐνδράμωμεν:
σεθόμεν ὡς τὸ ῥόδα ἥθον ἐσ, ὅσα χρὸ ἀπόλλυ-
μὲν τὰ γὰρ ἐν τῷ λειμῶνι αὐτοῖς, καὶ ὡς ἀπίστον ἀκμὴ
χρωτὸς τῆς σῆς σεθοῦ, κατέχον τῶν ἡμῶν ὀμμάτων
καὶ σὲ ὠκυμορεῖσθαι. καλῶς ἐποιήσατε ὦ ῥόδα
δυάδιος. καὶ δέομαι μάλα δὴ τῶν ἥθεσι. μαθεῖν
γὰρ ἔστιν ἢ παράλλ' ἢ φάσθε εἰς ἀνθρώπου
αὐτὸ καὶ ὑμεῖς ἅς χρῆ:
πλάκαινα καθὰ ὧν καλῶ. τῆς ἡδέως δὲ ἐμνημόνευσα
ἐλευθερίας. ἀποδειθίας τῶν λαΐδος κώμων. ἢ βου-
λία, τῶν ἀκμαίων γάμων. εἰ τῶν ἀξιόλιδος,
χλιόμοσας τὸν στέλεχος δεσμοὺς οὐκ ἐξέλωσας τῶν
αὐθαδῶν γαμηθείᾳ; οὐκ ἐθαύμασας τὸν ἀλφεὸν; ἢ
ἐπὶ τὸ δουλοσύνῃ; εἰ δὲ τέρας, τοῦ ἐμοῦ ἐσεννέξατο.
καὶ δὲ εἰ ἢ ὡς θαλαττῶν οἰκήσαν. ὡς γὰρ ἀγαθὸν καὶ
καλὸν ἔρωτος ἀξία. δοκεῖς δέμοι μηδὲ θαυμαστὸ-
νῆς εἶναι. πάντως γὰρ καὶ ὦ ἔρωτι ἔθυσε. μὰ δὲ Δ'
ἐκ γὰρ πομπεύσας καὶ ἐορὰς καὶ ἐμὲ πανδώρᾳ ὁρά-
ματα, οὐκ ὦν πώ τε ἐγνώκατε. ἀλλ' καὶ βάρβαρος, εἰ
καὶ μία τῶν ἀρθέρμου ὄντος παρθένων, ἀλλ' ὦν ὦ
ταύτας, λόγος νεανίσκοις συμπλέκεσθαι. καὶ ἵκτην

κύκλῳ· ἀμφὶ μὲν, θράσος καὶ σοφίσματα, καὶ μῶν καὶ βυσ-
σὸν ἔρως ἐφάλλο· καὶ ἐμὲν, τῷ νίκης στεφανῶσαι· ἐμὲ
δὲ, τῷ βοῶσαι· ἐοὶ ἐγκεκέναται· εἰμὶ κακοσφά-
μι καὶ φαῦλος φιλοσοφεῖν· ἀλλὰ βιᾶρ· ὁ
χεὶρ σκεύη καὶ λῆμα οἰονεί· ἀμφὶ κακεῖνα λίστ
λύσεφον παρθένων μελιτόκου φιλοῶλος ἐφεῖσα·
οὐχὶ κελεύω, οὐ σκευάζω· πληρωθῆν τὸ δρᾶμα· ἵνα
μου φαύσης καὶ. εἶφε:

Τ ἰὼ καινὸν λύσεως λίθιον βίᾳ· λίσ' ἱερωνὶς· ἐμὲ τις
με ἀπὸ τῶν ὁμαλίων· καὶ σύρε, μὴ θέλοντα, ὡς σφε
βοᾷ πλέονας ἐμὲ χαρᾶ βοᾷς ἀνερρόφε· ἤσπω ἄρα ὁ
ἔρωτος πέρα· καὶ ὁ φθονερῶν πνεῖ· αἰσχίς ἄπαξ
ἐμὲ χεῖρας, καὶ δοκεῖ· τοῦτο μὲν οὖν οὐκ ἦχεν οὐδὲ χα-
ρᾶ βοᾷς ἐμπεσόντος· ἐκεῖνο δὲ ναυμάχιον καὶ μικρὸν τὶς
λύμενας, στὸς ἐπεὶ δεύρου ἀρῶν ἐμὲ σχεδὸν μέλω.
ὁδὲ σὲ ταύτῃ ἄπαξ τῶν θάλασσ' καταρρῦσις, οὐκ ἐξέρχεται·

Α σὲ κλεῖν δὲ λὰ ὁμαλὰ πῶς δι' ἥσω· ὡς οἱ πολιορκοῦμεν
τὰς πύλας· καὶ σὺ τῶν φρουρᾶν λαθὼν ἐνδοῦναι· λέγε
τίς σε φάσγανον εἰμὶ πὰ ὁμαλὰ
ἔρως· καὶ καλὰ πᾶς ἀεὶς γενόμενον· ἴστε πᾶμεν, μὲν ἐνε-
θύμειρα· ἄ ἤθελε· καὶ πεὶ λὰ καλὰς ἐσσυδάκετ φι-
λοσοφοῦσα· καὶ ὦ αὐτὰς ὁ ἔρως λὰ ὁμοῦ ναὶ τὰ ὁρᾶν·
καὶ πεὶ τὰς καλὰ ταῦτα ὄντως οἰσίας πολυπραγμονεῖν·
καὶ λίνον αὐ δυσπαθὲς πεῖσθαι· καὶ τὰς ἰταῦτα ἀνόσια
λύσεις· καὶ δ' ὁμέμελα ἐδοκᾶ χαριέσσατον· ἰλλίῳ σω-
δραμεῖν καὶ σῴζειν· σῴζειν δ' ὡς ἐσαι μὲν ἀπίσω σῦ-

μναθῆμαι δὲ πλησμονῆς. τῶν δ' ἀμφοτέρων τῶν λόγων
σύμπλεων θῆναι· καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον
καταλιπεῖν τῶν ὑπ' ὠκεανείων. ἀφ' οὗ δὲ ἀν-
θρωπίνῳ σῶματι ἀθανάτῳ ἔρωτι ἐλθεῖν καλῶς ὁμι-
λοῦ, πάντων ἀμελήσαντα ἀνθρώπων, δεῖ σὺν τούτῳ ἐ-
πιτηδεύειν. καὶ ὅταν δὴ τῆς ἐξωμορφῆς ἀκμῆς, ὅσον
ἐν ζώσῃ σωματίθηται· καὶ μνήμης ταμιεύσῃ. τὸ λεῖπόμενον
παρελθὸν, φωτὸς μὲν ἔστιν ἐν ἡμέρᾳ, νυκτὸς δὲ, ὅταν
γίνηται.
χρὴ ἐπιτείνας τὰ βλέφαρα ὅλον ἐν ἑαυτῷ συναθροίσαι,
πολὺν κόπου μετὰ τοῦ χρόνου· ἀμελήσαντας ὀφθαλμοῖς
ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλεσεν. τί δὲ αὐτῆς ἀπελάθεσθε.
τί δὲ τῶν φρενῶν ἐξελίσσετε. ποδὸς ἑστὶ καὶ τί ἕκατον.
καὶ τοῦτο αὐτὸ μεμύσασθε. νομίσας δὲ ἀκούειν, ἀ-
πῆλθον ἔνθεος ὀφθεὶς ὡς ὁμῶν. καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐ-
ζήλωσα ὡς πρᾶγμα ἐμόν. τί οὖν μᾶλλον ποιεῖν ἐὰν ἐξε-
λάσῃς ἢ ἐᾶσόν. ὡς πῆ ἢ ἅμα καὶ πολλῶν
ἡμερῶν λὰς αὐτὰ διαδιβὰς καταλείπῃς. ἡ τοῦ μὴ
δύασκε φῶς ἀπολωλέναι. μηδὲν ἧττον ἡδύμενός
τε ἀκούειν ἐπιμήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἥμην ἡδόμενος
σιγῶμι ἐξίσου καὶ τ πῶ ἐξίσου καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοῦ
λὰς αὐτὰ εἰκομένους ὑπὸ τῆς θέας. τί γὰρ αὐτάων
μᾶλλον ποιοῦσιν. ἢ δὲ καὶ κεῖνοι καὶ χαίρουσι μιμούμενοι.
ἀλλ' ἐάσατε οὐκ ἀπολεῖ φθόμενοι τοῦ ἔρωτος ἐφολκίου.
ἢ δὲ καὶ σκάπτηνδέοι. λάβομαι τῶν δικέλλων. ἢ τ
θεραπαινίδων λὰς ἀμπέλους. ἢ τε πάλην λαβοῦσι ὕδωρ,
ὁδοποιήσουσι δεῖν. τί γὰρ οὕτω τυφλὸς πόλεμος ὡς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0209
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

σκυλῶν μὲν ἐφορᾶν· ἐν ὀλομύμασιν ἐν ἀγροῖς φθίσειν·
ἀμελίγηνάλλα· μὴ ἰδέσθαι τῶν σὺν μαχῶν ἄπλομαι·

σαμῶν δ' ἀνίσοφιζόμενον τῷ χῷ· καὶ πεῖ πόνον λέ-
γεμα· ὅταρ ἀπάλθε φύσις, τὸ τρομερὸν τέχνα· καὶ σῖγα
δὲ λίγ' ἐν τῶν ἀπομύμενων λυάκτικοῖς· ὡς τε ἐμοὶ οὕμε-
βουλὸν πάθοιο· τὴν μὲν κεφαλήν, κόμαι· καὶ μελέτω
σοι τῶν βοστρύχων· ὡς τε ἐμὲν, ταῖς πορφυραῖς σύσκαλα-
βεῖν εἰρέμαι· καὶ ταῦτα δὲ τὰ γέμματα τὶς ἀφαιρή-
σεται ῥᾳδίως ὅτε βούληται· τὸν δὲ, τοῖς σώμοις ὡς καθ' ἑλλ
καθάπερ φῶν ὅμηρ' τοῖς ἥρωσι· ὁπλὰ τε κομᾶν· κε-
φαλήν δ' ἀνθοῦσαν, ἰδίαν τε πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φῦ·
ἅ πρέπει καὶ ταύτην τῷ ἀνδρὶ πολεμικὴν φίλην ὁρᾶσθαι
μηδὲ ἀκόσμητον· μὴ δὲ ἐμάθοι τὶ τοῦτο· καὶ μηδὲ
ἐνοχλεῖτο τῷ φωτὶ τούτῳ· μήτε νεφὲ μήτε αἰχμὲ·
ὡς τὰρ οὐχ ὕδὺ θέλεα κεκλησομένα ὁμεναλα, οὔτε
οὐδὲ τένθεια, καλοὶ κομεῶν· ἅτε οὖν φαρμάκοις
ἅτε μαχαίραις λε ἅτε λίθοις δακτῦ· ἅτε ῥύμμασοὶ δ
πόαις· ἅτε δὲ μὴ λίνι μηχανῇ πεπτεσασίς τὸ κάλλος
μᾶλλον· οὕτως τὰρ ἔοικε μίμουμ' ὡς ἀνδρώθοις·

ὦ σωφροσύνην φίλ' μεγάλοδ' φρονεῖς· οὐκοῖδα τί
εἴπω· τὸν ἀνοιότητ' ἀνίλπλουτον φῦ ἀπίστατ';
ἢ φιλοσοφίαν ἀεὶ πεπρίσαμεν· ἢ αὐθάδη πρὸς κ-
δονὰς ἀγλίαν· ἢ σωμνὸν ὀλίγων εἰδότων τὸν βίον
ἱερπνῶν· ὀλιγάκις δ' καὶ δοκεῖ τοῖς σοφοῖς, δόξαν
ἐγκλεᾶ· ἐρίσαδ' ἀπαυθρώπου· τὸ δὲ μέγα πεῖν

ἀπηθετὴν τοῦ βίου, νεκρὸν εἶναι σώφρο. φθόνους
πεῖν ὅλως ἀπαυθεῖν. καὶ χρῆσαι μέρῳ πεῖν σθπᾶναι.
καὶ κτῆσαι φίλους, πεῖν ἔρημὸν γενέσθαι. καὶ νῦκ
πεολαβεῖν τὰ νῦκλα σὰ εἶναι. πεῖν δίκην, πόδν.
καὶ πεῖν πνκνῶν, φλεῖν. ποίαν δοκεῖς ἡ μέραν σοῦ
τὰ χθὲς τεθνηκας, ἢ τὰ σήμερον, οὐκέτι τὰ ὠφέλου-
σιν, οὐκ οἶδα, ἢ παρέσαυσι. καὶ οὐ κἀκεῖνα τῆς τέχνης:

Ο ἶδα, λέσουσιν ἂν τὰ πανέβο. τὰ κεφαλῆ, ἀλλὰ σὸ
τὰ τὰ ὀμμάτων. τὰς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ σὸ τὰ τῶν πορῆ-
τὰς πορᾶς. ἀλλὰ τὰ χεῖρας, καὶ σθενοῦς κάβδη.
κεκλασμένας λῶ, διὰ κόσμου. δύνεσθε δὲ διὰ λῶ
εἰ δὲ καὶ ἀποδύσῃ, ἀγράπτειν τὰ σῶμα οἶμαι. φι-
λία καὶ λοιπὸν καὶ πολύκλητε, ὡς λαχὲν πάνοπλε.
σὺ δὲ ὦ, πρὸ τούτου δ' ἄγαλμα ἡμῶν ἐποιήσαλε. δίμ'
ἐμὲ τῆς χειρὸς ἐξόχως. κὶ δὲ τῆς τῶν ξένων ἀρίστ.
κὶ δὲ τοῦ πεῖ τὰ τὰ γαστέρα ῥύσμου. τὰ δὲ ἀλλα, οὐκ
οἶδα πῶς ἤπου. μαίζω τὸ κάλλ. καὶ τοῦ πεῖ δμείδου
λίκαδος. φᾶ ζήνωμαλίς. πάντ' ἐπαινέσω, καὶ μὴν
σὰ εἶνα ἀμείνου. σὰ γὰρ οἶδας τὰ κείσιν, καὶ μᾶλλ' ἀν-
θέλημα τοῦτο. ὡς πρέπον ἀλλαθαι καὶ ἀποφαίνο:

Τὰ δὲ σὰ εἶνα λαθαι ὁ λιέξανδρος, οὔπω πῶ τὰ σὰλα-
πεδαίμονος. εἰ δοῦν, μᾶλλον ἂν, καλῶ ἀπεφώνα λο,
τὰ αὖθ' ἑβούλελο. ὅπ' οὖν σὰ εἶνα τοῦτ' πρὸς τὰ τῶν ἀρί-
στων ἀλλ' πᾶς εἶχεν. ἐμοὶ γὰρ ἤπω ρθωθῆσθαι. μὴ
κάμνατε σῶθεν μὰ δὲ ἀείξατε. χώρα γὰρ ἰδοὺ δὲ μᾶλ'

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0211
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λάβε σὺ καλὴ καὶ μικκὰς λεσθέας· καὶ δὸς λάγνως ἱλαρὰ μετ᾽ ἐμοῦ
ταῦτα λέγε· καὶ ὡς τὸ σὸν μέλος κέχρημαι· σὺ δὲ νόησον ἔρως
ὅσος τοῦτο ἔρασθαι· κἀκεῖνο ἐννόησον, ὅσον φθονεῖται καὶ
ἐπίφθονος μὴ φάλης· οὐδὲ σὺ πολεμοῦ πλη-
σμονῆς· ἡδὺ σοὶ πέφυκα ἀδελφὴ· δὸς πᾶν φίλωμα· ἐ-
πόρευσα δὲ λάγνως· καὶ σὺ δέχου τὸ μέλον καὶ ταῦτα
λάγραμμα λέγε·
δὸς μοι ἀέρα λαβεῖν· ἐλινύσας χιτών· σὸς λὰς ἵστος, καὶ
τὸ καλλιστεῖον σὸς ἀφροδίσιον· καὶ λὰ σὰ πόκα σὸς
ὥρας ὄμμα· καὶ ὁ οἶνος σὸς δῶρος· καὶ ἰὼν τεῖ νύκ-
τι λύσων αἰσιώθεσης ἐφόων ὀχεῖται τὸ πλεῖον· σὺς
πεδ αἰλὼν φῦμ σὸν ἐν ἰοῖς ῥόδοις σὰ βολαὶ· κἀγὼ
μὲν, φοβοῦμαι μὴ πολὺ· δὲ, ὅτι κεν ὁ χεὶρ σὸς
γυῖα μὴ ἐρηρεισμένον· καὶ ἰοῖς δακτύλοις ἐμπέφυκ.
ἁδὲ καὶ ἀτρεμίοις ποτὲ, πῶ δὲ καλαλεμένον γίνεται
ἀσεμώτερον σὸ ἄσθμα· ἡδίον δὲ τοῦ μέλιτος· κἀγ-
γίγωμ σοὶ λὼ φαρύγια ἀκωλύτοις ὁδοῖς· σὸς περ γὰρ
οἶνος κεκραμένων· ἀμὰ φιλήμασιν·

ἴσος σὸ καλὴ πεδέκειρος· σὸς δοῦλος καὶ βάρβαρος
ὁμὰ φοιτάλεῦ σὸν ἀφροδίτας σάωρ· οὐδὲ γὰρ γάκομαι-
σὰ δοῦ ἰοῦσα θέλμα· σὸς ἰὼν καλὰκομος· φᾶ δῶ σὰ δοῦς
πολλάμις· οὕτως πᾶλι τὰ σὰ πλεμέσων πέπονθας· ὁ-
γὼ δὲ οὐκέτι, οὐδὲ αἰχμαλώτου πεδέκειρα· ἰὼ μὲν κάλ-
λος σὸς οὐκ ὀδέως ἀμελούμενον· ἀλλ᾽ ἅπτ᾽ ἀστεῖσεσθαι λὰ
δεινὰ, καὶ μὴ νέον λὰ κόμας σοδεῖν· πῶς αὖλας
ἔσω σοὺς δοῦλος λάβω· πῶς φιλήσω χαμαὶ κειμένας· ὦ
πέρα ἔρωτος· σὸν κεφαλῆς ἀερόβινις· ὦ καὶ λάγνως·

τὸν

Τὸν μὲν πρὸς βάσανον οὐδὲν ἐπὶ τοῦ παιδὸς μέλλομεν διαρρήνυσθαι· καὶ κιανυβίων οὐκοῦν οὐδὲ πῶς ἐπορήμεθα· διὸ δίδουμεν αὐτὸς τὰ κιανύβια· ἐγὼ δὲ σοι τὰ δάρξομαι· μεγάλοις σώροις, μικρὰς ἀμφιβόμενος χάριτας· a

Ἡ μὲν φουλοσορουμένωτε καὶ ἐβείξομαι· οἱ γὰρ προθοῶτες γλώκειας καὶ ταῖς ἔβρεσι προσφερόν· καὶ πλαταῖς δὲ καὶ μεσόλοφι πολλάκις σωραίζον· φδὲ δίδαμαχος δὲ ἐβείξόμενος, οὐδὲ ῥόδον ῥῶκόμας, τῷ δ' ἀκάνθᾳ κλαδούμενος· β

Δέαθι καὶ πεῖσμον ὃ τῆς θεοῦ προβαλόμενος· καὶ πολιὰ γὰρ ἐχθρῶν, ὃ τοῦ πλεῖ ἀχώρο· καὶ δίδωσι τῷ πειθενικὸ τὸν παῖδα· δεστιχεσάτῳ φιλοτίμου μένος δώρῳ τὸν πεῖσμον· καὶ δυμὴν, τῷ τολμᾶτε θαύμακα· ὑδδὲ, τὴν φιλωΐαν ἐπόμεθα· γίνουμαι καὶ αὐτὸς ἀδικίδης, καὶ πολιὰς πεδοίεσο δάκρυα· τ' παῖδαμοι ζῶν λα δωρούμην· δεστιχόμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὡς πρ πεῖσμος· οὐ γὰρ ἂν οὐλασε πολέμιον ἐπ' θαδὸς ἐπροβάλομεν· δακρύοις οὐμελωΐ λὰ πῆς ὠϊτολης ἐχαράξωτον γράμματ· δὴ ἡμὴν τῆς ἴσης καὶ οὐ φιλωΐας ἐρᾶς ὠϊτάξαθαι, προφωνέτω τὸ δῶρον τῷ ἥτιον· εἰδὲ μὴ λόγος παρὰ βίβαιλέτι· λαμάθυμός τε καὶ λίσσα λὰ προβάλα κεκλήρωτ, πρὸς ὀλίγον μὲν ἀφραθήκη, λαῖσθήκη δὲ μαζόνως· ἀφιλοσόφου θύμου καὶ ταῖς πολυὰς εἰς πραττόμενος· γ

99

γεωργὸς εἶναι βεβούλημαι. τῶν πολιτικῶν θορύβ-
ων ἀφίσταμαι· οὐδὲ ῥήτορος πρὸς τοὺς καὶ δίκας εἰδέναι καὶ βη-
μάτων πειθοῦς δεῖσθαι· τῶν δικανικῶν ἀφεὶς, καλαμίδος
καὶ χάρτας ἀράμενος, ἐς κώμας χώρα γεωργήσω.
οὐ γὰρ σῦκα φαύλας ἀμύρας. καὶ τὰ ἀμύρα δικαστὴ
φθειρόμενα σύκινόν, ἢ τῶν γεωργῶν πολίτης
ποιήσει.

οὐ πάρεμι χρὴ τὴν ὑλὴν πρεσβεύειν· καὶ τοίνυν ἔρασθαι
μὲν τῆς χεσοίπτης ἐσώρακα· καὶ μειράκιον ἐσαθρῶ. καὶ
καὶ ποιητόν, ἢ φιλία ἐπῆρχεν ἀβεό-
τομον· ὅτε δὲ τῷ ποιλαγωτὸ ποιοῦντον ἐγὼ, ἀπεσβε-
σα τῶν δαίδα, ὁ παῖς. ὃ τί γὰρ ὁδὶ ἐμηχανήσατο ἔρασθαι·
ἵνα τῆς σκότους ὑπεραπόμενον ἀϊσθάνθω. οὐκοῦν μετ'
ὀμμάτων μὴ τὴν κολάκων πάθου. γλῶττις γὰρ σοφίσμα
δηνόταιον ἐστὶν ἐκεῖ·

ποταμὸς ὀχρεῖα ποιεῖς, τοῦ πλησίου δὲ μεγάλ' μοίρας ἐ-
ούλας, καὶ ἄφθονα ἀγρῷ ποιοῦντα κέρδη. μεγάλη ποι
καὶ κλίβιον. ἀπόλιπε πατέρων. ἀμπέλου δίκα-
σκει φόρτον ὠνίοις σώμασι φέρειν οἰκοῖός τε εἶ, δά-
ρατα μὴ ποιεῖσθαι. ἡδὺ σῶν ἀποτεῖ ἔρᾶς, με-
τοῦ πολὺ ἀκερσοῦσθαι τῶν ἰδίων θερούμενον. καὶ ἥφω
διαπλατὴ λιμαιρούμενος·

ὑπὲρ τοῖς ἀνοῖς, οὔτε πρεσβεύσασθαι οὔτε, οὔτε δὲ πρὸς-
κορεῖς, ἐρωτικῆς καθέστηκε χάλως· ποῖ σου τῶν δὲ,
κρύων τὰ ῥέθρα ἀ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ὑπεκύμαινε
ποῖ σοι διέσπα τὰ μερίδα γένη σῶν λόγων ἀκείνων. τῶν τ

ῥημάτων τὸ ὠφελοῦν τε, καὶ χρήσιμον ἔσεσθαι. οἶμαι, μήτε
τοὺς ἀναγιγνώσκοντας, τοιούτους περὶ ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι καχυ-
ποψίαν τοῖς ῥηθεῖσι· μήτε γραμματικῆς ἀλογίᾳ χρῆσθαι. ἡσυ-
χίου σχολῆς παρεσχήκασι. καὶ ἐσωθεν καὶ ἐκτὸς πανα-
γεῖς· παρῳκοδομημένοις περιβόλοις προβεβλημένους· καὶ ἀσφαλείᾳ τῇ
ὄρους, οὐδὲ διὰ τῶν περιλοιπῶν γινομένους ἐπιβουλῶν. πρὸ
τοῦ δὲ φανερὸν παρθενῶνα τοῦτον ἅπαντα. ὡς προῖκα καθι-
δρυμένον ἀμέσως. ἀφ' ἑτέρων πρὸς ἑτέρους ζυγάντων
ὑπόθεσιν μεταβαινόντων. πάντα δὲ ἐξωγράφησε, τὸ-
τε γὰρ ἐν ἱστορίαις ἐγράφησαν ἀναγραφῆσαι, καὶ τέχνη διά-
μορφοῦσι τὰ πράγματα. καὶ τοῖς πλάσμασι τῶν ὑλικῶν
περιλάμπουσι: παρεμπίπτοις χρώμασιν. "
ὁμοῦ ἐγκαυθῆναι διαπλοῖς, ἀθρωπίνου φύσεως ἴδιον. 102
ἔστιν οὖν μεθέξεως μεταλαχεῖν, τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστὶν οὐκ ἐσ-
τὶ καὶ ἀΐδιον. οὐδὲ πέρας καθόλου τοῦ προσώπου,
οὐκ ἐν θνητοῖς μᾶλλον ἢ περὶ τοῖς ἐξω τοῦ ἀθανάτου. ἐκ
πλείστας χρόνου ἀφθονίας τῆς ἐξω τῆς μοίρας ἀφήρηται. ἀεὶ
οὐ καθ' ὁδὸς, καὶ τῆς εὐθὺ δὲ καὶ βέβηκας λήθης. οἷα-
περ ὁ δῆ. τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἔξω πλανώμενος.
ὡς ἀναπαύσεως τινὶ τῷ ἔξω μεμενηκέναι. καὶ μήτε δύσεως
μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον: ἀφανῆ ἡμέρ. 9
ἀεὶ καὶ ἐν πρὸς ἐμοὶ τὸ ἴδιον ἐκ εἴξας ἀπολωλε. τῷ
τῶν ὡς ἔξω τοῦ ἀπελθεῖν οὐκ ἐθέλοντα. καὶ ἐν τῷ ἀφῃ-
μένῳ δίκαιον. φιλοτιμοῦ μὴ τὰ κύκλα. τοῖς ἐμοῖς
γὰρ κύτος ἀλλὰ ὅροις. καὶ ἐν τῷ νόμος ἐφ' ἑαυτοῖς, ὃ
γεωμετρούμενος πάθους ἱερώτερον. ἐν δὲ τοῖς παρῆμεν
ἔθεσιν ἀνυφθέντα θέλης. σὺ καὶ νῦν ὀνόματα νομι-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0215
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

θέτω καὶ πεσόφαλον ὦν ἐσορτικῶν σύμοιαν ἐκβάλλομεν· καὶ τῶν ἡμιδράκοντος ἀποφράκτους ὡς ἀηδέστερον: 1

ἱεράξ μὴ καταιγίδος τὴν ἐρωμένην ἁπρέπως· οὐδαμῶς γὰρ μοι τὸ φλοιώδην ἐρῶσα δοκεῖ· ἀνθρώπους γὰρ ἡττᾶσθαι ἐρώτων πέφυκε πάθεσι. εἰ δ' οὖν ἐράς, λίθακρύστις καὶ ψεύδε· καὶ κλύδωνα σαυτῷ περιφέρεις αὐθαίρετ]ον· ἀδίκει δ' οὖν ἑκάτερον· πολέμει, ὡς ἐρᾶσθαι ἐφίεμενος· πολέμει δὲ ὡς διλαδωμιῆται καταιγίδων: 1a

ἰμὰς βίου σωτῆρος ἐνέχυρα κέκτηνται, παιδαγωγὸς τοῦ μὴ πεσεῖν ξέστωι παιδός· ἐνέχυρα δὲ βίου παίδων μοῖραι· οὐ γὰρ εἶναι πρᾶα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον καὶ παιδαγωγὸν ἐσθ' ἁρμόττον· πῆρα μεθόνιος καὶ γυνὴ σχεδόν, καὶ σορὸς ἀληθῶς: 1b

νηδὺς ὅταν μὴ πομπεῖα σῶρα κοιλάνῃ· αἰμαροῖ γὰρ τὸν ἀγρὸν πεῖ φράξαιμι· κακοὶ γὰρ βελέων ὀδίται κεκτήμεθα· οἰκοῖός τε γὰρ καὶ ξώοις ἀλλοίοις τοῖς ἀνθρώποις σύμπλακέσθαι· οἱ λαγῳοὶ λαὶ ἀμπίδες· κἄπειτα λάλαγμα ὁμοῖοι· λιθάκτα πεῖ τῶν λαοδικῶν καὶ λέξοιμι; φοβερὸν γὰρ τοῖς γεωργοῖς τὸ κακόν, ὅσον λαγὼς οὐ λοπόλεμον· διόπερ συμπαραστάτης, καὶ τῶν πόνων συμμεριδίαξ· καὶ τῶν δέος αὖθις, βιαίοις ἐρίοις ἀμήχανον· οὕτω γὰρ καὶ οἱ μεμηκότες ἄμαχοι λοιμοῖς, καὶ τὸν μόχθον σοφίζονται, καὶ τῶν μαζίζων τὸν ἐφάπτονται: 2

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0216
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὁ κοεῖδων ἀνὴρ, καὶ τῆς τύχης φίλος ἔοικεν· ἀεὶ γὰρ 101
τοῖς βόρροθεν καὶ τῶν ξυντεινόντων ὀρέγονται. ἀεὶ δ' αὖ τῆς
γῆς προσεναλλάσσει· καὶ τῷ πάθει δὲ ἐπεκμένων βι-
άζονται. οἱ λημῶντες, καλλίκομοι· καὶ ἄλλως εὐφυΐας
αὐλαξίν· ἀμφὶ καὶ βοῶσιν μετὰ τῶν ἀρότων ἀφαίνη
τὸν αὐχένα. βοῶν τοι γὰρ παῖδες αὐτοί, ὥστε καὶ δίκαιον
καὶ αὐτοπονίας ἐπαινεῖσθαι κἀκεῖ. ἄμορφοι δὲ ἐπὶ τῇ -
μήκει. ἄμοιροι δὲ εὐεξίας παύονται. ὀρθοὶ δὲ, ἐπὶ τῷ -
τὸ, μὴ πολὺ τῆς ὀρθῆς βαδίζουσι ἀπορρέπουσι. ξυῶσι
παραβαυλίζουσι, καὶ ἐς ὀδόντας ἀμείβουσιν· ἄκμοι 106
τῆς ἀκμῆς ἐπὶ βαίνουσι, καὶ τὸ βούπαιδον εἶναι κε-
κλήρωνται. καὶ συείπτες δίκωπα ὅλως, ἢ τῆς πλησίας
αὐτοῖς ἀξίας σπουδάζουσιν· οὐδὲ πρωΐδες τὸ θυγατρεῖον
μὴ παρεῖσθαι ὑπὸ κορύδων. καὶ τῶν ἀγχιστέων σπου-
δαίξες· ὥσπερ ἀφοσιούμενοι τῶν συγγενῶν. οἱ μὲν
βερβουκόλημες ὀθείλουσι, καὶ κοῦφον ἔχουσι φθόγ-
γημα· τοῖς δ' ὠοῖς ἀώνυμος ἡ ἀλέκτωρ· πλοῦτος
γὰρ, οὐδὲν ἔστιν εὐδοξότερον·

ΙΖ 18
γορτύου πᾶς ἡμᾶς λοιπεῖ· ξυῶν εἰκὼς γὰρ, ἵππα -
ξόμενος ὁ πημμέλαρος· καὶ περὶ χηλὰς βάρας, πεῖπ
τῶν κακουργάων ὁκλάζοῦ· οὔτε ἀρλαγὰς φοιτᾷ παρὲ -
μίν, οὔτε δορκὰς εὐδημεῖ· οὐ βουβαλίδα· οὐκ ἐλά -
φου· χαλκόδῑ σὺν περὶ θάρμα ὠοτυπεῖων ὄντων·
αἰμύλαι γὰρ ἔτρικλαι θ' πάσαι, δὲς λαγῶας ἀπελαύνουσι.
διὼν καὶ ἀλιόκοπ, σὺν ταφύλων ὠοτοκοῦσι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0217
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

δορκάδος δὲ σοφώτερος καὶ βουβαλίδος, οἱ γὰρ τὸν
λέοντες· καὶ ἡδὺ πάθοι τὰ μειράκια τῶν θηρίων ἀπα-
θεστέρως μὲν γὰρ· οἷς καὶ ἡμεῖς λιμὸν ποιοῦμεν· ἀ-
νοήτως γὰρ ἡμᾶς· ἀνεῖα δὲ ἀνθρώπους κολάζειν.
ἐπεὶ δὴ οὖν ἀληθείας σοι περὶ τοῦ ἀδικοῦντος παιδί-
βις, ἐστὶν ὃ τὸ ξυμφέρον, καὶ σωφρονέστερον τοῦ-
τον οἰμῶξαι διδασκέτωσαν λόγοι· ἵνα γὰρ αὐτὸν κοσ-
σοφρονέστερον, ἡ σὺ βίᾳ ἐμοῖς λόγοις τὸ λοιπὸν σύνε-
μενος· ἵνα δὴ καὶ ἀθλίαν κοῦσαν σὺν βίᾳ τέκνοις
δεῖ φρουρεῖν μοι δυσήκοον· δοῦναι ὀργῇ σοὶ μελ-
έφ' ἁπτεσθαι·
τρέπεσθαι οὐκ ἤθος σεμνὸν οἱ πρὸ σοῦ τὸν μὴν ἀσκεῖν·
οὐ γὰρ σωφρονοῦσιν οἱ ἔρωτες ἀπαιτέμενοι· ἀλλὰ καὶ
σώματος, ὀφθαλμὸν ἀκολάστου ἀκμάζουσιν· εἰ δὲ νῦν
δι' ἀνθρώπους τόπους τηρεῖσθαι ἔρως, σὺν σοὶ νῦ-
108 δοῦ σοῦ οὐδαμοῦ οὐδαμοῦσιν ἔρωτες· φίλοσοφοῦντος δὲ
λογισμοῦ, θέλος ἀφροδίσιον οὐκαθάπτεται·

ἐρατοσθένης ἀποχέμπει

θέτις δὲ ὅρκος ὡς λάμπα· καὶ κλάπος ὀδόντων
ἔναι δοκεῖ δ' πράττόμενον, καὶ δὲ ἐγκλοσοῖν
δὲ ἀφθέγκτω πλατόνυχες· κἀδλῶ ἀσεμνοχιτῶνες φω
δὲ ὠμόμολος· οὐκ ἄδας ἀμελὲ νοσοῦν γλῶτταν, με-
ζονα δὲ πλημμελήματος ἢ πραττομένων τῶν κόλα-
σιν· εἰ γὰρ αὐλόγοις ἁμαρτοιμεν, ἔργοις τῶν πῶμε-
είμεν ἂν ἐξέχομεν· τῶν γλῶτταν δὴ τὰ σώφρονα κέκτη-
σο· ὁμοῦ γὰρ, καὶ πάντα ἄχθος ἀπὸ σοῦ φορῶ· ἐν
τοῦτον καὶ τοῦτ' ἀεὶ σκολάζειν· πεῖ δὲ θ' γὰρ ἐχεῖν

Γλῶτταν δ' κόλαζ᾽ οὐ· 15
Ἕλον ὁ ἀμπελεπτῶν κακίστων ἀλιώτικα· καὶ λαβὼν π.
τοὶ κίλοις δθμοῖς πεῖ φροσρῷ τῶν πλημμέλειαν·
καὶ ἄξω ἀδικίαν λεω φόρον κοεῖ ἄνε, λοὶς ἀγεῖν δ'
οὐκ αλεοδμένους ἀπωλίας· καὶ τῶν πολεμίων· θρί-
αμβλοσω· καὶ δημοσίᾳ δίκας παρέξεται· διότι
πολλῶν δ' δικαιμάτων μίαν ἐφέξεσθαι κόλασιν·

Κορύδων καὶ Γλῦγία, γορτίας ἀμενώσεια· μὴ πεω 16
λοῖς ἰούλοις καλαμιᾶσθ' τὸ πεόσωπ᾽· καὶ βρενθύ- 109
ομαι δ' καλλ· καὶ δέλεαρ ὁμελίας πεολίθοιν ἐ-
μὶν τῶν ἀπρέπτων· ἰσῶν δὲ γύρας καὶ μόσον καὶ λύ-
σιν· σίναξιν ἐπαράξομεν· ὁ πεὸ τῶν θύρων ἀ-
μαθοσυμίᾳ δ' ἀγνώμονος· τῷ γὰρ ὄχλῳ πόλεμος δύ-
πρεπ᾽ δυλίᾳ πολλά· 17
Ηλίας καὶ μάχεται τοὶ ἵππους ἰθύνομεν· καὶ μανθά-
λομεθα, πλημμύρις ἰδίοις τῶν ναῶν ἐπαλόωτον·
πόδε· ταῖς ἀκύραις ταύτῳ χαλινώσωτες καθορ-
μίζομεν· οὕτω καὶ βερνικέον καὶ τῶν λιῶτταν ἀξί-
ωμα· πλημμύρας λόγῳ ὁπλίζοντες, πόδε τῇ πί ω-
πὶ καταναίζοντον· ῥόδον, κἀπελέφαντι· x
Τὸ λλκωσις ἀδικέν πλημμύραι, καὶ δρέπανον
ἐπορρίτας· λόχμην καὶ σαβρωτῆρα χαλκόομαι·
καὶ τῶν ἐνεδρίων τέχνῳ ἀσκήσαμι· οὐκ ἐάσω γὰρ
ἡρεμεῖν δαίμων ἡμᾶς· ἐμοὶ δ' ὀχλήσαντος τὸ
βέρος ἐπὶ κρύῳ δέσθαι· ἤρος φανέντος, ἐάσω κοὶ
σὸς κομᾶ τοῖς δόβεσιν ὁ λαός, σὸς καθ' ὃν ἐνίκησ μὶ-

εἶναι τὸ ἡδίον· σὺς κοσμία, κομαδοὶ ἢ πλάτανος.
χλοάξ ἢ πόλιον· πώλυμοι περὶ ἀλιτηρίαν ἢ περὶ
ἀλλὰ δίκοσιν ἡμέας οἱ πολέμιοι. ἀρότρα γὰρ αὐτοῖς,
ἢ μάχαιρα ποθεινοτέρα: ὁ σωτῆρος, τελεσίκλεις ...
... ἐμὲ δὲ τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς τὸν ἀπτῶτα κόρον ἢ
φεύγειν δύναμαι ξύν, ἐδουλάγωσε τὸ ἄρρεν τῆς γυναι-
κείας φύσεως μᾶλλον· μὴ τοίνυν μέγα φρονῇ τὸ ἄρρεν
νίσθαι· ὀλίγης ἀφροδίτης πρὸς, ἀπαθλιῶσι· οὐ
γὰρ ἀθανατίζει τὰς ἡδονάς, ἀλλὰ τῶν ἐρώτων φύλαξ
παρέχον): ὁ Διοτέννης, σωτῆρος. x β
vide epistulam ξδ. Τ ὁ μικρὸν ὑπὲρ δοξάριον ὕπαρ σύνταγον τοῖς ἀφρο-
νόσοι, δικεῖ· καὶ ταῦτα σε πλασμένη μέτρον. τετράωδε-
τερον ἐστὶ καὶ φαυλότερον· ἄρτον· κουφοποιὸν παι-
ήκασιν καὶ πάντων φαυλοτάτοις ὄντερον· λύπερ καὶ μὴ
σφόνδυλοι· καὶ περισσινόμενον πλέον ἐλεύσεται· μεθύ-
σκουσι γὰρ οἱ ἐρασταὶ ἡγνωσμένα· καὶ πεῖν γενέσθαι
περὶ δὲ μὴ εἶναι μεθύοντα· μᾶλλον καὶ πάντα τὰ
τοῖς ἔχουσι φεύγομεν. διὰ παίζειν γὰρ δεῖ δύνασι σὺς πρὸ
ἐ βούλεται· εἰ δ' ἀναλλαγὴ ἡ ἡδονῶν, ἢ τῶν δυῶν τοῦ-
χαιρε πράγματα: ὁ κορύδων, ἀμπελῶνι· x γ
ὁ μὲν γὰρ γεωργῶν ἀθλιώτερον· τετραμμένα καὶ οἱς
δυσὶ κοις οἰκέται· ἀπόλιον ὁ μὲν ὄχλος ἡμέων, οἱ δὲ ἀ-
γρεῖς· ὀξίπτολεμοι δὲ περιάδατο· τῷ δὲ μὴ πλῆθον
ἐλεύσεται καὶ ἀρρᾳδίας διέφθαρε· καὶ περὶ δὲ ἀναγ-
καῖον ἡμῖν, ὀχλοῦσι γὰρ ἡμῖν ἐπὶ πόσοις· διὸ καὶ δὲ
ἀρέσκων καὶ τῷ δεῖν ἀποίσομαι· ἀποῖα καὶ εἶφος
καὶ ἐρώνης ἀρώμενος καὶ τραλιώτερον ἡμῖν· καὶ τῷ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0220
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τέχνω ἀμήχας. τὼ τύχω ὀφίσομαι :·

Τοὺς πολυπόδας φησὶν ἀθηεῖ τυγχάνοντας, τοὺς ἑαυτ
ἑαυτὸν πλοκάμους· ὁ φοντὶ λιθοῦς οὐς πῆ ἐμπαρα-
σκάλον, τὰ ἑαυτῶν δυσεξίχνητα ποιουμένους μέλη· ἐξι-
ῶν τὰ τοιῶν οἰκάλωσιν. τοὺν ἑαυτῶν μοεῖσαν τὰ κακεῖς·
καὶ σπεύδομένην, οὖν ἰδίαν σαρκῶν λύσοτε ἰκνοῦ· ἀν-
ράτες. καὶ πολύποδες ξαύθιππε τὼ τν σώμεν εἶναι τοῖς
ὅλοις δοκεῖς, ἐτῶμεν οἶμαι τὸ προσφέφαζον· ἀλλ-
κεῖ γὰρ λίαν ἀπωθρωπῆ τὸν βύπρα· μὴ τε τῶ φῦ
αἰσθούμενος, μήτε τῶ δίκαν οὐς βαράθρ᾽ κλαβούμ᾽ς·
ἀμήχεν κατανοίης, ἀμνήμονα τῶν παρωχηκότων κα-
κῶν ὄζης τῶ πόνοιν· ἡδὲ τῶ φιλόχρεον ἐξεῖνῶν ἀ-
μηχανίην πάθη κεκλήρωται, καὶ τῶ ἰσόρροπον πλα-
γίτα, νόθειον βιαλωπόλων· καὶ πᾶσας ὄζης, πεῖ-
κης κακίας εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἐνσκήμασι· οὕτω
γὰρ καὶ τὰς ἐχίδνης κῦμα, μεῖκεν δυσοίότητ
διαδέχηται τῶν κεῦφόρον καὶ λιθινοὺν λαγράῤῥηγνύοντ᾽ :·

λιθῖνος, λιστερίνῳ :

Τρῖγητος ἄλλ πεσκεκεῦφ· καὶ ὁ βότρις, γλάνος πε-
φλόρσο· καὶ ὀργὰ τὰ λύνες διαγλαγαι, πεῖφροίρφοσω
τῶ λεσφόρον καλλίφ· καὶ τῶ κρῆανα κάνα, ζυέειν᾽ν
κέκτοο· ὁ δὶ βυσίρχετρος δ᾽κόλαφ᾽, καὶ γεωργικοὺς ἴσρω-
λας, δ᾽σικεῖν ἐλυμόλαπι :· πλατῶν, διομῦσιος

Ἰλλ᾽πες ὁ θέλος κρᾶτεῖν, πεεῖ πόλεις λύς τάφρ, καὶ
λυ πάθρ ὄζης τὸ φάρμακον, καὶ λαμβίας τῶν λύσων
ὀλαμονίας ἐπόφθε, περαιτέρω κόμεσος, μὴ κακτομῶν

τὸ φύσημα: βουκόλι, μηρωνίδη. ξ'
οὐ ἐπόμενος ὑπέμεζε μηρωνίδη· ξύφος γὰρ ἀκὶς τ'
βουκόλια διέγραφε· καὶ τῶν ἀμελλῆ τῶν ποδῶν, κα-
τακρημνία. οἱ δὲ κλίκας τ' τῶν σύμφορα ἐστοί-
βοσφεῖτῶν ἀκόλαφ'. καὶ ξύφων, ἀκρατέφροι·
ιδ'. ὠϊτίας, πλωτῖνος·
χ τετλιξόμοσοικός, ἥρος φωνάντος, τῆς μελῳδοῖ ἀπ-
χμαι. σὺ δικῶ δὲ τοῖς ἀόμεσοι. ἐ τῶν φύσιν λλίσφρ'ος,
σὺ ρα μεσομεβείας γναεῖξε. ἀκλίνων σοὶ σπ ἐλλὶ
μεθύσικόμ'ς. τερελίζη τοῦ ὁμεγαδός, βύμαλὸ δένδρ'
ποιούμεν· θέαξον τοὺν ἄγρον. καὶ τοῖς ὁδύταις πὶ μοσοικ
ὠδὶ δήκνυδ. ἀ σοι τοῦ καὶ ἡμεῖς βαίσας ἀρελὶς πηγόμ'
ἀκθάλποσι γὰρ καὶ ξωπῖρ ὅσοι πεοὶ ἐπικώμιον λὶ ἐμέδρα.
ἀλὶ γὰρ μεκρασθένλας κἠμαῖς ὠρὰ πώδη βίῳ, αὐτῶν
σοῦν γραμμάτων, πεὸι ἀρελὴν ἐπεῖχωσας· οὕτω γενοίμ'ν
ὁ κρίτ'ας πλωτῖνος, ἡ σώματος ἔντοὶ φιλόφρ'σ' ὠδὶ τῆς.
ἡ φιλόφρ'α σωματῶθεῖα', μηδ' ἀὼν ὡς ἀὼ τρέφε'·
ιζ'. ἡδωνὴ, ἐρωδικὴ·
Φ σοὶ κοῖ σοὶ κόσμος πρῶγμα· καὶ ῥυπίδων ἐπεῖ ἡ κὼ-
πρέπημα· οὐδὲ παραγαράττειν ὠϊχερῆς τῶν λιθῆφ ων·
ὠδὶ πλάτφορ κόσμεῳ. λοὶ ἐράσας σὰ φαυλίζοσα'· πθαρ'
χρόνος γραΐδιον· οὐ γὰρ ἀπρεπῆς οἰλημαίνων σύμετοπώ-
ρῳ τοῖς λύθεσι· μεμνᾶβ καὶ θαυάλου τὸ τῷ γὰρ ἐγαντί-
αους· καὶ σωφροσύνην ἐξαυδᾶτικὴς ἀοκεῖν ὠδὶ τῆδε.
καὶ ἥρας τὸν ἀδικῆς καὶ νεότητ'. λ' μεῖν γὰρ ἐπαγελα-
μένη δίε ἥδους, λὸν, κεκτημένη, ξυνόθους·
λ

ταξίαρχος τῶν προβάτ· ὁ θαυμαστὸς κριὸς μ' ἀπώλεσε.
καὶ ποιμαντικῆς ἡγεμονίας χαρὰ λύπης μέτρημα· κακὸν δ'
ὃς πόνου μέγιστον. καὶ τοιμὲν οὐκ ὤφελε παύσασθαι λύ-
πῶν· οὐ γὰρ τῶν ὁμοίων αὖτ' ἀπαρχὰς ἐτιμήσαμεν.
Διὸ πρὸς ἀστυχώρους τὸν ὀργίλον προβαλούμενος· καὶ
τὰς πολίτας τῶν ἀπόντων δικάσομαι· φίλος, οἷα με-
λιτόεσσα ὁ πόνος. τοῦ ποιμνίου μου τὸν ἡγεμόνα δίωλεν.

ἀντιπέραιος · in Ald.

ὄρος ὁ δημιουργὸς κἀν τῷ θαλαττίῳ διέλαζε κλύδωνι·
καὶ τοῖς αἰχμαλοῖς δ' ῥεῖθρον κεχαλίνωδ' ὁ πελάγιον. ἐ
λάμασι τὴν ὑπὲρ μικρὰν ἠπείρου, τὴν θαλαττομαχοῦσαν· 74
οὐ γὰρ δίκαιον ἡ θάλαττα τοὺς ἐπὶ γῆν οἰκοῦντας.
ὅπλα δὲ μείζω περὶ ἑαυτὸ δ' ῥεῖθρον μανὸν ὄν· μεγάλῳ
ἀπαλὴν ὠθεῖ τὴν χέρσον τῶν ἐφόδων· ὀργὴ δ' ἐπ' ἀρούσῃ
πάρεστ' ἐξόχου μοχθοῦντι βουκόλῳ· ὑπὲρ πόλεως χειρὸς τῆς ὀργῆς
μὴ ποιούμενος· ὑμεῖς οὖν φιλοσοφεῖν ἐν χερσὶ καὶ τῶν
γλωττῶν, ὡς τοῖς ἀρίστοις ὅρος ἀκρότατος. εἰ δ' ἐμὲ
ταῦτα κρατεῖν οἴεσθε δεῖ, ἔβρεσε τοῦ θυμοῦ μεγαλώσῃ·
εἰκοῦσιν ὑλακτεῖν ἐοικέναι βαβύλωσι. οὕτω γὰρ καὶ
ἀλκυονεύουσα θάλασσα, ἀφρῷ πρασιᾷ καὶ σιδήρῳ, τὰ
τῆς ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται: ὁ ἀστὴρ πλατάμων· κα

Καὶ οἷς δείτονας ὦ φίλος, ὑπ' ἐρώτων κεκτήμεθ'· πόλε-
θαύματον πρὸ βοτῶν δίον ἔρωσιν· οὔτε γὰρ τοῖς πρᾶσι βοῖς
ἡμετέροις ἐπαίρω, οὔτε τοῖς μεδέουσιν ἡμῖν, βουπόλοις
διακόσμῳ· καὶ βοὶ ἀπαρχαὶ βοὸς θείοιο, πολλάκις αὐτὰς
ἐτιμήσαμεν· ἀλλὰ καὶ μοῖραν τὰ τοῦ ζυγίου οἷς πρόφ-
πάσι θεῶν ταῖς ἀγαθείαις δεδόκαμεν· ἀλλ' οὐκ αἴσιμα λέ,

σώρα πρὸς κείμους ὡς ἔοικε· τοὶ γὰρ ὧν ἄπωθ' τῶν ζυγῶν θεν ἀπαίρομεν· σέρας γάρ ἡμῖν τε σωρτὴν σύμφερόν θ', ἵζ' σεδία καὶ κύλοφα οἰκεῖν, χθαμαὶς κεκλιμένοις δὲ πίτνας·

Τ ὀνχεῖσου καλιὴ πάλιν, ἡ κόνδοι γαρφεῖ φασί· τὸν δὲ πραφὴν οὐ περιτίθεσθαι οἶμαι σκλοῖν, ἀλλὰ τὸν λίκανον ζέ· καὶ μέλβες ἀπὸ τοῦ πάρασίου πίνακας· τοὶ πρὸν καὶ τὸν τέχνον καὶ τὸν φύσιν ἠοίκικας· τὸν μὲν, ζυβεῖσα. τὸν δὲ σοφιόμενον· χόσθαι γὰρ τὸν πάρασίου τέχνον ἀνάγκασας· καὶ τὰ μὲν πεσσόντασι διαποικίλλαι τοῖς πίναξιν· ὡς πρὸ τὰς φύσεως ἁρμοσθείσα· ἐγὼ δὲ τὸν σοφιστεθαύμακα· κακὸς τέχνη, σώματος κύ-πρέπον μὲν πίσθοσα:

Ν όμος ἁρίθμοις ἵπποις ὡς τεμοιόκα, καὶ μάλα σφῶϊν· ἐπεὶ νῦν γὰρ ἐπὶ τὸ πρὶν λαῖτμα λίαν φιλόφρον· ἀλλὰ λύσόμος αὖτις· τὸν ἱππομάζιον ἵππον, ὅτε μὲν ζύθεν ἐσθρεχόμενος θεσσολνὸ· καὶ πόρρω που τῶν πόδων οἰ σύμβαινε τινὰ βούγαννήμενος, ἁρσοπιτίγεννικόν· οὐ γὰρ τις ἑαυτὸν ὠπὶ λωθώνου φίλος, καὶ πρὶν θάλ-σοσι νόμον ὦθεν, κατοὐδὲν διοχεραίνοσιν ὡς πρέπο-σῶν ἐχθρὸν καὶ γυνοὶ καὶ φίοις μὲν ταῖσι οὕτω φερ-νεῖν· οὐ γὰρ σὸν ὧν νόμος ἀνάγκασε· μεδοχτάσσο νύλοτον πεῖσε· τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπφορᾶς, θύρασι θύρας ἀμφίβολα, ἀθλιώτατον δὲ βούλιον ἀμπεχόμην· τῶν ἀλόγων ὄντως ἀλογώτρονοι νὸ φεύγμεν· κἄπας ἀποδεῖν σὶ πίξις· οὕτω γὰρ τοὶ πρὶν κόλπας ἡμεῖν οἰκειότρον, ἀνύστατον γὰρ ἐν ἀμβολόξοσι, μέχρις οὗ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0224
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τοῖς σοῖς ἐσενδρύφωσοῖν. ὦ δήλαιος. ἔλακλίσοιω
δὲ σαῶσ καὶ σε τῆς κραπάλης τῆς ὠαῖχρ ὀρθό- 76
μενοι· κολάκων γὰρ φεσῖς, καὶ μνημοσύνικὸν πεῖσκα-
κίαν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀλεπίλης. ὀφέποτε τὸν ἀ-
δελφίδοῦν σεῖθαλσε τὸρ πᾶσδρῦ· ἡδέμὴ, τῶν πεῖ-
μοιαν ἀκαταγώνις ἔξδς πολέμιον. τοῖς δαμρύοις
τῆς φῦ τῶ ἑαυτῆς ἀκομπόδα μαχαιρᾶν·

μερῶν, δαφνωνί: 75

ΗΜ ἐχεῖνος ἀῦτ κοιλαινδς τὸ μνῆσιον· καὶ ὁ κατομβρῆα
ὕδωρ ἀῦτρροφεῖς ὁ σείλανος· ἡ λαχάμοι καὶ λιμεῶτ-
τειν δὲ παῖδας διὰ τὸ κάταυχμον μεχμᾶ· τὸ σοὶ γὰρ
σεῖλῖμνά(ξε)τεμον· τὸ δ' ἤμεσθον καὶ φεῖν ἡ γνόκα
ἔδαλος· ἐρωλεθωα πεῖσθεῶν ἀὐνεφέλαι. εἰ-
μονῶ τῶ δαφνωνί δῦϊᾶσῖ τὸ ὕδωρ· δῦηρ ἀῦ φθόν,
μέγα κακόν· εἰδέ καὶ τὸ, τειτων εἶναι κεκληρωται,
ἀπραίτητον τὸ δεῖτεῖχμα καὶ θανάτῳ μόλις παυσόμ.

ἀρεσόπα, ξενοκράτη: 75

ναῦν φθίνοντος λῳοτρεισῶνος. ἥωικεν προσλι-
μάς ἐπιτηδεῖως, καὶ δι' ἔθασαι καὶ σιωθῆκας ξενό-
κρατον ἐμοὶ δὲ καὶ ἀποθαλῶθνα αἰφρένον τῷ
ἔρωτι καὶ δαλοῦ δίκωι τὸ πεῖσφρένιον ἐμπεφλόπ.
ἀσεκοτὶ δὲ ἴζον δὲ καθ' ἡμέραν τὰ δακρύα· καὶ τῶν σὸν
σῶμα πόλοων ἥλιον· ὁδὲ τῶν θεῶν τόφος, ἀφ-
μισφαντοία ἰκέσῖς προσοίας ἐγίνετο· οὐδὲ ξενοκρά-
τεις ἥμῖσε τὸν ἔρωτα· καὶ οἱ τὸ ξένον ἀεὶ
ἡμισῶτον ἐπὶ ταχεῖσῳ κόρῳ αἰῶνρᾶθύμεων 77
ἀεὶ δουλεύσοντα· ἡῶθασῖν· ἀποῖς ὃν χρῆμα πόθος

καὶ ἐρώτων· καὶ βλαβικὸς πολέ καὶ ἀλλος· οὐν γὰρ λδί-
κουμεν αἱ συμφοραὶ, ὡσ̓ ἰδίς λδικουμένας μεγαλα-
νουσιν·
λ5
Χ ἰωλ̓ γεννικὸς λνικαλ̓ ἰωσ̓ ἀνὶ ὁ ὑπερέφανος καὶ κακω-
ζὴν τὸν πλοῦτον ὡς ὄνλε παρὰ τοῖς δυοῖς δυώμενον·
ὑοῖς μὲν ἐφικτὸν· τοῖς δὲ δ̓ οὐκ ἐφικτὸν τῶ ἐαυτοῦ παρε-
κμένουμ̓ πλοῦτον· ὡς πῆ βδοκαίνοσα ὡσ̓ ὑπερβοῖς
δυοῖς ἰωφοῶν· εἰ γὰρ ἐμὶ ὁυλαμπκδόνον ὑοῖς δυοῖς
ὡσ̓ ὁκς· καὶ πῦρος λφθονία τοῖς ὅλοις ἐστὶ πεοχειρόταν?
καὶ πολαμεῶν ῥεῖ ὑφα· χειμαρωνὲ ἀεννάων ἀγχ̓
ἐστὶν ὑπόειδ̓, ὑ̓ δὲ τὰ ἐφης τὸν χεῶν ὑ̓ φύσις οὔ-
τως λπικριβωμένον τοῖς δυοῖς λιέθθο· καὶ φιλό-
μηκον δῶρον τοῖς ὑπὸ σιγῶν λπένθμεε· διὸ οὐ
μὴ ἰ̓ ἰ̓ τοῖς δυοῖς φοι τῶσ̓ ικανὰ· ἐγὼ πλατεῖ
γέλωλα ζῶν ζοῦ καλαχὲ δοσμάτ· αὐτὸν γὰρ δυ τὴς
φύλακος πάνομ· ὑποθεσὶν ὑόλου ἀεποίησαι· καὶ
ἰαυτὸν θέπονθας τῇ πλανῇ· λθλαβίας γὰρ ἁγίων ἐ-
κείνη δοκεῖ, ὑ̓ πεῖφωνὴς τοῦ κλίου σὰλλμένης·
λνοίτελως χιμεώτης χεῖσοῦ τὸ ἀνθρώπου γένος
ὡσ̓ οἱ πᾶρε· σὺ λόσενος γὰρ καὶ τέχνα τὰς βίας φ̓ ὁπχθ̓·
καὶ πόλεις σὼκίαθα. καὶ σὺν λλαγμάτ ἀμπρῃ·
εἰ δ̓ ἐστὶ σὺ μὸδνν ἡ πεῖν· πάσης λκοσμίας ἐστὶ-
ρηθ δὼ δ̓ πείτμον σὺδιαίτημα, εἰ μὴ χεῖσοῦ ὑ̓ σὺ-
Αρώτης· ἀλλήλων ὡσ̓ ὁδεῖς ἐ τελευτήνδ̓· οὐ γὰρ δὼ 78
πλοῦτ̓ ἐναυλίζθο· οὐχ ὁδοιπόρος ζῦ ετορᾶζθο· οὐκ
ἀροτῆρ δ̓ ἐσῶν οἰ ἐαυργοῦσ̓ τὸν ἐκπλουτο· οὐ βασιλ̓
ὑ̓ ἐ μονίας πρὸ βλέδ̓ οὐκ πρᾶ· οὐκ ἀρχαῖς καὶ

πεσοφόροις τὸ ζῶπάκοον σκεκοσμηκε. οὐ γραλιγοῖς ἐ-
δημαγώγησε τὰ γράτα μα. ἡδέ καὶ ἀπόρρητον λόγον
θέλησ μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὀχρεοῦς λαί κιμι
σεπίφυτα. καὶ ἡμῖς διὰ ὦ δασωίζε) ἔφεσις. ἔ
γω κελλικὰ πολαμὰ ἐστιν ἐφάμιμος. μόθουσαρά
ρετῆς καὶ κακίας, ἥμερχός ἐστιν ἀληθέστατος :-

κελλίσεχῆς, κύπρεῖσσονι λζ

Τ ὧν ἀνέρ πεσων καὶ δύκμεθ' δενδρεων τὰ φεσίν, ὁ
σι μαχί ἀνς χθόπ σου σύνεφρα. τοιαύτεω γὰρ τὰ ω κα-
λαδίκεω τοῖς ἀγελεθφορήτοις ἐ ἀνφίσατο δενδροις. ἡ
δ' ὑδ' πλεφάλου πρὸς φεσὶς τὰ ὠρμεώ ἔιχεν ἀλκό-
λιστον. καὶ ὑδ' ἀπεσγεθένος ἄφυσιδ' χωείον δισλεκ
ὁδέ, τὰ ὠ ἰφθείρω ἄφῆς καὶ τὰ ω δίκελλω, σεὺ δ'-
ἐ χωρεῖ. ῥήτορα λκτόμενος ζῶμακον. καὶ τὰ σῖμα-
χίδι, δικαστήεῖον ζῶκκερότητ. τοῦτο καλῶ κυπδεί-
σων κατὰ σοῦ, συκλωρήσομαι. εἶμὶ ταῖς σοῖς μελίπαις
σεσλάξηας, τῶν ἐμῶν λθημῶν ἀπέχεσθαι. καὶ μα-
θόκι λιμοδείοις πόνοις, μὴ κεκτῆσθαι πεόσσον ἀδικ :-

μελιπαῶν, πραξίμακι :

λη

Τ τοὶ ὁλεωκόεμον λεόι ἀδεῖ βαὶ ἡ ἀωλκτεὶς χρεοσόμι,
σεποίκ). λέγ' πουκαὶ ἐρπὴν οἵεβ' ὁὺ ἐμοὶ ἐφάσας.
καὶ φκοὶν λιμαῖς ὁ πορνίδιον ἀ'λαω δεσὼ αχίδν, ἀὐ'
ζῶγράμμαδ'. ἐ ἐσὼ δὲ οὐ πεῖ πομοὶ πεπολιμεῖ πρᾶτ-
ὁλμων. ὁὐ γὰρ ἐφάσαι ὁ ποῖοι ὀντων τὴλλώοσι πρὸς
λιμαῖς, λ τοῖς χρεοσόμις βασωίσδεν ἡόλ. ἀλλ' γενοῦ-
μοι προέθεσῶν ἀ'ηλόσεις ὑποκρίλσως, ἀφέφατος ἀγ-
γελος. λ' ἡ λκαίνη φράδν. μαχίφασβι χαίβασβδ'

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0227
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἐκεῖ χρεὼ τοῦμὴ ὀφέλομι. τὴ σὴ γὰρ ἀμορφίᾳ, σε-
μνότερα δέχονται καὶ ἀμείνονα. τὴ καὶ κολοιοὺς μὲν
φωνέντος, κόραξ ἔφη πρέπει, οὐκ ἀηδόνια ἀκούειν
ὀρνίθων. λθ
Φ ἵλομαι θέλων ζώων φαιδρὸν ἔφωνα, καὶ ἄνθρωπ
διδασκάλῳ μαθητὴν ἐπιδέξιον. οὐ γὰρ ὁ δοσοῦν μάταιος ὀίκ
θαυμαστὸς παράπλω, σὺς ὁ τῆς παιδείας κόσμος τετίμηται.
καὶ ταῦτα μὲν, πάσῃ πειθοῦ μοσύνῃ ἐνδόων. εἰσὶ δὲ
λυκιτίου τε θαύματα. τῶν ἀλόγων ζώων ἐχόντος τὸ λο-
γισμὸν ἀλογιστότερον. ὑπάρχουσι γὰρ τοῖς ἀνδράσι σοφί
σμασι σκελεθρώδεις φρονήσεις. πειθοῖ καὶ βίος καὶ
σοφίας τῶν τοῦ βίου σχολῶν καταγλώσσας, καὶ γέφυρας
σοφὰς ἀγλωσσίας ἐσῆγεν. εἰ δέ τινῳ τοῖς ἀκούειν ἑρμα-
γόρου θέλοις, ὁ ἥκιστα πρὸς τὸν σὸν εἶναι βίον ἐπιτήδειος

ὑλυρῳ σοφίᾳ τε καὶ φρονήσεσι παρῆν, καθάδοκεῖ καὶ τῷ
πλάτωνι. εἰδὼς τῶν πάλαι κακῶν διδασκαλεῖς μεθίστας,
καὶ πῶς ἀπὸ σαυτὸν ἑρμαγόρου μηχανῆς, τύμβος ρέζος ἔσῃ
τοῦ πρώην λέσβου γενόμενος. τὴ σὴ γὰρ κακίᾳ, λὰς σκεῖνος ἂν
χρηστὸς καθύβριζεις. μεσοπωνίδης, λαμπάδιος: "
ἀποίμενον ἄπαν, ὅσοις ἐλυμαίνατο παῖς. ὑλαρχίᾳ τοῦ βίου
ἀεὶ πικρώδης ὑπηλάκτης, ὡσὶ καὶ πλάνοις ὁλοποδὶ
χορεῖ. καὶ σιβύλλα ποιήσας, ἀμφεσίμενος λύρᾳ τε πᾶσι κυ-
κλίου καὶ τὸν ἀφροδίσιον βίον ἀπαλλάξας. εἶτα πᾶν οὐ εἰπάχομι-
νόμενος, ὡς τῷ ὡσὶ δὲ πνοὶ ὡσῴῳ τῶν ἀνθρώπων πεφυλά-
λῃται, καὶ νεκρὸς ἀγεώκοις πᾶ χαράττῃ θάπτοις. ὑπὸ θρέμμα
τῶν δὲ καλῶν δίκαιος. καὶ πεσὼν ἔφοδος ἐστὶν ἁλώπεκι.
καὶ δὴ καὶ νεκρὸς ὄνθος, ἀλόνως δίκαιος ὁ θείλαιος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0228
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ μιρωνίδιω λοίκων οὐκαιχώεδ, χοὰ τοὺρῦπ ἡδὺ
λαμπρως· ἰοχλόσα γὰρ ὧμοι καὶ λαρίσα τὰ ὅλα· ὁ δὲ
θαυσόιος οὗτοσ μελωίας. οὖν ἰοχλόσω λὰ πλεῖ ἀ δεύρω-
κε· καὶ ταὶς λαρίσαις, οὐκοῖ δὸπος ἀζερρόφκα. ὁ δὲ ῥῦ-
γίας ἐκεχήνει, καὶ μοῖρα ὑλίνα μικκὸν ρομίζεαδ οἰ-
κασε· ἀπὶ τωμοι λοιπὸν τῶν λίρων ὀκλεῖνίας· τῶνδε
πόρρω κακῶν αἱρετώτερόν ἐστιν ὠὲχεαθαι· ἢ πολεμίων
οἱ κασε ῥέφθν κρῖπτόμενον:

ΣΤΑΤΙΛΙΑ, κορίμυζα:

ντὴ πολαίτρα τὸν αὐτὴ ὠτεθέαμαι κοείννᾶ. τῶνδε θέαν
οὔτε λόγος σαφράσαι, οὔτε ζωγράφου χεῖρα μιμήσαιντο.
ἰῶν γὰρ ὀνειδείας, λαθεννὲ· ὀρθίος· λὰ πεῖσῆνίον λαὸς.
οἰ δὲ ὁ φθαλμοὶ σορκάδος αὐτᾶς· τὸδε βλέμμα, οὔτε θύμαῖ
φοινιασσόμῆ, οὔτε μαλακώτρον τῆ ὄτεῦ· ἀμὰ αὐδρῶν ἐ
πρέων ὁμοῦ· κὸδε χροιὰ ἡ ἐυσαώματος, οὔτε πεὸ λὸθλῦ-
πρεπὸν ζῆλαι ἄν ἐο, οὔτε πεὸ λὸ μελωλύτερ καλεσσάσο·
κὸδε θεῖξ, ἡρέμα πὼς σκύμνε τῆ οὐλόητι· καὶ κὸμῖ-
ζοσσω ὥρα ταλώνης, τῶν θλιασσῶν ἡκομίζεο. ὅτε καὶ
τῶν τόνα χέρσον, ἀπλησ πεῖπτύασα ῥάθυμῶ, τὸ μανι-
ώδων δ' κιὐδωνος καὶ βάρβαρον πρεάσσα. αἰ δὲ πῆμαι,
οὐτε κατέρυθροι, τῶν γὰρ κώδεσ γαρ. οὔτε πάλιν ὤχρότη
τῶν ἀπρεπέων ἠσσύνεζον· κὸδε εἶς, χλίωσε μενοὺς ἐ-
τόρητο· καὶ πολλῆς δημιουργοῦ φύσεως τῶν ὠῖστάμῶ
ἀπάλεγε· κὸδε ζῆλον ὠῖχόμενον, χλιοδόσῶς πεῖσῆτρα-
πε· καὶ τοῖς μεμαρμαρεύσαις τῶν σκαλάμεων, τῶν πολαί-
τραν ἀλλήλων δίκῶν ἠλαίζε· πρέπον κοείννᾶ,
τῶν ἤχῶ· καὶ δεῖ μὴ τρᾶς τῆς λίγκόνος αἰ σαύομ· ἔρως

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0229
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

γὰρ δικτύοσθαι πάθος γυναικεῖον φύλον ἀσχήμ[ονα].

Γοργίας, ἐπιτάφιος. μβ

Ἀ λυπεῖσθαι γὰρ δεῖ καὶ ἀλγεῖν τοὺς ἀποθνῄσκοντας καὶ τοὺς
ἀπολλυμένους καὶ τοὺς ἐν πολέμοις ἀπολλυμένους· καὶ σώζουσιν
τοῖς ἀναγκαίοις καὶ παρακαλεῖν τῷ φόβῳ· ὡς περὶ θνητοῖς
τοῖς φθερτοῖς καὶ τυγχάνουσιν καὶ περιόντας
ταῖς τε ὁδοῖς, καὶ ταῖς τροφαῖς, καὶ ταῖς ἀφορμαῖς, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις ὁρᾶν πε-
ραίνοντας· ὡς περὶ οἰκουμένοις καὶ μεταλλάττουσι τῷ
κόσμῳ καὶ μένουσι τοῖς αὐτοῖς ὁρᾶν δεῖν. ἀλλὰ καὶ κακοὶ
καὶ κακῶν ἀπηλλαγμένοις ἀναγκαῖον γὰρ παρ' ἄλλοις ἄλλοις ἀπο-
32 δίδοσθαι τὸ ὀφλημα. ταῦτα ποιῶν, τοῖς διὰ φόβου θεωμ[ένοις]
καλὰ κεκτῆσθαι ἑαυτούς. τὸ δὲ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι, πολὺ
μᾶλλον τοῖς ἀνοήτοις ἢ τὸ κακόν. καὶ τὰς μισθικὰς ὥρας
τοῖς αὐθαιρέτοις τοῖς γεννικοῖς ἐπιτηδεύειν. καὶ ἐν τῷ
καθήκοντι φαντασίαις. ἀναβιοῦν τὸ ἀναγκαῖον ἔσεσθαι. οὕτω
γὰρ ἂν ἐλευθέρας ταῖς ψυχαῖς ἀκλινεῖς περιβλέπειν. ὁ
τοῦ ἀφρονος ἀέρα, λίαν περισπασθῆναι ἀναπνοάς.

λοφῶν, περὶ ἀδ. με

Ἢ εἰ ποτε ὥρας ὁ λαμπρὸς ἵππος. κακὸν γὰρ ἡμῖν ἐπιφθονεῖ
θεῖον. πεῖθον ὁρᾶν τὸ λοφίου ἐμοὶ καὶ σωφρονεῖν
ἐνεκρότησε δικαστήριον. ὁ δὲ λαμπρὸς ἵππος ταῖς φρε-
σὶ φθαρῇ. καὶ χρῆσθαι δικαστήριον θεάσασθαι ὡραίῳ.
τοιοῦτον φιλόχρεων πάθος κατέχει τὸν δύσκολον. λύτρο
καὶ σώζεσθε ἀδίκους, χρῆσθαι τῶν μικρῶν ἀμικτῶν. ὁ
λαμπρὸν τοῖς ὥροις τοῦ λαμπροῦ ἵππου ἐκεῖνο. καὶ παρθένος
διέφθαρῃ. καὶ χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, τῶν μικρῶν ἀμικτῶν. ἢ
γὰρ ἴσον ποτὲ κρίσις ἀπόλωλε. δι' ὥραν γὰρ μεῖζον ἢ τὸ δίκαιον
ἀξιόπιστον.

Ἐρασίλαος, ἐπιτάφιος. με

Ο ργώσοι καὶ φοίνικος, ἐρωτικῶς φοινικῶ. καὶ τοῦ θύλεος
ὁ ἄρρην ἐφίεται. καὶ πεπήδηται ὁ ἄρρην τῆς ἐρωτικῆς.
καὶ τὴν κόμην τῶν ἐρωμένων πρὸς πλοκὴν. ἀδὲ καὶ πόρ-
ρω τοῦ θήλεος τοῦ ἄρρενος φώτιν. ἥκιστα σώζεται θῆλυ ἄρρενι,
ὧν ἄρρενι πεπλησμένοι. καὶ οἱ φιλομαθεῖς ἡμιγλαυκοῖσι
τὸν τοῦτον ἔρωτα. εἰ τοίνυν ἥκιστα ἔστιν θαῦμα οὐχὶ ὁσίοις
τε καὶ πρὸς ἡμᾶς, παρισόρροποι διὰ ξαυτοῦ φθορὰν τὸν ἔρωτ-
καὶ πάλιν ἡμῖν γραφὴ φιλοσοφίας τῆς σὲ παρεχόμενοι
θέας. ἱκανῶς γὰρ καὶ δόκιμοις ἐν ἅπασιν ἔρωσιν ἐστὶ σοφίσ-
ασθαι.

Διογένης, ἀετός. μς

Π λούσιοι σταθμοί, οὐ δικαίως τῆς ἐναντίας. τοιαῦτ
γὰρ τῶν καλλίστων οἱ βίοι καλλίστου πρόσωπα τέχνοι.
ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν νίκης καὶ λύσσας οὐθεμίς ἄμοιρος. κα-
θυβρίσθω τοίνυν τῶν γνῶν. καὶ νικήσειν πρὸ φροίμιά ἐστιν
ἥλιε. οὐ γὰρ δὲ, μὴ παραδοῖ ὁ πλοῦτος εἶναι σεσιγημένη
τοῦ φρονοῦς γὰρ πόθου τῶν καλῶν ἐλλάμψας, λιμεσπόρους
πλουτεῖς. νῦν δὲ μοῖρα ὡς περ χρυσοῦς ἀπαγόμενος.

χρόνος, μέλισσα. μς

Α χρόνος χρυσομήκων πετόμενος πτερύγεσσι. καὶ δὲ, τὸν
ἐρώμενον ἀστέρι ἔοικε. καὶ νῦν ἱστορίας ἀνδρὸς ἐρανίδα.
καὶ λαβοῦσα τὸ σῶμα, νῦν χαίροις ἐπὶ γῆς. καὶ νῦν πρό-
βιν ὡς ἀπαίσιον ἄγγελον, ἀπεστέρηται. εἰ δὲ μὴ
φοβεροῖς γὰρ ἔρως ἡμᾶς ἀδίκων, ἀπρεπῶς κόρης
βιαζόμενος. τὸ φλαῦρον οἱ πλείους καὶ ἐρωτῶν. οἱ μὲν,
καὶ ἀλκυόνας. οἱ δὲ, τῶν εὐδαιμονίαν. εἰ καὶ ὡς
ἕτερα παρεχόμενα:

πρόκλα, ῥόδον. μζ

Α λεῖς ἀμοιβαίους καὶ λιπὼν, οὐ τέρπεται νῦν ἔρασθαι. φαῦλοι

84 Γὰρ ἀναμίμνηται, οὐθὲν κωλύει τὸ δεῖν τοῖς ἀκούουσι· καὶ
διὰ τοῦτο οἱ ἐρασταὶ μᾶλλον φιλοῦσιν· οὐ φρονεῖ γὰρ αὐτοὺς
μᾶλλον τὰ ἐν, διὰ τὸ δεῖσθαι ἀσφαλοῦς· οὐ γὰρ ἐπιλανῶν
τὰ μελλόντα πεποίηκεν· φεύγουσι δὲ καὶ θεῶν μᾶλ-
λον ἀνιαρῶν ὄντων· οὐ γὰρ αὐλητὴς, ἀλλ' ἀθλητὴς ἐδόκει τοῖς
θεαταῖς εἶναι ὁ Πύθιος· καὶ ἐκεῖνο μὲν ἐᾶν, πότερον ἀσφα-
λέστερον, τὸ μέλλον ἀκούσασθαι· μᾶλλον γὰρ ἔοικεν, μεστὸν
ὄντα ἀκούσεσθαι· μη
Φιλίππου φασὶν Ἀλέξανδρον, ἐπὶ ταῖς ἐπιγαμίαις, οὐ δεῦρο
ἐπὶ σοφόν· ἀλλ' Φιλοσόφου μὲν πρὸς τέκνης φρονήματος·
μεστὸν γὰρ ἀφροσύνης οὐκ εἰκὸς δεδιέναι· διὸ τοιοῦ-
τον τὸν πολέμου ῥοπὴν θεασάμενον πεπαιδευμένους δαρεῖον,
τὴν χλαμὺν λαβόντα φεύγειν, σὺν δικαιοσύνῃ τὸν κρείτ-
τονα ἐπιδοῦναι τὸν Ἀλέξανδρον τὸ νικᾶν· καὶ οὐ
ἔπαινος ἐπὶ βασιλεῖ κόσμος· ὁμοίως οὖν Ἀλέξανδρος
Ἀλεξάνδρου φιλόσοφος, ἐδεδοίκει μὲν πρὸς τέκνης ὡς ἔοικεν
ἄδηλον· διὸ καὶ πλείστων αὐτῷ ἀπελθόντων, ἐφ' οἷς
τὸν ἀπεγνωκότων ἔφη· ὡς ξὺν μείζονι τοῖς ἀγαθοῖς ἐ
δεδιώκειν· οὕτως ἐλαβεῖτο λαμπρᾶς ἀεὶ δόξης·
ἐμφανὲς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος· φιλοσόφου γὰρ ἐπιστήμο-
νος τὸ φεύγειν ἡγεῖσθαι, μηδὲν πολεῖν τῶν πρὸς ὀ-
φθῆναι καλόν· καὶ τῆς γνώ ὄρας πρεσβυτέρα ἡ μαθή-
μασι· φεύγειν φιλοτιμίας ἕκαν, ἀλλ' ἐπιστήμης καὶ
αὐτὴν ἀρετή· πλημμελημάτ καὶ γνώσεως· ἡ πρακτόμος
δίκας· μη
Οὐ λέγειν δεῖ καὶ σιωπᾶν· ἀλλ' ἐμὲ γὰρ ἐμέμφοντο μει-
λίτας· μὴ παρεῖναι περὶ θεῶν πράγμ δὲ εἰδέναι σαφῶς

ιδ'

ὀδὲν κηφῶ χ̣μῖν ζῆσαι ποχε. ζῆ δ' ἀταλαιπώρ. ἀλλ' ὦ
ζωὴ πονῆ· ἡμὲν καὶ τῆς πλείας ἀπορίας ἀμπόμυρβ·
τῶν σὺ ἀκολασίαις ἐμαῖς ὠδὶ πρόθυμι θέρας· καὶ
νῦς δ' ἀσωτήτου· τῶν δ' ἀδίκιαν ζῶν δείξαιμι· ἵνα σε τῶν
ὠφέλιμον πρᾶγμα νοῦν ἔχοντ', ἀπωφθέγξω·

Τελεσίμαχε, λαῖδι

Ὁ πλεφλέβας χρῆσους μεγαλορρῆμ' ἀνὴρ ἀνόν· οὔτε φρε-
νῶν ἐν τῇ γνώμῃ ἔρρεμβα διφῶντ' ἀπόρρητ'· ὀφθαλ-
μοὺς ὁ δαίμων ἀναλίσκων θεᾶσθαι· οὕτω δὲ τῶν
ἑαυτῶν ἐπιτυδάκαδοι τέχνῃ, ὡς εἶναι τὴν πόλιν ἐσκύ-
δαλμένην. εἶπου τὸν Διονύσιον ὠφέλιμοι θεᾶσθαι·
πολὺν γὰρ αὐτῷ σκευωρίαν τῶν μαινάδα λακίπτην
λικμᾶν, καὶ ῥαιδίως σκηπτὸς λιμὴν ζωγρήσαι·
καὶ τὸ πάθος ἀπαρηγόρητα, φλεγμαίνειμοι δ' ἀεροῦ
διὸ τῆς ῥᾳδιουργίας ζῶν εἶθος ἔσομαι· οὐ γὰρ ἀνίκητον
λοιπὸν τὸν ἥλιον θεασόμεθα· οὕτω καὶ μεγάθειας καὶ
φαίδρας φοβερωτάτ' γεννήσομαι·

νᾱ

σωστράτου. ἀρίζηλος·

Τὸν ἀδελφὸν ἐναγχ' ὃς ἐπάταξα φᾶ· καὶ λίαν ὠδὶ τῷ πά θῃ
λάφορμ' ἐσφορεῖν· καὶ πόσον φιλόδωρον ἀνδρὶ 86
θαυμάσαιμι, τὸ πάθος βουλ' νικώμενον
τίς ἐστὶν ὁ παρ' ἡμῖν δεῖθρ' οὐλόμενος θάνατος· τοσοῦτ'
ὠνήθη τούτου μελετήσας ἐμέ β
βραχύ· ὠδὶ μικρὰν ἀπορίαν οἱ τεθνηκότ' ἀπόλλωνος·
γὰρ ὠδὶ πολὺ τοῦτ' ὀλοφυρόμενος ἡμῖν· καρτέρει' ἀνθρώπων
διέρχεσθ'· ἀνιμένων αὐτὸς τῶν ἐνθρώπων· μὴ πάθῃς ἡ
φιλοσοφεῖσθ' ἡμᾶς· ἐπὶ καὶ πολίτης ἐὼν ἀναγκαῖος ὦ

ὀλιγοστὸ σῶμα τοιοῦτον· οὕτως ἐλεπτὸν τὸν φιλόσοφον
θυμὸν τοῦτο πεῖσαι μόνον· σκοπεῖν μὲ χεῖρ' ὕπνου
τὸ δάκρυον. ὅρος μοι μεθ' ἡλίου· φρονεῖ τὸ πᾶν
θεραπόλιον. ἰατρὸς γίνου σαυτοῦ. ἀδελφίδου τὸ φάρμακον·
ἀπεινὸν ἀσχολούμενος κακῶν ὠφέλιμον λαβεῖν· οὐκ ἐν
βδελυρείπλοκος ὠφ' ὑγιὲς ὀδαμοῦ σοφὸς παραδῶ πολὺ
πάθημα· τοῖς θνητοῖς θάνατος καλλιόν ἐστιν.
μεγάλα γὰρ καλὰ ἔνθάδε, τὸ δαιμόνιον τῆς ψυχῆς
καθαίρεται· εἰ δὲ πανδεινὸν μέλλον ἢ τὸν θάνατον δάκρυ-
σαι· ὑμεῖς γὰρ δάκρυ ἀρχή· τὸ δέ, σὺν ἀνιάντων
καλλίοις· καὶ ἄγνοια πείθει ἡμᾶς ἀπρεπῆ ἔχειν,
καὶ θάνατον ὀλαβούμεθα· ἀμφότερα κακόν, ἀλλ' ὅπου τοῖς
δυοῖς ἐγνώκαμεν· οὐ γὰρ οἶς πάντα σοφὰ ἀφῆκεν, τούτου
καλοῦ ἐρεῖ πεῖσμα τόδε· μὴ γένοιτο οἶμαι πάντα ὁδὸν ἐ-
φάμιλλος· ἵνα μὴ πούδ' ὄξυς καὶ ἄωτος, λίθῳ τὸν ἄνθρω-
πον φῶς φύσιν ἀμείβεσθαι. νβ
ἡνεμόεντα λίθον ἔρωτος ἀθανάτου φάος· καὶ τοῦτο
ζητεῖ ἱμείρεσθαι τὸν λίθον. ὅσον τῷ ἐρωμένῳ καὶ σώματι·
ὁ πλοῦτος γὰρ λίθος τοῦ ὁμοζύγου χρεία, πρακτικὰ
μεμερῶσθαι. ἕλκω ἐ αὐτὸς σὺν ἐμοὶ ἀπολίθῃ· ἀεὶ βιαίαν πρὸς
πάθημα δεῖ πρᾶξαι, καὶ τοῖς ἀτύχοις ἐπίνοιαν· ἐγὼ δὲ τὰν
πάθοιμι φίλτατον, ὠὴ τοσοῦτον ἀπολιμπάνοιμι νῆς
σὺν ἐμοὶ· οἶμαι δ', φράσαι λύσπαθεῖν χαλεπώτερον· οὕτω
λίπεσθαι μὲ λιπόντος, καὶ βέλος γενοίμην ἐς ἔ-
ρωτι, σὺν θεῷ Ἀφροδίσιος· θαλάττης φλοιός, φλοῖο
δόξος·
νγ
σὺ γὰρ αὖ γνώμης τοιμελικὸν ὅρος ἀπείρονι φ' ὑπὸν χεῖρ'

τῇ ἀτιμίᾳ· οὐ γὰρ δύναται χαρᾶς πρὸς ὠδῖνα συνοικεῖν λύπη· οὐδὲ ἀνδρὸς ἀρετὴ γυναικὸς ἀκολασίᾳ· οὐδὲ πατρὸς ἐπιμέλεια παιδὸς ἀμελείᾳ· οὐδὲ ἀδελφοῖς φιλία πρὸς ἔχθραν· οὐδὲ φίλοις εὔνοια πρὸς ὑποψίαν· οὐδὲ ἀνθρώποις ὁμόνοια πρὸς στάσιν· οὐδὲ πόλεσιν εἰρήνη πρὸς πόλεμον· οὐδὲ ὅλως ἀγαθὸν οὐδὲν πρὸς κακίαν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοῖς μὲν ἐπιεικέσι καὶ σώφροσι καὶ δικαίοις καὶ ἀνδρείοις καὶ φιλοσόφοις καὶ εὐσεβέσι καὶ θεοφιλέσι συμφέρει· τοῖς δὲ πονηροῖς καὶ ἀκολάστοις καὶ ἀδίκοις καὶ δειλοῖς καὶ ἀνάνδροις καὶ ἀφιλοσόφοις καὶ ἀσεβέσι καὶ μισοθέοις οὐ συμφέρει· διὰ τοῦτο τὰ μὲν πρῶτα μισεῖται καὶ φθονεῖται καὶ ἐπιβουλεύεται, οὐκ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ πρὸς ἀγαθοῦ τινος κτῆσιν καλῶς βάλλοντα· οὐδὲ γὰρ γεωργὸς καὶ λιμένος καὶ στρατιώτην ἔχειν πολέμιον· οὐδὲ δὲ πλωτῆρα οἱ τοιοῦτοι πνεύμασιν ἅμα καὶ κύμασι δύσμαχοι.

ταῦρος. ἀνδρόγυνος. vδ

ταῦρος οἱ ὀργῆς ἀφῆνας ἀθλητῆρες, ἀλλ' ἐπὶ χλευασμὸν ἡμῶν καὶ κατάπτυστος πρὸς ἀνδρός, ὡς πρὸ οἰκείων θάλπη σωθῆναι ἀμείνονα. σὺ καθάρσιοι πονηρᾶς καρδίας τοῦτο γὰρ καὶ οἱ ἡμέτεροι προβάλλονται. ὁ δὲ μὴ, καὶ θαλάσσης ἀσινέστερος ἔσται. καταναλίσκει γὰρ σὺν ὑπὸ ἀγείου· καὶ παρέχει τοῖς πλουσίοις πρὸς ἡδονὴν φιλοπονίαν· ὅπλα δὲ ἐλαφρὰ τοῖς κώμοις ἀνδρὸς χλευασμοῦ, καὶ λεπτεπιτρόπου. vε

ΗΚΑΤΟΙ πρὸς θυσίαν αἴρων· σὺ δὲ μὴ σοὶ γὰρ θύσεις, καὶ θεοῖς ἔσομαι φίλος· νύμφας γὰρ καὶ τῷ πατρὶ, καὶ πολεμίους ἀπήρχας ἀνάθημα μοι· ἀνόσιοι γὰρ ἡμῖν οἱ ἀθέοις θεοὶ· καὶ μιαιφόνοι, πεπλήρωνται θυσιῶν· ἀλλὰ καὶ ἀνόσιοι, καὶ νοσεροὶ θύται· εἰσὶ γὰρ ὡς ἐπὶ ταῖς ἀπειλαῖς ἡμῶν· πεπαύμεθα γενέσθαι χόλωσι, σὺ δὲ νοῦν θέλω θεὶς θυσιάσω. δίκαιον ἐλπὶς τοῖς κεκτημένοις συμπλέκεσθαι· καὶ φιλοσοφίαν θεσέσθαι. ῥᾳθυμοποιόν· καὶ ἀφθὸν, περὶ λίτρου ἀπράγμονα· πρὸς ἰὸν ὀξύρροπον· ἀγρύπνον· φιλομείμνον· ὠδίμοχθον·

κακῶν ἐφορεῖ. ἀόξον. ὀκαλαφεύνῃ. ἀνωῖφθονον. οὐταρλὶς ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ σῶσαι τὼ. οὐδὲ ἡ ἰὼ ὀρέγει μειώσαν καλκηρίθεικε μοσεῖν. εἰπλουτον οἶωλε τῆς σενίας τῇ σενίᾳ, ἐφ' ἑπτάμυκε σκοπεύεθα λῆξαι. μηδὲ τῆς πτήσης ἀμείψαντες, καὶ ὁ φεύγων.

ῥοδίνῃ, καλλιόπῃ. νε

Τοὶ τῶν ἐράστων, λιλούρῃς καὶ σκιώπτῃ ἡμᾶς, κεχανναδαὶ μοι τὸ σῶμον καὶ σφείτων ὑδατώματος λιάσαι ξοσαι. οὐδὲ ἰὼ σὴν σκιερῇ κεκρύφθαι δοκεῖς. ἀτηλοφόρητ' γὰρ ἀκοφορούμενα ἀρπαπτῆτες σημεῖαρε. καὶ λαλεβλώσῃς ἀνδεῖτοκτοὺς αἰργοτέρῳ σθεῖ σοῖ. δειμωτέροις φαρμάκοις λαξωσιγουμένα σύτκοπ' ταχεῖ σθεῖσοσαι. καὶ τὰς κολχικὰς μήδει, ἀσκνοτέρῳ ἀσεργάζηδὲς φόνους. σαιδοκλῆον σὲείνῳ δ' λίδασκ' ἀγνεομουσῶν ὁ ὁμοζύγος. τῶ ἀερίετην καὶ τῶν ἀδοῦ τῶ οὐμεμαί. οὐδὲ λιὰ τῶ τοῦ κἀγὼ ἀπρέπτω, μειρίας ξύμφορας ἀφράζῃ σφρυάδιον. σαῦσαι λάτα καὶ τῶ σὸν ἀσωθρωσπ' κολάζοσαι. καὶ τῶν ἡμετέρων ἀσεβῶν λίαν αἴξοσαι. φιλωθρωπότερ' οὐ σαρήμεν, ὀλυγοστὰς ἀμελωάσας. ἰὼ δὲ καὶ τῶ ὠῖτοὶ χλεσαίνοσα λίκων. καὶ πανδοκλομίας σοῖναι, σύραθύμοσοδω εἰς πράπεσθαι:

Ὑφαιᾶων. θαλπῖ: νζ

Τὸμελῖκὸν ὄρνεον ὅλαις, καὶ τῶν μιόνων τῶ ἀσοφιάμ κεκαλῶν μεγάλῃ καὶ ἀτέροικον ὠῖ τοῦ καλλιφρονῶν. νὰτ καὶ τῶ θήλῃ ἀλαλαζοσοκεῖ. ὁ πτερὸν τοιγαροῦ σίαοκλ, κόμεω δυίσκοι. καὶ πεῖ φαμές ἀτὸν πῖ τοῖς ὀρεσοῖ κάλλος ἀρεχθαι. καὶ κύκλῳ ἀσφράζεδ' χθεμ. καὶ τὸν ὠῖῖον

ἡ κομίζει τὸν κόσμον· καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ πτεροῦ, τῷ
τῶν ἄστρων διακόσμησιν λύπλαστε). καὶ τοῦτο μιμῆ-
λίκων ὄρνεον ἦθος φιλόκαλον· οὐ γὰρ βλοσυραὶ νοσοῦσι τῷ ἑαυτῶν
κόσμῳ ζωγράφοις διδάσκουσιν τοῖς σοῖς ἐ-
σω ἀζέσι γράμμασι· καὶ τὰς σὰς ἀρχὰς ἐπαλλήλοις ἐ
λεῖ πόνοις λύει πιθέκλους ἐᾶς· τὴν μὲν αὖτης σῶφελῆας
μὴ μὰς χειρὸς ὀνίας πεφορῶν· ἡμεῖς οὖν βλοσυρώπης — 90
ἀστὴν μὰς πολιτοῦ λφιλόβφ τὸ ἐπιχείρημ, καὶ τῆς σῆς
ἐπιστελίας ἀλιόδιον· ἡδὲ ὄκνος τῷ λυβολῆ τὰμὶ δέ),
ταυτὴν δὲ πόθους λυδεὶ σεφορῷ πολὺ τοὺς ἱδρῶτ
λυδυμηπόλῃ τῇ. καὶ θέρος λύμῃ, μὴ ὀρεπομένῳ τοὺς
φλοιάς: νη
ἄρο ξῶσιν μὴ γερόντιον κλαύσωμ· ὁ ποταμὸς λυσκοίρημ.
καὶ κακὸν ἡμῖν φόρχαλο σκίρημα· ὅλον τοὺ ἀρὸν ἔστ-
κλυσαλο· καὶ βλυκοτ' τῶν λιμπῶν. ὁ φοβερὸς πεβούβι-
ος· τὸ δὲ μεθίζουσι τύχημα, οὐκ ἐθέλη ὁ μιαρὸς τῶν φῶ-
τῶν λπαίρειν· ἐμφιλοχωρεῖ γὰρ τῷ πηλίῳ, καὶ κοίτ
τοὺ ἀρ' ἐστοὶ) τοὺ ἡμέτερον, καὶ δακρυ ἄξιόν ἐστὶ νοῆσ.
λυλὶ γὰρ λιμπῶν τοὺς ἰχθύας γεωρτοῦμεν οἱ λάλωες.
ὁ ταὼ ποταμὸς ἐθέλη, ἀρόομεν· ὁ ταὼ ἐθέ, λιμὸν βο-
μεν· καὶ μετάπιμοι δάκρυον φιλοῖμ δάκρυσι δοκεῖ· ἡ θεὸς
θεός, μὴ δαμᾶς τὰ μεφῆας ἐκβάλωμεν, ὄμβρον αἰτῶν
αἰχμαλοῖς χρείξεσθ. οὕτως γὰρ ἂν σὺ κτίσῃ μεθ, οὐκ ἂν
λφαρέσθαι. ποταμὸς γὰρ, καὶ οὗτ αὐτῶν ἔπαθες· ἡδὲ
καὶ ὄμβρος πλουτῶδε, λυπρὸς ἐστὶν λμαλτέσφος· καὶ
μέσοις οὐχλιροῖς λφύσημα :ο

νι) 94

ϛ' φαιδέλκε ποικὰ καὶ πράτης ὀλίτας · καὶ λωίτλωτλαν
ἄχθος ἀπηλοίθρωτλος πρέζεως · ἀλλ' ἤμυ ῥημάτων
κομψότης τεθαύμας πορὰ δι', οἰξωτράφοιτλος οἰς
σιῶλαὶ ὠτροιτλώτλης · δοσῶλε πλαφεργοῶσθαν τοῖς πι-
μεζῖν, ὅσα πρέπ' ἂν κἠφῦσις οὐ δώλᾳ. εἰ δὲ καὶ χαίρ' ἂν
δοκεῖς ἀποφεύσει δὲ ἀκούοντας, περὶ ὀλίγου μὲν ὠ-
φρόντις · λύπας δ' ἐμοὶ δὸς ὅπλου χαλεπώτερ'. ἢ καὶ τῶν
ἐμπαίσαν λὰ καλῶς οὐδενὸς ἥκιστ' ὠφρόντις καθή-
δοντας, ὀδυνέμπορόλας ἐλύπας. αἰαῖ ἢ πόθεν, ὅστις
μὲ δὲ ἐς ἄπαγ σιῶ πλῳ. συμφωνᾶδ' ἀ ἢ τλώτλης
λὰ πράγματα κἀκλεῖ. ἵνα μὲ καὶ φίλοις ἀπεχθὲς ἧς
ἀκούμενος, κἀδοῖς ἐχθροῖς, ἀπόθεσιν τόδου πειόμενος,
ὡς ἀληθείας ἀπόρχων ἀμέλγος ·

ὠθεῖας, ἀπεῶμι.

Ἀ θαν σὺ γὼ ἀκάρῳ φύλης δεδούλῳ) · λαῖδος ὁ δίος ἐφ'.
σωκράλης φρῦπίνας. κἠλὶς φιλοσοφίας κομψότης σιό-
λωλ'. ὁ δμενοῦ ἤθος πορώδωλ'. τὸ ἀθέσιον καλελοίπ'
104 φέσμενα · ὑμεῖς ἀρσιον ἐπάγελμα διεκόσωτο. ἀπω
φροῦδα, λὰ πρὸν αὐτοῖς μελετήμενα πρὸς δόκησιν.
ἀσωρούμοι παίγνιον ἐναγδοκεῖ · δύσρα προβάτλωπο-
λὰν ἀδέσιμον ἔχοντα, κἀφωφρῦωμένων ὠδίσαμενός τ'
μεδύσος Σώρας ἐρᾷν. ἐγὼ δὲ καλχάζω, καὶ δ' ἐγέλω
φρεῖν οὐδαμῶς. ὁ πλοῖκα σιωπλώσαμεν τοῖς ἔφορ-
λοις πολλὰ γὰρ λὰ ἐ' ἀφροδίτης κατηγόρωλ' πάλαι · καὶ
δὲ ἐρῶντες μωσᾶν μοῦσ' ἀνθαίρφον ἔφασκον · ἔφεσ'
ἀκολάστου τέχνης, δὲ ἐρῶντες ἀεὶ ξόμενοι. ἀπωλφ-
ῶφον. δὸς ἡμῖξεν λίαν ἀπ' ἐμφεσνέστον · πολλὰ γὰρ

ξα

χεῖμος καὶ λίχμοδε δώνυσι·
πολλοὶ πολλὰ καὶ θαυμαζὰ παραινέουσι, τοὺς πλουτίζοντ-
ἐνδέξασθαι φαίνεσθαι ἐόντ', φέρε δὴ ταφέρε, καὶ μύθῳ
λ' παρξώμεθα λοίων. ἴσασι γὰρ ἱκέσθαι ἀνδρῶν ἀφίκτῳ
ἀλλάλοισι ὁμοῖα. ξύν τε μεσοβλάστοις τῶν δενδρέων, ὁτέτ-
λιξ ὁ χρυσὸς σὺν καυμάτοις, σκελάδει δι' αὔτορον. ὃ
τὰς ἐαυτοῦ ἁρμονίας ἀεθλεύμενος, πτερόεντο. ὁ δὲ
μύρμηξ πρῶτα τοῖς θεοῖς ξοσι. ὃ πεῖτα δ' ἄλλωνα λαὶ διάδε-
βας πεποίηκε. ὃ δὲ ἱκέλοις τοῖς ἐαυτοῦ ξόφην
ἐθεσαύειζεν. οἷα πεσμὰ θέσθαι σὺν ὁ μύρμηξ ἐυστάτι-
γος. παραχίκετο τοίνυν σὺν τῶν βορείων ὁ ἥλιος, λ' πὶν δ'
μὸ πωρον, ὀχθεμεὸν ἐς σφοῖ πατρίδ' ἰκ. ἰκ δὲ θάλαττα
λαὶ γαλλωϊάμας ἀπονόας διελίσσαν. οἱ πλωτῆρ δὲ λὲ
λιμένας καὶ σωλῆρας ὅλας ἀπαλέγον. ὁ γεωργὸς ὡΐτ' 105
ἐαυτοῦ λὲ καλέφαλε. καὶ ὁ μύρμηξ ξύ τοῖς λαλόσιτ-
γῆς, λὲ πόνδε ἦχεν, ἐστίασιν ὡΐτ' λόγον. ἱκέτα δὲ
ὁ τέττιξ φίλοπτον μύρμηκ' σὺν θυμῷ μεδαχεῖν.
ὁ δέ, τὸν μελωδὸν σὺν ἐαυτοῦ θυμῷ λ' πεπέμπτο. πολλῷ
ἀστοῦ τὰς ἀρτίας καλεχε πὶ τέλοντα. καὶ τῶν θεϊνῶν
ἀοιδάων αὖ λυεμίμνοκε. διόπερ ὁ μὲν, ἦχε λι-
μὸν τῷ ὠδήν. ὁ δὲ, λὲ πόνος ξόφ'. ἁρμονίδοσιο μύ-
θος λεσίτεκ. ἀρτος πρῶν, λθλιώτερος ἢ βυπῆς-
σιν. ἐθίων μᾶλλω λιπαρόσια. λ' πλεόντ' τὰς ἀρ-
χίας σὺ βέλτιος. λὰ τὰς φύσ' γὰρ δ' ἄρα καλὸν ὧας. τι-
μὴ καὶ τῷ ῥώμην καὶ ἀρῷ βυσώματος λ' πόσμητον πρέων.
ὠΐτ' ἐμὲ ὧν πόνων λοιθὴν μὲ βουλόμενος:

ξβ

Γ ὑμνᾶται μὲν ἀπραίτητοι τοῖς παισὶ, καὶ παιδοτρίβ[ου]
σώφρονος διδάσκαλοι. τὴν δὴ γὰρ φρονῆ[σιν] ἔτι καὶ
νόμεσιν οἱ παῖδες ἢ σὺν δυσωδέστοις, ἀσηλαῖς χολῶνος-
οἱ δ' πῆ ἀκόλαξ[ιν]. δεῖ γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ
μάστιξιν σωφρονίζεσθαι. ἀμὸ δὲ τοῦτον δυοῖν δεῖ ἀγαθοῖν.
οὔτε γὰρ κολάσεις δικαστείων δι φοβεραὶ. οὐδὲ λόγοις ἄσω-
φρονικοῖς ἀνακαίσεσιν. τῶν παίδων ἀφρονεστέρων ἐν
ἡμῖν τῶν διανοιῶν ἔχεις. ἴθι δὴ νῦν ἢ βούλοιο πρὸς
βάραθρον. οὔτε γὰρ λόγοι καὶ μάστιγες σωφρονεῖν οὐ δι-
δάσκουσι, λοιδορίαν πείθουσι κακίας ἀπέχεσθαι, μᾶλλον δ'
107 γάρ. καὶ τοῦ καθαίρειν τῶν αὐτοῦ κόπρ[ον] ὅτι δι' ὀχυρέ-
στερον, ἢ κοπρίλη τὸ ἄπλαυ[στον] ἄπαν ἀναρρῶσαι δύναται.

ἐλαφρὸν, ὁρμεωνί.

ΓΟμιμος περὶ ἀκαρπ[ίας] τῆς ὁ τῶν βρεμμάτ[ων] ὄνθος καθέ-
111 στηκ[εν]. χαίρω δίδουμοι τῶν σῶν βρεμμάτ[ων] τῶν κόπρων.
καὶ λήθην καὶ πὸς μέθοδος ἀληθείας, ἀχράδας καὶ λα-
χανα. καὶ δὲ δι φιλόλιμ[ον], λαμπεστέρας ἀμφόρεως
χαρίεν:

ξδ
vide epigr. xβ Γ ὁμοίως λόγος δόξαρίου ἔστιν ἀνάπτιον τοῖς κ[ακ]ῶς φρονοῦ-
σιν ἐναντίους. καὶ τῶν πεπλασμένων μαθόντων τερα-
τωδέστερόν τε καὶ φαυλότερον. ἄχαλον. κουφότιον.
σαθρόν. ἦλων καὶ πτόλεμ[ον] φιλαπεχθεστέρους. λόγος
καὶ μὴ πρ[ᾶγμα]. δύναι. καὶ πεσόντες μ[ὴ] ὀλέσουσι τὰ μέ-
γιστα τῶν ἀγαθῶν. δεῖ γὰρ ἐρᾶσθαι ἡγεμόνα. ὅπου γενέσθαι,
πεσόντες ἐν μεγέθει. μὴ δ' καταπτήσεσθαι
τῆς τύχης φιλοῦσι. διαπαίζει γὰρ δεῖ δώσει, ὡς πρ
ἐβούλετο. ἡδωλᾶ γὰρ ἡδώλων, τὰ δ' ὧν δώσων τυγχάν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0240
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

φράσμαλα: ξε
Μελιτοις τοις δυσις χρεοσυ τιμιώτερον διδοσκε, και
μειξοσιδωροις δμεμφομεναι τω δπολλωσιν. ηδε μελι,
διδουμοι θαπτον τας χαριτας. ουταρ δαυαξ ο καλλος
εχθος αμενοτερ. ουτε διοις ειλαι πλοσιοιω, χρεοσω τω πλ-
θενιδι σω νουμενω:
ξς
Φαινασθυλω φρομνοιν. και δ' μ' εμπρωσαι δ' αμεναι.
ως πταρ σαδειποδοκινος συβικος λ' μεμονλε διμεν-
σωμοι. και δ λυτκε ο ξεστρον, λ' δαθυτρατ και αφωνι
των πρασματ εσκοπιας. ο καλλιμαχος μ' μεας καλα-
λελοιπεν. δ' σοτι μετεωρεζομενω ο ξεσταλω τω δουκαρ
στερφ. εδραπετδαι μεας ο πλημιαρ. και εστον ορο-
ρος αυτις σω θυμεας πραβυ. συδεμοι παρλως πολ.
ορκοις μ' πιθαν Γαλατεη, ορκοσι τοις ερασιν, ουδεν
αλφεστρον. Ερως γαρ οιμοι μεθυουσι νοσων,
τι, καλως δ' φαιρομαι βουλλεσθαι, και πραττοσι και
φθενουσι, οσα δ' μομοθεασιν οι ερωτες. ουταρ αυτοκι-
νητον εχοσι των πρασσ-των εφεσιν. δ' πιστα πιστως
εοικεν δ' φιλεστρον· και πεος δ' πολλω ο ορκος, σοφι-
στης εστιν αξιοχρεως:
ξζ
Φησιν σωφροσυνη, και παραδ' χρυσιθω λεπτυνη, δ' δεσποτα
χρεοπτε, διδασκαθολογικομαι δι, μυθον ου κατεμενον.
δ' φιλοπολοπτ πεστυ δια τ' ορνεα. και τον ολυμπιον
επροβολον ηγεμονα. σω γαρ δωρ τ' ορνιθος βλυ-
σσω. και μεγαπτολινος δ' γαθου, ηγεμονιας εχηρολυ. ε
σοφω διαλογιζομενω δικοσμειν επεκτηρ. πενδοσε τοι-
νυν οξυς, και τετου εργου το βουλημ'. και δαρειτ δωρ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0241
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τοῖς ἱκετάλοις θαυμαστόν. βασιλεὺς γὰρ ἀξιάγαμα ὡς τὸ
διδόμενον. πεποίηται δὲ τὰ τοῖς ὄρνισιν, ὡς τὰ λί-
μνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι. καὶ τοὺ ἑαυτὰν ἀποσμί-
ξασθαι ῥᾴστον. καὶ τοῖς ὕδασι, τὰ βάσιμον τῆς κτί-
σεως ὡς ἂν ἐγ-
μονίας ὡς ἂν ἐγ-
μεώμενον. ζῴοισιν δὲ τὰ ὀρνίθων. εἶτα πεσεῖν
γ΄ δὲ πολυνόμοισιν ὄνοις, καὶ τὰ ἑαυτοῦ σῶμα ὃ
ὑπρέπτασθαι συνοδήκησε. ὁ δὲ κόλοιος τὰ ὡς ἐκεῖ δεδιὼ
ἀμορφίαν, τὰ τῆς φύσεως κόσμῳ, ἀκμαίῳ σώματι,
ἀκόδείσῳ κόσμῳ. τὰ ἑαυτοῦ καλλωπίσεων ἀπρέπ-
ἀλλήλαις τὰ ἀμορφίᾳ γλαυκῇ. καὶ τὰ ὡς πλάσον
κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκεῖον ὡς γνῶσα τὰ ἔρωτος,
σὺ τὸ ἴδιον ἀφείλετο. καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδουτο,
ἑκάστῳ ἀφαιρεθὲν τὸ ἴδιον. ἐξέτεινεν αὖθις ὁ κο-
λοιὸς κολοιός. ὁ μῦθος οὗτος σῴζεσθαι πρὸς,
ὑπὲρ τὰ ἀληθῆ τὰ φθέγγεσθαι. πολλὰ σωφροσύνην κε-
μὴν ἀπολουμένῳ. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὐδὲν τὰ ἀπὸ
κεκτήμεθα ἴδιον. ἀλλὰ ζῶντα μιμούμενοι. ὡς πλάσῳ
ἀμπεσώμεθα κόσμῳ. τεθνηκότα δέ, ἀφηρήμεθα
ἀπερ οὐκέτι ἐστὶν ἡμέτερα. ὑπερφρόνησιν καὶ χρή-
μάτων καὶ σώματος. ἀθανάτου δὲ πράγματος, ἀπο-
μελοῦσης ἀμελούσης. ἐπιμελοῦ, ἴδιον καὶ ἀθάνατον. τὰ δὲ
θνητὰ καὶ πρὸς ὀλίγον ὄντα ἡμέτερα:

τοῦ, ὀλίγου ὄντα: ξ΄

Τ ἰδοὺ τὰ διοδόντες τὰ ἑαυτοῦ δίκαιος, καὶ τὰς πτέ-
δικας ἐξεπέλασας. οἶνος δι ἐστὶν ὁ τὸ κακόν. οἶνας καὶ
ὁ σκώληκας τοὺ ὀφθαλμοὺ ἐσθίοντας τοὺ ὁρᾶν

φλοῖ· διὸ ἡμὶν σώφρονος ἐστὶ τοὺς ὄρνιθας, σὺν
δίκαι κρομνίοις μὴ ἐμπλεῖν. ἐπὶ πᾶσι γὰρ ἀκόλαστον
ζῷον χολή· ἐλάφου πεῖσμ' πρὸς ὀφελείαν
λίαν ἀηδὲς φορώτατον·

ξθ

Δικαίαν μὲν οὐδὲν ἀδικοῦσι δὲ πλείστον. αὐθαίρετος
ἁμαρτὼν ἐαυτὸν ἀδικῶν· ἀργαὶ γὰρ καὶ κακίαι ἀδικοῦσιν
αὐθαίρετοι· ἀφηλίκου δὲ λεωνίδης ὀργίζεται, μᾶλλον
τῶν ἄλλων· ἐλαίου δὲ οὐδὲν ἡδύσμασιν· ξυμφορᾶς
φίλιππος, καὶ τὸν δακτύλιον ὀφελεῖ ξη, οὐδὲν ἀδι-
κήσας αὐτός· ἡδὺ γὰρ ἀδίκημα, οὐχ ἁλίσκεται· τὸν δὲ
ἡδὺν, ὡς ἥλιον οἱ βάρβαροι, οὐ σέβουσι θεὸν δεινὸν· οὐ
γὰρ ἴδιον τὸν πάντα σκέπτεσθαι· ζῶν ἀρχὸς δὲ μὴ κακὸν
μίμνῃ πεφυτεύσθω· καὶ πάλιν οὐκέτι· ἢ πρὸς ὑμᾶς
ὦ, ἀνίστε ἐν ᾧ· οὐκοῦν ἀδίκως οὐκ ἀδίκως οἱ
λύκοι· καὶ τὸν ὁμοίως τεθαυμάκασι κύκλωπα· οὐδὲ
γὰρ βλάπτην ἀδικούμενον ἔφασκε· καὶ ὧν τὰς πο-
λιὰς ἀποφάσεις, ἃ τὰς ἀληθείας καλὰ φάσεις·

ο

Τοὺς πολίτας κλέπτοντας ἀμφίτων· καὶ δὲ ἀφρα-
δῆ τοὺς φορεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας, ἐμπεπλησμένου δὲ ἄρτου
λοιμοῦ· καὶ μεθυσθῆναι ἔφασκον ἀρετῆν· ἀλλὰ μεθύ-
ουσι κακοῖς ἐμβεβλήμεθα· πολέμαρτα ὧν ἐρῶ οὐθὲν
ἐμπολέμιον, πολέμαρτα δὲ ἀρίστας· ἄλλοτε καὶ τῶν ἀλ-
λαξαν· ἢ δὲ πάντα λεμαίνεται δὲ καρπούς, ὡς 56
ἀπραίτητος λίμνης· καὶ δὲ ἀδρώνας ὀλέλας
δὲ δυνάμεις χρείξομαι· οἶμοι ὀδύσσευς ὄπλα.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0243
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὅταν τῶν ἐφαρτικῶν μοχθῶν ἀπέχεσθαι, καὶ τοὐλάχιστος
λαμβάνομαι διδάσκειν, οὕτω τὸν πολιτικὸν τάραχον λογίσω-
μαι. τῆς ἀγρυπνίας ἐρῶ. καὶ ὁ μὲν πλούτου ἐστὶ, θύμει
πλοῦ διαφέρειν μᾶλλον ἢ καλλίστοις ἔστιν, ὁ
θάνατος. ἐπιτέφιός ἐστι, ἐπέπλιν αὐθαίρετος, οὐ
κοῦν ἀηδόνιμοι τὸ φάρμακον. βδελύττεσθαι δὲ δεῖ
σεσηρότας τὸν θάνατον χλιθίων:

οα

ἰδιῶται ζητεῖς, οὐ ποθεῖς. λόγου δὲ δοκεῖ τοῖς ἐρῶσι
καὶ δεῖ ποθοῦντας, τοιούτους εἶναι διδασκάλους. εἰ
μὲν οὖν ἐρᾶς, βδιδόνει μέλλον οὐδὲ λαθεῖν οἰκειότερ-
ον δὲ ἐχεμάτ ὀρέξει, καὶ διέρπει εἰ μὴ δὲ παθεῖν λύπ-
ης πλέον. τῶν γνώμων δὲ γλῶττα διάλεξις. πλοῦτος
χρεών, καὶ κόσμος τῷ ἐθέλοντι:

οβ

ὀλιγοδούλων ὤμεν, βδίδοσθαι ἡμερώδες. βδὲ τὴν φύσιν κα-
λὰ μὲν δὲ λέγειν ὁ εὐδείματος λύσις. δίνοιχοι ἡμῖν.
ἄπαυλα γὰρ τὰ τοῦ σώματος μέλη, γλῶτταν ἔχειν δι-
ήμονας παρέχοντ. ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸν ὁμιλητὴν ὁ σοφὸς
οὐ μὲν σκέπτεσθαι βίων χαίρουσιν. ἀνδρώδες γὰρ πᾶσι
βίων ἀκέστον φύλον δὲ ἔρωτας. ἵνα τοι καὶ βαρύπτερον
ἀποφθέγξωμαι, τὸν διομῆ ὅλως μιμούμενοι. ὅλλυσι δὲ τὸν
97 καὶ μεμῶσθαι τοῖς δίνοιχοις ἐστὶν ἁρμόδιον. τῆς πονηρῶν
γὰρ ἐστὶ μέγιστον ἀηδόνειος. ἄπαυλα, διὰ ἡσύχιον πρᾶξιν
ἐθέλουσιν. οἵδε φίλοι, τοῖς λύθεσιν καὶ πλουτοῦσιν ἡ-
μῶν. πρὸ τοῦ δὲ δεῖσθαι πολιτικῆς οὐκ ἀμελετήμεθα. οὕτω
γὰρ καὶ ὄνος λύρας ἄλλως, οὐκοῦν δικαστήριον ἀηδῶς

ξυτροπήσαιμι. τοῦτο δέποι καὶ τῷ σωφρονίσκουσω-
κράτη. καλῶς λέγεται:

ογ
Α ριστον δορμαίοι δαιτεύμενοι. ἀπαυκ, τ' περὶ τοὺς ἄλμ, ὁπ
σφρεκάδας. ἐρέβινθ. ἰσχάδες τομαὶ. καὶ γλῆ-
κος. καὶ μελίπλους τ', καὶ πόπανα. αὐλοὶ δὲ κόμιξε
τῶν ἐν τέχνῃ συείπῃ. ὅλας ἁρμονίας μελῳδοὶ ἀδομ.
ἤδη γὰρ τοι μαλακὰς μουσουργίας ὠθίζομεν, κορύδων.
τὼ γὰρ παιδάδε βεβούλομαι περὶ κόρην κινεῖν ἀφρο-
δίσιον, οἷς ἁπλᾶς ὁλκὰς πίνος ἐθελομένω ἡδύ-
μεθ' ἂν:

οδ
Κ λέπλοκε τῷ μακεδονὶ λιέξωδρ. τῷ βουκεφάλῳ [98]
ἐποχούμ' ἵππῳ. δὺ δὲ ἵππον, ἁλιεῦσι ἱστροῖσι μὴ
πάσασθαι. μάτε δὲ χειροκθεσὶ κολακείας μαλάπτε-
σθαι. ὡὶ γὰρ ἀλιθάσκοπον ξέων. καὶ τῷ θύμᾳ. τὸ εἶ-
μαι ἵππος ἀφνρὸ. καὶ κακοὶ ἢ ἀπεόσιτον ὦ. καὶ οἷς
ἀντιγάμοσι, λίαν σοδοῦσι τ'. ὅλα τοι νῦν ὠθίζομεν ἀ-
λέξωδρον ἐκλρώσθε, τῷ ἀποδυσίῳ ὥστ' πρεό-
λοτι ἑαυτρᾶς. ἁμεδομῇ καὶ κφῇ, τὸ φρύαγμα. ἐ
ὠὶ λέγειν. τὸ φρονεῖν ἀκόλαφ. οὐ γὰρ ἀλεξώνδρῳ
ἡμῖς ὠὶ λῦν μάχεσθαι. ἐσοῖσι νῦν ἀρίστ' ἀρχὸ καὶ σὺ, τ'
ἰσχὺς ἔπηνος. οὐ γὰρ ἀλεξώνδρῳ, ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ βύ-
κέφαλος ἵππος ἐπήθη:

ο
Ο τῶν οἰλύοι μεγάλης πειτυώσι θήρας. καὶ τῷ κόρῳ
φιλοσοφήσωσιν ὥστ' ἐγκρατῆ ὦ, ἁρμῶν ἔχοσι τὸ
ἦθος, καὶ τὸ ἀγεῖον πρὸς τὸ φίλων μεγαθάλλοσι. ἐ
θαυμαστῶν ἁκαοσύνην ὁκόρος ἀνδιδάσκῃ λοὶ

λύκος· μὴ δ' ἀν πεσθαι ξύνεσιν, μὴ δὲ νῦν ποι-
μένας λυμαινόμενον, καὶ σὺν δόλῳ τοῖς ποιμέσι, καὶ
τὸν σωφροσύνην περαίρεσθαι. ἀλλ' εἰς δὲ αὖλιος ἡ μάστιξ
διαπεσόντες. ἀλλὰ οὐ καὶ τὸν λύκον τοῦτο πολλὰ —
δεύτερον κέκτησθαι. μᾶλλον πλεονεκτικὰ τρόπου δὲ πό-
λαστον εἶδος. ὅταν ὁ χρεὼν ἐπιδωλύσπαν σωφρο-
σύνην σὺν τοῖς μέθυσοι. διὰ δὲ τοῦτο ὁ λύκος θεσ-
σαλικὸς δοίμυχ, καὶ σοφίζονται μέθης, μέθης αὐτὸ τοῖς.
διὰ γὰρ τὸν φιλαργυρίαν, πρὸς τὸν φιλοσοφίαν δι-
αθεῖν μὴ κατὰ πλοῦτον. πείθανοῦσι τοῦτο μὴ οἰνο-
φλυγίας, καὶ σὺν καιρούς. ἀπαλλάττεται τῆς ἀκολάστου μέθης
ἀκόλαστος, ἵνα μὴ πρὸς τὸν σωφροσύνην τὸ μὴ μεθῆς, ἀφ'
ρουμένης τῆς τιμῆς ἀπορ καὶ δέδοσκε. τοιαύτας γὰρ δὲ
ἀλλοίους ποιναῖς σωφρονίζει:

05

Πεσπαμποὶ καὶ ὁ δόξοχος καὶ κήρυκας. καὶ θεὸν ἐπήκλο-
λέτων αὐτοὺς εἰς, φιλοσοφίας ἐστὶν ἀγλαΐς. καὶ διὸ
καὶ σοφὸν τὸν ἀργῶν χρεὸν μὴ ὃς ἑρμαπτίνον. θυ-
τὸν γὰρ ἔχλος ἐκπεφοίμεν τὴν οὐσίαν. διὰ δὴ τὸν ὑὸν
καὶ κοῦφον δοξαίτον, ὡσὶ ὁ σοῦτον τὸν πλοῦτον δοκοῦσι —
φύσκας. μεγάλης δὲ οἰοίας ὠφορμὴν ἐς δύσχρε. ἐ
τῆς φιλοσοφίας γνώσιν ἀφίκνεται. οὕτω τὰ μετέωρα
τῆς ἐμῆς κίνημα, σὺν ζῆνα ἐς τῆς πόλεως θεωρείας κυ-
κλα. καὶ τῆς σώφρονος ἐκεῖνης μεθῶ ἀπωλωφορὴν
πορεσκάλα. Ἐν σοὶ πόλαι μεγάροιον ὑμαιξλον.
113 μῶδε, καὶ χθαμαὶ καὶ πεῖσον· ὁ τῆς τιμῆς ὄρος ἀνρο.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0246
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

δικαιῶν τὰς φιλοτιμίας ἀφίησιν· καὶ πλούσιον μὲν τὸν τύχῃ, πρᾶον δὲ τὸν φαινόμενον τῷ ἀγνοεῖν, ἀφροσύνῃ δὲ οὐδὲν διαφέροντας τῶν πεπτωκότων·

Φ ρωμένοις δικτύοις οὐχὲ ἁλώσεσθαι τὰς ἀνθούσης Ἐρώτων, φρονίμῳ, ὀφθαλμῶν ἐστὶ τεκμήριον, μανιώδους Ἔρωτος ἀπρεπῶς, μὴ σὺν ἀγάπῃ καλῶς μὲν κόσμου· μέγιστον γὰρ τῶν τοῦ ἀγαθοῦ ἔχεις· Ἔρωτικὸν δὲ ἀέρι πεπλανῆσθαι· ἡδονὴ γάρ, καὶ τὰς ἀνίας κακέρδειαν· καὶ ἀέρι τοῖσι λευκῶν τὸν οἰακίζειν· τοῖς κάλοις γὰρ πάθεσιν, ὅτι τὰς ἀφροδίτας κατὸς εἶναι χαράκτας·

Κ αἰδὼς τῆς ποικίλης θαλυνίδα, πάσης ἐμπλεκομένης σοφίας καθάπτεσθαι· καρφοδιαβύσσαι δὲ ὁδοῦσι ὁδοῦσι ἑταίρας δὲ ὦλεφῆ ὀδυσμάλατος· ὅτε τὰς ὀλκὰς πεδίλοις ἀκολάστοις σφᾶς, λιπόντο· τὸν δὲ λαέρτου, δοκοῦσι ἀπηρτῆσθαι ὡς ἐνάρκτῃ δίκαιον φύσαντι νεῦθολοτεῖ, δὲ τὰς φιλοσοφίας ἀπορρήτου· σπρῶναι γὰρ δοκοῦ, δὲ ἀχάλινους ἡδονὰς, τῶν ποικίλων ἀναπλάττεσθαι· καὶ θαυμάζω λίαν τὸν ὅμηρον, σὺν γυμνοῖς τοῖς πλάσμασι τῶν ἀληθῶς· καὶ κόκκων ἀκέστας πεπονῆσθον ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀνδρικῶς ἔχειν· οἱ ἀπερ ἴδωρ, δὲ ἄδου οἶνον δὲ μίκωλα τῷ πνεῖ τὴν ἀλλὰ περαίνω· οὔτω γὰρ οὔτε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμενοι, οὔτε τὴν θείαν φύσιν τῶν ὄντων καλλονῆς, τὸν μόνως μεθυσκόμενοι· διὰ καρδίας τῶν ἀληθείαν· ἀσκοῦσι δὲ τῶν φιλοσοφίαν ἐ- δήλωσεν· εἰ δὲ τοῦτον ὁ διάκονα μόνον τῶν ὑπὲρ κυκνῶν μελ ἀκούουσι, ἀρατικὸν· καὶ βίος ἀσκοῦσι τὴν ἐφθὴν διάκοπα· ὁ μὲν γὰρ, τῶν κακῶν ἀφαρπάζ, δὲ φιλοσοφίαν ἀρετὴν· δὲ τῶν

ἀδρυῶν διαχώρησις. φιλοσοφίας ἀναλαμβάνειν ὄπαιον.
ἀπολείπω δὲ μάχην τῆς οὐσίας πλοῦτος ὁ παρὼν βίος ἡγεμονίσιμος. καὶ ἡ θαλάττη τῶν θορύβων ὀφείλομεν ἀποστῆναι. καὶ σήμερον ἡμῖν ἀδόντων πεῖ πολιτῶν ἡμᾶς μαθεῖν.
καὶ πνεμάτων διὰ πολέμων ἀνθένδε. ἀλλοτε δὲ ποτε
πρεσβεύειν ἐλαίαν, τὸν πανήγυρις ὁμοίως ἀναμιμνήσκεσθαι, ἀρρητοποιεῖν λιμένα καὶ θεῖον ὄδμων. τὴν
φιλοσοφίαν ἀσκήσωμεν.
αἰσχυνθῆς ἀνδρὸς οἱ ἔρωτες. καὶ δουλαγωγοῖς ἐκ τὸ
σιγῶν, παῖδον ἐκ πέρος. ἵνα τί καὶ ἐκ ξωγράφοις
παθεῖν. εἰ θεὰ ἐκ ὁ πολέμιον ὁρᾶν. οὕτω δὲ βάλλοντος ἐβάλοντο καὶ οἱ ἔρωτες. ἀλλ' ἄλλο λοιπὸν κοινὸν μεθ
πλέον. ὃ τι καὶ ἐκ χορεῖα κίνησις, ὅποι ἐκ φοβοῦν
ὄντων τυγχάνουσιν. οἱ ὡς γὰρ ἀλογίζῳ πάθος συμπέπλεκται
μαλακίᾳ. διὸ δὴ ἄρχ ἀπόλογον ἐκ τόπος ποθῶ. μᾶλ-
λον ἄνδρα τὸν γοῶντα θελγόμενος. ἀλλὰ μόνον ἀκούειν
ἐκ ὀλίνος ἄδειν αὐλῶν θαυμαστῶς. καὶ βέβλημαι τοῦτ',
μᾶλλον ἐκ τῶν ὁ φθαλμὸς ἀδικούμενος. ὅπερ ἐκ ἔστι παρ-
αχθῆναι λοιπόν. καὶ νῦν δέ, γενόμενοι ὁ φθαλμοὶ καὶ
τὰ ὦτα. δοκοῦσι φύσις ἔρωτ δεδῶσθαι. ἡ μὲν ὄψις ἁρμόττει τῷ θεάσῃ, ἡ γυνή. ἡ καὶ φωνὴ ἁρμόττει βλεφθῆναι, οὐκ ἀκοῦσαι. οὐ γὰρ ἐκ μέτρια ἀξιόχρεως πρὸς
ἀλήθειαν. πολλὰ δὲ ὅμως τοῦτ' ἐκ τοῦ ὁρωμένης
ἔρα, καὶ πανικὸς μεθ' ἡδονῆς μανίας δοκᾶ. κἀκεῖνο,
ἀθέατον ὂν ὑποθούμενον. καὶ δόκησις μόνη τῶν ξενου-
μένων ἔχειν τὸ κρατεῖν.
95 ὑδῶν μανθάνειν ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ ἔρᾶν. οὐ τε μαίνεσθαι πόθος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0248
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

οἱ γὰρ ἔρωτες οὐ μετρεῖ ζοῦ). ἀλλ' οὐδὲ ἁπλῶς λυπηρὸς
ὁ ἔρως. οἱ γὰρ κατὰ [illegible] λίοις οὐδαμῶ θλίπτεται,
οὕτω μία τιμὴ ὁ ὕδατος πρὸς ἐρωτικῶν οὐκ ἀνέχεται.

πα

Λ ἰαν ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπεχθάνουν). ἐγὼ μὲν. ἔρω. ἀλλ'
σθουμένω μισῶ. καὶ μ' ὁράσαι μιᾶ ὁ δισάθλιος. οὐκ ἴσ-
σορρόπον ἔχουσιν ἔρωτες πλάστιγγα. ἀλλ' ὅσα τοῖς ἀνοῖς ξυ-
γοφοροῦσι καὶ ἀπάτη. ἐμοὶ οὖν ἀδίκως οἱ θεοὶ μὴ κεκλη-
σθωσαν. ἢ δεῖ τὰ πεσπτοείδω οὐ τὰ δόξαν), ὀρθὰ δικάζε-
τωσαν. καὶ μὴ ἀληθόνας ἐμοὶ καὶ τὸ δίκαιον μετρεῖ ζέτω-
σαν.

πβ

Ο υκέτι τῆς δισόδοτης ἔρως. ἀλλ' ἐρωτικὰς θεῶν μισίδας ἀπέ-
δοσεν. οὐ γὰρ ξηλοτύπως πάλιν. ἐμφιλοχωρεῖ τῷ
λοιφρᾶτῳ θεσμῷ. φιλονεικότερον ἐρώτων οὐδέν.
καὶ πῶς εἰ ἔρως τηλικαύτης ἀληθόνος φιλοσοφῆς ἀπε-
χόμενος;

πγ

Σ πειρικῶν κόσμων οὐδὲν ἀθηνέστερον. ἀλλ' ἀπὸ λιπῶν σου
χειλέων φιλήματα. ἀφυτόπος γὰρ πόθος θαῦμον μαραί-
νεται. εἰ δὲ τῷ σοφροσύνῃ λοιπὸν ἀνήσονον οἶσθα παρὰ
τοῖς πολλοῖς, μᾶλλον προσδέξομαι. ἡ γὰρ σαθρὸν φιλαν-
θρωπία, καὶ πειρικὴ τοὐναντίον σώζουσα. πεῖρα γὰρ
σοφίν εἶναι εἰκών, χαλεπώτατον.

πδ

Π αρθενικῶν κόσμων ἀπὸ πόλεως. ἀλλ' ὅτι ὁσίως χορεύει. εἰ δὲ
δι' ἀθῦμος τῷ λόγῳ καὶ μ' ὁράσαι μιᾶ. ἀλλ' ἡμεῖς ἀπὸ
ὁ ἔρως. ἀπὸ πέμπων τὸ θέλος. ἀεὶ ἡμοιρίκαζε καὶ τὰ δὲ ἐ-
ρωμένῳ. καὶ δίδυμοι τῶν φόνων φιλῶν. δι' ὁσκαὶ νοσοῦσι γὰρ οἱ ἐρω-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0249
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

θυμὸν ποθεῖν παρεχόμενος, ὁδὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενος.

Οὐ λοιπὸν βοᾶν κέχρηκα ταῖς τύχαις. οὐ γὰρ ἴσως αὐτὸς τοῦ ξένου τὸ ἕτερον. ἐπιπλανώμενοι καὶ ὀτυχίας, ὑπ' ἀνδρὸς πατρὸν παρέχεσθαι. καὶ ὅταν, ἐλιπόμην καὶ γαῖ, ὅταν μ' ἀφαιρῆται μοι πατρὸς ἀπόλωλ. ὁ πόλεμος ἀλλ' ἐστὶ κακὸς λοιμὸς, ὃς θρέμμασιν ξυνοδύνη. ὁδὲ μὴ τυχίας λαὶ σωθήκας διόλλυσθ. καὶ μὴ χεῖς ὁ νυὸς σοὶ αὐτοῦ λιμνύσθω, φείγνεδόκη λὶ δέξασθη. ἐγὼ δὲ λιὼ τύρμηκον ἀὐτὴ θρηνῶ. οὐ γὰρ ἀρότρας βόας κακὴ μεθα. ὁδὲ καιρὸς τῶν ἀρότρων λιὸλπου καὶ παρῆκε. δίκης εἰσὶν δίνῃ λὶ τυχαῖς ὁ πλίσομαι. ἐ δίκης, ἄπωλωλεῖον πεσθήσομαι. καὶ ἧς ἀπάτης αὐτὸς δίκας ἐφάξῃ. καὶ κακὴ πήσομαι λὶ ἀκολάστος ἀσέβεια. ἀνὸς ἀνὴρ φθορὰν, σωφροσύνης δίκαιον ἔχοντα:

93 τοὶ μελόμενοι τῆς σῆς ὑγίας ὦ βασιλεῦ. καὶ ταύτης φιλοσοφεῖν θέμενοι. καὶ ὑπερλίσχυον ταῖς σωμαλοῖς πεσμένοι, καθ' ἡκόντως ὑποθέσθαι σὲ χερὶ βοᾶς καὶ τενόνα λὶ ἀπο βάντα λῦ σὸν δώσοντα σώμαλι. καὶ λὶ καθ' ἕκλ ὃν λόγε τὲ καὶ ὠρῶν καὶ κέντρων ὑπολείπεσθαι. καὶ σὺν κεφαλαίοις διαγράψαι. ὥστε πεσίνωσιν λὶ μεῖναι, καὶ βοηθεῖν τῇ πεσλαίτης ὕλῃ. ἵνα οὕτως ποιῶν, ἐρρωμένως σοφίας τῆς ὄντως λὶ ἄπαλλ χρόνον:

γνωρίσωσιν ταῖς τῆς

ὑγείας δὲ ὠφελεῖ μὲν λεπτύνων ἀκριβῶς, ἐπιφέλκεται δὲ ὀλίγον τὸ οὐρητικόν. γίνεται δὲ ὁ λόγος, πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἐκκύκλου σφαίρας, κοσμικῆς τε καὶ χθονίου καὶ ἀπὸ πολλῶν ἄλλων διάφορα μὲν χειροποιήτων χειμερινῶν, ἡμέραι μζ. ἔστι δὲ ἀπόμικρος μαιμακτηριῶνος ιβ. ἕως δεκεμβρίου πληρουμένου. αὗται αἱ ἡμέραι αὐξοποιοῦσι μάλιστα τὸ σῶμα. διὸ χρῶ τοῖς λοβροῖς, καὶ πλουσίοις ἐσθιτείοις καὶ χοφαῖς, καὶ ἀφροδισίοις· πρὸ δὲ τούτων χειμερινῶν ἔως ἰσημερίας ἐαρινῆς, ἡμέραι πδ. ἔστι δὲ ἀπόμικρος ἰανουαρίου πρώτου μέχρι μικροῦ μαρτίου κθ. αὗται αἱ ἡμέραι αὐξοποιοῦσι ὑγρασίας καὶ ἐμέτων πλῆθος· διὸ χρῶ τοῖς πεπτικοῖς καὶ ἐμετικοῖς, καὶ λοβροῖς πυκνοῖς καὶ ξοφαῖς καὶ ἀφροδισίοις· πρὸ δὲ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἔως πληιάδος δύσεως ἡμέραι μδ. ἔστι δὲ ἀπόμικρος μαρτίου κζ, ἕως μικροῦ μαΐου ιγ. αὗται αἱ ἡμέραι εὐοινέστατοι, αὐξοποιοῦσι δὲ μάλιστα. διὸ χρῶ τοῖς ἀκράτοις οἴνοις καὶ λιπαροῖς καὶ θερμοῖς καὶ πυκνοῖς ἐμετικοῖς, καὶ πόνοις καὶ ἀφροδισίοις· πρὸ δὲ πληιάδος δύσεως ἀρκτούρου ἐπιτολῆς χειμερινῶν, ἡμέραι μδ. ἔστι δὲ ἀπόμικρος μαΐου ιθ, ἕως μικροῦ ἰουνίου κθ. αὗται αἱ ἡμέραι εὐοινέστατοι αὐξοποιοῦσι μάλιστα τὸ σῶμα. διὸ χρῶ τοῖς

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0251
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἡγχοῖς καὶ ὑδαρέσι καὶ λαοδίκοις οἴνοις. καὶ δεῖ μήτε
σιτεῖν, μήτε ἀφροδισιάζειν. ὁ δὲ ἰσημερείας με-
τοπωρινῆς ἕως πληιάδων δύσεως, ἡμέραι μζ. ἔστι δὲ
ἀπὸ σεπτεβρείου κδ ἕως νοεμβρείου ιβ αὗται
αἱ ἡμέραι, αὐξουσιν ἱ χώραι καὶ χολαὶ. χρὴ λοιπὸν τοῖς
διὸ ξυρῶν ἐλέσμασι καὶ δριμέσι. καὶ πόνοις καὶ κάμασι
καὶ ἀφροδισίοις. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπῶν ἡμέρ
τέσσαρα. κεφαλῇ. θώρακι. κοιλίᾳ. κύστιν. ἐν τούτῳ
τῷ χρόνῳ δεῖ τῶν κεφαλῶν σῶν ἐφάπτεσθαι πάθος, καὶ δεῖ προσ-
φυσήματα. σκοτοδινίαι. ἀλγηδόνων κεφαλῆς. βάρ-
ρωσις ὀφρύων. φύσεις ἐρυσίφων. ὀφθαλμῶν δάκρυ-
ἀμβλυωπίαι. ἔξω δὲ ἐμπεφλεγμένας. ἦχος τοῦτον.
λύσιν οὖν τῶν τοιούτων ποιεῖ χύσις. τῶν κεφαλῶν δεῖ καθαίρειν.
φαρμάκοις μὴ οὐδενί. λαβὼν δὲ λάσιπτρ καὶ ὀξέος
καὶ εἴξας. ἀνάλαβε σύλλυσιν ἡμιμοιρίαν. καὶ τοῦτον νί-
πτε ἀποφλεγμάτιζε. τοῖς δὲ ἀμελοῦσι τῶν τοιούτων ἐπὶ
νύξ. καὶ δὴ ἐπὶ γίνεται πάθος. ἀποσταλάσσουσι ὀφθαλ-
ἐμφράξις ἐπιφθάλου. χειράδων. σφακελισμοὶ ἐπι-
χῶν μαδίσεις. ἕλκωσις κεφαλῆς. ὀδόντων πόνος:

τῶν δὲ περὶ τὸν θώρακα μέλλη σῶν ἐφάπτεσθαι πάθος,
καὶ δεῖ προσφύσεις καὶ ἀσκεῖν. ἐπὶ ἀρῶν τὸν φύσεις. θωρακ
ῥαγάδες, γλῶσσαι. στόμοι ἀλικοὶ ἢ πικροὶ. σπλήνων
καὶ ὁμοπλάτων ἀλγηδόνων, οὐδὲ μιᾶς προφάσεως προ-
σποκειμένης. κνησμοὶ τῆς φύσεως καὶ βραχιόνων. χει-
ρῶν τε θρόμβοι. βῆχες ξηροὶ. ἐν τούτῳ δὲ οὕτως χρὴ
τῶν σπλήνων, βοηθεῖν δὲ τῷδε τῷ τρόπῳ. ἁρμόζει
γὰρ οἱ ἀπὸ βυσσείπου ἔμπλαστοι. καὶ ἐπὶ πλησμονῆς χρὴ

λοι
16.

διὰ παντὸς φαρμακείας· ὁμοίως δὲ καὶ μύτις λάμβανε τῇ καλουμένῃ σύρμαϊσμούς· γίνονται δὲ οὕτω· λαβὼν ῥαφανίδα ἐκ καρδάμου καὶ σινάπεως, καὶ ζωμοῦ σχίνου ἑκάστου κυμινάριον, καὶ διὰ μασσωμένους, καὶ κατάπτινων ὄξους κοχλιάριον οὕτως ἔμεσον· τοῖς δὲ κακοφρονοῦσι τῶν σπληνῶν τούτων, λύσει ὑπογίνονται πάθη· πλευρίτιδες· πλευρονίαι· μυκλίτιδες· μελαγχολίαι· πυρετοὶ ὀξεῖς· λήθαργοι· λοιμοί· ὅλως δὲ μέλη πλήθω κοιλίαν πάθη πνεύματος νίσσεσθαι, λύσει ὑπογίνονται σπληνός· κοιλία συχρέφεται καὶ ἐραίνονται ὑπὸ ὑπόστασιν· καὶ λύσει πολὺ ὠκρὰ φαίνονται· γονάτων βάρος καὶ ὁλοσυσσώματος· μάρκη· σκελῶν· πήχεις λάβροι. τούτων δὲ ὧν σημείων οὕτως γινομένων· δεῖ τὴν κοιλίαν τοῖς λύσεσι καθαίρειν λύσει φαρμακείας· λαβὼν οὖν λάπαθον καὶ λινόζωστον, ἑφθὰ μικρὰ γάρου καὶ ἐλαίου· καὶ σὺν τῷ μέλιτι κράτου· καὶ μέλιτι ὡμῷ ἑφθὰν τὰ σφόδρα· καὶ κατὰ σὺν λύσιν κοιλίαν, σύμφερε· ἐὰν δὲ πλείονται τῶν φλεγμένων σημείων ᾖ, μίσγε τούτοις τοῖς εἰρημένοις ἑφθοῖσι, καὶ κυνικὸν κόπρον καὶ χαλκίτην. τὴν κυνικὸν, ὕδατι πίνε· πίνε δὲ καὶ τῆς κράμβης τὸ ὕδωρ ἑφθέντος πολὺ μετὰ μέλιτος καὶ πεπίνε· τοῖς δὲ μὴ μελαγχολοῦσι τούτων τῶν σημείων, λύσει πεπίνε πλήθη· διάῤῥοιαι· διεντερίαι· ἰχιάδες· ἀποπλήξιαι· καὶ κοιλία καὶ διάθεσις· οἷον εἰ πλείονα σκώληκα καὶ κολοτόμους καὶ λοιπούτους ὁμοίους· ὅλως δὲ μέλαινα πλείω κύστιν ὑποίσθησαι πάθος, λύσει γίνεται· ὑποκρίσεις· σὺν γὰρ ὀδύνῃσιν ὀξείαις πληρούται· φύσα· ἔρυσαι· οἰδήματα, πλείω αἰδοῖα· λύσιν οὖν τῶν σημείων γινομένων, βοηθεῖν δεῖ τῷδε τῷ τρόπῳ· λαβὼν μαράθρου· καὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0253
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

σελήνου καὶ ἡλίου καὶ χειρὸς πλήθ. περιβρέξας αὐτὸ τῷ οἴνῳ διὸ ἡμέρας μίας, πρὸ τῆς νεὰ ἀφοῦ διὸ. καὶ κρίνου μετὰ ὕσσωπος ἴσου. λεῖος δὲ χυλοῦ τοῦ ἴσου μείων. λάδανου ἰσχάδων πλήθ. ὕδρωπον. βάπτου ὄροι. πλινθὸς οἶκος. φρενῖτιν ὄδυν. στραγγουρίαν. ἐμπυρισμοὶ κοιλίας. στόφοι καὶ πόνοι βαρύτατοι.

ρηγνύμενον ἡθαλαττοῦ τὸ μὲν ἔξω γλυκαίνουσιν ἐσόρμενον. ὡς γὰρ εἰπεῖν ταύτῳ ἔχει ὀξυμέλιτι ἡμέραν καὶ λίβρας καθ' ὕδατος ἑκάστης ἐν τῷ ἀνάγκη εἰ βορέης. καὶ ἐστὶ φεικτὸν μὲν ὀπὸς μέλαν ὁ κόνος. καὶ ὕσσωπος δὲ ἄφρος ὀξυνθήκης. σαλάσσου τὸ θαλάσσης πόντιλ ὡς κλυσμὸν τῶν κυμάτων. ἐς μεσογαίους πέρας πεσσεύεσθω. καὶ δὲ, ἡσσόνως δοῦναι, ἐρυθρὸν ὠὸν, ἀφρία παστέλλης ὡς. καὶ δὲ ὡς τοὺς ἥσσονας καλαβούντες καλοῦσιν. ὀλίγα ξυλοδάμου κομμάτια, ὁδοὶ ναυπηγοὶ πρῶτον σταγόνων ἀς ὀξύτερον, σάλυπον πῦρ δυάδαντες. τὸ πὲρ βυρσοκομοῦ πορευόμεθα. τετράγωνος δὲ αὐτὴ ὡς λαβόσα κύμας. ἀλκυονὶς ὡς ὄμαι ἡμέρα. ἐστὶ γὰρ βυτὸς τοῦ καθαρᾶς τῆς ἀθείας τεκμήρασθαι. πλοῦτον ἀθεόν ἀλαβῶν ὕδηξεν. ὡς γὰρ σύφθαρμένος ἥλιος. πρῶτον δὲ ἀλλὰ ἡ δὲ τέλος ἀπέφιλβε. τὸ πρῶτον μεσολαμπὲς σαφίζιον ἀποδύκαλεσθρόμενον. εἶτα, ἀνθέμενον λαδίκτυα. ἔρτων ἡμόμενος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0254
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μικρὸν δὲ ἀπωθοῦσι τὴν ἀκτὴν χλιδῶσιν, φθονοῦσι δὲ ὀλίγοι, ὅσον οἱ χθὼν ὀλιγοδεῖς. μικροὶ, καὶ δεῖ φεισώμεθα νόσε καὶ κούρει, ὑφαλοῦ δὲ κεῖνον ὀλιγωμένον. ἄνθεσι σὺν ὀλίγαις πλοῦσιον· καὶ δὲ ἐπωμίδες ἀνελόμενοι· καὶ δὲ σκαπτέρωσιν πορίδας ὀλιγοδεῖς ἀνθρώπους. καὶ σὺν αὐτοῖς καλαθάμονες ἀρίζηλοι, ἀτὰρ δείκφαλοι πηγοῦλοι· πᾶσιν τούτοις, κρικέλαμον κιμεῖς. καὶ πρὸς τούτοις ἀσεμικαλ-μεθαλασσεῖς καὶ πλοίοις ὅτκον οὐκολίγον ἐχθιοδόλε-πτομερῶν ἰχθύων, οὐκ ἀμί· ἀλλὰ χειμῶν σὺν λάβοι, καὶ φέ πλῆθι κιμέρας ἐμφορῆσι:

Μ

ἀστῶν κιμῶν πολύβολ πονεῖ σὺν κίρτ. δικήμερος ἐπὶ τοῖς ἄλλοις φλεγομένοις· νύκτωρ δὲ ἐπὶ λαμπάδι τὸν βυθὸν ἀπρόσοικοι· καὶ δὲ λαγόμεν ἀπ' τοῦ φέβοις τῶν λιναίοων λοὶς ἀμφορεῖ σὺν χόμενοι πίθοις. οὕτως ἄπρακτ καὶ δύκ-λυτα διαμοχθοῦμεν. κιμὲν μὲν γὰρ, οὐδὲ ἀναλκὲς ἐστὶν ἡ σῆψις εἶδος ἐμπλέον ταὐτὸ φθέγμα. ὁ δὲ πόντος δὲ οὐ μέτεστι καὶ δοὶ ἰχθύας καὶ δὲ κέρμεσ. οὐ δὲ πρὸς δὲ αὖθις τοῦτ ἄξειν πορίμεων. ὁδὲ διορυκτάδες καὶ δὲ σκαφίδιον σὺν ἄξ. καὶ πρὸ ὧν ὅτε σὺν μονυχίας ἡ πεμπάμεν αὖτας πονοῦσ τοῦτ ἐνίον ἐρμαναλογχνὶ τὸν μεσραχίσιον, σὺν τοῖς κιμὲν, ἐστέλλετε καὶ δὲ σὺν τῆς ἐεῖα. ἀ φύσῃ ἀνθρακ ἀκρώνυξ ἐπιλήμενον, σὺν θόμεν, οὐ πω ἔων πεφυκπ. καὶ ὀέρμεσι ἀφὲ τὸ φορτίον αὖτοις ἰχθοῦν. ἀφὲ δὲ καὶ μὲς αὖτας σκάφε, ὀχμὸ ὠπλεμένου· καὶ πρὸς τοῖ-σι ἐρόδιοις δαλασσοῦργοις ἀνθρώπους· καὶ ὁμὲν ὀλιγότης, οἰκεῖον· κιμεῖς δὲ, ὄνειρον ἀτάβον ἐ σεν βόσομεν:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0255
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Χρηστὸν ἡγοῦ καὶ ἄβουλος, ἀκίνδυνον· οὐμεδέπω τοῦτο
σὺ δ' ἀφρονέστατα ὀνομάζεις ἄθυμον· ἀϊδρὲς δ' ἀδρόν,
ἀϊών ἐστὶ ζῶν καὶ σώζεσθαι· μᾶλλον ἢ θάλλοντα· καὶ κίνα-
λις εὐτολμίαν ὀρθῶς ἐγὼ τοῦτο καλῶ, πρὸς καὶ δίδα-
σκαλίαν μαθών· πότερον ὁπότερα βουλεσθε, ἄκοσα
ζώοις ἂν ἐν πολλῇ διαζῇ βούλων ἀνεπόδητων· καὶ
ὁ θεόφραστος, τιχὸν ἀποφθεγόμενος· τῶν ἀπόρων
ὧν πλουτῶν ἀδικεῖσθαι. ἦ μᾶλλον ἄρα, τοῦτο λίνος
εἶναι σοφοῦ καὶ μετέωρα· καὶ ὧδον ἀπομνημονεύσω
οὐχ ὅλον ἐπεὶ ὧδε ἡρμένον· ὁ λίτονος δὲ διὰ ξύλον
αἰδέρυκε· λίθῳ ὧδε ὧδε ἀφρονοῦμεν· καὶ ὁτὲ
δὲ καιροῦ φάδιον, τῶν πεσεθάνατον τηνίκαυτα· καὶ
ταῦτα ὧδε ἀνθρώποις ζῶντος· οἷς ἢ καὶ μηδὲν μέγα πράττειν
διάχρηματα ἔχομεν, καὶ δεῖσθαι καὶ χαριούμεθα, ὧδε
τὰς ξενοπείας καὶ δὲ ἐκ βοῦθος κινδύνῳ ἀγνοεῖται· γεωρ-
γὸς δὲ σιωπᾶν, καὶ τοῦ ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ, βίον ἀσαν-
παθῆ:

σὺν ἀβουλία πᾶς ζῆς διαλάθῃ, τοῦτ' ἔστι καὶ ἡμεῖς οἱ ταῦτ'
ἐργάται, τῶν καλὰ πολὺς ἡκώμεθα οἰκοῦντ', διάφερομεν·
οἱ μεῖζον' ἢ μείονες ἢ ὅσα πύλων λαμπρὰ διαπρατ-
τόντων· ἢ ἐκ μοῖρ' ἔστι προσωφέροντ', τῶν σὺν τῆς βούλου περιοῦσι-
ξοφῶ ἀνδρὶ μείοσιν ὧδε καρπίαν· ἢ μὴν δὲ, οἷς βίος ζῶν ὕδασι
θαλάβες ἀεὶ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν, ἢ κἂν δ' ὧδε μένοις δὲ μὴ πλὴν
τὸν ἑτέρα πάλιν, οὐ πάθοσι σῶσαι. τῶν δὲ τῶν ἀπολιπόντα
καὶ τὸν μέγαλα τοῦ λίνου, ἀξιῶδε θαμίζεις· ὠφροφόειδε
καὶ μόνα δὲ τῆς πλουσίας ἀθῶναι σὺν εὐρίζοσθαι· οὐκέτι δὲ τὸ

σωφρονεῖν, οὐδὲ λίαν διώκεσθαι· οὐχ ὑπὸ τοῦ δεῖνος ὁ
δεῖνα ἐπῃνέθη, οὐ τοιαῦτα καὶ ξαφνικῶς ἐνέβη μεγάλη
τοῦ μισθοῦ ἐλπίς· ἢ τὸν πολίτην ἀσπάζει, μέρος καὶ αὐτὸς
ἀεὶ τοῦ δήμου· ἢ δὲ καὶ σκληρὸς ἀνὴρ ἐστὶν, ἐπιεικὴς τοῖς ὁμο-
λογοῦσι· λίθος δὲ οὐδὲ ὁ ἀπόμαχος, ἀλλὰ καὶ βύσσου λεπτῆς
θιγεῖν ἐστιν·

Ἰσημόρους πλουτεῖν ὁ τῶν δικαίων ἔπαινος ἀξιοῖ ἀλλήλοις
σὺν ἑαυτὸν πλείοσιν μεταδοῦναι, καὶ ἡμῖν. Εἰ μὲν γὰρ ὁ
βασιλεὺς ζῶντας πρώτους κόσμου τοὺς ἀνδρικοὺς τῆς ἀνδρο-
κλειοῦς νίκης μαχαίρας ἴσους λάφυρα καταδύσεις οἰμωγὴν
προτίκτει αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χθιζοῖς, ὅτε δὲ τοῖς
θεοῖσιν τοῖς νικηφόροις ὁ θεμιστοκλῆς ὁ δυσμενεστέρους,
ἡρῷα μεγαλοδωρεῶν ἔφερεν. ἐγὼ δὲ λέγω, τοιούτων μὲν ἔτυχεν
ἀπὸ σοῦ πλουτεῖν καθημερινῆς ἔριδος τῶν χειρόνων ποιεῖσθαι·
ἀλλ' ἅπλουτεῖς, σοῦ δικαίου πλοῦτος. μηδὲ ἀνδρὸς δέδοικε ὁ πλοῦτος
μὴ κακίας, ἀλλὰ καλοκἀγαθίας ὑπηρέτης·

Ἡ γάμος σοὶ κουφόβουλος, οὐκ ἄπορος μοιχεύσασθαι, οὐδὲ μείνῃ
σὸν δόμῳ· ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πρὸς, ἀγαθὸς δὲ μὴ πρὸς ἕστορμαι·
σοὶ θέλουσι ὁμοίως ὠφελεῖν πᾶν, δῆμος φίλος μᾶν, οἰμωγὴ
ἀδίκημα τοῦ πολίτου ἀρετῆς τῶν γνησίων, σοὶ πλη-
σιάζειν· σὺ δὲ ῥᾳδίως ὠνοῦ τὸ φθονεῖσθαι· καὶ πρὸς πᾶν
κόσμου ἀφεστῶτι κεχωρισμένῳ ἀλλήλοις ἐμοί. Μὴ κοινὰ τοῖσι
γελῶσι καὶ θαλλοῦσιν, ἐρᾶς τῆς ἐρημονήσου μισοῦσι·
μὴ ἀδικοῦσι τῶν ἐρώντων, ὁπόταν ἐθέλῃς ἐθέλοντος· καὶ μεθέξουσι
γὰρ ἡμῖν αὐτῶν ἡ μεθ' ἡμῶν· καὶ ἄλλοι, ἄλλο δῶρ' ἀπο-
φέρει· καὶ δέχεται καὶ δίδωσι, χαρὰ δόξης οἰκεῖον· σὺ δὲ ἔσῃ-

βάνων τὰς ἀλιθυτικὰς ἀφροφόρει
γλας, οὔτε φέρε, οὔτε θέλε λέγειν· ἀλλ' ὡς ἀφιλάργυρος
καὶ γνώμων ἄριστος πολλοῖσιν ὢν, καὶ παῖδ' ἐμὸν μὲν πρὸς σὲ
πάρ ατρωνί τοῦ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ βουλόμενος· κε-
κρυφάλους μέλκοιμι, καὶ σίκελιν ἱμάτιον, καὶ ἐπαίζω
χθιζὸν ἐσπέμπεις· ἢ σὺ σαυτοῦ πῶς ἄξε
λάγνως εἶναι, καὶ θηλύμανι ἀπόχθ· ἢ ἵππῳ παρὰ τοὺ πρᾶ,
οἰκονομῶν· ὃς οὐδὲ μὲ πείθεται· καὶ σὲ γράθεται πλη-
ρὰ τοῖς δικασταῖς κλ σεως:

ε σεμνὰ βοᾷ φίλοις, καὶ σωφρονεῖν καὶ κερδᾶν, καὶ κρύπτας
ϛ καὶ λ· οὐδὲ μοι τῶν ἔργων σὸν σέμνυσον· ἐπαινῶ
τὰ ἐμὰ καλεῖσθαι· λυπεῖσθαι σε, ἢ παρὰ φίλων ἀφί-
λτρ· ὅταν πεσχέρως, καὶ θαρρεῖν ἐν αὐτῶν, ὃ ὅπλον ἐστὶν
σοὶ ἄπαντα κοινὰ τὰ τῶν σῶν φίλων, καὶ τὰ σὸν φίλ
ἔχειν ἡγούμενος:

ζ Τῶν γνώμην ἀμφίβολον, τὴν παρὰ τῶν ἀκουόντων κρίνε
σθαι δεῖν· καὶ σὺ τὰ πολλὰ τῆς αὐτῆς διάλλησσε· οὐδὲ γὰρ
οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν ὧν ἔλεγον· νῦν ὄχλον καὶ δέος
πολὺν ἀφομείνω συμβουλεύσαι· ἄκουε δὲ σοῦ ἕνεκα· καὶ
περὶ ὅτου δεῖ τῶν γνώμων ὀρθὴν ἔχειν· τὰ μὲν πρᾶως
εἶναι, πολιτικῶς ἐξιτάορα· καὶ βίου κομιδῆς ἕνεκα·
ῥᾴφειν οὐδὲν κόλακα· ὀλέμβων ὧν οὗτος ὁ ὁρ
ὅκως πάρεστοῖς πολλοῖς ἐρέσθαι κατηρτυμένος, καιρὲ-
χίων ὁ σκάφος· ληκαὶ δὲ θαλάττης τὸ σὸν ἀεὶ σύγκλυδ·
οὐδείμε κοινωνὸν ἐθέλοι σοὶ λαβεῖν βυτολμήματος· πόρ'
ἀπόρων ἀμηχάνῳ ἐπιχωμῶμαι· περὶ μὲν ὧν τοῦ χρεὰ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0258
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

οὐ παντελῶς δὲ καὶ τῷ ἑαυτῷ κέχρηνται· δώδεκα φοῦς δὲ οὐχ ἅπτε-
μὼν γενέσθαι· οὐδὲ μιᾶς λύθρωλας χεῖρας· ἀεὶ κβάλλει
σὰ παιδὸς ἐς σάκρο, καθαρὰς ἀδίκημάτων ἐφύλαξε· μὲ
μειν δὲ πενία, σὺν ζωῇ λαμπρὸν καὶ εὐφρανθῆ· ἔστιν
οὐ τῶν αἱρετῶν ἀλλ' ἐστίν, ὁπου γὰρ ἀρέτης σῶσαι,
ἅπαξ σκεῖσθε ἀκολουθήσω· ἀποκτεῖναι γὰρ ἐν ὥρᾳ τῆς
γνώμης, μὴ ὠνφιλοσύμβουλη δ' ἀμφίβολον·

Β ἀλλ' ἅμα καρδίᾳ· σὺς εὐνοῖ μὴν καὶ καλὲ τῶν παροιμιῶν,
ὡὴ μὲ μεσραβόλου χωρεῖ μὲ πράγματ· ἔμενγὰρ ὡὴ λε-
πτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι καὶ σὺν ἐθαγλὰ ὡὴ ἡ-
δεῖα, χίμαιραν φέρ' παραμυθίαν· σὰρ ἐσῶ γε σύμπαντ
λυπᾷ μὴ μῶν σῶ σεσυθίων. τῶν παρ' ἡμῶν ἔζων δὲ μὴ
θαλασσα ποείξη, παραμυθίαν σὰ ἐχωμεν· βούλομαι δὲ
σοὶ σὲν ἐμὲ μὴ διάφορον λυσανὶ σῶν λακκοπλοῦτ διάθυ
πεξένιν· μὴ πρὸς Ἐρασιπλέα, δὲν Φρίτλιον, ἢ πρὸς
Φιλόστρατον τὸν χολαργέα, οἰκείως ἔχειν· ὡς αὐτὸς ὡὴτ
Φερνίαν κομίζειν ἀσταῦ τοὺς ἰχθῦας· πάντως γὰρ πρὸς
τὴν καλλιβολὴν λερτερίου, ἔστι παράστασ πὶ διάθυ παρεμ-
βολή· διὸ κοσίαν ἢ ἀπαλοσίαν τελευμέν· καὶ ἅμως
σὰ τῆς πίρας σῶν ἀλγορωμόνων ἐγκλοσῶ ἡμᾶς χέρος·
οἱ καθ' ἑκάστω ὡὴ σῶ σοφεπρῶ κερδαίνειν φίλους ἀπρά-
μονας ἐμφορῶσιν ἔδεσ· πολλοὶ δὲ δώσασθαι δὲ παρὰσι-
λους ἡμᾶς παρὰ τοῖς μέσοις καὶ πλουσίοις, σύλλογος, ἀλλ' ἔργ'
ἐόγξεν·
ὡμὴν θαλαττῶν σὺς ὁρᾶς φεῖκα κλέψῃ· καὶ τὸν ὁμῶν ὑπο-
δέδηκε αἰχμὴς· καὶ πάλιν πολυχρόνιον σὺν νέφος· καὶ ὁ δ'

μεμοι δὲ περὶ ἀμφὶ ἀραιόμενοι, ὅ σου ὑπὸ κύκλ-
ον ὑπήλιος πατέομαι. λιπὰ καὶ οἱ δελφῖνα δύα-
σκιρτῶντον, καὶ τὴς θαλάσσης δύοι δούσης λειώτε φαλ-
λόμενοι, χειμῶνα καὶ λιμέρχον ὠδίονλα, μεωὐόσοι. ταὶρ γ
δὲ φλοῖν ὠϊπολὶ καλὸ ὠῶν οἱ λὰ μετέωρα σθνοὶ, λὰ μῶ
ὄντων· πολλὰῖς οὖν σώζον) τὰ πᾶσφλιφας οἱ περσὺ-
μούμενοι φύλαξα σθαι τὸν κίνδυνον. εἰσὶ δὲ οἱ περα-
νόντες ἐ σθοὶ λ' πᾶς ὁ πλάτη, τὰ μηχανίας τὴ τῷ
θεὸς οἱ λὰς ὠϊ τρέλαιτον φέρεσθαι· ὅθεν λ κούομεν
τὸ κμεῦ, καὶ τὸ μολπὰς λερωτικεῖον· τὸ δὲ, καὶ τ'
σικελικὸν πορθμὸν· λ μοσσὲ ἡ σὺ λιβιακὸν πλάτος·
ῥεμφερόμενος ἐ ποκείλαν ἢ κατὰ δύεσθαι· ἐ τὶ δὲ, οὐ
δεῖ τοὺ σπον περὶ χειμῶνα καὶ κίνδυνον, ὁ καφυρὰ ὠϊ-
σχέσθος· δὺ λμενίλωσες οὖν λπλάξαι τὸ κλῦ δωνίον, καὶ
καθαρὰ ὑπὸ θείου γενέσθαι λέει, μοσσοῦμ, ἀεὶ καὶ αὖ τοῦ
ὑ κλφυρᾶ δὲ λέλας· ἵν' ἢ πουτὶ τῶν σωμασφίας λ ποτῦ
σθαι λρεθίκ σωμα, τὸ τροπεῖ σ λωτες, λαφ' καλύ φωμ.
οὐ ταρ λμέσον δὲ πολεῖν· καὶ μὲ παραχρῆμα τὶ κὸς δέρσε-
σίας ἐ μὶ δὸσις φαίνη). τὰ φαὶ δὲ οὐδὲν ἧττον ὑ σὶ δὸς
σοὶ τοῖς ἐλπίζομένοις λάθοῖς, καὶ τὶ μὴ τῷ καρδίᾳ
τὸ σῶφρος· καὶ μὲ λὰ σοπᾶν τῷ γῆ ὁμοφύλους οὐκ ἔτον
λας τὰ κπολίᾳ καλεῖσθαι κῶν):

ὑκέτ' ἐμὶ σὺ ἐμαῖς ἔσμεν. οὐδὲ ἀνέχομαι γ' ἐμαὶ ἔσμεν
καλὰ πύκνοιν ἢ πλάτη δὲ ἐναρος ὁ πῦρ· ἔσμεν θύμεναιομεν-
ράκιφ ἔσ παιδὶ πολιῶ θερνήου· ἀλόυτον λέγ' ἐφκὸν
ἐθελοδούλιον, λὴν ὠὸμοφόρον. ὅλεμι λέγω δὲ πεύξεσθας λ-

ἀφικέσθαι, ὡραφοείοὐτων· καλὸς γὰρ ἐστὶ καλὸς σὺν μέρ-
καὶ ἰδίᾳ. καὶ βοτρύοις ἐλαφρὸν οὐλοτέρπε· καὶ μηλίδι,
τῆς θαλάττης γλυκυτέρου χαρίεντος· καὶ λεβολαὶ τῶν ὀφθαλ-
μῶν, ἐστὶ κύδωνος· οἷος ὁ πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀκίνων τῶν
ἡλίου καὶ ὁ πόντος καλλιλιμπόμενος φαίνεται· ὁ δὲ ὅλον πεδίον,
αὐλεῖς χορηγεῖσθαι ταῖς πρῳαῖς· ἀπὸ τοῦ λύειν αὐλεῖ τὸν ὀρθρομ[ε]ν
λιπόπους, καὶ τῆς ἀρναφίας κρήνης ἀφρὶ ἁβρεναζ.
τὸν χλεδεῖλα ῥόδα τῆς ἀφεσὶ ἀποσύλησας τῶν κολπων
λιωθῆσαι ὑπὸ τὸν ἄνεμον ὑπὸ θεμοῦ· ἀνθεπωμῖσθαι. ἀ
τῶν λαβίδων μὴ καλεῖν σπῶ, ἀκ ἀπὸ τῆς λακάδος πέρας,
ἀλλὰ πὸ τῶν πραϊκῶν πεδολ ἐμαυτῶ φιλὸν κυδώνιον
σῶσω:

ἠέμενος σῶθυ τὰ θεῖον καὶ ἀληθῶς ὀξείης. ἐμεβόρχοθεῖσοι
καὶ οὐδὲ κοινοῦ. τοῦδε ἀπὸ τῆς φωκίδος αὐτωκῦ· ἢ πὶς
δὲ αἰσχύνεσθαι κωρῦκ ἀπέξενας τῶν αἰδῶ τοῦ πεδοσόπ[ε].
ἔχε ἀτρέμα καὶ καλὰ σεαυτὴν εἰ πὶ ξεπόκλ' ὀξωθεῖσα τῆς
λιμοίας· εἰ τὰ λίπτοπων ὅσος πὴρ πύθοιτο. οὐδὲν λιάσκε-
λέλμενος οὐδὲ μεγάλας. τοῖς ἐνάλιοις βορὰν πλαρρίπτ[ε]θ
θνείοις:

λοπὰ μὴ κιὸν καὶ πλῆθος ἰχθύ· ἐπὶ δὲ τῶν σαγηνῶν ἀπλοῦς
ἢ πέρασι ὀλίγα πράξεμεν. ἐνόξενος ὦ σοὶ σύφιον ὀλίγοι βουλη-
σόμενος βούλεσθαι. ἐλθεῖν ἢ τὸν ὅμιλον ὦ χρέσθαι, καὶ ὑ-
ποθήκη ὦ αὐτῷ καθομολογήσασθαι τὸ σκάφος, λαβεῖν χρεῶν
δ'. ἐρῶν αὖθις καὶ νοσῆσαι μοι τῶν σαγηνῶν ἐπόξεσε.
καὶ δῆτα βοῦς, λοῦσθαι ἀγενῆ. καὶ ὀχρέμενος ὀκλεσκλη-
κως, ὀκλεσκλ' ἐκ ὀφρῦς· ὀ ταυρὸν πῶλας ἐπὶ βλέ-
πων. ἴσως ἔρωτι τῆς δ' κατ' θαλάσσης βάρυ καὶ ἀμοῦ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0261
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

δώρησιν ὁ ἄνθρωπος ἐπεμηδία πρὸς ἐμὲ καὶ οἷος εἶναι ἐπορ-
γεῖν πολλὰ ἐφθόκειν. ἀνθ' ὧν μὲν οὖν οὐδαμῶς ἐμοὶ ἐστὶν
θεοῦ τὸ σκεῦος τοῦτο ἐπιλέσθαι, καὶ ἐγὼ μὲν διὰ παντὸς μνήσομαι
καὶ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ καιροῦ σοὶ πειρήσομαι τῆς ἀρχαίας καὶ τοῦ τόκου ἀπαιτῶν.
οὐδὲ γὰρ σὺ ὧν ἐμὲ ἀμνήμονα ἐργάσῃ τῶν σῶν ἐμοὶ δόσεως, ἀλλ' ἐπιστάμενον
ἐμαυτὸν ὀφείλοντα ἀποδοῦναι τὴν ἐπιτραπεῖσαν δύναμιν πείσῃ
δι' ὁμολογίας τὴν πόλιν, καθήμενον. τοῦτο γὰρ καὶ μεγίστην ἔχον
τὸν ἔμβασιν πᾶσι φρονοῦσι χρήσιμόν τε φιλίαν. καὶ γὰρ
ἕτοιμος εἰμὶ ἐπιλήσεσθαι τοῦ σκάφους. ἵνα δὲ οὕτω ὅσον οἷόν τε
χαρίσασθαι ἐλπίζειν, οἷς ἂν δοκῶ δέχομαι. καὶ ἐγχειροῦσιν ἀλλ'
οἷον ὅπου ποτὲ ἀπορῶν. τῇ γὰρ ἐμῇ κώμῃ ἐστὶν ἐξειμένον
μέσον ἐπὶ ποταμοῦ, ἀπὸ σταδίων ἑπτὰ, ὡς πᾶσι δοκεῖν
εἶναι τὸν ἔμπορον ἐλθόντα ἀπὸ πόλεως. καὶ σοὶ δίδωμι
καὶ νῦν σὺν αὐτοῖς τόκοις φέρων ἀποδώσω. καὶ ὁμολογῶ
καλέσαι ἐμαυτὸν, καὶ ποτὲ ἐκομεῖ παραλήψεσθαι σὺν πολλῷ
ἀργυρίῳ θήσειν, καὶ δοῦναι μέρος καλὸν καὶ ἀγαθόν.
ἀλλ' ἐκεῖνο γὰρ ἔστι πρέπον ἀποδοῦναι. καὶ ἐγὼ μὲν
καὶ φιλοκερδὴς προσδοκῶ.

Α

κύριος ἀποσταλῶν ἐμπορίαν σὺν ἀποστόλῳ. φόλον ἀθη-
ναῖοι Διονυσίῳ τυράννῳ ἐπὶ τῷ ἐπιθέσθαι, ναυμαχεῖν
ἐθέλοντες. καὶ ἡ ἐλπὶς μὲν ἐπὶ πολὺ καὶ ἡ σπουδὴ αἰεὶ μᾶλ-
λον ἐλαμβάνοντο πρὸς ὁρμοὶ λιμένες οἱ μέλλοντες ἀπαντᾶν
παρεῖναι καὶ ὅτε ὅτι ἀπέχει πολεμοῦντες. σὺν ἐμοὶ
χρὴ λαβεῖν παῖς μανοὶ ὑγρᾶλίσιν λαμβάνεσθαι,
ἔργον πλεῖον, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐμπορ δύνεσθαι καὶ κεῖ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0262
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μᾶσιν ἀποκλείεσθαι. λίαν τε βέλτιον ὁρᾶσθαι. φάλαγκες, λίμενομεν. ἀνδρελαφοῖσιν ἐπιπρασὶ καὶ φαληρίδες καὶ σουσουίου, καὶ μάχεται τῶν αὐτῶν γεράνῳ πρὸς οἶκον ἐπὶ τὰς τῆς θαλάττης ἐρέτας. πῶς δὲ ἡμεῖς οἱ μὴ δέπω λόγῳ εἰδότες, τὸ μεθ' ἡμᾶς παραπλήσιον. καὶ ὁλομάχοις λύθρασιν ὑπηρετεῖσθαι. οἷσι δὲ ὄντοιν χαλεπὸν, τοῦτ' φάγειν, τέκνοις καὶ γυναιξὶν, ἢ μὰν ἦν εἰφ' ὁμοῦ καὶ θαλάττῃ παραδιδόναι τὸ σῶμα, ὃ σμικρὸν οὔπως λιποψυχοῦς, τὸ φάγειν ἐφ' ὧν λιπὼν τελέσφορον.

Ἡγνόουν οὖν εἰσὶ φύσεραὶ καὶ λύθρο βίας τῶν λόθωνοὶ πλουσίων λιμεραλίαι. ὦ μάγκος δὲ ἀμφίλυμνὸν ὧν σῶν κλικισῶν μιασουμένου ὀκαφίδιον, ὡσπὼ ἐμοὶ γάλωι ὧν λος τοῦ σῳάλους. πεῖπλεῖν ἅμα καὶ σύμμεν τέχειν ἐμῖν τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων, εἶναν κλίκα αὐτοῖς ἐκ τῆς καὶ θαλάττης ποεῖζε τρύφημα. οὐγὰρ δύνεμένος τῶν ξύλων τῆς ἀλιάδος ἐστε λαπίτων τινῶν ξενικῶν καὶ ἐφεδίδων καλακλιθεὶς. οὐγὰρ οἷός ἐφάσκειν εἶναι κεῖσθαι. ὡς οἱ λοιποὶ τὸν καλαφρωμάτων τῶν σωτῆρα οἰμωμοιζων λίθου ξαμπτόρων, ἢ τῇ πρὸς ἡμᾶς σκιὰν αὐτῶν μεμηκόσθαι, τῶν τοῦ ἱστίου σινδόνα λεπτοφαλάσιλας. ὡς οὐδαμοῦ, οἵοτε τὸν φέρνλαι κλίκας λιμένας. ἡμῖν δὲ, οὐμόνον τοῖς ταύτην πλουμένοις τῷ ἔργασίῳ, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἁπλῶς, ὅσις μὲν περισσοῖς πλοῦτον πεποιηκεν. ἢ τὸν οὐδέξῃ. ἐγὼ οὐδὲν ἀλλοις τὴν ἀληθείαν. ὡς ὅσοι δὲ κρύμοις καὶ θαλάττῃ φέρομεν ἅμα. φερομένων δὲ ἅμα. οὐμόνος οὐδὲ

μεδιόωντ' ἐπ' ἄρ' ὁ πλησφίλος · ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἀϊστὸν τοῦ
πεπτεῶντ' ἐπὶ σὸν θρόνον πλῆθος σὺν ἠγάγετο · μεσσουρίοι δ' ἄλλοι ·
ἢ μὲν γὰρ ἐκλείπτο κρουμάτιον, καὶ ἐπ' αὐλητρίς · ἢ δὲ, ἐ-
ραστὸν, ἐφαντάσιον μεταχορεύετο · ἀλλ' ἢ δὲ, ὀλισθάς ·
αὐτὸ δὲ κύμβαλα ἐστερόπτε · ἐγέντο δ' ὧν μοι μοσσικὴς
ἢ ἀκλὸς πλέ · καὶ ἐπ' ἐπ' ἀϊκὸν δ' ὁ πέλλος, καὶ πᾶν θε-
μικδίας ἀϋλμερές · ἀλλ' ἐμὲ τὰ ταῦτα οὐκ ἔπτηεν · οὐδὲ
γὰρ οὐκ ὁμίλοι τῶν ὁμοβίων · καὶ μᾶλλ' ὁμὲ κρὸς γλαυ-
κίας · τελχῖνος ὧν μοι βδοκᾶν βαρύπρος · ἀπ' δὲ τὸν μιᾶς
ἀλλ' ἐπ' κατεβάλλετο τὴν γεγεϊόνμεν διέχα · καὶ νῦν ἐμὲ ἴστιν
ἢ δὲ ἐπ' ἐπ' θαλασσῆς ἀλλ' ἀπ' καὶ κώμους · καὶ βιοῦπον ἔβρον ἐπ' ὧ-
γῆναι μοι πολλ', δαπανηρὸν καὶ πολυτελῆ μεδιόωκον :·

ἐμοὶ δ' ἐπ' ἀϊστὸν ἐμπρέπτεν, καὶ δ' ἤτα λέγε, πρὸς ἐμὲ, οὐ πρ
ἐπ' ἐμὲ ἐπ' ἐπίστασθαι τὸν ἐμὲ · ἀλλ' ἐμὲ δ' οἵοσ' τε ἔτ' ἐπ' ὠφελ',
γενόμοι δ' ἐπ' ἐν ἀρμοπατίου ἔβρωπρος · ἐγὼ δ' ὁ πᾶς πολ'
τὰ μὲν δ' ἐμὲ διέκτησθε · ἔρως μεγάλ' ἐπ' ἐπρεμπτεῖν, τὸν
ὃν λοιπὸν μὲ βερνᾶσθαι · ἀλλ' ὁ μὲν φόν ἐνεμοὶ σὺν ἐχῶς
τὸν ὃν πάθ' ὃν ὑβίζεθ. πάθεν γὰρ ἐπ' ὅτε ἐμὲ ἀλλ' ἐμὲ δύσκ'
ἀπάπτως τῶν ὧν καὶ ἐπ' ἐπ' ἐπ'

οἷος ἡμὶ θαυμαλυγρός· ἡμὶ μαίνοιμ' ὁ ταύτης πάρ, οἵμ' ἐπιζεύξειν ὠϊὶ πόθον μυμφίον·
ῥόμω ἰόων ὠϊὶ τῆς ἠϊόμος τῆς ζωσσωϊῷ πλαϊῇ καὶ ἴχρῦ-
χωμένον δίκτυον, ὃ νυ θὴν καλέουσι ῥόπον οὐκ ἀγοκωμῦν
τροχιάων· ἠδ' ἠδὲ καὶ ἐπὶ χεύνῃ πλαϊότητ' ἀίσσρωπες,
ἀποκάοιτο· οἱδὲ, ἐφαὶ, ζὺν κτήμασι γεγανῦῖ, πεδύοντων
ἴχθρων ἐτάων· ἐπὶ ὑφάλῳ πεσομῖλῆ πάχα. καλάμε-
ον ἀγρωϊάων τῶν πτερυγάτων· σὺ δὲ ἐξεκείνου, μάλε
λικόσθαι, μὰ λεύσθαι βουλυθέντος, μεῖναι· μηδενὸς
τῶν ζυοικοῦντ' ὡς ἀλιόεσσαν, θυμηδέα ὠϊὶ χρεώμενος·
ἐγὼ γὰρ οἶον χἀζυοίκων μόνον· ἀλλὰ γὰρ καὶ σύ νυ πολὺ
λεπτότου λοιπὸν ἀλιόεσσαν· αἰτὰρ οἷον ἂν ὑπ' ὀφρῦσι καὶ
ὀχρόνῳ μέσον· οὐ δὲ τὸ πωλελαῖς ἀπωλήσω πεδύνη-
μας, ἠνίκ' ἂν ξυμίουμενος, ἕοιμος ἔσο πειθὼ δόσιν· ἔρρωσο.

Ἀ ἐομένης καὶ βλοσυρῶπος ὀπωπῆς ὀφθαλμός, φοινὴ πλη-
ρωμένη· ἐν δὲ ῥοιῇσι τῶν ἐμῶν φρενῶν· πῦρ δὲ τὸ πορφύρεον
φαεσιμβρότου ἠελίοιο κῦμα, σὺν εἶναι νομίζω· ἔρρε πὰρ
χεῖρας· μᾶλλον δὲ, λαῖψα ἀπάλης ὠϊθυίης· μὴ δύσηι
ἀλιόεσσαν ὀρεξὶς ἀδίκους αὐτὴν χαρίσας σὺ βιαζέσθω·

Ο υκ ἐπιστᾶμαι ἃ ἔχεις ἀλλὰ μὴ ἔχῃς· σὺ δὲ οὐ βούλῃ μὴ
ἔχῃς ἕτερον ἔχειν, ἔχε μὴ ἔχῃς·

Ο υκ ὀρθαλμὸς φθαρήσεται ὁ σὸς πρὸς λέσβιος· φεύγει
σιέρδιος καὶ μέρος τῶν θαλάσσων ἰδών, διαβόας· οὐ σὺ πεί-
θεις ὅλου πεδίου τὸς θεῶν ἢ πλαμύδων· καὶ ἐμοὶ πείθεν,

τὸ σάλπιγγα μονομυχὶ τὸν κόλπον ὅλον πρὸς ἑλλάδος. εἶτα
λοιμοῦμεθα. καὶ ὁ βάρος μεῖζον ὦ, ἢ καλαφορίου ἰχθύ.
ζητοῦσι οὖν. καὶ ὧν πλοῦς λίναι σκηνοῦμεν μεσείτας
ἀποφαίνειν παρελλόμενος εἰ σύμβολον τοῦ μὴν
ἐσύμπνοιαι. τέλος, μόγις πολῶ. δεῖλης ὁ ἅλας,
ἵν μεγέθη καμηλὸν ἀρχαικὸς μὴν. μὴ δοῦσθαι ἢ ἀλλ
καὶ σκεύλη ἐῖν ὠὶ βρύσας. τοὺς αὐτὰ θηράλας, ὀκτώνδυ
ὠὶ τελάλας ἐ ἀκλωσθ - λιμένα μεθυς αὐς καὶ πόλις
μηχανὰς, ἢ τέχνη μεσὸν ἀτέχνη καταγωνίζεται.

Χοδυμβᾶς, ἢ μεμηκνας. ἀκούσαι γὰρ λοιδώρουσι -
μαικὸς ἐρᾶν. καὶ ὡς σκεῖνος φθειρόμενον πᾶς
ταὐτὸ ἡμέρου λέγειν καλεῖσθαι. ἀπὸ γὰρ
μοι δύο γε πίνων ὁ βαλτικὸς σωσίας. ἀτὸ δὲ ταὐτὸν ὠὶ -
ἐκὼς ἀληθῶς λιμένων. καὶ οὐκ ἂν πολὺ σκεῖνος
ᾗς ἀλοδοσείου σολίαν. οὗτος σκεῖνος σωσίας, ὁ
λόγχης καὶ ἡδὺ γὰρ ἑλώνες τὸν λεπτοτρόπων ἰ -
χθύων, σὺς ἐπιλοιδορεῖ τὸ σπήνα. ἀσθενοῦν ἡ σῆμ'.
μισοῖκός δι. διὸ λὸν καὶ χερσαῖκὸν καὶ σύμμολπον
μέλος ἐστὶν ὠὶ αὐλοὶ ἐφασκ' ἀπαιτέλεων. ὁμοῦ δὲ
τὸ σῶρα τῆς παιδίσκης ἡράσθης, καὶ τοῖς κρούμασι.
ἀπαυσοδιεῖν ἀπαυσώμενος. μὴ τε αὐλὶ πᾶσθα -
λοῦσης κιθάλαυ πᾶσὸν ἀποφήνῃ, φιλοσαλᾶ τῶν
χρημάτων. καὶ ἐν κλαῖδι τὸ τῆς ἀληθείας καλασσ -
ζῶν, ὁ καλοῦσ' ὠνίος κόλπος, ἢ τὸ τερμῖνικὸν πε -
λλος. καὶ σκῦλα κἠμοσοφρὸς, οὐκ ἐχρῆσθαι κρᾶξιν
ὠὶ καλεῖσθαι, εἰσκύφρον ὁ φορμὸς.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0266
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἰωλλας· σοιεῖς, τῶ πεῖσμ, μουθεοῖ, ὦ ὄππος· ἐγὼ
γὰρ, οὐκ ἀὶ ἀποφαίνην τῆς ἀλύου· θεοῖ μῶ φίλου τοῦτ' ὦ
σὺρφόρῳ παθόμῃ· καὶ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἔρᾶν, οὔτε
μὲς τῆι θαλαττίαις Τεκόσοις τοῦτρ σαιδίου· μὴ-
μέτροσοῦν προσμὲς ὄὲρως· καὶ ὑπὸ τοῦτ βλαθῆς
τῶ καρδίᾶν, ἐγὼ περὶ θαλαττῆν τῶ κόρῳ· σαιῶπ
μομέξων ἡ θαλαττία, ἰὲς καλλιτολόσοις τῶν μικρη-
ἴσων σιῶ εἶναι·

Γνώμων, ὁ ὑπὸ σκιᾶζῃ τῶ ὄκτην· ἐγὼ δὲ ἀποσκιᾶν
κινδυνώδεως. Τῶ λιμεῶ κανδύμενος· εἶν· σὸ δὲ
σοι βουλόμενος λοσαδὲ ἀθλᾶβα· μᾶλλον δέ, μομου
καὶ καλωδίου ἀπὸ ξεσθαι· εἰ γὰρ καὶ ὅλως καλὸ βλοῦ
μεν τῶ κίονα τῶ τὸ σικρὸν τοῦτρ σὺρολοῖ· ἀὐξόμεθ'. κ'
τὸν γνώμονα ῥῆτορᾶν σὺδᾶ μᾶσθαι, οὐλαῖον δ' ὦ κοῦλας
λᾳσὼρας ἀποκμαίνειν· ἀπὸ βούλομαι πλημμύρ-
σαι νῶ ἐγὼ ἐνὸς ἐπὶ λιμοῦ καὶ αὐξμικροῖ· θεόμᾶσις
δὲ οὐ περὶ τερον καλαμεῖν τῶ ῥιζάδα, σεῖ ναῦταῖ τ'
οἰκεῖον ὁρμεύειν, φρέσαι τῶ ὄκτην ἐᾳεῖν· λεῖσῶ
κὶ μὴν βιοῦσθαι σκέμμᾶς, ὄκλαιοφίβλαθαι καὶ πρά-
γιλλαν τῶ θαλάσσῃ βλεῖν ἀλλᾳ ἰδῶ δ' ὦ κοῦμ· βαφεῖ γὰρ
ἐπὸ θαλάσσαῖ βλαβεῖ καὶ σὺ φρεῦωμένῳ, οὐδὲ ἰφ'
μεσῶ. ἀλλοῖ δ' τις λέγκις κὶ ἀπολλεῖας, αὐτρος ἐᾳῖ
μὶς τεῖπεῖς, καὶ οὐκ αὖ ῥέπ' τᾳ ἰδσεῖ πεῖλεῖ σὼρας κ'

ἐκεῖνοι τοῦ πίμπλαται ἔρρωσθε.

Χθὲς ἡλικ ὀτίας. Γοργίας ὁ ἐκ τεοβουλάδου, σὺμβολιώνιμ᾽ καλὰ τέχνυχε κῆς ὢ ἀποδλ. καὶ καταμέμφο, ὅτι μὴ βαμίξαιμι παρ᾽ αὐτ᾽. καὶ μικρὰ τερεπαίξας. ἴθι τερὶ σίου εἶπεν ὦ βελτίς. καὶ μεβραχὺ λοιποδ᾽ μενος, ἦκεν. ἀνδρίων κιμὲν τῶν ἐλαίρων ἀγῶν. ἐ᾽ γιδέμοι σὼν ἤθης ὠδίκως, καὶ μεὶ ἀπ᾽ τὸν σὺ οὐκ ἀ᾽ γνοεῖς. μικρὸν ἀπωθεν τοῦ μεσοκοείλ. δεῖ πονε τὲ κμὲν κὐρέπτο σο γεννικὸν. ἰχθύον τε μεμαχῖτ᾽ καὶ σα μενία τοῦ μενοδαπ᾽ μέκπαρος ἅπ᾽ πολὺς ἀὼ τε πληρωμὲν. καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπὼν, ὥχηδ. ἐγὼ δὲ παρὰ τῶν ἀνδρίων ὁρμὰν καὶ φράδες παρ᾽ ὅτου καλοῖτο, ἐδέηθε κινδύνου τερὶ πεσεῖν. ἀλλ᾽ ὡμονοήλαρ σὰς ἔοικα παραθεῖσα δὲ γοργίου καὶ μικροπρεπῶς τερὶ λεῖς δυλιδόσεις, τῶν ὀρ᾽ ζώλον ἐκεῖ μὲν ὦ ἔχοσα, πλὴρ τῶν κακὰ δὴν δώ δεκάδα᾽ τῶν χὐτροπόδων, ἐδέκοσ᾽ μου καλὰ τοῦ βρέτ᾽ μελος καλεχίας. ξέονλος τοῦ ὕδατος. ἡμὲν φθάσας ἀπε πόδηδε παρὰ βραχὺ φῦρ᾽ τὸν κινδύνων. οὕτως ἡμεῖς ἐλπίσιν ἀπλήλας βουκολούμεθ᾽, πλεῖν γ᾽ τῶν κόνων ὃς τερπλακίσμους ὑπομένομεν.

Αγένης μοδεῦ. καὶ ὅτ᾽ ἦμες οὐμὲν μικρὸν, ὦ βρόχωτον ἅγιλον ἔχοντες. οὔτε γὰρ ἀ ῥαπίσμεθ᾽, οἵος τέ᾽ ἡμῖ φέρ᾽ ἦν καὶ τῶν ἄλλων παροινέντων τῶν κακῶς ἀπολοῦμ᾽ ἐρωῖς. οὔτε τῆς μιᾶρας καὶ ὀδμῆ φάτου πᾶσες κρατεῖν. ἡμεῖν, γὰρ ἦτεῖ καὶ οὐ πᾶσες κόρον μόνον. ἀλλ᾽ ἐς ῥύφ᾽. ὑπὸ θω]

δε, τας πολλας πολλας ουκ αὖ ἐχεῖ). καὶ κἰνδυνεύω ἐγὼ τοῖν
ὀφθαλμοῖν ἐπορινοῦς ἐλλῆναι ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐμοὶ δοκεῖν ἐμο-
λογοῦμεν. ἰοὺ ἰοὺ τῶν κακῶν. οἷα πεπόνθειν ἡμᾶς ἀναγ-
καῖα. ἡ πανώλεθρος αὖθις καὶ πανδορατὶ ἀπολοῖτο. ἐπεὶ
οὐκ πολύπλοκος βλακεία ἀπολαύειν ἔξεστιν. ὁ-
λίγου δεῖν ἀπεθάνομεν, τὸν καθ' ὁμοῦ θανάτον ἡγούμε-
νοι.

I Δαρεῖος. τίς ὢν ἀφεῖ ἡμέρα· ἢ πῖς δαίμων ἄθεος, ἀρ-
ρήκτως ἐρῶ σοί τόδε. ἀεὶ μέμνησο πρὸ τοῦ πλέ-
ονας ἴσχειν. ἐγὼ γὰρ ἀναξάξασθαί με δοῦμπόσου κῦ-
τινα ἀπλοῦν λέγω ἀκρόπλαος ὁ ἰάξοι· ἡμῖν θυμὸν μᾶλλ-
ον ἀπογενέσθαι θελόμενος σώμασιν κἀπομαθεῖν σωτῆρι.
φορέσθαι ἀνελεῖν ἠπάτην. σοὶ ἐαυτὸν οἰκάδε. καὶ ἀπρᾶ
ἀπωσάσκαι. ἐπὶ τε σιάτεμον φλέβες, ῥυῆναι πολὺ
τοῦ αἵματος ποινᾶς, οὐδὲν ὧν ἐκώλια ἀνεπαισθήσο
μεταβαλὼν διαφθορέᾳ ἀπολεῖ. οἰκεῖ γὰρ οἰκαδ-
ε ἡδονὰ καὶ. λακκόπλουτοι ἐργάσωμεν. ἄλλος
ἄλλου πεῖπα πίνειν, καὶ πλείονα ἢ κατὰ πόκος τῆς
γαστρὸς, ἐαυτὸν ἀναπαύζοντ. ὁμοῦ γὰρ ἀλλῶν
σώσοντ. ὁδοῖμοπόν οἰμάσθον, πρωΐθεν ταῖς νυκτὸς.
ὁδὲ, ἀρᾶμα. οὐκοῖεν. ἀλλὰ μὰ πῦ καὶ σάρον καὶ ὄξος ἐρ-
γασάμενος, καθάπερ σὲ πίθον σώζει. ἄπινα. λύθητ.
σιβάλλα. ἀμῖδας ἐμπλεκῆ, ἀπεπλήρωα. ὥστε
αὐτὸν τὸν ἀκεσίλαον, θαυμάζειν, πολλὰ λίνα βρόπον
ἐχόρτα βοῦστον ὅλων βρωμάτων φορυτός. ἀλλ'
ὅλη θεοῖσωτῆρες καὶ ἀλεξίκακοι. προύπτουμεν χὴν-
ώου φλωρᾶς ὀφείλοντο. ἐπῆλαι δ' ἐφέρομεν. καὶ

σπερμα εἰς βάλλουσιν. καὶ σὺν ἐλπίδι ἀσπίδας ἀ-
ποθνήσκειν μισθοῦνται. ἀλλ' οὐ γὰρ ἀσπίδιον καὶ
ἀλφίτοις ζῶν δύνασθαι τὸν ἄρρα ὁμολογουμένως ἔχον
τὸν πρὸς ἀφροδίσια, ἢ σπερμάτων ἀπολλύον τὸν
καὶ φασιανῶν ὀρνίθων τὸν ἄριστον ὅσπερ ἄρας θηλατὸν
ἀπεκόψαντο:
βίλλαβον τὸν οὐρανὸν καὶ λεκάνην δὲ ἐκ τρίπρωτον
φύλλα τὸν μύκητος. ἀσπίδιον τὸν χρυσοῦν ὄφιον. ἀσπίδιον
τὸν ἄγνον. σύνθεσιν βάλλειν ἡμῖν ἀλλήλοις ἔχειν. ἐ
λέγετο ἀπὸ σκόρδου λαβοῦσι κλωμένου τὸν ἕτερον
ἔχειν πρὸς τὸν μεθύσκοντα. τὸν θηλυπτόνον τὸν ἄρρενα.
διὰ καὶ ἐξ ἀσπίδος οὕτως ἔφασκον ἔχειν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0271
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0272
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

γύναι.

Τὴν καλὴν ἀπὸ τοῦ προσώπου δεῖ τῶν ἐραστῶν πείθειν τὸν καλὸν, οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους. καὶ γὰρ ξένος ὢν ἄξιος παιδείας γενέσθαι καὶ πολίτης καλός, ὅσοι καὶ τοῦ φρονεῖν ἐπιστήμονές εἰσιν. ὁ μὲν οὖν ἀγαθὸς ἐπιεικὴς, οὐδὲν διαφέρει λίθων, καὶ πῶλος τοῦ γένους· τὸν δὲ ἐραστὴν, οὐ τὸν ἐρώμενον, δύσκολον εἶναι· ὁ δὲ ξένος ἔοικε τοῖς ὀξυπόδοις θεοῖς. ἡλίῳ καὶ ὑσμίνῃ καὶ ἄρεϊ, καὶ ἔρωτι. ὑφ' οὗ καλῷ τῷ νέῳ γενόμενος, ἀπροθύμως ἔχει, κἂν θεὸς θεοῦ φαίνοιτο κρείττων· μὴ μοι τὸν ἐκποδὼν πόδα. οὐδὲ γὰρ τὸν πάλαι ἐν Ἰσθμοῖ ἀγῶνα, ξένον ὄντα ἕλλησι βάρβαροι· οὐδὲ τὸν ἐξ Ἄργους τὸν Διὸς τῷ πατρὶ, οὐδὲ τὸν Φοῖνιξ τοῦ πατρὸς αὐτῷ καλὰ παιδικὰ, ἀπόλεσαν γάρ· οὐ παρὰ μὲν τῶν ἐπιεικεῶν, μείω πλὴν λαμβάνουσι· παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλά· καὶ μὴν καλῶ, τοῦ ἔρωτος ξένος· καὶ οὐ βούλομαι· οὐ γὰρ ἐμοὶ περὶ αὐτὰ ἀπιθανόν· ἀλλ' αὖ περὶ ἡμᾶς καὶ λίθε· καὶ τῷ προσοικοῦντι αὐτῷ δεδιδαγμένα κἀξέσοις. οὐ τῶν ἄρτι ὀνομάτων εἶναι μὴ γένη ἐμπόδων, μηδὲ βίᾳ κωλύμασι χρῆσθαι τῶν ἐρώντων. ἐμοὶ γὰρ οὐ φύλαξ εἶλου μὲν φίον· οὐδὲ θεραπόντων τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν τυράννου· οὐδὲ γαμβρὸν τῆς βασιλείας· μὴ λακωνίζειν ὦ γνῶμαι· μηδὲ μισεῖν τὸν λυκοῦργον ξενικὰ γὰρ ἔρως οὐκ ἐᾷ.

γύναι.

Τὴν μὲν ὁμοίαν φιλῶ· τὴν δὲ ἀνόμοιον μισῶ. τοῖς μὲν γὰρ σώφροσιν πολὺ ἔστεργα· τοῖς δὲ, ἀεὶ πλέκεσθαι· ἀναίσχυντα εἶναι· ἀλλὰ καὶ ἐρᾶν οὐδὲ ἀνδρὸς ὧν ἐώρακα ἄπαξ· οὐκ ἀφέξομαι δ' ὧν μοι τῆς ἡμέρας λάβοιμι· οὐκ εἰ δὸς τῶν ἄλλων· τῶν κτεάνων· ἀλλ' ἀνάβηθι· ἀγαθὴ

καὶ κλαῦσον· καὶ γράψον· καὶ δεήθητι· φιλεῖ γὰρ μάλιστα
θεὸς θεήσας· παρακούφους δὲ ὦν μελῶν λέγω τοὺς ὀρεσιφόρων·
καὶ γὰρ μὴ βουλομένην, σέ φησιν ὄρχου· καὶ βιάζονται
φρουεῖν, ὅσα αὐτοὶ πεφιλόνεικον ἐπιθυμίαν· μᾶλλον
δὲ ἐρᾶν ἔστιν καλαπτίου, μόνου τοῦ κλίνου ἢ πί-
θηκου καλοῦ ἢ τέχνη καὶ τοῦτο αὐτὴ τὸ θέμα· καὶ βάσμα-
τι· γαστρὶ μὲν γὰρ δὲ σῶμα λύπης, ἐμοὶ δὲ τῆς σοῦ
σκέπης κατέσβεσε· εἰ δὲ θυτεῖν μετέχθη πυρὰν·

χιαστί

Τ ὁμοῦ ἔργον λυδιάζειν τε αὐλῳδοῖς· λύτε μοι μέλος
γένηται· τὸ δὲ ξυνδιώκω σφαλερώτατον, τὴν χαρίεσσαν
ζόην· οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐφαίνετο τὸ φωνερὸν τῆς ὀρχηστικῆς,
ὡς τὸ ἀπόρρητον τῆς ἡδονῆς· πῶς δὲ τερπνότερον,
τὸ κεκλεμμένον· οὕτω καὶ ποσφύων ἔπλεθε πορφύρα
κῦμα· καὶ ζάλης χεόων ὕδατι, καὶ βοὶ καὶ δράκοντι. Ϛ
ἄλλοις πεοκλύμενοι ἀφῶν Διόνυσος καὶ Ἅπολ-
καὶ Ἡρακλῆς, οἱ σωμοιχείας θεοί· λέγοι δὲ ὅμηρος καὶ
τὸν Ἥρωα ἰδεῖν τόν τ' αὐλὸν κόδε. ὅτε σὺν φάσθλῳ λάθρῃ
τῶν ἀρωϊδείων τόν τ' αὐλὸν κόδε. ὅτε σὺν φάσθλῳ λάθρῃ
τῶν ἀρωϊδείων, μετέβαλ' ἐς κλοπὴν μοιχείας·

χιαστί

Θ μοιχὸς καὶ πήδας, σφαλερώτατον δυάζεσθαι, καὶ ὁδῶν
μὴ τριόδων· τῆς μὲν γὰρ κίρκης, εἷν δῶρος ὁ νόμος·
τῆς δὲ ἀλκάθης, μιᾶς ὁδοῦ· φοβεῖσθαι δὲ ἀμφοτέρας·
τὸν μὲν γὰρ οὐ βουλομένης ἢ δυάζεσθαι ἀμελουμένου·

χιαστὶ κατὰ λέξιν

Ι ἀμοῦ ὁμοῦ δὲ λέβου, διαστέφεσθαι σκιρτῶντα· οὐ δυνάσθαι
διαῦλων καὶ τὸν ἀέρα ἰδεῖν· τὸ δὲ σὺν πάντων ἐρεῖσθαι

ἄμμοιν· ἔκφ' αὐλὸν τὸν οἶνον· δὸς δέ μ' ἀνοᾶν τοῖς χείλεσιν,
ἀνθιλλόεσσαν ἁπτὰν παρειάν· δὸς δέ μοι λαβεῖν τῶν ῥόδων
τὸν ἄνθινον· καὶ μοι δοκεῖ τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς ἀπὸ πηγῶν
σὸν ὄμμα· καὶ διαλοῦσθαι εἶναι μύρων μίαν· πόθεν
ἴσθι ἐμὲ ἀνθοσμένην· πόθεν κατέχεις παράφορον· πόθεν
μὲ φθεγξαμένην καλεῖς· ἐλθὼν πρῶτος ἔδωκε ἴδωσε, δίκαιος.
καὶ ἴσθι μὴ θέλοντα τὸ σὸν πάθος κατέχειν· δὸς μοι, οὐ
πεισθέντος τοῖς χείλεσι· σοὶ δέ, οἷς πίνωσι·

ξ' ἐλοῦσα μὲ τὸ σὸν πάθος· αἰδεῖσθε μ', ἀρτίως ταῦτα
ποιοῦσα καὶ χρέος· ὡς καὶ βύσσος ὁ βλέπειν ἔρως πᾶσι
ταὐτῶν ὁμοίως εἶναι· σὺ δὲ ἀκέσιμα μὲν κατέβου, ἐ
χαίρειν ἐᾷ λάτ' ἄλλα· διὰ τοῦ σὸν τἀφροδίτης σύ-
λλης φόβου· ἐμοὶ δὲ μέθυσι πρόσπιν ε τοῖς ὁμιλοῦσιν·
σὺν καὶ ὁ ξαίτ[ο]ύμενος, καλὸν οἰνοχόον παρεσπάσθο· ᾧ
δὲ βούλει· δὸς μοι οἶνον μὴ παραπολῶς· μόνου δὲ ἐμ-
βάλλοσθ' ὕδατος· καὶ τοῖς χείλεσι πεισθέντος πλή-
ρους φιλημάτων τὸ σὸν πάθος· καὶ οὕτως δίδου τοῖς δεο-
μένοις· ἀτὰρ ἀνέρατος οὐδείς, ὡς ποθεῖν ἐπὶ τὰ σὰ δι-
ορύσσουσι, μᾶλλον ἀφροδίτης ἀμπέλους·

Ο κοῖος λίσσομαι σὸν ἡμέτερον· τὸν κεφαλῆς; ἀμφὶ τῶν ὀμ-
μάτων· τοὺς ὀφθαλμούς; ἀμφὶ τῶν παρῶν· τὰς παρειάς;
ἀμφὶ τῶν χειλῶν μου πάντ' καὶ θηνῶς καὶ ζῶντα· κεκλημέ-
νου μὲν, ἀνέκκλητος· ἀλλ' ἐκκλησίαν δέ, ἀνέκκλητον·

Η δονάκη, χρυσὸν ἐλέφαντος· ἔκλυε, ὄρνιθες· ἀκάρπη,

τὸ ὀξάλεης. ἡ ἀνθέμη, ὅσα ὄρφε. ἡ ἀμεύμων, θάλαττα. οἱ δὲ ποιηταὶ τὸ ὕδωρ, μεθύσκειν ποιήσω. σαράττουσι τὸν ἀνθερεῶνα, ξεσκαλίζουσι θάσσασι. λάβε καὶ σὺ τὸν δ' ἐπὶ ὦμον ἀφέλεσθαι βουμεγαλητορόμους. καὶ τὸν ἱππουριν ἀφέσθαι τοῦ σώφρονος, ἵνα μὴ καίσω ζωὸς γένωμαι. Διόσκουροι ἀθέλητε· ἀ δὲ θέλω, λαμβάνωσιν.

γύναικι.

ἡ σύμποσιάρχη, πολὺ μὲν κρύπτης τὸ σῶμα ἁπαλὸν ἐσθῆτι καὶ σὸν ἐρεθροῖς δέρμασιν· σὸν δὲ πάντων τὸ κάλλος οὐδὲ βαφῇ ἐπιμύσῃ λακὸν φέροιτο, οὐδὲ τῷ τῶν ποδῶν λακοῦ. ὑγρὰ ὄμματα, σὺν ταῖς ὀμοίως οὐ φαιναῖς· φόδε ἐλάκινθον, σὸν μέλανι λίτρῳ· εἰ δὲ φοινικοβαφές, φόβος· σὸς ῥέοντος σὺν θέντι πολὺς αἵματος· εἰ δὲ θεὸς καὶ τὰ ἄλλα, πᾶν ἐφαίνεο. καὶ πολὺ ἀρείτερον δύω ὤμοι πίπτουσα ὅλη ταῖς σῶν ὀρώντων θύραις· λιγὰ σῶν μικκῶν ἄλλων μέρη, σοὶ δ' ἵνα εἰ θέλεις φθιτῶν, καὶ μὴ τῆς σκέπης σὺ φθονήσῃς μηδὲ περβλημάτων ἀναγκαίων. ἰσὲ δὲ πόδας καλλιστεύουσιν, σὺς δέρμις. σὺς πάρη. σὺς κόμας. σὺς ῥέμματα ὄμματα. ὁ πυμὲν ἀρτὶ ἡμαρτάνθη, τὴν φύσιν θ' ἱσταμένων λεῖ περὶ τὸν βλάβην, ἵνα κρύπτῃ τὸ ζῆν πάλιν τέχνῃ. ὁ πυδὲ ἀρκεῖ τὸ κάλλος ὠνοῦσθαι εἶκεῖ, πειθὼ τὰ φάρμακα. θάρσος δ' ἐν σεαυτῇ, καὶ πίσθου τοῖς ποσί. τούτων φθίσομαι καὶ πῦρ. νὺξ καὶ θάλασσα. κἀν ποταμῶν θέλῃς σφέρασθαι, ἡδονῆς· κἀν κρημνοὺς ἐμπρῆσθαι, λεπταλέας δόξεις πάλιν. οὕτω καὶ τῶν θεῶν ἀρίστου πέλω ἥμην, ὁπόσας ἀκριβῶς ἴδω, ἢ κάλλος ἐσθῆτος, οὕτω καὶ τῶν Ἀφροδίτων τὰ φόσιν οἱ ζωγράφοι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0276
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τῶν ἀναχόντων τῆς θαλάσσης· μὴ βαστάζε τὸ κάμνε,
τῶ πόδε· μὴ δέκρινε, οὐδὲν ἔχοντας, τὸ λαθεῖν ἄξιον·
ἀλλὰ βάδιζε μαλακῶς· καὶ κατάλιπε σαυτῆς ἴχνος·
τοῦτο μόνον σοὶ χρεία εἶναι καὶ τῇ γῇ·

μασμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς Ἀφροδίτης ἀλλ'
ἀσθαι· ἵνα φύῃ καὶ μεμνῆσθαι· τὸ δὲ μόνον σοὶ χρῆ-
μενον ἔφη· ὅτι τρύξῃ αὐτῆς τὸ ὑπόλοιπον, καὶ λάθον εἰκ
λίνῃ, καὶ τὸ τόφως σβεσθῇ· εἰ δὲ αὐτὸ σοὶ βάδιζε
ὡς τῷ δύεσθαι αὐτῆς θαλάσσης, οὐκ αὖθις ἐν πόρῳ
σκωμμάτων· οὐδὲ κωμῳδίας ἀλλοδίου· καὶ μοιδῶ,
μὴ δὲ μοιχόμενον, διαλαθεῖν μόνον λαθεῖν, ὅτι πᾶν
ὀφαιρεῖ ἔγνωσται κακὸν ἐμοὶ, ὁ σωφρονίου διά-
βολος· ταῦτα μὲν ἐμοὶ μῦν, ὁ μέθος· σὺ δὲ καὶ τῆς ἀφο-
δίτης ἔοικας βουλεύεσθαι· ἀμείνον χρωμένη τοῖς
ποσὶν, οὐς ἐλέγχεις· καὶ φλέγουσα δὲ μεσόμοιλα ἐγκλη-
μασι· σὺ δ' ἔτοι πόδες· σὺ κάμνε ἐλεύθερον· σὺ
ξιοδόσμον· ἐγὼ καὶ μακάριος, ἐὰν παλῆμε·

τοῖς ἄλλοις ὠῤῥητον δοκεῖ καὶ μέμψεως ἄξιον, ὅτι
λυπούμενος καὶ θρασὺς καὶ κύκλος, ὑπερμαλίᾳ ἐ-
γὼ δὲ φιλῶ· καίτοι ποτὲ θαυμάζομι, δὲ φρονίμως
χρωμένους· καὶ ὀρνίθων δὲ μὴ νοοῦντας κάτω· οὐδὲν
οὖν οὐδὲ οὐ καινὸν ποιεῖς· ἡγοῦμαι οὖν· πολλὰ ὑπὸ κρα-
δοῦν, πολυτεύρας, καὶ μετέωρον βαδίζεις· ἡ πό-
λις ἡ ἐμὴ καὶ κάμνουσα ἀκρόπολις, πολὺ κρείττων
βασιλέων· μίαθωμα λαμβάνῃς; καίτοι μὴ δανάλῃ
χρεῶν· καὶ φθόνος σὲ χῇ; ὑπερμῦ, καὶ ἀρτεμὶς

ἡ παρθένος · καὶ ξυρῇσι πάρεχε σεαυτῷ · τὴν δὲ ἐλένην
καὶ τοὺς μύρους καὶ τὰ βαρυσοδοῖς · μὴ δὲ δοὺλ καλλιφρονή-
σης · ἴνα καὶ σὺ δι' ἐσὲ, δοκωσὶν ζηλότυποι · ἀλλὰ μὴ δὲ
μαυσῶν · λεχέων τε μὴ ἀπέχεσθαι · ἀλλὰ ἰᾶσθαι, οὐκ ἄτι-
μος · ὁ πρῶτος καὶ τὸ μὴ κατολμήσας θαλάσσης · οὔτε ἀρ' ἥρ
θερμὸν οὔτε, σὺ σοὶ τὸ ἄλγημα · οὔτε αὐλοὶ πόδ' ἀ-
κοσμα, σὺ δὲ ἀ' ῥύμβα : ο
τὴν δὲ τραφῆναι φύσαν δούλη · μὴ δὲ ὦδ', ὡς φίλοσοιν.
ἔφυλε καὶ ἀριστόνικος, ἀλλ' ἔπαυρε χερί. καὶ ξενοφῶν,
ἀλλ' οὐδὲ καίσας · ἔφυγε καὶ θεμιστοκλῆς, ἀλλ' ἐλιμάλε,
παρὰ βαρβάροις καὶ ἀλλὰ βιάσης, ἀλλὰ καὶ ἐτοίχιζε
ταὶς ἀθώνας · καὶ δημοσθένης, ἀλλ' ὁ θόνος αἴλιος · φυ
καὶ θάλασσα, ὅτι ὦ ἐλαύνῃ · καὶ ἥλιος ὅτι ὦ νὺξ
καλλιμβα. φλὸξ καὶ μὴ πῦρ, χειμῶνις πρὸ ἐλθὼν
καὶ χειμὼν ἄπτοιν, ἔαρος διϊόκοντος · καὶ σὺ ἐλθὼν
εἶπον, αἱ σὸν πρὸ τῶν καιρῶν ὦδὶ ἡμέραι, ἢ
πρὸ τῶν καιρῶν εἶσι φύσαν. ἐδὲ ἔαρος καὶ θέρ-
μαι οἱ ἀκμὴ ὦ φόρμα. καὶ τὸν διόνυσον μὴ οἱ
κοῦλη. καὶ δὲ ἡράκλεα πόδας ἄλωμεν. ὅταν
καὶ τὸν ἐλέου ἐκπνεῦ βασμὸν, οὐ πρὸ καὶ δέκατον
θεὸν, οὐκοῖνου σοὶ δοῦναι καὶ γάλακτος, ἀμὰδα-
κρύων. ἀνάγκην καὶ οὐ τὸν βασμὸν · καὶ κακῶς
πεπόνται ἀνὼν, ἐξέβην. μὴ δὲ γένωμαι φύσας.
καὶ δὲ πρὸς σὲ ἔρωτος σφάλης, καὶ τὰς πρὸς ἀπ
ηνθεῖς · ἀνὰ ἐθελήσῃς, κἀθελήλυθα :

BIBLIOTHEQUE NATIONALE

Τέλος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0278
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0279
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0280
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0281
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0282
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0283
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

γ. βαλιαρῶν. στοκὶ ἰφορίας. καὶ ζὰ λέσσα.
(ιωσηφ ἐστιφολὴ
δ'φουρ'ούς ἐστιφολὴ.
ἀλκίφονος ωζίφολὴ.

Cod. Pal. graec.
155

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0285
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0286
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0287
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0288
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0289
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

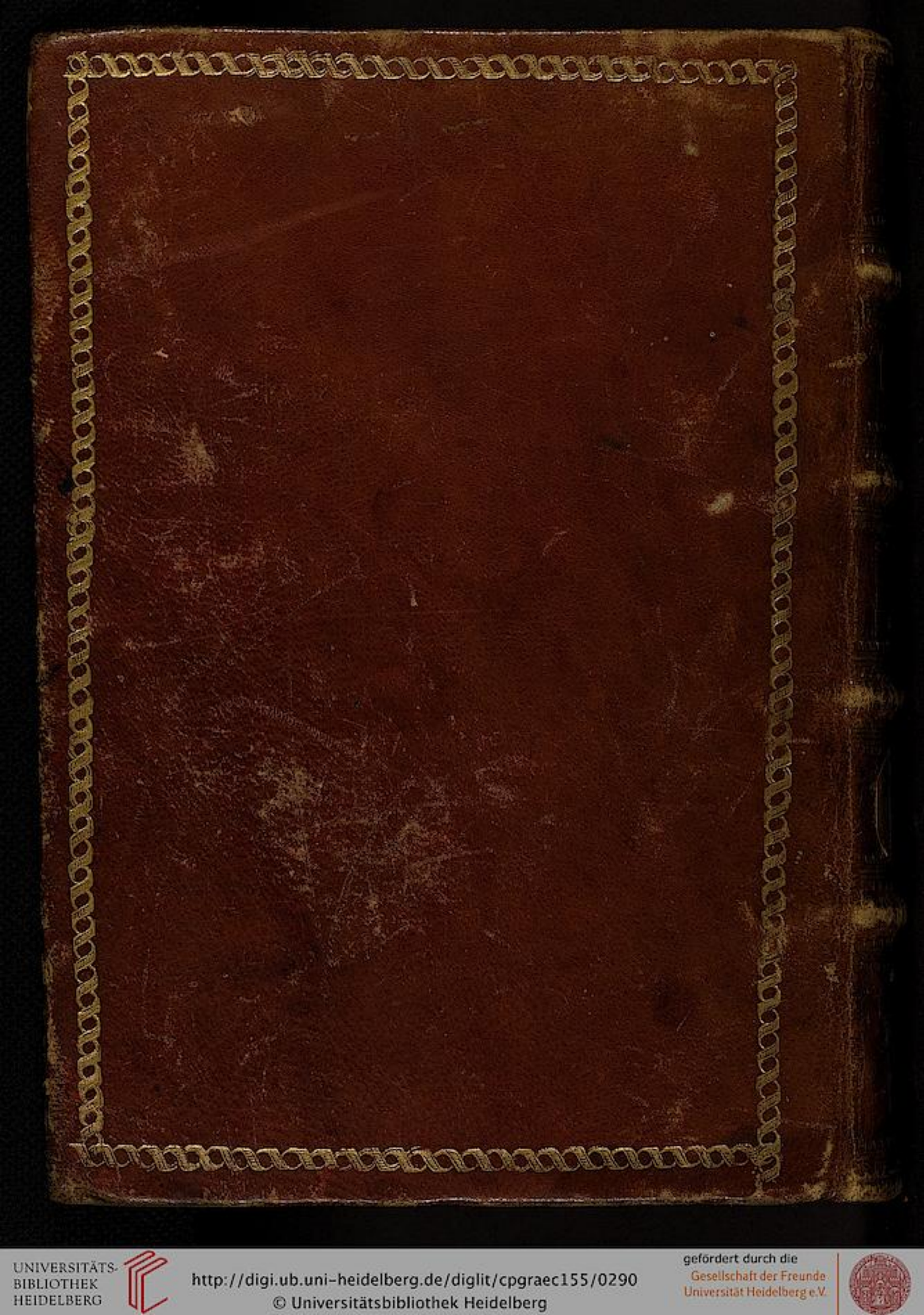
UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0290
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

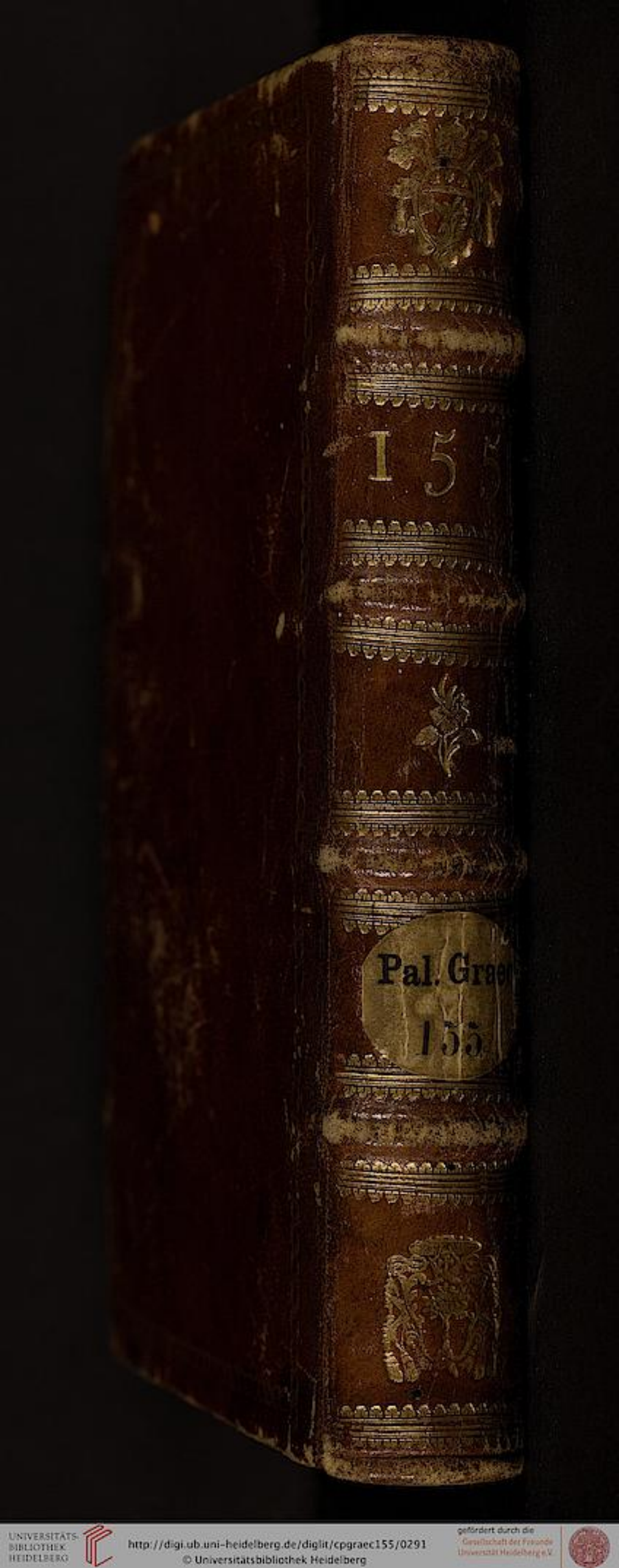

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0291
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

C·L 05

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙ. Α·

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΟΔΟΣ·

δ. Εἰνὸι καλὲ κοιλίαν φοῖνοι πολύ-
ποδοῦ· καὶ πᾶν ὀλίγων φαίδιν ἀ-
μαχο. προμάκις οὖν οὐδὲ μίκλ ἀπέ-
χουλαι· ἀπὸ τοῦ μεγίζομι ὄβραχύ-
οις
ἄλοις καὶ ἐμπεσὼν τοῖ
βαράτροις τοῖς καλουμέ
πλοκάμοις, εἶτα αὖ
πνοὴ· ἡμοχαλοῦδέ οἱ πολύποδον καὶ δεῖ ἔχοις το
ὑπὸ ταῖς πέξαις κάθον) καὶ ἐαυτοὶ φίτων
μορφοῖσι χροιαὶ· καὶ τοῦτο ἔνα φόκοσιν
περφύκλον ἀεὶ δέξαι· οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσν
φοβεῖται τοῖς πολύποσιν· οἱδέ, ἀλφύλακτος
παραβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν ἑρμοῖ ταῖς πλ

γ φωλιεῖ καὶ ὃ φάρυδν καὶ δῶρα ἐρέπαινος ὁ
ἰσοδὸν ἀεφάλαντες οὔτε φόβεν δοῦλον). Κ' ὑ
ἐφὸ τοῦτο δὲ ἀθλήματι τὸ χρὶ οὖν θηείον
φολὴ καὶ σιομὴ κύρτος ὅτι τοῖς ἐμπίπτουσι·
κύωρεῖ πλυσφόδρα ἀτρεμοῦσα, καὶ ἑοικ
ἡ τομὴ· ἐπεὰ ὁ λίπτ ἐφ' ὁ ἐμπεδόν· κ
τοῦ ἀμπίπτῃ ὁδὸν καὶ ὃ ὄφασμὰ κατέχ

Bibl. Univ. Heidelb.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec155/0292
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.